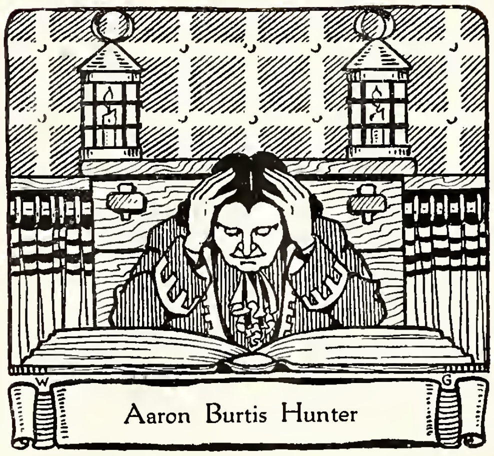
THE LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
NORTH CAROLINA

THE
HANES FOUNDATION
FOR THE STUDY OF THE
ORIGIN AND DEVELOPMENT
OF THE BOOK

ESTABLISHED BY THE CHILDREN OF
JOHN WESLEY AND ANNA HODGIN HANES
APRIL 5 1929

202 . 1514

Digitized by the Internet Archive
in 2013

http://archive.org/details/missaleromanumes00cath

Miſſale Romanum

Ex Decreto Sacroſancti Concilii
Tridentini reſtitutum,

Pij V. Pont. Max.

iuſſu editum.

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS Apud Joannem Variſcum, Heredes
Bartholomei Falletti, & Socios.

PIVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEI AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

Quo primum tempore ad Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, ad ea libenter animum, vireſque noſtras intendimus, ⁊ cogitationes omnes direximus, quę ad eccleſiaſticuʒ puruʒ retinendum cultum pertinerent, eaque parare, ⁊ Deo ipſo adiuuãte, omni adhibito ſtudio efficere contendimus. Cũqꝫ inter alia ſacri Tridentini Concilij decreta, nobis ſtatuenduʒ eſſet de ſacris libris, Catechiſmo, Miſſali, ⁊ Breuiario edendis atqꝫ emendandis: edito iam Deo ipſo annuente ad populi eruditionem Catechiſmo, ⁊ ad debitas Deo perſoluendas laudes Breuiario caſtigato, omnino, vt Breuiario Miſſale responderet, vti congruuʒ eſt, ⁊ conueniens, (cum vnum in eccleſia Dei pſallendi modum, vnum miſſę celebrandę ritum eſſe maxime deceat) neceſſe iam videbatur, vt quod reliquuʒ in hac parte eſſet, de ipſo nempe miſſali edendo, quamprimũ cogitaremus. Quare eruditis delectis viris onus hoc demandandum duximus: qui quidem diligenter collatis omnibus cum vetuſtis noſtrę Vaticanę bibliothecę, alijſqꝫ vndiqꝫ conquiſitis, emendatis, atqꝫ incorruptis codicibus, necnon veteruʒ conſultis ac probatorum auctorum ſcriptis, qui de ſacro eorundeʒ rituum inſtituto monumenta nobis reliquerunt, ad priſtinam Miſſale ipſum ſanctorũ patruʒ normam ac ritum reſtituerunt. Quod recognitum iam, ⁊ caſtigatum mature adhibita conſideratione, vt ex hoc inſtituto, cęptoqꝫ labore fructus, omnes percipiant, Romę quamprimuʒ imprimi, atqꝫ impreſſuʒ edi mandauimus, nempe vt ſacerdotes intelligant, quibus precibus vti, quos ritus, quasue ceremonias in miſſarum celebratione retinere poſthac debeant. Ut auteʒ a ſacroſancta Romana eccleſia cęterarum eccleſiarum matre ⁊ magiſtra, tradita vbiqꝫ amplectantur omnes, ⁊ obſeruent: ne in poſterum perpetuis futuris temporibus in omnibus Chriſtiani orbis prouinciarum Patriarchalibus, Cathedralibus, Collegiatis, ⁊ Parochialibus, Sęcularibus, ⁊ quorumuis ordinum Monaſteriorum, tam virorum, quam mulieruʒ, etiaʒ militiarum regularibus, ac ſine cura eccleſijs uel Cappellis in quibus miſſa Conuentualis alta uoce in choro, aut demiſſa celebrari iuxta Romanę eccleſię rituʒ conſueuit, uel debet, alias, quam iuxta Miſſalis a nobis editi formulam decantetur, aut recitetur, etiamſi ęędem eccleſię quouis modo exemptę apoſtolicę ſedis indulto, conſuetudine, priuilegio, etiaʒ iuramento, confirmatione apoſtolica, uel alijs quibuſuis facultatibus munitę ſint: niſi ab ipſa prima inſtitutione a ſede apoſtolica approbata, uel conſuetudine, quę uel ipſa inſtitutio ſuper ducentos annos miſſarum celebrandarum in eiſdem eccleſijs aſſidue obſeruata ſit: a quibus, ut prefatam celebrandi conſtitutionem uel conſuetudinem nequaquam auferimus, ſic ſi Miſſale hoc qđ nunc in luceʒ edi curauimus, ijſdem magis placeret, de Epiſcopi uel Pręlati, Capituliqꝫ uniuerſi conſenſu, ut quibuſuis non obſtantibus, iuxta illud miſſas celebrare poſſint permittimus: ex alijs uero omnibus eccleſijs prefatis eorundem Miſſaliuʒ uſuʒ tollendo, illaqꝫ penitus, ⁊ omnino reijciendo, ac huic miſſali noſtro nuper edito, nihil umquaʒ addenduʒ, detrahenduʒ, aut immutanduʒ eſſe decernendo, ſub indignationis noſtrę pena, hac noſtra perpetuo ualitura conſtitutione ſtatuimus, ⁊ ordinamus. Mandantes ac diſtricte omnibus, ⁊ ſingulis eccleſiaruʒ pdictarum Patriarchis, Adminiſtratoribus, alijſqꝫ perſonis quacumqꝫ eccleſiſtica dignitate fulgentibus, etiam ſi ſanctę Romanę Eccleſię Cardinales, aut cuiuſuis alterius gradus, ⁊ preeminentię fuerint, illis in uirtute ſanctę obedientię precipientes: ut cęteris omnibus rationibus ⁊ ritibus ex alijs miſſalibus quantumuis uetuſtis hactenus obſeruari conſuetis, in poſterum penitus omiſſis, ac plane reiectis, miſſam iuxta ritum, modum, ac normam, quę per miſſale hoc a nobis nunc traditur, decantent, ac legant: neqꝫ in miſſę celebratione alias ceremonias uel preces, quam quę hoc miſſali continentur, addere uel recitare prętumant. Atqꝫ ut hoc ipſuʒ miſſale in miſſa decantanda, aut recitanda in quibuſuis eccleſijs abſqꝫ ullo conſcientię ſcrupulo, aut aliquarum penaruʒ, ſententiarum, ⁊ cenſuraruʒ incurſu poſthac omnino ſequantur:

eoque libere ⁊ licite vti poſſint ⁊ valeant auctoritate apoſtolica, tenore pręſentium etiaꝫ perpetuo concedimus, ⁊ indulgemus. Ne ve pręſules, Adminiſtratores, Canonici, Cappellani, ⁊ alij quocunque nomine nuncupati Presbyteri ſeculares, aut cuiuſuis ordinis regulares, ad miſſam aliter, quam a nobis ſtatutum eſt, celebrandam teneantur, neque ad Miſſale hoc immutandum a quolibet cogi, ⁊ compelli, pręſentes ve literę vllo vnquã tempore reuocari, aut moderari poſſint, ſed firmę ſemper ⁊ validę in ſuo exiſtant robore, ſimiliter ſtatuimus ⁊ declaramus. Non obſtantibus pręmiſſis, ac conſtitutionibus, ⁊ ordinationibus apoſtolicis, ac in prouincialibus, ⁊ ſynodalibus concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, ⁊ ordinationibus: necnon eccleſiarum prędictarum vſu longiſſima ⁊ immemorabili pręſcriptione, non tamen ſupra ducentos annos roborata, ſtatutis, ⁊ conſuetudinibus contrarijs quibuſcunque. Volumus autem, ⁊ eadem auctoritate decernimus, vt poſt huius noſtrę conſtitutionis, ac Miſſalis editionem, qui in Romana adſunt Curia presbyteri poſt menſem: qui vero intra montes, poſt tres, ⁊ q vltra montes incolunt, poſt ſex menſes, aut cum primum illis miſſale hoc venale propoſitum fuerit iuxta illud miſſam decantare vel legere teneantur. Quod vt vbiqꝫ terrarum incorruptum ac mendis, ⁊ erroribus purgatum pręſeruetur, omnibus in noſtro ⁊ ſanctę Romanę Eccleſię Dominio mediate, vel immediate ſubiecto commorantibus impreſſoribus, ſub amiſſionis librorum ac centum ducatorum auri, Camerę Apoſtolicę ipſo facto applicandorum, alijs vero in quacunque orbis parte conſiſtentibus ſub excommunicationis latę ſententię, ⁊ alijs arbitrij noſtri pęnis: ne ſine noſtra vel ſpecialis ad id Apoſtolici Commiſſarij in eiſdẽ partibus a nobis conſtituẽdi, ac niſi per eundem Commiſſariũ eidem impreſſori miſſalis exemplum, ex quo aliorum imprimendorum ab ipſo impreſſore erit accipienda norma, cum Miſſali in Vrbe ſecundum magnam impreſſionem impreſſo collatum fuiſſe, ⁊ concordare, nec in nullo penitus diſcrepare, prius plena fides facta fuerit, imprimere, vel proponere, vel recipere vllo modo audeant, vel pręſumant, auctoritate apoſtolica, ⁊ tenore pręſentium ſimilibus inhibemus. Verum quia difficile eſſet pręſentes literas ad quęque Chriſtiani orbis loca deferri, ac primo quoque tempore in omnium notitiam perferri, illas ad Baſilicę principis apoſtolorum, ac Cancellarię apoſtolicę, ⁊ in acie Campi Florę de more publicari, ⁊ affigi, ac earundem literarum exemplis etiam impreſſis, manu alicuius publici tabellionis ſubſcriptis, necnon ſigillo perſonę in dignitate eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eandem prorſus indubitatam fidem vbique gentium, ⁊ locorum haberi pręcipimus, quę pręſentibus haberetur, ſi oſtenderentur vel exhiberentur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrę permiſſionis, ſtatuti, ordinationis, mandati, pręcepti, conceſſionis, indulti, declarationis, voluntatis, decreti, ⁊ inhibitionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare pręſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri ⁊ Pauli apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Datum Romę apud ſanctum Petrũ, Anno Incarnationis Dominicę, Milleſimo, Quingenteſimo, Septuageſimo. Pridie Idus Iulij, Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Ce. Glorierius.

H. Cumyn.

Anno a Natiuitate domini Milleſimo, Quingenteſimo, Septuageſimo. Indictione Decimatertia, die vero Vigeſimanona menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, ⁊ Domini noſtri, Domini Pij diuina prouidentia Papę Quinti, anno quinto retroſcriptę literę publicatę, ⁊ affixę fuerunt ad valuas Baſilicę principis apoſtolorum, ac Cancellarię apoſtolicę, ⁊ acie Campi Florę, vt moris eſt, per nos Ioannem Andream Rogerium, ⁊ Philibertum Cappuis Curſores.

Scipio de Octauianis Magiſter Curſorum.

MOTV Proprio ⁊c. Cum nuper nos Breuiarium noſtrum, ac precandi pſallendique formam in omnibus vniuerſi orbis Eccleſijs, Monaſterijs, ordinibus, ⁊ locis etiam exemptis, in quibus officium ex more, ac ritu San. R. E. dici debet, aut conſueuit, pręceperimus obſeruari: operę precium eſſe duximus, vt Miſſale, quod in Eccleſijs, Monaſterijs, ordinibus, ⁊ locis pręfatis habetur, ita corrigeretur, ⁊ ad veterem illam formam redigeretur, vt in omnibus cum eodem Breuiario (quoad fieri poſſet) concordaret: quam quidē prouinciam ſuſcipientes, adhibitis prudentibus viris, ac ſacrarum literarum, ⁊ Pontificij iuris doctrina prędítis, dedimus operam quam maxime potuimus, vt commode rem ipſam conficeremus. Cumqꝫ Miſſale huiuſmodi propediē ſit Typis committendū, omnino duximus prouidendum, vt quam diligentiſſime ac fideliſſime imprimatur. Itaqꝫ illud in hac alma Vrbe potiſſimū hac prima vice imprimi voluimus, dilecti filij Bartholomęi quondam Ioannis Faletti Veneti diligentia, cuius fidem nouimus incorruptam. Quia vero, ſi per alium, quā per ipſū Bartholomęum aut ab eo deputandum, vel ſine ipſius Bartholomęi licentia, Miſſale ipſum imprimeretur, euenire poſſet, vt non pari fide ac diligentia id fieret: ob hanc cauſam, ⁊ quia etiam indemnitati eiuſdem Bartholomęi ac eius ſociorum, qui in eo imprimendo magnos ſumptus proculdubio facturi ſunt, ⁊ multum laboris ſuſcepturi, conſulere voluimus: Motu ſimili, ⁊ ex certa noſtra ſcientia ⁊c. eidem Bartholomęo impreſſionē dicti Miſſalis, ⁊ imprimendi facultatem hac prima vice in vrbe, ⁊ ſucceſſiue, vbi dicto Bartholomęo placuerit, tam in Vrbe, q̃ extra, ⁊ tā in Italia q̃ extra Italiā, vbique locorum, non tamen prohibitorum, librosque, ſeu exemplaria imprimenda, ⁊ tunc impreſſa vendendi, ac eius arbitrio diſtrahendi in quacunqꝫ mundi parte per decennium proxime futurū, Ita vt omnes ſumptus propterea faciendi, ⁊ precia atque emolumenta, vtilitates ⁊ onera inde prouenientia ad ipſum Bartholomęum, eosque in hac re per eum aſſumendos participes aut ſocios ſpectent, ⁊ pertineant, Prętcrea ne Miſſale prefatum, aut illius exemplaria per dictū decenniū a quocunque alio, quā ab ipſo Bartholomęo, aut de ipſius Bartholomęi expreſſa in ſcriptis licentia imprimi aut vendi aut venalia teneri poſſint, Concedimus ⁊ indulgemus, Inhibētes omnibus, ⁊ ſingulis Chriſti fidelibus vtriuſque ſexus, tā in dicta Vrbe ⁊ intra Italiā, quam extra eas, ⁊ vbique locorum exiſtentibus, pręſertim Bibliopolis ⁊ librorum impreſſoribus ſub excommunicationis latę ſententię, in terris vero nobis ⁊ S. R. E. mediate, ⁊ immediate ſubiectis, etiam ſub mille ducatorū auri, ⁊ inſuper librorum, ⁊ exemplarium huiuſmodi amiſſionis, toties quoties contrauentū fuerit, ipſo facto ⁊ abſqꝫ alia declaratione incurrenda pęna, pro vna videlicet eidem Bartholomęo, loco damnorum, ⁊ pro alia fabricę Baſilicę S. Petri Vrbis, pro alia vero partibus, Camerę apoſtolicę applicandorum, ⁊ perſoluendorū, Ne dictū Miſſale, ſeu eius exemplaria, alias q̃ de dicti Bartholomęi expreſſa in ſcriptis licentia imprimere, aut venalia tenere, ſeu vendere audeant vel pręſumant. Et pręmiſſa omnia, cum infra dicendis valere ⁊ ſeruari, ſuoſqꝫ plenos ⁊ integros effectus ſortiri debere: ⁊ ita ꝑ quoſcūqꝫ iudices, etiā S. R. E. Cardinales iudicari ⁊c. debere, ſublata ⁊c. irritumqꝫ ⁊c. ſi ſecus ⁊c. decernimus ⁊ declaramus. Prętcrea, vt cōmodius ⁊ celerius opus prędictum abſolui poſſit, per ſpecialem gratiam eidē Bartholomęo facere volentes, pro dicto Miſſali ⁊ exemplaribus imprimendis, omnes chartas, itē atramentum, ſtanneas literas, ⁊ pelles, ac alia omnia ad vſū dictę impreſſionis facientia, ⁊ confectionis librorū, durante dicto decēnio, ab omni gabella, datio, pędagio, ⁊ alijs quibuſcūqꝫ impoſitionibus, tā in dicta Vrbe, quā extra eam, in toto ſtatu eccleſiaſtico eximimus, ⁊ liberamus, liberaqꝫ, immunia, ⁊ exempta facimus, ita vt dictus Bartholomęus, ⁊ quicunqꝫ ſui agentes ⁊ ſocij ad cuiuſuis gabellę, datij, pedagij, vel alicuius cuiuſcumqꝫ impoſitionis ſolutionem, minime teneantur. Et inſuper conſiderantes quod idem Bartholomęus, vltra laborem propriū, non ſine magna impenſa, ⁊ non abſqꝫ ſocio vel ſocijs laboris ⁊ impenſę, huiuſmodi opus prędictum complere valeat, Ideoque ne propter obitum aut alium quemcumque caſum, aut impedimentum (quod abſit) eiuſdem Bartholomęi hęredes, ⁊

ſocij, ꝛ quicunque illorum ſucceſſores damnum aut impedimentum vel moleſtiam pa-
tiantur quo minus opus perficere huiuſmodi conceſſione, integroque effectu conceſſio
nis noſtrę huiuſmodi vti, frui, potiri, ꝛ gaudere poſſint, Volumus, declaramus, ꝛ ordina-
mus, ꝙ etiam non obſtante obitu, impedimento, ꝛ alio quocunque caſu dicti Bartho-
lomęi, participes, ſocij, ꝛ quicunque ab ipſo Bartholomęo nominandi ꝛ tunc nomi-
nati in ſocios vel participes operis pręfati, ꝛ ab eis cauſam habentes, quos omnes ꝛ ſin
gulos pro nominatis, eorumque nomina, ꝛ cognomina pro ſufficienter expreſſis, ac ſpe-
cificatis haberi volumus, ꝛ habemus, huiuſmodi noſtra conceſſione, alijſque omnibus
in hoc motu proprio contentis, ꝛ eorum pleno, integroque effectu vti, potiri, frui, ꝛ gau-
dere valeant libere ꝛ ſine aliquo impedimento durante decennio prędicto, ꝛ ex nũc Mo
tu ꝛc. ſimilibus omnes conuentiones per dictum Bartholomęum cum quibuſcunque
perſonis ſibi beneuiſis ſub quibuſuis modis, clauſulis, ꝛ formis faciendas approbamus
ꝛ pleniſſime confirmamus: illaſque ſemper obſeruari mandamus, ꝛ perpetuum illis fir-
mitatis robur adijcimus: Mandantes propterea in virtute ſanctę obedientię ꝛ ſub indi-
gnationis noſtrę eo ipſo incurrenda pęna dilectis filijs noſtris Camerario, Theſaura-
rio, Clericis, Pręſidenti Camerę, ꝛ Vicario Vrbis pręfatę, Necnon Gubernatori,
Senatori, Curięque cauſarum, Camerę apoſtolicę Auditori, ꝛ alijs ipſius Vrbis ordi-
narijs Iudicibus, Necnon quorumcumque locorum ordinarijs, eorumque in Spiri-
tualibus Vicarijs generalibus, Legatis, etiam de latere, Vicelegatis, Gubernatoribus,
Poteſtatibus, ꝛ alijs locorum pręfectis, nunc ꝛ pro tempore, ꝛ cuilibet eorum in ſolidũ,
Vt quoties pro parte dicti Bartholomęi, aut ſocij, vel ſociorum eius fuerint requiſiti, ſeu
eorum alter fuerit requiſitus, ipſi Bartholomęo ꝛ ſocijs efficacis defenſionis pręſidio,
aſſiſtendo, pręmiſſa omnia, ꝛ ſingula contra inobedientes, ꝛ rebelles, per executionẽ cen-
ſurarum, ꝛ pęnarum prędictarũ omni penitus, ꝛ quacumque appellatione remota, etiã
per alias, eccleſiaſticas, ꝛ pecuniarias pęnas, etiam ſępius aggrauando, etiam inuocato
ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio Brachij ſecularis, authoritate apoſtolica exequantur.
Quia vero hanc noſtram, noſtri Motus proprij cedulã originalem, ad ſingula loca de-
ferri difficile foret: volumus, ꝛ eadem authoritate apoſtolica decernimus, ipſius tranſum
ptis, vel exemplis in ipſis Miſſalibus pro tempore impreſſis plenam, ꝛ eandẽ prorſus
fidem tam in iudicio, quã extra, quacumq; regula contraria non obſtante, ſeu conſtitutio
ne apoſtolica. Et ita ſemper obſeruari mandamus, ꝛ volumus etiã in vim validi, ꝛ effica
cis inter nos ꝛ Cameram noſtram, ꝛ dictum Bartholomęum, ac Socios, initi cõtractus:
ꝛ quoſcũq; defectus iuris, ꝛ facti etiam ſubſtantiales ſupplemus: Et non obſtantibus cõ
ſtitutionibus, ꝛ ordinationibus Apoſtolicis, priuilegijs quoque, indultis, ꝛ literis etiã A
poſtolicis, ꝛ per felicis memorię pium PP. iiij. prędeceſſorem noſtrum dilecto filio
Paulo Manutio, laico Veneto, ſuper conceſſione ſtampę, atque impreſſionis librorum,
ꝛ illius adminiſtrationis, ꝛ tam Motu proprio ſub datum ſexto Kalend. Maij, Pontifi
catus dicti prędeceſſoris noſtri anno quinto, q̃ alijs omnibus in genere, ac in ſpecie dicto
Paulo ſub quibuſuis clauſulis, modis, ꝛ formis conceſſis, ꝛ omnibus alijs. Quibus omni-
bus etiam ſi de illis ꝛc. tenores eorum pro inſertis, ꝛ expreſſis habentes hac vice, ad effe
ctum pręmiſſum derogamus ꝛ ſufficienter derogatum eſſe decernimus, cęteriſque contra
rijs quibuſcumque. Fiat motu proprio M.

Et cum abſolutione a cenſuris ad effectum ꝛc. ꝛ de conceſſione, ap-
probatione, ꝛ confirmatione, ſuppletione, decreto, derogatione, alijs
prędictis, quę hic pro ſufficienter etiã ad partem expreſſis, ꝛ repetitis
habeantur, regula quacumque contraria non obſtante. Et quod lite-
rę per Breue noſtrum expediri poſſint. Et citra exemptionem.

Fiat M.

Datum Romę apud S. Petrum ſexto Idus
Februarij, Anno quarto.

Ta-

Tabula literarum Dominicalium.

A	G	F E	D	C	B	A G	F	E	D	C B	A	G	F
E D	C	B	A	G F	E	D	C	B A	G	F	E	D C	B

IN tabula ſupraſcripta, literã dñicalem ſingulis annis hoc pacto inuenies: Primã literã, quę eſt A, tribue anno 1570. ſequẽtẽ, q̃ eſt G, tribue anno 1571. ſicqʒ deinceps progredere quouſqʒ p̱uenias ad numerũ anni, cuius literã ſcire vis: q̃a litera ſuper quã cadit numerus illius anni erit litera Dñicalis. Quę ſi vnica occurrerit, annũ cõmunẽ eſſe intelliges: ſi duplex, biſſextilem. Et tũc prior, id eſt, ſuperior vſqʒ ad feſtũ s. Matthię apoſtoli deſeruiet: inferior autẽ ad reliquã anni partẽ accõmodabit. Sciendũ autẽ, q̄ finitis 28. annis, redeundum eſt ad principium cum annis tunc currentibus.

Aureus numerus.

xiij. xiiij. xv. xvj. xvij. xviij. xix. j. ij. iij. iiij. v. vj. vij. viij. ix. x. xj. xij.

SImili modo, vt dictũ eſt de litera dñicali, deprehendes etiaʒ aureũ numerũ in ſupraſcripta numerorũ ſerie. Nã primũ numerũ, qui eſt xiij. tribue anno 1570. ſequenteʒ qui eſt xiiij. tribue anno 1571. ⁊ ſic deinceps donec ad annum tuum peruenias: ⁊ finitis decem ⁊ nouem annis, regredere iterum ad principium.

De Nouilunio.

AUreum numerum in Calendario ſingulis menſibus ita accõmodatum inuenies, vt ibi ſemper intelligas eſſe Nouiluniũ, vbi cadit numerus illius anni, cuius Nouilunium ſcire deſideras.

De anno, ⁊ eius partibus.

ANnus Menſes habet duodeciʒ, hebdomadas duas ⁊ quinquaginta, ⁊ dieʒ vnuʒ, Dies vero trecentos ſexagintaquinqʒ, ⁊ ſex horas: tanto enim tẽporis interuallo Sol zodiacũ perluſtrat. Quater autem ſex horę ſingulis quaternis annis diem cõſtituunt: hinc annus ille intercalaris, Biſſextilis dicitur.

Elucidatio Calendarij.

IN Calendario locatur, primò Aureus numerus, deinde literę Dominicales feriarum: tertiò numerus Calendarũ, Nonarum, ⁊ Iduum: quartò dies duodecim Menſiuʒ iuxta numerũ: vltimò ponuntur feſta Sanctorum.

IN ſequenti etiã Calendario, poſt fineʒ vniuſcuiuſqʒ menſis indicantur incrementa, ⁊ diminutiones dierum, ac noctiũ, in decimũ quemqʒ eiuſdem, per horas duntaxat integras, ⁊ quartas horę partes: in q̃bus deſignandis, prępoſito dierũ numero, priori alterorum, qui ſunt horarum, horę, altero, quartę ſignificantur. Diem auteʒ hoc in loco appellamus, ab ortu Solis ad occaſum: reliquum vero temporis ſpatium appellamus noctem.

IANVARIVS

xix	A	Calendis		1	Circuncisio Dñi, duplex.fo.18. (uarum.19
viij	b	iiij	no.	2	Octa.ſan.Stephani. dup.cuz cõme. octa-
	c	iij	no.	3	Octa.ſan.Ioã. dup.cũ cõ. oct.ſſ.Inno.19
xvj	d	Prid.no.		4	Octaua ſanctorum Innocentiũ. duplex.19
v	e	Nonis		5	Uigilia.19
	f	viij	id.	6	Epiphania Domini, duplex.20
xiij	g	vij	id.	7	De octaua Epiphanię.
ij	A	vj	id.	8	De Octaua.
	b	v	id.	9	De Octaua.
x	c	iiij	id.	10	De Octaua.
	d	iij	id.	11	De octa. ⁊ cõ. ſ. Hyginij papę ⁊ mar.176
xviij	e	Prid. id.		12	De Octaua.
vij	f	Idibus		13	Octaua Epiphanię. duplex.21
	g	xix	cal.	14	Hilarij epiſcopi ⁊ confeſſo. ſemidup. fuit heri, cũ cõ. ſ. Felicis in pincis marty.176
xv	A	xviij	cal.	15	Pauli primi Eremitę, ſemidup. fuit 10. huius, cum come. ſan. Mauri abbatis.177
iiij	b	xvij	cal.	16	Marcelli Papę ⁊ martyris. ſemi dup.177
	c	xvj	cal.	17	Antonij Abbatis, duplex.177
xij	d	xv	cal.	18	Cathedra ſancti Petri Romę. duplex. ⁊ cõme. ſan. Priſcę virginis ⁊ marty.177
j	e	xiiij	cal.	19	Marij, Marthę, Audifax, ⁊ Abacum martyrum.178
	f	xiij	cal.	20	Fabiani ⁊ Sebaſtiani martyrũ. duplex.179
ix	g	xij	cal.	21	Agnetis virginis ⁊ martyris, duplex.179
	A	xj	cal.	22	Uincentij, ⁊ Anaſtaſij martyrũ. ſemid.179
xvij	b	x	cal.	23	Emerentianę virginis ⁊ martyris.179
vj	c	ix	cal.	24	Timothei epiſcopi ⁊ martyris.179
	d	viij	cal.	25	Conuerſio ſancti Pauli apoſtoli, dupl.180
xiiij	e	vij	cal.	26	Polycarpi epiſcopi ⁊ martyris.181
iij	f	vj	cal.	27	Ioãnis Chryſoſtomi epi ⁊ cõfeſſ. dup.181
xj	g	v	cal.	28	Agnetis ſecundo.182
	A	iiij	cal.	29	
xix	b	iij	cal.	30	
viij	c	Prid.cal.		31	

Ianuarij dies	1	Horas habet	9	1	Nox	14	3
	10		9	2		14	2
	20		9	3		14	1

FEBRVARIVS

	d	Calendis		1	Ignatij epiſcopi ꝛ marty. ſemiduplex. 182
xvj	e	iiij	no.	2	Purificatio beatę Marię, duplex. 182.
v	f	iij	no.	3	Blaſij epiſcopi ꝛ martyris. 184
	g	Prid. no.		4	
xiij	A	Nonis		5	Agathę virginis ꝛ martyris. ſemidup. 184
ij	b	viij	id.	6	Dorotheę virginis ꝛ martyris. 185
	c	vij	id.	7	
x	d	vj	id.	8	
	e	v	id.	9	Apollonię virginis ꝛ maryris. 185
xviij	f	iiij	id.	10	
vij	g	iij	id.	11	
	A	Prid. id.		12	
xv	b	Idibus		13	
iiij	c	xvj	cal.	14	Valentini preſbyteri ꝛ martyris. 185
	d	xv	cal.	15	Fauſtini ꝛ Iouitę martyrum. 185
xij	e	xiiij	cal.	16	
j	f	xiij	cal.	17	
	g	xij	cal.	18	Simeonis epiſcopi ꝛ martyris. 185
ix	A	xj	cal.	19	
	b	x	cal.	20	
xvij	c	ix	cal.	21	Cathedra ſácti Petri Antiochię. dup. 185
vj	d	viij	cal.	22	Vigilia. 185
	e	vij	cal.	23	Matthię apoſtoli. duplex. 185
xiiij	f	vj	cal.	24	
iij	g	v	cal.	25	
	A	iiij	cal.	26	
xj	b	iij	cal.	27	
	c	Prid. cal.		28	

¶ Anno biſſextili additur vnus dies, ꝛ fit dierum 29. Sed feſtum S. Matthię celebratur die. 25. ꝛ tunc dicitur bis, ſexto Calendas. hoc eſt 24. ꝛ 25. die, ꝛ ſic litera Dominicalis mutatur in ſuperiorem. vt ſi ſit B, in C, ſi ſit C, in B, ſimiliter ꝛ in alijs.

Februarij dies	1	Horas habet	10		Nox	14	
	10		10	2		13	2
	20		11			13	

MARTIVS

xix	d	Calendis		1	
viij	e	vj	no.	2	
	f	v	no.	3	
xvj	g	iiij	no.	4	
v	A	iij	no.	5	
	b	Prid.no.		6	
xiij	c	Nonis		7	Sancti Thome de Aquino confeſſoris, duplex. & commemora. ſſ. Perpetue, & Felicitatis martyrum. 186
ij	d	viij	id.	8	
	e	vij	id.	9	Quadraginta martyrum, ſemiduplex. 187
x	f	vj	id.	10	
	g	v	id.	11	
xviij	A	iiij	id.	12	Gregorij Pape & cõfeſſoris, & Eccleſie doctoris, duplex. 187
vij	b	iij	id.	13	
	c	Prid. id.		14	
xv	d	Idibus		15	
iiij	e	xvij	cal.	16	
	f	xvj	cal.	17	
xij	g	xv	cal.	18	
j	A	xiiij	cal.	19	Ioseph confeſſoris, duplex. 187
	b	xiij	cal.	20	
ix	c	xij	cal.	21	Benedicti Abbatis. duplex. 187
	d	xj	cal.	22	
xvij	e	x	cal.	23	
vj	f	ix	cal.	24	
	g	viij	cal.	25	Annunciatio beate Marie, duplex. 188
xiiij	A	vij	cal.	26	
iij	b	vj	cal.	27	
xj	c	v	cal.	28	
	d	iiij	cal.	29	
xix	e	iij	cal.	30	
viij	f	Prid. cal.		31	

Martij dies	1	Horas habet	11	2	Nox	12	2
	10		12			12	
	20		12	2		11	2

APRILIS

	g	Calendis		1	
xvj	A	iiij	no.	2	
v	b	iij	no.	3	
	c	Prid.no.		4	
xiij	d	Nonis		5	
ij	e	viij	id.	6	
	f	vij	id.	7	
x	g	vj	id.	8	
	A	v	id.	9	
xviij	b	iiij	id.	10	
vij	c	iij	id.	11	Leonis Pape ⁊ cōfeſſoris. duplex. 188
	d	Prid. id.		12	
xv	e	Idibus		13	
iiij	f	xviij	cal.	14	Tyburtij, Valeriani, ⁊ Maximi marty. 189
	g	xvij	cal.	15	
xij	A	xvj	cal.	16	
j	b	xv	cal.	17	Aniceti Pape ⁊ martyris. 189
	c	xiiij	cal.	18	
ix	d	xiij	cal.	19	
	e	xij	cal.	20	
xvij	f	xj	cal.	21	
vj	g	x	cal.	22	Sotheris ⁊ Caij pontificum ⁊ martyrum. semiduplex. 189
	A	ix	cal.	23	Georgij martyris, semiduplex. 189
xiiij	b	viij	cal.	24	
iij	c	vij	cal.	25	Marci euangeliſte, duplex. 189
	d	vj	cal.	26	Cleti ⁊ Marcellini pontificū, ⁊ martyrum. semiduplex. 190
xj	e	v	cal.	27	
	f	iiij	cal.	28	Vitalis martyris, 190
xix	g	iij	cal.	29	
viij	A	Prid.cal.		30	

Aprilis dies		Horas habet		Nox	
	1		13		11
	10		13 z		10 z
	20		14		10

MAIVS

xvj	b	Calendis	1	Philippi, ⁊ Jacobi apoſtoloꝝ, duplex. 190
v	c	vj no.	2	Athanaſij epiſcopi ⁊ confeſſo. duplex. 191
	d	v no.	3	Inuentio ſan. Crucis, duplex. ⁊ cõmemo. ſſ. Alexandri, Euentij, ⁊ Theoduli martyrum, ac Juuenalis epiſco. ⁊ confeſſ. 192
xiij	e	iiij no.	4	Monicę viduę. 192
ij	f	iij no.	5	
	g	Prid. no.	6	Joãnis ante portam Latinam, duplex. 193
x	A	Nonis	7	
	b	viij id.	8	Apparitio ſan. Michaelis, duplex. 193
	c	vij id.	9	San. Gregorij Theologi epiſcopi ⁊ confeſſoris. duplex. 193
xviij	d	vj id.	10	Gordiani, ⁊ Epimachi martyrum. 193
vij	e	v id.	11	
	f	iiij id.	12	Nerei, Archillei, ⁊ Pancratij martyrū. 193
xv	g	iij id.	13	
iiij	A	Prid. id.	14	Bonifacij martyris. 194
	b	Idibus	15	
xij	c	xvij cal.	16	
j	d	xvj cal.	17	
	e	xv cal.	18	
ix	f	xiiij cal.	19	Pudentianę virginis. 194.
	g	xiij cal.	20	
xvij	A	xij cal.	21	
vj	b	xj cal.	22	
	c	x cal.	23	
xiiij	d	ix cal.	24	
iij	e	viij cal.	25	Urbani Papę ⁊ martyris. 194
xj	f	vij cal.	26	Eleutherij Papę ⁊ martyris. 194
	g	vj cal.	27	Joannis Papę ⁊ martyris. 194
	A	v cal.	28	
xix	b	iiij cal.	29	
viij	c	iij cal.	30	Felicis Papę ⁊ martyris. 194
xvj	d	Prid. cal.	31	Petronillę virginis. 194

Maij dies	1	Horas habet	14	1	Nox	9	3
	10		14	2		9	2
	20		14	3		9	1

IVNIVS

v	e	Calendis	1	
	f	iiij no.	2	Marcellini, Petri, ⁊ Eraſmi marty. fo. 194
xiij	g	iij no.	3	
ij	A	Pꝛid. no.	4	
	b	Nonis	5	
x	c	viij id.	6	
	d	vij id.	7	
xviij	e	vj id.	8	
vij	f	v id.	9	Pꝛimi, ⁊ Feliciani martyrum. 195
	g	iiij id.	10	
xv	A	iij id.	11	Barnabę apoſtoli. duplex. 195
iiij	b	Pꝛid. id.	12	Baſilidis, Cyrini, Naboꝛis, ⁊ Nazarij martyrum. 195
	c	Idibus	13	
xij	d	xviij cal.	14	Baſilij Epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis, duplex. 196
j	e	xvij cal.	15	Uiti, Modeſti, ⁊ Creſcentię martyrum. 196
	f	xvj cal.	16	
ix	g	xv cal.	17	
	A	xiiij cal.	18	Marci, ⁊ Marcelliani fratrum, marty. 197
xvij	b	xiij cal.	19	Geruaſij, ⁊ Protaſij martyrum. 197
vj	c	xij cal.	20	Siluerij Papę ⁊ martyris. 197
	d	xj cal.	21	
xiiij	e	x cal.	22	Paulini epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis. 197
iij	f	ix cal.	23	Uigilia. 198
	g	viij cal.	24	Natiuitas ſan. Joan. Baptiſtę, duplex. 199
xj	A	vij cal.	25	De octa. Natiuitatis ſan. Joannis Bapti.
	b	vj cal.	26	Joannis, ⁊ Pauli martyrum. ſemiduplex. cū cōme. Octauę Natiui. ſan. Joan. 199
xix	c	v cal.	27	De octaua Natiuita. ſan. Joan.
viij	d	iiij cal.	28	Leonis ſecundi Papę ⁊ cōfeſſo. ſemidup. cum cōmemo. Octauę. 200. Uigilia. 200
	e	iij cal.	29	Petri, ⁊ Pauli apoſtoloꝛum. duplex. 201
xvj	f	Pꝛid. cal.	30	Cōmemoꝛatio S. Pauli apoſtoli, duplex. cū cōmem. Octauę ſancti Joannis. 201

Junij dies	1	Hoꝛas habet	15	Nox	9
	10		15		9
	20		15		9

IVLIVS

v	g	Calendis		1	Oct.5.Ioá.bap.du.cũ cõ.octa.apoſt.202
	A	vj	no.	2	Viſitatio beatę Marię, dup. cũ cõ. octauę Apo.⁊ ſſ. Proceſſi,⁊ Martiniani m̃.202
xiij	b	v	no.	3	De octaua Apoſtolorum.203
ij	c	iiij	no.	4	De octaua.
	d	iij	no.	5	De octaua.
x	e	Prid.no.		6	Octaua apoſt. Petri,⁊ Pauli, duplex.204
	f	Nonis		7	
xviij	g	viij	id.	8	
vij	A	vij	id.	9	
	b	vj	id.	10	Septem fratrum martyrum,⁊ ſſ. Ruffinę ac Secundę virginum ⁊ mar. ſemid.204
xv	c	v	id.	11	Pij Papę ⁊ martyris.205
iiij	d	iiij	id.	12	Naboris ⁊ Felicis martyrum.205
	e	iij	id.	13	Anacleti Papę ⁊ martyris, ſemidup. 205
xij	f	Prid. id.		14	Bonauenturę põt. ⁊ cõfeſſ. ſemidup. 205
j	g	Idibus		15	
	A	xvij	cal.	16	
ix	b	xvj	cal.	17	Alexij confeſſoris.205
	c	xv	cal.	18	Symphoroſę cum ſeptem filijs marty.206
xvij	d	xiiij	cal.	19	
vj	e	xiij	cal.	20	Margaritę virginis ⁊ martyris.206
	f	xij	cal.	21	Praxedis virginis.206
xiiij	g	xj	cal.	22	Marię Magdalenę, duplex.206
iij	A	x	cal.	23	Apollinaris epiſcopi ⁊ mart. ſemidup.207
xj	b	ix	cal.	24	Vigilia, ⁊ cõ. s. Chriſtinę virgi. ⁊ mar.207
	c	viij	cal.	25	Iacobi apoſtoli. dup. ⁊ cõm. ſan. Chriſtophori marty. in miſſis priuatis.207
xix	d	vij	cal.	26	
	e	vj	cal.	27	Pantaleonis martyris.208
viij	f	v	cal.	28	Nazarij, Celſi, ⁊ Victoris papę, martyrũ, ⁊ Innocentij papę ⁊ cõfeſſo. ſemidup. 208
xvj	g	iiij	cal.	29	Marthę virg. ſemid. ⁊ cõ. ſſ. Felicis Papę, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis mar.208
v	A	iij	cal.	30	Abdon, ⁊ Sennen martyrum.209
	b	Prid. cal.		31	

Iulij dies	1	Horas habet	14	3	Nox	9	1
	10		14	2		9	2
	20		14	1		9	3

xiij	c	Calendis	1	Petri ad vincula. dup. ⁊ cõme. ſſ. Macha-
ij	d	iiij no.	2	Stephani Papę ⁊ mar. 209. (beoꝛuʒ m̃. 209
	e	iij no.	3	Inuẽtio s. Stephani pꝛotomar. ſemi. 210.
x	f	Prid. no.	4	Dominici confeſſoꝛis. duplex. 210
	g	Nonis	5	Dedicatio s. Marię ad Niues. duplex. 210
xviij	A	viij id.	6	Trãſfiguratio dñi. dup. ⁊ cõm. ſſ. Xiſti ſe- cũdi Papę, Feliciſſimi, ⁊ Agapiti m̃. 210
vij	b	vij id.	7	Donati epiſcopi ⁊ martyris. 211
	c	vj id.	8	Cyriaci, Largi, ⁊ Smaragdi m̃. ſemid. 212
xv	d	v id.	9	Uigilia, ⁊ cõmem. ſancti Romani mar. 212
iiij	e	iiij id.	10	Laurentij martyris. duplex. 213
	f	iij id.	11	De octaua ſancti Laurentij, cuʒ cõmemo. ſſ. Tyburtij ⁊ Suſannę martyrum. 213
xij	g	Prid. id.	12	De octa. ⁊ cõme. s. Clarę virgi. 214
j	A	Idibus	13	De oc. ⁊ cõ. ſſ. Hippolyti ⁊ Caſſiani m̃. 214
	b	xix cal.	14	De oct. cũ cõ. Uigilię, ⁊ s. Euſebij cõf. 214
ix	c	xviij cal.	15	Aſſũptio beatę M. vir. dup. 214 (Lau. 215
	d	xvij cal.	16	De octa. aſſũpt. bea. Ma. cũ cõ. Octa. s.
xvij	e	xvj cal.	17	Octa. s. Lau. dupl. ⁊ cõ. Octa. Aſſũpt. 215
vj	f	xv cal.	18	De octa. ⁊ cõmemo. s. Agapiti marty. 215
	g	xiiij cal.	19	De octaua.
xiiij	A	xiij cal.	20	Bernardi abbatis, dup. cum cõme. Octa-
iij	b	xij cal.	21	De octaua. (uę Aſſumptionis. 215
	c	xj cal.	22	Octa. Aſſumpt. bea. Marię. dupl. ⁊ cõm. ſſ. Timothei, Hippolyti, ⁊ Symphoꝛia-
xj	d	x cal.	23	Uigilia. 216 (ni martyrum. 216
xix	e	ix cal.	24	Bartholomęi apoſt. dup. Romę cele. die
	f	viij cal.	25	Ludouici regis Francię cõfeſ. 216 (25. 216
viij	g	vij cal.	26	Zephyrini Papę ⁊ martyris. 217
	A	vj cal.	27	
xvj	b	v cal.	28	Auguſtini epiſcopi, confeſſo. ⁊ Eccle. doc. dup. ⁊ cõme. s. Hermetis mar. 217
v	c	iiij cal.	29	Decollatio s. Ioãnis Baptiſtę. duplex. ⁊ cõmemo. ſanctę Sabinę martyris, 217
	d	iij cal.	30	Felicis ⁊ Adaucti martyrum. 218
xiij	e	Prid. cal.	31	

Auguſti dies	1	Horas habet	14		Nox	10
	10		13	2		10	2
	20		13			11

SEPTEMBER

ij	f	Calendis	1	Aegidij abbatiſ. ⁊ cõmemo. Sanctorum martyrum duodecim fratrum. 218
	g	iiij no.	2	
x	A	iij no.	3	
	b	Prid. no.	4	
xviij	c	Nonis	5	
vij	d	viij id.	6	
	e	vij id.	7	
xv	f	vj id.	8	Natiuitas beatę Marię. duplex. ⁊ cõme. ſan. Adriani mar. in miſſis priuatis, 219
iiij	g	v id.	9	De oct. s. Mar. ⁊ cõ. s. Gorgonij mar. 219
	A	iiij id.	10	De octaua.
xij	b	iij id.	11	De oct. ⁊ cõ. ſſ. Proti ⁊ Hyacinthi m̃. 220
j	c	Prid. id.	12	De octaua.
	d	Idibus	13	De octaua.
ix	e	xviij cal.	14	Exaltatio ſan. Crucis. dup. cum cõmemo. Octauę Natiuita. ſan. Marię. 220
	f	xvij cal.	15	Octaua Natiuitatis beatę Marię. duplex. cum cõmem. ſan. Nicomedis marty. 220
xvij	g	xvj cal.	16	Cornelij, ⁊ Cypriani pont. ⁊ mar. ſemidu. ⁊ cõ. ſſ. Euphemię, Lucię, ⁊ Geminiani (marty. 220.
vj	A	xv cal.	17	
	b	xiiij cal.	18	
xiiij	c	xiij cal.	19	
iij	d	xij cal.	20	Uigilia, ⁊ cõ. s. Euſtachij, ⁊ ſociorũ m̃. 221
xj	e	xj cal.	21	Matthęi apoſtoli. duplex. 221
	f	x cal.	22	Mauricij, ⁊ ſociorum martyrum. 222
xix	g	ix cal.	23	Lini Papę ⁊ mar. ſemiduplex, ⁊ cõmemo. ſan. Theclę virginis ⁊ martyris. 222
	A	viij cal.	24	
viij	b	vij cal.	25	
	c	vj cal.	26	Cypriani ⁊ Iuſtinę martyrum. 222
xvj	d	v cal.	27	Coſmę, ⁊ Damiani mar. ſemidu. 222
v	e	iij cal.	28	
xiij	f	iij cal.	29	Dedicatio s. Michaelis archãgeli, dup. 222
ij	g	Prid. cal.	30	Hieronymi pſby. cõfe. Eccl. Doc. du. 223

Septembris dies	1	Horas habet	12	2	Nox	11	2
	10		12			12	
	20		11			13	

OCTOBER

	A Calendis		1	Remigij epiſcopi ꝛ confeſſoꝛis.223
x	b vj	no.	2	
	c v	no.	3	
xviij	d iiij	no.	4	Franciſci confeſſoꝛis. duplex.224
vij	e iij	no.	5	
	f Pꝛid.no.		6	
xv	g Nonis		7	Sácti Marci Pape ꝛ cõfeſſ. ꝛ cõm. ſſ. Sergij, Bacchi, Marcelli, ꝛ Appuleij m̃. 224
iiij	A viij	id.	8	
	b vij	id.	9	Dionyſij, Ruſtici, ꝛ Eleutheri m̃. ſemi. 224
xij	c vj	id.	10	
j	d v	id.	11	
	e iiij	id.	12	
ix	f iij	id.	13	
	g Pꝛid. id.		14	Calliſti Pape ꝛ marty. ſemiduplex.225
xvij	A Idibus		15	
vj	b xvij	cal.	16	
	c xvj	cal.	17	
xiiij	d xv	cal.	18	Luce Euangeliſte, duplex.225
iij	e xiiij	cal.	19	
	f xiij	cal.	20	
xj	g xij	cal.	21	Hilarionis Abbatis, ꝛ cõme. ſſ. Urſule ꝛ ſociarum virginum, ꝛ martyrum.226
	A xj	cal.	22	
xix	b x	cal.	23	
viij	c ix	cal.	24	
	d viij	cal.	25	Chꝛyſanthi, ꝛ Darie martyrum.226
xvj	e vij	cal.	26	Euariſti Pape ꝛ martyris.226
v	f vj	cal.	27	Uigilia.227
	g v	cal.	28	Simonis, ꝛ Iude apoſtoloꝛũ. duplex.227
xiij	A iiij	cal.	29	
ij	b iij	cal.	30	
	c Pꝛid. cal.		31	Uigilia.227

Octobꝛis dies	1 10 20	Hoꝛas habet	11 10 10	2	Nox	13 13 14	2

M. N. R. b 3

NOVEMBER

	d	Calendis		1	Feſtum Omnium ſanctorum. duplex. 228
	e	iiij	no.	2	Cõmemoratio omniũ fidelium defunctorũ. dup. ⁊ de octa. Omniũ ſanctorũ. 229
xviij	f	iij	no.	3	De octaua,
vij	g	Prid. no.		4	De octaua. ⁊ cõme. ſſ. Vitalis ⁊ Agricolę (mart. 229
	A	Nonis		5	De octaua,
xv	b	viij	id.	6	De octaua,
iiij	c	vij	id.	7	De octaua,
	d	vj	id.	8	Octaua Omniuz ſanctorum. dupl. ⁊ cõm. ſſ. Quatuor Coronatorum marty. 229
xij	e	v	id.	9	Dedicatio Baſilicę Saluatoris, dup. ⁊ cõme. ſan. Theodori martyris. 229
j	f	iiij	id.	10	Thryphonis, Reſpicij, ⁊ Nymphę m. 229
	g	iij	id.	11	Martini epiſcopi ⁊ confeſſoris, duplex. ⁊ cõmemo. ſan. Menę martyris. 229
ix	A	Prid. id.		12	Martini Papę ⁊ martyris, ſemidup. 230
	b	Idibus		13	
xvij	c	xviij	cal.	14	
vj	d	xvij	cal.	15	
	e	xvj	cal.	16	
xiiij	f	xv	cal.	17	Gregorij Thaumaturgi epiſcopi ⁊ cõf. 230
iij	g	xiiij	cal.	18	Dedica. Baſilicarũ Petri, ⁊ Pauli. du. 230
xj	A	xiij	cal.	19	Pontiani Papę, ⁊ martyris. 230
	b	xij	cal.	20	
xix	c	xj	cal.	21	
viij	d	x	cal.	22	Cecilię virginis ⁊ martyris. ſemidup. 230
	e	ix	cal.	23	Clementis Papę, ⁊ mart. ſemidup. ⁊ commemo. ſan. Felicitatis, martyris. 231
xvj	f	viij	cal.	24	Chryſogoni mart. 231
v	g	vij	cal.	25	Catharinę virginis ⁊ mar. duplex. 231
	A	vj	cal.	26	Petri Alexandrini epiſcopi ⁊ mart. 231
xiij	b	v	cal.	27	
ij	c	iiij	cal.	28	
	d	iij	cal.	29	Vigilia, ⁊ cõm. ſan. Saturnini mart. fo. 173
x	e	Prid. cal.		30	Andreę apoſtoli, duplex. fo. 173

Nouembris dies	1	Horas habet	9	3	Nox	14	1
	10		9	2		14	2
	20		9	1		14	3

DECEMBER

	f	Calendis	1	Bibianę virginis ⁊ martyris, cõmem. 174
xviij	g iiij	no.	2	
vij	A iij	no.	3	Barbarę virginis ⁊ martyris. ⁊ cõme. 174
	b	Prid. no.	4	Sabbę abbatis, cõmemoratio
xv	c	Nonis	5	Nicolai epiſcopi, ⁊ cõfeſſoris, ſemidup. 175
iiij	d viij	id.	6	Ambroſij epiſcopi, ⁊ cõf. ⁊ eccle. do. du. 175
	e vij	id.	7	Cõceptio beatę Marię duplex. 175
xij	f vj	id.	8	
j	g v	id.	9	Miltiadis papę ⁊ marty. cõmemora. 175
	A iiij	id.	10	Damaſi papę ⁊ confeſſoris, ſemiduplex. 175
ix	b iij	id.	11	
	c	Prid. id.	12	Lucię virginis ⁊ martyris, duplex. 176
xvij	d	Idibus	13	
vj	e xix	cal.	14	
	f xviij	cal.	15	
xiiij	g xvij	cal.	16	
iij	A xvj	cal.	17	
	b xv	cal.	18	
xj	c xiiij	cal.	19	
	d xiij	cal.	20	Vigilia. 176
xix	e xij	cal.	21	Thomę apoſtoli, duplex. 176
viij	f xj	cal.	22	
	g x	cal.	23	
xvj	A ix	cal.	24	Vigilia.
v	b viij	cal.	25	Natiuitas dñi noſtri Jeſu Chriſti dup. f. 10 ⁊ cõmemoratio ſan. Anaſtaſię marty.
	c vij	cal.	26	Stephani proto. dup. ⁊ cõ. Oct. Nati. 12
xiij	d vj	cal.	27	Joãnis apoſt. ⁊ Euãg. dup. ⁊ cõ. Octa. 12
ij	e v	cal.	28	Sãctorũ Innocẽtiũ mar. du. ⁊ cõ. Oct. 12
	f iiij	cal.	29	Thomę Cantuar. epiſcopi ⁊ mar. ſemiduplex, ⁊ cõmemoratio Octauarum. 14
x	g iij	cal.	30	De Dñica infra Octauã Nati. fo. 15 vel de Octaua, cũ cõme. aliarũ Octauarũ. fo. 17
	A	Prid. cal.	31	Sylueſtri papę ⁊ confeſſoris, duplex. cum commemoratione Octauarum. fo. 17

Decembris dies	1	Horas habet	9	Nox	15
	10		9		15
	20		9		15

Litera Dñicalis	Aureus numerus.	Septua-geſima.	Dies Cinerum.	Dies Paſche.
A	1.4.9.12.	5 feb.	22 feb.	9 Aprilis
	2.5.13.16.	22 Ian.	8 feb.	26 Martij
	3.6.11.14.17.	12 feb.	1 martij	16 aprilis
	7.10.15.18.	29 Ian.	15 feb.	2 aprilis
	8. 19.	19 feb.	8 martij	23 aprilis
B	1.9.12.17.	6 feb.	23 feb.	10 aprilis
	2.5.13.16.	23 Ian.	9 feb.	27 Martij
	3.6.11.14.	13 feb.	2 martij	17 aprilis
	4.7.10.15.18.	30 Ian.	16 feb.	3 aprilis
	8. 19.	20 feb.	9 martij	24 aprilis
C	1.6.9.12,17.	7 feb.	24 feb.	11 aprilis
	2.5.10.13.16.	24 Ian.	10 feb.	28 martij
	3.11.14.19.	14 feb.	3 martij	18 aprilis
	4.7.15.18.	31 Ian.	17 feb.	4 aprilis
	8.	21 feb.	10 martij	25 aprilis
D	1.6.9.17.	8 Feb.	25 feb.	12 aprilis
	2.5.10.13.	25 ianu.	11 feb.	29 martij
	3.8.11.14.19.	15 feb.	4 martij	19 aprilis
	4.7.12.15.18.	1 feb.	18 feb.	5 aprilis
	16.	18 Ian.	4 feb.	22 martij
E	1.4.7.12.15.	2 Feb.	19 feb.	6 aprilis
	2.10.13.18.	26 ianu.	12 feb.	30 martij
	3.8.11.19.	16 feb.	5 martij	20 aprilis
	5.16.	19 Ian.	5 feb.	23 martij
	6.9.14.17.	9 feb.	26 feb.	13 aprilis
F	1.4.12.15.	3 Feb.	20 feb.	7 aprilis
	2.10.13.18.	27 ianu.	13 feb.	31 martij
	3.6.7.9.14.17.	10 feb.	27 feb.	14 aprilis
	5.16.	20 Ian.	6 feb.	24 martij
	8.11.19.	17 feb.	6 martij	21 aprilis
G	1.4.9.12.15.	4 feb.	21 feb.	8 aprilis
	2.7.10.18.	28 Ian.	14 feb.	1 aprilis
	3.6.14.17.	11 feb.	28 feb.	15 aprilis
	5.13.16.	21 ianu.	7 feb.	25 martij
	7.11.19.	18 feb.	7 martij	22 aprilis

Feſtorum mobilium.

Aſcenſio domini.	Dies Pē tecoſtes.	Corpus Chriſti.	Dñicę poſt pēt.	Aduentus domini.
18 Maij	28 Maij	8 Junij	26	3 Decemb.
4 maij	14 maij	25 Maij	28	3 Decemb.
25 maij	4 Junij	15 iunij	25	3 Decemb.
11 maij	21 maij	1 iunij	27	3 Decemb.
1 Junij	11 iunij	22 iunij	24	3 Decemb.
19 Maij	29 Maij	9 Junij	25	27 Nouemb.
5 maij	15 maij	26 maij	27	27 Nouemb.
26 maij	5 iunij	16 iunij	24	27 Nouemb.
12 maij	22 maij	2 iunij	26	27 Nouemb.
2 Junij	12 iunij	23 iunij	23	27 Nouemb.
20 Maij	30 Maij	10 iunij	25	28 Nouemb.
6 maij	16 maij	27 maij	27	28 Nouemb.
27 maij	6 iunij	17 iunij	24	28 Nouemb.
13 maij	23 maij	3 iunij	26	28 Nouemb.
3 Junij	13 iunij	24 iunij	23	28 Nouemb.
21 Maij	31 Maij	11 iunij	25	29 Nouemb.
7 maij	17 maij	28 maij	27	29 Nouemb.
28 maij	7 iunij	18 iunij	24	29 Nouemb.
14 maij	24 maij	4 iunij	26	29 Nouemb.
30 April.	10 maij	21 maij	28	29 Nouemb.
15 maij	25 maij	5 iunij	26	30 Nouemb.
8 maij	18 maij	29 maij	27	30 Nouemb.
29 maij	8 iunij	19 iunij	24	30 Nouemb.
1 maij	11 maij	22 maij	28	30 Nouemb.
22 maij	1 iunij	12 iunij	25	30 Nouemb.
16 maij	26 maij	6 iunij	26	1 Decemb.
9 maij	19 maij	30 maij	27	1 Decemb.
23 maij	2 iunij	13 iunij	25	1 Decemb.
2 maij	12 maij	23 maij	28	1 Decemb.
30 maij	9 iunij	20 iunij	24	1 Decemb.
17 maij	27 maij	7 iunij	26	2 Decemb.
10 maij	20 maij	31 maij	27	2 Decemb.
24 maij	3 iunij	14 iunij	25	2 Decemb.
3 maij	13 maij	24 maij	28	2 Decemb.
31 maij	10 iunij	21 iunij	24	2 Decemb.

AD maiorem commoditatem inueniendi Feſta mobilia: poſita eſt ſuperior tabula: in qua, inuenta litera dominicali, & apud eam aureo numero anni currentis: ad rectaz lineam eiuſdem Aurei numeri progrediendo, omnia feſta mobilia illius anni, quo die & menſe aduenerint, reperiuntur. In anno autem biſſextili ſemper Septuageſima quęrenda eſt per primam literam Dominicalem. Quod ſi ipſa Septuageſima venerit ante iiii. idus Februarii: etiam dies Cinerum per ipſam primam literam debet queri. Si vero Septuageſima poſt iiii. idus Februarii venerit: dies Cinerum cum reliquis Feſtis mobilibus quęrenda eſt per ſecundam literam dominicalem: quę mutatur in feſto S. Matthię. Si autem numerus dierum Septuageſimę & aliorum feſtorum mobilium ad rectam lineam aurei numeri anni currentis in ſecunda litera aſſignatus, ſuperet numerum dierum huiuſmodi ad rectam lineam eiuſdem aurei numeri in primam literam aſſignatum: tunc reliqua feſta mobilia poſt Septuageſimam non erunt ſumenda ad rectaz lineam aurei numeri currentis in ſecunda litera, ſed ad rectam lineam Septuageſimę, quę vnius diei numero minus in ſecunda litera ſignatur. Ut, ſi in litera D, Septuageſima ſignatur 15. Februarii, cineres & reliqua Feſta mobilia ſumuntur ad rectam lineã Septuageſimę quę in ſecunda litera C, ponitur 14 Februarii: & in huiuſmodi aliis ſimiliter. Quia numerus dieruz in ſecunda litera ſignatus, vno die ſemper in anno Biſſextili minuitur a numero dierum primę literę.

An verus Aureus numerus in ſingulis menſibus.

NOtandum eſt facile cognoſci poſſe, an in ſingulo quoque menſe verus ſit Aureus numerus: Adde poſt vnumquenque numerum octo, vſque ad 19. & qui ex additione octo, euenerit numerus, verus erit Aureus numerus. Quod ſi ſupra 19. addendo octo, euaſeris numerum: qui reliquus fuerit, dempto 19. verus erit numerus.

Ex quot diebus conſtet vnuſquiſque Menſis.

Triginta Aprilis, Iuni, Septemque, Nouemque,
Vno plus alij, viginti Februus octo:
At ſi biſſextus fuerit, ſuperadditur vnus.
Et tunc bis ſexto Marti conſcribe Calendas.

De numero Nonarum, ac Iduum ſingulorum Menſium.

Sex Nonas Maius, October, Iulius, & Mars:
Quatuor at reliqui: dabit Idus quilibet octo.

Et notandum, primo quoque die menſis dicendũ Calendis: Quinto, Nonis: Decimo tertio, Idibus, vbi Nonę quatuor, ubi vero ſex, Septimo, Nonis: Decimoquinto, Idibus in caſu ſexto. Reliquis autem diebus, pridie, tertio, quarto Calendas, aut Nonas, aut Idus in caſu quarto, retrorſum numerando vſque ad eum diem, quo aut Calendis, aut Nonis, aut Idibus dicimus, quemadmodum in ſingulis menſibuus videre licet.

Quando inchoatur Aduentus Domini.

ADuẽtus domini inchoatur Dominica proximiori feſto ſancti Andreę, vel ipſa die S. Andreę, ſi in dominica venerit.

Quatuor tempora.

QVatuor tempora celebrantur iiij. & vj. feria, ac ſabbato poſt tertiam Dominicam Aduentus. Poſt primam Dominicam Quadrageſimę. poſt Pentecoſten. Poſt feſtum Exaltationis Sanctę Crucis.

Nuptię iuxta decretum Concilij Tridentini.

A Dominica prima Aduentus vſque in diem Epiphanię: & a feria quarta Cinerum vſque in octauaꝫ Paſchatis incluſiuè, ſancta Synodus ſollemnitates Nuptiarum prohibet. In alijs vero temporibus nuptias ſollemniter celebrare permittit.

Alia tabula perpetua ad inueniendum Feſta Mobilia.

Litere Marty.	Aureus numer⁹.	Litera dñicalis.	Septuageſima.	Cinis.	Paſcha.	Aſcẽſio.	Pẽtecoſte.	Corpus domini.
h	5	d	18. Jan.	4. Feb.	22 Mar.	30. Apri.	10 Maij	21 maij.
		e	19	5	23	1. Maij.	11	22
q	13	f	20	6	24	2	12	23
e	2	g	21	7	25	3	13	24
		A	22	8	26	4	14	25
n	10	b	23	9	27	5	15	26
		c	24	10	28	6	16	27
b	18	d	25	11	29	7	17	28
k	7	e	26	12	30	8	18	29
		f	27	13	31	9	19	30
f	15	g	28	14	1. April.	10	20	31
G	4	A	29	15	2	11	21	1. Jun.
		b	30	16	3	12	22	2
p	12	c	31	17	4	13	23	3
d	1	d	1. Feb.	18	5	14	24	4
		e	2	19	6	15	25	5
m	9	f	3	20	7	16	26	6
		g	4	21	8	17	27	7
A	17	A	5	22	9	18	28	8
i	6	b	6	23	10	19	29	9
		c	7	24	11	20	30	10
r	14	d	8	25	12	21	31	11
ſ	3	e	9	26	13	22	1. Jun.	12
		f	10	27	14	23	2	13
o	11	g	11	28	15	24	3	14
		A	12	1. mar.	16	25	4	15
c	19	b	13	2	17	26	5	16
l	8	c	14	3	18	27	6	17
		d	15	4	19	28	7	18
		e	16	5	20	29	8	19
		f	17	6	21	30	9	20
		g	18	7	22	31	10	21
		A	19	8	23	1. Jun.	11	22
		b	20	9	24	2	12	23
t	16	c	21	10	25	3	13	24

IN præſenti tabula quære Aureum numerum anni currentis, ſub quo literam Dominicalem anni eiuſdem quæ prima tibi occurrerit. Nam ex eius directo habebis Feſta mobilia ipſius anni, quoto ſcilicet die menſis celebrentur: qui dies eius menſis eſt, cuius nomen proxime ſupraſcribitur. Verum in anno Biſſextili ex geminis literis Dominicalibus capienda eſt poſterior: quæ ſcilicet poſt Sancti Matthiæ feſtum anno ſeruit. Sed tunc Septuageſima, ac etiam Quadrageſima, ſi intra Februarium ceciderit, celebranda eſt poſtridie, quam Tabula indicabit.

A ſiniſtro latere eiuſdem tabulæ exiſtunt etiam literæ Martyrologij, Aureo numero accommodatæ, vt eo habito deprehendas e regione literam Martyrologij tali anno debitam. Hoc anno 1572. cum Aureus numerus ſit 15. litera Martyrologij erit ſ. Sequenti anno 1573. quia Aureus numerus curret 16. erit litera Martyrologij t. &c. Finitis 19. annis, redeundum eſt ad principium cum annis currentibus.

RVBRICAE GENERALES MISSALIS.

Miſſa quotidie dicitur ſecundum ordineꝫ Officij: De Feſto duplici, vel ſemiduplici, vel ſimplici: de Dominica, vel Feria: de vigilia, vel de octaua: ⁊ extra ordinem Officij: Votiua, vel pro Defunctis.

De feſto duplici.

Miſſa dicitur de Duplici illis diebus qbus in calendario ponitur hęc nota, Duplex ⁊ in feſtis mobilibus, quandocunque Officium ſit duplex. In duplicibus dicitur vna tantuꝫ Oratio, niſi aliqua commemoratio fieri debeat. Alia omnia dicuntur vt in proprijs miſſis aſſignatuꝫ eſt. Quando dici debet Gloria in excelſis, ⁊ Credo, inferius dicetur in proprijs rubricis.

De Semiduplici, ⁊ Simplici.

Miſſa de ſemiduplici dicitur, quando in Calendario ponitur hęc vox Semiduplex, Pręterea, in Dominicis, ⁊ diebus infra Octauas, In ſemiduplicibus tam feſtis, quam Dominicis, ⁊ infra Octauas dicũtur plures Orationes, vt infra dicetur in rubrica de oratione. Infra Octauam, dicitur Miſſa ſicut in die Feſti, niſi propriam Miſſam habuerit: in Dominicis vero ſicut in proprijs locis aſſignatur. De ſimplici dicitˀ miſſa ſicut de ſemiduplici, vt ſuis locis ponitur.

De Feria, ⁊ Vigilia.

Miſſa de Feria dicitur, quando non occurrit feſtum, vel octaua, vel ſabbatuꝫ, in quo ſit officium beatę Marię. In ferijs tamen Quadrageſimę, Quatuor Tẽporũ, Rogationũ, ⁊ Vigiliarũ, etiã ſi duplex, vel ſemiduplex feſtũ, vel octaua occurrat, in Eccleſijs collegiatis dicuntur duę Miſſę, vna de feſto, alia de feria. In Vigilijs autem quę veniunt infra octa. miſſa dr̃ de vigilia cum commemoratione octauę. Si feſtum habens Vigiliam celebretur feria ſecunda, miſſa Vigilię dicitur in Sabbato, ſicut etiam ſit officium, excepta Vigilia Natiuitatis dñi, ⁊ Epiph. Miſſa vigilię in Aduentu occurrentis, dr̃ cum commemoratione de Aduentu, licet de ea non ſit factum officium. Si in Quadrageſima ⁊ Quatuor Temporibus occurrat vigilia: dicatur miſſa de feria cum commemoratione vigilię. Toto tempore Paſchali non dicitur miſſa de Vigilia, niſi in Vigilia Aſcenſionis, quę tamen non ieiunatur, ſicut nec Vigilia Epiphanię.

De miſſis Votiuis S. Marię, ⁊ alijs.

In Sabbatis nõ impeditis feſto duplici, vel ſemiduplici, dicitur miſſa de Sancta Maria ſecundum varietatem temporum, vt in fine miſſalis ponitur. Si ſabbatum fuerit impeditum feſto duplici, ſemiduplici, Octaua, Vigilia, Feria Quatuor Temporum, ⁊ Quadrageſimę, miſſa principalis dicitur ſecundum officium diei. In aduentu autem licet officium non ſiat de Sancta Maria in ſabbato, dicitur tamen miſſa principalis de ea cum commemoratione de Aduentu, niſi fuerint Quatuor Tempora vt ſupra. Alijs diebus infra Hebdomadam quando officium ſit de feria, (exceptis Ferijs Aduentus, Quadrageſimę, Quatuor Temporum, Rogationum, ⁊ Vigiliarum) dici poteſt aliqua miſſa Votiua etiam in principali miſſa quę dicitur Conuentualis, ſecundum ordinem dierum in fine Miſſalis aſſignatum. Quę tamen miſſę, ⁊ alię quęcunque votiuę, in miſſis priuatis dici poſſunt pro arbitrio ſacerdotum, quocunque die officium non eſt duplex. Id vero paſſim non ſiat, niſi rationabili de cauſa: ⁊, quoad fieri poteſt, miſſa cum officio conueniat.

De miſſis defunctorum.

Prima die cuiuſque menſis (extra tempus Paſchale) nõ impedita officio duplici vel ſemiduplici, dicitur Miſſa principalis generaliter pro defunctis ſacerdotibus, benefactoribus, ⁊ alijs. In eccleſijs autem collegiatis dicantur duę miſſę, vna pro defunctis, alia de feſto ſimplici ſi occurrit: vel de feria, ſi propriam habeat miſſam, vel reſumenda ſit miſſa de dominica, quę fuit impedita, cum infra Hebdomadam non occurrit alius dies in quo reſumi poſſit Miſſa de Dominica. Sed in Eccleſijs non collegiatis dicatur miſſa de die cum commemoratione generaliter pro Defunctis. Pręterea Feria ſecunda cuiuſque Hebdomadę in qua Officium ſit de Feria, miſſa principalis dici poteſt pro Defunctis. Si autem fuerit propria miſſa de Feria vel de feſto ſimplici, in collegiatis Eccleſijs, dicantur duę Miſſę, alioquin in miſſa de die ſiat commemoratio, (vt dictum eſt) pro Defunctis. Excipitur tamen totum tempus Paſchale: ⁊, quando per annum officium eſt duplex, vel ſemiduplex: quibus temporibus non dicitur miſſa principalis pro defunctis niſi in die Depoſitionis Defuncti, ⁊ in Anniuerſario pro defunctis. Et ſimiliter, niſi fuerit duplex, quocunque die dici poſſunt priuatę miſſę pro defunctis, pręterquam in Dominicis. In die Commemorationis omnium Defunctorum, ⁊ in die Depoſitionis ⁊ Anniuerſario defuncti, dicitur vna tantum Oratio: in alijs miſſis, plures, vt in Rubricis de commemorationibus ⁊ orationibus dicetur. Sequentia pro defunctis dicitur in die omnium fidelium defunctorum, ⁊ depoſitionis defuncti. In Anniuerſario autem, ⁊ Miſſa communi pro defunctis dicatur pro arbitrio ſacerdotis.

De Tranſlatione Feſtorum.

IN dicendis miſſis ſeruetur ordo Breuiarij de Tranſlatione feſtorum duplicium ⁊ ſemiduplicium, quando maiori aliquo feſto, ſeu Dominica impediuntur. In eccleſiis autem, vbi titulus eſt Eccleſię, vel concurſus populi ad celebrandum Feſtum quod transferri debet, poſſunt cantari duę miſſę, vna de die, alia de feſto: aut ſaltem commemoratio fieri de feſto, ſi ea die de feſto in illa eccleſia officiũ fieri nõ debeat, vt dicitur in ſequenti rubrica.

De Commemorationibus.

COmmemorationes in Miſſis, fiunt ſicut in Officio. De feſto ſimplici fit commemoratio in miſſa, quando de eo in officio facta eſt commemoratio in veſperis. Quando autem de eo fit commemoratio tantũ in laudibus, in miſſa ſollenni nulla fit commemoratio de eo, ſed in miſſis tantum priuatis. De Dominica fit commemoratio, quando in ea fit de feſto duplici. De octaua fit commemoratio, quando infra octauam fit de aliquo feſto, niſi illud feſtum fuerit de exceptuatis in rubrica officij de Commemorationibus. Item quando infra octauam fit de Dominica. De Feria fit commemoratio in Aduentu, Quadrageſima, Quatuor Temporibus, Rogationibus, ⁊ Vigilijs, quando miſſa dicenda eſt de feſto duplici vel ſemiduplici illis temporibus occurrente. Sed in eccleſiis Collegiatis vbi plures Sacerdotes quotidie celebrant, in Ferijs, Rogationibus, ⁊ Vigilijs prędictis, quę habent miſſas proprias, dicuntur duę miſſę, vna de Feſto, alia de Feria, Rogationibus, ⁊ Vigilia prędictis, abſque vlla vtrorumque commemoratione. Quando infra Hebdomadam dicuntur miſſę Votiuę, poſt primam orationem ſemper dicatur Oratio eius de quo fit officium. Quando fit commemoratio de Feria Quatuor Temporum, pro ferię commemoratione dicitur prima oratio quę concordat cum officio. In faciendis commemorationibus ſeruetur ordo vt in Breuiario, de Dominica ante feſtum ſemiduplex, quod infra octauam celebretur: de feſto ſemiduplici ante octauam: de octaua ante ferias prędictas: de Ferijs prędictis ante feſtum ſimplex: de feſto ſimplici ante orationes votiuas. Si agenda ſit commemoratio pro defunctis, ſemper ponitur penultimo loco. In alijs commemorationibus a prędictis ſeruetur dignitas orationum, vt de Spiritu ſancto ante beatam Mariam, de Angelis ante Apoſtolos, ⁊ ſimiliter in alijs. In miſſis Defunctorum nulla fit commemoratio pro viuis, etiam ſi oratio eſſet communis pro viuis ⁊ Defunctis. Quando dicuntur plures orationes, prima tantum ⁊ vltima cum ſua concluſione terminantur, ⁊ ante primam ⁊ ſecundam orationem tantum dicitur Oremus: ante primam dicitur etiam Dominus vobiſcum. Cum vero dicuntur plures orationes, ⁊ vna oratio eadem ſit cum alia ibidem dicenda: oratio huiuſmodi, illa ſcilicet quę eadem eſt, non alię, commutetur cum alia de communi, vel proprio, quę ſit diuerſa.

De Introitu, ⁊ Kyrie eleiſon.

INtroitus ſemper eodem modo dicitur cum Gloria patri, vt in Ordinario, pręterquam tempore Paſſionis, ⁊ in miſſis Defunctorum, vt etiam ibi annotatum eſt. Kyrie eleiſon dicitur nouies poſt Introitum, alternatim cum miniſtro, ideſt, ter Kyrie eleiſon. ter Chriſte eleiſon. ter Kyrie eleiſon.

De Gloria in excelſis.

GLoria in excelſis dicitur quandocunque in Matutino dictus eſt hymnus Te deum laudamus: Dicitur etiam in miſſa Ferię v. in Cęna Domini, ⁊ Sabbati ſancti. In miſſis Votiuis non dicitur, niſi in miſſa beatę Marię, ⁊ Angelorum: ⁊ in alijs, quando miſſa Votiua dicenda eſt pro re graui, vel pro publica eccleſię cauſa. Neque etiam dicitur in miſſis Defunctorum.

De Orationibus.

IN feſtis duplicibus dicitur vna tantum oratio, niſi facienda ſit aliqua cõmemoratio, vt dictũ eſt ſupra. In feſtis ſemiduplicibus occurrentibus ab octaua Pẽtecoſtes vſq; ad Aduentum, ⁊ a Purificatione vſque ad Quadrageſimã dicitur ſecunda oratio, A cunctis: tertia ad libitũ. In feſtis ſemiduplicibus occurrentibus ab octaua Epiphanię vſq; ad Purificationem, dicitur ſecunda oratio, Deus qui ſalutis: tertia, Eccleſię, vel ꝑ Papa. In feſtis ſemiduplicibus a Feria quarta Cinerum vſq; ad Dñicã Paſſionis, ſecunda, de Feria: tertia, A cũctis In feſtis ſemiduplicibus, a Dñica Paſſionis vſq; ad Dñicam Palmarũ: ſecunda orõ, de Feria: tertia, Eccleſię, vel pro Papa. In feſtis ſemiduplicibꝰ ab octã. Paſchę vſq; ad Aſcenſionẽ, ſecunda orõ, de ſancta Maria, Cõcede tertia, Eccleſię, vel ꝑ Papa. In feſtis ſemiduplicibus infra octauas occurrentibus ſecunda oratio dicitur de octaua: tertia, quę ſecundo loco infra octauã dr̃. Infra octauas Paſchę, ⁊ Pentecoſt. quando miſſa dicitur de octaua, dicuntur duę tantum Orationes, vna de die, alia Eccleſię, vel pro Papa. Infra alias octauas, ⁊ in Vigilijs quę ieiunantur (excepta vigilia Natiuitatis Domini ⁊ Pentecoſtes) dicuntur tres, vna de die, ſecunda de ſancta Maria, tertia, Eccleſię, vel pro Papa. Sed infra octauas ſanctę Marię, ⁊ in vigilia, ⁊ infra octauam Omnium ſanctorum ſecunda oratio dicitur de Spiritu ſancto, alia Eccleſię, vel pro Papa. In Dominicis infra octauam occurrentibus, dicuntur duę orationes, vna de Dominica, ſecunda de Octaua. In die octaua, dicitur vna tantum oratio, niſi aliqua commemoratio facienda ſit. In Dominicis dicuntur tres, vt in ordinario aſſignantur,

gnantur, quibuſdam exceptis, vt ſuis locis aſſignantur. In feſtis ſimplicibus, ⁊ ferijs per annum, dicuntur tres, vt in ſemiduplicibus: poſſunt etiam dici quinque, vel ſeptem ad libitum. In ferijs quatuor temporum, ⁊ vbi plures leguntur lectiones, huiuſmodi plures orationes dicuntur poſt vltimam orationem ante epiſtolam: ⁊ alie orationes cum lectionibus: vt ſuis locis in proprio miſſarum de tempore. In miſſis Votiuis quando dicuntur pro re graui vel pro publica eccleſie cauſa, dicitur tantum vna Oratio: ſin aliter, dicuntur plures, vt in feſtis ſimplicibus. Sed in votiuis beate Marie ſecũda oĩo dicit̃ de Spiritu ſancto: ⁊ in votiuis de Apoſtolis, qñ dr̃ oĩo, A cũctis, eiꝰ loco dr̃ oĩo de ſancta Maria, Concede. Si, quãdo plures dicuntur oĩones, occurrat fieri commemoratio alicuius Sancti, ea ponitur ſecundo loco, ⁊ tertia oratio dr̃ que alias ſecundo loco dicenda erat. In concluſione orationum hic modus ſeruatur. ſi oĩo dirigatur ad Patrem, cõcluditur Per dñm nr̃um ⁊c. Si ad filiũ, Qui viuis ⁊ regnas cũ Deo patre ⁊c. Si in principio oĩonis fiat mẽtio filij, cõcludit̃ Per eundem. Si in fine orationis, eius fiat mentio, Qui tecum viuit. Si facta ſit mentio Spiritus ſancti, in concluſione dr̃, In vnitate eiuſdẽ ſpũs ſcti deus. ⁊c.

De epiſtola ⁊ Graduali.

Poſt vltimam oĩonẽ, dr̃ Epiſtola: qua finita, a miniſtris dicit̃, Deo gratias. poſt epiſtolam dr̃ Graduale, quod ſemper dr̃ preterq̃ Tẽpore Paſchali, cuius loco tunc dicunt̃ duo verſus, vt dr̃ in rubrica poſita ad miſſã Sabbati in Albis.

De Alleluia poſt Graduale vel Epiſtolam dicendo: ⁊ de Tractu, ⁊ Euangelio.

Poſt Graduale, dicuntur duo Alleluia, deinde Verſus, ⁊ poſt verſũ, vnũ Alleluia. Tempore Paſchali quando non dicitur Graduale, dicitur aliud Alleluia poſt ſecundum Verſũ, ⁊ quando dicitur Sequentia, non dicitur poſt vltimũ Verſum, ſed poſt Sequentiam. A Septuageſima vſq; ad Sabbatũ ſanctũ, non dr̃ Alleluia. neq; dr̃ in miſſis de Feria in aduentu, Quatuor temporibus, ⁊ Vigilijs que ieiunantur, excepta Vigi. Natiuitatis Dñi, ſi venerit in Dñica, ⁊ vigilia Paſche, Pentecoſtes, ac Quatuor Tẽporibus Pentecoſtes. Nec dr̃ in feſto Innocentũ, niſi venerit in Dñica, A Septuageſima vſq; ad Paſcha, eius loco dr̃ Tractus: Qui Tractus predicto tpe in aliquibus Ferijs non dr̃, vt ſuis locis ponitur: neq; ẽt in Ferijs a Septuageſima vſq; ad Quadrageſimam qñ repetitur miſſa Dñice. Dicto Graduali, ſeu Alleluia, ſeu Tractu: dr̃ Euangeliũ. Et in principio Euangelij dr̃, Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo: deinde, Sequẽtia S. euãg. ſm N. ℟. Gloria tibi domine. In fine euangelii a miniſtris dr̃, Laꝰ tibi Chꝛe. Poſtea, ſi dicẽdũ eſt, dr̃ Credo.

De Symbolo.

Symbolum, dr̃ poſt euangelium in omnibus Dñicis per annum, ẽt ſi in illis fiat de feſto, in quo alias non diceretur. In tribus miſſis de Natiuitate Dñi, ⁊ deinceps vſq; ad octa. beati Ioannis Apoſtoli incluſiue. In Epiphania, ⁊ per octauam. Feria v. in Cena Dñi. In paſchate Reſurrectionis, ⁊ per octa. In Aſcenſione Dñi, ⁊ per octauã. In Pentecoſte, ⁊ per octa. In feſto Corporis Chriſti, ⁊ per octa. In oĩbus feſtis beate Marie, ⁊ per octa. In omnibus feſtis Apoſtolorũ, ⁊ Euangeliſtarũ, ⁊ per octa. In feſtis quatuor Doctorum, videlicet, Gregorij, Ambroſij, Auguſtini, ⁊ Hieronymi, addito feſto ſancti Thome de Aquino. Item in feſtis Doctorum, Baſilij, Athanaſij, Gregorij Nazanzeni, ⁊ Ioannis Chryſoſtomi. In vtraq; Cathedra S. Petri: ⁊ in feſto S. Petri ad Vincula, In feſtis Conuerſionis, ⁊ Commemorationis S. Pauli Apoſtoli. In feſto S. Ioannis ante portam Latinã. In feſtis Inuentionis, ⁊ Exaltationis ſancte Crucis. In feſtis Angelorum. In feſto ſancti Barnabe Apoſtoli. In feſto ſancte Marie Magdalene. In Transfiguratione Dñi. In die octauarum ſancti Ioannis Baptiſte, ⁊ ſancti Laurentij. In feſto Omnium ſanctorũ, ⁊ per octauã. In Dedicationibus ſancti Saluatoris, ⁊ Sanctorũ Apoſtolorũ Petri ⁊ Pauli. In anniuerſario Dedicationis proprie Eccleſie, ⁊ per octauã. In die conſecrationis Eccleſie, vel Altaris. In feſtis Sanctorum quibus dedicata eſt eccleſia: ⁊ vbi habetur Corpus vel inſignis Reliquia ſancti de quo agitur. In die creationis, ⁊ Coronationis ſummi Pontificis, ⁊ in Anniuerſario eiuſdẽ diei. Itẽ in omnibus feſtis, que in Dominicis, ⁊ per octauas celebrantur: in quibus ratione Dominice ⁊ Octaue dici debet. Itẽ in feſto patroni alicuius loci: vel tituli Eccle. ⁊ in feſtis principalibus Ordinum, ⁊ per eorum octauas in eccleſijs tantum illius ordinis. Item dicitur Credo, in miſſis votiuis, que ſolẽniter pro re graui vel pro publica Eccleſie cauſa celebrantur.

De Offertorio, ⁊ Secretis.

Poſt Symbolum, vel ſi non ſit dicendum, poſt euangelium dr̃ Dominus vobiſcum, deinde Offertorium: poſtea fit oblatio cũ oĩonibꝰ vt in Ordinario, qua oblatione facta dicũtur orationes ſecrete, ſm numerũ oĩonũ que palã dicte ſunt: ſed ante primam orationem non dr̃ Dominus vobiſcũ, nec aliquid aliud: ſed dicto Suſcipiat dñs ſacrificiũ, abſolute dicuntur: neque etiã ante ſecundam orationem dicitur Oremus. Terminatur autẽ prima, ⁊ vltima oratio, vt dictũ eſt ſupra in rubrica de orationibus: ⁊ ſecreto dicuntur vſque ad illa verba in concluſione Per omnia ſecula ſeculorum. que clara voce proferuntur, ⁊ incipitur prefatio.

De Prefationibus.

PRæfationes dicuntur vt in Ordinario adnotatū eſt, ⁊ quę in Quadrageſima, tēpore Paſchali, ⁊ inf. octa. pprie aſſignantur, dñr ēt Dominicis ⁊ Feſtis quę illis tēporibus celebrātur, niſi illa feſta propriā Pręfationē habeāt. In Miſſis votiuis dī ēt Pręfatio propria ſi propriā habeant. Et qñ aliqua miſſa votiua pro publica cauſa ſollēniter celebratur, dī in cantu ſollēni, vt in duplicibus. Poſt pręfationem incipitur canon miſſę ſecreto: in quo ſeruentur omnia, vt in ordinario. vbi vero Cōmunicantes, Infra actionē, vel alia variari contingit, ſuo loco in proprijs miſſis adnotatur.

De Communione, Poſtcommunione, Ite miſſa eſt, ⁊ Benedicamus domino, ⁊ Benedictione.

EXacto canone ⁊ alijs omnibus vſq; ad Communionē, ea peracta dī Cōmunio, ⁊ orōnes poſt cōiōnē, eodem modo ⁊ ordine, vt in principio Miſſę: ⁊ repetito, Dñs vobiſcū, dī Ite miſſa eſt, vel Benedicamus dño pro tēporis ratione. Ite miſſa eſt, dī quandocunq; dicitur Gloria in excelſis. Cum non dicitur, eius loco dicitur Benedicam⁹ domino, ℟. Deo gratias. In miſſis Defunctorum dī Requieſcant in pace. ℟. Amen. Dicto Placeat. daᷓ Bñdictio, q̄ a celebrante ſemper datur in miſſa, pręter q̄ȝ in miſſis Defunctorum.

De Euangelio S. Joannis dicendo in fine miſſę.

DEinde dī Euāgeliū S. Joannis In principio, pręmiſſo Dñs vobiſcuȝ ⁊ Initium S. euāg. vt moris eſt. Quod euangeliuȝ nunquā prętermittitur in miſſa, niſi qñ ſit de feſto in aliqua Dñica, vel Feria, quę habet Euangeliū proprium: tunc enim eius loco dī propriuȝ, Et in tertia miſſa de die Natiuitatis domini dicitur Euangelium de Cum natus eſſet Jeſus.

De ordinanda Miſſa ex ſupradictis rubricis.

SUpradictis rubricis cognitis, ſiquis velit ordinare miſſaȝ diei, recurrat ad ordinarium Miſſarum de Tempore, vel de Sanctis ſecundum qualitatem officij. Si proprium non habeat, recurrat ad Commune Sanctorum. Si de Feria agendum ſit, ⁊ propria miſſa non fuerit de Feria, dicatur miſſa pręcedentis Dñicę, omiſſis Gloria in excelſis, ⁊ Symbolo: pręterquam tempore Paſchali, in quo ſemper dicitur Gloria in excelſis vt ſupra, excepta miſſa Rogationum: Et in aduentu pretermittitur Alleluia poſt Graduale cum ſuo verſu. Si dicenda ſit miſſa votiua, requiratur poſt commune Sanctorum ſuo loco. Si plures orationes dicendę ſint, requirantur poſt miſſas votiuas, ſuo loco de ſingulis rebus ſingulę. Si pro defunctis dicenda ſit miſſa, habetur poſt miſſas votiuas, cum collectis diuerſis, circa finem Miſſalis. Ordinarium totius miſſę cum Pręfationibus, Canone, ⁊ alijs dicendis, habetur ſuo loco cum proprio miſſarum de tempore.

DE PRAEPARATIONE SACERDOTIS CELEBRATVRI.

SAcerdos celebraturus, ſeruatis ijs quę ſeruanda ſunt, quo ad pręuiam Confeſſionem, ⁊ horas Canonicas, Matutino ſaltem abſoluto, orationi aliquantulum vacet, ⁊ orationes inferius poſitas pro temporis opportunitate dicat. Deinde accedit ad locum in Sacriſtia vel alibi pręparatum, vbi paramenta, aliaque ad celebrationem neceſſaria habentur: accipit Miſſale, perquirit miſſam, perlegit, ⁊ ſignacula ordinat ad ea quę dicturus eſt. Poſtea lauat manus, dicens orationem inferius poſitam. Deinde pręparat caliceȝ, ponens ſuper eius os purificatorium, ⁊ ſuper illud patenam cum hoſtia, quam tegit parua palla ⁊ velo ſerico: ſuper velo ponit burſam coloris paramentorum intus habens corporale plicatum. Quibus ita diſpoſitis accedit ad paramenta, vbi calceatus pedibus, ⁊ indutus veſtibus ſibi conuenientibus, quarum exterior ſaltem talum pedis attingat, induit ſe, ſi ſit Pręlatus ſecularis, ſupra rochettuȝ: ſi ſit Pręlatus regularis, vel alius ſacerdos ſecularis, ſupra ſuperpelliceuȝ, ſi commode haberi poſſit: alioquin, ſine eo ſupra veſtes communes, dicens ad ſingula ſingulas orationes inferius poſitas. Ac primum accipiens Amictum circa extremitates ⁊ chordulas, oſculatur in medio, ⁊ ponit ſuper caput, ⁊ mox declinat ad collum, ⁊ eo circum circa veſtium collaria tegens, ducit chordulaȝ ſub brachijs, ⁊ circunducens per dorſum ad ventrem reducit: ⁊ ligat. Tum alba induitur caput ſubmittens, deinde manicam dextram brachio dextro, ⁊ ſiniſtram ſiniſtro imponens: albam ipſam corpori adaptat, eleuat ante, ⁊ a lateribus hinc inde, ⁊ Cingulo per miniſtrum a tergo ſibi porrecto, ſe cingit. Miniſter eleuat Albam ſupra cingulum circum circa, vt honeſte dependeat, ⁊ tegat veſtes: ac eius fimbrias diligenter aptat, vt ad latitudineȝ digiti vel circa ſupra terram ęqualiter fluat. Sacerdos accipit Manipulum, oſculatur crucem in medio, ⁊ imponit brachio ſiniſtro. Deinde ambabus manibus accipiens ſtolam, ſimili modo deoſculatur, ⁊ imponit medium eius collo, ac tranſuerſando eam ante pectus in modum crucis, ducit partem a ſiniſtro humero pendentem ad dextram, ⁊ partem a dextro humero pendentem ad ſiniſtram. Sicque vtranque partem ſtolę extremitatibus cinguli hinc inde ipſi cingulo coniungit. Si celebrans ſit Epiſcopus, non ducit ſtolam ante pectus in modum crucis: ſed ſinit hinc inde vtraſque extremitates pēdere, ⁊ accipit cruciculam a collo an

te pectus chordulis pẽdentẽ. Poſtremo Sacerdos accipit planetam. Si ſit Epiſcopus, ⁊ ſollemniter celebrat, accipit paramenta, ⁊ alia vt in Pontificali.

De ingreſſu Sacerdotis ad altare.

Sacerdos omnibus paramentis indutus accipit in manu ſiniſtra calicem vt ſupra pręparatum, ⁊ burſam manu dextra ſuper calice tenens, capite cooperto accedit ad altare, miniſtro cum Miſſali, ⁊ alijs ad celebrandum neceſſarijs pręcedente. Procedit autem oculis demiſſis, inceſſu graui, erecto corpore. Si vero contigerit eum tranſire ante altare maius, capite cooperto faciat ad illud reuerentiam: ſi ante locum ſacramenti, genuflectat. Si ante altare vbi celebretur miſſa in qua eleuatur ſacramentum, ſimiliter genuflectat, ⁊ detecto capite illud adoret. Cum peruenerit ad altare, ſtans ante illud in infimo gradu, caput detegit, biretũ miniſtro porrigens, ⁊ altari, ſeu imagini crucifixi deſuper poſitę, profunde inclinat. Si aũt in eo ſit tabernaculum ſanctiſſimi Sacramenti, genuflectens debitam facit reuerentiam. Tunc aſcendit ad medium altaris. ibi ad cornu Euangelij ſiſtit Calicem: extrahit corporale de burſa, quod extendit in medio altaris, ⁊ ſuper illud calicem velo coopertum collocat. Si in altari paramenta accepit, hoc idem facit antequam deſcendat ab altari miſſam inchoaturus. Si eſt conſecraturus plures hoſtias pro Communione facienda, quę ob quantitatem ſuper patena manere non poſſint: locet eas ſuper corporale ante Calicem, aut in aliquo calice vel vaſe mundo conſecrato eas ponit retro poſt calicẽ, ⁊ alia patena cooperit. Collocato calice in altari, accedit ad cornu epiſtolę, miſſale ſuper cuſſino aperit, reperit miſſam, ⁊ ſignacula ſuis locis accõmodat. Deinde rediens ad medium altaris, facta primum cruci reuerentia, deſcendit ad gradum infimum altaris pro miſſa incohanda. ¶ In miſſa ſollemni calix, miſſale, ⁊ alia neceſſaria pręparantur antequam ſacerdos veniat ad altare. Ipſe autem procedit cum miniſtris: ⁊ cum peruenerit ad infimum gradum altaris, ibi medius inter Diaconum a dextris, ⁊ Subdiaconum a ſiniſtris, antequam aſcendat ad altare, facit cum ipſis (vt infra) Confeſſionem. ¶ In miſſa pontificali omnia ſeruentur, vt in Pontificali ⁊ Cęremoniali Romano ordinatur: cuius Põtificalis ordinem Epiſcopus nunquam prętermittit, quandocũq; cum Diacono ⁊ ſubdiacono paratis celebrat.

De principio Miſſę, ⁊ Confeſſione facienda.

Sacerdos quamprimum deſcenderit ad infimum gradum altaris, conuertit ſe ad ipſum altare, vbi ſtans ante illud iunctis manibus ante pectus, detecto capite, facta prius cruci vel altari reuerentia, erectus incipit Miſſam. Si autem celebraturus ſit coram Summo Pontifice, ſiſtit ſe in infimo gradu altaris a cornu euangelij ante ipſum Pontificẽ, vbi genuflexus expectat: accepta benedictione erigit ſe, ⁊ ſtans verſus altare incipit Miſſam. Si autẽ ſit corã Cardinali, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eorũ reſidentijs, vel loco iuriſdictionis: ſtans in infimo gradu a cornu euãgelij, vt ſup. expectat: dato ſigno facit profundam reuerentiam Pręlato, ⁊ verſus ad altare incipit miſſam. Si autem ſollemniter celebrat corã Summo Pontifice, aut alio ex Pręlatis prędictis in eccleſijs ſuę iuriſdictionis: ſtãs a ſiniſtris Pręlati, facit cũ eo Confeſſionem, ⁊ alia ſeruat vt in Cęrimoniali Romano, ⁊ in Pontificali ordinatur. Stans igit̃ celebrans in infimo gradu altaris vt ſupra, producens manu dextra a fronte ad pectus ſignũ crucis, dicit intelligibili voce, **In nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti. Amen.** Et poſtquam id dixerit, non debet aduertere quemcunque in alio altari celebrantem, etiam ſi ſacramentum eleuet, ſed continuate proſequi miſſam ſuam vſque ad finem. Cum ſeipſum ſignat, ſiniſtrã ponit infra pectus: in alijs benedictionibus cum eſt ad altare, ⁊ ſeipſum non benedicit, ſed oblata, vel aliquid aliud, ponit eã ſuper altari. Seipſum benedicens, vertit ad ſe palmã manus dextrę, ⁊ omnibus illius digitis iunctis ⁊ extẽſis, a fronte ad pectus ⁊ ab humero ſiniſtro ad dextrũ, ſignũ crucis format. Si vero alijs, vel rẽ aliquã benedicit, paruum digitũ vertit ei cui benedicit, ac benedicendo totã manũ dextram extendit, omnibus illius digitis pariter iunctis ⁊ extenſis: quod in omni bñdictione obſeruatur. Poſtquã dixerit, **In nomine patris** ⁊c. vt ſup. iũgit manus ante pectus pronuncians clara voce Antiphonam, **Introibo ad altare dei.** Miniſter retro poſt eum ad ſiniſtram genuflexus, ⁊ in miſſa ſollemni miniſtri hinc inde ſtantes, proſequũtur: **Ad deũ qui lętificat iuuentutem meam.** Deinde Sacerdos eodem modo ſtans incipit, ⁊ proſequitur cum miniſtro vel miniſtris alternatim Pſalmum, **Iudica me deus,** vſq; ad finem, cum **Gloria patri.** Quo finito repetit Antiphonam **Introibo,** cum miniſtris vt ſupra. Qui Pſalmus, nunquam prętermittitur, niſi in miſſis defunctorũ, ⁊ in miſſis de tempore a Dominica paſſionis incluſiue vſque ad Sabbatum ſanctum excluſiue: in quibus ſemel tantum dicta Antiphona **Introibo,** cum miniſtris vt ſupra, Sacerdos ſtatim ſubiungit verſum, **Adiutoriũ noſtrũ** ⁊ cętera. vt infra. Cum in fine Pſalmi dicit **Gloria patri.** ⁊c. caput cruci inclinat. Repetita Antiphona, **Introibo,** dextra manu producens ſignum crucis a fronte ad pectus, dicit verſum. **Adiutoriũ noſtrum in nomine domini. ℣. Qui fecit cęlum ⁊ terram.** Deinde caput, ſeque profunde altari inclinans, dicit **Confiteor Deo,** vt in Ordinario. Et proſequitur eodem modo ſtans inclinatus, donec a miniſtro vel miniſtris dictũ ſit **Miſereatur,**

Cum incipitur a miniſtris Confiteor, ſe erigit, Cũ dicit, mea culpa, ter pectus dextra manu pcutit. Si eſt coram Pontifice, ⁊ Cardinali in loco ſui tituli, ſeu Cardinalatus, ⁊ corã Legato ſedis Apoſtolicę, Patriarcha, Archiepiſcopo, ⁊ Epiſcopo in eorum Prouincia, Ciuitate, vel Dioceſi conſtitutis: vbi dicit Vobis fratres, dicat Tibi pater: ſimiliter in fine. vbi dicit Vos fratres, dicat Te pater: qđ dicens ſummo Pontifici genuflectit, aliis Prelatis profunde inclinat. Cũ miniſtri, ⁊ qui interſunt (etiã ſi ibi fuerit ſummus Pontifex) reſpondẽt Confiteor: dicunt tibi pater: ⁊ te pater. Facta a circunſtantibus Confeſſione: celebrãs ſtãs reſpondet: Miſereatur veſtri ⁊cęt. Deinde producens manu dextra a fronte ad pectus ſignum crucis, dicit: Indulgentiam ⁊c. Et ſtans capite inclinato proſequitur Deus tu cõuerſus, ⁊ quę ſequũtur in Ordinario, clara voce vſque ad orationem Aufer a nobis ⁊cętera: quam dicit ſecreto. Et tunc ſi coram ſummo Pontifice, aut aliis Prelatis vt ſupra, celebrat: facta ſummo Pontifici genuflexione, aliis vero Prelatis profunda reuerentia, accedit ad infimum gradum ante medium altaris: ⁊ ibi dicit: Aufer a nobis ⁊c. vt ſupra.

De Introitu: Kyrieleiſon: ⁊ Gloria in excelſis.

Dicto, Aufer a nobis ⁊c. Celebrans iunctis manibus aſcendit ad medium altaris: vbi ſtans capite inclinato, ⁊ iunctis manibus ſuper altare poſitis, ita vt digiti parui dumtaxat frontem ſeu medium anterioris partis tabulę ſeu menſę altaris tangant, reſiduo manuum inter altare ⁊ ſe retento, pollice dextro ſuper ſiniſtrum in modum crucis poſito, (quod ſemper obſeruatur cum manus iunctę ſup altare ponuntur) ſecreto dicit Oramus te domine ⁊c. Quo dicto oſculatur altare in medio, manibus extenſis hincinde ſuper altare poſitis: quod in omni deoſculatione altaris ſeruatur: ſed poſt conſecrationem pollices ab indicibus non disiunguntur. Oſculato altari accedit ad cornu ſiniſtrum altaris, id eſt, Epiſtolę: vbi ſtans verſus altare, ⁊ producens a fronte ad pectus ſignum crucis, incipit intelligibili voce Introitum miſſę: ⁊ proſequitur iunctis manibus. Cum repetit Introitum, non ſignat ſe vt prius, ⁊ eo repetito iunctis manibus ante pectus accedit ad medium altaris, vbi ſtans verſus illud ſimiliter manibus iunctis, dicit eadem voce ter Kyrieleiſon, ter Chriſteleiſon, ⁊ iterum ter Kyrieleiſon, alternatim cum miniſtris. Si miniſter vel qui interſunt celebranti nõ reſpondeat, ipſe ſolus nouies dicit. Dicto vltimo Kyrieleiſon, ſacerdos ibidem vt prius ſtans, ⁊ manus extẽdens, eleuanſq; ⁊ iungens, voce prędicta incipit, ſi dicendum ſit, Gloria in excelſis: cum dicit, Deo, caput cruci inclinat: quo erecto ſtans iunctis manibus vt prius, proſequitur vſque ad finem. Cum dicit Adoramus te: Gratias agimus tibi: Ieſu Chriſte: Suſcipe deprecationem noſtram: ⁊ iterum Ieſu Chriſte: caput cruci inclinat. Cum dicit in fine Cum ſancto ſpiritu: ſeipſum a fronte ad pectus ſignat, interim perficiens In gloria dei patris. Amen. ¶ In miſſa ſollemni ſacerdos facta Cõfeſſione aſcendit cũ miniſtris ad altare: quo per eum oſculato, ponit incenſum in thuribulo, miniſtrante Diacono nauiculam, ⁊ thuriferario thuribulum. Antequam ponat incenſum: illud benedicit, dicẽs: Ab illo benedicaris ⁊c. Poſtea Diaconus reddita nauicula thuriferario, accipit ab eo thuribulũ, ⁊ dat celebrãti oſculata prius eius manu: qui facta cruci reuerentia, eã ter incenſat, deinde reliquias ſi adſint, primum quę a dextris ſunt, deinde quę a ſiniſtris, bis cuique ducens thuribulum: poſtea imagines vel eorũ loco candelabra, ſemel ſingulis thuribulum ducens, primũ a cornu epiſtolę, ⁊ illius poſtremam partem inferiorem altaris: deinde ſuperiorem, ſcilicet tabulã altaris: ⁊ procedens ante crucẽ, facta ei reuerentia incenſat alias imagines, ſeu eorum loco candelabra in cornu euangelii, ⁊ illius poſtremã partẽ altaris inferiorem ⁊ ſuperiorẽ tabulę: deinde totã anteriorẽ vſq; ad extremum altaris in cornu epiſtolę, facta cruci reuerentia cũ ante eam tranſit: ⁊ reddito thuribulo ipſi Diacono: ab eo ipſe ſolus incenſatur. Deinde, cũ illis, Diacono a dextris celebrantis, Subdiacono a dextris Diaconi ſtantibus, proſequitur Introitum ⁊ Kyrieleiſon. Cum vero intonat hymnũ, Gloria in excelſis, Diaconus ⁊ Subdiaconus, vnus poſt alium, ſtant a tergo celebrantis, poſtea aſcendunt ad altare, ⁊ hincinde cum celebrante hymnum ſubmiſſa voce proſequuntur vſque ad finem.

De Oratione.

Dicto hymno Gloria in excelſis, vel, ſi nõ ſit dicendus, eo omiſſo: celebrans oſculatur altare in medio manibus hincinde ſuper illo vtſupra extenſis: tum iunctis ante pectus manibus, demiſſis ad terram oculis, vertit ſe ad manum ſiniſtrã, hoc eſt, ad latus dextrum verſus populum, ⁊ extendens ac iungens manus ante pectus vt prius, dicit voce prędicta, Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Iunctis vt prius manibus reuertitur per eandem viam ad librum: vbi extendens ⁊ iungens ante pectus manus: caputq; cruci inclinans, dicit Oremus: tum extendit manus ante pectus, ita vt palma vnius manus reſpiciat alteram, digitis ſimul iunctis, quorum ſummitas humerorum altitudinem diſtantiamq; non excedat: quod in omni extenſione manuum ante pectus ſeruatur. Stans autem vtſupra extenſis manibus, dicit Orationem Cum dicit, Per dominum noſtrum, iungit manus. Si aliter concluditur Oratio, Qui tecum vel Qui viuis: cum dicit, In vnitate, iungit manus.

nus. Cum nominatur nomen Jesus: caput verſus crucem inclinat. Cum in oratione nominatur nomen beatę Marię, vel Sanctorum, de quibus dicitur Miſſa, vel fit commemoratio, item in Oratione pro Papa quãdo nominatur, caput inclinat. Si plures orationes ſunt dicendę, idem in eis in voce, extẽſione manuum, ꝛ capitis inclinatione, quod ſupra dictum eſt, obſeruatur. Si altare ſit ad orientẽ verſus populũ, celebrãs verſa facie ad populum, nõ vertit humeros ad altare, cũ dicturus eſt Dñs vobiſcũ: Orate fratres: Ite miſſa eſt: vel daturus benedictionem: ſed oſculato altari in medio: ibi expãſis ꝛ iunctis manibus vt ſupra, ſalutat populum. ¶ In quatuor temporibus: vel alias quando dicendę ſunt plures orationes cum Prophetijs: dicto Kyrieleiſon, in medio altaris: reuertitur ad cornu epiſtolę: vbi ſtans ante librum extenſis ꝛ iunctis ante pectus manibus: ꝛ caput cruci inclinans: dicit Oremus: Flectamus genua: ꝛ illico manibus ſuper altare extenſis vt ſeipſum ad altare ſuſtineat: genuflectit: ꝛ ſine mora ſurgens: eadem voce dicitur a miniſtro Leuate: ꝛ manibus extenſis dicit Orationem vt ſupra: ꝛ in concluſione iungit. Dũ autem legit Prophetias: manus tenet ſuper librũ vel altare poſitas. ¶ In miſſa ſollemni cũ dr̃: Dominus vobiſcum, ꝛ Oratio: Diaconus ꝛ Subdiaconus ſtant retro poſt celebrantẽ: Flectamus genua dicit̃ a Diacono: a Subdiacono vero, Leuate, illo primũ genuflectente: hoc primũ ſurgẽte.

De epiſtola, Graduali, ꝛ alijs vſq; ad Offertorium.

Dictis Orationibus celebrans poſitis ſuper librum vel ſuper altare manibus, ita vt palmę librum tangant, vel (vt placuerit) librum tenens, legit epiſtolam intelligibili voce. Si ſolleniter celebret, legat demiſſa voce cũ miniſtris: ſimiliter ꝛ Graduale ꝛ Euangelium. Lecta epiſtola reſpondetur a miniſtris, Deo gratias: ꝛ ſimiliter ſtans vt prius, proſequitur Graduale, Alleluia, ꝛ Tractum, ac Sequentiam, ſi dicenda ſint. Quibus dictis celebrans ſi priuatim celebret, ipſemet portat librum Miſſalis ad alteram partem altaris in cornu euangelij: ꝛ dum tranſit ante medium altaris, caput cruci inclinat: ꝛ Miſſale ſic locat, vt poſterior pars libri reſpiciat ipſum cornu altaris: ꝛ nõ ad parietem ſiue ad partem eius contra ſe directam. Locato miſſali in altari, celebrans redit ad medium altaris: ꝛ ibi ſtans profunde inclinatus, iunctis manibus ante pectus, leuatiſque ad Deũ oculis, ſecrete dicit: Munda cor meũ, ꝛ Iube domne ꝛ Dominus ſit in corde meo. vt in Ordinario. Quibus dictis vadit ad librum miſſalis, vbi ſtans verſus illum iunctis manibus ante pectus: dicit intelligibili voce, Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Deinde pollice dextrę manus ſigno crucis ſignat, primo librum ſuper principio euangelij, quod eſt dicturus: poſtea ſeipſum in fronte, ore, ꝛ pectore, dicens, Sequẽtia vel Initium S. euang. ꝛc. ℟. Gloria tibi dñe. Tũ iũctis iterũ vt prius manibus, ſtans vtſup. pſequitur euangeliũ vſque ad finem. Quo finito miniſtri reſpondent, Laus tibi Chriſte. ꝛ celebrans eleuans parũper librũ, oſculatur euangeliũ, pterquã in miſſis defunctorũ in qbus nõ oſculatur: ꝛ niſi celebret corã ſummo Pontifice, aut Cardinali, vel corã Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eorũ reſidentijs: quo caſu defertur cuilibet prędictorũ oſculandus liber, ꝛ ipſe celebrans tunc non oſculatur. Dicto euangelio ſtans in medio altaris verſus crucẽ, eleuãs ꝛ iungẽs manus, caputq; cruci inclinans incipit (ſi dicendũ ſit) Credo. cũ dicit In vnũ deũ, caput cruci inclinat: quo erecto ſtans ibidẽ iunctis ante pectus manibus vt prius, proſequitur vſque ad finem. Cum dicit, Jeſum Chriſtum, caput cruci inclinat. Cũ dicit, Et incarnatus eſt, vſque ad Homo factus eſt, incluſiue, genuflectit. Cum dicit Et vitam venturi ſeculi. Amẽ. producit ſibi manu dextra ſignũ crucis a frõte ad pectus. ¶ In miſſa ſollẽni ſubdiaconus circa finem vltimę orationis accipit ambabus manibus librum epiſtolarum, deferens illũ ſupra pectus: ꝛ facta altari genuflexione in medio, vadit a parte epiſtolę contra altare, ꝛ legit epiſtolam: qua lecta redit ad celebrantem, oſculatur eius manum, ꝛ ab eo benedicitur, prę terquam in miſſis Defunctorũ. Deinde idẽ ſubdiaconus accipit miſſale celebrãtis: ꝛ defert ad cornu euangelij in altare, ibi miniſtrans celebrãti: qui lecto euãgelio, ꝛ per Diaconũ delato libro euangeliorũ ad altare, imponit incenſũ in turibulũ. Deinde Diaconus dicit Munda cor meũ. genuflexus añ altare: ꝛ accepto libro euangeliorum de altari, ꝛ benedictione a celebrãte, oſculataq; illius manu, vadit cum Subdiacono a miniſtris ad locum euangelij contra altare verſus populum, vbi Subdiacono librum tenente, in medio inter duos acoluthos tenentes cãdelabra accenſa, dicit Dominus vobiſcum, iunctis manibus. Cũ dicit, Sequentia ꝛc. ſignat librum, frontem, os, ꝛ pectus: Poſtea ter librum incenſat, hoc eſt in medio, a dextris, ꝛ a ſiniſtris: ꝛ proſequitur. Euangelium iunctis manibus. Interim celebrans ſtat iunctis manibus a cornu epiſtolę verſus euangelium. Quo finito oſculatur ſacerdos librum a Subdiacono ſibi delatum: ꝛ a Diacono ter incenſatur. Si ſit corã Prelato in ſua reſidentia, liber defertur ad Prelatum, vt ſupra: ꝛ ille incẽſat, vt in Pontificali. Poſtea ſtans in medio altaris verſus crucẽ, incipit (ſi dicẽdũ ſit) Symbolũ, ſtãtibus poſt eum Diacono ꝛ Subdiacono, deinde ad altare accedentibus, ꝛ cũ eo proſequẽtibus, vt dictũ eſt ad Gloria in excel. Si quandoq; celebrans cantat miſſam ſine Diacono ꝛ Subdiacono, Epiſtolam cantat aliquis lector

ctor

ctor ſuperpelliceo indutus, qui in fine non oſculatur manum celebrantis. Euangelium autem cantat ipſe celebrans ad cornu Euangelij: qui ⁊ in fine miſſe cantat *Ite miſſa eſt:* vel *Benedicamus domino.* pro temporis diuerſitate.

De Offertorio, ⁊ alijs vſque ad Canonem.

Dicto Symbolo, vel ſi non ſit dicenduꝫ, dicto euangelio, celebrans oſculatur altare in medio, ⁊ iunctis manibus ante pectus ibidē a manu ſiniſtra ad dextrā vertit ſe ad populū, ⁊ extēdens ac iūgēs manus dicit, *Dñs vobiſcū,* ⁊ iūctis manibꝫ reuertitur ꝑ eandē viā ad mediū altaris, vbi extendēs ⁊ iūgens manus, caputqꝫ cruci inclinās, dicit *Oremus:* tum iunctis vt prius manibus, dicit *Offertoriū:* ⁊ oīa que vſqꝫ ad finē miſſe in medio altaris dicēda ſunt, dicit ibidē ſtans verſus ad altare, niſi vbi aliter ordinatur. Dicto *Offertorio* diſcooperit calicem, ⁊ ad cornu epiſtole ſiſtit, ⁊ amota parua palla deſuper hoſtiam, accipit patenam cum hoſtia: ⁊ ambabus manibus vſque ad pectus eā eleuatā tenens, oculis eleuatis ad deum dicit, *Suſcipe ſancte pater,* ⁊c. Si fuerint alie hoſtie nō ſuper patenā, ſed ſuper corporale, vel in alio vaſe pro Communione populi conſecrande caliceꝫ illum ſeu vas dextra diſcooperit, ⁊ intentionem ſuam etiam ad illas offerendas ⁊ conſecrandas dirigens, dicit vt ſupra. *Suſcipe* ⁊c. vt in ordinario. Quo dicto, faciens ſignū crucis cum dicta patena, ponit hoſtiam ſuper corporale circa mediū anterioris partis corporalis ante ſe, ⁊ patenam ad manum dextram aliquantulum ſubtus corporale. Si autē adſit vas ſeu calix cum alijs hoſtijs, ipſum cooperit patena ipſa vel alia palla. Deinde accipit caliceꝫ, purificatorio extergit: ⁊ accipiens ampullam vini de manu miniſtri, ponit vinuꝫ in calicem, deinde producit ſignū crucis ſuper ampullam aque, ⁊ dicit. *Deus q humane ſubſtantie* ⁊c. imponens parum aque in calice ꝓſequitur, *da nobis per huius aque ⁊ vini myſterium.* Si vero celebrat pro defunctis, non facit ſignum crucis ſuper aquam, ſed imponit abſque benedictione, dicens orationem vt ſupra. Impoſita aqua in calice, ⁊ finita oratione predicta, accipit calicem diſcoopertum, ⁊ ſtans ante medium altaris, ipſum ambabus manibus eleuatum tenens, videlicet, cum ſiniſtra pedem, cum dextra autem nodum infra cuppam, intentis ad deū oculis offert, dicens. *Offerimus tibi dñe.* ⁊c. qua oratione dicta facit ſignū crucis cū calice ſuper corporale, ⁊ ipſuꝫ in medio poſt hoſtiam collocat, ⁊ palla cooperit. Deinde iunctis manibus ſuper altare poſitis, capite inclinato dicit ſecreto, *In ſpiritu humilitatis,* ⁊c. Poſtea eleuans oculos, manuſqꝫ expandens ⁊ ſtatim iungens ante pectus (quod ſemper facit qñ aliquid eſt benedicturꝰ) dicit, *Veni ſanctificator* ⁊c. Cum dicit, *⁊ benedic,* ſignat manu dextra cōiter ſuper hoſtiam ⁊ calicem. Tunc iunctis ante pectus manibus accedit ad cornu epiſtole, vbi ſtans miniſtro aquā fundente lauat manus, ideſt extremitates digitorum pollicis ⁊ indicis: dicens Pſalmū, *Lauabo inter innocentes,* cuꝫ *Gloria patri,* ⁊c. qui verſus *Gloria patri* pretermittit̄ in miſſis defunctorum, ⁊ in miſſis a Dñica de paſſione vſque ad Sabbatū ſanctū excluſiue. ¶ In miſſa ſollēni dicto *Oremus,* Diaconus ⁊ Subdiaconus accedūt ad altare a cornu epiſtole, Diaconus amouet calicē, detegit, dat patenā cū hoſtia celebranti, Subdiaconus extergit calicē purificatorio, Diaconꝰ imponit vinū. Subdiaconus interim ampullā aque oſtendēs celebranti dicit, *Benedicite pater reuerende:* qui facto verſus eaꝫ ſigno crucis dicit orōnem, *Deus qui humane* ⁊c. interiꝫ Subdiaconꝰ infundit paulū aque in calicē, Diaconus illum celebranti dat, ⁊ pedē calicis tāgens, ſeu brachiū dextrū celebrantis ſuſtentans, cū eo dicit, *Offerimus tibi domine* ⁊c. poſtea poſitū in altari vt ſupra, palla cooperit: ſubdiacono deinde ponit in dextra manu patenā, quam cooperit extremitate veli ab eius humero pendentis: qui vadit poſt celebrantē ante medium altaris, ⁊ ibi ſtat in loco conuenienti. Dicto *Veni ſanctificator,* vt ſupra, celebrans ponit incenſum in thuribulū, miniſtrāte Diacono nauiculam, dicēs, *Per interceſſionem* ⁊c. vt in Ordinario. Deinde accepto thuribulo per manū Diaconi incenſat oblata, ter ducens thuribulum ſuper calicem ⁊ hoſtiam ſimul in modum crucis, ⁊ ter circum calicem, ⁊ hoſtiam: ſcilicet bis a dextra ad ſiniſtraꝫ, ⁊ ſemel a ſiniſtra ad dextram, diſpenſans verba in qualibet incenſatione hoc modo. In prima incenſatione, *Incenſum iſtud.* In ſecunda, *a te benedictuꝫ.* In tertia *aſcendat ad te domine.* In quarta, *⁊ deſcendat ſuper nos.* In quinta ⁊ ſexta, *miſericordia tua.* Deinde incenſat altare vt ſup. dicens, *Dirigatur dñe orō mea* ⁊c. vt in Ordinario. Et incenſatur ipſe vt ſupra. Poſtea Diaconus incenſat Chorum, ⁊ poſtremo Subdiaconum tenentē patenā: ⁊ ipſe Diaconus incēſatur a thuriferario: ⁊ thuriferarius poſtea incenſat populū. Celebrans lotis manibus eas tergit, ⁊ illis ante pectus iunctis, reuertitur ad mediuꝫ altaris, vbi ſtans, oculoſque ad Deum eleuās ⁊ ſtatim demittens, manibus iunctis ſuper altare, capiteqꝫ inclinato dicit ſecrete, *Suſcipe ſancta Trinitas* ⁊c. Quo dicto manibus hinc inde extenſis, ⁊ ſuper altare poſitis, oſculatur altare in medio: tuꝫ iunctis manibus ante pectus, demiſſiſqꝫ oculis ad terrā, a ſiniſtra manu ad dextrā vertit ſe ad populuꝫ, ⁊ verſus eū extendens ⁊ iungens manus, dicit voce aliquantulum eleuata, *Orate fratres.* ⁊ ſecrete proſequens, *vt meuꝫ ac veſtrū ſacrificium* ⁊c. perficit circulum, reuertens iunctis manibus ante pectus a manu dextra ad medium altaris. Et reſponſo

a mini-

a miniſtris vel circunſtantibus, Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus tuis ⁊c. alioquin per ſeipſum dicens, ſacrificium de manibus meis. Ipſe celebrans manibus ante pectus extenſis vt fit ad Orationem, ſtans in medio altaris verſus librum dicit abſolute ſine alia interpoſitione Orationem vel Orationes ſecretas. Cũ dicit Per dominuꝫ, iungit manus: cum dicit Ieſum Chriſtum, caput inclinat, quod facit in prima oratione, ⁊ in vltima, ſi plures ſint dicendę. Perueniẽto autem in concluſione vltimę ſecretę ad verba illa, Per omnia ſecula ſeculorũ, excluſiue: celebrans ſtãs in medio altaris, depoſitis ſuper eo manibus hincinde extenſis, dicit conuenienti ⁊ intelligibili voce Pręfationem. Cum dicit, Surſum corda, eleuat manus hincinde extenſas vſque ad pectus. Cum dicit, Gratias agamus domino, iungit manus: cum dicit, Deo noſtro, cruci caput inclinat: Reſponſo Dignum ⁊ iuſtum eſt, eleuatis ⁊ extenſis vt prius manibus, proſequitur Pręfationem propriam, vel communem, vt tempus requirit. Cuꝫ dicit, Sãctus, iunctis ante pectus manibus, ⁊ inclinatus voce mediocri proſequitur. Cum dicit, Benedictus q venit in nomine domini ⁊c. ſignum crucis ſibi ꝑducit a fronte ad pectus. ¶ In miſſa ſollemni cum di Pręfatio, diaconus ⁊ ſubdiaconus ſtant retro poſt celebrantem, ⁊ paulo antequam dicatur Sanctus, accedunt ad altare, vbi cum celebrante hincinde dicunt Sanctus, ⁊ quę ſequuntur vſque ad Canonem. Deinde Diaconus accedit ad ſiniſtraꝫ celebrantis, ei aſſiſtens dum dicitur Canon, niſi alius ſacerdos aſſiſtat: Subdiaconus pro tunc ſtat poſt celebrantem.

De Canone Miſſę, vſqꝫ ad conſecrationem.

Finita pręfatione vt ſupra, celebrans manibus iunctis ſuper altare poſitis, ſtans ante medium altaris, verſus ad illud, eleuatis oculis ad deum, ⁊ ſine mora demiſſis, profunde inclinatus incipit Canonem, ſecrete dicens: Te igitur ⁊c. vt in Ordinario. Cum dicit, vti accepta habeas, ⁊ benedicas, prius oſculatur ante ſe altare: deinde erigit ſe, ⁊ ſtat iunctis manibus ante pectus. Cum dicit Hęc dona, hęc munera, hęc ſancta ſacrificia, dextera manu ter ſignat cõiter ſuper hoſtiã ⁊ calicẽ. Deinde extenſis manibus ante pectus ꝓſequit̃, In primis, quę tibi offerimus ⁊c. Vbi dicit, vna cuꝫ famulo tuo Papa noſtro N. exprimit nomẽ Papę. Sede autẽ vacãte, verba prędicta omittuntur. Vbi dicitur, ⁊ Antiſtite noſtro N. ſpecificatur nomen Patriarchę, Archiepiſcopi, vel Epiſcopi ordinarij in propria Diœceſi: q ſi eſt vita functus, prędicta verba omittuntur. Si celebrans eſt Epiſcopus, Archiepiſcopus, vel Patriarcha, omiſſis pręditis verbis, eorum loco dicit, Et me indigno ſeruo tuo. Si vero celebrans eſt Papa, omiſſis verbis, vna cuꝫ famulo tuo Papa noſtro N. ⁊ Antiſtite noſtro N. dicit vna cuꝫ me indigno famulo tuo, quem gregi tuo pręeſſe voluiſti. Et continuant omnes vt ſequitur. Et omnibus orthodoxis. ⁊c. Cũ dicit, Memento domine, eleuans ⁊ iungens manus vſque ad faciem vel pectus, ſic iunctis manibus ſtat pauliſper in quiete, demiſſo aliquantuluꝫ capite, faciens commemorationem viuorum Chriſti fidelium ad ſuam voluntatem, quorum nomina ſi vult ſecrete commemoret: non tamen neceſſe eſt ea exprimere: ſed mente tantum eorũ memoriã habeat. Poteſt etiam celebrans, ſi pro pluribus orare intẽdit, ne circunſtantibus ſit moroſus, ante miſſam in animo proponere ſibi omnes illos tam viuos quam defunctos, pro quibus in ipſa miſſa orare intendit: ⁊ hoc loco generaliter vnico contextu ipſorum viuorum commemorationem agere, pro quibus ante miſſaꝫ orare propoſuit in miſſa. Commemoratione viuorum facta, demiſſis ⁊ extenſis vt prius manibus, continuat, Et omnium circunſtantium ⁊c Similiter ſtans proſequitur, Communicantes. Cuꝫ dicit, Ieſu Chriſti, caput cruci inclinat. In concluſione qñ dicit Per eundem, iungit manus. Cuꝫ dicit Hanc igitur oblationẽ, extendit manus ſuper oblata, ita vt palmę ſint apertę verſus ac ſuper calicem ⁊ hoſtiam, quas ſic tenet vſque ad illa verba, Per Chriſtum dominum noſtrũ. Tunc enim iungit manus, ⁊ ſic proſequitur. Quam oblationem tu deus in omnibus quęſumus, ⁊ cũ dicit benedictã, adſcriptam, ratam: communiter ſignat ter ſuper hoſtiam ⁊ calicem ſimul. Deinde cum dicit, vt nobis corpus, ſeparatim ſignat ſemel ſuper hoſtiam tantum: ⁊ cum dicit, ⁊ ſanguis, ſemel ſuper calicem tantum: deinde eleuans ⁊ iungens manus ante pectus, ꝓſequitur, fiat dilectiſſimi filij tui domini noſtri Ieſu Chriſti, inclinans caput cruci, ⁊, ſi opus fuerit, extergit pollices ⁊ indices ſuper corporali, ⁊ dicit ſecrete vt prius, Qui pridie quã pateretur: ⁊ accipiens pollice ⁊ indice dextrę manus hoſtiam, ⁊ eam cum illis, ac indice ⁊ pollice ſiniſtrę manus tenens, ſtans erectus ante medium altaris, dicit, Accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas ⁊ eleuans ad cęlum oculos, ⁊ ſtatim demittens, dicit, ⁊ eleuatis oculis in cęlum ad te deum patrem ſuum omnipotentem, caputqꝫ aliquantulum inclinans dicit, tibi gratias agens, ⁊ tenens hoſtiam inter pollicem ⁊ indicem ſiniſtrę manus, dextra producit ſignum crucis ſuper eam dicens, benedixit, fregit, deditque diſcipulis ſuis dicens, Accipite ⁊ manducate ex hoc omnes. Si adſit vas cum alijs hoſtijs conſecrandis, diſcooperit manu dextra caliceꝫ, ſeu vas aliarum hoſtiarum, ⁊ cubitis ſuper altare poſitis, ſtãs capite inclinato, diſtincte, reuerenter, ⁊ ſecrete profert verba conſecrationis ſuper hoſtiam, ⁊ ſimul ſuper omnes, ſi

plures

plures ſint conſecrandę: ⁊ hoſtiam ſuam pollicib⁹, ⁊ indicibus tantum tenens, attente, deuote, ⁊ continuate profert verba conſecrationis: **Hoc eſt enim corpus meum.** Quibus prolatis celebrans tenēs hoſtiam inter pollices, ⁊ indices prędictos ſuper altare, reliquis manuū digitis extēſis ⁊ ſimul iunctis, (⁊ hoſtijs, ſi plures ſint conſecratę, in loco in quo a principio Miſſę ſunt poſitę ſuper corporali, vel alio vaſe vel calice dimiſſis) genuflexus eam adorat. Tunc ſe erigens, quantum commode poteſt eleuat in altum hoſtiam, ⁊ intentis in eā oculis (quod ⁊ in eleuatione calicis facit) populo reuerenter oſtēdit adorandam: ⁊ mox ipſam reuerenter ſuper corporale reponit in eodem loco vnde eā leuauit: ⁊ deinceps pollices ⁊ indices non diſiungit, niſi qñ hoſtiam conſecratam tangere vel tractare debet, vſque ad ablutionē digitorū poſt cōionem. Repoſita hoſtia conſecrata ſuper corporali, genuflexus vſque ad terrā ipſam veneratur: ſi adſit vas aliarū hoſtiarum, patena cooperit. Interim dū celebrans eleuat hoſtiam, accenſo prius intortitio, miniſter manu ſiniſtra eleuat fimbrias poſteriores planetę, ne ipſum celebrantem impediat in eleuatione brachiorum: quod ⁊ facit in eleuatione calicis. Celebrans adorato ſacramento ſurgit, ⁊ diſcooperit calicem, in quē ſi opus ſit, extergit digitos, quod ſemp̱ faciat, cū aliquod fragmentū digitis adhęreat, ⁊ ſtans erectus dicit **Simili modo poſtquā cęnatū eſt,** ⁊ ambabus manibus accipiens calicē iuxta nodū infra cuppā, aliquantulumqꝫ eleuans, ⁊ ſtatim deponens dicit, **accipiens ⁊ hunc pręclarū calicem** ⁊c. Cū dicit **benedixit,** ſiniſtra calicem infra cuppā tenens, dextra ſignat ſuper eum, ⁊ proſequens **deditqꝫ diſcipulis ſuis** ⁊c. ambabus manibus tenens calicē, videlicet ſiniſtra pedē, dextra nodū infra cuppaꝫ, cubitis ſup̱ altare poſitis, ⁊ capite inclinato ꝓfert ſecretę ⁊ deuote vt ſupra verba cōſecrationis ſanguinis. **Hic eſt enim calix** ⁊c. Quibus dictis reponit calicem ſuper corporale: ⁊ genuflexus ſanguinē reuerenrer adorat. Tunc ſe erigit, ⁊ accipiens calicem diſcoopertū cū ſanguine ambabus manibus vt prius, eleuat euꝫ, ⁊ erectū, quantum commode poteſt, oſtēdit populo adorandum, dicens: **Hęc quotieſcunqꝫ feceritis** ⁊c. Mox ipſum reuerenter reponit ſuper corporale in locum priſtinum, ⁊ manu dextra palla cooperit, ac genuflexus ſacramentuꝫ veneratur.

¶ In miſſa ſolemni eum celebrans dicit, **Quam oblationem** ⁊c. diaconus accedit ad dexteram celebrantis, ⁊ ibi in ſuperiori gradu altaris genuflexus, cū ſacramentū eleuatur, fimbrias planetę eleuat, ⁊ qñ opus eſt, ſe erigens calicem cooperit, ⁊ diſcooperit, ⁊ cū celebrante genuflectit. Repoſito calice Diaconus redit ad librum, niſi alius aſſiſtat.

De Canone poſt Conſecrationem, vſque ad Orationem Dominicam.

Repoſito calice, ⁊ adorato, celebrans ſtans ante altare, extenſis manibus ante pectus dicit ſecreto, **Unde ⁊ memores** ⁊c. Iūgit manus añ pectus, ⁊ cum dicit **Hoſtiam puram** ⁊c. manu dextra ſignat ter communiter ſuper hoſtiam ⁊ calicem, ⁊ ſemel ſuper hoſtiam tantum, ⁊ ſemel ſuper calicem tantum, dicens, **panem ſanctum vitę ęternę ⁊ calicem ſalutis perpetuę:** deinde ſtans vt prius, extenſis manibus proſequitur, **ſupra quę propitio** ⁊c. Cum dicit **Supplices te rogamus** ⁊c. inclinat ſe ante medium altaris, manibus iunctis ſuper illo poſitis: cum dicit, **ex hac altaris participatione,** oſculatur altare: cum dicit, **ſacroſanctum filij tui,** iungit manus, ⁊ dextra ſignat ſemel ſuper hoſtiam tantum, ⁊ ſemel ſuper calicem dicens, **corpus ⁊ ſanguinem ſumpſerimus** ⁊ cum dicit, **omni benedictione cęleſti,** ſeipſum ſignat a fronte ad pectus ſigno crucis: cū dicit **per eundē,** iūgit man⁹. Cuꝫ dicit **Memento dñe famulorum famularumque tuarum, qui nos pręceſſerunt cum ſigno fidei, ⁊ dormiunt in ſomno pacis N.** ſtatim extenſis, ⁊ iunctis manibus ante pectus, vel vſque ad faciem eleuatis, ⁊ intentis oculis ad ſacramentum ſuper altare, facit commemorationem fidelium defunctorū, de quibus ſibi videtur, eodem modo vt dictum eſt de commemoratione viuorum. Qua commemoratione facta, ſtans vt prius extenſis manibus proſequitur, **Ipſis domine ⁊ omnibus in Chriſto,** ⁊c. ⁊ in fine ad **per eundem** caput inclinat. Cum dicit **Nobis quoque peccatoribus,** vocem ad hęc tria verba aliquantulum eleuat, ⁊ dextra manu pectus ſibi percutit, ⁊ proſequitur **famulis tuis** ⁊c. ſtans vt prius: cum dicit **Per Chriſtum dominum noſtrum: per quem hęc omnia domine ſemper bona creas,** iūgit manus ante pectus: deinde manu dextra ter ſignans communiter ſuper hoſtiam ⁊ calicem dicit, **Sanctificas, viuificas, benedicis, ⁊ pręſtas nobis.** Poſtea diſcooperit manu dextra calicem, ⁊ genuflexus reuerentiam facit ſacramento, tum ſe erigit, ⁊ reuerenter accipit hoſtiam inter pollicem ⁊ indicem dextrę manus, ⁊ cum ea ſuper calicem, quem manu ſiniſtra tenet circa nodum, infra cuppam, ſignat ter a labio ad labium, dicens, **Per ipſum, ⁊ cum ipſo, ⁊ in ipſo.** Et cum hoſtia bis inter ſe ⁊ calicem a labio calicis incipiens ſignat dicens: **eſt tibi deo patri omnipotenti, in vnitate ſpiritus ſancti.** Deinde tenens manu dextra hoſtiam ſuper calicem, ſiniſtra calicem, eleuat eam aliquantulum ſimul cum calice dicens, **omnis honor, ⁊ gloria,** ⁊ ſtatim vtrunque deponens, hoſtiam collocat ſuper corporali: ⁊ digitos ſi fragmentum aliquod illis adhęrat, extergit in calice: (quod ſemper, ſi opus ſit, faciat, cum hoſtiam ſacram tetigit) ac pollices ⁊ indices vt prius iungens, calicem palla cooperit, genuflexus vſque

ad terram

ad terrā ſacramentum veneratur. ¶ In miſſa ſollēni cum celebrans dicit, Per quem hec omnia &c. diaconus facta ſacramento genuflexione accedit ad dextram celebrantis, & quando opus eſt diſcooperit calicem, & cum celebrante adorat: ſimiliter cooperit, & iterum genuflectit. Poſtea vadit retro poſt celebrantem, vbi ſtat dū dicitur oratio Dominica.

De oratione Dominica, & alijs vſque ad factam Communionem.

CElebrans cooperto adoratoque calice erigit ſe, & more ſolito manibus extenſis hinc inde ſuper altare poſitis, dicit intelligibili voce, Per omnia ſecula ſeculorum &c. Cum dicit, Oremus, iungit manus, caput ſacramento inclinans. Cum incipit, Pater noſter. extendit manus, & ſtans oculis ad ſacramentum intentis proſequitur vſque ad finem. Reſponſo a miniſtro, Sed libera nos a malo. & a celebrante, Amen, manu dextra, pollice & indice non disiunctis, patenam accipit inter indicem & medium digitos, quā tenens ſuper altare erectā dicit ſecrete, Libera nos quęſumus.

¶ In miſſa ſollēni cū in oratione Dominica dicit, & dimitte nobis debita noſtra, Diaconus retro poſt celebrantem factā altari genuflexione vadit ad dextram celebrantis, & ſubdiaconus circa finē orationis Dñicę reuertitur ad altare, & offert patenam Diacono, qui eā diſcooperit, & dat celebranti oſculans eius manū, diſcooperitq; & cooperit calicē qñ opus eſt ſimul cū celebrante genuflectens. Antequā celebrans dicat, Da propitius pacē. eleuat manu dextra patenā de altari, & ſeipſum cū ea ſignat a fronte ad pectus, dicens, Da propitius pacem in diebus noſtris, patenāq; ipſā oſculatur, & proſequens vt ope miſericordię tuę &c. ſubmittit patenam hoſtię, quam indice ſiniſtro accommodat ſuper patenam, diſcooperit calicem, & genuflexus in terra ſacramentum adorat: tum ſe erigens accipit hoſtiam inter pollicem & indicem dextrę manus, & cum illis, ac cū pollice & indice ſiniſtrę manus eam ſuper calicem tenens reuerenter frangit per mediū dicens, Per eundē dñm noſtrū Ieſum Chriſtū filium tuū: & mediā partē quā īter pollicē & indicē dextrę man⁹ tenet, ponit ſuper patenā: de alia media quā ſiniſtra manu tenet, frāgit cū pollice & indice dextrę manus particulā, pſequens, Qui tecū viuit & regnat. quā inter ipſos dextrę manus pollicem & indicem retinens, partem maiorem quam ſiniſtra tenet adiungit medię ſuper patenam poſitę, interim dicens, In vnitate Spiritus ſancti Deus. Et particulā hoſtię, quam in dextra manu retinuit, tenens ſuper calicē, quē ſiniſtra per nodum infra cuppā retinet, intelligibili voce dicit, Per omnia ſecula ſeculorū. ℞. Amen. & cum ipſa particula ſignans ter a labio ad labium calicis dicit, Pax domini ſit ſemper vobiſcum. Reſponſo per miniſtros, Et cum ſpiritu tuo. particulam quam dextra manu tenet, ponit in ſanguinem dicens ſecrete, Hęc commixtio & conſecratio corporis &c. Deinde pollices & indices ſuper calicē aliquantulū tergit & iungit, calicē palla cooperit, & genuflexus ſacramentū adorat, ſurgit, & ſtans iunctis manibus ante pectus, capite inclinato verſus ſacramentum, dicit intelligibili voce, Agnus dei qui tollis peccata mundi, & dextra percutiens ſibi pectus dicit Miſerere nobis, quod & tertio facit, cum dicit dona nobis pacem. Tum manibus iunctis ſuper altare poſitis, capite inclinato, oculiſq; ad ſacramentū intentis dicit ſecreto. Domine Ieſu Chriſte &c. Qua oratione finita, ſi eſt daturus pacē, oſculatur altare in medio, & ei ſtatim inſtrumentū pacis porrigitur a miniſtro iuxta ipſum ad dextram, hoc eſt in cornu epiſtolę genuflexo. & dicit Pax tecū. Si non adſit qui pacē recipiat a celebrante, pax non datur, etiā ſi illius datio miſſę cōueniat: nec oſculatur altare, ſed dicta pręmiſſa oratione, ſtatim ſubiungit alias orationes vt in Ordinario. Si vero celebrat pro defunctis, non percutit pectus ad Agnus dei, quia dicit, dona eis requiem. nec dicit primam orationem, Domine Ieſu Chriſte qui dixiſti apoſtolis tuis &c. non dat pacē: ſed dicit alias duas ſequentes orōnes Domine Ieſu Chriſte fili dei viui. & Perceptio corporis tui. Quibus orationibus dictis, genuflectens ſacramentum adorat, & ſe erigens dicit ſecrete, Panem cęleſtē accipiā. Quo dicto dextra manu accipit de patena reuerenter ambas partes hoſtię, & collocat inter pollicem & indicem ſiniſtrę manus, quibus patenā inter eundē indicē & mediū digitos ſupponit, & eadem manu ſiniſtra tenens partes huiuſmodi ſuper patenā, dextera tribus vicibus percutit pectus ſuū, interim etiam tribus vicibus dicens voce aliquantulum eleuata, Domine non ſum dignus, & ſecrete proſequitur, vt intres &c. Quibus tertio dictis, ex ſiniſtra accipit ambas partes prędictas hoſtię inter pollicē & indicem dextrę manus, & cū illa ſupra patenā ſignat ſeipſū ſigno crucis, dicens, Corpus Dñi noſtri Ieſu Chriſti cuſtodiat animam meā in vitā ęternā. Amen. Deinde reuerenter eaſdem ambas partes ſumit, quibus ſumptis deponit patenā ſuper corporale, & erigens ſe iunctis indicibus, & pollicibus, ambas quoq; manus ante faciē iungit, & aliquantulū quieſcit in meditatione ſanctiſſimi Sacramēti. Deinde depoſitis manibus dicit ſecreto, Quid retribuam dño pro omnibus quę retribuit mihi: & diſcooperto calice accipit patenam, & eam diligenter cum pollice & indice dextrę manus ſuper calicem extergit, & ipſos digitos, nequid fragmentorum in eis remaneat. Si vero adſint hoſtię conſecratę ſuper corporale poſitę pro alio tempore conſeruandę, facta prius genuflexione, reponit eas in vas ad hoc ordinatum: & diligenter

ter aduertat, ne aliquod fragmentum, quantũcunq; minimum, remaneat ſuper corporale: quod, ſi fuerit, accurrate reponat in calicem. Poſt extertionẽ patenę iunctis pollicibus ⁊ indicibus iterum genuflectit ſacramento, ſurgit, ⁊ calicem dextra manu infra nodum cuppę accipit dicens, Calicẽ ſalutaris ⁊cęt. ⁊ ſignans ſe ſigno Crucis cum calice dicit, Sanguis domini noſtri ⁊c. ⁊ manu ſiniſtra ſupponens patenam calici, ſtans reuerenter ſumit totũ ſanguinem cum particula in calice poſita. Quibus ſumptis dicit ſecrete, Quod ore ſumpſimus ⁊ cętera, poſtea ſuper altare porrigit calicem miniſtro ad cornu epiſtolę, quo vinum fundente ſe purificat, deinde abluit pollices ⁊ indices ſuper calicẽ quos abſtergit purificatorio, interim dicens, Corpus tuũ domine quod ſumpſi. ⁊c. ablutionem ſumit, ⁊ extergit os ⁊ calicem purificatorio, quo facto purificatorium extendit ſuper calicem, ⁊ deſuper patenam, ac ſuper patena paruam pallam, ⁊ cooperit velo, plicat corporale, ⁊ reponit in burſam, quã ponit ſuper calicẽ, ⁊ collocat ſuper altare vt prius. ¶ Siqui ſunt cõicandi in miſſa, eos cõicet antequã ſumat purificationẽ, ⁊ anteq̃ digitos abluat. Quibus cõmunicatis dicit, Quod ore ſumpſimus domine ⁊c. ⁊ deinde ſe ⁊ eos qui cõmunicarunt purificans, dicit, Corpus tuum domine quod ſumpſi, ⁊ alia facit vtſupra. ¶ In miſſa ſollemni diaconus ſtans retro poſt celebrantem, cum in oratione Dominica dicitur, Et dimitte nobis debita noſtra, facta ibidem genuflexione altari vadit ad dextram celebrantis, ⁊ patenam purificatorio abſtergens dat celebranti, illius manum oſculando, ⁊ quãdo opus eſt diſcooperit, ⁊ cooperit, ⁊ cum celebrante adorat calicem. Cum dicitur, Pax domini ⁊c. ſubdiaconus retro poſt celebrantem facta altari genuflexione, vadit ad ſiniſtram celebrantis, ⁊ ſimul dicunt Agnus dei: deinde facta ibidem ſacramento genuflexione redit poſt celebrantem. Diaconus vero a dextris genuflexus expectat pacem, ⁊ cum celebrãs oſculat altare, ipſe ſe erigẽs ſimul oſculat altare, ⁊ a celebrãte cõplexus accipit pacẽ, rñdens ei, Et cum ſpiritu tuo. Poſtea iterũ ſacramento in altari adorato, vertit ſe ad ſubdiaconũ retro poſt celebrantem, qui ſimiliter a diacono accepta pace, facta prius altari genuflexione, comitatus acolutho vadit ad Chorum, ⁊ dat ſimiliter pacem primo cuiuſque ordinis, dignioribus prius, deinde minus dignis, ⁊ reuerſus ad altare dat pacem acolutho, qui ipſum comitauerat, qui ⁊ alijs acoluthis circa altare dat pacem: deinde vadit ad dextram celebrantis, ⁊ quando opus eſt, diſcooperit calicem, accipit ampullam vini, ⁊ infundit quando celebrans vult purificare.

De Cõione, ⁊ orõibus Poſtcõionem dicendis.

CElebrante purificato, dum calicem collocat in altari: liber Miſſalis defertur per miniſtrum ad cornu epiſtolę, ⁊ collocatur vt in Introitu. ¶ In miſſa ſollemni diaconus defert librum Miſſalis ad cornu Epiſtolę, poſtea vadit retro poſt celebrantem: ſubdiaconus vero vadit ad cornu euangelij, vbi calicem mundat, aptat cum purificatorio, plicat corporalia, reponit in burſam, ⁊ illam ponit ſuper calicem coopertũ velo: quem collocat in altari, vel ſuper credentia vt prius: poſtea redit ad locum ſuum retro poſt diaconũ. ¶ His expeditis celebrans ſtans legit Antiphonam quę dicitur Communio: qua lecta iunctis manibus ante pectus vadit ad medium altaris, ⁊ eo oſculato vertit ſe ad populum, ⁊ dicit, Dñs vobiſcum, redit ad librũ, dicit orõnes Poſtcõionem eiſdem modo, numero, ⁊ ordine, vt ſupra dictę ſunt Collectę. Quib9 dictis iungens manus ante pectus reuertitur ad mediũ altaris, ⁊ eo oſculato vertit ſe ad populum, ⁊ dicit vtſup. Dominus vobiſcum. Quo dicto ſtãs iunctis manibus ante pectus verſus populum dicit, ſi dicendũ eſt, Ite miſſa eſt. Quo dicto per eandẽ viam reuertitur ad altare. Si vero non ſit dicendũ, dicto Dñs vobiſcum: reuertitur eodem modo per eandem viam ad medium altaris, vbi ſtans verſus ad illud iunctis ante pectus manibus dicit, Benedicamus domino. In miſſis autem defunctorum eodem modo ſtans dicit, Requieſcant in pace. ¶ In miſſa ſollemni hęc oĩa eodem modo ſtans dicit diaconus: ⁊ cum dicit, Ite miſſa eſt, celebrans quoq; ſtat verſus populum. ¶ In Quadrageſima autem, a feria quarta Cinerum vſque ad feriam quartam maioris Hebdomadę, in feriali officio, poſtquã celebrans dixit orationes Poſtcommunionẽ cum ſuis ſolitis concluſionibus, antequam dicat, Dominus vobiſcum, ſtans in eodem loco ante librum dicit Oremus, Humiliate capita veſtra Deo, ⁊ extenſis manibus ſubiungit eadem voce orationem ſuper populum ibidem poſitam: qua finita oſculatur altare, ⁊ vertens ſe ad populum dicit, Dominus vobiſcũ, ⁊ alia vt ſupra. ¶ In miſſa ſollemni dicto per celebrantem Oremus, Diaconus vertens ſe ad populum iunctis manibus dicit vt ſupra Humiliate ⁊cęt. quo dicto vertit ſe verſus altare a tergo celebrantis, ⁊ celebrans dicit orationem.

De Benedictione in fine miſſę: ⁊ Euangelio ſancti Ioannis.

DIcto, Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, vt ſupra, Celebrans ante medium altaris ſtans iunctis manibus ſuper altare, ⁊ capite inclinato, dicit ſecrete, Placeat tibi ſancta Trinitas ⁊ cętera: quo dicto, extenſis manibus hincinde ſuper altare poſitis, ipſum in medio oſculatur: tunc erigens ſe adhuc ſtans verſus illud, extendit, eleuat, ⁊ iungit manus, caputque cruci inclinans, dicit voce intelligibili, Benedicat vos omnipotens deus, ⁊ iunctis manibus, ac demiſſis ad ter-

ad terram oculis, vertens ſe ad populum extenſa manu dextra, iunctiſq; digitis ſemel benedicit populo, dicens, Pater ꝛ filius, ꝛ ſpiritus ſanctus, ꝛ circulum perficiens reuertitur ad cornu euangelij, vbi dicto Dominus vobiſcum ꝛ Reſponſo, Et cũ ſpiritu tuo. pollice dextro ſignans primum ſigno crucis altare, ſeu librum, deinde frontem, os, ꝛ pectus, dicit, Initium ſancti euangelij ſecundũ Joannẽ, vel Sequentia ſancti euangelij, vt dictum eſt in Rubricis generalibus: ꝛ reſponſo Gloria tibi dñe, iunctis manibus legit euangelium In principio. vel aliud, vt conuenit. Cum dicit, Et verbum caro factum eſt, genuflectit, ꝛ ſurgens proſequit vſq; in finẽ. Si celebrãs in altari vertit faciẽ verſus populũ, non vertit ſe, ſed ſtans vt erat, benedicit populũ vt ſupra, in medio altaris: deinde accedit ad cornu euãgelij, ꝛ dicit euangeliũ ſancti Joannis. Si celebrauit corã ſummo Pontifice, Cardinali, Legato ſedis apoſtolicę, Patriarcha, Archiepiſcopo, ꝛ Epiſcopo in prouincia, ciuitate, vel diœceſi ſua exiſtente, celebrans dicto Placeat tibi ſancta Trinitas ꝛc. dicit Benedicat vos omnipotens deus, ꝛ conuertens ſe ad ſummum Pontificem genuflexus, ad Cardinalem vero, Legatum, vel Pręlatum ſuum, capite inclinato quaſi licentiam benedicendi petens proſequitur, pater ꝛ filius ꝛ ſpiritus ſanctus, benedicens aſtantes a parte vbi nõ adeſt Põtifex, Cardinalis, Legatus, aut Prelatus prędicti. Si autem celebrauit coram Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo extra eorũ titulũ, eccleſiã, prouinciã, ciuitatẽ, vel diœceſim conſtitutis, eis abſque alio reſpectu vt ceteris qui interſunt more conſueto benedicit. Si autem celebrauit pro defunctis, dicto Placeat tibi ſancta Trinitas, vt ſupra, accedit ad cornu euangelij: ꝛ dicit euangelium ſancti Joannis pretermiſſa benedictione, quę in miſſis defunctorum non datur. Finito euangelio, in fine miſſę ſi celebrauit coram ſummo Pontifice, Cardinali, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eorum reſidentijs, eccleſia, vel loco iuriſdictionis eorum: conuertit ſe ad illum, coram quo ex prędictis celebrauit, ꝛ facit reuerentiam conuenientem. Si non celebrauit coram aliquo prędictorum, huiuſmodi reuerentiam prętermittit. Quibus omnibus abſolutis extinguuntur per miniſtrum candelę: interim ſacerdos cooperto capite accipit ſiniſtra calicem, dextram ponens ſuper burſam ne cadat, deſcendit ad infimum gradum altaris, ꝛ ibi in medio vertens ſe ad illud, caput inclinat: ꝛ facta reuerentia, pręcedente miniſtro, eo modo quo venerat redit ad ſacriſtiam, interim dicens Antiphonam, Trium puerorum ꝛ canticum, Benedicite. Si vero ſit omiſſurus huiuſmodi veſtes ante altare vbi celebrauit, finito euangelio prędicto, ibidem deponit veſtes, ꝛ dicit Antiphonam prędictam, Trium puerorũ, cum cantico ꝛ alijs orationibus vt ſuo loco ponuntur. ¶ In miſſa ſollẽni oĩa facit vt ſup. hoc excepto, ꝙ ter populo bñdicit, primo a cornu epiſtolę dicens, Pater, ſecũdo ante mediũ altaris dicẽs, ꝛ filius tertio a cornu euangelij dicens, ꝛ ſpũs ſanctus. ꝛ dicto euangelio ſcḋm Joannem, vel alio, vt ſupra, celebrans diſcedit cũ miniſtris ordine quo venerat.

De his quę omittuntur in miſſa pro defunctis.

In miſſa pro defunctis ante Confeſſionem nõ dicitur pſalmus Judica me deus. Sed pronunciata antiphona, Introibo ad altare dei. ꝛ reſponſo a miniſtris, Ad deum qui lętificat ꝛc. dicitur ℣. Adiutorium noſtrum ꝛ Confeſſio cum reliquis vt ſupra. ¶ In miſſa ſollemni poſt confeſſionem non incenſat altare. ¶ Cũ celebrans ad altare incipit Introitum, non ſignat ſe, ſed manu dextera extenſa facit ſignum crucis ſuper librum, quaſi aliquem benedicens. Non dicitur Gloria patri. ſed poſt pſalmum repetitur Requiem ęternam: nec Gloria in excelſis, nec Alleluia, nec Jube domne benedicere: nec Dominus ſit in corde meo: nec oſculatur librũ, in fine. ¶ In miſſa ſollemni ſubdiaconus finita Epiſtola nõ oſculatur manum celebrantis, nec benedicit. Diaconus non petit benedictionem: nec oſculatur celebrantis manum, non tenentur luminaria ad Euangelium, ſed duo tantum acoluthi ſine candelabris tenent medium ſubdiaconum, tenentem librum euangeliorũ: Non incenſatur liber, nec in fine celebrans, nec defertur liber euangeliorũ oſculandus. ¶ Itẽ in miſſa defunctorum non dicitur Credo, non benedicitur aqua in calicem fundenda, ſed dicitur Deus qui humanę ſubſtantię ꝛc. ¶ In miſſa ſollemni oblata ꝛ altare incenſatur vt ſupra: incenſatur ſolus celebrans: ꝛ non incenſantur alij: Cum lauat manus, non dicitur Gloria patri in pſalmo Lauabo inter innocentes. Subdiaconus non tenet patenam poſt celebrantem: ſed tempore eleuationis ſacramenti incenſat ſacramentum. Ad Agnus dei non dicitur, miſerere nobis, cuius loco dicitur dona eis requiẽ: nec tertio dona nobis pacẽ, cuiꝰ loco dicitur dona eis requiem ſempiternam: non dicitur prima oratio ante communionem, ſcilicet, Domine Jeſu Chriſte qui dixiſti Apoſtolis tuis. ꝛ cetera, nec datur pax. In fine non dicitur, Ite miſſa eſt, nec Benedicamus domino, ſed Requieſcant in pace: Et non datur benedictio: ſed dicto Placeat, dicitur vt ſupra, In principio erat verbum ꝛc. Alia omnia vt in alijs miſſis. ¶ Finita miſſa, ſi facienda eſt defunctorum abſolutio, celebrans retrahit ſe ad cornu epiſtolę, exuitur caſula, accipit pluuiale nigrum: ſubdiaconus medius inter duos acoluthos deferentes cãdelabra accenſa, defert Crucem pręcedentibus duobus alijs acoluthis,

ibis, vno cum thuribulo ⁊ nauicula, alio cum aqua benedicta ⁊ aſperſorio, ſequitur celebrans, ⁊ diaconus a ſiniſtris. Subdiaconus cum cruce ſiſtit ſe in loco parato ad caput contra altare, medius inter dictos acolythos deferentes luminaria: celebrans vero ex alia parte verſus altare: a ſiniſtris diaconus, ⁊ alij duo acolythi deferentes vas aquę benedictę, ⁊ thuribulũ. Interim cantatur Reſponſoriũ. Cum dicitur Kyrie eleiſon, celebrans ponit incenſum in thuribulũ, miniſtrãte diacono nauiculã. Cepto Pater noſter, accipit aſperſoriũ de manu diaconi, ⁊ facta altari reuerentia, comitante diacono a dextris ⁊ tenente fimbriã anteriorem pluuialis, aſpergit circuiens locũ paratũ: cũ tranſit ante crucem, profunde inclinat, diaconus vero genuflectit: ⁊ rediẽs ad priſtinũ locũ, de manu eiuſdẽ diaconi accipit thuribulum, ⁊ eodẽ modo quo aſperſerat, incenſat. Poſtremo diacono tenente librum orat iunctis manibus dicens, Et ne nos, ⁊ verſum A porta inferi. cum alijs, ⁊ Orõnẽ, Abſolue q̃s dñe, ⁊c. vt in ordinario: ⁊ poſt eã dicẽs Requiem eternã, ⁊c. facit crucẽ manu dextera ſup locũ paratũ: ⁊ dicto per Cãtores Requieſcãt in pa. pcedẽte cruce redit cũ alijs ad ſacriſtiã.

De his q̃ clara voce aut ſecreto dicẽda ſunt i miſſa.

In miſſa priuata clara voce dicuntur Antiphona ⁊ Pſal. ad Introitum, Confeſſio ⁊ quę ſequuntur: excepta orõne, Aufer a nobis. ⁊ Oramus te dñe per merita ſanctorũ tuorũ, ⁊c. Itẽ Introitus, Kyrie eleiſon, Gloria in excelſis, Epiſtola, Graduale, Euangeliũ, Credo, Offertorium, Prefatio, Nobis quoq; peccatoribus, ſolum hec tria verba. Item, Per oia ſecula. ⁊c. cum Pater noſter, Pax dñi, Agnus dei, Dñe non ſum dignus, Cõmunio, Poſtcõmunio, Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, vel Requieſcant, Euangelium, In principio, Alia omnia dicuntur ſecrete. ¶ In miſſa ſolemni clara voce a celebrante dicunt̃ quãdo intonatur Gloria in excelſis, ⁊ Credo, Dominus vobiſcum, Oremus, Oratio, Dominus vobiſcum Oremus, ante Offertorium. Prefatio, Pater noſter, ⁊ Oratio poſt cõmunionem. Alia omnia a celebrante dicuntur ſecreto in miſſa ſollemni.

De hora celebrandi Miſſam.

Miſſa priuata ſaltem poſt Matutinum, quacunque hora ab aurora vſque ad meridiem dici poteſt. Miſſa autem conuentualis ⁊ ſollemnis, ſequenti ordine dici debet. In feſtis duplicib⁹, ⁊ ſemiduplicibus, in Dñicis, ⁊ infra octa. dicta in choro hora tertia. In feſtis ſimplicibus ⁊ ferijs per annum, dicta Sexta. In Aduentu, Quadrageſima, Quatuor temporibus ⁊ vigilijs quę ieiunantur, dicta Nona. Miſſa autem Defunctorum dici debet poſt Matutinum ⁊ Primam diei: ⁊ vbi dicũtur eorũ vigilię mane poſt matutinũ diei, dictis huiuſmodi vigilijs cum Laudibus, immediate dici põt miſſa pro defunctis. Excipiuntur ab hoc ordine dicendi miſſam conuentualem, miſſę in nocte Natiuitatis domini, quę ſuo loco dicuntur, miſſa ſcilicet conuentualis prima poſt mediam noctem, ſecunda poſt laudes ⁊ primam, tertia poſt tertiam. vel vbi alias ex diſpenſatione Apoſtolica diſponat̃.

De ordine ſedendi, ſtandi, ⁊ genuflectendi. in Miſſa ſollemni.

In miſſa ſolẽni celebrans medius inter diaconum, ⁊ ſubdiaconũ ſedere poteſt a cornu epiſtolę iuxta altare, cũ cãtantur Kyrie eleiſon, Gloria in excelſis, ⁊ Credo. alio tpe ſtat ad altare, ⁊ genuflectit qñ oportet vt ſup. Itẽ genuflectit qñ legitur euangelium In principio, ad illa verba, Et verbum caro factũ eſt. ⁊ euangelium Cũ natus eſſet Ieſus. ad illa verba, Et procidentes adorauerunt eum. Itẽ euangeliũ ferię iiij. poſt Dñicã iiij. Quadrageſimę, ad illa verba in fine. Et procidens adorauit eum. Et cũ diaconus cantat illa verba, ipſe verſus librum, celebrans ⁊ circunſtantes verſus altare genuflectũt: ſubdiaconus vero tenẽs librum, ⁊ acolythi candelabra nõ genuflectunt. Itẽ genuflectit priuate celebrans cũ dicit Flectamus genua: nõ autẽ cũ ſollẽniter celebrat, ſed diaconus, ⁊ ſubdiaconus, ⁊ circunſtantes. Itẽ celebrãs ⁊ miniſtri genuflectũt, cũ dicitur in Quadrageſima, Adiuua nos deus. Itẽ cũ dicitur in miſſa ſpũs ſancti, Veni ſancte Spiritus reple. ⁊c. Itẽ qñ legitur Paſſio ad illa verba, expirauit, ⁊ quãdocunque fiunt genuflexiones vt ſup. Circunſtantes autem in miſſis priuatis ſemper genuflectunt, preterquam ad euangelium.

¶ In ſollemnibus autem genuflectitur ab ijs qui non ſunt prelati ad Confeſſionẽ cum ſuo pſalmo, ⁊ ab omnibus qñ eleuatur ſacramentũ, ſed dum cantatur Introitus, Gloria in excelſis, Epiſtola, Graduale, Credo, Offertoriũ, ⁊ facta communione, dũ cantatur Cõmunio, ſedetur: in alijs ſtatur. ¶ In miſſis feriarum Aduentus, Quadrageſimę, Vigiliarum, quę ieiunantur, ⁊ Quatuor Tẽporum, ac in miſſis defunctorum circunſtantes genuflectunt ad Confeſſionem cum ſuo pſalmo, ad Orationes, dicto per celebrantem Sanctus, vſque ad Pax domini, ⁊ ad poſtcommunionem, excepta vigilia Paſche, ⁊ Pentecoſtes, ac Natiuitatis domini.

DE COLORIBVS ET QVALITATE PARAMENTORVM.

Paramenta altaris, celebrantis, ⁊ miniſtrorum ſint, coloris conuenientis officio ⁊ miſſę diei, ſecundum vſum Romanę Eccleſię: quę quinque coloribus vti conſueuit, albo, rubeo, viridi, violaceo, ⁊ nigro.

¶ Albo colore vtitur a veſperis vigilię Natiuitatis

tis Domini vſque ad octauam Epiphanię incluſiue, exceptis feſtis Martyrum quę infra eam veniunt. Feria v. in Cena Domini: ꝛ Sabbato ſancto in officio miſſę: ꝛ ab illo die vſque ad ſabbatum Pentecoſtes excluſiue in officio de tempore, pręterquam in miſſa Litaniarum ꝛ Rogationum. In feſtis beatę Marię, ꝛ per eius octauas, pręterquam in benedictione candelarum, ꝛ proceſſione quę fit in feſto Purificationis eiuſdem. Item in eius miſſis votiuis. In miſſa ſanctę Trinitatis. In feſto Corporis Chriſti. In feſtis Angelorum. In feſto ſancti Ioannis Baptiſtę. In feſto Omnium ſanctorum. In principali feſto ſancti Ioannis Euangeliſtę, quod celebratur infra octauam Natiuitatis. In vtraque Cathedra ſancti Petri. In Conuerſione ſancti Pauli. In feſto Sancti Petri ad vincula. In feſto Transfigurationis Domini. In feſtis Confeſſorum Pont. ꝛ non Pont. ꝛ Doctorum. In feſtis virginum ꝛ non virginum. In Conſecratione ꝛ Dedicatione Eccleſię, ac in conſecratione Pontificis: ꝛ per octauas prędictorum feſtorum quę octauas habent, quando fit officium de octaua: ꝛ in Dominicis infra eas per annum occurrentibus.

Rubeo colore vtitur a vigilia Pentecoſtes in Miſſa vſque ad ſabbatum ſequens incluſiue. In feſtis ſanctę Crucis. In feſto ſancti Ioannis ante portam Latinam. In Natali Apoſtolorum Petri ꝛ Pauli. In feſtis aliorum Apoſtolorum: exceptis feſto principali ſancti Ioannis Euangeliſtę poſt Natiuitatem, ꝛ feſto Conuerſionis ſancti Pauli, ꝛ Cathedrę ſancti Petri, ꝛ eius Vinculorum. In feſtis martyrum, excepto feſto ſanctornm Innocentum quando non venerit in Dominica: ſi autem in Dominica venerit, vtitur rubro: ſimiliter in eius die octaua: ꝛ per octauas prędictorum feſtorum quę octauas habent, quando fit de octaua: ꝛ in Dominicis per annum infra eas octauas occurrentibus.

Viridi colore vtitur ab octaua Epiphanię vſque ad Septuageſimam, ꝛ ab octaua Pentecoſtes vſque ad Aduentum excluſiue in officio de tempore, excepta Dominica Trinitatis vt ſupra: ac exceptis Dominicis infra octauas occurrentibus, in quibus color octauarum ſeruatur, exceptis etiam Vigilijs, ꝛ Quatuor Temporibus vt infra.

Violaceo colore vtitur a prima Dominica Aduentus vſque ad Miſſam vigilię Natiuitatis Domini incluſiue: ꝛ a Septuageſima vſque ad officium ante Miſſam Sabbati ſancti incluſiue in officio de tempore, excepta Feria quinta in Cena Domini, in qua vtitur albo: ꝛ Feria vj. in Paraſceue, in qua vtitur nigro, vt infra: ꝛ benedictione Cerei, in qua Diaconus illius Pręfationem dicens ſolus vtitur albo: ea autem finita, violaceo vt prius. Item in Officio vigilię Pentecoſtes ante miſſam facta benedictione fontium incluſiue. In Quatuor Temporibus. In vigilijs, quę ieiunantur: exceptis vigilia, ꝛ Quatuor temporibus Pentecoſtes. In miſſa Litaniarū ꝛ Rogationum. In feſto ſanctorum Innocentium, quando non venerit in die Dominica. In benedictione candelarum in die Purificationis beatę Marię: ꝛ in benedictione palmarum, ꝛ ipſa Dominica in palmis: ꝛ in eorundem, ac generaliter in omnibus proceſſionibus: exceptis proceſſionibus ſancti Sacramenti, ꝛ quę fiunt in ſollemnibus diebus.

Nigro colore vtitur Feria ſexta in Paraſceue, ꝛ in miſſis Defunctorum,

IN officio Miſſę celebrans ſemper vtitur planeta ſuper albam. Si autem ſit Epiſcopus, ꝛ ſollemniter celebrat, ſuper Dalmatica ꝛ Tunicella. Pluuiali vtitur in proceſſionibus ꝛ benedictionibus quę fiunt in altari. Item in officio Laudum ꝛ Veſperarum, quando ſollemniter dicuntur. Eodem vtitur aſſiſtens celebranti in Miſſa Pontificali. Item quando celebrans poſt Miſſam defunctorum facit in fine abſolutionem. Cum celebrans vtitur pluuiali, ſemper deponit manipulum: ꝛ vbi pluuiale haberi non poteſt, in benedictionibus quę fiunt in altari, celebrans ſtat ſine planeta cum Alba ꝛ Stola. Dalmatica ꝛ Tunicella vtuntur Diaconus ꝛ Subdiaconus in miſſa ſolemni, ꝛ proceſſionibus, ꝛ benedictionibus, quandocunque Sacerdoti miniſtrant. In diebus vero ieiuniorum, pręterquam in vigilijs ſanctorum: ꝛ in Dominicis ꝛ ferijs Aduentus, ꝛ Quadrageſimę, ac in vigilia Pẽtecoſtes ante miſſam (exceptis Dominica, Gaudete, etiam ſi eius miſſa infra hebdomadam repetatur, ꝛ Dominica, Lętare, Vigilia Natiuitatis, Sabbato Sancto in benedictione cerei ꝛ in miſſa, ꝛ quatuor temporibus Pente.) in Cathedralibus ꝛ pręcipuis Eccleſiis vtuntur planetis plicatis ante pectus: quam planetam diaconus dimittit cum lecturus eſt Euangelium: ꝛ tunc ſuper ſiniſtrum humerum ſuper ſtolam complicatur aut ponitur aliud genus ſtolę latioris in modum planetę plicatę: ꝛ facta communione reſumit planetam vt prius. Similiter ſubdiaconus dimittit eam cum lecturus eſt Epiſtolam, quam legit in albis, ꝛ poſtea eam reſumit vt prius. In minoribus autem eccleſiis, prędictis diebus ieiuniorum alba tantum amicti miniſtrent: ſubdiaconus cum manipulo, diaconus etiam cum ſtola ab humero dextro ſub ſiniſtrum pendente.

FINIS.

DE DEFECTIBVS IN celebratione miſſarum occurrentibus.

SAcerdos celebraturus, omnem adhibeat diligentiam, ne aliquid ex requiſitis ad ſacramentum Eucharistię conficiendum deſit. Poteſt autem defectus contingere ex parte materię cõſecrãdę, ⁊ ex parte formę adhibẽdę, ⁊ ex parte miniſtri conficiẽtis. Quicqd enim horũ deficit, ſcilicet, materia debita, forma cũ intentione, ⁊ ordo ſacerdotalis in conficiente, non conficitur ſacramẽtũ. Et his exiſtentibus, quibuſcunq; alijs deficientibus, veritas adeſt ſacramenti. Alij vero ſunt defectus qui in miſſę celebratione occurrentes, etſi veritatem ſacramenti non impediant, poſſunt tamen aut cum peccato, aut cum ſcandalo contingere.

De defectibus Materię.

DEfectus ex parte materię poſſunt contingere, ſi aliquid deſit ex ijs quę ad ipſam requirũtur. Requiritur enim, vt ſit panis triticeus, ⁊ vinum de vite: ⁊ vt huiuſmodi materia conſecranda in actu conſecrationis ſit coram ſacerdote.

De defectu panis.

SI panis non ſit triticeus, vel ſi triticeus ſit admiſtus granis alterius generis in tanta quãtitate, vt nõ maneat panis triticeus, vel ſit alioqui corruptus, nõ conficit͛ ſacramentũ. Si ſit cõfectus de aqua roſacea, vel alterius diſtillationis: dubiũ eſt an conficiat͛. Si cęperit corrũpi, ſed non ſit corruptus: ſimiliter ſi nõ ſit azymus ſecundũ morẽ eccleſię Latinę, conficit͛: ſed cõficiens grauiter peccat. Si celebrans ante conſecrationẽ aduerterit hoſtiã eſſe corruptã, aut nõ eſſe triticeã: remota illa hoſtia, aliã ponat, ⁊ a Canone iterũ incipiat, ⁊ ꝓſequat͛ miſſam. Si id aduerterit poſt conſecationem, etiam poſt illius hoſtię ſeu ſanguinis ſumptionem, poſita alia, a cõſecratione incipiat, ſcilicet, ab illis verbis: Qui pridie quã pateret͛: ⁊ illã priorẽ ſi nõ ſumpſit, ſumat poſt ſumptionẽ corporis ⁊ ſanguinis, vel alij ſumendã tradat, vel alicubi reuerẽter cõſeruet. Si autẽ ſumpſerat, nihilominus ſumat eã quã conſecrauit: quia pręceptũ de perfectione ſacramenti maioris eſt ponderis, quam quod a ieiunis ſumatur. Aduertendum autem, quod ſi hoc contingat poſt ſumptionem ſanguinis, apponi debet rurſus nouus panis ⁊ vinum cum aqua, facta prius oblatione, ⁊ proſequenda ſunt omnia quę ſequuntur: ne ſacramentũ remaneat imperfectum, ⁊ vt debitus ſeruetur ordo. Si hoſtia conſecrata diſpareat, vel caſu aliquo, vt vento, aut miraculo, vel a mure accepta, vel alio animali, ⁊ nequeat reperiri: tunc altera conſecretur (ab eo loco incipiendo, Qui pridie quam pateretur: facta prius eius oblatione) ⁊ illud animal ſi capi poteſt, occidatur, ⁊ comburatur, ⁊ cineres eijciantur in ſacrarium, vel ſub altari.

De defectu vini.

SI vinum ſit factum penitus acetum, vel penitus putridum, vel de vuis acerbis, ſeu non maturis expreſſum, vel admiſtum tantum aquę vt vinum ſit corruptum: non conficitur ſacramentum. Si vinum cęperit aceſcere, vel corrumpi, vel fuerit aliquantum acre, vel muſtum tunc de vuis expreſſum, vel non fuerit admixa aqua, vel fuerit admixta aqua roſacea, ſeu alterius diſtillationis: conficitur ſacramentum, ſed conficiens grauiter peccat. Si celebrans ante conſecrationem ſanguinis, quamuis poſt conſecrationem corporis, aduertat aut vinum, aut aquam, aut vtrunque non eſſe in calice: debet ſtatim apponere vinum cum aqua, ⁊ conſecrare, incipiendo ab illis verbis: Simili modo. ⁊c. Si poſt verba conſecrationis aduertat vinum non fuiſſe poſitum, ſed aquam: depoſita aqua, iterum vinum cum aqua ponat in calice ⁊ reſumat a verbis prędictis. Si hoc aduertat poſt ſumptionem corporis, vel huiuſmodi aquę: apponat aliam hoſtiam iterum conſecrandum, ⁊ vinum in calice: ⁊ vtrunque conſecret, ⁊ ſumat in fine, quãuis aliam hoſtiã conſecratam, vel aquam ſumpſerit, propter ſacramenti integritatem in celebratione ſeruandam. Siquis percipiat ante conſecrationem vel poſt conſecrationem totum vinum eſſe acetum, vel alias corruptum: idẽ ſeruetur quod ſupra, ac ſi deprehenderet non eſſe poſitum vinum, vel ſolum aquam fuiſſe appoſitam in calice. Si autem celebrans ante conſecrationem calicis aduertat nõ fuiſſe appoſitam aquã: ſtatim ponat eam, ⁊ proferat verba conſecrationis. Si id aduertat poſt conſecrationem calicis: nullo modo apponat, quia non eſt de neceſſitate ſacramenti. Si materia quę eſſet apponẽda ratione defectus vel panis vel vini, nõ poſſet vllo modo haberi: ſi id ſit ante cõſecrationẽ corporis, vlterius procedi non debet: ſi poſt conſecrationem corporis aut etiã vini deprehenditur defectus alterius ſpeciei, altera iam cõſecrata: tunc ſi nullo modo haberi poſſit, procedendũ erit, ⁊ miſſa abſoluenda. Quod ſi expectando aliquandiu, haberi poſſit: expectandũ erit, ne imperfectũ ſacrificium remaneat.

De defectibus formę.

DEfectus ex parte formę poſſunt contingere, ſi aliquid deſit ex iis quę ad integritatem verborũ in ipſa conſecratione requirunt͛. Verba autem cõſecrationis, quę ſunt forma huius ſacramẽti, ſunt hęc. Hoc eſt enim corpus meum. Et, Hic eſt enim calix ſanguinis mei, noui ⁊ ęterni teſtamenti, myſteriũ fidei, qui ꝓ vobis, ⁊ pro multis effundetur in remiſſionẽ peccatorum. Siquis autẽ aliquid diminueret, vel immutaret de forma conſecrationis corporis ⁊ ſanguinis, ⁊ in ipſa verborũ immutatione verba idẽ nõ ſignificarẽt: nõ cõficeret ſacramentũ. Siquis aliqd adderet, qđ ſignificationẽ non mutaret

taret, cõficeret quidem, ſed grauiſſime peccaret. Si celebrans non recordetur ſe dixiſſe ea, quę in conſecratione cõiter dicuntur: non debet propterea turbari. Si tamen certo ei, vel valde probabiliter conſtet, ſe omiſiſſe aliquid eorum quę ſunt de neceſſitate ſacramenti, id eſt, formã cõſecrationis: reſumat ipſam formã, et cętera proſequatur per ordinem. Si autẽ non ſunt de neceſſitate ſacramẽti: non reſumat, ſed procedat vlterius.

De defectibus miniſtri.

Defectus ex parte miniſtri, poſſunt contingere quo ad ea quę in ipſo requiruntur. Hęc autẽ ſunt. In primis intentio, deinde diſpoſitio animę, diſpoſitio corporis, diſpoſitio veſtimentorum, diſpoſitio in miniſterio ipſo, quo ad ea quę in ipſo poſſunt occurrere.

De defectu intentionis.

Si quis non intendit conficere, ſed deluſorie aliquid agere. Item ſi aliquę hoſtię ex obliuione remaneant in altari, vel aliqua pars vini, vel aliqua hoſtia lateat, cum non intendat conſecrare niſi quas videt. Item ſi quis habeat coram ſe vndecim hoſtias, et intendat conſecrare ſolum decem, non determinans quas decem intendit: non conſecrat, quia requiritur intentio. Secus ſi putans quidem eſſe decem, tamen omnes voluit conſecrare quas coram ſe habebat: nam tunc omnes erunt conſecratę: atque ideo quilibet ſacerdos talem ſemper intentionem habere deberet, ſcilicet, conſecrandi eas omnes, quas ante ſe ad conſecrandum poſitas habet. Si Sacerdos putans ſe tenere vnam hoſtiam, poſt conſecrationẽ inuenerit fuiſſe duas ſimul iunctas: in ſumptione ſumat ſimul vtranque. Quod ſi deprehendat poſt ſumptionem corporis et ſanguinis, aut etiam poſt ablutionem, reliquias aliquas relictas conſecratas: eas ſumat, ſiue paruę ſint, ſiue magnę, quia ad idem ſacrificium ſpectant. Si vero relicta ſit hoſtia integra conſecrata, eam in tabernaculo cum alijs reponat: ſi hoc fieri nequit, ſequenti ſacerdoti ibi celebraturo, in altari ſupra corporalia decenter opertam, ſumendam vna cum altera quam eſt conſecraturus, relinquat: vel ſi neutrum horum fieri poſſit, in ipſo calice ſeu patena decenter conſeruet, quouſque vel in tabernaculo reponatur, vel ab altero ſumatur: quod ſi non habeat quomodo honeſte conſeruetur, poteſt eam ipſemet ſumere. Si intentio non ſit actualis in ipſa conſecratione propter euagationem mentis, ſed virtualis, cum accedens ad altare intendat facere quod facit eccleſia: conficitur ſacramentum: et ſi curare debet ſacerdos, vt etiam actualem intentionem adhibeat.

De defectibus diſpoſitionis animę.

Si quis ſuſpenſus, excommunicatus, et degradatus celebret, conficit quidem ſacramentũ, ſed grauiſſime peccat, tam propter communionem quam indigne ſumit, quam propter executionem Ordinum, quę ſibi erat interdicta. Si quis habens copiã confeſſoris celebret in peccato mortali, grauiter peccat. Si quis etiam, in caſu neceſſitatis non habens copiam confeſſoris, in peccato mortali abſque contritione celebret: grauiter peccat. Secus ſi conteratur: debet tamen cum primum poterit confiteri. Si in ipſa celebratione miſſę ſacerdos recordetur ſe eſſe in peccato mortali, conteratur cum propoſito confitendi, et ſatiſfaciendi. Si recordetur ſe eſſe excommunicatum, vel ſuſpenſum, aut locum eſſe interdictum, ſimiliter conteratur cum propoſito petendi abſolutionem: ante conſecrationem autem, ſi non timetur ſcandalum, debet miſſam inceptam deſerere. ſecus ſi eſſet publice excommunicatus.

De defectibus diſpoſitionis corporis.

Si quis nõ eſt ieiunus poſt mediã noctẽ, etiã poſt ſumptionẽ ſolius aquę, vel alterius potus, aut cibi, per modum etiam medicinę, et in quantacunque parua quantitate: non poteſt communicare, nec celebrare. Si autem ante mediã noctẽ cibũ, aut potum ſumpſerit, etiam ſi poſtmodum non dormierit, nec ſit digeſtus, non peccat, ſed ob perturbationem mentis ex qua deuotio tollitur, conſulitur aliquando abſtinendum. Si reliquię cibi remanentes in ore tranſgluttiantur, non impediunt communionem, cum non tranſgluttiantur per modum cibi, ſed per modum ſaliuę. Idem dicendum, ſi lauando os, degluttiatur ſtilla aquę pręter intentionem. Si plures miſſas in vna die celebret, vt in nocte Natiuitatis: in vltima tantum miſſa percipiat purificationẽ. Si pręceſſerit pollutio nocturna, quę cauſata fuerit ex pręcedenti cogitatione quę ſit peccatum mortale, vel euenerit propter nimiam crapulam: abſtinendum eſt a communione, et celebratione. Si dubium eſt, an in pręcedenti cogitatione fuerit peccatum mortale, conſulitur abſtinendum, extra tamen caſum neceſſitatis. Si autem certum eſt non fuiſſe in illa cogitatione peccatum mortale, vel nullã fuiſſe cogitationem, ſed eueniſſe ex naturali cauſa, aut ex diabolica illuſione: poteſt communicare et celebrare, niſi ex illa corporis commotione tanta venerit perturbatio mentis, vt abſtinendũ videatur.

De defectibus in miniſterio ipſo occurrentibus.

Poſſunt et defectus occurrere in miniſterio ipſo, ſi aliquid ex requiſitis ad illud deſit: vt ſi nõ celebretur in loco ſacro vel deputato ab Epiſcopo: nec in altari conſecrato: nec tribus mappis cooperto. Si non adſunt luminaria cerea. Si non ſit tempus debitũ celebrandi, quod eſt ab aurora vſque ad meridiẽ, cõiter. Si celebrans ſaltẽ Matutinum cũ Laudibus nõ dixerit. Si omittat aliquid ex veſtibus ſacerdotalibus. Si veſtes ſacerdotales et mappę non ſint ab Epiſcopo vel ab alio hãc habente poteſtatẽ benedictę. Si non adſit clericus, vel alius deſeruiens in miſſa: vel adſit qui deſeruire non de-

bet, vt mulier. Si non adſit calix cuꝫ patena conue-
niens, cuius cuppa debet eſſe aurea, vel argentea, vel
ſtannea : non aũt ęrea, vel vitrea. Si corporalia non
ſint munda, quę debent eſſe ex lino, nec ſerico in me-
dio ornata, ⁊ ab Epiſcopo vel ab alio hanc habente
poteſtatẽ benedicta. Si celebrat capite cooperto ſi-
ne diſpenſatione. Si non adſit Miſſale, licet memo
riter ſciret miſſaꝫ quã intendit dicere. Si ſacerdote
celebrante violetur eccleſia ante canonẽ, dimittatur
miſſa: ſi poſt canoneꝫ, non dimittatur. Si ſacerdos
ante conſecrationeꝫ grauiter infirmetur, vel in ſinco
pem inciderit, aut moriatur : prętermittitur miſſa.
Si poſt conſecrationẽ corporis tantum ante conſe-
crationem ſanguinis, vel vtroqꝫ conſecrato id acci-
dit : miſſa per aliuꝫ ſacerdoteꝫ expleatur ab eo loco,
vbi ille deſijt. Si autem non obierit, ſed fuerit infir-
mus: adeo vt poſſit cõmunicari, ⁊ non adſit alia ho-
ſtia conſecrata, diuidat hoſtiam, ⁊ vnaꝫ partem prę
beat infirmo, aliã ipſe ſumat. Si autem ſemiprolata
forma corporis obijt ſacerdos, aut ſemiprolata for-
ma ſanguinis: tũc alter ſimiliter proſequatur miſſam
⁊ ſuper eandem hoſtiã, ſeu eundem calicẽ repetat in
tegrã formam, ab eo loco, Qui pridie quaꝫ pateretur,
⁊ in ſanguine, ab eo loco, Simili mo. poſtqꝫ cęnatũ
eſt. vel poſſet ſuper aliũ panẽ, ⁊ in calice ſimiliter cũ
in forma calicis deficit, ſuper aliuꝫ calicẽ ꝑparatum
integrã formã proferre, ⁊ hoſtiã primi ſacerdotis in
ter reliqas ſeruare, vel eã ſumere poſt ablutionẽ ſan-
guinis, ſi cõſtat quod nõ ſit conſecrata: in dubio ve-
ro, tutius eſt accipere poſt ſumptionẽ: ⁊ idem de ca-
lice relicto ſemiconſecrato. Siquis extra huiuſ-
modi caſ⁹ neceſſitatis, integra ſacramẽta nõ ſumpſe
rit, grauiſſime peccat. Si muſca, vel aranea, vel ali-
quid aliud ceciderit in calicẽ ante conſecrationem:
proijciat vinũ ſubtus altare, ⁊ aliud ponat in calice,
miſceat parũ aquę, offerat, ⁊ proſequat[ur] Miſſam. Si
poſt conſecrationẽ ceciderit muſca, aut aliquid eiuſ
modi, ⁊ fiat nauſea ſacerdoti, extrahat eam, ⁊ lauet
cum vino: finita miſſa comburat, ⁊ combuſtio, ac lo
tio huiuſmodi in ſacrarium proijciatur. Si autem
non fuerit ei nauſea : nec vllum periculum timeat,
ſumat cum ſanguine. Si aliquid venenoſuꝫ cecide
rit in calicẽ, vel quod prouocaret vomitum : vinum
conſecratum reponendum eſt in alio calice, ⁊ aliud
vinum cum aqua apponẽduꝫ denuo conſecranduꝫ:
⁊ finita miſſa ſanguis repoſitus, in panno lineo vel
ſtuppa tãdiu ſeruetur, donec ſpecies vini fuerint de
ſiccatę, ⁊ tunc comburatur, ⁊ combuſtio in ſacrariũ
proijciatur. Si aliquod venenoſum cõtigerit hoſtiã
conſecratam, tunc alteram conſecret, ⁊ ſumat modo
quo dictum eſt: ⁊ illa ſeruetur in tabernaculo loco
ſeparato, ⁊ animal captuꝫ occidatur, ⁊ comburatur,
vt ſupra dictum eſt. Si ſumendo ſanguinem, parti-
cula remãſerit in calice: digito ad labium calicis ad
ducat, ⁊ ſumat ante purificationem, vel infundat
vinum, ⁊ ſumat. Si hoſtia ante conſecrationem in-
ueniatur fracta, niſi populo euidenter appareat, ta-
lis hoſtia cõſecretur. Si autẽ ſcandalũ populo eſſe
poſſit, alia accipiatur: ⁊ offeratur: Quod ſi illius iã
hoſtię facta erat oblatio, poſt oblationem ſumatur.
Quod ſi ante oblationẽ hoſtia appareat cõfracta, ac
cipiat[ur] altera integra, ſi citra ſcãdalũ, aut longã morã
fieri poterit. Si ꝓpter frigus vel negligẽtiã hoſtia
conſecrata dilabatur in calicem, propterea nihil eſt
reiterandũ, ſed ſacerdos miſſam proſequatur. Si in
hyeme ſanguis congeletur in calice, inuoluatur ca-
lix pannis calefactis: ſi id non proficeret: ponatur in
feruenti aqua, dũmodo in calicẽ nõ intret, donec li-
queſiat. Si ꝑ negligẽtiã aliquid de ſanguine Chri
ſti ceciderit: ſiquidẽ ſuper tabulã, lingua lambatur,
⁊ pars illa tabulę radetur quãtuꝫ ſatis eſt. Itẽ ſi nõ
fuerit tabula, locus ipſe radatur, ⁊ cõburatur : cinis
vero iuxta altare recondatur. Si vero ſuper lapidẽ
altaris ceciderit, ſorbeat ſacerdos ſtillam, ⁊ locus
bene abluatur, ⁊ ablutio in ſacrarium proijciatur.
Si ſuper linteũ altaris gutta ceciderit, ⁊ vſque ad
ſecunduꝫ ſiue tertiũ linteum peruenerit, tunc ſuppo
ſito calice linteorum partes vbi gutta cecidit ter ab
luantur, ⁊ aqua ablutionis in ſacrariuꝫ proijciatur,
⁊ partes illę linteorum poſt ablutionẽ abſcindãtur,
⁊ comburantur, ⁊ cinis in ſacrario cõdatur. Quod
ſi in ipſo ſolũ corporali, aut ſi in veſtibus ipſis ſacer-
dotalibus ceciderit: ſatis erit ablui, ⁊ ablutio in ſa-
crarium proijciatur. Si in ſubſtratum pedibus
pannum vel tapetum : ablui oportebit, ⁊ partem ab
ſcindi, ⁊ comburi, ⁊ cineres ſimiliter in ſacrarium
imm[itti]. At ſi contingat totum ſanguinem poſt
con[ſec]rationem effundi, ſiquidem aliquid vel pa-
rum remãſit, illud ſumatur, ⁊ de effuſo reliquo ſan-
guine fiat vt dictum eſt. Si vero nihil omnino re
manſit, ponat iteruꝫ vinum ⁊ aquã, ⁊ cõſecret ab eo
loco, Simili mo. poſtqꝫ cęnatũ eſt, facta prius ta
mẽ calicis oblatione. Si ſacerdos euomat Eucha-
riſtiam, ſi ſpecies integrę appareant, reuerenter ſu-
mantur: niſi nauſea fiat : alioquin, ſpecies conſecra-
tę caute ſeparentur, ⁊ in aliquo loco ſacro reponan
tur. Quod ſi ſpecies non appareant, comburatur
vomitus, ⁊ cineres in ſacrarium proijciantur. Si
hoſtia conſecrata, vel aliqua eius particula dilaba-
tur in terram : reuerenter accipiatur, ⁊ locus vbi
cecidit, mundetur, ⁊ aliquantulum abradatur, ⁊ pul
uis ſeu abraſio huiuſmodi in ſacrarium proijcia-
tur. Si ceciderit extra corporale in mappam, ſeu
alio quouis modo in aliquod linteũ, mappa vel lin-
teũ huiuſmodi diligenter lauetur : ⁊ lotio ipſa in ſa
crariũ effundet[ur]. Poſſũt ẽt defectus in miniſterio ip
ſo occurrere, ſi ſacerdos ignoret rit⁹ ⁊ cęremonias
ipſas in eo ſeruãdas: de qbus omnibus in ſuperiorib⁹
rubricis in ordinario ipſo miſſarũ copioſe dictũ eſt.

FINIS.

Preparatio ad Miſſam pro opportu-
nitate ſacerdotis facienda. Antiphona.

NE reminiſcaris dñe delicta nr̃a, vel parentum noſtrorũ, neqꝫ vindictã ſumas de peccatis noſtris. Que Aña in duplicibus tantũ duplicatur. Deinde dñr ſequentes pſalmi. Pſal's.

QUã dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiſcit ⁊ déficit anima mea in atria domini.

Cor meuꝫ, ⁊ caro mea, exultauerunt in Deum viuum.

Etenĩ paſſer inuénit ſibi domũ: ⁊ turtur nidum, vbi reponat pullos ſuos.

Altaria tua domine virtutum: rex meus, ⁊ Deus meus.

Beati qui ambulant in domo tua dñe: in ſecula ſeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius eſt auxilium abs te: aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lacrymarũ, in loco quẽ poſuit.

Etenim benedictionem dabit legiſlatoribunt de virtute in virtutem, videbitur deus deorum in Sion.

Domine deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe Deus Jacob.

Protector noſter áſpice Deus, ⁊ reſpice in faciem Chriſti tui.

Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis ſuper millia.

Elegi abiectus eſſe in domo Dei mei: magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia miſericordiam ⁊ veritatem diligit Deus: grátiam ⁊ gloriam dabit dominus.

Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: domine virtutuꝫ, beatus homo qui ſperat in te.

Gloria patri, ⁊ filio. Pſalmus.

BEnedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob.

Remiſiſti iniquitatem plebis tuę: operuiſti omnia peccata eorum.

Mitigaſti omnem iram tuam: auertiſti ab ira indignationis tuę.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊ auerte iram tuam à nobis.

Nunquid in ęternum iraſceris nobis: aut extendes iram tuam à generatione in generationem:

Deus tu conuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua lętabitur in te.

Oſtende nobis domine miſericordiaꝫ tuam: ⁊ ſalutare tuum da nobis.

Audiã quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos: ⁊ in eos qui conuertuntur ad cor.

Veruntamẽ prope timentes eum ſalutare ipſius: vt inhabitet gloria in terra noſtra.

Miſericordia ⁊ veritas obuiauerunt ſibi: iuſtitia ⁊ pax oſculatę ſunt.

Veritas de terra orta eſt: ⁊ iuſtitia de celo proſpexit.

Etenim dominus dabit benignitatẽ: ⁊ terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtitia ante eum ambulabit: ⁊ ponet in via greſſus ſuos.

Gloria patri, ⁊ filio. Pſalmus.

INclina domine aurem tuam, ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam, quoniam ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruum tuuꝫ deus meus ſperantem in te.

Miſerere mei domine, quoniam ad te clamaui tota die: lętifica animam ſerui tui, quoniam ad te domine animã meam leuaui.

Quoniam tu domine ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multę miſericordię omnibus inuocantibus te.

Auribus percipe orationem meam, ⁊ intende voci deprecationis meę.

In die tribulationis meę clamaui

ad te: quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tui in diis dñe: ⁊ non eſt ſecundum opera tua.

Omnes gentes quaſcunque feciſti, venient, ⁊ adorabunt coram te domine: ⁊ glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, ⁊ faciens mirabilia: tu es deus ſolus.

Deduc me domine in via tua, ⁊ ingrediar in veritate tua: letetur cor meuʒ, vt timeat nomen tuum.

Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomen tuum in ęternum.

Quia miſericordia tua magna eſt ſup me: ⁊ eruiſti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me, ⁊ ſynagoga potentium quęſierũt animam meam: ⁊ non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu domine deus miſerator ⁊ miſericors: patiẽs ⁊ multę miſericordię, ⁊ verax.

Reſpice in me, ⁊ miſerere mei: da imperium tuum puero tuo: ⁊ ſaluum fac filium ancillę tuę.

Fac mecum ſignum in bonum, vt videant qui oderunt me, ⁊ confundantur: quoniam tu domine adiuuiſti me, ⁊ conſolatus es me.

Gloria patri, ⁊ filio. Pſalmus.

Credidi propter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam domino, pro omnibus quę tribuit mihi?

Calicem ſalutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.

Uota mea domino reddam coraʒ omni populo eius: precioſa in cõſpectu domini mors ſanctorum eius.

O domine, quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus, ⁊ filius ancillę tuę.

Dirupiſti vincula mea, tibi ſacrificabo hoſtiam laudis: ⁊ nomen domini inuocabo.

Uota mea domine reddam in conſpectu omnis populi eius: in atriis domus domini, in medio tui hieruſalẽ.

Gloria patri, ⁊ filio. Pſalmus.

De profundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocem meam.

Fiant aures tuę intendentes: in voceʒ deprecationis meę.

Si iniquitates obſeruaueris domine: domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt: ⁊ propter legem tuam ſuſtinui te domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſque ad noctem: ſperet iſrael in domino.

Quia apud dominum miſericordia: ⁊ copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſrael ex omnibus iniquitatibus eius.

Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto.

Deinde repetitur Antiphona.

Ne reminiſcaris dñe delicta noſtra, vel parentum noſtrorum: neqʒ vindictã ſumas de peccatis noſtris.

Deinde Sacerdos dicit.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sed libera. ℣. Ego dixi, dñe miſerer̃ mei. ℟. Sana animã meã, quia peccaui tibi. ℣. Conuertere dñe aliquantulũ. ℟. Et deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Fiat miſericordia tua dñe ſuper nos. ℟. Quemadmodũ ſperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur iuſtitiam. ℟. Et ſancti tui exultent. ℣. Ab occultis meis munda me domine. ℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamor meus. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Aures

A Ures tuę pietatis mitiſſime deus inclina precibus noſtris: & gratia ſancti Spũs illumina cor noſtrũ: vt tuis myſterijs dignè miniſtrare, teque ęterna charitate diligere mereamur.

D Eus cui omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet ſecretũ, purifica per infuſionem ſancti Spiritus cogitationes cordis noſtri: vt te perfectè diligere, & dignè laudare mereamur.

U Re igne ſancti ſpiritus renes noſtros & cor noſtrum domine: vt tibi caſto corpore ſeruiamus, & mundo corde placeamus.

M Entes noſtras, quęſumus domine, paraclitus, qui à te procedit, illuminet: & inducat in omnem, ſicut tuus promiſit filius, veritatem.

A Sſit nobis, q̃s dñe, virtus Spũs ſcti, q̃ corda nr̃a cleměter expurget, & ab omnibus tueatur aduerſis.

D Eus, qui corda fideliũ ſcti Spiritus illuſtratione docuiſti, da nobis in eodẽ Spiritu recta ſapere, & de eius ſemper conſolatione gaudere.

C Onſcientias noſtras, quęſumus domine, viſitando purifica: vt veniens dominus noſter Jeſus Chriſtus filius tuus, paratam ſibi in nobis inueniat manſionem. Qui tecum viuit & regnat in vnitate ſpiritus ſancti, Deus, per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Orationes dicendę cũ Sacerdos induitur ſacerdotalibus paramentis.

Cum lauat manus, dicat.

D A Domine virtutem manibus meis ad abſtergendum omnem maculam: vt ſine pollutione mentis & corporis valeam tibi ſeruire.

Ad Amictum, dum ponitur ſuper caput, dicat.

I Mpone domine capiti meo galeam ſalutis, ad expugnãdos diabolicos incurſus.

Ad Albam, cum ea induitur.

D Ealba me domine, & munda cor meum: vt in ſanguine Agni dealbatus gaudijs perfruar ſempiternis.

Ad cingulum, dum ſe cingit.

P Recinge me domine cingulo puritatis, & extingue in lũbis meis humorẽ libidinis: vt maneat in me virtus continentię, & caſtitatis.

Ad manipulum, dum imponitur brachio ſiniſtro.

M Erear domine portare manipulum fletus, & doloris: vt cũ exultatione recipiam mercedem laboris.

Ad Stolam, dum imponitur collo.

R Edde mihi dñe ſtolã immortalitatis, quam perdidi in preuaricatione primi parentis: & quamuis indignus accedo ad tuũ ſacrũ myſterium, merear tamen gaudium ſempiternum.

Ad caſulam, cum aſſumitur.

D Omine, qui dixiſti, Jugũ meum ſuaue eſt, & onus meum leue: fac, vt iſtud portare ſic valeam, quòd conſequar tuam gratiam. Amen.

¶ Gratiarũ actio poſt Miſſam. Añã.

T rium puerorum cantemus hymnũ: quem cantabant ſancti in camino ignis benedicentes Dominum.

Quę Añã in feſtis duplicib⁹ tantũ duplicatur. Canticum trium puerorum.

B Enedicite omnia opera domini domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

B enedicite angeli domini domino: benedicite cęli domino.

B enedicite aquę omnes, quę ſuper cęlos ſunt domino: benedicite omnes virtutes domini domino.

B enedicite ſol & luna domino: benedicite ſtellę cęli domino.

B enedicite imber & ros domino: benedicite omnis ſpiritus dei domino.

B enedicite ignis & ęſtus domino: benedicite frigus & ęſtas domino.

Benedicite rores ⁊ pruina dño: benedicite gelu ⁊ frigus domino.
Benedicite glacies ⁊ niues dño: benedicite noctes ⁊ dies domino.
Benedicite lux, ⁊ tenebre domino: benedicite fulgura ⁊ nubes domino.
Benedicat terra dominum: laudet ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula.
Benedicite montes ⁊ colles domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes domino: benedicite maria ⁊ flumina domino.
Benedicite cete, ⁊ omnia que mouentur in aquis domino: benedicite omnes volucres celi domino.
Benedicite omnes beſtie ⁊ pecora domino: benedicite filij hominũ dño.
Benedicat Iſrael dominum: laudet ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula.
Benedicite ſacerdotes domini domino: bñdicite ſerui domini domino.
Benedicite ſpiritus ⁊ anime iuſtorum domino: benedicite ſancti ⁊ humiles corde domino.
Benedicite Anania, Azaria, Miſael domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula.
Benedicamus patrem ⁊ filium cum ſancto ſpiritu: laudem⁹ ⁊ ſuperexaltemus eum in ſecula.
Benedictus es dñe in firmamento celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Pſalmus.

Laudate dñm in ſanctis ei⁹: laudate eũ in firmamẽto virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ſecundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate euz in ſono tube: laudate euz in pſalterio ⁊ cithara.
Laudate eũ in tympano ⁊ choro: laudate eum in chordis ⁊ organo.
Laudate eum in cymbalis beneſonantibus: laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis ſpiritus laudet dñm.
Gloria pa. Deinde repetitur antiph.

Trium puerorum cantemus hymnũ, quẽ cantabant ſancti in camino ignis benedicentes dominum.

Deinde Sacerdos dicit.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter. ℣. Et ne nos inducas in tentationẽ. ℞. Sed libera nos a malo. ℣. Confiteantur tibi dñe omnia opera tua. ℞. Et ſancti tui benedicant tibi. ℣. Exultabunt ſancti in gloria. ℞. Letabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Non nobis domine, non nobis. ℞. Sed nomini tuo da gloriaz. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℞. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Deus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium, concede ꝓpitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

Actiones noſtras, q̃s dñe, aſpirando preueni: ⁊ adiuuando proſequere: vt cũcta noſtra orõ ⁊ operatio a te ſemp incipiat, ⁊ per te cepta finiat.

Da nobis, q̃s dñe, vitiorũ noſtrorum flammas extinguere: q beato Laurentio martyri tuo, tribuiſti tormentorũ ſuorũ incendia ſupare. Per Chriſtũ dominũ noſtrum. ℞. Amen.

Alie orationes ꝓ opportunitate Sacerdotis añ celebrationẽ ⁊ cõionẽ dicende.

Oratio ſancti Ambroſij Epiſcopi.

Summe ſacerdos ⁊ vere pontifex Ieſu Chriſte, qui te obtuliſti deo patri hoſtiam puram ⁊ immaculatam in ara crucis pro nobis miſeris peccatoribus: ⁊ qui dediſti nobis carnẽ tuaz ad manducandum, ⁊ ſanguinem tuum ad bibendum, ⁊ poſuiſti myſterium illud in virtute ſpiritus ſancti, dicens: Hec quotieſcunqz feceritis, in mei memoriam facietis: Rogo te per ſanguinem

nem tuum precioſum, magnum ſalutis
noſtrę preciuz: Rogo te per hanc mirā
⁊ ineffabilem charitatez, qua nos miſe-
ros, ⁊ indignos ſic amare dignatus es,
vt lauares nos à peccatis nr̄is in ſan-
guine tuo: Doce me indignū ſeruuz tu-
um, quez inter cętera dona tua ad offi-
cium ſacerdotale vocare dignatus es
nullis meis meritis, ſed ſola dignatio-
ne miſericordię tuę, Doce me quęſo ꝑ
ſpiritum ſanctū tuum, tantum tractare
myſteriū ea reuerētia, ⁊ honore, eaque
deuotione, dn̄e Jeſu Chriſte, ⁊ timore,
quibus oportet, ⁊ decet. Fac me ꝑ gra
tiā tuā ſemper illud de tanto myſterio
credere ⁊ intelligere, dicere ⁊ cogita-
re, ſentire ⁊ firmiter retinere, quod tibi
placet, ⁊ expedit animę meę. Intret ſpi
ritus tuus bonus in cor meū, qui ſonet
ibi ſine ſono: ⁊ ſine ſtrepitu verborū lo-
quatur omnez veritatē tantorū myſte-
riorū. Profunda ſunt quippe nimis, ⁊
ſacro tecta velamine. Propter ma-
gnam clementiaz tuā, cōcede mihi ho-
die ⁊ ſemper miſſarū ſollēnia puro cor-
de ⁊ mūda mente celebrare. Libera cor
meū ab immundis, ⁊ nefandis, vanis,
⁊ noxijs cogitationibus. Muni me bea
torum angelorū pia ⁊ fida tutela, atque
fortiſſima cuſtodia, vt hoſtes omnium
bonorū cōfuſi diſcedāt per virtutē tan-
ti myſterij, ⁊ ꝑ manuz ſancti angeli tui.
Repelle à me dn̄e Jeſu Chriſte ⁊ à cun
ctis ſeruis tuis diriſſimū ſpiritū ſuper-
bię, cenodoxię, inuidię, iracundię, for-
nicationis, ⁊ immunditię, dubietatis, ⁊
blaphemię. Confundātur qui me per-
ſequuntur: péreant illi qui perdere cū-
cta feſtināt. Rex virtutū, ⁊ amator caſti
tatis, ⁊ integritatis Deus, cęleſti rore
benedictionis tuę extingue in corpore
meo totum fómitem ardentis libidinis:
vt máneat in me tenor totius caſtitatis
animę ⁊ corporis. Mortifica in mem-
bris meis carnis ſtimulos, omnes que
libidinis commotiones: ⁊ da mihi ve-
ram ⁊ perpetuam caſtitatem cū cęteris
donis tuis, quę tibi placent in veritate:
vt ſacrificium laudis caſto corpore ⁊
mundo corde valeaz tibi offerre. Quā-
ta enim cordis contritione ⁊ lacryma-
rum fonte, quanta reuerentia ⁊ tremo-
re, quanta corporis caſtitate, ⁊ animę
puritate hoc diuinum ⁊ cęleſte ſacrifi-
ciū eſt celebrādū, domine: vbi caro tua
in veritate ſúmitur, vbi ſanguis tuus in
veritate bibitur: vbi ſummis ima con-
iunguntur: vbi adeſt ſanctorum pręſen
tia angelorum: vbi tu es ſacerdos, ⁊ ſa-
crificiū mirabiliter ⁊ ineffabiliter con-
ſtitutus. Quis dignè hoc celebrare my-
ſterium poterit, niſi tu Deus omnipo-
tens offerentem feceris dignū: Scio,
⁊ verè ſcio, ⁊ ipſum pietati tuę cōfiteor,
quòd non ſum dignus accedere ad tan
tum myſteriuz, propter nimia peccata
mea, ⁊ infinitas negligentias meas.
Sed ſcio veraciter, ⁊ credo ex toto cor-
de, ⁊ ore confiteor, quia tu potes me fa-
cere dignuz, qui ſolus potes facere mū-
dū de immundo conceptū ſemine, ⁊ de
peccatoribus iuſtos facis, ⁊ ſanctos.
Per hanc omnipotentiam tuaz te ro-
go, concede mihi peccatori hoc cęle-
ſte ſacrificiū celebrare cuz timore, ⁊ tre-
more, cum cordis puritate, ⁊ lacryma-
rum fonte, cum lętitia ſpirituali, ⁊ cęle-
ſti gaudio. Sentiat mens mea dulcedi-
nem beatiſſimę pręſentię tuę, ⁊ excúbi-
as ſanctorum angelorū tuorum in cir-
cuitu meo. Ego enim domine memor
venerandę paſſionis tuę accédo ad al-
tare tuum, licet peccator, vt offeram ti-
bi ſacrificium quod tu inſtituiſti, ⁊ offer
ri pręcepiſti in commemorationez pro
ſalute noſtra. Suſcipe ergo iſtud quę-
ſo ſumme Deus, dulciſſime Jeſu Chri-
ſte, pro eccleſia tua ſancta, ⁊ pro cūcto
populo tuo, quem acquiſiuiſti ſangui-
ne tuo precioſo. Et quoniam me pec-
catorem

catoreꝫ inter te ⁊ eundem populuꝫ me-
diū eſſe voluiſti, licet in me boni operis
teſtimoniuꝫ nō agnoſcas, officiuꝫ ſaltē
diſpenſationis creditę non recuſes: nec
ꝑ me indignū famulū tuuꝫ eorū ſalutis
pereat preciuꝫ, pro quibus victima fa-
ctus, ſalutaris dignatus es eſſe redem-
ptio. Profero ergo domine (ſi digna-
ris propitius intueri) tribulationes
plebiū, pericula populorꝫ, captiuorū
gemitum, miſeriaꝫ orphanorum, neceſ-
ſitates peregrinorum, inopiam debi-
lium, deſperationes languentiuꝫ, defe-
ctus ſenū, ſuſpiria iuuenum, vota virgi-
nū, lamenta viduarum. Tu enim miſe-
reris omnium dñe: ⁊ nihil odiſti omniū
quę feciſti. Memorare quę ſit nr̄a ſub-
ſtantia: quia tu pater noſter es: ne iraſca
ris ſatis: neque multitudinem viſceruꝫ
tuorū ſuper nos contineas. Non enim
in iuſtificationibus noſtris proſterni-
mus preces noſtras ante faciem tuam,
ſed in miſerationibus tuis multis. Au-
fer à nobis domine iniquitates noſtras:
⁊ ignem ſancti ſpiritus in nobis clemē-
ter accende. Aufer cor lapideū de car-
ne noſtra, ⁊ da nobis cor carneū, quod
te timeat, diligat, ⁊ honorificet, te dele-
ctetur, te ſequatur, ⁊ te perfruat. Ora-
mus domine clementiam tuam, vt ſere-
no vultu familiā tuaꝫ ſacri tui nominis
officia preſtolantem aſpicere digneris.
Et vt nullius ſit irritum votuꝫ, nullius
vacua poſtulatio, tu nobis preces ſug-
gere: quas ipſe audire propitius ⁊ exau
dire delecteris. Rogamus etiaꝫ te dñe
pro ſpiritibus fidelium defunctorum:
vt ſit illis ſalus ęterna, ac perpetua ſani-
tas, gaudium, ⁊ refrigerium ſempiter-
num, hoc magnū pietatis ſacramentū.
Domine deus meus, ſit illis hodie ma-
gnum ⁊ plenum gaudium de te pane vi
uo ⁊ vero paſci, q̄ de cęlo deſcendiſti, ⁊
das vitā mundo, de carne ſancta ⁊ be-
nedicta agni videlicet immaculati, qui
tollis peccata mundi: ⁊ potari de fonte
pietatis tuę, qui per lanceam militis de
latere tuo emanauit: vt conſolati exul-
tent in laude ⁊ gloria tua ſancta. Peto
clementiam tuam, vt deſcendat ſuper
hunc panem ⁊ calicē plenitudo tuę di-
uinitatis. Deſcendat etiam Domine il-
la Spiritus ſancti tui inuiſibilis forma,
incomprehenſibiliſque maieſtas, ſicut
quondam in patrum hoſtias deſcende-
bat: quę ⁊ oblationes noſtras corpus
⁊ ſanguinem tuuꝫ efficiat, ⁊ me indignū
ſacerdotem tuum doceat tantuꝫ tracta-
re myſterium, ita vt placidè ⁊ benignè
ſuſcipias ſacrificium de manibus meis
ad ſalutem omnium tam viuorū, quàm
defunctorum. Rogo te domine per ip-
ſum ſacroſanctum ⁊ viuificum myſte-
rium corporis ⁊ ſanguinis tui, quo quo-
tidie in eccleſia tua paſcimur ⁊ pota-
mur, abluimur ⁊ ſanctificamur, atque
vnius tuę ſummęque diuinitatis parti-
cipes efficimur: da mihi virtutes tuas
ſanctas, quibus repletus, bona cōſcien
tia ad altare tuum accedā, ita vt hęc cę-
leſtia ſacramēta efficiantur mihi ſalus
⁊ vita. Tu enim dixiſti ore tuo ſancto
⁊ benedicto: Panis queꝫ ego dabo, ca
ro mea eſt pro mūdi vita: ⁊, Qui mādu-
cat me, viuet propter me: ipſe manet in
me, ⁊ ego in eo: Ego ſum panis viuus,
qui de cęlo deſcendi: Siquis manduca-
uerit ex hoc pane, viuet in ęternū: Pa-
nis dulciſſime, ſana palatū cordis mei:
vt ſentiam ſuauitatem amoris tui. Sa-
na illud ab omni languore, vt nullam
pręter te amet pulchritudineꝫ. Panis
candidiſſime, habēs in te omne delecta
mentum, ⁊ omnem ſaporem: qui nos
de te ſemper reficis: comedat te cor me-
um, ⁊ dulcedine ſaporis tui repleantur
viſcera animę meę. Manducat te ange-
lus pleno ore in patria: māducet te pe-
regrinus homo pro modulo ſuo, ne de-
ficere poſſit in via, tali recreatus viati-
co.

co. Panis ſancte, panis viue, panis pulcher, panis munde, qui deſcendiſti de celo, & das vitam mundo: veni in cor meum, & munda me ab omni inquinamento carnis & ſpiritus. Intra in animam meam: ſana & ſanctifica me interius, & exterius. Eſto tutamen, & continua ſalus cordis & animæ meæ. Repelle à me inſidiantes mihi hoſtes: recedant procul à potentia præſentiæ tuæ: vt foris & intus munitus, per te recto tramite ad regnum tuum perueniam, vbi non myſterijs ſicut in hoc tempore agitur, ſed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo patri, & Deus erit omnia in omnibus. Tunc enim me de te ſatiabis ſatietate mirifica: ita vt neque eſuriam, neque ſitiam in æternum. Qui cum eodem Deo patre & Spiritu ſancto viuis & regnas, per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Alia oratio ſancti Ambroſij.

Ad menſam dulciſſimi conuiuij tui, pie domine Ieſu Chriſte, ego peccator de proprijs meritis nihil præſumens, ſed de tua confidens miſericordia, & bonitate, accedere vereor & contremiſco. Nam cor & corpus habeo multis criminibus maculatum: mentem & linguam non cautè cuſtoditam. Ergo o pia deitas, o tremenda maieſtas, ego miſer inter anguſtias deprehenſus, ad te fontem miſericordiæ recurro, ad te feſtino ſanandus: ſub tuam protectionem fugio: & quem iudicem ſuſtinere nequeo, ſaluatorem habere ſuſpiro. Tibi Domine plagas meas oſtendo, tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa, & magna, pro quibus timeo. Spero miſericordias tuas, quarum non eſt numerus. Reſpice ergo in me oculis miſericordiæ tuæ, domine Ieſu Chriſte, Rex æterne, Deus & homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me ſperantem in te: miſerere mei pleni miſerijs & peccatis tu qui fontem miſerationis nunquam manare ceſſabis. Salue ſalutaris victima, pro me & omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salue nobilis & precioſe ſanguis, de vulneribus crucifixi domini mei Ieſu Chriſti profluens, & peccata totius mundi abluens. Recordare domine creaturæ tuæ, quam tuo ſanguine redemiſti. pænitet me peccaſſe: cupio emendare quod feci. Aufer ergo à me clementiſſime pater omnes iniquitates & peccata mea: vt purificatus mente & corpore dignè deguſtare merear ſancta ſanctorum: & concede, vt ſancta prælibatio corporis & ſanguinis tui, quam ego indignus ſumere intendo, ſit peccatorum meorum remiſſio, ſit delictorum perfecta purgatio, ſit turpium cogitationum effugatio, bonorum que ſenſuum regeneratio, operumque tibi placentium ſalubris efficacia, animæ quoque & corporis contra inimicorum meorum inſidias firmiſſima tuitio. Amen.

Oratio ſancti Thomæ Aquinatis.

Omnipotens ſempiterne Deus, ecce accedo ad ſacramentum vnigeniti filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti. Accedo tanquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem miſericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper & egenus ad dominum celi & terræ. Rogo ergo immenſæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lauare fæditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, veſtire nuditatē: vt panem angelorum, regem regum, dominum dominantium tanta ſuſci-

piam

piam reuerentia, ⁊ humilitate, tanta contritione ⁊ deuotione, tanta puritate ⁊ fide, tali propoſito ⁊ intentione, ſicut expedit ſaluti animę meę. Da mihi, quęſo Dominici corporis ⁊ ſanguinis non ſolum ſuſcipere ſacramentum, ſed etiam rem ⁊ virtutem ſacramenti. O mitiſſime Deus, da mihi corpus vnigeniti filij tui Domini noſtri Jeſu Chriſti, quod traxit de Virgine Maria, ſic ſuſcipere: vt corpori ſuo myſtico merear incorporari, ⁊ inter eius membra connumerari. O amantiſſime pater, concede mihi dilectum filiuz tuum, quem nunc velatum in via ſuſcipere propono, reuelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum viuit ⁊ regnat cum Deo patre in vnita- Spiritus ſancti Deus: per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Alię orationes poſt celebrationem, ⁊ Communionem dicendę.

Oratio Sancti Thomę.

Gratias tibi ago Domine ſancte, pater omnipotens, ęterne Deus: qui me peccatorem indignum famulum tuum, nullis meis meritis, ſed ſola dignatione miſericordię tuę ſatiare dignatus es precioſo corpore ⁊ ſanguine filij tui Domini noſtri Jeſu Chriſti. Et precor: vt hęc ſancta communio non ſit mihi reatus ad pęnam, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, ⁊ ſcutum bonę voluntatis. Sit vitiorum meorum euacuatio, concupiſcentię ⁊ libidinis exterminatio, charitatis ⁊ patientię, humilitatis ⁊ obedientię augmentatio: contra inſidias inimicorum omnium, tam viſibilium, quàm inuiſibilium, firma defenſio, motuum meorum, tam carnalium, quàm ſpiritualium, perfecta quietatio, in te vno ac vero Deo firma adhęſio: atque finis mei felix conſummatio. Et precor te, vt ad illud ineffabile conuiuium me peccatorem perducere digneris: vbi tu cum filio tuo, ⁊ Spiritu ſancto, Sanctis tuis es lux vera, ſatietas plena, gaudium ſempiternum, iucunditas conſummata, ⁊ felicitas perfecta. Per Chriſtum dominuz noſtrum. Amen.

Oratio ſancti Bonauenturę.

TRanſfige dulciſſime Domine Jeſu medullas ⁊ viſcera animę meę ſuauiſſimo ac ſaluberrimo amoris tui vulnere, vera ſerenaque ⁊ Apoſtolica ſanctiſſima charitate: vt langueat ⁊ liquefiat anima mea ſolo ſemper amore, ⁊ deſiderio tui: te concupiſcat, ⁊ deficiat in atria tua, cupiat diſſolui, ⁊ eſſe tecum. Da vt anima mea te eſuriat, panem angelorum, refectionem animarum ſanctarum, panem noſtrũ quotidianum, ſuperſubſtantialem, habentem omnem dulcedinem, ⁊ ſaporem, ⁊ omne delectamentum ſuauitatis: te; in quem deſiderant Angeli proſpicere, ſemper eſuriat, ⁊ comedat cor meũ, ⁊ dulcedine ſaporis tui repleantur viſcera animę meę: te ſemper ſitiat fontem vitę, fontem ſapientię ⁊ ſcientię, fontem ęterni luminis, torrentem voluptatis, vbertatem domus Dei: te ſemper ambiat, te quęrat, te inueniat, ad te tendat, ad te perueniat, te meditetur, te loquatur, ⁊ omnia operetur in laudem ⁊ gloriam nominis tui, cum humilitate ⁊ diſcretione, cum dilectione ⁊ delectatione, cum facilitate ⁊ affectu, cum perſeuerantia vſque in finem: ⁊ tu ſis ſolus ſemper ſpes mea, tota fiducia mea, diuitię meę, delectatio mea, iucunditas mea, gaudium meum, quies ⁊ tranquillitas mea,

pax

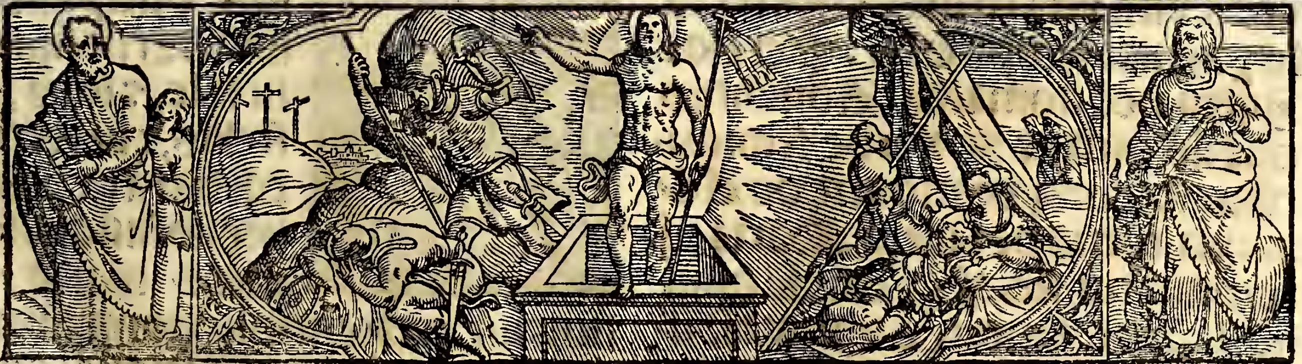
ORDINARIVM
M I S S A R V M
De Tempoꝛe.

¶ Dominica pꝛima de Aduentu. Statio ad ſanctam Mariam Maioꝛem.
Ad Miſſam. Introitus.

AD te leuaui animã meã: deus meuꝫ in te cõfido, nõ erubeſcã: neqꝫ irrideãt me inimici mei: étenīꝫ vniuerſi qui te expectant, non confundentur. Pſal's. Vias tuas dñe demõſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas édoce me. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in pꝛincipio, ⁊ nunc, ⁊ ſemper: ⁊ in ſecula ſeculoꝛum. Amē. Quo finito repetit Ad te leuaui. vſque ad ps. Hic modus repetendi Introitũ ſeruaẗ per totũ annũ. Non diciẗ Gloꝛia in excel. ab hac dñica vſqꝫ ad Natiuitatẽ dñi, niſi in feſtis. Oꝛemus. Oꝛatio. psal. 24

EXcita, q̃ſumus dñe, potentiã tuã, ⁊ veni: vt ab imminentibuꝫ peccatoꝛũ noſtroꝛũ periculis te mereamur ꝓtegente éripi, te liberante ſaluari. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deus, per omnia ſecula ſeculoꝛum. ℟. Amen.

Ab hac die vſqʒ ad vigiliã Nati-
uitatis dñi, poſt orationẽ diei di-
cit̃ oõ. Deus qui de beatę Ma
rię, & Eccleſię tuę. vel Deꝰ om-
niũ fideliũ, vt infra. Si autẽ fa-
cienda ſit cõmemoratio alicuius
feſti ſimplicis occurrentis, poſt
orationem diei dicitur oratio de
ſancto, tertia de ſancta Maria.

Oratio de ſancta Maria.

Deus, q̃ de beatę Marię vir
ginis vtero verbũ tuum, angelo
nunciante, carnẽ ſuſcipere volui-
ſti: pſta ſupplicibus tuis: vt, qui
verè eã genitricẽ Dei credimus,
eius apud te interceſſionibus
adiuuemur. Contra perſecuto-
res Eccleſię. Oratio.

Eccleſię tuę, quęſumus dñe,
preces placatus admitte: vt, de-
ſtructis aduerſitatibus, & errori-
bus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat
libertate. Per dñm noſtrũ Ieſũ
Chriſtũ filiũ tuũ: Qui tecũ viuit
& regnat in vnitate ſpiritus ſan-
cti, Deus, per oia ſecula ſeculorũ.
℟. Amen. Vel pro Papa.

Deus omniũ fideliũ paſtor
& rector, famulũ tuũ N. quẽ
paſtorẽ eccleſię tuę pẽſſe voluiſti,
ppitius reſpice: da ei, q̃ſumꝰ, ver-
bo & exẽplo, qbus pẽſt, proficere:
vt ad vitã vnà cũ grege ſibi credi
to pueniat ſempiternã. Per do.

Infra hebdomadas Aduentus
quãdo dicitur Miſſa de ſemidu-
plici, ſecunda oratio erit de Ad-
uentu, tertia de ſancta Maria, q̃
terminatur ſic. Per eundẽ dñm
noſtrũ. &c. Si autẽ dicatur Miſ-
ſa de feſto duplici, poſt orationeʒ
feſti dicitur oratio tãtũ de Aduẽ
tu. In Aduentu, de feſtis ſimpli-
cibus non dicitur Miſſa conuen
tualis, ſed eorũ fit tantũ cõmem.

Lectio epiſtolę beati Pauli
apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Scientes: qꝛ hora ca. 13
eſt iam nos de ſomno ſurge
re. (Nũc autẽ ppior eſt noſtra ſa-
lus, quã cũ credidimus. Nox pre-
ceſſit: dies autem appropinqua-
uit.) Abijciamus ergo opera te-
nebrarũ: & induamur arma lucis.
Sicut in die honeſtè ambule-
mus. Nõ in comeſſationibus, & e-
brietatibus: non in cubilibus, &
impudicitijs: nõ in cõtentione, &
emulatione, ſed induimini dñm
Ieſum Chriſtũ. Gradua. Vni- pſal.
uerſi, qui te expectãt, non confun 24
dentur dñe. ℣. Vias tuas dñe
notas fac mihi: & ſemitas tuas
èdoce me. Alleluia, all'a. ℣. O- pſal.
ſtende nobis dñe miſericordiam 84
tuã: & ſalutare tuũ da nobis, all'a.

In ferijs Aduentus qñ per heb-
domadã reſumitur Miſſa de Do
minica, nõ dicitur All'a, nec ver
ſus ſequens, ſed tantũ Graduale.
Seq̃ ſancti euãgelij ſm Lucam.

In illo tpe: ca. 21
Dixit Ie-
ſus diſcipulis
ſuis. Erũt ſigna
in ſole, & luna, &
ſtellis, & in terris
preſſura gentiũ,
pre cõfuſione ſo
nitus maris, &
fluctuũ: areſcentibus hominibus
pre timore, & expectatione, quę
ſuperue-

ſuperuenient vniuerſo orbi. Nā virtutes cęlorum mouebuntur. Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube, cum poteſtate magna, ⁊ maieſtate. His autem fieri incipientibus, reſpicite, ⁊ leuate capita veſtra: quoniam appropinquat redemptio veſtra. Et dixit illis ſimilitudinem. Videte ficulneam, ⁊ omnes arbores: cum producunt iam ex ſe fructum, ſcitis quoniam propè eſt ęſtas. Ita ⁊ vos, cum vidéritis hęc fieri, ſcitote, quoniam propè eſt regnum dei. Amen dico vobis: quia non pręteribit generatio hęc, donec omnia fiant. Cęlum ⁊ terra tranſibunt: verba autem mea non tranſibunt.

psal. 24 Credo. Offerto. Ad te leuaui animam meam: Deus meus in te confido, non erubeſcam: neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi, qui te expectant, non confundentur. Secreta.

Haec ſacra nos domine potenti virtute mundatos ad ſuum faciant puriores venire principium. Per dominum no.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramenta confirma: vt, q conceptū de virgine deū verū ⁊ hominez confitemur, per eius ſalutiferę reſurrectionis potentiā, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam. Per eundé dn̄m. Contra perſecutores Eccleſię. Secreta.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt, diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominum noſt. Vel pro Papa.

Oblatis, quęſumus domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dn̄m noſtrū Je. Cōio. Dominus dabit benignitatem: ⁊ terra noſtra dabit fructum ſuum. psal. 84 Poſtcōio.

Suſcipiamus domine miſericordiam tuam in medio tēpli tui: vt reparationis noſtrę ventura ſollemnia congruis honoribus pręcedamus. Per dn̄m noſtrū Jeſum Chriſtū filiū tuū.

De ſancta Maria. Poſtcōio.

Gratiam tuam, quęſumus domine, mentibus noſtris infunde: vt qui angelo nunciante, Chriſti filij tui incarnationem cognouimus, per paſſionez eius ⁊ crucem ad reſurrectionis gloriā pducamur. Per eūdē. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcō.

Quęſumus domine Deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacére periculis. Per do. Vel pro Papa.

Haec nos, quęſumus domine, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, vnà cū cōmiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per dn̄m noſtrū Jeſū Chri. Dicitur. Benedicamus domino. Et ſic ſeruatur quoties non dicitur Gloria in excelſis Deo.

¶ Si infra hebdomadas dicēdant Miſſa de feria, ſemper reſumitur Miſſa de Dominica pręcedēti, niſi propria Miſſa aſſignetur.

¶ Cū in Aduētu, Quadrageſima, Quatuor temporibus, Vigilijs, & Rogationibus, dicitur Miſſa de feſto duplici, vel ſemiduplici occurrente, ſemper fit cōmemoratio de feria: & pro commemoratione feriarum Aduentus dicitur oratio Dñicę p̄cedentis, niſi ſint Quatuor tempora: in quibus habetur oratio propria.

¶ Dominica ij. de Aduentu. Statio ad Sanctam Crucem in Hieruſalem. Introitus.

Iſa. 30 POpulus Sion, ecce dominus veniet ad ſaluandas gētes, & auditam faciet dominus gloriam vocis ſuę in lętitia cordis veſtri. pſal's.
pſal. 79 Qui regis Iſrael intende, qui deducis velut ouem Ioſeph. ℣. Gloria patri, & filio, & ſpiritui ſancto. Sicut erat. Non dicitur Gloria in excelſis deo. Oratio.

EXcita domine corda noſtra ad pręparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum, purificatis tibi mentibus ſeruire mereamur. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Oratio de ſancta Maria.

DEus, qui de beatę Marię virginis vtero, verbum tuum, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis, vt, qui verè eam genitricem dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundem dominum noſtrū.

Pro Papa. Oratio.

DEus omnium fidelium paſtor, & rector: famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, quęſumus, verbo & exemplo quibus pręeſt proficere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternā. Per do. Vel contra pſecutores Eccleſię Oratio. Eccleſię tuę quęſu. vt in Dominica pręterita.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

FRatres: Quęcunque ſcri- ca. 15
pta ſunt: ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt: vt per patientiam & conſolationē ſcripturarū, ſpem habeamus. Deus autē patientię & ſolatij, det vobis idipſū ſapere in alterutrum ſecundum Ieſum Chriſtum: vt vnánimes vno ore honorificetis Deum, & patrē domini noſtri Ieſu Chriſti. Propter quod ſuſcipite inuicem, ſicut & Chriſtus ſuſcepit vos in honorem dei. Dico enim Chriſtum Ieſuz miniſtrū fuiſſe circūciſionis propter veritatē dei, ad confirmandas promiſſiones patrum. Gentes autem ſuper miſericordia honorare deū, ſicut ſcriptum eſt. Propterea confitebor tibi in gētibus domine, & nomini tuo cantabo. Et iterū dicit. Lętamini

tamini gentes cum plebe eius.
Et iterum. Laudate omnes gen
tes dominum, ⁊ magnificate euz
omnes populi. Et rurſum Iſa-
ias ait. Erit radix Ieſſe: ⁊ qui ex-
urget regere gentes, in eum gen-
tes ſperabunt. Deus autem ſpei
repleat vos omni gaudio ⁊ pace
in credendo: vt abundetis in ſpe,
⁊ virtute ſpiritus ſancti.
pſal. 49 Graduale. Ex Sion ſpecies de-
coris eius: deus manifeſte veni-
et. ℣. Congregate illi ſanctos
eius, qui ordinauerunt teſtamen-
tum eius ſuper ſacrificia. Alle-
pſal. 121 luia, alleluia. ℣. Lętatus ſum in
his quę dicta ſunt mihi: in domũ
domini ibimus. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Mattheum.

ca. 11

In illo tem
pore: Cuz
audiſſet Ioan-
nes in vinculis
opera Chriſti,
mittens duos
ex diſcipulis ſu-
is, ait illi. Tu
es qui venturus
es, an alium expectamus? Et re-
ſpondens Ieſus, ait illis: Eun-
tes, renunciate Ioanni, quę audi
ſtis ⁊ vidiſtis. Cęci vident, clau-
di ambulant, leproſi mũdantur,
ſurdi audiunt, mortui reſurgunt,
pauperes euangelizantur. Et
beatus eſt, qui non fuerit ſcanda-
lizatus in me. Illis autem abeun
tibus cepit Ieſus dicere ad tur-
bas de Ioanne. Quid exiſtis in
deſertum videre? Arundinem
vento agitatam? Sed quid exi-
ſtis videre? Hominez mollibus
veſtitum? Ecce qui mollibus ve-
ſtiuntur in domibus reguz ſunt.
Sed quid exiſtis videre? Pro-
phetam? Etiam dico vobis, ⁊
plus quam prophetam. Hic eſt
enim de quo ſcriptum eſt. Ecce
ego mitto angelum meum ante
faciem tuam, qui pręparabit vi-
am tuaz ante te. Credo in vnũ.
Offertorium. Deus tu conuer- pſal. 84
tens viuificabis nos, ⁊ plebs tua
lętabitur in te: oſtende nobis do-
mine miſericordiam tuam, ⁊ ſalu-
tare tuum da nobis. Secreta.

Placare, quęſumus domi-
ne, humilitatis noſtrę preci
bus ⁊ hoſtijs: ⁊, vbi nulla ſuppe-
tunt ſuffragia meritoruz, tuis no
bis ſuccurre pręſidijs. Per do-
minum noſtrum Ieſum Chriſtũ
filium tuum, Qui tecum viuit.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quę-
ſumus domine, verę fidei
ſacramenta confirma: vt, qui con
ceptum de virgine deum verum
⁊ hominem confitemur, per eius
ſalutiferę reſurrectionis poten-
tiam, ad ęternam mereamur per-
uenire lętitiam. Per eundem do
minum noſtrũ Ieſum Chriſtuz.

Pro Papa. Secreta.

Oblatis, quęſumus domine,
placare muneribus: ⁊ famu
lum tuum N. quem paſtorẽ Ec-
cleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua
protectione guberna. Per dñm
noſtrũ. Vel contra perſecutores
Eccleſię. Secreta. Protege.

vt in Dñica preterita. Poſtcõ.
Ba-ruc. 4 Hieruſalem ſurge, ⁊ ſta in excel-
ſo: ⁊ vide iucunditatem, quę ve-
niet tibi a deo tuo. Poſtcõmu.
Repleti cibo ſpiritualis ali-
monię ſupplices te domine
deprecamur: vt, huius partici-
patione myſterij, doceas nos ter-
rena deſpicere, ⁊ amare cęleſtia.
Per dominum noſtrum Jeſum.

De ſancta Maria. Poſtcõmu.
Gratiam tuam, quęſumus
domine, mentibus noſtris
infunde: vt, qui, angelo nuncian-
te, Chriſti filij tui incarnationem
cognouimus, per paſſionẽ eius,
⁊ crucem, ad reſurrectionis glo-
riã pducamur. Per eundem do.

Pro Papa. Poſtcommunio.
Haec nos, quęſumus domi-
ne, diuini ſacramenti per-
ceptio protegat: ⁊ famulũ tuum
N. quem paſtorem Eccleſię tuę
pręeſſe voluiſti, vna cum cõmiſſo
ſibi grege, ſaluet ſemp, ⁊ muniat.
Per dominum noſtrum Jeſum.
Uel contra perſecutores Eccle-
ſię. Poſtcõmu. Quęſumus do-
mine. vt in dominica preterita.

¶ Dominica iij. de Aduentu.
Statio ad ſanctum Petrum.
Introitus.

phi. 4 Gaudete in do-
mino ſemper:
iterũ dico gau-
dete: modeſtia
veſtra nota ſit
omnib⁹ homi-
nibus: domi-
nus enim prope eſt: nihil ſoliciti
ſitis, ſed in omni oratione petitio
nes veſtrę innoteſcant apud de-
um. Pſalmus. Benedixiſti do- pſal. 84
mine terram tuã: auertiſti capti-
uitatem Jacob. ℣. Gloria patri,
⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Non dicitur
Gloria in excelſis. Oratio.
Aurem tuam, quęſumus do
mine, precibus noſtris ac-
commoda: ⁊ mentis noſtrę té-
nebras gratia tuę viſitationis il-
luſtra. Qui viuis ⁊ regnas cum.

Oratio de ſancta Maria.
Deus, qui de beatę Marię
virginis vtero, verbum tu-
um, angelo nunciante, carnem ſu-
ſcipere voluiſti: pręſta ſupplicib⁹
tuis: vt, q vere eã genitricem dei
credimus, eius apud te interceſ-
ſionibus adiuuemur. Per eũdẽ.

Contra perſecutores Eccle-
ſię. Oratio.
Eccleſię tuę, quęſumus do-
mine, preces placatus ad-
mitte: vt deſtructis aduerſitati-
bus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecu-
ra tibi ſeruiat libertate. Per do-
minum noſtrum Jeſum. Uel pro
Papa. Oratio. Deus omnium
fidelium. vt in prima dominica.

Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Philippenſes.
Fratres. Gaudete in do- ca. 4
mino ſemper: iterum dico
gaudete. Modeſtia veſtra nota
ſit omnibus hominibus: domi-
nus enim prope eſt. Nihil ſoli-
citi ſitis: ſed in omni oratione ⁊
obſecratione, cum gratiarum
actione, petitiones veſtrę inno-
teſcant apud deum. Et pax dei
quę exuperat omnem ſenſum,
cuſtodiat

cuſtodiat corda veſtra, ⁊ intelligentias veſtras: in Chriſto Jeſu domino noſtro. Graduale.

pſal. 97 Qui ſedes dñe ſuper cherubim, excita potentiam tuam, ⁊ veni. ℣. Qui regis Iſrael intende, qui deducis velut ouem Joſeph. Alleluia, alleluia. ℣. Excita domine potentiam tuam, ⁊ veni: vt ſaluos facias nos, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem.

a. 1 In illo tempore: Miſerũt Judęi ab Hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad Joannem, vt interrogarent eum: tu quis es? Et cõfeſſus eſt, ⁊ non negauit. Et confeſſus eſt: quia non ſum ego Chriſtus. Et interrogauerunt eum. Quid ergo? Elias es tu? Et dixit. Non ſum. Propheta es tu? Et reſpõdit, Non. Dixerunt ergo ei. Quis es, vt reſponſum demus his, qui miſerũt nos? Quid dicis de teipſo? Ait. Ego vox clamantis in deſerto: dirigite viam domini, ſicut dixit Iſaias propheta. Et qui miſſi fuerant, erant ex phariſęis. Et interrogauerunt eum, ⁊ dixerunt ei. Quid ergo baptizas, ſi tu non es Chriſtus, neque Elias, neqꝫ propheta? Reſpondit eis Joannes, dicens. Ego baptizo in aqua: medius autem veſtrum ſtetit, quem vos neſcitis. Ipſe eſt, qui poſt me venturus eſt, qui ante me factus eſt: cuius ego non ſum dignus vt ſoluam eius corrigiam calciamenti. Hęc in Bethania facta ſunt trans Jordanem, vbi erat Joannes baptizans. Credo.

Offertorium. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob: remiſiſti iniquitatem plebis tuę. pſal. 84 Secreta.

Deuotionis noſtrę tibi, quęſumus domine, hoſtia iugiter immoletur: quę ⁊ ſacri peragat inſtituta myſterij, ⁊ ſalutare tuum in nobis mirabiliter operetur. Per dominum noſtrum Je.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramenta confirma: vt, qui conceptum de virgine deum verum, ⁊ hominem confitemur, per eius ſalutiferę reſurrectionis potentiam, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam. Per eundem dominum noſtrum Jeſũ Chri.

Contra perſecutores Eccleſię. Secreta.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt, diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum vi.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblatis. vt in prima Dominica. Communio. Dicite puſillanimis: confortamini, ⁊ nolite timere: ecce deus noſter veniet, ⁊ ſaluabit nos. Iſa. 35 Poſtcõmunio.

IMploramus, domine, clementiam tuam: vt hęc diuina ſubſidia, a vitijs expiatos ad feſta ventura nos pręparent. Per dominum noſtrum Jeſum. De ſancta Maria. Poſtcõmu.

GRatiam tuam, q̃s domine, mentibus noſtris infunde: vt, qui angelo nũciante, Chriſti filij tui incarnationem cognouimus, ꝑ paſſionẽ eius, ⁊ crucez, ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eundez. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcõio.

QUęſumus domine Deus noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum noſtrum.

Uel pro Papa. Poſtcõmunio.
Hęc nos. vt i prima dominica.

¶ Feria iiij. Quatuor tẽporum Aduentus. Statio ad ſanctam Mariam maiorem. Introitus.

Iſa. 45 ROrate celi de-
ſuper, ⁊ nubes
pluant iuſtum:
aperiatur ter-
ra, ⁊ germinet
ſaluatorem.
pſal: 18 pſal. Celi enar-
rant gloriam dei: ⁊ opera manuũ eius annũciat firmamentum. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Poſt Kyrie eleiſon, imediate dicitur Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

PReſta, quęſumus omnipotens Deus: vt redemptionis noſtrę vẽtura ſollemnitas, ⁊ pręſentis nobis vitę ſubſidia conferat, ⁊ ęternę beatitũdinis pręmia largiatur. Per dominũ noſtrũ.

Lectio Iſaię prophetę.

IN diebus illis: Dixit I- ca. 2
ſaias propheta. Erit in
nouiſſimis diebus pręparatus mons domus dñi in vertice mõtium: ⁊ eleuabitur ſuper colles: ⁊ fluent ad eum omnes gentes: ⁊ ibunt populi multi, ⁊ dicent. Uenite aſcendamus ad montez domini, ⁊ ad domuz dei Jacob: ⁊ docebit nos vias ſuas: ⁊ ambulabimus in ſemitis eius: quia de Sion exibit lex, ⁊ verbum domini de Hieruſalem. Et iudicabit gentes: ⁊ arguet populos multos. Et conflabunt gladios ſuos in vomeres, ⁊ lanceas ſuas in falces: Non leuabit gens contra gentem gladium: nec exercebuntur vltra ad pręlium. Domus Jacob venite, ⁊ ambulemus in lumine Dei noſtri.

Gradua. Tollite portas princi- pſal.
pes veſtras: ⁊ eleuamini portę 23
ęternales: ⁊ introibit rex glorię. ℣. Quis aſcendet in montẽ domini? aut quis ſtabit in loco ſancto eius? innocens manibus ⁊ mundo corde. Hic dicitur ℣. Dominus vobiſcum. ſine Flectamus genua. Oratio.

FEſtina, quęſumus domine, ne tardaueris: ⁊ auxiliũ nobis ſupernę virtutis impende: vt aduentus tui conſolationibus ſubleuentur, qui in tua pietate confidunt. Qui viuis ⁊ regnas cuz deo patre, in vnita. ⁊c.

De ſancta Maria, Oratio.

Deus,

DEus, qui de beatę Marię virginis vtero, Verbum tuum, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pſta ſupplicibus tuis: vt qui vere eam genitricem dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Pro Papa. Oratio.

DEus omnium fidelium paſtor, ⁊ rector: famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei quęſumus, verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitam vna cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominum noſtruz Jeſum Chriſtum filium tuum.

Vel contra perſecutores Eccleſię. Oratio. Eccleſię tuę quęſu. vt in Dominica preterita.

Lectio Iſaię prophetę.

ca. 7 IN diebus illis. Locutus eſt dominus ad Achaz dicens. Pete tibi ſignum a domino deo tuo in profundum inferni, ſiue in excelſum ſupra. Et dixit Achaz. Non petam, ⁊ non tentabo dominū. Et dixit. Audite ergo domus Dauid. Nunquid parum vobis eſt, moleſtos eſſe hominibus, quia moleſti eſtis ⁊ Deo meo? Propter hoc dabit dominus ipſe vobiſ ſignū. Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. Butyrum ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malū,

pſal. 144 ⁊ eligere bonum. Gradu. Prope eſt dominus omnibus inuocantibus euz, omnibus qui inuocant eum, in veritate. ℣. Laudē domini loquetur os meum: ⁊ benedicat omnis caro nomen ſanctum eius. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

IN illo tempore: Miſſus eſt angelus Gabriel a deo in ciuitatē Galileę cui nomen Nazareth, ad virginez deſpōſatam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo Dauid: ⁊ nomen virginis Maria. Et ingreſſus angelus ad eaz dixit. Aue gratia plena, dominꝰ tecū: benedicta tu in mulieribus. Quę cū audiſſet, turbata eſt i ſermone eius: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas Maria: inueniſti enim gratiam apud deum. Ecce concipies in vtero, ⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomen eius Jeſum. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus ſedem Dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo Jacob in ęternum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad angelum. Quomodo fiet iſtud, quoniaz virum non cognoſco? Et reſpondens angelus dixit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Ideoque ⁊ quod naſcetur ex te ſanctum, vocabit̄ filius dei. Et ecce Eliſabeth cognata tua: ⁊ ipſa concepit

ca. 1

cepit

cepit filium in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi que vocatur ſterilis: quia non erit impoſſibile apud deum omne verbum. Dixit autem Maria. Ecce ancilla domini fiat mihi ſecundum verbum tuum. Offertoriũ.

Iſa. 35 Confortamini, ⁊ iam nolite timere: ecce enim deus noſter retribuet iudicium: ipſe veniet, ⁊ ſaluos nos faciet. Secreta.

Accepta tibi ſint, queſumus domine, noſtra ieiunia: que ⁊ expiando nos tua gratia dignos efficiant, ⁊ ad promiſſa ſempiterna perducant. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

De ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, queſumus domine, vere fidei ſacramenta confirma: vt, qui cõceptum de virgine deum verum ⁊ hominem confitemur, per eius ſalutifere reſurrectionis potentiam, ad eternam mereamur peruenire letitiam.

Pro Papa, Secreta.

Oblatis, queſumus domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſie tue preeſſe voluiſti, aſſidua ꝓtectione guberna. Per d.

Vel contra ꝑſecutores Eccleſie. Secreta. Protege. vt in dñica ꝑterita. Cõio.
Iſa. 7 Ecce, virgo concipiet, ⁊ pariet filium, ⁊ vocabit nomẽ eius Emmanuel. Poſtcõ.

Salutaris tui domine munere ſatiati, ſupplices deprecamur: vt cuius letamur guſtu renouemur effectu. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ.

De ſancta Maria. Poſtcõio.

Gratiam tuam, queſumus domine, mẽtibus noſtris infunde: vt qui angelo nunciante, Chriſti filij tui incarnationem cognouimus: per paſſionem eius ⁊ crucem ad reſurrectionis gloriam perducamur.

Pro Papa. Poſtcommunio.

Haec nos, queſumus domine, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſie tue preeſſe voluiſti, vnà cũ cõmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per dominum noſtrũ.

Vel cõtra perſecutores Eccleſie. Poſtcommunio. Queſumus. vt in Dominica preterita.

¶ Feria vj. Quatuor tẽporum Aduentus, Statio ad ſanctos Duodecim apoſtolos. Introit⁹.

Prope es tu domine: ⁊ omnes vie tue veritas: pſal. 118 initio cognoui de teſtimonijs tuis, quia in eternum tu es. Pſalmus. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.

Excita, queſumus domine, potentiam tuam, ⁊ veni: vt hi, qui in tua pietate confidunt, ab omni citius aduerſitate liberentur. Qui viuis ⁊ regnas.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus, qui de beate Marie virginis vtero verbum tuum

tuum angelo nunciante carnem
ſuſcipere voluiſti: pręſta ſuppli-
cibus tuis: vt, qui vere eam geni-
tricem dei credimus, eius apud te
interceſſionibus adiuuemur.

Cõtra ꝑſecutores Eccleſię. orõ.

ECcleſię tuę, quęſumus do-
mine, preces placatus ad-
mitte: vt, deſtructis aduerſitati-
bus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per domi-
num noſtrũ Jeſum Chri. Uel pro
Papa. Deus omnium fideliuʒ.
vt in feria quarta preterita.

Lectio Iſaię prophetę.

ca. 11 HAec dicit dominus deus.
Egredietur virga de radi-
ce Jeſſe: ⁊ flos de radice eius a-
ſcendet. Et requieſcet ſuper euʒ
ſpiritus domini, ſpiritus ſapien-
tię ⁊ intellectus, ſpiritus conſi-
lij ⁊ fortitudinis, ſpiritus ſcien-
tię ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum ſpi-
ritus timoris domini. Non ſe-
cundum viſionem oculorum iu-
dicabit: neque ſecundum audi-
tum auriuʒ arguet: ſed iudicabit
in iuſtitia pauperes: ⁊ arguet in
ęquitate pro manſuetis terrę. Et
percutiet terram virga oris ſui:
⁊ ſpiritu labiorum ſuorum inter-
ficiet impium. Et erit iuſtitia
cingulum lumboruʒ eius: ⁊ fides
cinctorium renum eius. Gra-
duale. Oſtende nobis domine
pſal. miſericordiam tuam: ⁊ ſalutare
84 tuum da nobis. ℣. Benedixiſti
domine terram tuam: auertiſti
captiuitatem Jacob.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Lucam.

IN illo tem- ca. 1
pore: Ex-
urgens Maria
abijt in monta-
na cum feſtina-
tione, in ciuita-
tem Juda, ⁊ in-
trauit in domuʒ
Zacharię, ⁊ ſa-
lutauit Eliſabeth. Et factuʒ eſt,
vt audiuit ſalutationem Marię
Eliſabeth: exultauit infans in v-
tero eius. Et repleta eſt ſpiritu
ſãcto Eliſabeth: ⁊ exclamauit vo
ce magna, ⁊ dixit. Benedicta tu
inter mulieres: ⁊ benedictus fru-
ctus ventris tui. Et vnde hoc
mihi, vt veniat mater domini mei
ad me? Ecce enim vt facta eſt
vox ſalutationis tuę in auribus
meis, exultauit in gaudio infans
in vtero meo. Et beata quę cre-
didiſti: quoniam perficientur ea,
quę dicta ſunt tibi a dño. Et ait
Maria, Magnificat anima mea
dominum. Et exultauit ſpiritus
meus in Deo ſalutari meo.
Offertorium. Deus tu conuer- pſal.
tẽs viuificabis nos: ⁊ plebs tua 84
lętabitur in te: oſtende nobis do
mine miſericordiam tuam: ⁊ ſalu
tare tuum da nobis. Secreta.

MUneribus noſtris, quęſu-
mus domine, precibuſq;
ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos mun-
da myſterijs, ⁊ clementer exaudi.
Per dominum noſtrum Jeſum
Chriſtum filiuʒ tuum. Qui tecũ.

De ſancta Maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quę-
ſumus domine, verę fidei
ſacra-

ſacramenta confirma: vt, qui cõceptum de virgine deum verum ⁊ hominem confitemur, per eius ſalutiferę reſurrectionis potentiam, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam.

Contra perſecutores Eccleſię. Secreta.

PRotege nos domine, tuis myſterijs ſeruientes: vt, diuinis rebus inhęrentes ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominũ noſtrũ. Uel pro Papa. Oblatis quęſumus. vt in Feria iiij. pręterita. Communio.

Jac. Ecce dominus veniet, ⁊ omnes
14 ſancti eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux magna. Poſtcommunio.

TUi nos domine ſacramenti libatio ſancta reſtauret: ⁊ a vetuſtate purgatos, in myſterij ſalutaris faciat tranſire conſortium. Per dominum noſtrũ.

De ſancta Maria. Poſtcommu.

GRatiam tuam, quęſumus domine, mentibus noſtris infunde: vt, qui angelo nunciante, Chriſti filij tui incarnationem cognouimus, per paſſionem eius ⁊ crucem ad reſurrectionis gloriam perducamur.

Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcommunio.

QUęſumus domine, deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per domi. Uel pro Papa. Poſtcommunio. Hęc nos. vt in feria quarta pręterita.

¶ Sabbato Quatuor temporum Aduentus, Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

VEni, ⁊ oſtende nobis faciem tuam dñe, qui ſedes ſuper cherubim: ⁊ ſalui erimus. pſalm.
Qui regis Iſ- pſal.
rael intende: qui deducis velut 79
ouem Ioſeph. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. poſt Kyrie eleiſon. dicitur Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

DEus, qui conſpicis, quia ex noſtra prauitate affligimur: cõcede propitius: vt ex tua viſitatione conſolemur. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre.

Lectio Iſaię prophetę.

IN diebus illis: Clama- ca. 19
bunt ad dominum à facie tribulantis: ⁊ mittet eis ſaluatorem, ⁊ propugnatorem: qui liberet eos. Et cognoſcetur dominus ab Aegypto: ⁊ cognoſcent Aegyptij dominum in die illa: ⁊ colent eum in hoſtijs ⁊ muneribus: ⁊ vota vouebunt domino, ⁊ ſoluent. Et percutiet dominus Aegyptum plaga, ⁊ ſanabit eam: ⁊ reuertentur ad dominum, ⁊ placabitur eis, ⁊ ſanabit eos dominus deus noſter.

Graduale. A ſummo cęlo egreſ- pſal.
ſio eius: ⁊ occurſus eius vſque 18
ad ſummum eius. ℣. Cęli enarrant gloriam dei, ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Con-

C Oncede, quęſumus, omnipotens deus: vt, qui ſub peccati iugo, ex vetuſta ſeruitute, deprimimur, expectata vnigeniti filij tui noua Natiuitate liberemur. Per eundem dominum.

Lectio Iſaię prophetę.

ca. 35 H Aec dicit dominus. Lętabitur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitudo: ⁊ florebit quaſi lilium. Germinans germinabit: ⁊ exultabit lętabunda ⁊ laudans. Gloria Libani data eſt ei: decor Carmeli ⁊ Saron. Ipſi videbũt gloriam domini: ⁊ decorem dei noſtri. Cõfortate manus diſſolutas: ⁊ genua debilia roborate. Dicite puſillanimis. Confortamini, ⁊ nolite timere. Ecce deus noſter vltionē adducet retributionis: deus ipſe veniet, ⁊ ſaluabit nos. Tunc aperientur oculi cęcorum: ⁊ aures ſurdorum patebunt. Tunc ſaliet, ſicut ceruus, claudus: ⁊ aperta erit lingua mutorum: quia ſciſſę ſunt in deſerto aquę, ⁊ torrentes in ſolitudine. Et, quę erat arida, erit in ſtagnũ: ⁊ ſitiens in fontes aquarum. Ait dominus omnipotens. Gradu.

psal. 18 I n ſole poſuit dominus tabernaculum ſuum, ⁊ ipſe tanquam ſponſus procedens de thalamo ſuo. ℣. A ſummo cęlo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius vſque ad ſummum eius. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Oratio.

I Ndignos nos, quęſumus domine, famulos tuos, quos actionis proprię culpa contriſtat, vnigeniti filij tui aduentu lętifica. Per eundem dominum no.

Lectio Iſaię prophetę.

c. 40 H Aec dicit dominus. Super montē excelſum aſcende tu qui euãgelizas Sion. Exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Hieruſalē. Exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iudę. Ecce deus veſter: ecce dominus deus in fortitudine veniet: ⁊ brachium eius dominabitur. Ecce, merces eius cum eo: ⁊ opus illius coram ipſo. Sicut paſtor, gregem ſuum paſcet: ⁊ in brachio ſuo congregabit agnos: ⁊ in ſinu ſuo leuabit eos dominus deus noſter. Graduale. Domine deus virtutum conuerte nos: ⁊ oſtende faciem tuam, ⁊ ſalui erimus. ℣. Excita domine potentiam tuam: ⁊ veni, vt ſaluos facias nos. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio. psal. 79

P Ręſta, quęſumus, omnipotens deus: vt filij tui ventura ſollemnitas, ⁊ pręſentis nobis vitę remedia conferat, ⁊ pręmia ęterna concedat. Per eundem dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum vi.

Lectio Iſaię prophetę.

c. 45 H Aec dicit dominus Chriſto meo Cyro: cuius apprehendi dexteram, vt ſubijciam ante faciem eius gentes, ⁊ dorſa regum vertam, ⁊ aperiam coram eo ianuas, ⁊ portę non claudentur. Ego ante te ibo: ⁊ glorioſos terrę humiliabo. Portas ęreas conteram: ⁊ vectes

ferreos

ferreos confringam. Et dabo tibi theſauros abſconditos, ⁊ arcana ſecretorum: vt ſcias, quia ego dominus, qui voco nomen tuum, deus Iſrael: propter Iacob ſeruum meum, ⁊ Iſrael electum meum. Et vocaui te nomine tuo: aſſimilaui te, ⁊ non cognouiſti me. Ego dominus, ⁊ non eſt amplius: extra me non eſt deus. Accinxi te, ⁊ non cognouiſti me: vt ſciant hi qui ab ortu ſolis, ⁊ qui ab occidente: quoniam abſque me non eſt Deus. Ego dominus, ⁊ non eſt alter: formans lucem, ⁊ creans tenebras: faciens pacem, ⁊ creans malum. Ego dominus, faciens omnia hęc. Rorate cęli deſuper, ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra, ⁊ germinet ſaluatorem: ⁊ iuſtitia oriatur ſimul. Ego dominus creaui eum.

psal. 79 Graduale. Excita domine potentiam tuam: ⁊ veni, vt ſaluos facias nos. ℣. Qui regis Iſrael, intende: qui deducis, velut ouem, Ioſeph: qui ſedes ſuper Cherubim, appare coram Ephraim, Beniamin, ⁊ Manaſſe. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Preces populi tui, quęſumus domine, clemēter exaudi: vt, qui iuſtè pro peccatis noſtris affligimur, pietatis tuę viſitatione conſolemur. Qui viuis ⁊ regnas.

Lectio Danielis prophetę.

ca. 3 In diebus illis: Angelus domini deſcendit cum Azaria ⁊ ſocijs eius in fornacem: ⁊ excuſſit flammam ignis de fornace: ⁊ fecit mediū fornacis quaſi ventum roris flantem. Flamma autem diffuſa eſt ſuper fornacem cubitis quadraginta nouem, ⁊ incendit quos repperit iuxta fornacem de Chaldęis miniſtros regis, qui eam incendebant. Illos autem omnino non tetigit ignis, neque contriſtauit, nec quicquam moleſtię intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore laudabant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebant Deum in fornace, dicentes. Hymnus.

Dan. 3 Benedictus es domine Deus patrum noſtrorum. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Et benedictum nomen glorię tuę: quod eſt ſanctum. Et laudabile ⁊ glorioſum in ſecula. Benedictus es in templo ſancto glorię tuę. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper thronum ſanctum regni tui. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tuę. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es qui ſedes ſuper Cherubim intuens abyſſos. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedictus es, qui ambulas ſuper pennas ventorum, ⁊ ſuper vndas maris. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedicant te omnes angeli, ⁊ ſancti tui. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Benedicant te cęli, terra, mare, ⁊ omnia quę in eis ſunt. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto.

ſancto. Et laudabili ꝛ glorioſo in ſecula. Sicut erat in principio ꝛ nunc, ꝛ ſemper, ꝛ in ſecula ſeculorū. Amen. Et laudabilis ꝛ glorioſus in ſecula. Benedictus es dn̄e deus patrū noſtrorum. Et laudabilis ꝛ glorioſus in ſecula. Hic dicitur ꝟ. Dn̄s vobiſcum. ſine Flectamus genua. Oratio.

DEus, qui tribus pueris mitigaſti flammas igniū, concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flāma vitiorū. Per dn̄m noſtrū Jeſū Chriſtū.

De ſancta Maria. Oratio.

DEūs, qui de beatę Marię virginis vtero, verbū tuū, angelo nunciante, carnē ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt qui verè eā genitricē Dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur.

Pro Papa. Oratio.

DEūs omnium fidelium paſtor ꝛ rector, famulum tuū N. quem paſtorem Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, q̄ſumus, verbo ꝛ exemplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per dn̄m noſtrū Je. Uel contra perſecutores Eccleſię. Eccleſię tuę. vt in feria vj. pręcedēti.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

2. c. 2 FRatres: Rogamus vos per aduentum domini noſtri Jeſu Chriſti, ꝛ noſtrę congregationis in ipſum: vt nō citò moueamini à veſtro ſenſu, neq; terreamini, neque per ſpiritum, neque per ſermonem, neque per epiſtolam tanquam per nos miſſam, quaſi inſtet dies domini. Neq̄s vos ſeducat vllo modo: quoniā, niſi venerit diſceſſio primum: ꝛ reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis: qui aduerſatur, ꝛ extollitˀ ſupra omne quod dicitur deus, aut quod colitur: ita vt in templo Dei ſedeat oſtendens ſe tanquam ſit deus. Non retinetis, quod cum adhuc eſſem apud vos, hęc dicebam vobis? Et nunc quid detineat ſcitis: vt reueletur in ſuo tempore. Nam myſterium iam operatur iniquitatis: tantum vt qui tenet, nunc teneat, donec de medio fiat. Et tūc reuelabitur ille iniquus, quē dominus Jeſus interficiet ſpiritu oris ſui: ꝛ deſtruet illuſtratione aduentus ſui. Tractus.

Qui regis Jſrael intende, qui deducis, velut ouem Joſeph. pſal. 79
ꝟ. Qui ſedes ſuper Cherubim: appàre coram Ephraim, Beniamin, ꝛ Manaſſe. ꝟ. Excita dn̄e potentiam tuā, ꝛ veni: vt ſaluos facias nos. Euangelium. Anno quintodecimo. vt in ſequenti Miſſa. Offerto. Exulta ſatis filia Sion: prędica filia Hieruſalem: ecce rex tuus venit tibi, ſanctus, ꝛ Saluator. Secreta. Zac. 9

SAcrificijs p̄ſentibus, quęſumus dn̄e, placatus intende: vt ꝛ deuotioni noſtrę proficiant, ꝛ ſaluti. Per dn̄m noſtrū.

De ſācta Maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quęſumus

ſumus domine, verę fidei ſacra-
menta confirma: vt, qui cōceptū
de virgine deum verum ⁊ homi-
nem cōfitemur, per eius ſalutife-
rę reſurrectionis potentiam, ad
ęternā mereamur peruenire lęti-
tiam. Pro Papa. Secreta.
OBlatis, quęſumus domine,
placare muneribus: ⁊ famu
lum tuum N. quem paſtorē Ec-
cleſię tuę prœeſſe voluiſti, aſſidua
protectione guberna. Per dñm
noſtrū Ieſū Chriſtū. Vel contra
perſecutores eccleſię. Secreta.
Protege. vt in feria vj. prece-
psal. 18 denti. Cōmunio. Exultauit vt
gigas ad currendam viā: à ſum-
mo cęlo egreſſio eius, ⁊ occurſus
eius vſque ad ſummum eius.
Poſtcommunio.
QVęſumus domine Deus
noſter: vt ſacroſancta my-
ſteria, quę pro reparationis no-
ſtrę munimine contuliſti, ⁊ prę-
ſens nobis remedium eſſe facias
⁊ futurū. Per dñm noſtrū Ieſū.
De ſancta Maria. Poſtcōīo.
GRatiam tuam, quęſumus
domine, mentibus noſtris
infunde: vt, qui, angelo nuncian-
te, Chriſti filij tui incarnationē
cognouimus, per paſſionē eius,
⁊ crucem, ad reſurrectionis glo-
riam perducamur.
Pro Papa. Poſtcommunio.
HAec nos, quęſumus domi-
ne, diuini ſacramenti perce
ptio protegat: ⁊ famulum tuum
N. quem paſtorem Eccleſię tuę
prœeſſe voluiſti, vnà cum cōmiſ-
ſo ſibi grege ſaluet ſemper, ⁊ mu-
niat. Per Dominum noſtrū. Vel
contra perſecutores Eccleſię.
Poſtcōmunio. Quęſumus do.
vt in feria vj. prœcedenti.

¶ Dominica iiij. de Aduentu.
Statio ad ſanctos duodecim
Apoſtolos. Introitus.

ROrate cęli deſu- Iſa. 45
per, ⁊ nubes plu-
ant iuſtum: ape
riatur terra, ⁊
germinet Sal-
uatorē. Pſalm. pſal. 18
Cęli enarrant
gloriam Dei: ⁊ opera manuum
eius annunciat firmamentum.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
EXcita dñe potentiam tuā,
⁊ veni: ⁊ magna nobis vir-
tute ſuccurre: vt per auxiliū gra-
tię tuę, quod noſtra peccata prę-
pediunt, indulgētia tuę propitia-
tionis acceleret. Qui viuis ⁊ re.
De ſancta Maria. Oratio.
DEus, qui de beatę Marię
virginis vtero verbū tuū,
angelo nunciante, carnē ſuſcipe-
re voluiſti: prœſta ſupplicibus tu-
is: vt, qui verè eam genitricem
Dei credimus, eius apud te inter-
ceſſionibus adiuuemur.
Contra perſecutores Ec-
cleſię. Oratio.
ECcleſię tuę, quęſumus do-
mine, preces placatus ad-
mitte: vt deſtructis aduerſitati-
bus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecu-
ra tibi ſeruiat libertate. Per do-
minū noſtrum. Vel pro Papa.
Deus omnium fidelium paſtor.
vt in Sabbato prœcedenti.

Lectio

Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.
.C.4 FRatres: Sic nos exiſtimet
homo, vt miniſtros Chri-
ſti, ⁊ diſpenſatores myſteriorum
Dei. Hic iam quęritur inter diſ-
penſatores, vt fidelis quis inue-
niatnr. Mihi autem pro minimo
eſt, vt à vobis iudicer, aut ab hu-
mano die: ſed neque meipſuz iu-
dico. Nihil enim mihi conſcius
ſum: ſed non in hoc iuſtificatus
ſum. Qui autem iudicat me, do-
minus eſt. Itaqz nolite ante tē-
pus iudicare: quoadusqz veniat
dn̄s, qui ⁊ illuminabit abſcondi-
ta tenebrarum, ⁊ manifeſtabit cō-
ſilia cordium. Et tunc laus erit
pſal. vnicuiqz à deo. Grad. Prope
144 eſt dn̄s omnibus inuocantibus
eum, omnibus qui inuocant euz
in veritate. ℣. Laudem dn̄i lo-
quatur os meū, ⁊ benedicat om-
nis caro nomen ſanctum eius.
Alleluia, alleluia. ℣. Ueni domi
ne, ⁊ noli tardare: relaxa facino-
ra plebis tuę Iſrael. Alleluia.
Seq. ſancti euāge. ſm Lucam.

ca.3 ANno qui-
todecimo
imperij Tiberij
Ceſaris, procu-
rante Pontio
Pilato Iudeā,
tetrarcha autez
Galilee Hero-
de, Philippo
autem fratre eius tetrarcha I-
turęę ⁊ Traconitidis regionis,
⁊ Lyſānia Abilinę tetrarcha,
ſub principibus ſacerdotuz An-
na, ⁊ Caipha: factū eſt verbum
dn̄i ſuper Joannem Zacharię
filiū, in deſerto. Et venit in oēm
regionē Iordanis, prędicās ba-
ptiſmū pęnitentię in remiſſionē
peccatorū: ſicut ſcriptū eſt in li-
bro ſermonum Iſaię prophetę.
Uox clamātis in deſerto. Para- Iſa.
te viā dn̄i, rectas facite ſemitas 40
eius. Oīs vallis implebitur: ⁊
oīs mons, ⁊ collis humiliabitur.
Et erūt praua in directa: ⁊ aſpe-
ra in vias planas. Et videbit oīs
caro ſalutare dei. Credo. Of-
fer. Aue Maria grā plena: dn̄s
tecū: bn̄dicta tu in mulieribus, ⁊ Lu.
bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Secr. 1
SAcrificijs p̄ſentibus, q̄s
dn̄e, placatus intende: vt ⁊
deuotioni noſtrę proficiāt, ⁊ ſalu
ti. Per. De ſancta Maria. Sec.
IN mentibus nr̄is, q̄s dn̄e,
verę fidei ſacramenta cōfir
ma: vt, qui cōceptum de virgine
deū verū ⁊ hominē confitemur,
p eius ſalutiferę reſurrectionis
potentiā, ad ęternā mereamur
peruenire lętitiā. Cōtra perſecu
tores Eccleſię. Secreta.
PRotege nos dn̄e tuis my-
ſterijs ſeruientes: vt diuinis re-
bus inhęrentes, ⁊ corpore tibi
famulemur, ⁊ mēte. Per. Uel p
Papa. Sec. Oblatis. vt i Sab
bato p̄cedēti. Cōio. Ecce vir-
go concipiet, ⁊ pariet filiūz: ⁊ vo- Iſ.7
cabitur nomen eius Emanuel.
SUmptis mu- Poſtcōm.
neribus, q̄s dn̄e: vt cū fre-
quentatione myſterij creſcat no-
ſtrę ſalutis effectus. Per domi.

De ſancta Maria. Poſtcõio.

GRatiam tuã, q̃s dñe, mentibus nr̃is infunde: vt, qui, angelo nũciãte, Chriſti filij tui incarnationẽ cognouim⁹, p̄ paſſionẽ eius ⁊ crucẽ, ad reſurrectionis gloriã perducamur. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcõio.

QVęſumus dñe deus nr̃: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis nõ ſinas ſubiacere periculis. Per d.

Vel pro Papa. Poſtcõio. Hęc nos. vt in ſabbato pręcedenti.

¶ Si vigilia Natiuit. dñi venerit in Dñica, totũ offm̃ Miſſę fit de vigilia, cũ cõmemora. dñicę.

¶ In vig. Nati. dñi, Statio ad ſanctã Mariã maiorẽ. Introit.

Ex. 16 HOdie ſcietis, quia veniet dñs, ⁊ ſaluabit nos: ⁊ mane videbitis gloriam eius. Pſalmus: Do
pſal. 23 mini eſt terra, ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum, ⁊ vniuerſi qui habitant in eo. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

DEus qui nos redemptionis noſtrę annua expectatione lętificas: pręſta, vt vnigenitum tuum, quem redemptorem lęti ſuſcipimus, venientẽ quoq; iudicẽ ſecuri videamus, dñm noſtrũ Jeſũ Chr̃z filiũ tuũ. Qui te. Et dicitur hęc oratio tantũ, niſi vigilia venerit in Dominica.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

ca. 1 FRatres: Paulus ſeru⁹ Jeſu Chriſti, vocatus apoſtolus, ſegregatus in euangelium Dei, (quod ante promiſerat per prophetas ſuos in ſcripturis ſanctis) de filio ſuo, qui factus eſt ei ex ſemine Dauid ſecũdũ carnẽ: qui prędeſtinatus eſt filius Dei in virtute ſecũdũ ſpiritũ ſanctificationis, ex reſurrectione mortuorũ Jeſu Chriſti dñi nr̃i. Per quẽ accepimus grãm, ⁊ apoſtolatũ, ad obediendũ fidei in oĩbus gentibus pro nomine eius: in q̄b⁹ eſtis ⁊ vos vocati Jeſu Chriſti domini noſtri. Grad. Hodie
ſcietis, q̄ veniet dñs, ⁊ ſaluabit Ex. 16
nos: ⁊ mane videbitis gloriam
eius. ℣. Qui regis Iſrael inten pſal. 79
de: qui deducis velut ouem, Joſeph: qui ſedes ſup̄ Cherubim, appare coram Ephraim, Beniamin, ⁊ Manaſſe. Nõ dr̃ Alleluia cũ ſequenti verſu. niſi hęc vigilia venerit in dñica. Alleluia, alleluia. ℣. Craſtina die delebitur iniquitas terrę: ⁊ regnabit ſuper nos Saluator mundi, alleluia.

Seq. ſan. euang. ſm̃ Mattheũ.

IN illo tẽpore: Cũ ca. 1
eſſet deſponſata mr̃ Jeſu Maria, Joſeph: antequã conuenirent, inueta eſt in vtero habẽs de ſpũ ſctõ. Joſeph autem vir eius cum eſſet iuſtus, ⁊ nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eam. Hęc autem eo cogitãte, ecce angelus domini in ſomnis apparuit ei, dicens,

cens. Joſeph fili Dauid, noli ti-
mere accipere Mariam coniugẽ
tuã. Quod eniȝ in ea natũ eſt, de
ſpiritu ſancto eſt. Pariet autem
filiuȝ, ⁊ vocabis nomen eius Je-
ſum. Ipſe eniȝ ſaluũ faciet popu-
lũ ſuũ à peccatis eorũ. Offerto.
pſal. 23 Tollite portas principes ve-
ſtras, ⁊ eleuamini portę ęternales,
⁊ introibit rex glorię. Secreta.
DA nobis, q̃s, omnipotens
deus: vt ſicut adorãda filij
tui natalitia preuenimus: ſic eius
munera capiamus ſẽpiterna gau
Iſa. 40 dentes. Qui te. Cõio. Reuela-
bit gloria dñi: ⁊ videbit oĩs caro
ſalutare dei noſtri. Poſtcõio.
DA nobis, q̃s, dñe, vnigeniti
filij tui recẽſita Natiuitate
reſpirare: cuius cęleſti myſterio
paſcimur ⁊ potamur. Per eũdẽ.
¶ Sacerdos quoniã in die Na-
talis dñi celebrat tres Miſſas, in
prima ⁊ ſecũda Miſſa nõ ſumat
purificationẽ, ſed in tertia miſſa.
¶ In Natiuitate Dñi. Ad pri-
ma Miſſaȝ in nocte Natalis dñi.
Statio ad ſanctam Mariaȝ ma-
iorem ad preſẽpe. Introitus.

pſal. 2 Dominus dixit ad me: filius meus es tu, ego hodie genui te. Ps. Quare fremuerũt gẽtes: ⁊ populi meditati ſunt inania: ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
DEus qui hanc ſacratiſſimã noctem veri lũminis feciſti

M. N. R.

illuſtratione clareſcere: da quęſu
mus: vt, cuius lucis myſteria in
terra cognouimus, eius quoque
gaudijs in cęlo perfruamur.
Qui tecum viuit. Lectio epiſto
lę beati Pauli apoſtoli ad Titũ.
CAriſſime: Apparuit gratia ca. 2
dei Saluatoris noſtri om-
nibus hominib9, erudiens nos:
vt abnegantes impietatem, ⁊ ſę-
cularia deſideria: ſobriè, ⁊ iuſtè
⁊ piè viuamus in hoc ſeculo: ex-
pectantes beatam ſpem, ⁊ aduẽ-
tum glorię magni dei, ⁊ Saluato
ris noſtri Jeſu Chriſti: q dedit
ſemetipſum pro nobis: vt nos
redimeret ab omni iniquitate: ⁊
mundaret ſibi populũ accepta-
bilem, ſectatorem bonorum ope
rum. Hęc loquere, ⁊ exhortare:
in Chriſto Jeſu Dño noſtro.
Gradua. Tecũ principiũ in die pſ. 109
virtutis tuę: in ſplendoribus ſan
ctorum ex vtero ante luciferum
genui te. ℣. Dixit dominus do-
mino meo: ſede à dextris meis:
donec ponaȝ inimicos tuos ſca-
bellum pedum tuorum. Alle-
luia, alleluia. ℣. Dominus dixit pſal. 2
ad me, filius meus es tu, ego ho-
die genui te, Alleluia.
Seq. ſancti euãgelij ſcḋm Lucaȝ.

IN illo tẽpore: Exiit edictum à Ceſare Auguſto, vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Hęc deſcriptio prima, facta eſt à preſi- ca. 2

de Syrię Cyrino. Et ibant om-
nes, vt profiterent, ſinguli in ſuã
ciuitatẽ. Aſcẽdit aũt ⁊ Joſeph
à Galilęa de ciuitate Nazareth
in Judęam, in ciuitatem Dauid,
quę vocat Bethleem: eo quod
eſſet de domo ⁊ familia Dauid:
vt profiteretur cum Maria de-
ſponſata ſibi vxore, pręgnante.
Factum eſt autem: cũ eſſent ibi,
impleti ſunt dies vt pareret. Et
peperit filium ſuum primogeni-
tum: ⁊ pannis eum inuoluit: ⁊ re
clinauit eum in pręſepio: qꝛ non
erat ei locus in diuerſorio. Et
paſtores erant in regione eadem
vigilantes, ⁊ cuſtodientes vigi-
lias noctis ſuper gregẽ ſuũ. Et
ecce angelꝰ dñi ſtetit iuxta illos:
⁊ claritas dei circunfulſit illos: ⁊
timuerũt timore magno. Et di-
xit illis angelus. Nolite timere.
Ecce enim euãgelizo vobis gau-
diũ magnum, quod erit oĩ popu-
lo: qꝛ natus eſt vobis hodie ſal-
uator, qui eſt Chriſtus dñs, in ci-
uitate Dauid. Et hoc vobis ſi-
gnũ. Inuenietis infantẽ pannis
inuolutum: ⁊ poſitũ in pręſepio.
Et ſubito facta eſt cum angelo
multitudo militię cęleſtis, laudã-
tium deum, ⁊ dicentium. Gloria
in altiſſimis Deo: ⁊ in terra pax
hominibus bonę voluntatis.
pſal. Credo. Offert. Lętentur cę-
95 li, ⁊ exultet terra ante faciem do-
mini: quoniam venit. Secreta.
Accepta tibi ſit dñe, q̃s, ho-
diernę feſtiuitatis oblatio:
vt, tua grã largiẽte, per hęc ſacro
ſãcta cõmercia, i illiꝰ inueniamur
forma, in quo tecũ eſt nr̃a ſubſtã-
tia. Qui tecũ. Pręfa. Aeterne
Deus. Quia p incar. f. iii. Et
dicit quotidie vſq; ad Epipha-
niam. Infra actionem. Cõmu-
nicantes ⁊ noctẽ ſacratiſſimam
celebrãtes. Et dicitur quotidie
vſq; ad octauã Natiuitatis tan-
tum, incluſiue. In hac miſſa tan-
tum dicit, noctẽ, deinceps ve-
ro, diem. Cõio. In ſplendori- pſal
bus ſanctorum ex vtero ante lu- 109
ciferũ genui te. Poſtcõmunio.
Da nobis, q̃s, dñe deus no-
ſter: vt qui Natiuitatẽ dñi
noſtri Jeſu Chriſti myſterijs nos
frequentare gaudemus, dignis
cõuerſationibus ad eius merea-
mur peruenire cõſortiũ. Qui te.
¶ Debet Sacerdos ante quali-
bet miſſã confeſſionẽ dicere, ⁊ in
fine cuiuſlibet populo benedice-
re, ⁊ Euangelium S. Joannis,
In principio erat verbũ. lege-
re. Poſt tertiã vero miſſaz, loco
prędicti euãgelij dr̃ euangelium,
Cum natus eſſet Jeſus. qđ in
die Epiphanię legitur. fol. 20.
¶ Ad ſecũdã miſſã in Aurora.
Statio ad S. Anaſtaſiã. Intro.
Lux fulgebit hodie Iſa.
ſup nos: qꝛ natus
eſt nobis dñs: ⁊ vo
cabitur admirabi-
lis, Deus, princeps
pacis, pater futuri
ſęculi: cuius regni non erit finis.
ps. Dñs regnauit, decorem in- pſal
dutus eſt: indutus eſt dominus 92
fortitudinem, ⁊ pręcinxit ſe. V.
Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Da nobis, q̄s, oṗs deus: vt, q noua incarnati verbi tui luce perfundimur: hoc in noſtro ſplendeat opere, quod per fidez fulget in mente. Per eundem.

Pro ſācta Anaſtaſia. Cōmem.

Da, q̄s, oṗs deus: vt q beate Anaſtaſie martyris tue ſollēnia colimus, eius apud te patrocinia ſentiam⁹. Per d. Lctō epl'e bti Pauli apli ad Titum.

ca. 3 Cariſſime: Apparuit benignitas, ⁊ humanitas Saluatoris noſtri Dei: nō ex operibus iuſtitie, que fecim⁹ nos: ſed ſecundū ſuam miſericordiaz ſaluos nos fecit. Per lauacrum regenerationis ⁊ renouationis ſpiritus ſancti, quem effudit in nos abunde per Jeſum Chriſtū Saluatorez noſtrū: vt iuſtificati grā ipſius, heredes ſimus ſm ſpē vite eterne, i Chro Jeſu dño nr̄o.

pſal. 117 Graduale. Benedictus qui venit in nomine dñi: deus dñs, ⁊ illuxit nobis. ℣. A domino factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Alleluia, allia. ℣. Dominus regnauit, decorē induit: induit dominus fortitudinem, ⁊ precinxit ſe virtute. Alleluia.

Seq. ſancti euange. ſm Lucam.

ca. 2

In illo tēpore: Paſtores loquebātur adinuicem. Trāſeamus vſque Bethleez: ⁊ videam⁹ hoc verbū, quod factū eſt, quod fecit dominus, ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes: ⁊ inuenerunt Mariam, ⁊ Joſeph, ⁊ infantem poſitum in preſepio. Uidentes autem, cognouerunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes, qui audierunt mirati ſunt, ⁊ de his, que dicta erāt à paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat omnia verba hec conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glorificantes ⁊ laudantes deum in omnibus que audierant, ⁊ viderāt: ſicut dictū eſt ad illos. Credo. Offertorium. Deus firmauit orbez terre: qui non commouebitur: parata ſedes tua deus ex tunc, à ſeculo tu es. Secreta. pſal. 92

Munera noſtra, q̄s dñe, Natiuitatis hodierne myſterijs apta proueniāt, ⁊ pacem nobis ſemper infundāt: vt ſicut homo genitus idem refulſit deus, ſic nobis hec terrena ſubſtantia conferat qd̄ diuinū eſt. Per eū.

Pro ſancta Anaſtaſia. Secreta.

Accipe, q̄s dñe, munera dignāter oblata, ⁊ beate Anaſtaſie ſuffragātibus meritis, ad noſtre ſalutis auxiliū ꝑuenire cōcede. Per d. Prefa. ⁊ Cōicantes. vt ſupra in j. miſſa. Cōio.

Exulta filia Siō, lauda filia Hieruſalem: ecce rex tuus venit ſanctus, ⁊ ſaluator m undi. Poſtcō. Za. 9

Huius nos dñe ſacramenti ſemper nouitas natalis inſtauret: cui⁹ natiuitas ſingularis humanā repulit vetuſtatē. Per eū.

Pro ſancta Anaſtaſia. Poſtcō.

Satiaſti domine familiã tu-
am muneribus ſacris: eius,
q̃s, interuentione nos refoue, cu
ius ſolẽnia celebram⁹. Per do.

¶ Ad tertiã miſſaz in die Nata-
lis domini. Statio ad ſanctam
Mariam maiorem. Introitus.

Iſ.9 Puer natus eſt no-
bis, ⁊ filius datus
eſt nobis, cuius im
perium ſuper hu-
meruz eius: ⁊ voca
bitur nomen eius
magni cõſilij angelus. ps. Cãta
pſal. te dño canticũ nouũ: q2 mirabi-
97 lia fecit. ℣. Gloria pa. Oratio.

Concede, quęſumus, omni-
potens Deus: vt nos vni-
geniti tui noua per carnẽ natiui-
tas liberet: quos ſub peccati iugo
vetuſta ſeruitus tenet. p eundẽ.

Lectio epiſtolę beati Pauli
apoſtoli ad Hebręos.

ca1 Fratres: Multifariaz mul-
tiſque modis oliz Deus lo
quẽs patribus in prophetis: no-
uiſſime diebus iſtis locutus eſt
nobis in filio: quẽ conſtituit he-
redem vniuerſorum: per quem
fecit ⁊ ſecula. Qui cum ſit ſplen-
dor glorię, ⁊ figura ſubſtantię ei-
us, portãſq3 omnia verbo vir-
tutis ſuę: purgationẽ peccatorũ
faciens, ſedet ad dexteram maie
ſtatis in excelſis: tãto melior an-
gelis effectus, quanto differen-
tius prę illis nomẽ hereditauit.
Cui enim dixit aliquando ange-
lorum: Filius meus es tu, ego
hodie genui te. Et rurſuz. Ego
ero illi in patrem, ⁊ ipſe erit mihi
in filium. Et cum iterum intro-
ducit primogenitũ in orbem ter
rę, dicit. Et adorent eũ oẽs ange
li Dei. Et ad angelos quidẽ di-
cit. Qui facit angelos ſuos ſpiri
tus: ⁊ miniſtros ſuos, flammam
ignis. Ad filiũ autem. Thronus
tuus deus in ſeculũ ſeculi: virga
ęquitatis, virga regni tui. Dilexi-
ſti iuſtitiam: ⁊ odiſti iniquitatez:
propterea vnxit te deus, Deus
tuus, oleo exultationis, prę parti
cipibus tuis. Et, tu in principio
domine terraz fundaſti: ⁊ opera
manuum tuarum ſunt cęli. Ipſi
peribũt, tu autem, permanebis:
⁊ omnes vt veſtimentum vete-
raſcent. Et velut amictum mu-
tabis eos, ⁊ mutabuntur. Tu au
tem idem ipſe es, ⁊ anni tui non
deficient. Grad. Viderũt om- pſal.
nes fines terrę ſalutare dei nr̃i: 97
iubilate deo oĩs terra. ℣. Notũ
fecit dñs ſalutare ſuũ: ante con-
ſpectũ gentiũ reuelauit iuſtitiam
ſuã. Alla, alla. ℣. Dies ſanctifica
tus illuxit nobis: venite gentes,
⁊ adorate dñm, q2 hodie deſcen-
dit lux magna ſup terraz. Alla.

Initiũ ſancti euag. ſm Joannẽ.

In princi- ca.1
pio erat
verbũ: ⁊ verbũ
erat apud deũ:
et Deus erat
verbum. Hoc
erat in princi-
pio apud deuz.
Omnia per ip-
ſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factuz
eſt nihil. Quod factũ eſt, in ipſo
vita

vita erat: ⁊ vita erat lux homi
nū: ⁊ lux in tenebꝛis lucet: ⁊ tene-
bꝛę eam non compꝛehenderunt.
Fuit homo miſſus à deo, cui no-
men erat Joannes. Hic venit in
teſtimoniū: vt teſtimoniū perhi-
beret de lumine, vt omnes cre-
derent per illum. Non erat ille
lux: ſed vt teſtimonium perhibe-
ret đ lumine. Erat lux vera, quę
illuminat omnem hominem ve-
nientem in hunc mundum. In
mundo erat: ⁊ mūdus per ipſuꝫ
factus eſt: ⁊ mūdus eū nō cogno-
uit. In pꝛopꝛia venit: ⁊ ſui eū nō
receperunt. Quotquot aūt recē-
perunt eū, dedit eis poteſtatem
filios dei fieri, his qui credunt
in nomine eius: Qui non ex ſan-
guinibus, neqꝫ ex voluntate car-
nis, neqꝫ ex volūtate viri, ſed ex
Deo nati ſunt. Et verbū caro fa
ctū eſt: ⁊ habitauit in nobis (⁊ vi
dimus gloꝛiam eius, gloꝛiaꝫ qua
ſi vnigeniti à patre) plenū gratię
⁊ veritatis. Credo. Offerto.
pſal. 88 Tui ſunt cęli, ⁊ tua eſt terra: oꝛ-
bem terrarū ⁊ plenitudinem ei-
us tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudicium
pꝛęparatio ſedis tuę. Secreta.
Oblata domine munera, no
ua vnigeniti tui Natiuita-
te ſanctifica: noſqꝫ per hęc à pec
catoꝛuꝫ noſtroꝛū maculis emun-
da. Per eūdē. Pꝛęfatio, ⁊ Cōi-
cātes. vt in pꝛima miſſa. Cōio.
pſal. 97 Viderunt omnes fines terrę ſa
lutare Dei noſtri. Poſtcōio.
Pꝛęſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt natus hodie
ſaluatoꝛ mundi, ſicut diuinę no-
bis generationis eſt auctoꝛ, ita
⁊ immoꝛtalitatis ſit ipſe largitoꝛ.
Qui tecum viuit ⁊ regnat in vn.

¶ In feſto S. Stephani pꝛoto-
martyris. Statio ad ſanctū Ste-
phanuꝫ in Cęlio monte. Intro.

Ederūt pꝛincipes, pſal. 118
⁊ aduerſuꝫ me lo-
quebātur: ⁊ iniqui
perſecuti ſunt me:
adiuua me domine
Deus meus: quia
ſeruus tuus exercebatur in tuis
iuſtificationibus. pſal. Beati
immaculati in via, qui ambulant
in lege dñi. ℣. Gloꝛia. Oꝛatio.
Da nobis, quęſumus domi-
ne, imitari quod colimus:
vt diſcamus ⁊ inimicos diligere:
quia eius natalitia celebꝛamus:
qui nouit etiam pꝛo perſecutoꝛi-
bus exoꝛare dominum noſtrum
Jeſum Chꝛiſtum filium tuum.
Qui tecum viuit. Et fit comme
moꝛatio de Natiuitate. Oꝛatio.
Concede, quęſumus, omni
potens deus: vt nos vni-
geniti tui noua ꝑ carnē natiuitas
liberet, quos ſub peccati iugo ve
tuſta ſeruitus tenet. Per eūdē.
Lectio actuum Apoſtoloꝛum. ca. 6
In diebus illis: Stephanꝰ
plenus gratia ⁊ foꝛtitudi-
ne, faciebat pꝛodigia ⁊ ſigna ma-
gna in populo. Surrexerunt au-
tem quidā de ſynagoga, quę ap-
pellabatur Libertinoꝛuꝫ, ⁊ Cy-
renenſium, ⁊ Alexandrinoꝛum,
⁊ eoꝛū qui erant à Cilicia ⁊ Aſia,
diſputantes cum Stephano: ⁊
nō poterant reſiſtere ſapiētię ⁊

ca.7 ſpiritui:qui loquebatur. Audiē-
tes autez hęc diſſecabantur cor-
dibus ſuis,⁊ ſtridebant dētibus
in eū. Cum autem eſſet Stepha-
nus plenus ſpiritu ſancto,inten-
dens in cęlū vidit gloriam dei, ⁊
Jeſum ſtantez à dextris virtutis
dei,⁊ ait. Ecce video cęlos aper-
tos:⁊ filium hominis ſtantem à
dextris virtutis dei. Exclaman-
tes autez voce magna,continue-
runt aures ſuas:⁊ impetum fece
runt vnanimiter in eum. Et eij-
cientes eum extra ciuitatez, lapi-
dabant. Et teſtes depoſuerunt
veſtimenta ſua ſecus pedes ado-
leſcētis,qui vocabatur Saulus.
Et lapidabant Stephanum in-
uocantem,⁊ dicentem:Domine
Jeſu,accipe ſpiritum meuz. Po-
ſitis autem genibus,clamauit vo
ce magna,dicēs. Dñe,ne ſtatuas
illis hoc peccatum. Et cum hoc
dixiſſet,obdormiuit in domino.
pſal. Gra. Sederūt principes,⁊ ad-
118 uerſū me loquebātur:⁊ iniqui ꝑ-
ſecuti ſūt me. ℣. Adiuua me dñe
Deus meus:ſaluū me fac ꝓpter
act. miſericordiā tuā. Allia,allia. ℣.
7 Video cęlos apertos,⁊ Jeſū ſtā-
tē à dextris virtutis dei, Allia.
Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.
c.23 In illo tēpore: Dicebat Je-
ſus turbis Judęorū,⁊ prin
cipibus ſacerdotum. Ecce, ego
mitto ad vos prophetas,⁊ ſapiē
tes,⁊ ſcribas:⁊ ex illis occidetis ⁊
crucifigetis:⁊ ex eis flagellabitis
in ſynagogis veſtris:⁊ perſequē-
mini de ciuitate in ciuitatē: vt ve
niat ſuper vos omnis ſanguis iu

ſtus,qui effuſus eſt ſuper terrā: à
ſāguine Abel iuſti vſqȝ ad ſāgui-
nez Zacharię filij Barachię, quē
occidiſtis inter templū ⁊ altare.
Amen dico vobis: venient hęc
omnia ſuper generationē iſtam.
Hieruſalem hieruſalem,quę oc-
cidis prophetas, ⁊ lapidas eos
qui ad te miſſi ſunt, quoties vo-
lui congregare filios tuos, quē-
admodum gallina cōgregat pul-
los ſuos ſub alas:⁊ noluiſti. Ec-
ce,relinquetur vobis domus ve-
ſtra deſerta. Dico enim vobis:
non me videbitis āmodo,donec
dicatis,Benedictus qui venit in
nomine dñi. Credo. Offerto.
Elegerunt apoſtoli Stephanū
leuitā,plenū fide ⁊ ſpiritu ſācto:
quem lapidauerūt Judęi oran-
tem ⁊ dicentez:dñe Jeſu, accipe
ſpiritū meum,alleluia. Secreta.
Suſcipe dñe munera ꝓ tuo-
ruz commemoratione ſan-
ctorum:vt,ſicut illos paſſio glo-
rioſos effecit, ita nos deuotio
reddat innocuos. Per domi.
Pro Natiuitate dñi. Secreta.
Oblata dñe munera, noua
vnigeniti tui Natiuitate ſā
ctifica:noſqȝ ꝑ hęc à peccatoruz
nr̄orū maculis emunda. Per eū.
Prefatio ⁊ Cōmunicātes. vt in
die Natiuitatis dñi. Cōio. Vi- act.
deo cęlos apertos, ⁊ Jeſū ſtātez 7
à dextris virtutis dei:dñe Jeſu,
accipe ſpiritum meū,⁊ ne ſtatuas
illis hoc peccatū. Poſtcōmun.
Auxilientur nobis domine
ſumpta myſteria:⁊ interce-
dēte btō Stephano ꝓtomarty-
re tuo,

re tuo, ſempiterna protectione
confirment. Per dominum no.
Pro Natiuitate. Poſtcõio.
PReſta, q̃s, om̃s Deus: vt na
tus hodie Saluator mũdi,
ſicut diuinę nobis generationis
eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis
ſit ipſe largitor. Qui tecum vi.
¶ In feſto S. Joãnis apoſtoli
⁊ euangeliſtę. Statio ad ſanctã
Mariam maiorem. Introitus.
eccl. 15 IN medio Eccleſię
aperuit os eius: ⁊
impleuit eum dñs
ſpiritu ſapientię, ⁊
intellectus: ſtolã
glorię induit eũ.
pſal. 91 Ps. Bonum eſt confiteri domi-
no: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſi-
me. ℣. Gloria patri. Oratio.
ECcleſiam tuam domine be
nignus illuſtra: vt beati Jo
annis apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę
illuminata doctrinis, ad dona
perueniat ſempiterna. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chri.
Pro Natiuitate. Oratio.
COncede, quęſumus, omni
potens Deus: vt nos vni-
geniti tui noua per carnem Na-
tiuitas liberet: quos ſub peccati
iugo vetuſta ſeruitus tenet.
Pro ſancto Stephano. Oratio.
DA nobis, quęſumus domi-
ne, imitari quod colimus:
vt diſcamus ⁊ inimicos diligere:
quia eius natalitia celebramus,
qui nouit etiam pro perſecutori-
bus exorare dñm noſtrũ Jeſum
Chriſtum filium tuũ. Qui tecũ.
Lectio libri Sapientię.

QUi timet deum, faciet bo- eccl.
na: ⁊ qui continens eſt iuſti ca. 15
tię, apprehendet illã: ⁊ obuiabit
illi quaſi mater honorificata. Ci
babit illũ pane vitę ⁊ intellectus:
⁊ aqua ſapiẽtię ſalutaris potabit
illũ. Et firmabitur in illo, ⁊ nõ fle
ctetur: ⁊ continebit illũ, ⁊ non cõ
fũdetur: ⁊ exaltabit illũ apud p-
ximos ſuos. In medio Eccleſię
aperiet os eius: ⁊ implebit eum
dñs ſpũ ſapientię ⁊ intellectus:
⁊ ſtolã glorię induet eũ. Jucũdi-
tatẽ ⁊ exultationẽ theſaurizabit
ſuper eũ: ⁊ nomine ęterno here-
ditabit illum dñs deus noſter.
Graduale. Exijt ſermo inter Jo. 21
fratres, quod diſcipulus ille nõ
moritur: ⁊ nõ dixit Jeſus, nõ mo
ritur. ℣. Sed ſic eũ volo mane-
re donec veniã, tu me ſequere.
Alleluia, alleluia. ℣. Hic eſt di-
ſcipulus ille, qui teſtimoniũ per-
hibet de his: ⁊ ſcimus quia ve-
rũ eſt teſtimoniũ eius, alleluia.
Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

IN illo tẽ C. 21
pore: Di-
xit Jeſus Pe-
tro: Sequere
me. Cõuerſus
Petr⁹, vidit il-
lũ diſcipulum
quem diligebat
Jeſus, ſequẽtẽ:
q ⁊ recubuit in cęna ſuper pect⁹
eius, ⁊ dixit: Dñe, quis eſt q tra
det te? Nũc ergo cũ vidiſſet Pe
trus, dixit Jeſu. Dñe, hic aũt qd:
Dicit ei Jeſus. Sic eũ volo ma-
nere, donec veniã. Quid ad te?
Tu

Tu me ſequere. Exijt ergo ſer-
mo iſte inter fratres, quod diſci-
pulus ille non moritur. Et nō di-
xit ei Jeſus, quia nō moritur: ſed
ſic eum volo manere donec ve-
niam, quid ad te? Hic eſt diſcipu
lus ille, qui teſtimoniū perhibet
de his: & ſcripſit hęc. Et ſcimus,
quia verum eſt teſtimoniū eius.
pſal. Credo. Offer. Juſtus vt pal-
91 ma florebit: ſicut cedrus, quę in
libano eſt, multiplicabitur. Secre.
Suſcipe domine munera, quę
in eius tibi ſollemnitate de-
ferimus: cuius nos confidimus
patrocinio liberari. Per domi.
Pro Natiuitate. Secreta.
Oblata dñe munera, noua
vnigeniti tui Natiuitate ſā
ctifica: noſq; per hęc à peccato-
rum noſtrorum maculis emūda.
Pro ſancto Stephano. Secre.
Suſcipe dñe munera pro tuo-
rū cōmemoratione ſancto-
rū: vt, ſicut illos paſſio glorioſos
effecit, ita nos deuotio reddat i-
nocuos. Per dñm. Pręf. & Cō-
municātes. de Natiuitate. Cō-
ioā. mu. Exijt ſermo iter fratres, quod
21 diſcipulus ille nō moritur: & nō di-
xit Jeſus, nō moritur, ſed ſic eū vo-
lo manere donec veniā. Poſtcō.
Refecti cibo potuq; cęleſti
Deus noſter, te ſupplices
deprecamur: vt in cuius hęc cō-
memoratione percepimus, eius
muniamur & precib9. Per dñm.
Pro Natiuitate. Poſtcommu.
Preſta quęſumus, omnipo
tens Deus: vt natus hodie
Saluator mūdi, ſicut diuinę no-
bis generationis eſt auctor, ita &
immortalitatis ſit ipſe largitor.
Pro ſācto Stephano. Poſtcō.
Auxilientur nobis domine
ſumpta myſteria: & interce-
dente beato Stephano proto-
martyre tuo, ſempiterna prote-
ctione confirmēt. Per dominū.
¶ In ſanctorum Innocentiū.
Statio ad S. Paulum. Introi.
Ex ore infantiū de- pſal. 8
us & lactētiū per-
feciſti laudē pro-
pter inimicos tuos.
Ps. Dñe dñs no-
ſter, quā admirabi
le eſt nomen tuum in vniuerſa
terra. ℣. Gloria patri. Non di-
citur Gloria in excelſis. nec Al-
luia. nec Ite miſſa eſt. niſi hoc
feſtum venerit in Dñica: ſed in
octaua ſemper dicūtur. Oratio.
Deus, cuius hodierna die
pręconiū Innocētes mar-
tyres, non loquendo, ſed morien
do confeſſi ſunt: omnia in nobis
vitiorum mala mortifica: vt fi-
dem tuam, quam lingua noſtra
loquitur, etiam moribus vita fa-
teatur. Per dominum noſtrū.
Pro Natiuitate. Oratio.
Concede, quęſumus, omni-
potens Deus: vt nos vni-
geniti tui noua per carnem nati-
uitas liberet: quos ſub peccati
iugo vetuſta ſeruitus tenet.
Pro ſācto Stephano. Oratio.
Da nobis, quęſumus domi-
ne, imitari quod colimus:
vt diſcamus & inimicos diligere:
quia eius natalitia celebramus,
qui

qui nouit etiam pro perſecutori-
bus exorare dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tuum.

Pro ſancto Joanne. Oratio.

Eccleſiam tuā domine be-
nignus illuſtra: vt beati Jo
annis apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę
illuminata doctrinis, ad dona
perueniat ſempiterna. Per do.

Lectio libri Apocalypſis beati
Joannis apoſtoli.

c.14 In diebus illis: Uidi ſupra
montem Sion agnum ſtan
tem, ⁊ cum eo cētum quadragin-
ta quatuor millia, habentes no-
men eius ⁊ nomen patris eius
ſcriptū in frontibus ſuis. Et au-
diui vocē de cęlo, tanquaꝫ vocē
aquarum multarum: ⁊ tanquam
vocem tonitrui magni. Et vocē
quam audiui, ſicut citharędoruꝫ
citharizantium in citharis ſuis.
Et cantabant quaſi canticū no-
uum ante ſedem dei, ⁊ ante qua-
tuor animalia: ⁊ ſeniores. Et ne-
mo poterat dicere canticuꝫ, niſi
illa centuꝫ quadragintaquatuor
millia, qui empti ſunt de terra.
Hi ſunt qui cum mulieribus nō
ſunt coinquinati. Uirgines eniꝫ
ſunt. Hi ſequuntur agnum, quo
cunqꝫ ierit. Hi empti ſunt ex ho
minibus primitię deo ⁊ agno: ⁊
in ore ipſorum non eſt inuentum
mendacium. Sine macula enim
ſunt ante thronum dei. Gradu.

pſal. 123 Anima nr̄a ſicut paſſer erepta
eſt de laqueo venātiū. ℣. Laque
us cōtritus eſt, ⁊ nos liberati ſu-
mus: adiutorium noſtrum in no-
mine dn̄i, qui fecit celū ⁊ terram.

Alleluia, alleluia. ℣. Laudate pueri pſal. 112
dn̄ꝫ, laudate nomē dn̄i, alleluia.

Tractus ſubſcriptus ſemper di-
pretermiſſo Alleluia, niſi hoc feſtū
venerit in dn̄ica. In octa. vero
nunqꝫ di Tractus.

Effuderūt pſal. 78
ſanguinem ſanctorū, velut aquā
in circuitu Hieruſalē. ℣. Et nō
erat qui ſepeliret. ℣. Uindica do
mine ſanguinem ſanctorum tuo-
rū, qui effuſus eſt ſuper terram.

Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.

In illo tē- ca. 2
pore: An-
gelus dn̄i appa
ruit in ſōnis Jo
ſeph, dicens.
Surge, ⁊ accipe
puerū ⁊ matreꝫ
eius, ⁊ fuge in
Aegyptū: ⁊ eſto
ibi vſqꝫ dū dicā tibi. Futurū eſt
enim, vt Herodes querat pue-
rū ad ꝑdēdū eū. Qui cōſurgens
accepit puerū ⁊ matrem eius no
cte: ⁊ receſſit in Aegyptum. Et
erat ibi vſque ad obitum Hero-
dis: vt adimpleret quod dictuꝫ
eſt a dn̄o ꝑ prophetaꝫ dicenteꝫ.
Ex Aegypto vocaui filiuꝫ meū.
Tunc Herodes, videns qm̄ illu
ſus eſſet a Magis, iratus eſt val-
de. Et mittens, occidit omnes
pueros qui erant in Bethleem,
⁊ in omnibus finibus eius, a bi
matu ⁊ infra ſecūdū tēpus quod
exquiſierat a Magis. Tūc adim-
pletū eſt quod dictū eſt per Hie-
remiam prophetam, dicentem.
Uox in Rama audita eſt, plora-
tus ⁊ vlulatus multus, Rachel
plorans

plorans filios ſuos: ⁊ noluit cõ-
ſolari, quia non ſunt. Credo.
pſal. 123 Offertor. Anima noſtra, ſicut
paſſer, erepta eſt de laqueo ve-
nantium: laqueus cõtritus eſt,
⁊ nos liberati ſumus. Secreta.
SAnctorum tuorum nobis
domine pia non deſit ora-
tio: quę ⁊ munera noſtra conci-
liet, ⁊ tuam nobis indulgentiam
ſemper obtineat. Per dominũ.
Pro Natiuitate. Secreta.
OBlata dñe munera, noua
vnigeniti tui natiuitate ſã-
ctifica: noſq; per hęc à peccato-
rũ noſtrorum maculis emunda.
Pro ſancto Stephano. Secre.
SUſcipe domine munera ꝓ
tuorũ commemoratione
ſanctorum: vt, ſicut illos paſſio
glorioſos effecit, ita nos deuo-
tio reddat innocuos.
Pro ſancto Joanne. Secreta.
SUſcipe dñe munera: quę in
eius tibi ſollemnitate defẽ-
rimus, cuius nos cõfidimus pa-
trocinio liberari. Per d. Pręf.
⁊ Cõicantes. de Natiuitate.
Hiere. 31 Cõio. Vox i Rama audita eſt,
ploratus ⁊ vlulatus, Rachel plo-
rans filios ſuos: ⁊ noluit conſo-
lari, quia non ſunt. Poſtcõio.
VOtiua dñe dona ꝑcepimꝰ:
quę ſanctorũ nobis preci-
bus, ⁊ pręſentis quęſumus vitę
pariter, ⁊ ęternę tribue conferre
ſubſidium. Per dominum noſt.
Pro Natiuitate. Poſtcõmun.
PRęſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt natus hodie
ſaluator mundi, ſicut diuinę no-
bis generationis eſt auctor, ita
⁊ imortalitatis ſit ipſe largitor.
Pro S. Stephano. Poſtcõio.
AUxilientur nobis dñe ſũpta
myſteria: ⁊ intercedẽte bea
to Stephano ꝓtomartyre tuo,
ſempiterna protectione cõfirmẽt.
Pro ſancto Joanne. Poſtcõio.
REfecti cibo potuque cęle-
ſti, Deus noſter, te ſuppli-
ces deprecamur: vt, in cuius hęc
commemoratione percepimus,
eius muniamur ⁊ ꝓcibus. Per.
Si feſtum S. Thomę venerit in
dñica, trãſfert in ſequentẽ diẽ.
¶ In feſto ſancti Thomę epi-
ſcopi, ⁊ martyris. Introitus.
GAudeamꝰ omnes
in dño, diẽ feſtũ ce
lebrãtes ſub hono
re btĩ Thomę mar
tyris: de cuius paſ
ſione gaudẽt ange
li, ⁊ collaudãt filiũ dei. Pſ. Exul-
tate iuſti in dño: rectos decet col pſal. 32
laudatio. V. Gloria p. Oratio.
DEus, pro cuiꝰ eccleſia glo-
rioſus pontifex Thomas
gladijs impiorum occubuit: pręſ-
ta q̃s: vt oẽs, qui eius implorãt
auxilium, petitionis ſuę ſalutarẽ
conſequantur effectum. Per d.
Pro Natiuitate dñi. Oratio.
COncede, quęſumus, omni
potens Deus: vt nos vni-
geniti tui noua per carnem Na-
tiuitas liberet: quos ſub peccati
iugo vetuſta ſeruitus tenet.
Pro ſancto Stephano. Oratio.
DA nobis, quęſumꝰ domine,
imitari quod colimus: vt
diſca-

diſcamus ꝛ inimicos diligere: q̄ꝛ
eius natalitia celebramus, q̄ no-
uit etiā pro perſecutoribꝰ exora-
re dn̄m nr̄um Jeſu Chriſtū filiū
tuum. Pro S. Joāne. Oratio.
Ecleſiam tuā domine be-
nignus illuſtra: vt beati Jo
annis apoſtoli tui ꝛ euangeliſtę
illuminata doctrinis, ad dona
perueniat ſempiterna.
Pro Innocentibus. Oratio.
Deus, cuius hodierna die
preconiū Innocētes mar-
tyres non loquendo, ſed morien
do confeſſi ſunt: omnia in nobis
vitiorum mala mortifica: vt fi-
dem tuam, quam lingua noſtra
loquitur, etiam moribus vita fa-
teatur. Per do. Lcō epl'ę beati
Pauli apoſtoli ad Hebreos.
ca.5 Fratres. Omnis pontifex
ex hominibus aſſumptus
pro hominibus conſtituitur in
his quę ſunt ad deum: vt offerat
dona ꝛ ſacrificia pro peccatis.
Qui condolere poſſit his, qui
ignorant ꝛ errant: quoniā ꝛ ipſe
circundatus eſt infirmitate. Et
propterea debet, quēadmodū
pro populo, ita etiam pro ſemet-
ipſo offerre pro peccatis. Nec
quiſquam ſumit ſibi honorē: ſed
qui vocatur à Deo, tanquā Aa-
ron. Sic ꝛ Chriſtus nō ſemeti-
pſū clarificauit vt pōtifex fieret:
ſed qui locutus eſt ad eū, Filius
meus es tu: ego hodie genui te.
Quemadmodū ꝛ in alio loco di-
cit. Tu es ſacerdos in ęternum,
ſecūdū ordinem Melchiſedech.
eccl. 44 Graduale. Ecce ſacerdos ma-
gnus, qui in diebus ſuis placuit
Deo. ℣. Non eſt inuentus ſimi-
lis illi, qui conſeruaret legem ex-
celſi. Alla, alla. ℣. Ego ſum pa- Jo. 10
ſtor bonus: ꝛ cognoſco oues me
as: ꝛ cognoſcunt me meę. Alla.
Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

In illo tē- c.10
pore: Di-
xit Jeſus Pha-
riſeis. Ego ſum
paſtor bonus.
Bonus paſtor
animā ſuam dat
pro ouibꝰ ſuis.
Mercenarius
autē, ꝛ qui non eſt paſtor, cuius
non ſunt oues proprię, videt lu-
pum venientē: ꝛ dimittit oues,
ꝛ fugit, ꝛ lupus rapit, ꝛ diſpergit
oues. Mercenarius autē fugit,
quia mercenarius eſt: ꝛ non per-
tinet ad eum de ouibus. Ego
ſum paſtor bonus: ꝛ cognoſco
oues meas: ꝛ cognoſcunt me
meę. Sicut nouit me pater, ꝛ
ego agnoſco patrem: ꝛ animam
meam pono pro ouibus meis.
Et alias oues habeo, quę non
ſunt ex hoc ouili: ꝛ illas oportet
me adducere: ꝛ vocem meam au-
dient: ꝛ fiet vnū ouile ꝛ vnus pa-
ſtor. Credo. Offert. Poſuiſti pſal. 20
domine in capite eius coronam
de lapide precioſo: vitā petijt à
te, ꝛ tribuiſti ei, alleluia. Secre.
Munera tibi domine dicata
ſanctifica: ꝛ intercedente
beato Thoma martyre tuo at-
que pontifice, per eadem nos
placatus intēde. Per dominū.

Pro Natiuitate. Secreta.
OBlata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: noſqʒ p hec à pctõrũ noſtrorum maculis emunda.
Pro ſancto Stephano. Secre.
SUſcipe dñe munera ꝓ tuorum cõmemoratione ſanctorum: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos.
Pro ſancto Joanne. Secreta.
SUſcipe domine munera: que in eiuſ tibi ſollemnitate deferimus, cuius nos confidimus patrocinio liberari.
Pro Innocentibus. Secreta.
SAnctorum tuorum nobis dñe pia non deſit oratio: que ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuaʒ nobis indulgentiaʒ ſemper obtineat. Per dñm. Prefatio, ⁊ Cõmunicãteſ. de Natiuitate.
Cõmunio. Ego ſum paſtor bonus, ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cognoſcunt me mee. Poſtcõio.
HAec nos communio domine purget à crimine: ⁊ intercedente beato Thoma martyre tuo, atqʒ pontifice, celeſtis remedij faciat eſſe cõſortes. Per dñʒ.
Pro Natiuitate. Poſtcõmun.
PReſta, queſumuſ, omnipotenſ Deus: vt natuſ hodie Saluator mũdi, ſicut diuine nobiſ generationiſ eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor.
Pro ſancto Stephano. Poſtc.
AUxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedẽte btõ Stephano ꝓtomartyre tuo, ſempiterna protectione confirment.
Pro ſancto Joanne. Poſtcõm.
REfecti cibo potuque celeſti, Deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt, in cuius hec commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus.
Pro Innocentibuſ. Poſtcõio.
UOtiua dñe dona percepimus: que ſanctorum nobiſ precibus, ⁊ preſentis queſumus vite pariter, ⁊ eterne tribue conferre ſubſidium. Per dominuʒ.

¶ Si feſtũ Natiuitatis dñi, S. Stephani, S. Joãniſ, ⁊ Sanctorum Innocentiũ, venerit in Dominica, ipſa die nihil fit ꝺ dñica: ſed die proximo poſt feſtũ ſancti Thome martyris dr̃ Miſſa de Dñica. Si autem feſtum ſancti Thome venerit in Dñica, dicit̃ Miſſa de Dñica cuʒ cõmemoratione de octauis: ⁊ feſtũ S. Thome tranſfertur in ſecũdaʒ feriaʒ. Si vero poſt feſtum S. Thome fuerit Sabbatũ, ipſa die Sabbati dicitur Miſſa de octaua Natiuitatis cum cõmemoratione de alijs octauis. Et in die S. Syluestri fit officium de feſto cuʒ commemora. de dñica, ⁊ de octauis.

¶ Miſſa de Dñica infra octauã Natiuitatis domini. Introituſ.

DUm mediuʒ ſilentiuʒ tenerent omnia, ⁊ nox in ſuo curſu mediuʒ iter haberet, omnipotens ſermo tuus domine, de celis à regalibus ſedibus sap. 18

psal. 92 dibus venit. psal's. Dñs regnauit, decoreꝫ indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem, ⁊ pręcinxit ſe. ℣. Gloria pa. Oratio.

OMnipotēs ſempiterne deus, dirige actus noſtros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui, mereamur bonis operibus abundare. Per eūdē.

Et fit cōmemoratio de octauis.

Pro Natiuitate. Oratio.

COncede, quęſumus, omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem Natiuitas liberet, quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet.

Pro ſacto Stephano. Oratio.

DA nobis, quęſumus dñe, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: q2 eius natalitia celebramus, q nouit etiā pro perſecutoribus exorare dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiū tuū. Qui tecum.

Pro ſancto Joanne. Oratio.

ECcleſiam tuaꝫ domine benignus illuſtra: vt beati Joannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna.

Pro Innocentibus. Oratio.

DEus, cuius hodierna die pręconiū Innocētes martyres, non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt: omnia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidem tuam, quam lingua noſtra loquitur, etiam moribus vita fateatur. Per do. Lectio epiſtolę btī Pauli apl̄i ad Galatas.

ca.4 FRatres: Quāto tpe heres paruul⁹ eſt, nihil differt à ſeruo, cum ſit dñs omniū: ſed ſub tutoribus ⁊ actoribus eſt, vſqꝫ ad p̄finitum tēpus à patre. Ita ⁊ nos cum eſſemus paruuli, ſub elemētis mundi huius eramus ſeruientes. At vbi venit plenitudo tēporis, miſit deus filiū ſuum factū ex muliere, factū ſub lege: vt eos, q ſub lege erāt, redimeret: vt adoptionē filiorū reciperemus. Qm̄ aūt eſtis filij dei, miſit deus ſpiritū filij ſui in corda veſtra clamantē, abba, pater. Itaqꝫ iam nō eſt ſeruus: ſed filius. Quod ſi filius: ⁊ heres per deum. Gradu.

psal. 44 SPecioſus forma pręfilis hominum: diffuſa eſt gratia in labiis tuis. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi: lingua mea calam⁹ ſcribę velociter ſcribentis. Alleluia, all'a. ℣. Dñs regnauit, decorē induit: induit dñs fortitudinem, ⁊ pręcinxit ſe virtute, all'a. psal. 92

Seq. ſancti euāge. ſm Lucam.

IN illo tēpore: Erant Joſeph, ⁊ Maria mr̄ Jeſu, mirantes ſuper his, q̄ dicebantur de illo. ca.2 Et bñdixit illis Simeō, ⁊ dixit ad Mariā matrē eius. Ecce poſitus eſt hic in ruinā: ⁊ in reſurrectionē multorū in Iſrael: ⁊ in ſignū cui cōtradicetur: ⁊ tuā ipſi⁹ aiam pertranſibit gladius: vt reuelentur ex multis cordibus cogita-

gitationes. Et erat Anna ꝓphe
tiſſa, filia Phanuel, de tribu A-
ſer: hęc ꝓceſſerat in diebus mul-
tis, ⁊ vixerat cum viro ſuo annis
ſeptem a virginitate ſua. Et hęc
vidua vſqꝫ ad annos octoginta
quatuor: q̄ non diſcedebat de tē-
plo, ieiunijs ⁊ obſecrationibꝰ ſer
uiens nocte ac die. Et hęc, ipſa
hora ſuperueniens, cōfitebatur
dn̄o: ⁊ loquebatur de illo omni-
bus qui expectabāt redemptio-
nem Iſrael. Et vt perfecerunt
omnia ſecundum legem dn̄i, re-
uerſi ſunt in Galilęam, in ciuita-
tem ſuam Nazareth. Puer aūt
creſcebat, ⁊ cōfortabatur, plenꝰ
ſapiētia: ⁊ gratia dei erat in illo.
psal. 92 Credo. Offertorium. Deus
firmauit orbeꝫ terrę, qui non cō-
mouebit: parata ſedes tua deꝰ,
ex tunc à ſeculo tu es. Secreta.
Concede, q̄s, oṗs deus: vt
oculis tuę maieſtatis mu-
nus oblatum, ⁊ gratiā nobis pię
deuotionis obtineat, ⁊ effectuꝫ
btē perennitatis acqrat. Per d.
Pro Natiuitate. Secreta.
Oblata dn̄e munera, noua
vnigeniti tui natiuitate ſā-
ctifica: noſqꝫ per hęc à peccato-
rū noſtrorum maculis emunda.
Pro ſancto Stephano. Secre.
Suſcipe domine munera ꝓ
tuoruꝫ commemoratione
ſanctorum: vt, ſicut illos paſſio
glorioſos effecit, ita nos deuo-
tio reddat innocuos.
Pro ſancto Ioanne. Secreta.
Suſcipe domine munera:
quę in eius tibi ſollemnita-
te deferimus, cuius nos confidi
mus patrocinio liberari.
Pro Innocentibus. Secreta.
Sanctorū tuorū dn̄e nobis
pia non deſit oratio: quę
⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuā
nobis indulgentiam ſēper obti-
neat. Per dn̄m. Pręf. ⁊ Cōicā
tes. de Natiuitate. Cōio. Tol- mat 2
le puerum ⁊ matrem eius, ⁊ vade
in terram Iſrael: defuncti ſunt
enim qui quęrebant animaꝫ pue
ri. Poſtcommunio.
Da huius dn̄e operationē
myſterij, ⁊ vitia nr̄a purgentur, ⁊
iuſta deſideria cōpleātur. Per.
Pro Natiuitate. Poſtcōmun.
Preſta, quęſumus, omnipo-
tens deus: vt natus hodie
ſaluator mundi ſicut diuinę no-
bis generationis eſt auctor, ita
⁊ imortalitatis ſit ipſe largitor.
Pro ſācto Stephano. Poſtcō.
Auxiliētur nobis dn̄e ſūpta
myſteria: ⁊ intercedēte bea
to Stephano ꝓtomartyre tuo,
ſēpiterna ꝓtectione cōfirment.
Pro ſancto Ioanne. Poſtcōm.
Refecti cibo potuque cęle-
ſti, Deus noſter te ſuppli-
ceſ deprecamur: vt, in cuius hęc
commemoratione percepimus,
eius muniamur ⁊ precibus.
Pro Innocentibus. Poſtcōm.
Votiua dn̄e dona pcepimꝰ:
quę ſanctorū nobis preci-
bus, ⁊ pręſentis quęſumus vitę
pariter, ⁊ ęternę tribue conferre
ſubſidium. Per dominum no.
¶ Miſſa de octaua Natiuitatis
domini. Introitus.
Puer

Jſa. 9. PUer natus eſt nobis, ⁊ filius datus eſt nobis: cuius imperiuꝫ ſuper humerum eius: ⁊ vocabitur nomen eius magni cōſilij angelus.
pſal. 97. Ps. Cantate dño canticum nouū, qꝛ mirabilia fecit. ℣. Gloria pa. Oratio.

COncede, q̄s, ops deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem Natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundem dominum.

Pro ſancto Stephano. Orō.

DA nobis, q̄ſumus domine, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus, qui nouit etiam pro perſecutoribus exorare dominum noſtrū Jeſum Chriſtum filium tuum.

Pro ſancto Joanne. Oratio.

ECcleſiam tuā domine benignus illuſtra: vt beati Joannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna.

Pro Innocentibus. Oratio.

DEus, cuius hodierna die preconiū Innocētes martyres non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt: omnia in nobis vitiorū mala mortifica: vt fidem tuā, quā lingua noſtra loquitur, etiā moribus vita fateat. Per.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Titum.

ca. 3. CHariſſime: Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei: non ex operibus iuſtitię quę fecimus nos: ſed ſecundū ſuam miſericordiā ſaluos nos fecit. Per lauacrū regenerationis: ⁊ renouationis ſpiritus ſancti quē effudit in nos abunde per Jeſum Chriſtum ſaluatorē noſtrum: vt iuſtificati gratia ipſius hęredes ſimus ſm ſpē vitę ęternę: In Chriſto Jeſu dño noſtro.

Gradu. Viderunt oēs fines terrę ſalutare dei noſtri: iubilate deo oīs terra. pſal. 97. ℣. Notum fecit dñs ſalutare ſuū: ante conſpectū gentiū reuelauit iuſtitiam ſuam. Alla, alla. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gentes, ⁊ adorate dñm: qꝛ hodie deſcēdit lux magna ſup terrā, alla.

Seq. ſancti euange. ſm Lucam.

c. 2. IN illo tempore: Paſtores loquebātur ad inuicem. Trāſeamus vſque Bethleem: ⁊ videamus hoc verbum: quod factuꝫ eſt: quod fecit Dominus, ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes, ⁊ inuenerunt Mariam, ⁊ Joſeph, ⁊ infantem poſitum in preſepio. Uidentes autem cognouerunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierūt mirati ſunt: ⁊ de his quę dicta erant à paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat omnia verba hęc: conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glorificantes ⁊ laudantes

deum in omnibuſ quę audierāt, ⁊ viderant ſicut dictum eſt ad il-
los. Credo. Offertorium.
psal. 88. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra: or-
bem terrarum, ⁊ plenitudinem eiuſ tu fundaſti: iuſtitia, ⁊ iudiciū pręparatio ſedis tuę. Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: noſq; p hęc a pctōrū nrorū maculis emunda. p eū.

Pro ſancto Stephano. Secre.

Suſcipe Domine munera, pro tuorum commemoratione ſanctorum: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

Suſcipe Domine munera, quę in eius tibi ſollemnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari.

Pro Innocentibus. Secreta.

Sanctorum tuorū dn̄e nobis pia non deſit oratio: q̄ ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuā nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dom. Communio.
psal. 92. Viderūt omneſ fines terrę ſalu
tare dei noſtri. Poſtcommun.

Preſta, q̄s, ops deus: vt natus hodie ſaluator mundi, ſicut diuinę nobis generationiſ eſt auctor, ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecum viu.

Pro ſctō Stephano. Poſtcōio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedētē btō Stephano ꝓtomartyre tuo, ſēpiterna protectione cōfirmēt. Pro ſcō Joāne. Poſtcō.

Refecti cibo potuque cęleſti deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc cōmemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Pro Innocentibus. Poſtcommunio.

Votiua domine dona percepimus: quę ſanctorū nobis precibus, ⁊ pręſentis, quęſumuſ, vitę pariter ⁊ ętern tribue conferre ſubſidium. Per domi.

¶ Si feſtum ſancti Sylueſtri in Dn̄ica venerit dr̄ Miſſa de eo, ⁊ cōmem. de Dn̄ica, ⁊ de octauis.

¶ In feſto ſcti Sylueſtri Papę ⁊ confeſſoris. Introitus.

Sacerdotes tui do- psal.
mine induant iuſti- 131.
tiā, ⁊ ſancti tui exultēt: propter Dauid ſeruū tuū nō auertas faciem Chriſti tui. ps. Memento domine Dauid, ⁊ omnis māſuetudinis eiuſ. ℣. Gloria patri. Oratio.

Da, quęſumus, ops deus: vt beati Sylueſtri cōfeſſoris tui atq; pontificis veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionē nobis augeat, ⁊ ſalutem. Per do.

Pro Natiuitate. Oratio.

Concede, quęſumus, omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnē Natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet.

Pro ſancto Stephano. Orō.

Da nobis, q̄ſumuſ domine, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus, qui

qui nouit etiam pro perſecutoribus exorare dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum.

Pro ſancto Joanne. Oratio.

ECcleſiã tuã dñe benignus illuſtra: vt bti Joãnis apli tui ꝛ euangeliſte illuminata doctrinis, ad dona pueniat ſempiterna. Pro Innocentib⁹. Orõ.

DEus, cuius hodierna die preconiũ Innocẽtes martyres non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt: omnia in nobis vitiorũ mala mortifica: vt fidem tuã, quã lingua noſtra loquitur, etiã moribus vita fateat. Per.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Timotheum.

2.c.4 CAriſſime: Teſtificor coraꝫ deo ꝛ Chriſto Jeſu, qui iudicaturus eſt viuos ꝛ mortuos, per aduentum ipſius, ꝛ regnum eius. Predica verbum: inſta opportunè, importunè: argue, obſecra, increpa in omni patientia ꝛ doctrina. Erit enim tempus, cũ ſanam doctrinam non ſuſtinebũt: ſed ad ſua deſideria coacer uabunt ſibi magiſtrus, prurientes auribus: ꝛ à veritate quideꝫ auditum auertẽt, ad fabulas autem conuertentur. Tu vero vigila: in omnibus labora: opus fac euangeliſte: miniſteriũ tuum imple: ſobrius eſto. Ego enim iam delibor, ꝛ tempus mee reſolutionis inſtar. Bonum certamen certaui: curſum conſummaui: fidem ſeruaui. In reliquo, repoſita eſt mihi corona iuſtitie: quam reddet mihi dominus in illa die iuſtus iudex. Nõ ſolũ autẽ mihi: ſed ꝛ his qui diligũt aduentuꝫ eius. Grad. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuẽtus ſimilis illi, qui conſeruaret legeꝫ excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Jnueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum, Alleluia. eccl. 44. pſal. 88.

Seq. ſancti euange. ſm Lucam.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri precincti ꝛ lucerne ardentes in manibus veſtris. Et vos ſimiles hominibuꝫ expectantibus dominum ſuũ, quando reuertatur à nuptijs: vt cum venerit ꝛ pulſauerit, confeſtim aperiant ei. Beati ſerui illi, quos cum venerit dominus, inuenerit vigilantes. Amẽ dico vobis, ꝙ precinget ſe, ꝛ faciet illos diſcumbere, ꝛ tranſiens miniſtrabit illis. Et, ſi venerit in ſecunda vigilia: ꝛ, ſi in tertia vigilia venerit: ꝛ ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc autem ſcitote: quoniam ſi ſciret paterfamilias, qua hora fur veniret, vigilaret vtiꝗ; ꝛ nõ ſineret perfodi domuꝫ ſuaꝫ. Et vos eſtote parati: quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. Credo. Offertorium. Inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eũ: manus enim mea auxiliabitur ei, ꝛ brachium meum confortabit eum. c.12. pſal. 88.

Secreta.

SAncti tui nos domine, que ſumus, vbique letificent: vt dum eorũ merita recolimus, pa-

patrocinia ſentiamus. Per do.

Pro Natiuitate. Secreta.

OBlata domine munera, noua vnigeniti tui Natiuitate ſanctifica: nóſq; ꝑ hęc à pctõrũ noſtrorum maculis emunda.

Pro ſancto Stephano. Secre.

SUſcipe Domine munera, pro tuorum commemoratione ſanctorum: vt, ſicut illos paſſio glorioſos effecit, ita nos deuotio reddat innocuos.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

SUſcipe Domine múnera, quę in eius tibi ſollemnitate deférimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari.

Pro Innocentibus. Secreta.

SAnctorum tuorum domine nobis pia non deſit oratio: quę & munera noſtra conciliet, & tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominũ.

mat. Cõmunio. Beatus ſeruuſ, quẽ
24. cum venerit dominus, inuénerit vigilantem: amẽ dico vobis, ſuper omnia bona ſua cõſtituet eum. Poſtcommunio.

PRęſta, quęſumus, omnipotens deus: vt de perceptis muneribus gratias exhibentes, intercedente beato Syluestro cõfeſſore tuo, atque põtifice, beneficia potiora ſumamuſ. Per do.

Pro Natiuitate. Poſtcõmun.

PRęſta, quęſumus, omnipotens deus: vt natus hodie ſaluator mundi, ſicut diuinę nobis generationiſ eſt auctor, ita & immortalitatis ſit ipſe largitor.

Pro ſãcto Stephano. Poſtcõ.

AUxilientur nobis domine ſumpta myſteria: & intercedente beato Stephano protomartyre tuo, ſempiterna protectione confirment. Pro ſancto Joanne. Poſtcommunio.

REfecti cibo potúque cęleſti deus noſter, te ſupplicesſ deprecamur: vt in cuius hęc cõmemoratione percépimus, eius muniamur & precibus.

Pro Innocentibus. Poſtcõ.

VOtiua domine dona percépimus: quę ſanctorũ nobis precibus, & pręſentis, quęſumuſ, vitę pariter & ęternę tribue conferre ſubſidium. Per domi.

¶ In die Circunciſionis, & in octaua Natiuitatis domini. Statio ad ſanctam Mariam trans Tyberim. Introitus.

PUer natus eſt nobis, Iſa.
& filius datus 9.
eſt nobis: cuius imperiũ ſuper humerum eius: & vocabitur nomen eius magni cõſilij angelus. Ps. Cantate pſal.
dño canticum nouũ, q2 mirabi- 97.
lia fecit. ℣. Gloria pa. Oratio.

DEus, q ſalutis ęternę beatę Marię virginitate fęcũda humano generi pmia pręſtitiſti: tribue q̃s: vt ipſam ꝑ nobis intercedere ſétiamuſ, ꝑ quã meruimuſ auctoré vitę ſuſcipere, dñm noſtrum Jeſum Chriſtũ filiũ tuũ. Qui tecum vi. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Titum.

CArisſime: Apparuit gra- ca. I.
tia Dei Saluatoris noſtri omni-

omnibus hominibus, erudiens
nos: vt abnegantes impietatē,
⁊ ſecularia deſideria: ſobriè, ⁊ iu-
ſtè, ⁊ piè viuamus in hoc ſeculo:
expectantes beatam ſpem, ⁊ ad-
uentū glorię magni dei, ⁊ ſalua-
toris nr̄i Jeſu Chr̄i: qui dedit ſe
metipſum ꝓ nobis: vt nos redi-
meret ab oī iniquitate: ⁊ munda
ret ſibi populū acceptabilē, ſecta
torē bonorū operū. Hęc loque-
re, ⁊ exhortare: in Chriſto Jeſu
dn̄o nr̄o. Gra. Viderūt oēs fi-
psal. 97. nes terrę ſalutare dei nr̄i: iubila-
te deo oīs terra. ℣. Notū fecit
dn̄s ſalutare ſuū: ante conſpectū
gentiū reuelauit iuſtitiam ſuam.
Allīa, allīa. ℣. Multifariè olim
deus loquens patribus in pro-
phetis, nouiſſimè diebus iſtis lo
cutus eſt nobis in filio, alleluia.
Seq. ſancti euange. ſm Lucam.
ca. 2. In illo tpe: Poſtquā cōſum
mati ſunt dies octo vt cir-
cuncideretur puer: vocatum eſt
nomen eius Jeſus. Quod voca
tū eſt ab angelo: prius quā in vte
ro cōciperet̄. Credo. Offerto.
psal. 88. Tui ſunt cęli ⁊ tua eſt terra: or-
bem terrarum, ⁊ plenitudinem
eius tu fundaſti: iuſtitia, ⁊ iudiciū
pręparatio ſedis tuę. Secreta.
Muneribus noſtris, q̄s do-
mine, p̄cibuſq; ſuſceptis: ⁊
cęleſtibus nos munda myſterijs,
⁊ clemēter exaudi. Per. Cōio.
psal. 97. Viderunt omnes fines terrę, ſa
lutare dei noſtri. Poſtcōmun.
Hęc nos cōio dn̄e purget
a crimine: ⁊ intercedēte be
ata dei genitrice Maria, cęleſtis
remedij faciat eſſe cōſortes. P eū.
¶ Si aliqua ex his octauis in
dn̄ica venerit, fit officiū de octa
ua: de Dominica vero nihil fit.
¶ In octa. S. Stephani totū
offm̄ miſſę dr̄ ſicut i die, p̄ter orō
nē q̄ ſequit̄. ⁊ dr̄ Credo. Orō.
Omnipotēs ſempiterne de
us, q primitias martyrū in
bti leuitę Stephani ſanguine de
dicaſti: tribue q̄s: vt ꝓ nobis in-
terceſſor exiſtat, qui pro ſuis etiā
perſecutoribus exorauit dn̄m
noſtrū Jeſum Chriſtū filiū tuū.
Qui tec. Et fit comme. de ſācto
Joanne, ⁊ de Innocentibus.
¶ In octaua ſancti Joannis of
ficium miſſę dicitur ſicut in feſto
eius. Et dr̄ Credo. Prima orō
de die, ſecūda de Innocētibus.
¶ In octa. ſanctorū Inno. offi-
ciū Miſſę dr̄ ſicut in die, excepto
ꝙ Gloria in excelſis, Alla, ⁊ Ite
miſſa eſt, dīr. ⁊ nō dr̄ Credo.
¶ In vigilia Epiphanię. Intr.
Dum medium ſilen- sapi. 18.
tium tenerent om-
nia, ⁊ nox i ſuo cur-
ſu mediū iter per-
ageret, omnipotēs
ſermo tuus domi-
ne, de cęlis a regalibus ſedibus
venit. ps. Dominus regnauit, psal. 92.
decorē indutus eſt: indutus eſt
dominus fortitudinem, ⁊ pręcin
xit ſe. ℣. Gloria patri. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne de-
us, dirige actus noſtros in
beneplacito tuo: vt i nomine di-
lecti filij tui mereamur bonis o-
peribus abundare. Per eundē.

De ſancta Maria. Oratio.

DEus, q ſalutis ęternę beate Marię virginitate fęcũda humano generi pmia pręſtitiſti: tribue q̃s: vt ipſaꝫ ꝓ nobis intercedere ſẽtiamus, ꝑ quã meruimus auctorẽ vitę ſuſcipere, dñm noſtruꝫ Jeſuꝫ Chriſtũ filiũ tuũ.

Cõtra pſecutores Eccleſię. Orõ.

ECcleſię tuę, q̃s dñe, preces placat⁹ admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſuiat libertate. Per d. Uel ꝓ Papa. Orõ.

DEus omnium fidelium paſtor, ⁊ rector, famulum tuũ N. quẽ paſtorẽ Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, ꝓpitius reſpice: da ei, quęſumus, verbo ⁊ exemplo quibuſ pręeſt, proficere: vt ad vitã, vnà cũ grege ſibi credito, perueniat ſempiternã. Per d. Lcõ eplę btĩ Pauli aplĩ ad Galatas.

ca. 4 FRatres: Quãto tpe hęres paruulus eſt, nihil differt à ſuo, cũ ſit dñſ omniũ, ſed ſub tutòribus ⁊ actòribus eſt, vſqꝫ ad ꝓfinitũ tẽpus à patre. Ita ⁊ nos cũ eſſemus paruuli, ſub elemẽtis mundi huius eramus ſeruiẽtes. At vbi venit plenitudo tẽporiſ, miſit deuſ filiũ ſuũ factũ ex muliere, factũ ſub lege: vt eos q ſub lege erãt, redimeret: vt adoptionẽ filiorũ reciperemus. Qm̃ autẽ eſtis filij dei, miſit deus ſpiritũ filij ſui in corda veſtra clamãtem, abba pater. Itaqꝫ iã non eſt ſeruus, ſed filius. Qd̃ ſi filius: ⁊ hę

pſal. res per deuꝫ. Gra. Specioſus

44. forma pręfilijs hominũ, diffuſa eſt gratia i labijs tuiſ. ℣. Eructauit cor meũ verbũ bonum, dico ego opera mea regi: lingua mea calamus ſcribę velociter ſcribẽtis. Alleluia, alleluia. ℣. Domi pſal.

nus regnauit, decòrem induit: 92.

induit dominus fortitudinem, ⁊ pręcinxit ſe virtute, Alleluia.

Seq. ſancti euãg. ſm Matthęũ.

IN illo tempore: Defuncto ca. 2

Heròde, ecce Angelus domini apparuit in ſomniſ Joſeph in Aegypto, dicens. Surge, ⁊ accipe puerum, ⁊ matrem eius, ⁊ vade in terram Iſrael. Defuncti ſunt enim, qui quęrebant animam pueri. Qui conſurgens accepit pueruꝫ ⁊ matrẽ eius: ⁊ venit in terrã Iſrael. Audiens autem, ꝙ Archelaus regnaret in Judęa ꝓ Heròde patre ſuo, timuit illò ire. Et admònitus in ſomn̄is, ſeceſſit in partes Galilęę. Et veniens habitauit in ciuitate, quę vocatur Nazareth: vt adimpleretur quod dictũ eſt per prophetas: qm̃ Nazaręus

vocabitur. Offer. Deus firma pſal.

uit orbem terrę, qui non com 92.

mouebiť: parata ſedeſ tua deus ex tunc, à ſęculo tu es. Secreta.

COncede, quęſumus, omnipotens deuſ: vt òculiſ tuę maieſtatis munus oblatum, ⁊ gratiam nobis pię deuotionis obtineat, ⁊ effectum beatę perẽnitatis acquirat. Per dominũ.

De ſancta Maria. Secreta.

MUneribus noſtris, quęſumus dñe, precibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos mũda myſterijs

ſterijs, ⁊ cleme̅ter exaudi. Contra pſecutores Eccleſię. Secre.

PRotege nos dñe, tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente.

Uel pro Papa. Secreta.

OBlatis, quęſumus dñe, placare muneribus: ⁊ famulū tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, aſſidua ꝓtectione guberna. Per domin.

Cōio. Tolle puerum ⁊ matrez mat.
eius, ⁊ vade in terram Iſrael: de 2.
functi ſunt enim qui quęrebant animā pueri. Poſtcommunio.

PEr huius domine operationem myſterij, ⁊ vitia noſtra purgentur, ⁊ iuſta deſideria compleantur. Per dominū no.

De ſancta Maria. Poſtcōio.

HAec nos communio domine purget à crimine: ⁊ intercedēte beata Dei genitrice Maria, cęleſtis remedij faciat eſſe cōſortes. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcommunio.

QUęſumus Domine Deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis nō ſinas ſubiacere periculis. Uel pro Papa. Poſtcōio.

HAec nos, quęſumus domine, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem Eccleſię tuę preeſſe voluiſti, vnà cuz cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dominum noſtrum.

¶ In Epiphania dñi. Statio ad ſanctuz Petrum. Introitus.

M. N. R.

Ecce aduenit do mal.
minator domi 3.
nus: ⁊ regnuz in manu eius, ⁊ poteſtas, ⁊ imperium. Ps. Deus psal.
iudicium tuum 71.
regi da, ⁊ iuſtitiam tuam filio regis. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus qui hodierna die vnigenitum tuū gentibus ſtella duce reuelaſti: concede propitius: vt, qui iam te ex fide cognouimus, vſque ad contemplandam ſpeciem tuę celſitudinis ꝑducamur. Per eundem domi.

Lectio Iſaię prophetę.

SUrge, illuminare Hieruſa c.60.
lem: q2 venit lumen tuum, ⁊ gloria dñi ſuper te orta eſt. Qr ecce tenebrę operient terrā, ⁊ caligo populos. Sup te autē orieť dñs, ⁊ gloria eius in te videbiť. Et ambulabūt gētes in lumine tuo, ⁊ reges in ſplendore ortus tui. Leua i circuitu oculoſ tuoſ, ⁊ vide: omnes iſti cōgregati ſūt, venerūt tibi. Filij tui de lōge venient: ⁊ filię tuę de latere ſurgēt. Tunc videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabiť, ⁊ dilatabitur cor tuū, quādo conuerſa fuerit ad te multitudo maris, fortitudo gentiū venerit tibi. Inūdatio camelorum operiet te, Dromedarij Madian, ⁊ Epha. Oēs de Saba venient, aurū ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē domino annunciantes. Grad.

Omnes de Saba venient, au Iſa.
rum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē 60.
dño annuncianteſ. ℣. Surge, ⁊ illu-

illuminare Hieruſalē: quia glo-
ria dñi ſuper te orta eſt. Alla, al-
leluia. ℣. Vidimus ſtellā eius in
oriēte: ⁊ venimus cū muneribus
adorare dominum, alleluia.
Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.
ca. 2

Cum natus
eſſet Jeſ⁹
in Bethleē Ju-
dę in dieb⁹ He-
rodis regis: ec-
ce Magi ab o-
riente venerunt
Hieroſolymā,
dicentes. Ubi
eſt q natus eſt rex Judęorū? Vi-
dimus enim ſtellā eius in oriēte,
⁊ venimus adorare eū. Audiēs
aūt Herodes rex turbatus eſt,
⁊ omnis Hieroſolyma cum illo.
Et cōgregās omnes principes
ſacerdotū, ⁊ ſcribas populi ſciſci
tabatur ab eis, vbi Chriſtus na-
ſceretur. At illi dixerunt ei. In
Bethleē Judę. Sic eniz ſcriptū
eſt per prophetam. Et tu Beth-
leez terra Juda, nequaquā mini-
ma es in principibus Juda. Ex
te eniz exiet dux: qui regat popu
lum meum Iſrael. Tunc Hero-
des clam vocatis Magis, dili-
genter didicit ab eis tempus ſtel
lę, quę apparuit eis. Et mittens
illos in Bethleez, dixit. Ite, ⁊ in
terrogate diligenter de puero:
⁊ cū inueneritis renūciate mihi:
vt ⁊ ego veniēs, adorē euz. Qui
cuz audiſſent regē, abierunt. Et
ecce ſtella, quā viderant in orien-
te, antecedebat eos, vſq3 dū ve-
niens, ſtaret ſupra vbi erat puer.

Videntes autem ſtellam, gauiſi
ſunt gaudio magno valde. Et in-
trantes domū, inuenerunt pue-
rum cum Maria matre eius: ⁊
procidentes, hic genuflectitur.
adorauerunt eū. Et apertis the-
ſauris ſuis, obtulerunt ei mune-
ra, aurū, thus, ⁊ myrrhā. Et re-
ſponſo accepto in ſomnis ne re-
dirent ad Herodē: per aliā viā
reuerſi ſunt in regionem ſuam.
Credo. Offer. Reges Thar- psal.
ſis ⁊ inſulę munera offerent: re- 71.
ges Arabū, ⁊ Saba dona addu-
cēt: ⁊ adorabūt eū oēs reges ter
rę, oēs gētes ſeruient ei. Secre.
Eccleſię tuę, quęſumus do-
mine, dona propitius in-
tuere: quibus non iam aurum,
thus, ⁊ myrrha profertur: ſed
quod eiſdē muneribus declara-
tur, immolatur, ⁊ ſumitur. Per
dñm. Prefatio. Aeterne deus.
Quia cum vnigenitus. Infra
actionem. Communicantes,
⁊ diem ſacratiſſimum celebran-
tes, quo vnigenitus tuus. vt in
prefationibus. fol. 112. Et dicū-
tur per octauam. Communio.
Vidimus ſtellam eius in orien- mat.
te: ⁊ venimus cum muneribus 2.
adorare dominum. Poſtcōio.
Preſta quęſumus omnipo-
tens deus, vt quę ſollemni
celebramus officio, purificatę
mentis intelligentia conſequa-
mur. Per. ¶ Infra octa. Epi-
phanię fit idem officium, quod
i die: ⁊ poſt orationē diei dicunt
orationes. Deus q ſalutis ęter
nę. ⁊ Eccleſię tuę. vel pro Pa-
pa.

pa. vt in vigilia Epiphanię.

¶ De feſtis duplicib⁹ ⁊ ſemiduplicibus, q̄ inf. octa. veniũt nihil agitur, niſi in ꝓpria eccleſia, ſed peracta octa. celebrãtur: de ſimplicibus aũt fit tãtum cõmemo.

¶ De Dñica infra octauã Epiphanię, Miſſa dicitur vt infra. Quod ſi feſtũ Epipha. in Dñica venerit, ipſa Miſſa Dñicę dr̄ in Sabbato infra octa. ⁊ in octaua Epipha. nihil fit de Dominica.

¶ Dñica inf. octa. Epi. Intro.

IN excelſo throno vidi ſedére virum, quẽ adórat multitudo angelorum pſallentes in vnũ: ecce cuius impe-
pſal. rij nomen eſt in ęternũ. Ps. Jubi-
99. late deo omnis terra: ſeruite domino in lętitia. V. Gloria. Oro.

VOta, quęſumus domine, ſupplicantis populi cęleſti pietate ꝓſequere: vt, ⁊ quę agẽda ſunt videant, ⁊ adimplẽda q̄ viderint, conualeſcant. Per do. Pro cõmem. Epiphanię. Oro.

DEus, q hodierna die vnigenitum tuum gentibus ſtella duce reuelaſti: cõcede propitius: vt qui iã te ex fide cognouimus, vſque ad contemplandã ſpeciem tuę celſitudinis perducamur. Per eũ. Lectio epiſtolę beati Pauli ap̄li ad Romanos.

ca. 12 FRatres: Obſecro vos per miſericordiam dei: vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiaz viuentem, ſanctam, deo placentez, rationabile obſequium veſtruz. Et nolite ꝯformari huic ſęculo, ſed reformamini in nouitate ſenſus veſtri: vt probetis quę ſit volũtas dei bona, ⁊ beneplacẽs, ⁊ ꝑfecta. Dico enim ꝑ grãz dei quę data eſt mihi, omnibus qui ſunt inter vos. Nõ plus ſapere quaz oportet ſapere: ſed ſapere ad ſobrietatẽ. Et vnicuiq; ſicut deus diuiſit menſurã fidei. Sicut eniz in vno corpore multa membra habemus, omnia autez membra non eundez actũ habẽt: ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius mẽbra. In Chriſto Jeſu domi-
no noſtro. Grad. Benedictus pſal.
dominus deus Jſrael, qui facit 71.
mirabilia magna ſolus a ſęculo. V. Suſcipiant montes pacem populo tuo: ⁊ colles iuſtitiam.
Alleluia, alleluia. V. Jubilate pſal.
deo omnis terra: ſeruite domi- 99.
no in lętitia, alleluia. Sequentia ſancti euangelij ſecundũ Lucaz.

CUm fact⁹ ca. 2
eſſet Jeſus annorũ duodecim, aſcendẽtibus illis Hieroſolymam ſecundum conſuetudinem diei feſti, conſummatiſque diebus cum redirent, remanſit puer Jeſus in Hieruſalem, ⁊ non cognouerunt parentes eius. Exiſtimantes autem illum eſſe in comitatu, venerunt iter diei: ⁊ requirebant eum inter

ter cognatos ⁊ notos. Et non
inuenientes, regreſſi ſunt in Hie
ruſalem, requirentes euʒ. Et fa
ctum eſt: poſt triduuʒ inuenerũt
illũ in templo ſedenteʒ in medio
doctorum, audientem illos, ⁊ in-
terrogantem. Stupebant autẽ
omnes qui eum audiebãt, ſuper
prudentia ⁊ reſpõſis eius. Et vi
dentes admirati ſunt. Et dixit
mater eius ad illũ. Fili, quid feci
ſti nobis ſic? Ecce p̄r tuus ⁊ ego
dolẽtes quęrebamus te. Et ait
ad illos. Quid eſt, ꝙ me quęre-
batis? Neſciebatis, q̄ꝛ in his quę
patris mei ſunt, oportet me eſſe?
Et ipſi nõ intellexerunt verbuʒ,
qd locutus eſt ad illos. Et deſcẽ
dit cum eis, ⁊ venit Nazareth: ⁊
erat ſubditus illis. Et mater ei-
us cõſeruabat omnia verba hęc
in corde ſuo. Et Jeſus profi-
ciebat ſapientia ⁊ ętate ⁊ gratia
apud deuʒ ⁊ homines. Credo.
pſal. Offer. Jubilate deo oĩs terra:
,99. ſeruite dño in lętitia: intrate in
conſpectu eius in exultatione, q̄ꝛ
dominus ipſe eſt deus. Secreta.
Oblatum tibi domine ſacri-
ficiuʒ viuificet nos ſemper
⁊ muniat. Per dominum noſt.
Pro Epiphania, Secreta.
Eccleſię tuę, q̄s domine, do
na propitius intuere: qui-
bus non iam auruʒ, thus, ⁊ myr-
rha profert: ſed qd eiſdẽ muneri
bus declarat, immolat, ⁊ ſumit.
luc.2 Per d. Cõio. Fili, quid feciſti
nobis ſic? ego ⁊ pater tuus do-
lentes quęrebamus te. Et quid
eſt, quod me quęrebatis? neſcie-
batis, quia in his quę patris mei
ſunt, oportet me eſſe? Poſtcõ.
Supplices te rogamus om-
nipotens deus: vt, quos
tuis reficis ſacramẽtis, tibi etiaʒ
placitis moribus dignanter de-
ſeruire cõcedas. Per dominuʒ.
Pro Epiphania. Poſtcõio.
Preſta, q̄s, oĩps deus: vt q̄
ſollemni celebramus offi-
cio, purificatę mentis intelligen-
tia cõſequamur. Per dominuʒ.
¶ In octa. Epiphanię. Intro.
Ecce aduenit domi mal.
nator dominus: et 3.
regnum in manu e-
ius, ⁊ poteſtas, ⁊ im
perium. Ps. Deus pſal.
iudicium tuuʒ regi 71.
da, ⁊ iuſtitiam tuam filio regis.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Deus, cuius vnigenitus in
ſubſtãtia noſtrę carnis ap-
paruit: pręſta q̄s: vt per eũ, queʒ
ſimilẽ nobis foris agnouimus,
int⁹ reformari mereamur. Qui
tecum. Lectio Iſaię prophetę.
Surge, illuminare Hieruſa-
lem: quia venit lumen tu-
um, ⁊ gloria domini ſuper te or-
ta eſt. Quia ecce tenebrę ope-
rient terram, ⁊ caligo populos.
Super te autem orietur domi-
nus, ⁊ gloria eius in te videbit.
Et ambulabũt gẽtes in lumine
tuo: ⁊ reges in ſplendore ortus
tui. Leua i circuitu oculos tuos,
⁊ vide: omnes iſti cõgregati ſũt,
venerunt tibi. Filij tui de longe
venient: ⁊ filię tuę de latere ſur-
gent. Tunc videbis, ⁊ afflues:
⁊ mi-

⁊ mirabitur ⁊ dilatabitur cor tu-
um, quādo cōuerſa fuerit ad te
multitudo maris, fortitudo gē-
tiū venerit tibi. Inūdatio came-
lorū operiet te, dromedarij Ma-
dian, ⁊ Epha. Omnes de Saba
veniēt, aurū ⁊ thus deferentes:
⁊ laudē domino annunciantes.
Iſa. 60. Gra. Omēs de Saba veniēt, au-
rum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē
dño annunciantes. ℣. Surge, ⁊
illuminare Hieruſalē: qꝛ gloria
domini ſuper te orta eſt. Allelu
mat. 2. ia, alleluia. ℣. Uidimus ſtellā ei⁹
in oriente: ⁊ venimus cum mune
ribus adorare dominū, Alleluia.
Seq. ſancti euāg. ſm Joannē.
ca. 1.

In illo tē-
pore. Ui-
dit Joānes Je-
ſum veniētē ad
ſe, ⁊ ait. Ecce
agnus Dei: ec-
ce q tollit pecca
ta mundi. Hic
eſt, de quo dixi.
Poſt me venit vir, q añ me fact⁹
eſt: qꝛ prior me erat, ⁊ ego neſcie-
bā eū. Sed vt manifeſtet in Iſ-
rael, propterea veni ego in aqua
baptizās. Et teſtimoniū perhi-
buit Joānes, dicēs. Qꝛ vidi ſpi-
ritū deſcēdentē quaſi colūbā de
cęlo, ⁊ māſit ſuper eū. Et ego ne
ſciebā eū: ſed q miſit me baptiza-
re in aqua, ille mihi dixit. Super
quē videris ſpiritū deſcēdentē,
⁊ manentē ſup eū, hic eſt, q bapti
zat in ſpū ſancto. Et ego vidi: ⁊
teſtimoniū phibui: qꝛ hic eſt fili⁹
pſal. 71. dei. Credo. Offerto. Reges
Tharſis ⁊ iſulę munera offerēt:
reges Arabū ⁊ Saba dona ad
ducēt: ⁊ adorabūt eū oēs reges
terrę, oēs gētes ſeruiēt ei. Secr.
Hoſtias tibi dñe pro nati fi-
lij tui apparitione deferi-
mus, ſuppliciter exorantes: vt ſi
cut ipſe noſtrorū auctor eſt mu-
nerum: ita ſit ipſe miſericors ⁊ ſu
ſceptor, Jeſus Chriſtus domi-
nus nř. Qui tecū. Communio.
Uidimus ſtellam eius in orien- mat. 2.
te: ⁊ venimus cum muneribus
adorare dominum. Poſtcōio.
Celeſti lumine, qs dñe, ſem
per ⁊ vbique nos preueni:
vt myſteriū, cui⁹ nos participes
eſſe voluiſti, ⁊ puro cernamus in
tuitu, ⁊ digno percipiamus affe-
ctu. Per d. ¶ Ab octaua Epi-
pha. vſqꝫ ad Purificationē, niſi
fuerit duplex, poſt orationē diei
dicuntur iſtę orationes. Deus
qui ſalutis ęternę. ⁊ Eccleſię tuę.
vel Deus omnium fide. fol. 19.
¶ Si tempus breue fuerit ab o
ctaua Epipha. vſqꝫ ad Septua-
geſimā, ita q Dñicalia officia nō
poſſint expleri ſuis diebus, offi-
cia reſiduarum Dominicarum,
poſt ſecūdam Dominicam poſt
Epiphaniam, eo anno omittun-
tur, ⁊ reſumūtur (quo ad oratio-
nem, epiſtolam, ⁊ Euangelium
duntaxat) poſt vigeſimam ter-
tiam dominicam poſt Penteco-
ſten, vt ibi dicitur in rubrica.
¶ Si Dñica Septuageſimę ve-
nerit ſequēti Dñica poſt octauā
Epiphanię, in pręcedenti Sab-
bato, ſi non eſt impeditum feſto
duplici

duplici vel ſemiduplici, dr̄ miſſa de Dn̄ica ſecunda poſt Epiphaniá cū cōmemoratione feſti ſimplicis in eo occurrentis. Si vero Sabbatū fuerit impeditū feſto duplici vel ſemiduplici, tunc prima die poſt octauaꝫ Epiphanie dicit̄ Miſſa de ſecunda dn̄ica, ⁊ feſtū duplex vel ſemiduplex trāſfertur in primam diem ſimili feſto non impeditam.

¶ Dominica ſecunda poſt Epiphaniam. Introitus.

pſal. 65. Omnis terra adoret te deus, ⁊ pſallat tibi: pſalmū dicat nomini tuo altiſſime. pſal. Jubilate deo omnis terra, pſalmum dicite nomini eius: date gloriá laudi eius. ℣. Gloria patri. dicitur Gloria in excelſis, in Dn̄icis vſque ad Septuageſimam excluſiue: in ferialibus vero diebus, quando reſumitur Miſſa de Dominica preterita nō dr̄. Quod ſeruatur ⁊ poſt Pentecoſten. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui celeſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicatiōes populi tui clemēter exaudi: ⁊ paceꝫ tuá nr̄is cōcede tēporibus. Per.

De ſancta Maria. Oratio.

Deus q̄ ſalutis eterne, beate Marie virginitate fecūda, humano generi premia preſtitiſti: tribue, q̄s: vt ipſam ꝓ nobis intercedere ſentiamus, per quam meruimus auctorem vite ſuſcipere dominum noſtruꝫ Jeſum Chriſtū filium tuuꝫ. Cōtra perſecutores Eccleſie. Oratio.

Eccleſie tue, queſumus domine, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominū. Vel pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor, ⁊ rector, famuluꝫ tuuꝫ N. quē paſtorē Eccleſie tue preeſſe voluiſti, ꝓpitius reſpice: da ei, queſumus, verbo ⁊ exemplo quibus preeſt, proficere: vt ad vitá, vná cū grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per do.

Lectio epiſtole beati Pauli Apoſtoli ad Romanos.

c. 12. Fratres, Habentes donationes, ſm gratiam que data eſt nobis, differētes: ſiue prophetiá, ſm rationē fidei: ſiue miniſteriū, in miniſtrando: ſiue qui docet, in doctrina: qui exhortatur, in exhortádo: qui tribuit, in ſimplicitate: qui preeſt, in ſolicitudine: qui miſeretur, in hilaritate. Dilectio ſine ſimulatione. Odientes malum, adherentes bono. Charitateꝫ fraternitatis inuicem diligentes: honore inuicē preuenientes. Solicitudine nō pigri: ſpiritu feruentes: dn̄o ſeruientes: ſpe gaudētes: in tribulatione patientes: orationi inſtantes: neceſſitatibus ſanctoruꝫ cōmunicātes: hoſpitalitatē ſectantes. Bn̄dicite perſequētib⁹ vos: benedicite, ⁊ nolite maledicere. Gaudete cum gaudentibus: flete cū flentibus: Jdipſum inuiceꝫ ſentientes. Non alta ſapientes: ſed

ſed humilibus conſentientes.
pſal. Gra. Miſit dñs verbũ ſuũ, ⁊ ſa-
106. nauit eos: ⁊ eripuit eos de interi-
tu eoꝝ. ℣. Cõfiteant̃ dño miſe-
ricordię eius: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs
pſal. hoium. Alla, alla. ℣. Laudate
149. dñm oẽs angeli eius: laudate eũ
oẽs virtutes eius, alla. ¶ Sic dr̃
Alla, cũ verſu poſt graduale, ab
oct. Epiph. vſq; ad Septuage.
⁊ ab octa. Pentecoſtes vſq; ad
Aduentũ, ẽt inf. hebdoma. quã-
do reſumitur Miſſa de Dñica.
Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

ca. 2. In illo tem-
pore: Nu-
ptię factę ſunt
in Cana Gali-
lęę: ⁊ erat mr̃ Je
ſu ibi. Vocatus
eſt autẽ ⁊ Jeſus
⁊ diſcipuli eius
ad nuptias. Et
deficiẽte vino, dicit mr̃ Jeſu ad
eũ. Vinũ nõ habent. Et dicit ei
Jeſus. Quid mihi ⁊ tibi eſt mu-
lier? Nõdũ venit hora mea. Di-
cit mr̃ eius miniſtris. Quodcun
que dixerit vobis, facite. Erant
aũt ibi lapideę hydrię ſex poſitę
ſm purificationẽ iudęoꝝ: capiẽ-
tes ſingulę metretas binas vel
ternas. Dicit eis Jeſus. Imple-
te hydrias aqua. Et impleuerũt
eas vſq; ad ſummũ. Et dicit eis
Jeſus. Haurite nũc, ⁊ ferte Ar-
chitriclino. Et tulerũt. Vt autẽ
guſtauit architriclinus aquã vi-
nũ factã, ⁊ nõ ſciebat vnde eſſet,
miniſtri aũt ſciebãt q hauſerant
aquã: vocat ſponſũ architricli-
nus, ⁊ dicit ei. Omnis homo, pri
mũ, bonũ vinũ ponit: ⁊ cum ine-
briati fuerint, tunc id qđ deteri⁹
eſt. Tu aũt ſeruaſti bonũ vinum
vſq; adhuc. Hoc fecit initium
ſignoꝝ Jeſus in Cana Galilęę:
⁊ manifeſtauit gloriã ſuã. Et cre
diderũt i eũ diſcipuli eius. Cre-
do. Offerto. Jubilate deo vni pſal.
uerſa terra: pſalmũ dicite noĩ ei- 65.
us: venite ⁊ audite, ⁊ narrabo vo
bis oẽs qui timetis deũ, quanta
fecit dñs aię meę, alla. Secreta.
Oblata dñe munera ſancti-
fica: nos q; a peccatoꝝ no-
ſtroꝝ maculis emunda. Per d.
De ſancta Maria. Secreta.
Muneribus noſtris, q̃s dñe,
precibus q; ſuſceptis: ⁊ cę-
leſtibus nos munda myſterijs, ⁊
clementer exaudi. Contra per-
ſecutores Eccleſię. Secreta.
Protege nos dñe tuis my-
ſterijs ſeruientes: vt diui-
nis rebus inhęrentes, ⁊ corpore
tibi famulemur, ⁊ mente. Per.
Vel pro Papa. Secreta.
Oblatis, q̃s dñe, placare mu
neribus: ⁊ famulũ tuũ N.
quẽ paſtorẽ Eccleſię tuę prępeſ
ſe voluiſti, aſſidua protectione
guberna. Per do. Cõio. Dicit Jo.
dominus implete hydrias aqua; 2.
⁊ ferte architriclino: dũ guſtaſ-
ſet architriclinus aquã vinũ fa-
ctã, dicit ſponſo: ſeruaſti bonum
vinũ vſque adhuc: hoc ſignum
fecit Jeſus primum coram diſci-
pulis ſuis. Poſtcommunio.
Augeatur in nobis, quęſu-
mus dñe, tuę virtutis ope-
ratio:

ratio:vt, diuinis vegetari ſacra-
mētis,ad eorū ꝓmiſſa capienda,
tuo munere preparemur. Per.

Pro ſancta Maria. Poſtcōio.

HAec nos cōio dn̄e purget
à crimine:ꝛ intercedēte be
ata dei genitrice Maria, cęleſtis
remedij faciat eſſe conſortes.

Contra perſecutores Eccleſię.
Poſtcommunio.

QUęſumꝰ dn̄e deus noſter:
vt,quoſ diuina tribuiſ par
ticipatiōe gaudere,humanis nō
ſinas ſubiacere periculis. Per.

Uel pro Papa. Poſtcōmunio.

HAec nos,q̄s dn̄e, diuini ſa-
cramenti perceptio prote-
gat:ꝛ famulum tuū N. quem pa
ſtorē Eccleſię tuę preeſſe volui-
ſti, vnà cuȝ commiſſo ſibi grege,
ſaluet ſemper ꝛ muniat. Per d.

¶ Dn̄ica iij. poſt Epiph. Intro.

pſal. 96. ADorate deum om-
nes angeli eius: au
diuit, et lętata eſt
Sion: ꝛ exultaue-
runt filię Iudę. Ps.
Dominus regna-
uit,exultet terra, lętentur inſulę
multę. ℣. Gloria patri. Orō.

OMnipotēs ſempiterne de-
us, infirmitatem noſtram
propitius reſpice: atq; ad prote-
gendum nos, dexteram tuę ma-
ieſtatiſ extende. Per dominuȝ.

De ſancta Maria. Oratio.

DEus q ſalutis ęternę, bea-
tę Marię virginitate fęcū-
da,humano generi premia prę-
ſtitiſti:tribue,q̄s:vt ipſam ꝓ no-
bis intercedere ſentiamus, per
quam meruimus auctorem vitę
ſuſcipere dominum noſtruȝ Ie.

Pro Papa. Oratio.

DEus omnium fidelium pa
ſtor,ꝛ rector,famuluȝ tuuȝ
N. quē paſtorē Eccleſię tuę prę-
eſſe voluiſti,ꝓpitius reſpice: da
ei, quęſumus, verbo ꝛ exemplo
quibuſ preeſt,proficere:vt ad vi
tā,vnà cū grege ſibi credito, per
ueniat ſempiternam. Per do.

Uel contra perſecutores Eccle-
ſię. Oratio. Eccleſię tuę. vt in
Dominica precedenti.

Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Romanos.

FRatres: Nolite eſſe prudē- c.12.
tes apud voſmetipſos.
Nulli malum pro malo redden-
tes. Prouidentes bona non tā-
tum corā deo,ſed etiā coram om
nibus hominibus. Si fieri pōt,
quod ex vobis eſt, cuȝ omnibus
hominibus pacem habentes.
Non voſmetipſoſ defendenteſ,
chariſſimi: ſed date locum irę.
Scriptum eſt enim. Mihi vindi
ctā:ꝛ ego retribuam, dicit dn̄s.
Sed ſi eſurierit inimicus tuus,
ciba illum. Si ſitit,potum da illi.
Hoc eniȝ faciēs,carboneſ ignis
congeres ſuper caput eius. No-
li vinci à malo:ſed vince in bono
malū. Grad. Timebūt gentes pſal.
nomē tuum dn̄e,ꝛ omnes reges 101.
terrę gloriam tuam. ℣. Qm̄ ędi-
ficauit dominus Sion,ꝛ videbi-
tur in maieſtate ſua. Alla,alla,
℣. Dn̄s regnauit,exultet terra: pſal.
lętentur inſulę multę, Alleluia. 96.

Seq. ſcti euang. ſm Mattheū.

ca.8.

IN illo tempore. Cuȝ deſcẽdiſſet Ieſ⁹ de mõte, ſecutę ſunt eum turbę multę. Et ecce leproſus veniens, adorabat eũ, dicens: Domine, ſi vis, potes me mundare. Et extendens manum Ieſus, tetigit eum dicens. Volo. Mundare. Et cõfeſtiȝ mundata eſt lepra eius. Et ait illi Ieſus. Vide, nemini dixeris: ſed vade, oſtẽde te ſacerdoti: ⁊ offer munus, qđ pręcepit Moyſes in teſtimoniũ illis. Cũ autẽ introiſſet Capharnaum, acceſſit ad euȝ Centurio, rogans eum: ⁊ dicẽs. Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, ⁊ male torquetur. Et ait illi Ieſus. Ego veniaȝ, ⁊ curabo eum. Et reſpondens Centurio ait. Domine, non ſum dignus vt intres ſub tectum meuȝ: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſanabitur puer meus. Nã ⁊ ego homo ſum ſub poteſtate conſtitutus, habens ſub me milites: ⁊ dico huic, vade, ⁊ vadit: ⁊ alio, veni, ⁊ venit: ⁊ ſeruo meo, fac hoc, ⁊ facit. Audiens autẽ Ieſus, miratus eſt, ⁊ ſequentibus ſe dixit. Amen dico vobis, non inueni tantam fidẽ in Iſrael. Dico aũt vobis, ꝙ multi ab oriente ⁊ occidente venient, ⁊ recũbent cum Abrahã, Iſaac, ⁊ Iacob in regno cęlorũ: filij autẽ regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, ⁊ ſtridor dentiũ. Et dixit Ieſus Centurioni. Vade: ⁊ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanat⁹ eſt puer in illa hora. Credo. Offerto.

Dextera dñi fecit virtutẽ, dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit virtutẽ: nõ moriar, ſed viuã: ⁊ narrabo opera dñi. Secreta. pſal. 117.

Hęc hoſtia, q̃s dñe, emundet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificiũ celebrãdũ, ſubditoruȝ tibi corpora menteſqȝ ſanctificet. Per. Pro ſancta Maria. Secr.

Muneribus noſtris, q̃s dñe, precibuſqȝ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clementer exaudi.

Pro Papa. Secreta.

Oblatis, q̃s dñe, placare muneribus: ⁊ famulũ tuũ N. queȝ paſtoreȝ Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dom. Vel contra perſecutores Eccleſię. Secreta.

Protege. vt in dominica pręterita. Cõio. Mirabãtur omnes de his, quę procedebant de ore dei. Lu. 4. Poſtcommunio.

Quos tantis domine largiris vti myſterijs: q̃ſumus, vt effectibus nos eorum veraciter aptare digneris. Per dñm. De ſancta Maria. Poſtcõio.

Hęc nos cõio dñe purget a crimine: ⁊ intercedẽte beata dei genitrice Maria, cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes. P.

Vel pro Papa. Poſtcõmunio.

Hęc nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti ꝑceptio ꝓtegat: ⁊ famulum tuũ N. queȝ paſtorẽ

Eccleſię

Eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, vnà
cū cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſem-
per ⁊ muniat. Per d. Uel cōtra
perſecutores Eccleſię. Poſtcō.
Queſumus. vt i dñica pterita.
¶ Dñica iiij. poſt Epiph. Intr.
pſal. 96. ADorate deum om-
nes angeli eius: au
diuit, et lętata eſt
Sion: ⁊ exultaue-
runt filię Iudę. Pſ.
Dominus regna-
uit, exultet terra, lętentur inſulę
multę. ℣. Gloria patri. Oro.
DEus, qui nos in tantis pe-
riculis conſtitutos, pro hu
mana, ſcis, fragilitate non poſſe
ſubſiſtere: da nobis ſalutē men-
tis ⁊ corporis: vt ea, quę pro pec
catis noſtris patimur, te adiuuā
te, vincamus. Per dominum.
De ſancta Maria. Oratio.
DEus q ſalutis ęternę, bea-
tę Marię virginitate fęcū-
da, humano generi pręmia prę-
ſtitiſti: tribue, q̄s: vt ipſam p̄ no-
bis intercedere ſentiamus, per
quam meruimus auctorem vitę
ſuſcipere, dominum noſtrū Ie.
Cōtra pſecutores Eccłię. Oro.
ECcleſię tuę, quęſumus do-
mine, preces placatus ad-
mitte: vt deſtructis aduerſitati-
bus, ⁊ erroribus vniuerſis, ſecu-
ra tibi ſeruiat libertate. Per d.
Uel pro Papa. Deus oīum fid.
vt in dñica p̄ced. Lctō Epiſtolę
beati Pauli apli ad Romanos.
c. 13. FRatres: Nemini quicquā
debeatis niſi, vt inuicē dili
gatis. Qui eni diligit proximū,
legē impleuit. Nā non adultera-
bis: non occides: nō furaberis:
nō falſū teſtimoniū dices: nō cō-
cupiſces: ⁊, ſi quod eſt aliud man-
datū, in hoc verbo inſtaurat: di-
liges proximū tuū ſicut teipſum.
Dilectio proximi, malū non ope-
rat. Plenitudo ergo legis, eſt di
lectio. Grad. Timebūt gentes pſal.
nomē tuū dñe, ⁊ oēs reges terrę 101.
głiā tuā. ℣. Qm̄ ędificauit dñs
Siō, ⁊ videbit in maieſtate ſua.
Alla, all. ℣. Dñs regnauit, exul- pſal.
tet terra: lętent iſulę multę, alla. 96.
Seq. ſcti euang. ſm Mattheū.

IN illo tpe: ca. 8.
Aſcēdēte
Ieſu in nauicu-
lā, ſecuti ſunt eū
diſcipuli ei⁹. Et
ecce, motus ma-
gnus factus eſt
i mari, ita vt na-
uicula operiret
fluctib⁹. Ipſe vero dormiebat.
Et acceſſerūt diſcipuli eius, ⁊ ſu-
ſcitauerūt eū, dicētes. Dñe, ſalua
nos, perim⁹. Et dicit eis. Quid
timidi eſtis modicę fidei? Tunc
ſurgens imperauit ventis ⁊ ma-
ri: ⁊ facta eſt tranqllitas magna.
Porrò hoīes mirati ſunt, dicen-
tes. Qualis eſt hic, q: vēti ⁊ ma-
re obediūt ei. Credo. Offert.
Dextera dñi fecit virtutē, dexte pſal.
ra dñi exaltauit me: dextera dñi 117.
fecit virtutē: nō moriar, ſed viuā:
⁊ narrabo opera dñi. Secreta.
COncede, q̄s, ops deus: vt
huius ſacrificij mun⁹ obla-
tū, fragilitatem nr̄am ab oī malo
pur-

purget ſemper ⁊ muniat. Per
dominum noſtrum Jeſuz Chri-
ſtum filium tuum. Qui tecum vi.
De ſancta Maria. Secreta.
MUneribus noſtris, quęſu-
mus domine, precibusqꝫ
ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos mun-
da myſterijs, ⁊ clementer exaudi.
Contra perſecutores Eccle-
ſię. Secreta.
PRotege nos domine tuis
myſterijs ſeruientes: vt di-
uinis rebus inhęrentes, ⁊ corpo
re tibi famulemur, ⁊ mente. Per
dominum noſtrum Jeſuz Chri-
ſtum. Uel pro Papa. Secreta.
Oblatis. vt in Dominica pręce-
Lu. 4 cedenti. Cõmunio. Mirabãn-
tur omnes de his, quę procede-
bãt de ore Dei. Poſtcõmunio.
MUnera tua nos deus à de-
lectationibus terrenis ex-
pediant: ⁊ cęleſtibus ſemper in-
ſtaurent alimentis. Per domi-
num noſtrum Jeſum Chriſtum.
De ſancta Maria. Poſtcõio.
HAec nos cõmunio domine
purget à crimine: ⁊ interce
dente beata dei genitrice Ma-
ria, cęleſtis remedij faciat eſſe
conſortes. Contra perſecuto-
res Eccleſię. Poſtcommunio.
QUęſumus domine deus
noſter: vt, quos diuina tri-
buis participatione gaudere,
humanis non ſinas ſubiacere pe-
riculis. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tu. Uel
pro Papa. Poſtcõio. Hęc nos
quęſumus. vt in dñica pręterita.
¶ Dominica Quinta poſt Epi-
phaniam. Introitus.
ADorate deum pſal. 96
oẽs angeli ei⁹: audiuit, ⁊ lętata
eſt Sion: ⁊ exul
tauerũt filię Ju
dę. Ps. Dñs re
gnauit, exultet
terra: lętentur inſulę multę. V.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan
cto. Sicut erat in princ. Oratio.
FAmiliam tuam, quęſumus
domine, continua pietate
cuſtodi: vt quę in ſola ſpe gratię
cęleſtis innititur, tua ſemper pro-
tectione muniatur. Per domi-
num noſtrum Jeſum Chriſtum.
Secunda oratio dicitur ad po-
ſcenda ſuffragia ſanctorum.
Oratio.
ACunctis nos, quęſumus
domine, mentis ⁊ corporis
defende periculis: ⁊ intercedẽte
glorioſa virgine Dei genitrice
Maria cum beatis apoſtolis tu-
is Petro ⁊ Paulo atque beato
N. ⁊ omnibus ſanctis: ſalutez no
bis tribue benignus ⁊ pacem:
vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ er
roribus vniuerſis, eccleſia tua ſe-
cura tibi ſeruiat libertate.
Tertia oratio dicitur ad libitum
ſacerdotis.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Coloſſenſes.
FRatres. Induite vos, ſi- ca. 3
cut electi Dei ſancti, ⁊ dile-
cti, viſcera miſericordię, benigni-
tatem, humilitatem, modeſtiam,
patientiã, ſupportãtes inuicez: ⁊
donantes vobiſmetipſis, ſiquis

aduerſus aliquem habet quere-
lã. Sicut ⁊ dñs donauit vobis:
ita ⁊ vos. Super omnia autem
hec charitatem habentes, quod
eſt vinculũ perfectionis. Et pax
Chriſti exultet in cordibus ve-
ſtris, in qua ⁊ vocati eſtis in vno
corpore: ⁊ grati eſtote. Verbum
Chriſti habitet in vobis abun-
danter in omni ſapientia: docen-
tes ⁊ cõmonentes voſmetipſos,
in pſalmis, hymnis, ⁊ canticis
ſpiritualibus, in gratia cãtantes
in cordibus veſtris dño. Omne
quodcunqꝫ facitis in verbo aut
in opere: omnia in nomine dñi
noſtri Jeſu Chriſti facite, gra-
tias agentes deo ⁊ patri, per Je-
ſum Chriſtum Dñm noſtrum.
pſal. 101 Graduale. Timebunt gentes
nomen tuum domine, ⁊ omnes
reges terre gloriã tuã. ℣. Quo
niam edificauit dominus Sion:
⁊ videbitur in maieſtate ſua.
pſal. 96 Alleluia, alleluia. ℣. Dominus
regnauit, exultet terra, letentur
inſule multe, Alleluia. Sequẽtia
ſancti euangelij ſm Mattheum.

ca. 13

In illo tẽ-
pore: Dixit
Jeſus diſcipulis
ſuis parabolam
hanc. Simile fa
ctũ eſt regnũ ce-
lorũ hoĩ, qui ſe-
minauit bonũ ſe
mẽ in agro ſuo.
Cum autem dormirent homi-
nes, venit inimicus eius, ⁊ ſuper-
ſeminauit zizania in medio triti-
ci, ⁊ abijt. Cum autem creuiſſet
herba ⁊ fructum feciſſet: tunc ap
paruerunt ⁊ zizania. Acceden-
tes autem ſerui patrisfamilias,
dixerunt ei. Domine, nonne bo-
nũ ſemen ſeminaſti in agro tuo?
Unde ergo habet zizania? Et ait
illis. Inimicus homo hoc fecit.
Serui autem dixerunt ei. Vis
imus, ⁊ colligimus ea? Et ait.
Non: ne forte colligentes ziza-
nia, eradicetis cum eis ſimul ⁊ tri-
ticum. Sinite utraque creſcere
vſque ad meſſem: ⁊ in tempore
meſſis dicam meſſoribus. Colli-
gite primum zizania, ⁊ alligate ea
in faſciculos ad comburendum:
triticũ autem congregate in hor
reum meum. Credo. Offerto.
Dextera domini fecit virtutẽ, pſal 117
dextera domini exaltauit me, dex
tera domini fecit virtutem: non
moriar, ſed viuam: ⁊ narrabo
opera domini. Secreta.

Hoſtias tibi dñe placatio-
nis offerimus: vt delicta
noſtra miſeratus abſoluas, ⁊ nu
tantia corda tu dirigas. Per do.

Alia Secreta.

Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt ꝑ huius ſacramẽ-
ti virtutem, a cunctis nos mẽtis
⁊ corporis hoſtibus tuearis, gra
tiam tribuens in preſenti, ⁊ glo-
riã in futuro. Cõmunio. Mira-
bantur omnes de his, que proce- Lu 4
debant de ore Dei. Poſtcõ.

Queſumus omnipotẽs de-
us, vt illius ſalutaris capia
mus effectum: cuius per hec my
ſteria pignus accepimus. Per do.

Alia Poſtcommunio.

Mun-

MUndet ⁊ muniat, nos, quęſumꝰ domine diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine Dei genitrice Maria cũ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqꝫ beato N. ⁊ omnibus Sanctis: à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

¶ Dominica ſexta poſt Epiphaniam. Introitus.

pſal. 96 ADorate Deũ omnes angeli eius: audiuit, ⁊ lętata eſt Sion: ⁊ exultauerũt filię Judę. pſalmus. Dominus regnauit, exultet terra: lętentur inſulę multę. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

PReſta q̃s, omnipotens deus: vt ſemper rationabilia meditantes, quę tibi ſunt placita, ⁊ dictis exequamur, ⁊ factis. Per dominum noſtrum. Ad poſcẽda ſuffragia ſanctorum. Orõ.

A Cunctis nos, quęſumus domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemperqꝫ virgine Dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate.

Tertia oratio dicitur ad libitum ſacerdotis.

M. N. R.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

FRatres: Gratias agimus 1.c.1 Deo ſemper pro omnibus vobis: memoriam veſtri facientes in orationibus noſtris, ſine intermiſſione, memores opis fidei veſtrę, ⁊ laboris, ⁊ charitatis, ⁊ ſuſtinentię ſpei domini noſtri Jeſu Chriſti ante Deum ⁊ Patrem noſtrum. Scientes fratres dilecti, à deo electionem veſtrã: quia euangelium noſtrum non fuit ad vos in ſermone tantum, ſed ⁊ in virtute, ⁊ in ſpiritu ſancto, ⁊ in plenitudine multa: ſicut ſcitis quales fuerimus in vobis propter vos. Et vos imitatores noſtri facti eſtis, ⁊ domini: excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio ſpiritus ſancti: ita vt facti ſitis forma omnibus credentibus in Macedonia, ⁊ in Achaia. A vobis enim diffamatus eſt ſermo domini: nõ ſolum in Macedonia, ⁊ in Achaia, ſed ⁊ in omni loco fides veſtra, quę eſt ad deum, profecta eſt, ita vt non ſit nobis neceſſe quicquã loqui. Ipſi enim de nobis annunciant qualem introitum habuerimus ad vos: ⁊ quomodo conuerſi eſtis ad deum à ſimulacris, ſeruire Deo viuo ⁊ vero: ⁊ expectare filium eius de cęlis (quem ſuſcitauit ex mortuis) Jeſum, qui eripuit nos ab ira ventura. Graduale. Timebunt gentes nomen tuum domine, ⁊ omnes pſal. 101 reges terrę gloriam tuam. ℣. Quoniam ędificauit dominus

Sion, ⁊ videbitur in maieſtate
pſal. ſua. Alleluia, alleluia. ℣. Domi
96 nus regnauit, exultet terra: lętē-
tur inſulę multę, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

ca.13

In illo tēpore: Dixit Jeſuꝭ turbiꝭ parabolaʒ hác. Simile eſt regnum celoꝛum grano ſinapis: quod accipiens homo ſeminauit in agro ſuo: quod minimum quideʒ eſt omnibus ſeminibus: cum autem créuerit, maius eſt omnibus oléribus: ⁊ fit arboꝛ, ita vt vólucres cęli véniant, ⁊ habitent in ramis eius. Aliam parabolam locutus eſt eis. Símile eſt regnum cęloꝛum fermento: quod acceptum múlier abſcondit in farinę ſatis tribus, donec fermentatum eſt totum. Hęc omnia locutus eſt Jeſus in parábolis ad turbas: ⁊ ſine parábolis non loquebatur eis: vt impleretur quod dictum eſt per pꝛophetam dicentem. Aperiam in parabolis os meum: eructabo abſcondita à conſtitutione mun-
pſal. di. Credo. Offertoꝛiuʒ. Dex-
117 tera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem: non móꝛiar, ſed viuam, ⁊ narrabo opera domini. Secreta.

Hęc nos oblatio deus mūdet, quęſumus, ⁊ rénouet: gubernet, ⁊ pꝛotegat. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtū filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnita. Alia Secreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, per huius ſacramenti virtutem à cunctis nos mentis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibuꝭ tuearis, gratiam tribuens in pꝛęſenti ⁊ gloꝛiam in futuro. Communio. Mirabantur omnes de Lu.
hiꝭ, quę pꝛocedebant de oꝛe dei. 4

Poſtcommunio.

Celeſtibus domine paſti delicijs, quęſumus: vt ſemper eadem, per quę veraciter viuimus, appetamus. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum.

Alia Poſtcommunio.

Mundet ⁊ muniat nos, quęſumus dn̄e, diuini ſacramēti munus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine Dei genitrice Maria cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ⁊ ꝑuerſitatibꝰ expiatos ⁊ aduerſitatibuꝭ expeditos.

¶ Dominica in Septuageſima. Statio ad ſanctum Laurentiuʒ extra muros. Introitus.

Circundederunt pſal
me gémitus moꝛ- 17
tis, doloꝛes inferni circundederunt me: ⁊ in tribulatione mea inuocaui dominum, ⁊ exaudiuit de tēplo ſancto ſuo vocem meam. Pſal's. Diligam te domine foꝛtitudo mea: dominus firmamentum

tū meū, ⁊ refugiū meū, ⁊ liberator meus. ℣. Gloria. Non dicitur Gloria in excelſis. à Dñica Septuageſime vſq; ad Paſcha, exceptis feria v. in cena Dñi, ⁊ Sabbato ſancto, ⁊ quando dicitur Miſſa de feſto. Oratio.

PReces populi tui, q̄s dñe, clementer exaudi: vt, qui iuſte pro peccatis nr̄is affligimur, p tui nominis glīa miſericorditer liberemur. Per. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte beata ⁊ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo atq; beato N. ⁊ omnibus ſanctis: ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacē: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate.

Tertia oratio dicitur ad libitum ſacerdotis. Sic dr̄ ſecunda ⁊ tertia oratio à feſto Purificationis vſque ad feriam quartā Cinerū excluſiuè, quando nō eſt duplex: niſi Dominica Septuageſime venerit ante feſtū Purificationis, vel in ipſa die Purificationis, q̄r tūc dicuntur orationes ſicut in Dñica ij. poſt Epipha. de ſancta Maria, contra pſecutores Eccle, vel p Papa. Simili modo fiat i Sexag. ⁊ Quinquageſi.

Lc. eple B. Pauli apli ad Corin.

1.c.9 FRatres: Neſcitis quòd hi qui in ſtadio currunt, omnes quidē currunt: ſed vnus accipit brauium: Sic currite, vt cōprehēdatis. Omnis autē qui in agone cōtendit: ab omnibus ſe abſtinet. Et illi quidē, vt corruptibilem coronā accipiant, nos autem incorruptā. Ego igitur ſic curro, non quaſi in incertū: ſic pugno non quaſi aerem verberans: ſed caſtigo corpus meum, ⁊ in ſeruitutem redigo: ne forte cū alijs prędicauerim, ipſe reprobus efficiar. Nolo enī vos ignorare fratres: qm̄ patres nr̄i oēs ca.10
ſub nube fuerūt, ⁊ oēs mare tranſierunt, ⁊ oēs in Moyſe baptizati ſūt in nube ⁊ i mari. Et oēs eādē eſcā ſpiritualē māducauerūt, ⁊ oēs eundē potum ſpiritualē biberunt. Bibebant autē de ſpirituali, cōſequente eos, petra: Petra autē erat Chriſtus. Sed non in pluribus eorū beneplacitū eſt deo. Grad. Adiutor in oppor- pſal. 9
tunitatibus, in tribulatione: ſperent in te, q nouerunt te: qm̄ non derelinquis quęrentes te dñe. ℣. Qm̄ nō i finē obliuio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in ęternum: exurge dñe, non pręualeat homo. Tractus.

De pfundis clamaui ad te dñe, pſal. 129
dñe exaudi vocē meā. ℣. Fiant aures tuę intendētes in orōnem ſerui tui. ℣. Si iniqtates obſeruaueris dñe, dñe qs ſuſtinebit? ℣. Quia apud te propitiatio eſt, ⁊ ppter legē tuā ſuſtinui te dñe.

¶ A Septuageſima vſq; ad feriā iiij. Cinerū Trac. dr̄ tantū in Dñicis ⁊ feſtis: in ferijs autē qn̄ repetitur Miſſa de Dominica

non dicitur, ſed tātū Graduale.
Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.

c.20 In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnum celoꝝ homini patrifamilias, qui exijt primo mane cōducere operarios in vineam ſuam. Conuentione autē facta cum operarijs ex denario diurno, miſit eos in vineam ſuā. Et egreſſus circa horā tertiam, vidit alios ſtantes in foro ocioſos, ⁊ dixit illis. Ite ⁊ vos in vineam meam: ⁊ quod iuſtum fuerit dabo vobis. Illi aūt abierūt. Iterū aūt exijt circa ſextā ⁊ nonā horā: ⁊ fecit ſimiliter. Circa vndecimā vero exijt ⁊ inuenit alios ſtātes, ⁊ dicit illis. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Dicūt ei. Quia nemo nos cōduxit. Dicit illis. Ite ⁊ vos i vineā meā. Cū ſero aūt factū eſſet, dicit dñs vineę ꝓcuratori ſuo. Uoca oparios ⁊ redde illis mercedē, incipiēs a nouiſſimis vſqȝ ad primos. Cū veniſſent ergo q circa vndecimā horā venerāt, acceperūt ſingulos dnarios. Uenientes aūt ⁊ primi arbitrati ſunt ꝙ plus eſſēt accepturi: acceperūt aūt ⁊ ipſi ſingulos denarios. Et accipiētes, murmurabant aduerſus patrem familias, dicētes. Hi nouiſſimi vna hora fecerūt: ⁊ pares illos nobis feciſti, q portauim⁹ pondus diei, ⁊ eſtus? At ille reſpondens, vni eoꝝ dixit. Amice non facio tibi iniuriā. Nonne ex dnario cōueniſti mecū? Tolle qđ tuū ē, ⁊ vade. Uolo aūt ⁊ huic nouiſſimo dare, ſicut ⁊ tibi. Aut nō licet mihi, qđ volo facere? An ocul⁹ tu⁹ neqȝ eſt, qꝛ ego bon⁹ ſū? Sic erūt nouiſſimi, primi: ⁊ primi, nouiſſimi. Multi eni ſūt vocati, pauci vero electi. Credo. Offert.
Bonum eſt confiteri dño, ⁊ pſal pſal
lere nomini tuo altiſſime. Secr. 91

Muneribus noſtris, q̄s dñe, precibuſqȝ ſuſceptis, ⁊ celeſtib⁹ nos munda myſterijs, ⁊ clemēter exaudi. Per. Alia Secre.

Exaudi nos de⁹ ſalutaris nr̄, vt, ꝑ huius ſacramēti virtutē a cunctis nos mētis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiā tribuēs in preſenti ⁊ gloriam in futuro.
Tertia ad libitum. Cōio. Illu- pſal
mina faciem tuam ſuper ſeruum 118
tuum, ⁊ ſaluum me fac in tua mi- ⁊ 30
ſericordia: dñe non confundar, quoniaȝ inuocaui te. Poſtcōio.

Fideles tui deus per tua dona firmentur: vt eadem ⁊ percipiendo requirant, ⁊ querēdo ſine fine percipiant. Per dominum. Alia Poſtcommunio.

Mundet, ⁊ muniat nos, q̄s dñe, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedēte beata virgine dei genitrice Maria, cuȝ beatis aplis tuis Petro ⁊ Paulo, atqȝ beato N. ⁊ oibus ſāctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. Tertia ad libitū.

Bñdicam⁹ dño. R. Deo grās.

¶ Dñica in Sexageſima, Statio ad ſanctũ Paulum. Introit.

psal. 43 Exurge, quare obdormis dñe? exurge, ⁊ ne repellas i finẽ: quare faciẽ tuã auertis, obliuiſceris tribulationẽ noſtrã: adheſit i terra venter noſter: exurge dñe, adiuua nos, ⁊ libera nos. Pſalꝰ. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, qui cõſpicis qꝛ ex nulla nr̃a actione confidimus, cõcede ꝓpitius: vt cõtra aduerſa oĩa, doctoris gentiũ protectione muniamur. Per. Ad poſcenda ſuffragia ſanctoruꝫ. Oratio.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedẽte beata ⁊ glorioſa ſemperqꝫ virgine dei genitrice Maria, cũ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqꝫ beato N. ⁊ omnibus ſanctis: ſalutem nobis tribue benignꝰ ⁊ pacẽ: vt deſtructis aduerſitatibꝰ ⁊ erroribus vniuerſis, Eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Tertia ad libituꝫ. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

2.ca. 11. ⁊ 12 Fratres: Libẽter ſuffertis inſipientes: cuꝫ ſitis ipſi ſapientes. Suſtinetis enim, ſiquis vos in ſeruitutẽ redigit, ſiqs deuorat, ſiqs accipit, ſiquis extollitur, ſiquis in faciẽ vos cędit. Secundũ ignobilitatem dico, quaſi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo qs audet (in inſipientia dico) audeo ⁊ ego. Hebrei ſunt: ⁊ ego. Iſraelitę ſunt: ⁊ ego. Semen Abrahę ſunt, ⁊ ego. Miniſtri Chriſti ſũt, ⁊ ego: vt minus ſapiẽs dico, plus ego. In laboribus plurimis, in carceribus abũdãtius, in plagis ſupra modũ: in mortibus frequẽter. A Iudeis, qnquies, quadragenas vna minus accepi. Ter virgis cęſus ſuꝫ, ſemel lapidatꝰ ſuꝫ, ter naufragiũ feci: nocte, ⁊ die in profundũ maris fui. In itineribus ſępe, piculis fluminũ, periculis latronuꝫ, periculis ex genere, periculis ex gẽtibus, periculis in ciuitate, periculis in ſolitudine, piculis in mari, periculis in falſis fratribus. In labore ⁊ ęrumna, in vigilijs multis, in fame ⁊ ſiti, in ieiunijs multis, in frigore ⁊ nuditate. Preter illa, q̃ extrinſecus ſunt: inſtantia mea quotidiana, ſolicitudo oĩuꝫ eccleſiarũ. Quis infirmatur, ⁊ ego nõ infirmor? Quis ſcãdalizatur, ⁊ ego nõ vror? Si gloriari oportet: q̃ infirmitatis meę ſũt, gloriabor. Deꝰ ⁊ pr̃ dñi nr̃i Ieſu Chr̃i, qui eſt bñdictus in ſecula, ſcit ꝙ nõ mentior. Damaſci, ꝓpoſitus gentis Arętę regis, cuſtodiebat ciuitatẽ Damaſcenorũ, vt me cõꝓhenderet: ⁊ ꝑ feneſtrã in ſporta demiſſus ſũ ꝑ muꝝ: ⁊ ſic effugi manꝰ eiꝰ. Si gloriari oportet, nõ expedit qdẽ. Veniã autez ad viſiones ⁊ reuelationes dñi. Scio hominẽ in Chr̃o ante annos quatuordecim, ſiue i corpore, ſiue extra corpus, neſcio, Deꝰ ſcit: raptũ huiuſmodi vſqꝫ ad tertiũ cęluꝫ. Et

ſcio huiuſmodi hoiem, ſiue in cor
pore: ſiue extra corp⁹, neſcio, De
us ſcit: quoniã raptus eſt in para
diſũ: ⁊ audiuit arcana verba, quę
non licet homini loq. Pro huiuſ
modi gl'iabor, ꝓ me aũt nihil glo
riabor, niſi in infirmitatib⁹ meis.
Nã ⁊, ſi voluero gl'iari, nõ ero inſi
piẽs. Veritatẽ eniʒ dicã. Parco
auteʒ: neqꝫ me exiſtimet ſupra id
qđ videt ĩ me, aut audit aliqd ex
me. Et, ne magnitudo reuelatio-
nũ extollat me, datus eſt mihi ſti-
mulus carnis meę angelus ſata-
nę, qui me colaphizet. Propter
quod, ter dñʒ rogaui, vt diſcede-
ret à me: ⁊ dixit mihi. Sufficit ti-
bi gratia mea. Nam virtus in in-
firmitate perficitur. Libẽter igi
tur gloriabor in infirmitatibus
meis: vt inhabitet in me virtus
pſal. 82 Chriſti. Grad. Sciant gentes
qm̃ nomen tibi deus: tu ſolus al
tiſſimus ſuper oẽʒ terrã. ℣. De
us meus pone illos vt rotã, ⁊ ſi-
cut ſtipulam ante faciem venti.
pſal. 59 Tractus. Commouiſti domi-
ne terram, ⁊ conturbaſti eam. ℣.
Sana cõtritiones eius, quia mo-
ta eſt. ℣. Vt fugiant à facie ar-
cus: vt liberentur dilecti tui. Se
quentia ſancti euãg. ſm̃ Lucam.

ca. 8

IN illo tpe: Cũ turba plurima conue-
nirẽt, ⁊ de ciuita
tibus ꝑperarẽt
ad Jeſuʒ, dixit ꝑ
ſimilitudinẽ. E-
xijt q ſeminat ſe
minare ſemẽ ſuũ.
Et dum ſeminat, aliud cecidit ſe
cus viam, ⁊ conculcatuʒ eſt: ⁊ vo
lucres cęli comederunt illud. Et
aliud cecidit ſupra petram: ⁊ na-
tum aruit, quia non habebat hu-
moreʒ. Et aliud cecidit inter ſpi-
nas, ⁊ ſimul exortę ſpinę ſuffoca-
uerunt illud. Et aliud cecidit in
terram bonam: ⁊ ortuʒ, fecit fru-
ctuʒ centuplum. Hęc dicens cla-
mabat. Qui habet aures audien
di, audiat. Interrogabãt autem
eum diſcipuli eius, quę eſſet hęc
parabola. Quibus ipſe dixit. Vo
bis datum eſt noſſe myſteriuʒ re-
gni dei: cęteris aũt in parabolis,
vt videntes nõ videãt, ⁊ audien-
tes nõ intelligãt. Eſt autem hęc
parabola. Semẽ, eſt verbũ Dei.
Quod autem ſecus viaʒ: hi ſunt
qui audiunt, deinde venit diabo
lus, ⁊ tollit verbum de corde eo-
rum, ne credentes ſalui fiant. Nã
quod ſupra petrã, hi ſunt, qui cuʒ
audierint, cuʒ gaudio ſuſcipiunt
verbum: ⁊ hi radices nõ habent:
q2 ad tempus credunt, ⁊ in tẽpo
re tentationis recedunt. Quod
autem in ſpinis cecidit: hi ſunt, q
audierũt, ⁊ a ſolicitudinibus, ⁊ di
uitijs, ⁊ voluptatibus vitę, eũtes,
ſuffocant, ⁊ nõ referũt fructum.
Qđ aũt in terrã bonã: hi ſunt, q
in corde bono ⁊ optimo, audien-
tes verbũ retinent, ⁊ fructuʒ affe
runt in patiẽtia. Offer. Perfice pſal. 16
greſſus meos ĩ ſemitis tuis, vt nõ
moueantur veſtigia mea: inclina
aurẽ tuã, ⁊ exaudi v̄ba mea, miri-
fica miſ̃icordias tuas, q ſaluos fa-
cis ſperãtes in te dñe. Secreta.
Oblatum

Oblatū tibi dñe ſacrificium viuificet nos ſemper, ⁊ muniat. Per domi. Alia Secreta.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris nr̃: vt, ꝑ huius ſacramēti virtutē, a cunctis nos mētis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiā tribuēs in pręſenti, ⁊ gloriam in futuro.
psal. 42 Tertia ad libitū. Cōio. Introibo ad altare Dei, ad Deuȝ qui lętificat iuuentutē meā. Poſtcō.

Supplices te rogamus oṗs deus: vt, quos tuis reficis ſacramentis, tibi etiā placitis moribus dignanter deſeruire concedas. Per d. Alia poſtcōmunio.

Mundet, ⁊ muniat nos, q̄s dñe, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedēte beata virgine dei genitrice Maria, cuȝ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqȝ beato N. ⁊ omnibus ſāctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Tertia ad libitum. Benedicamus domino. R̸. Deo gratias.

¶ Dñica in Quiquageſima, Statio ad ſanctū Petrū. Introitus.

psal. 30 Eſto mihi i deū ꝓtectorem ⁊ in locū refugij: vt ſaluum me facias: qm̄ firmamētū meū, ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomē tuū dux mihi eris, ⁊ enutries me. Ps. In te dñe ſperaui, nō cōfundar in ęternū: in iuſtitia tua libera me. V. Glia. Orō.

Preces noſtras, q̄s dñe, clementer exaudi: atqȝ a peccatorum vinculis abſolutos, ab omni nos aduerſitate cuſtodi. Per dñm noſtrum. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, q̄s dñe, mētis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte beata ⁊ glorioſa ſemperqȝ virgine dei genitrice Maria, cum beatis apl̄is tuis Petro ⁊ Paulo, atqȝ btō. N. ⁊ oibus ſāctis, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Tertia ad libituȝ.

Le. epl̄ę btī Pauli apl̄i ad Cori.

Fratres: Si linguis hominuȝ loquar, ⁊ angelorū: charitatem autem nō habeā: factus ſum velut ęs ſonās, aut cymbalū tinniens. Et, ſi habuero prophetiam, ⁊ nouerim myſteria omnia ⁊ omnē ſcientiā: ⁊, ſi habuero omnem fidem, ita vt mōtes trāſferā, charitatem autem non habuero, nihil ſum. Et, ſi diſtribuero in cibos pauperum omnes facultates meas: ⁊, ſi tradidero corpus meum ita vt ardeaȝ, charitatem autem non habuero: nihil mihi prodeſt. Charitas patiens eſt: benigna eſt. Charitas non ęmulatur, nō agit perperam. non inflatur, nō eſt ambitioſa: nō quęrit quę ſua ſunt: nō irritatur: non cogitat malum: nō gaudet ſuper iniquitatem, congaudet autem veritati. Omnia ſuffert, omnia credit, omnia ſperat, oia ſuſtinet. Charitas nunquā excidit: ſiue ꝓphetię, euacuabunt: ſiue linguę, ceſſa- 1. ca. 13

ceſſabunt: ſiue Sciētia, deſtruet. Ex parte eniȝ cognoſcimuſ, ⁊ ex parte pphetamuſ. Cū aūt venerit qd perfectū eſt, euacuabit qd ex parte eſt. Cū eſſē paruulus, loquebar vt paruulus, ſapiebā vt paruulus, cogitabā vt paruuluſ. Quādo autem factus ſū vir: euacuaui q̄ erant paruuli. Uidemus nūc per ſpeculū in enigmate: tūc aūt facie ad faciē. Nunc cognoſco ex parte: tunc autē cognoſcā, ſicut ⁊ cognitus ſū. Nunc autem manēt, fides, ſpes charitas, tria hec: maior autē horum eſt charitas. Gradua. Tu es deus, qui

psal. 76 facis mirabilia ſolus: notā feciſti in gentibus virtutē tuā. ℣. Liberaſti in brachio tuo populum tuū, filios Iſrael, ⁊ Ioſeph. Tractus. Iubilate deo ois terra:

psal. 99 ſeruite dn̄o in letitia. ℣. Intrate i cōſpectu eius in exultatione: ſcitote ꝙ dn̄s ipſe eſt deus. ℣. Ipſe fecit nos, ⁊ non ipſi nos: Nos aūt ppl'ſ ei⁹: ⁊ oueſ paſcue eius.

Seq. ſancti euange. ſm̄ Lucam.

ca. 18 IN illo tp̄e: Aſſūpſit Jeſus duodecim diſcipulos ſuos ſecretò, ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus Hieroſolymā: ⁊ cōſummabuntur omnia que ſcripta ſunt p prophetaſ de filio hoīs. Tradetur enim gentibus, ⁊ illudetur, ⁊ flagellabitur, ⁊ conſpuetur. Et poſtquā flagellauerint, occident euȝ: ⁊ die tertia reſurget. Et ipſi nihil horum intellexerunt. Erat aūt verbū iſtud abſcōditū ab eiſ, ⁊ nō intelligebāt que dicebātur. Factū eſt aūt, cuȝ appropinquaret Jericho, cecus qdaȝ ſedebat ſecus viam, mendicans. Et cum audiret turbā pretereuntē, interrogabat qd hoc eſſet. Dixerunt aūt ei ꝙ Jeſus Nazarenus trāſiret. Et clamauit dicens. Jeſu fili Dauid miſerere mei. Et q preibāt, icrepabāt eū, vt taceret. Ipſe vero multo magis clamabat. Fili Dauid miſerere mei. Stans aūt Jeſus iuſſit illū adduci ad ſe. Et cū appropinquaſſet, interrogauit illū dicēs. Quid tibi viſ faciā? At ille dixit. Dn̄e, vt videaȝ. Et dixit illi Jeſus. Reſpice. Fideſ tua te ſaluū fecit. Et cōfeſtiȝ vidit, ⁊ ſequebatur illuȝ, magnificāſ deū. Et oīs plebſ vt vidit, dedit laudē Deo. Offer. Bn̄dict⁹

es dn̄e, doce me iuſtificationes psal. 118 tuas: in labijs meis pronunciaui omnia iudicia oris tui. Secreta.

HAec hoſtia, q̄ſ dn̄e, emūdet nr̄a delicta: ⁊ ad ſacrificiū celebrāduȝ ſubditoꝝ tibi corpora mēteſ qȝ ſāctificet. Per. Alia ſe.

EXaudi nos deus ſalutaris nr̄: vt p huiuſ ſacramēti virtutē, à cunctiſ noſ mētiſ ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis, grāȝ tribuēs in preſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per. Cōio. Mādu cauerūt, ⁊ ſa

turati ſunt nimis, ⁊ deſideriū eo psal. 77 rum attulit eiſ dn̄ſ: nō ſunt fraudati à deſiderio ſuo. Poſtcōio.

QUeſum⁹ oīp̄s de⁹: vt q celeſtia alimēta pcepim⁹: p hec ꝯtra omnia aduerſa muniamur. Per domi. Alia poſtcōmunio.

MUndet, ⁊ muniat nos, q̄s dn̄e, diuini ſacramenti mu-

nus

nus oblatū: ⁊ intercedēte beata
virgine dei genitrice Maria, cū
beatis aplīs tuis Petro ⁊ Pau-
lo, atq; beato N. ⁊ oībus ſāctis:
à cūctis nos reddat ⁊ puerſitati-
bus expiatos, ⁊ aduerſitatibus
expeditos. Per eūdem. Bene-
dicamus dño. ℟. Deo gratias.

¶ Feria iiij. Cinerū añ miſſā bñ-
dicūtur cineres facti de ramis o-
liuę bñdictis p̄teriti anni hoc mo
do. Primò cantatur Antipho.

Pſal. 68 Exaudi nos domi-
ne: qm̄ benigna eſt
miſericordia tua:
⁊ ſecundū multitu
dinē miſerationū
tuarū reſpice nos
dñe. Ps. Saluū me fac deus: qm̄
intrauerūt aquę vſq; ad animā
meā. ℣. Gloria. repetit Exau-
di nos. Deinde dī Dñs vobiſcū.
℟. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

Omnipotēs ſempiterne de-
us, parce pęnitētib⁹, propi
tiare ſupplicātibus: ⁊ mittere di-
gneris ſāctū angelū tuū de celis,
qui bene ✠ dicat, ⁊ ſācti ✠ ficet
hos cineres: vt ſint remediū ſalu
bre oībus nomē ſāctū tuū humi-
liter implorātib⁹: ac ſemetipſos
ꝓ conſciētia delictoꝝ ſuoꝝ accu
ſantib⁹: atq; ante cōſpectū diui-
nę clemētię tuę facinora ſua deplo
rātibus: vel ſereniſſimā pietatē
tuā ſuppliciter obnixēq; flagitā-
tib⁹: ⁊ preſta per inuocationē ſā-
ctiſſimi nominis tui: vt, quicūq;
eos ſuper ſe aſperſerint, ꝓ redē-
ptione peccatoꝝ ſuoꝝ, corpo-
ris ſanitatē, ⁊ animę tutelā perci-
piant. Per Chriſtum dominum
noſtrum. ℟. Amen. Oremus.

Deus, qui nō morte, ſed pę-
nitentiā deſideras peccato-
rū: fragilitatē conditionis huma
nę benigniſſimè reſpice: ⁊ hos ci-
neres, quos cauſa ꝓferēdę humi
litatis, atq; ꝓmerēdę venię, capi
tib⁹ nr̄is imponi decernim⁹, be-
ne ✠ dicere ꝓ tua pietate digna
re: vt, qui nos cinerem eſſe, ⁊ ob
prauitatis nr̄ę meritū in puluerē
reuerſuros cognoſcimus: pecca-
toꝝ oīum veniā, ⁊ prēmia miſeri-
corditer conſequi mereamur.
Per Chriſtum dominum no-
ſtrum. ℟. Amen. Oremus.

Deus qui humiliatione fle-
cteris, ⁊ ſatiſfactione placa-
ris: aurē tuę pietatis inclina pre-
cibus noſtris: ⁊ capitib⁹ ſeruoꝝ
tuoꝝ, horū cinerū aſperſione at-
tactis, effunde ꝓpitius gratiam
tuę bene ✠ dictiōis: vt eos, ⁊ ſpi
ritu compūctionis repleas, ⁊ q̄ iu
ſtè poſtulauerint, efficaciter tri-
buas: ⁊ conceſſa perpetua ſtabi-
litate, ītactos manere decernas.
Per Chriſtum dominum no
ſtrum. ℟. Amen. Oremus.

Omnipotēs ſēpiterne deus
qui Niniuitis, in cinere, ⁊ ci
licio pęnitentibus, indulgentię
tuę remedia preſtitiſti, cōcede ꝓ-
pitius: vt ſic eos imitemur habi-
tu, quatenus venię ꝓſequamur
obtētu. Per dñm noſtrū Jeſū.

Cōpleta cinerum benedictione,
primò iponitur cinis ſacerdoti ce
lebraturo miſſā ab alio ſacerdote
ſi adeſt: alioquin ipſemet ſacer-
dos

dos genibus flexis coram altari
ſibi ipſi cineres imponit: ⁊ canta
tur ſtatim a choro Antiphona.
Joe. IMmutemur habitu, in ci-
2 nere, ⁊ cilicio: ieiunemus, ⁊
ploremus ante dñz: quia multuz
miſericors eſt dimittere peccata
noſtra deus noſter. Alia Aña.
Iuxta veſtibulum ⁊ altare plo
rabunt ſacerdotes miniſtri do-
mini, ⁊ dicẽt: parce domine, par-
ce populo tuo: ⁊ ne diſſipes ora
canentiuz te dñe. Sequitur ℟.
Emẽdemuſ in melius, quę igno
rãter peccauimus: ne ſubito prę-
occupati die mortis, q̃ramus ſpa
tiũ penitentię, ⁊ inuenire nõ poſ-
ſimus. Attende dñe, ⁊ miſerere:
pſal. quia peccauimus tibi. ℣. Adiu-
78 ua nos deus ſalutaris noſter: ⁊
propter honorem nõis tui dñe
libera nos. Attende. ℣. Glo-
ria. Attẽde. Sacerdoſ vero duz
cantant añę, ⁊ reſponſoriuz: pri
mo miniſtris ſtantibus genibus
flexis corã altari imponit cinerẽ
Ge. dicens. Memento homo quia
3 puluis es, ⁊ in puluerem reuertẽ
ris. Poſtea veniunt alij, primo
Clerus ꝑ ordinẽ, deinde popu-
lus: ⁊ genib⁹ flexis ante altare ſi-
gillatiz recipiũt cinereſ a ſacerdo
te: vt dictũ eſt de miniſtriſ. Com
pleta cinerum datione dr̃ Dñs
vobiſcum. Oremus. Oratio.
COncede nobis dñe pręſi-
dia militię Chriſtianę ſan-
ctis inchoare ieiunijs: vt contra
ſpirituales nequitiaſ pugnaturi
continentię muniamur auxilijs.
Per Chꝛm dñz nr̃z. ℟. Am.

Deinde dicitur miſſa. Statio
ad ſanctã Sabinam. Introit⁹.
MIſereris omnium ſapi.
dñe, ⁊ nihil odiſti 11
eorum quę feciſti:
diſſimulans pecca
ta hominum pro-
pter penitentiam:
⁊ parcẽſ illiſ: quia tu eſ dominuſ
deus noſter. Pſal. Miſerere pſal
mei deus, miſerere mei: quoniaz 56
in te cõfidit anima mea. ℣. Glo-
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oremus.
PRęſta domine fidelibus
tuis: vt ieiuniorum vene-
randa ſollemnia, ⁊ congrua pie-
tate ſuſcipiant, ⁊ ſecura deuotio-
ne percurrant. Per dominum.
¶ Ab hac die vſque ad domini-
cã de paſſione, poſt orationẽ diei
dicunt due ſequẽtes orationes.
Ad poſcẽda ſuffragia ſan. Orõ.
A Cunctis nos, quęſumus
domine, mentis ⁊ corporis
defende periculis: ⁊ intercedẽ-
te beata ⁊ glorioſa ſemperq; vir
gine Dei genitrice Maria, cum
beatis apoſtolis tuis Petro ⁊
Paulo atque beato N. ⁊ omni-
bus ſanctis, ſalutem nobis tri-
bue benignus ⁊ pacez: vt deſtru-
ctis aduerſitatibus ⁊ erroribus
vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi
ſeruiat libertate. Oratio.
OMnipotẽſ ſempiterne de-
us: qui viuorum dominaſ-
ris ſimul ⁊ mortuorũ, omniũq;
miſereris, quos tuos fide ⁊ ope-
re futuros eſſe prænoſcis: te ſup-
plices exoramus: vt, pro quibus
effundere preces decreuimus,
quoſ-

quoſq3, vel pręſens ſeculum ad-
huc in carne retinet, vel futuruz
iá exutos corpore ſuſcepit: inter-
cedentibus omnibus ſanctis tu-
is: pietatis tuę clementia, omniũ
delictorum ſuorum veniam con-
ſequantur. Per dominum noſt.

Lectio Joelis prophetę.

ca.2 HAec dicit dñs. Conuerti-
mini ad me in toto corde
veſtro: in ieiunio, ⁊ fletu, ⁊ plan-
ctu: ⁊ ſcindite corda veſtra, ⁊ nõ
veſtiméta veſtra. Et cõuertimi-
ni ad dñm deuz veſtrum: q2 beni
gnus ⁊ miſericors eſt, patiens ⁊
multę miſericordię: ⁊ pręſtabilis
ſup malitia. Quis ſcit, ſi cõuerta-
tur, ⁊ ignoſcat deus: ⁊ relinquat
poſt ſe benedictioné, ſacrificiũ ⁊
libamé dño deo noſtro? Canite
tuba in Siõ: ſanctificate ieiuniũ:
vocate cętũ: cõgregate populũ:
ſanctificate eccleſiaz, coadunate
ſenes, cógregate paruulos, ⁊ ſu-
gentes vbera. Egrediatur ſpon
ſus de cubili ſuo: ⁊ ſponſa de tha
lamo ſuo. Inter veſtibulum ⁊ al-
tare plorabunt ſacerdotes mini-
ſtri domini, ⁊ dicent. Parce do-
mine, parce populo tuo: ⁊ ne des
hereditatez tuam in opprobriũ,
vt dominent eis nationes. Qua-
re dicunt in populis: vbi eſt deus
eorũ? Zelatus eſt dominus ter-
ram ſuá: ⁊ pepercit populo ſuo.
Et reſpõdit dñs, ⁊ dixit populo
ſuo. Ecce ego mittam vobis fru
mentum, ⁊ vinum, ⁊ oleũ: ⁊ reple
bimini in eis: ⁊ non dabo vos vl
tra opprobriũ in gentibus: dicit
dominus omnipotés. Gradua.

Miſerere mei de⁹, miſerere mei: pſal.
quoniá in te confidit anima mea. 56.
℣. Miſit de cęlo, ⁊ liberauit me:
dedit in opprobrium conculcan-
tes me. Tractus. Domine non pſal.
ſecundum peccata noſtra, quę fe 102
cimus nos: neque ſecundum ini-
quitates noſtras retribuas no-
bis. ℣. Dñe, ne memineris ini- pſal.
quitatum noſtrarum antiquaꝝ: 78
cito anticipent nos miſericordię
tuę, q2 pauperes facti ſumus ni-
mis. Cum dicitur ſequens ver-
ſus, genuflectitur. ℣. Adiuua
nos deus ſalutaris noſter: ⁊ pro-
pter gloriam nominis tui dñe li-
bera nos: ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomen tuuz.
Supradict⁹ Tractus ab hac die
dicitur feria ij. iiij. ⁊ vj. vſque ad
feriam quartam maioris hebdo-
madę, niſi proprius aſſignetur.

Sequentia ſancti euangelij
ſecundum Mattheum.

IN illo té- ca.6
pore: Dixit
Jeſus diſcipulis
ſuis. Cũ ieiuna
tis, nolite fieri,
ſicut hypócri-
tę, triſtes. Exter
minát enim faci
es ſuas: vt appa
reát hominib⁹ ieiunátes. Amen
dico vobis: receperũt mercedez
ſuá. Tu autẽ cuz ieiunas, vnge ca
put tuũ, ⁊ faciẽ tuá laua: ne vide-
aris hominib⁹ ieiunás: ſed patri
tuo, q eſt in abſcõdito. Et pater
tu⁹, q videt i abſcõdito, reddet ti
bi. Nolite theſaurizaꝛ vobis the
ſauros

ſauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea demolitur: ⁊ vbi fures effodiunt ⁊ furantur. Theſaurizate autem vobis theſauros in celo: vbi neqꝫ erugo, neque tinea demolitur: ⁊ vbi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi eſt enim theſaurus tuus, ibi eſt ⁊ coꝛ tuū.

pſal. 29 Offerto. Exaltabo te domine, quoniā ſuſcepiſti me, nec delectaſti inimicoꝝ meoꝝ ſup me: dñe clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. Secreta.

Hac nos, q̄s dñe, his muneribus offerendiꝫ conuenienter aptari: quibus ipſius venerabilis ſacramēti celebramus exoꝛdium. Per domin. Alie ſecrete vſque ad Dominicam paſſionis.

Exaudi nos deus ſalutaris nr̄: vt p huiuꝫ ſacramētivirtutē, a cūctis noꝫ mētis ⁊ coꝛporis hoſtib⁹ tuearis, grāꝫ tribuēs in pꝛeſenti, ⁊ gloꝛiam in futuro.

Deus, cui ſoli cognitus eſt numeruꝫ electoꝛū in ſuperna felicitate locādus: tribue q̄s: vt, intercedētibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſoꝛum, quos in oꝛatione commendatos ſuſcepimus, ⁊ nomina omniuꝫ fidelium beate pꝛedeſtinatiōis liber aſcripta retineat. Per dominum no.

Pꝛefatio. Qui coꝛpoꝛali ieiunio. fo. 120. Et dicit quotidie vſque ad Dominicam paſſionis: etiam in miſſa de feſto, quando pꝛopꝛiam non habuerit. Cōio.

p̄s. 1 Qui meditabitur in lege domini die ac nocte, dabit fructū ſuuꝫ in tēpoꝛe ſuo. Poſtcōio.

Percepta nobis dñe pꝛebeant ſacramenta ſubſidium: vt tibi grata ſint noſtra ieiunia, ⁊ nobiꝫ pꝛoficiant ad medelam. Per dñm. Alie Poſtcommunioneꝫ vſque ad Dominicaꝫ paſſionis.

Mundet, ⁊ muniat nos, q̄s dñe, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cuꝫ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificēt nos, q̄s, oīps ⁊ miſericoꝛs deus, ſacramenta q̄ ſumpſimus: ⁊ intercedentibuꝫ oībus ſanctis tuis pꝛeſta: vt hoc tuū ſacramentū nō ſit nobis reatus ad penaꝫ: ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerūꝫ, ſit foꝛtitudo fragilium, ſit cōtra omnia mundi pericula firmamentum, ſit viuoꝛū atqꝫ moꝛtuorum fidelium remiſſio omnium delictoꝛum. Per dominum no.

Deinde ſacerdos abſolutē dicit. Oremus. Poſtea diaconus (ſi in officio diaconatus ſeruiat) dicit. Humiliate capita vr̄a Deo. Alioquin ipſemet ſacerdos. Sequitur ſuper populum. Oratio.

Inclinātes ſe domine maieſtati tue pꝛopitiatus intende: vt, qui diuino munere ſūt refecti, celeſtibus ſemper nutriant auxilijs. Per. Et hic modus dicēdi oꝛonē ſup populū ſeruat̄ tātūmodo i miſſa de feria vſqꝫ ad iiij. feriā maioꝛis hebdom. Benedicamus dño. R. Deo grās.

Feria

¶ Feria v. Statio ad ſanctum Georgium. Introitus.

pſal. 54 Um clamarem ad dñz, exaudiuit vocē meā ab his q̄ appropinquāt mihi, ꝛ humiliauit eos, q̄ eſt añ ſecula, ꝛ manet in ęternū: iacta cogitatū tuū in dño, ꝛ ipſe te enutriet. Ps. Exaudi deus orationē meā, ꝛ ne deſpexeris deprecationē meā: intēde mihi, ꝛ exaudi me. V. Gloria.

Oro. Deus, q̄ culpa offēderis, pęnitētia placaris, preces populi tui ſupplicantis propitius reſpice: ꝛ flagella tuę iracundię, q̄ pro peccatis noſtris meremur, auerte. Per do. Ad poſcenda ſuffragia ſanctoꝛū. Oratio.

A cunctis nos q̄s dñe, mentis ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedēte beata ꝛ glorioſa ſemperq̨ virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ꝛ Paulo, atq̨ beato N. ꝛ oibus ſanctis, ſalutē nobis tribue benignus ꝛ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ꝛ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui viuorū dominaris ſimul ꝛ mortuorū, omniūq̨ miſereris, quos tuos fide ꝛ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuimus, quoſque vel pręſens ſeculū adhuc in carne retinet, vel futurū iā exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus oibus ſanctis tuis: pietatis tuę clementia: oīuz delictoꝛū ſuorū veniā cōſequantur. Per do.

Lectio Iſaię prophetę.

In diebus illis: Aegrotauit c. 38
Ezechias vſq̨ ad mortē: ꝛ introiuit ad eū Iſaias filiꝰ Amos propheta, ꝛ dixit ei. Hęc dicit dñs. Diſpone domui tuę: q2 morieris tu, ꝛ nō viues. Et cōuertit Ezechias faciē ſuā ad parietē, ꝛ orauit ad dñz, ꝛ dixit. Obſecro dñe: memēto, queſo, quō ambulauerim corā te in veritate ꝛ in corde perfecto: ꝛ quod bonū eſt in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. Et factū eſt verbum dñi ad Iſaiā, dicēs. Uade: ꝛ dic Ezechię. Hęc dicit dñs deus Dauid patris tui. Audiui orationē tuam: ꝛ vidi lacrymas tuas. Ecce ego adijciam ſuper dies tuos quindecim annos: ꝛ de manu regis Aſſyrioꝛū eruam te, ꝛ ciuitatem iſtā: ꝛ protegam eā. Ait dominus omnipotens.

Gradua. Iacta cogitatum tu- pſal.
um in domino, ꝛ ipſe te enutriet. 54
V. Dum clamarem ad dominū exaudiuit vocem meam ab his, qui appropinquant mihi.

Seq. ſan. euang. ſm Mattheū.

In illo tē- ca. 8
pore. Cū introiſſet Ieſus Capharnaum, acceſſit ad eum Centurio, rogans eum, ꝛ dicens. Domine, puer meus iacet in

in domo paralyticus, ⁊ male torquetur. Et ait illi Jeſus. Ego veniã: ⁊ curabo eum. Et reſpõdẽs Centurio, ait. Domine non ſum dignus, vt intres ſub tectum meum: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſanabitur puer meus. Nam ⁊ ego homo ſum ſub poteſtate cõſtitutus, habens ſub me milites: ⁊ dico huic: Vade, ⁊ vadit. Et alio: veni, ⁊ venit. Et ſeruo meo: fac hoc, ⁊ facit. Audiens autem Jeſus, miratus eſt: ⁊ ſequentibus ſe dixit. Amen dico vobis: nõ inuẽni tantã fidẽ in Jſrael. Dico autẽ vobis, ꝙ multi ab oriente ⁊ occidente veniẽt, ⁊ recũbẽt cũ Abraham, Jſaac, ⁊ Jacob in regno cęlorum: filij aũt regni eijcientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Et dixit Jeſus Cẽturioni. Vade: ⁊ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa hora. Offert. Ad te

pſal. 24 dñe leuaui animam meam: deus meus in te confido, non erubeſcam: neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi, qui te expectant, nõ cõfundentur. Secreta.

Sacrificijs pręſentibus dñe, q̃s, intende placatus: vt ⁊ deuotioni noſtrę proficiant, ⁊ ſaluti. Per dominũ. Alię ſecretę.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem, a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuens in pręſenti, ⁊ gloriam in futuro.

Deus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locãdus, tribue, q̃ſum⁹: vt, intercedẽtibus oĩbus ſanctis tuis, vniuerſorũ, quos in oratione commendatos ſuſcepimus, ⁊ nomina omnium fidelium beatę prędeſtinationis liber aſcripta retineat. Per dñm. Cõmu.

Acceptabis ſacrificium iuſtitię, oblationes, ⁊ holocauſta, ſuper altare tuum domine. Poſtcõmu. pſal 50

Cœleſtis doni benedictione percepta, ſupplices te de⁹ oĩps deprecamur: vt hoc idẽ nobis, ⁊ ſacramenti cauſa ſit, ⁊ ſalutis. Per d. Alię poſtcõiones.

Tueatur, ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti munus oblatũ: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificent nos, q̃s oĩps ⁊ miſericors deus, ſacramenta q̃ ſumpſimus: ⁊ intercedentibus oĩbus ſanctis tuis, pręſta: vt hoc tuũ ſacramentũ nõ ſit nobis reatus ad pęnã, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerũ, ſit fortitudo fragilium, ſit cõtra oĩa mundi pericula firmamẽtũ, ſit viuorũ atq; mortuorum fidelium, remiſſio omnium delictorum. Per dominum noſtrũ.

Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Parce domine, parce populo tuo: vt dignis flagellationibus caſtigatus, in tua miſeratio-

ſeratione reſpiret. Per dominū.
¶ Feria vj. Statio ad ſanctos
Joannem, ⁊ Paulum. Introit⁹.
pſal. 29 Adiuit dñs, ⁊
miſertus eſt mi
hi: dñs factus
eſt adiutor me
us. pſal⁹. Exal
tabo te domi
ne, quoniam ſu
ſcepiſti me: nec delectaſti inimi
cos meos ſuper me. ℣. Gloria.
Inchoata ieiunia, q̄s Oro.
dñe, benigno fauore proſe
quere: vt obſeruantiam, quā cor
poraliter exhibemus, mentibus
etiā ſynceris exercere valeamus.
Per. Alię orationes vt i fer. iiij.
Cinerum. Lctō Iſaię prophetę.
c.58 Haec dicit dñs deus. Cla
ma, ne ceſſes: quaſi tuba, ex
alta vocem tuam, ⁊ annuncia po
pulo meo ſcelera eorum, ⁊ domui
Jacob peccata eorum. Me ete
nim de die in diem quęrunt, ⁊ ſci
re vias meas volunt, quaſi gens
quę iuſtitiam fecerit, ⁊ quę iudi
cium dei ſui nō dereliquerit. Ro
gant me iudicia iuſtitię: ⁊ appro
pinquare deo volunt. Quare ie
iunauimus, ⁊ non aſpexiſti? humi
liauimus animas noſtras, ⁊ neſci
ſti? Ecce, in die ieiunij veſtri in
uenitur voluntas veſtra: ⁊ om
nes debitores veſtros repetitis.
Ecce, ad lites ⁊ contentiones ie
iunatis, ⁊ percutitis pugno im
pie. Nolite ieiunare ſicut vſque
ad hanc diem, vt audiatur in ex
celſo clamor veſter. Nunquid ta
le eſt ieiunium, quod elegi, perdi
em affligere hominē animam ſu
am? Nunquid, cōtorquere qua
ſi circulum caput ſuum, ⁊ ſaccum
⁊ cinerem ſternere? Nunquid
iſtud vocabis ieiunium ⁊ dieꝫ ac
ceptabilem dño? Nonne, hoc eſt
magis ieiunium, quod elegi? Diſ
ſolue colligationes impietatis:
ſolue faſciculos deprimētes. Di
mitte eos, qui confracti ſunt, li
beros: ⁊ omne onus diſrumpe.
Frange eſurienti panem tuum, ⁊
egenos vagoſq; induc in domuꝫ
tuā. Cum videris nudum, operi
eum: ⁊ carnem tuam ne deſpexe
ris. Tunc erumpet quaſi mane
lumen tuum: ⁊ ſanitas tua citius
orietur: ⁊ anteibit faciem tuā iu
ſtitia tua: ⁊ gloria dñi colliget te.
Tūc inuocabis, ⁊ dñs exaudiet:
clamabis: ⁊ dicet: ecce adſum.
Quia miſericors ſum dominus
deus tuus. Grad. Unam petij pſal.
à domino, hanc requiram: vt in 26
habitem in domo domini. ℣.
Ut videam voluptatem domini,
⁊ protegar à templo ſancto eius.
Tractus. Domine non ſecun
dum peccata noſtra, quę fecimus
nos: neque ſecundum iniquita
tes noſtras retribuas nobis. ℣.
Domine, ne memineris iniquita
tum noſtrarum antiquaruꝫ: cito
anticipent nos miſericordię tuę,
quia pauperes facti ſumus ni
mis. ℣. Adiuua nos deus ſalu
taris noſter: ⁊ ꝓpter gloriam no
minis tui dñe libera nos: ⁊ pro
pitius eſto peccatis noſtris, pro
pter nomen tuū. Sequentia ſan
cti euangelij ſecundū Mattheū.

Ca. 5
76
In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Audiſtis, quia dictuʒ eſt antiqs. Diliges proximū tuuʒ: ⁊ odio habebis inimicū tuū. Ego autē dico vobis. Diligite inimicos veſtros: benefacite his qui oderunt vos: ⁊ orate pro perſequentibus ⁊ calumniātibus vos: vt ſitis filij patris veſtri qui in cęlis eſt: q ſolē ſuum oriri facit ſuper bonos ⁊ malos, ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊ iniuſtos. Si enī diligitis eos q vos diligunt, quaʒ mercedē habebitis? Nōne ⁊ publicani hoc faciunt? Et, ſi ſalutaueritis fratres veſtros tm̄, qd amplius facitis? Nōne ⁊ ethnici hoc faciūt? Eſtote ergo vos pfecti, ſicut ⁊ pr̄ veſter cęleſtis pfectus eſt. Attēdite, ne iuſtitiā veſtrā faciatis corā hoibus, vt videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud patrē veſtrū qui in cęlis eſt. Cū ergo facis eleemoſynā, noli tuba canere ante te, ſicut hypocritę faciunt in ſynagogis ⁊ in vicis, vt honorificent̄ ab hominibus. Amen dico vobis receperūt mercedē ſuā. Te autē faciēte eleemoſynā, neſciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua: vt ſit eleemoſyna tua in abſcōdito. Et pater tuus, q videt in abſcon-
pſal. dito, reddet tibi. Offerto. Dn̄e
118 viuifica me ſecūdū eloquiū tuuʒ, vt ſciā teſtimonia tua. Secreta.

Sacrificium dn̄e obſeruantię quadrageſimalis quod offerimus, pręſta quęſum⁹, vt tibi ⁊ mentes noſtras reddat acceptas, ⁊ cōtinentię prōptioris nobis tribuat facultatē. Per dn̄m. Alię ſecr. vt in fer. iiij. Cinerum.
Cōio. Seruite dn̄o in timore, ⁊ pſal
exultate ei cum tremore: apprehendite 2
diſciplinam, ne pereatis de via iuſta. Poſtcommunio.

Spiritū nobis dn̄e tuę charitatis infunde: vt, quos vno pane cęleſti ſatiaſti, tua facias pietate cōcordes. Per dn̄o. in vni. eiuſ. Alię poſtcō. vt in feria iiij. Cineruʒ. Super ppl̄m. Orem⁹. Humiliate capita veſtra Deo.

Tuere domine populum tuum: ⁊ ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit aduerſitas, ſi nulla ei dominetur iniquitas. Per domi.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctuʒ Tryphonem. Introitus.

Audiuit dn̄s, ⁊ pſal
miſertus eſt mi- 29
hi: dn̄s factus eſt adiutor meus. Ps. Exaltabo te dn̄e, qm̄ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. ℣. Gloria pa. Orem⁹.

Adeſto dn̄e ſupplicationib⁹ nr̄is: ⁊ cōcede, vt hoc ſollēne ieiunium, quod animis, corporibuſq; curādis ſalubriter iſtitutū eſt, deuoto ſuitio celebremus. Per. Alię orōnes, vt in feria iiij. Cineruʒ. Lectio Iſaię pphetę.

Hęc

58 Hec dicit dñs deus. Si ab-
ſtuleris de medio tui cate-
naz, ⁊ deſieris digitũ extẽdere, ⁊
loq qđ nõ ꝓdeſt: cũ effuderis eſu
rienti aĩam tuã, ⁊ aĩam afflictã re-
pleueris: tũc orieť in tenebris lux
tua, ⁊ tenebre tue erũt ſicut meri-
dies. Et requiem dabit tibi dñs
deus tuus ſemp: ⁊ implebit ſplen
doribus aĩaȝ tuã: ⁊ oſſa tua libe-
rabit. Et eris quaſi hortus irri-
guus: ⁊ ſicut fons aquarũ, cuius
nõ deficient aque. Et edificabunť
in te deſerta ſeculorũ: fundamen-
ta generationis ⁊ generationis
ſuſcitabis. Et vocaberis edifica
tor ſepiũ, cõuertẽs ſemitas in qe-
tẽ. Si auerteris a ſabbato pedeȝ
tuũ, facere voluntatem tuã in die
ſancto meo: ⁊ vocaueris ſabba-
tũ delicatũ, ⁊ ſãctũ dñi glorioſuȝ:
⁊ glorificaueris eũ dũ nõ facis vi
as tuas, ⁊ nõ inuenitur voluntas
tua, vt loquaris ſermonem: tunc
delectaberis ſup dño: ⁊ ſuſtollaȝ
te ſup altitudineȝ terre: ⁊ cibabo
te hereditate Jacob patris tui.
Os enim dñi locutũ eſt. Gradu.
pſal. 26 Unã petij a dño, hãc requiram,
vt inhabitẽ i domo dñi. ℣. Ut vi
deã voluptateȝ dñi: ⁊ protegar a
tẽplo ſcõ eius. Seq. ſancti euãg.
ſcḋm Marcum.

Mar. 6 In illo tem
pore: Cuȝ
ſero eſſet factuȝ,
erat nauis in me
dio mari, ⁊ Je-
ſus ſolus in ter-
ra. Et vidit di-
ſcipulos ſuos la
borantes in remigando. Erat
enim ventus contrarius eis. Et
circa quartã vigiliã noctis venit
ad eos ambulans ſupra mare, ⁊
volebat ꝑterire eos. At illi vt vi-
derũt eum ambulãtẽ ſupra mare,
putauerunt phantaſma eſſe: ⁊ ex-
clamauerũt. Oẽs enim eum vide-
runt: ⁊ cõturbati ſunt. Et ſtatim
locut⁹ eſt cũ eis: ⁊ dixit illis. Con
fidite. Ego ſum: nolite timere.
Et aſcẽdit ad illos in nauim: ⁊ ceſ
ſauit vẽtus. Et plus magis intra
ſe ſtupebãt. Non enim intellexe-
runt de panibus. Erat enim cor
illorũ obcecatũ. Et cuȝ tranſfre-
taſſent, venerunt in terrã Gene-
ſareth, ⁊ applicuerunt. Cumqȝ
egreſſi eſſent de naui, continuo
cognouerunt eũ. Et ꝑcurrentes
vniuerſam regionẽ illã, ceperunt
in grabatis eos qui ſe male habe-
bant circumferre, vbi audiebãt
eũ eſſe. Et quocunqȝ introibat,
in vicos, vel in villas, aut in ciui-
tates, in plateis ponebant infir-
mos, ⁊ deprecabantur eũ, vt vel
fimbriã veſtimenti eius tãgerẽt.
Et quotquot tangebant euȝ, ſal-
ui fiebant. Offer. Dñe viuifica pſal. 118
me ſecundum eloquium tuuȝ, vt
faciam teſtimonia tua. Secreta.
Suſcipe dñe ſacrificium, cu-
ius te voluiſti dignãter im-
molatione placari: pſta q̃s: vt hu-
iuſ operatione myſterij mundati
beneplacitum tibi nr̃e mentis of
feramus affectum. Per do. Alie
ſecrete, vt in feria iiij. Cinerum.
Cõio. Seruite dño in timore, pſal. 2
⁊ exultate ei cum tremore: appre-

hendite diſciplinam, ne pereatis de via iuſta. Poſtcommunio.

Celeſtis vitę munere vegetati, q̄s dñe: vt qđ eſt nobis i pręſenti vita myſteriū, fiat ęternitatis auxiliū. Per d. Alię poſtcōmu. vt in feria iiij. Cinerum. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Fideles tui deus per tua dona firmētur: vt eadē ꝛ percipiendo requirant, ꝛ quęrendo ſine fine percipiant. Per dñm.

¶ Dominica j. in Quadrageſima. Statio ad ſanctū Joannem in Laterano. Introitus.

pſal. 90 Inuocabit me, ꝛ ego exaudiaꝫ eū: eripiā euꝫ, ꝛ glorificabo eū: lōgitudine dieruꝫ adimplebo eum. ps. Qui habitat in adiutorio altiſſimi: in protectione dei cęli commorabitur. ℣. Gloria patri. Oremus.

Deus, q̄ eccleſiaꝫ tuā annua quadrageſimali obſeruatione purificas: pſta familię tuę: vt, quod a te obtinere abſtinendo nititur, hoc bonis operibus exequatur. Per do. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cūctis nos, q̄s dñe, mētis ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedente beata ꝛ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria, cum beatis apl'is tuis Petro ꝛ Paulo, atque btō N. ꝛ oībus ſanctis, ſalutē nobis tribue benignus ꝛ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ꝛ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui viuorum dominaris ſimul ꝛ mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide ꝛ opere futuros eſſe pręnoſcis: te ſupplices exoramus: vt, pro quibus effundere preces decreuimus, quóſque vel pręſens ſęculuꝫ adhuc in carne retinet, vel futurum iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus omnibus ſanctis tuis: pietatis tuę clementia, omnium delictorum ſuorum veniaꝫ conſequantur. Per dñm.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Hortamur vos 2.c. ne in vacuū gratiam dei recipiatis. Ait enim. Tempore accepto exaudiui te: ꝛ in die ſalutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce, nunc dies ſalutis. Nemini dantes vllam offenſionem: vt non vituperetur miniſterium noſtrum. Sed in omnibus exhibeamus noſmetipſos, ſicut dei miniſtros, in multa patientia, in tribulationibus, in neceſſitatibus, in anguſtijs, in plagis, in carceribus, in ſeditionibus, in laboribus, in vigilijs, in ieiunijs, in caſtitate, in ſcientia, in longanimitate, in ſuauitate, in ſpiritu ſancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute dei, per arma iuſtitię a dextris ꝛ a ſiniſtris: per gloriam ꝛ ignobilitatem: per infamiā ꝛ bonaꝫ famam: vt ſeductores

ctoꝛes, ⁊ veraces: ſicut qui igno-
ti, ⁊ cogniti: quaſi moꝛiētes, ⁊ ec-
ce viuimus: vt caſtigati, ⁊ nō moꝛ-
tificati: quaſi triſtes, ſemper au-
tem gaudentes: ſicut egentes,
multos autem locupletantes: tā-
quam nihil habentes, ⁊ omnia
psal. poſſidentes. Graduale. Ange-
90 lis ſuis deus mandauit de te, vt
cuſtodiāt te in omnibus vijs tu-
is. ℣. In manibus poꝛtabūt te,
ne vnquā offendas ad lapidē pe-
psal. dē tuū. Tra. Qui habitat in ad-
90 iutoꝛio altiſſimi, in pꝛotectione
dei celi commoꝛabitur. Dicet
dño, ſuſceptoꝛ meus es tu, ⁊ refu-
giū meū: deus meus ſperabo in
eū. Quoniā ipſe liberabit me de
laqueo venantiū, ⁊ à verbo aſpe-
ro. Scapulis ſuis obumbꝛabit
tibi, ⁊ ſub pennis eius ſperabis.
Scuto circundabit te veritas
eius: non timebis à timoꝛe no-
cturno. A ſagitta volante ꝑ diē,
à negotio perambulante in tene-
bꝛis, à ruina ⁊ demonio meridia-
no. Cadent à latere tuo mille, ⁊
decē millia à dextris tuis: tibi au-
tē nō appꝛopinquabit. Qm̄ an-
gelis ſuis mandauit de te, vt cu-
ſtodiant te in omnibus vijs tuis.
In manibus poꝛtabunt te, ne
vnquam offendas ad lapidē pe-
dē tuū. Super aſpidem ⁊ baſili-
ſcū ambulabis, ⁊ cōculcabis leo-
nē ⁊ dꝛaconem. Qm̄ in me ſpe-
rauit liberabo eum: pꝛotegā eū,
qm̄ cognouit nomen meū. In-
uocabit me, ⁊ ego exaudiā eū: cū
ipſo ſum in tribulatione. Eri-
piā eum, ⁊ gloꝛificabo eum: longi

M. N. R.

tudine dierum adimplebo eum:
⁊ oſtendam illi ſalutare meum.
Seq. ſancti euāg. ſm̄ Mattheū.

In illo tem- ca. 4
poꝛe: Du-
ctus eſt Jeſus in
deſertum à ſpū,
vt tentaretur à
diabolo. Et cū
ieiunaſſet qua-
draginta diebus
⁊ quadraginta
noctibus, poſtea eſurijt. Et acce-
dens tentatoꝛ, dixit ei. Si filius
dei es, dic vt lapides iſti panes
fiāt. Qui reſpondens dixit. Scri-
ptum eſt: Non in ſolo pane viuit
homo: ſed in omni verbo, quod
pꝛocedit de oꝛe dei. Tūc aſſum-
pſit eum diabolus in ſanctam ci-
uitatem: ⁊ ſtatuit eum ſupꝛa pin-
naculum templi, ⁊ dixit ei. Si fi-
lius dei es, mitte te deoꝛſū. Scri-
ptum eſt enim. Quia angelis ſuis
mandauit de te, ⁊ in manibus tol-
lent te, ne foꝛte offendas ad lapi-
dem pedē tuū. Ait illi Jeſus rur-
ſum. Scriptū eſt. Non tentabis
dñm deū tuū. Iterum aſſumpſit
eū diabolus in montē excelſum
valde: ⁊ oſtendit ei omnia regna
mundi, ⁊ gloꝛiā eoꝛū: ⁊ dixit illi.
Hec omnia tibi dabo, ſi cadens
adoꝛaueris me. Tūc dixit ei Je-
ſus. Vade ſatana, ſcriptum eſt
enim. Dñm deum tuum adoꝛa-
bis: ⁊ illi ſoli ſeruies. Tunc reli-
quit eum diabolns: ⁊ ecce ange-
li acceſſerunt, ⁊ miniſtrabant ei.
Credo. Offertoꝛiū. Scapulis psal.
ſuis obumbꝛabit tibi dñs, ⁊ ſub 90

erā: ⁊ nō collegiſtis me. Nudus:
⁊ nō operuiſtis me. Infirmus, ⁊
in carcere: ⁊ nō viſitaſtiſ me. Tūc
reſpondebunt ei ⁊ ipſi dicentes.
Dñe, quando te vidimuſ eſurien
tē, aut ſitientē, aut hoſpitem, aut
nudū, aut infirmum, vel in carce
re: ⁊ nō miniſtrauimus tibi? Tūc
reſpondebit illis, dicens. Amen
dico vobis: quandiu non feciſtis
vni de minoribuſ his, nec mihi fe
ciſtis. Et ibunt hi in ſuppliciū ę
ternum: iuſti autem, in vitam ęter
pſal. nam. Offertoriū. Leuabo ocu
118 los meos, ⁊ conſiderabo mirabi
lia tua dñe, vt doceas me iuſtiti
as tuas: da mihi intellectum, ⁊
diſcam mandata tua. Secreta.
Munera tibi dñe oblata ſan
ctifica, noſq; a peccatorū
noſtrorū maculis emunda. Per
dñm. Alię ſecretę, vt in dñica
mat. precedenti. Cōio. Amen dico
25 vobis: quod vni ex minimis me
is feciſtis, mihi feciſtis: venite be
nedicti patris mei, poſſidete pa
ratum vobis regnum ab initio
ſeculi. Poſtcommunio.
Salutaris tui domine mune
re ſatiati, ſupplices exoramuſ: vt,
cuius lętamur guſtu, renouemur
effectu. Per dñm no. Alię poſt
cōiones, vt in dominica precedē
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Abſolue, quęſumus dñe, no
ſtrorum vincula peccatorū:
⁊ quicquid pro eis meremur, pro
pitiatus auerte. Per dñm nrm.
¶ Feria tertia. Statio ad ſan
ctam Anaſtaſiam. Introitus.

Domine refugiū pſal.
factus es nobis 89
a generatione in
generationem:
a ſeculo ⁊ in ſe
culū tu es. pſalſ.
Priuſquā mon
tes fierent, aut formaref terra ⁊
orbis, a ſeculo ⁊ vſque in ſeculū
tu es deus. ℣. Gloria pat. Orō.
Reſpice dñe familiam tuā, ⁊
preſta: vt apud te mens nr̄a
tuo deſiderio fulgeat, q̄ ſe carnis
maceratione caſtigat. Per dñm.
Alię orationes, vt in Dñica prę
cedēti. Lectio Iſaię prophetę.
In diebus illis: Locutus c. 5
eſt Iſaias pp̄heta, dicens.
Quęrite dñz, dū inueniri poteſt:
inuocate eū, dum prope eſt. Dere
linquat impius viā ſuaz: ⁊ vir ini
quus cogitationes ſuas: ⁊ reuer
tatur ad dñz, ⁊ miſerebitur eius:
⁊ ad deum noſtrum, quoniā mul
tus eſt ad ignoſcendū. Nō enim
cogitationes meę, cogitationes
veſtrę: neque vię veſtrę, vię meę,
dicit dñs. Qr ſicut exaltanf cęli
a terra: ſic exaltatę ſunt vię meę a
vijs veſtris, ⁊ cogitationes meę
a cogitationibus vr̄is. Et quo
modo deſcendit imber ⁊ nix de
cęlo, ⁊ illuc vltra nō reuertif: ſed
inebriat terram, ⁊ infundit eam, ⁊
germinare eam facit, ⁊ dat ſemen
ſerenti, ⁊ panem comedenti. Sic
erit verbū meum qd egredietur
de ore meo: non reuertetur ad
me vacuum, ſed faciet quęcunq;
volui, ⁊ proſperabitur in his ad
quę miſi illud, ait dñs oipotens.
Grad.

ſal. Gradu. Dirigatur oratio mea,
40 ſicut incenſum in conſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinū.

Seq. ſancti euāg. ſm Matthęū.

,21 In illo tempore: Cū intraſſet Jeſus Hieroſolymā, cōmota eſt vniuerſa ciuitas dicens. Quis eſt hic? Populi aūt dicebant. Hic eſt Jeſus propheta, a Nazareth Galilęę. Et intrauit Jeſus in tēplū dei: ⁊ eijciebat oēs vendentes ⁊ ementes in tēplo: ⁊ mēſas numulariorum, ⁊ cathedras vendentiū colūbas euertit. Et dixit eis. Scriptum eſt. Domus mea domus orationis vocabit: vos autē feciſtis illam ſpeluncā latronum. Et acceſſerunt ad eū cęci, ⁊ claudi in templo: ⁊ ſanauit eos. Uidentes autē principes ſacerdotum, ⁊ ſcribę, mirabilia quę fecit, ⁊ pueros clamantes i templo, ⁊ dicentes, hoſanna filio Dauid: indignati ſunt, ⁊ dixerunt ei. Audis quid iſti dicunt? Jeſus autē dixit eis. Utiq;. Nunquam legiſtis, quia ex ore infantiū ⁊ lactentium perfeciſti laudem? Et relictis illis, abijt foras extra ciuitatem in Bethaniam: ibiq; māſit.

ſal. Offerto. In te ſperaui dn̄e: dixi,
30 tu es deus meus, in manibus tuis tempora mea. Secreta.

Oblatis, q̄s dn̄e, placare muneribus: ⁊ a cunctis nos defende periculis. Per d. Alię orationes vt i dn̄ica p̄cedenti. Cōio. Cū pſal.
inuocarē te, exaudiſti me, deus iu 4
ſtitię meę: in tribulatione dilataſti me: miſerere mihi dn̄e, ⁊ exaudi orationem meam. Poſtcōio.

Preſta, q̄s, op̄s deus: vt illius ſalutaris capiamus effectum, cuius per hęc myſteria pignus accepimus. Per. Alię poſt comuniones, vt in dn̄ica p̄cedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Aſcendāt ad te dn̄e preces noſtrę: ⁊ ab eccleſia tua cūctā repelle nequitiam. Per dn̄m.

¶ Feria quarta Quatuor temporū Quadrageſimę. Statio ad ſanctā Mariā maiorem. Introi.

Reminiſcere mi pſal.
ſerationū tua 24
rum dn̄e, ⁊ miſericordię tuę, q̄ a ſeculo ſunt: ne vnquam dominent nobis inimici noſtri: libera nos deus Iſrael ex omnibus anguſtijs noſtris. Ps. Ad te dn̄e leuaui animā meam: deus meus in te confido, non erubeſcam. ℣. Gloria. poſt Kyrie eleiſon. di. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Preces noſtras, quęſumus domine, clementer exaudi: ⁊ contra cuncta nobis aduerſantia, dexteram tuę maieſtatis extende. Per dominū noſtrū Je.

Lectio libri Exodi.

In diebus illis: Dixit do c. 24
minus ad Moyſen: Aſcende

de ad me in montē, ⁊ eſto ibi: da-
boqꝫ tibi duas tabulas lapide-
as: ⁊ legeꝫ, ac mādata que ſcripſi:
vt doceas filios Iſrael. Surre-
xerunt Moyſes, ⁊ Joſue mini-
ſter eius: aſcendenſque Moyſes
in mōtem dei, ſenioribus ait. Ex-
pectate hic, donec reuertamur
ad vos. Habetis Aaron ⁊ Hur
vobiſcum. Siquid natum fuerit
queſtionis, referetis ad eos. Cū-
que aſcēdiſſet Moyſes, operuit
nubes montem: ⁊ habitauit glo-
ria domini ſuper Sinai, tegenſ il-
lum nube ſex diebus. Septimo
autem die vocauit euꝫ dominus
de medio caliginis. Erat autem
ſpecies glorie dñi, quaſi ignis ar-
dens ſuper verticem montis, in
cōſpectu filiorum Iſrael. Ingreſ-
ſuſque Moyſes medium nebu-
le, aſcendit in monteꝫ. Et fuit ibi
pſal. quadraginta diebus, ⁊ quadra-
24 ginta noctibus. Grad. Tribu-
lationes cordiſ mei dilatate ſunt:
de neceſſitatibus meis erue me
domine. ℣. Uide humilitatē me-
am, ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte om-
nia peccata mea. Hic dicitur
Dominus vobiſcū. Oremus.
DEuotioneꝫ populi tui, que-
ſumus dñe, benignus intē-
de: vt, ꝗ per abſtinentiā maceran-
tur in corpore, per fructum boni
operiſ reficiātur ī mēte. Per do.
Alie orationes, vt in Dnica pre-
3. ca. cedenti. Lectio libri Regum.
19 IN diebuſ illis: Uenit Eliaſ
in berſabee Juda: ⁊ dimi-
ſit ibi puerū ſuū: ⁊ perrexit in de-
ſertū viā vnius diei. Cumqꝫ ve-
niſſet, ⁊ ſederet ſubter vnā Juni-
perum: petiuit aīe ſue vt morere-
tur: ⁊ ait. Sufficit mihi dñe: tolle
animā meam. Neqꝫ enim melior
ſum, quā patres mei. Proiecitqꝫ
ſe, ⁊ obdormiuit ī vmbra iunipe-
ri. Et ecce, angel⁹ dñi tetigit eū,
dixitqꝫ illi. Surge, comede. Et
reſpexit, ⁊ ecce ad caput ſuū ſub-
cinericius panis, ⁊ vas aque. Co-
medit ergo, ⁊ bibit: ⁊ rurſum ob-
dormiuit: reuerſuſqꝫ eſt angeluſ
dñi ſecūdo, ⁊ tetigit eū: dixitqꝫ il-
li. Surge, comede: grādis eniꝫ ti-
bi reſtat via. Qui cum ſurrexiſſet,
comedit, ⁊ bibit: ⁊ ambulauit in
fortitudine cibi illiuſ quadragin-
ta dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹
vſqꝫ ad mōtē dei Horeb. Trac.
DE neceſſitatibuſ meiſ eripe me pſal
dñe: vide humilitatē meā ⁊ labo- 24
rem meum, ⁊ dimitte oīa peccata
mea. ℣. Ad te dñe leuaui animā
meā, deus meuſ in te cōfido, non
erubeſcā: neqꝫ irrideāt me inimi-
ci mei. ℣. Etenim vniuerſi qui te
expectant, nō confundentur: con-
fundantur oēs facientes vana.
Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū. ca. 1

IN illo tem-
pore: Ac-
ceſſerunt ad Je-
ſuꝫ ſcribe ⁊ pha-
riſei, dicentes.
Magiſter, volu-
mus a te ſignuꝫ
videre. Qui re-
ſpondens ait il-
lis. Generatio mala, ⁊ adultera
ſignū querit: ⁊ ſignum non dabi-
tur ei, niſi ſignum Jone prophe-
te.

tę. Sicut enim fuit Jonas in vē-
tre ceti tribus diebus ꝛ tribus no-
ctibus, ſic erit filius hominis in
corde terrę tribus diebus ꝛ tribꝰ
noctibus. Uiri Niniuitę ſurgent
in iudicio cum generatione iſta, ꝛ
cōdēnabunt eā: qꝛ pęnitētiā ege-
rūt in prędicatione Jonę. Et ec-
ce plus, quā Jonas, hic. Regina
Auſtri ſurget in iudicio cū gene-
ratione iſta, ꝛ condēnabit eam: qꝛ
venit à finibus terrę audire ſapi-
entiā Salomonis. Et ecce plus,
q̄ Salomon, hic. Cū aūt immun
dus ſpiritus exierit ab homine,
ambulat per loca arida, quęrens
requiem, ꝛ non inuenit. Tunc di-
cit. Reuertar in domū meam, vn
de exiui. Et veniens inuenit eam
vacantem, ſcopis mundatā, ꝛ or-
natam. Tunc vadit, ꝛ aſſumit ſe-
ptem alios ſpiritus ſecū nequio-
res ſe, ꝛ intrantes habitant ibi:
ꝛ fiunt nouiſſima hominis illius
peiora prioribus. Sic erit ꝛ ge-
nerationi huic peſſimę. Adhuc
eo loquente ad turbas: ecce ma-
ter eius ꝛ fratres ſtabant foris,
quęrentes loqui ei. Dixit autē ei
quidā. Ecce mater tua ꝛ fratres
tui foris ſtant, quęrentes te. At
ipſe reſpondens dicenti ſibi, ait.
Quę eſt mater mea, ꝛ q ſunt fra-
tres mei? Et extendens manū in
diſcipulos ſuos, dixit. Ecce ma-
ter mea, ꝛ fratres mei. Quicūqꝫ
enim fecerit voluntatē patris mei
q in celis eſt: ipſe meus frater a
psal. ſoror ꝛ mr̄ eſt. Offert. Medita-
118 bor in mandatis tuis, quę dilexi
valde: ꝛ leuabo manus meas ad
mādata tua, quę dilexi. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e placatiōis
offerimus: vt ꝛ delicta no-
ſtra miſeratus abſoluas, ꝛ nutan
tia corda tu dirigas. Per dn̄m.
Alię ſecr. vt in Dn̄ica prędecēti.
Cōio. Intellige clamorē meū: psal.
intende voci orationis meę, rex 5
meus ꝛ deus meus: quoniam ad
te orabo domine. Poſtcōmun.

Tui dn̄e perceptione ſacra-
menti, ꝛ à noſtris munde-
mur occultis, ꝛ ab hoſtium libe-
remur inſidijs. Per d. Alię poſt-
cōiones, vt in Dn̄ica prędecedenti.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.

Mentes noſtras, quęſumus
dn̄e, lumine tuę claritatis
illuſtra: vt videre poſſimus quę
agēda ſunt: ꝛ quę recta ſunt age-
re valeamus. Per dominum no.

¶ Feria quinta. Statio ad ſan-
ctum Laurentium in Pane
perna. Introitus.

Confeſſio, ꝛ pul- psal.
chritudo in cōſpe- 95
ctu eius: ſanctitas
ꝛ magnificentia in
ſactificatione eiꝰ.
Pſalmus. Canta
te domino canticum nouum: can
tate domino omnis terra. ℣.
Gloria patri, ꝛ filio. Oremus.

Deuotionē populi tui, quę-
ſumus domine, benignus
intende: vt, qui per abſtinentiam
macerantur in corpore, per fru-
ctum boni operis reficiantur in
mente. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtū filium. Alię ora-
tiones,

tiones, vt in Dñica precedenti.
Lectio Ezechielis prophete.
ca.18 IN diebus illis: Factus eſt
ſermo dñi ad me, dicens.
Quid eſt: quod inter vos para-
bolam vertitis in prouerbium
iſtud in terra Iſrael, dicētes: pa-
tres comederunt vuaz acerbā, ⁊
dentes filiorū obſtupeſcunt. Ui-
uo ego, dicit dominus deus: ſi
erit vobis vltra parabola hec in
prouerbium in Iſrael. Ecce, om-
nes anime mee ſūt: vt anima pa-
tris, ita ⁊ anima filij, mea eſt. Ani-
ma que peccauerit, ipſa morie-
tur. Et vir ſi fuerit iuſtus, ⁊ fece-
rit iudicium ⁊ iuſtitiam: in mon-
tibus non comederit, ⁊ oculos
ſuos non leuauerit ad idola do-
mus Iſrael: ⁊ vxorez proximi ſui
non violauerit: ⁊ ad mulierem
menſtruataz non acceſſerit: ⁊ ho-
minē non contriſtauerit: pignus
debitori reddiderit: per vim ni-
hil rapuerit: panem ſuum eſurien
ti dederit: ⁊ nudum operuerit
veſtimento: ad vſuram non com-
modauerit, ⁊ amplius non acce-
perit: ab iniquitate auerterit ma-
num ſuam: ⁊ iudicium verum fe-
cerit inter virum ⁊ virū: ⁊ in pre-
ceptis meis ambulauerit, ⁊ iudi-
cia mea cuſtodierit, vt faciat ve-
ritatez: hic iuſtus eſt. Uita viuet,
ait dominus deus. Graduale.
pſal. Cuſtodi me domine vt pupillaz
16 oculi: ſub vmbra alarum tuarum
protege me. ℣. De vultu tuo iu-
dicium meum prodeat: oculi tui
videant equitatem. Sequentia
ſancti euangelij ſcdm Mattheū.

IN illo tem- ca.1
pore. E-
greſſus Ieſus
ſeceſſit i partes
Tyri ⁊ Sydō-
nis: Et ecce, mu-
lier Chananea
à finibus illis e-
greſſa clamauit
dicens ei. Miſerere mei Dñe fili
Dauid: filia mea male à demo-
nio vexatur. Qui non reſpondit
ei verbū. Et accedentes diſcipu-
li eius rogabant eū dicentes. Di-
mitte eā: qr clamat poſt nos. Ip-
ſe autē reſpondēs, ait. Non ſum
miſſus, niſi ad oues, que perie-
runt, domus Iſrael. At illa venit:
⁊ adorauit eum, dicens. Dñe, ad
iuua me. Qui reſpōdēs, ait. Non
eſt bonū ſumere panem filiorū, ⁊
mittere canibus. At illa dixit.
Etiaz dñe. Nā ⁊ catelli edunt de
micis, que cadunt de menſa dño-
rū ſuorū. Tūc reſpōdens Ieſus,
ait illi. O mulier magna eſt fides
tua. Fiat tibi, ſicut vis. Et ſana-
ta eſt filia eiꝰ ex illa hora. Offert.
Immittet angelꝰ dñi in circuitu pſal
timentiū euz, ⁊ eripiet eos: guſta 33
te, ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dñs.
SAcrificia dñe, q̄s, Secre.
ppitiꝰ iſta nos ſaluēt, q̄ me-
dicinalibꝰ ſunt inſtituta ieiunijs.
Per do. Alie ſec. vt in dñica pre-
cedēti. Cōio. Panis quē ego de ioā.
dero, caro mea eſt pro ſeculi vita. 6
Tuorū nos dñe Poſtcōio.
largitate donoruz ⁊ tempo-
ralibus attolle preſidijs, ⁊ reno-
ua ſempiternis. Per dominum.
Super

Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.

Da, qs dñe, populis chriſtianis: ⁊ quę profitētur agnoſcere: ⁊ celeſte munus diligere, quod frequentant. Per domi.

¶ Feria vj. Quatuor temporū Quadrageſimę. Statio ad ſctōs duodecim apoſtolos. Introitus.

psal. 24 De neceſſitatibus meis eripe me domine: vide humilitatē meā, ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte omnia peccata mea. Ps. Ad te dñe leuaui aīam meā: deus meus in te cōfido, nō erubeſcā. ℣. Gloria. Oremus.

Eſto dñe propitius plebi tuę: ⁊, quā tibi facis eſſe deuotā, benigno refoue miſeratus auxilio. Per. Alię orōnes, vt in dñi. pced. Lcō Ezechiel pphe.

18 Hec dicit dominus deus. Anima quę peccauerit, ipſa morietur. Filius non portabit iniquitatem patris: ⁊ pater non portabit iniquitatem filij. Juſtitia iuſti ſuper eū erit: ⁊ impietas impij erit ſuper eū. Si autē impius egerit penitētiā ab omnibus peccatis ſuis quę operatus eſt, ⁊ cuſtodierit vniuerſa precepta mea, ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſtitiam: vita viuet, ⁊ non morietur. Omium iniquitatū eius, quas operatus eſt, non recordabor. Jn iuſtitia ſua, quā operatus eſt, viuet. Nūqd voluntatis meę eſt mors impij, dicit dñs deus, ⁊ non vt conuertatur a vijs ſuis, ⁊ viuat? Si autē auerterit ſe iuſtus a iuſtitia ſua, ⁊ fecerit iniquitatem ſm oēs abominationes quas operari ſolet impius: nunquid viuet? Omnes iuſtitię eius quas fecerat, nō recordabūtur. Jn preuaricatione ſua qua preuaricatus eſt, ⁊ in peccato ſuo quod peccauit, in ipſis morietur. Et dixiſtis. Nō eſt ęqua via dñi. Audite ergo domus Jſrael. Nunqd via mea nō eſt ęqua, ⁊ non magis vię veſtrę praue ſunt? Cum enim auerterit ſe iuſtus a iuſtitia ſua, ⁊ fecerit iniquitatē: morietur in eis. Jn iniuſtitia, quā operatus eſt, morietur. Et cū auerterit ſe impius ab impietate ſua quam operatus eſt, ⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſtitiā: ipſe animam ſuam viuificabit. Conſiderans enim, ⁊ auertens ſe ab oībus iniquitatibus ſuis quas operatus eſt: vita viuet ⁊ nō morietur, ait dñs omnipotēs. Gra.

Saluum fac ſeruum tuum deus psal.
meus ſperātē in te. ℣. Auribus 85
percipe dñe orationem meam.

Tractus. Domine non ſecun- psal.
dū peccata noſtra, quę fecimus 102
nos: neq; ſcdm iniquitates nr̄as
retribuas nobis. ℣. Dñe, ne me psal.
mineris iniquitatū noſtrarū an- 78
tiquarum: cito anticipēt nos miſericordię tuę, q; pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ pp̄ter gloriā nominis tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto pctīs noſtris, propter nomen tuū. Sequentia ſancti euangelij ſcdm Joannem.

ca. 5

IN illo tempoꝛe: Erat dies feſtus Judęoꝛū: ꝛ aſcēdit Jeſus Hieroſolymaꝫ. Eſt autē Hieroſolymis Pꝛobatica piſcina, quę cognominatur hębꝛaice Bethſaida, quinqꝫ poꝛticus habens. In his iacebat multitudo magna lāguētiū, cęcoꝛum, claudoꝛū, aridorū, expectantiū aquę motū. Angelus aūt dñi ſecūdū tempus deſcendebat in piſcinā: ꝛ mouebat aqua. Et qui pꝛioꝛ deſcēdiſſet in piſcinam poſt motionē aquę, ſanus fiebat à quacunqꝫ detinebatur infirmitate. Erat autem quidam homo ibi, triginta ꝛ octo annos habēs in infirmitate ſua. Hunc cū vidiſſet Jeſus iacētem: ꝛ cognouiſſet, q; iā multū tēpus haberet, dixit ei. Uis ſanus fieri? Reſpondit ei languidus. Dñe, hominē non habeo, vt cū turbata fuerit aqua, mittat me in piſcinā. Dū venio eniꝫ ego, alius ante me deſcēdit. Dicit ei Jeſus. Surge: tolle grabatū tuū, ꝛ ambula. Et ſtatim ſanus factus eſt homo ille: ꝛ ſuſtulit grabatum ſuū, ꝛ ambulabat. Erat aūt ſabbatuꝫ in illa die. Dicebāt ergo Judęi, illi, q ſanus factus fuerat. Sabbatum eſt, non licet tibi tollere grabatuꝫ tuuꝫ. Reſpondit eis. Qui me ſanū fecit, ille mihi dixit. Tolle grabatū tuū, ꝛ ambula. Interrogauerunt ergo eū. Quis eſt ille homo, q dixit tibi: tolle grabatū tuū, ꝛ ambula? Is autē, qui ſanus fuerat effectus, neſciebat quis eſſet. Jeſus autē declinauit à turba cōſtituta in loco. Poſtea inuenit eū Jeſus in templo, ꝛ dixit illi. Ecce ſanus factus es: iaꝫ noli peccare, ne deterius tibi aliqd cōtingat. Abijt ille homo: ꝛ nūciauit iudęis, q; Jeſus eſſet, qui fecit eum ſanū. Offer. Benedic anima mea
domino, ꝛ noli obliuiſci oēs retri pſa 10
butiones eius: ꝛ renouabitur ſicut aquila iuuētus tua. Secreta.

SUſcipe, q̄s dñe, munera noſtris oblata ſeruitijs: ꝛ tua pꝛopitius dona ſanctifica. Per. Alię ſecre. vt in dñi. pced. Cōio.
Erubeſcāt, ꝛ cōturbent oēs ini-
mici mei: auertant retroꝛſū, ꝛ eru pſa 6
beſcāt valde velociter. Poſtcō.

PEr huius dñe operationē myſterij, ꝛ vitia noſtra purgentur, ꝛ iuſta deſideria cōpleantur. Per do. Alię poſtcōi. vt in dñi. pced. Sup ppłm. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

EXaudi nos miſericoꝛs deꝰ: ꝛ mentibus noſtris gratię tuę lumē oſtende. Per dominū.

¶ Sab. quatuoꝛ tēpoꝛ. Quad. Statio ad S. Petrū. Introitus.

INtret oꝛō mea pſa 87
in ꝯſpectu tuo: inclina aurē tuam ad pꝛecem meam domine. Pſalmus. Domine deus ſalutis meę: i die clamaui, ꝛ nocte corā te. ℣. Gloꝛia pa. poſt Kyrie eleiſon.

eleiſon. dicitur Oremus. Fle-
ctamus genua. ℟. Leuate.
POpulum tuum, queſumus
domine, propitius reſpice:
atque ab eo flagella tue iracun-
die clementer auerte. Per dñm.

Lectio libri Deuteronomij.

1.26 IN diebus illis: Locutus
eſt Moyſes ad dominum,
dicens. Reſpice domine de ſan-
ctuario tuo, ⁊ de excelſo celorum
psal. habitaculo: ⁊ benedic populo
10 tuo Iſrael, ⁊ terre quam dediſti
nobis, ſicut iuraſti patribus no-
ſtris, terre lacte ⁊ melle mananti.
Audi Iſrael. Hodie dominus
deus tuus precepit tibi, vt facias
mandata eius atque iudicia: ⁊ cu
ſtodias ⁊ impleas ex toto corde
psal. tuo, ⁊ ex tota anima tua. Domi-
6 nũ elegiſti hodie, vt ſit tibi deus:
⁊ ambules in vijs eius: ⁊ cuſtodi-
as ceremonias illius, ⁊ mandata
atque iudicia: ⁊ obedias eius im-
perio. En, dñs elegit te hodie,
vt ſis ei populus peculiaris, ſicut
locutus eſt tibi: ⁊ cuſtodias om-
nia precepta illius: ⁊ faciet te ex-
celſiorez cunctis gentibus, quas
creauit in laudem, ⁊ nomen, ⁊ glo
riã ſuam: vt ſis populus ſanctus
dñi dei tui, ſicut locutus eſt tibi.
psal. Grad. Propitius eſto dñe pec-
78 catis noſtris: neqñdo dicãt gen
tes, vbi eſt deus eorum? ℣. Ad-
iuua nos deus ſalutaris noſter:
⁊ propter honorẽ nõis tui dñe li-
bera nos. Oremus. Flectamus
genua. Reſponſo. Leuate.
PRotector noſter aſpice de-
us: vt, qui malorum noſtro-
ruz pondere premimur, percepta
miſericordia tua, libera tibi men-
te famulemur. Per dominum.

Lectio libri Deuteronomij.

IN diebus illis: Dixit Moy- ca. 11
ſes filijs Iſrael. Si cuſtodie
ritis mandata, que ego precipio
vobis, ⁊ feceritis ea, vt diligatis
dominum deum veſtrum, ⁊ am-
buletis in omnibus vijs eius ad-
herentes ei: diſperdet dñs oẽs
gentes iſtas ante faciem veſtram,
⁊ poſſidebitis eas que maiores
⁊ fortiores vobis ſunt. Omnis
locus, quẽ calcauerit pes veſter,
veſter erit. A deſerto, ⁊ Libano,
⁊ flumine magno Euphrate, vſ-
que ad mare occidentale erũt ter
mini veſtri. Nullus ſtabit contra
vos. Terrorez veſtrũ ⁊ formidi-
nẽ dabit dominus deus veſter
ſuper omnem terram quam cal-
caturi eſtis: ſicut locutus eſt vo-
bis dñs deus veſter. Graduale.
Protector noſter aſpice deus, ⁊ psal.
reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. 83
Dñe deus virtutum exaudi pre-
ces ſeruorũ tuorũ. Orem⁹. Fle
ctamus genua. ℟. Leuate.
ADeſto, qs dñe, ſupplicatio-
nibus noſtris: vt eſſe, te lar-
giẽte, mereamur ⁊ inter proſpera
humiles, ⁊ inter aduerſa ſecuri.
Per. Lctõ libri Machabeorũ.
IN diebus illis: Orationem 2. c. 1
faciebant ſacerdotes, dum
offerrent ſacrificiuz pro populo
Iſrael, Ionatha inchoante, cete-
ris autẽ reſpõdentibus, ⁊ dicen-
tibus. Benefaciat vobis deus: ⁊
meminerit teſtamenti ſui, quod
locu-

locutus eſt ad Abraham, Iſaac, ꝛ
Jacob, ſeruorũ ſuorũ fideliũ. Et
det vobis coꝛ omnibus: vt cola-
tis eum, ꝛ faciatis eius volunta-
tez corde magno ꝛ animo volen
ti. Adaperiat coꝛ veſtrum in lege
ſua ꝛ in preceptis ſuis: ꝛ faciat pa
cem. Exaudiat orationes ve-
ſtras: ꝛ reconcilietur vobis, nec
vos deſerat in tēpore malo, dñs
pſal. deus veſter. Graduale. C on-
89 uertere dñe aliquantulum, ꝛ de-
precare ſuper ſeruos tuos. ℣.
Dñe, refugiū factus es nobis à
generatione in generationem.
Oremꝰ. Flect. ge. ℟. Leuate.
P Reces populi tui, q̄ſumus
domine, clementer exaudi:
vt qui iuſtè pro peccatis noſtris
affligimur, pro tui nominis glo-
ria miſericorditer liberemur.
Per do. Lectio libri Sapientię.
eccl. M Iſerere noſtri deus oīum, ꝛ
36 reſpice nos: ꝛ oſtende no-
bis lucem miſerationum tuaruz:
ꝛ immitte timorem tuum ſuper
gentes quę non exquiſierunt te:
vt cognoſcant, quia non eſt deus
niſi tu: vt enarrēt magnalia tua.
Alleua manum tuam ſuper gen-
tes alienas: vt videant potentiā
tuā. Sicut enim in ↄſpectu eoruz
ſanctificatus es in nobis: ſic in
cōſpectu noſtro magnificaberis
in illis: vt cognoſcant te, ſicut ꝛ
nos cognouimus, q̄m nō eſt deus
preter te dñe. Innoua ſigna, ꝛ
immuta mirabilia. Glorifica ma
num, ꝛ brachium dextrum. Ex-
cita furorem, ꝛ effunde iram. Tol
le aduerſarium, ꝛ afflige inimicū.

Feſtina tēpus, ꝛ memento finis:
vt enarrēt mirabilia tua, domine
deus noſter. Graduale. D iri- pſa.
gatur oratio mea, ſicut incenſum 14
in cōſpectu tuo domine. ℣. Ele-
uatio manuum mearum ſacrifi-
cium veſpertinum. O remus.
Flectamus genua. ℟. Leuate.
A Ctiones noſtras, q̄s dñe,
aſpirando preueni, ꝛ adiu-
uando proſequere: vt cuncta no-
ſtra orō ꝛ opatio ſemper à te inci
piat, ꝛ per te cepta finiatur. Per.
Lectio Danielis prophetę.
I N diebus illis: Angelus ca.
domini deſcendit cum Aza
ria, ꝛ ſocijs eius in fornacem: ꝛ
excuſſit flammam ignis de forna
ce: ꝛ fecit medium fornacis, quaſi
ventum roris flantem. Flamma
autem diffuſa eſt ſuper fornacem
cubitis quadragintanouem: ꝛ in-
cendit quos repperit iuxta for-
nacem de Chaldęis miniſtros
regis, qui eam incendebant. Il-
los autem omnino non tetigit
ignis, neque cōtriſtauit, nec quic-
quam moleſtię intulit. Tunc hi
tres, quaſi ex vno ore, laudabant,
ꝛ glorificabant, ꝛ benedicebant
deū in fornace, dicentes. Hym.
B Enedictus es domine de-
us patrum noſtrorum. Et
laudabilis, ꝛ glorioſus in ſecula.
Et benedictum nomen glorię
tuę, quod eſt ſanctum. Et lau-
dabile, ꝛ glorioſuz in ſecula. Be-
nedictus es in templo ſancto glo
rię tuę. Et laudabilis ꝛ glorio-
ſus in ſecula. Benedictus es ſu-
per thronū ſanctū regni tui. Et
lauda-

laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecula.
Benedictus es ſuper ſceptrum
diuinitatis tuę. Et laudabilis,
⁊ glorioſus in ſecula. Benedi-
ctus es q ſedes ſuper cherubim,
intuens abyſſos. Et laudabilis
⁊ glorioſus in ſecula. Benedi-
ctus es qui ambulas ſuper pen-
nas ventoruz, ⁊ ſuper vndas ma
ris. Et laudabilis, ⁊ glorioſus
in ſecula. Benedicát te omnes
angeli, ⁊ ſancti tui. Et laudent
te, ⁊ glorificent in ſecula. Bene-
dicant te cęli, terra, mare, ⁊ om-
nia quę in eis ſunt. Et laudent
te, ⁊ glorificent in ſecula. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto.
Et laudabili, ⁊ glorioſo in ſecu-
la. Sicut erat i principio, ⁊ nũc,
⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum.
Amen. Et laudabilis ⁊ glorio-
ſus in ſecula. Benedictꝰ es dñe
deus patrũ noſtrorũ. ℟. Et lau
dabilis, ⁊ gloriosꝰ in ſecula. Hic
dr̃ ℣. Dñs vobiſcum. Non dr̃
Flectamus genua. Oremus.
Deus, qui tribus pueris mi-
tigaſti flammas igniũ: con-
cede propitius: vt nos famulos
tuos non exurat flamma vitio-
rum. Per dñm noſtrum Jeſuz.
Alię orationes, vt in dñica prece
déti. Lectio epiſtolę beati Pau
li apoſtoli ad Theſſalonicenſes.
.c.5. Fratres: Rogamꝰ vos, cor-
ripite inquietos, cõſolami-
ni puſillanimes, ſuſcipite infir-
mos, patiétes eſtote ad omnes.
Videte ne quis malum pro malo
alicui reddat: ſed ſemper quod
bonuz eſt ſectámini in inuicem, ⁊
in omnes. Semper gaudete. Si
ne intermiſſione orate. In omni
bus gratias agite. Hęc eſt enim
voluntas dei in Chriſto Jeſu in
omnibus vobis. Spiritum noli
te extinguere. Prophetias noli-
te ſpérnere. Omnia autem pro-
bate: quod bonũ eſt tenéte. Ab
omni ſpecie mala abſtinéte vos.
Ipſe auté deus pacis ſanctificet
vos per omnia: vt integer ſpiri-
tus veſter, ⁊ anima, ⁊ corpus ſine
querela, in aduétu dñi noſtri Je-
ſu Chriſti ſeruetur. Tractus.
Laudate dominũ omnes gen- pſal.
tes: ⁊ collaudate eũ omnes po- 116.
puli. ℣. Qm̃ cõfirmata eſt ſuper
nos miſericordia eius: ⁊ veritas
dñi manet in ęternũ. Euãgeliũ.
In illo tépore: Aſſũpſit Jeſus
Petrũ ⁊ Jacobũ. q̃re in ſequen-
ti dñica. fo. 42. Off. Dñe deus pſal.
ſalutis meę, in die clamaui ⁊ no- 87.
cte corá te: intret oratio mea in
conſpectu tuo domine. Secre.
Preſentibus ſacrificijs, q̃s
domine, ieiunia noſtra ſan-
ctifica: vt quod obſeruantia no-
ſtra profitetur exterius, interius
operetur. Per do. Alię ſecre. vt
in dñica precedenti. Cõmunio.
Dñe deus in te ſperaui, libera pſal.
me ab omnibus perſequẽtibus 7.
me, ⁊ éripe me. Poſtcomunio.
Sanctificationibus tuis o-
mnipotens deus, ⁊ vitia
noſtra curentur, ⁊ remedia no-
bis ęterna proueniant. Per do.
Alię poſtcõiones, vt i dñica pre-
cedéti. Super populũ. Oremꝰ
Humiliate capita veſtra Deo.

 Vide-

F Ideles tuos deus benedi-
ctio deſiderata confirmet:
q̃ eos, ⁊ a tua volũtate nũquã fa-
ciat diſcrepare, ⁊ tuis ſemꝑ indul
geat beneficijs gratulari. Per.
¶ Dñica ij. in Quadrageſima.
Statio ad ſanctam Mariam in
Dominica. Introitus.
pſal. 24. R Eminiſcere miſe-
rationum tuaruꝫ
domine: ⁊ miſe-
ricordię tuę, quę
a ſęculo ſunt, ne
vnquam domi-
nentur nobis inimici noſtri: li-
bera nos deus Iſrael ex om-
nibus anguſtijs noſtris.
Ps. Ad te dñe leuaui aĩam meaꝫ,
deus meus in te confido, nõ eru
beſcam. V. Gloria. Oremus.
D Eus, q̃ cõſpicis omni nos
virtute deſtitui, interius, ex
teriuſqꝫ cuſtodi: vt ab oĩbus ad-
uerſitatibꝰ muniamur in corpo-
re, ⁊ a prauis cogitationibꝰ mũ-
demur in mẽte. Per. Ad poſcẽ-
da ſuffragia ſanctorum. Oratio.
A Cunctis nos, q̃s dñe, mẽtis
⁊ corporis defende pericu-
lis: ⁊ intercedente btã ⁊ glorioſa
ſemperqꝫ virgine Dei genitrice
Maria, cũ btis apl'is tuis Petro
⁊ Paulo, atqꝫ btõ N. ⁊ oĩbꝰ ſan
ctis: ſalutẽ nobis tribue benignꝰ
⁊ pacẽ: vt deſtructis aduerſitati-
bus ⁊ erroribꝰ vniuerſis, eccleſia
tua ſecura tibi ſeruiat libertate.
O Mnipotẽs ſempiterne de-
us, qui viuorum domina-
ris ſimul ⁊ mortuorum, omnium
que miſereris: quos tuos fide ⁊
opere futuros eſſe pręnoſcis: te
ſupplices exoramus: vt, pro qui-
bus effundere preces decreui-
mus, quoſque vel pręſens ſęcu-
lum adhuc in carne retinet, vel
futurum iam exutos corpore ſu-
ſcepit: intercedentibus omni-
bus ſanctis tuis: pietatis tuę
clementia, omnium delictorum
ſuorum veniam conſequantur.
Per do. Lctõ eplę beati Pauli
apoſtoli ad Theſſalonicenſes.
F Ratres: Rogamus vos, 1.c.4
⁊ obſecramus in dño Jeſu:
vt quemadmodũ accepiſtis a no
bis, quõ vos oporteat ambula-
re, ⁊ placere deo: ſic ⁊ ambuletis,
vt abundetis magis. Scitis eniꝫ
quę pręcepta dederiꝫ vobis, per
dñm Jeſum. Hęc eſt enim volũ
tas dei, ſãctificatio veſtra: vt ab-
ſtineatis vos a fornicatione: vt
ſciat vnuſquiſqꝫ veſtruꝫ vas ſuũ
poſſidere in ſanctificatione ⁊ ho
nore: non in paſſione deſiderij,
ſicut ⁊ gentes quę ignorant deũ.
Et ne quis ſupergrediatur, ne-
que circumueniat in negocio fra
trem ſuum: quoniam vindex eſt
dñs de his omnibus, ſicut prędi
ximus vobis, ⁊ teſtificati ſumus.
Non enim vocauit nos deus in
immunditiam: ſed in ſanctifica-
tionem: In Chriſto Jeſu domi-
no noſtro. Grad. Tribulatio- pſal
nes cordis mei dilatatę ſunt: de 24.
neceſſitatibus meis eripe me do
mine. V. Vide humilitatẽ meã,
⁊ laborem meum: ⁊ dimitte om-
nia peccata mea. Trac. Confi- pſal
temini domino, qñ bonus: quo 105.
niam

niaʒ in ſeculū miſericordia eius. ℣. Quis loquet̃ potentias dñi: auditas faciet oēs laudes eius. ℣. Beati q̃ cuſtodiunt iudiciū, ⁊ faciunt iuſtitiā in oi tpe. ℣. Memēto nři dñe in beneplacito populi tui: viſita nos i ſalutari tuo.

Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.

c. 17.

IN illo tpe: Aſſumpſit Jeſus Petrum ⁊ Jacobū ⁊ Joannē fratrē ei⁹, ⁊ duxit illos in montē excelſuʒ ſeorſum: ⁊ tranſfiguratus eſt ante eos. Et reſplenduit facies ei⁹ ſicut ſol: veſtimenta autē eius facta ſūt alba ſicut nix. Et ecce, apparuerunt illis Moyſes ⁊ Elias cū eo loquētes. Reſpōdens aūt Petrus, dixit ad Jeſuʒ. Dñe, bonum eſt nos hic eſſe. Si vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū, Moyſi vnū, ⁊ Elię vnū. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube, dicens. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi bene cōplacui: ipſuʒ audite. Et audiētes diſcipuli, ceciderunt in facieʒ ſuam, ⁊ timuerunt valde. Et acceſſit Jeſus, ⁊ tetigit eos, dixitqʒ eis: Surgite, ⁊ nolite timere. Leuantes aūt oculos ſuos, neminē viderunt, niſi ſolū Jeſum. Et deſcendentibus illis de monte, pręcepit eis Jeſus dicens. Nemini dixeritis viſionem: donec filius hominis a mortuis reſurgat.

Credo. Offer. Meditabor in mandatis tuis, quę dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mandata tua, quę dilexi. pſal. 118.

Secreta.

SAcrificijs pſentibus dñe, q̃s, intende placatus: vt ⁊ deuotioni noſtrę proficiant, ⁊ ſaluti. Per dominū.

Alię ſecretę.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, per huius ſacramenti virtutem, a cunctis nos mētis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuens in pręſenti, ⁊ gloriam in futuro.

DEus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locādus, tribue quęſumus: vt, intercedentibus omnibus ſanctis tuis vniuerſorū, quos in oratione cōmēdatos ſuſcepimus, ⁊ nomina omnium fidelium, beatę pręděſtinationis liber aſcripta retineat. Per do.

Cōio. Intellige clamorem meum: intende voci orationis meę, rex meus, ⁊ deus meus: quoniā ad te orabo domine. pſal. 5.

Poſtcōio.

SUpplices te rogamus ops deus: vt, quos tuis reficis ſacramētis, tibi etiā placitis moribus dignanter deſeruire cōcedas. Per do.

Alię poſtcōiones.

MUndet, ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cuʒ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

PUrificēt nos, q̄s op̄s ⁊ miſericors deus, ſacramenta que ſūpſimus: ⁊ intercedētibus oībus ſanctis tuis preſta: vt hoc tuū ſacramētum nō ſit nobis reatus ad penaz, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerū, ſit fortitudo fragilium, ſit cōtra oīa mundi pericula firmamētū, ſit viuorū atq3 mortuorum fidelium remiſſio omniu3 delictorum. Per dominum noſtrum.

¶ Feria ij. Statio ad ſanctum Clementem. Introitus.

psal. 25. REdime me domine, ⁊ miſerere mei, pes enim meus ſtetit in via recta: in eccleſiis benedica3 Dominum. pſal. Judica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingreſſus ſum: ⁊ in domino ſperās, nō infirmabor. ℣. Gloria p. Oremus.

PReſta, q̄s, op̄s deus: vt familia tua, que ſe affligendo carnem ab alimentis abſtinet, ſectando iuſtitia3 à culpa ieiunet. Per. Alie orōnes, vt in dn̄ica p̄cedenti. Lcō Danielis p̄phete.

ca. 9 IN diebus illis. Orauit Daniel dominum, dicens. Domine deus noſter, qui eduxiſti populū tuu3 de terra Aegypti in manu forti, ⁊ feciſti tibi nomē ſecundum diem hanc, peccauimus, iniquitatem fecimus. Domine in omnem iuſtitiam tuam, auertatur obſecro ira tua, ⁊ furor tuus à ciuitate tua Hieruſalem, ⁊ à monte ſancto tuo. Propter peccata eni3 noſtra, ⁊ iniquitates patrum noſtrorum, Hieruſalem ⁊ populus tuus in opprobrium ſunt in omnibus per circuitum noſtrum. Nunc ergo exaudi domine deus noſter orationem ſerui tui, ⁊ preces eius: ⁊ oſtende faciem tuam ſuper ſanctuarium tuum quod deſertum eſt. Propter temetipſum inclina deus meus aurē tua3, ⁊ audi: aperi oculos tuos, ⁊ vide deſolationem noſtram, ⁊ ciuitatem ſuper quam inuocatum eſt nomen tuum. Neque enim in iuſtificationibus noſtris proſternimus preces ante faciem tuam: ſed in miſerationibus tuis multis. Exaudi domine, placare domine: attende, ⁊ fac, ne moraris propter temetipſum deus meus: quia nomen tuum inuocatu3 eſt ſuper ciuitatem, ⁊ ſuper populum tuum domine deus noſter.

Graduale. Adiutor meus, ⁊ liberator meus eſto: domine ne tardaueris. ℣. Confundantur, ⁊ reuereantur inimici mei, qui querunt animam meam. psal 69.

Tractus. Dn̄e non ſm peccata nr̄a, que fecimus nos: neque ſm iniquitates noſtras retribuas nobis. psal 102. ℣. Dn̄e ne memineris iniquitatum noſtraru3 antiquarū: cito anticipent nos miſericordie tue, q2 pauperes facti ſumus nimis. psal 78. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ p̄pter gloriā nominis tui dn̄e libera nos: ⁊ propitius eſto p̄ctis noſtris p̄pter nomē tuu3.

Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

ca. 8

In illo tẽpore: Dixit Jeſus turbis Judeorũ. Ego vado, ⁊ q̃retis me: ⁊ in pctõ veſtro moriẽmini. Quo ego vado, vos nõ poteſtis venire. Dicebant ergo Judei. Nunquid interficiet ſemetipſũ: qꝛ dicit: quo ego vado, vos nõ poteſtis venire. Et dicebat eis. Vos de deorſũ eſtis: ego de ſupernis ſuz. Vos de mũdo hoc eſtis: ego nõ ſum de hoc mundo. Dixi ergo vobis: qꝛ moriẽmini in peccatis veſtris. Si enim non credideritis, qꝛ ego ſum: moriemini in peccato veſtro. Dicebãt ergo ei. Tu quis es? Dixit eis Jeſus. Principiũ: qui ⁊ loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui, ⁊ iudicare. Sed qui miſit me, verax eſt: ⁊ ego, q̃ audiui ab eo, hec loquor in mundo. Et nõ cognouerunt, qꝛ patrẽ eius dicebat deum. Dixit ergo eis Jeſus. Cum exaltaueritis filium hominis, tunc cognoſcetis qꝛ ego ſũ, ⁊ à meipſo facio nihil: ſed ſicut docuit me Pater, hec loquor. Et q me miſit, mecũ eſt: ⁊ nõ reliquit me ſolum, qꝛ ego que placita ſunt ei, facio ſemper. Offert.

pſal. 15. Benedicaz dñm, qui tribuit mihi intellectũ: prouidebã dñm in conſpectu meo ſemp: qm̃ à dextris eſt mihi, ne cõmouear. Sec.

Hec hoſtia dñe placationis ⁊ laudis, tua nos protectione dignos efficiat. Per do. Alie ſecr. vt in dñica pce. Coio.

Dñe dñs nr̃, quàm admirabile pſal.
eſt nomen tuũ in vniuerſa terra. 8.

Hec nos cõio Poſtcõio. dñe purget à crimine: ⁊ celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per do. Alie poſtcommuniones, vt in Dominica precedenti. Super populuz. Orem⁹. Humiliate capita veſtra Deo.

Adeſto ſupplicationib⁹ noſtris oĩs deus: ⁊ quibus fiduciam ſperande pietatis indulges, conſuete miſericordie tribue benignus effectuz. Per d.

¶ Feria iiij. Statio ad ſanctam Balbinam. Introitus.

Tibi dixit cor me pſal-
um, q̃ſiui vultuz 26.
tuũ: vultũ tuuz dñe requirã: ne auertas faciem tuã à me. pſal. Dñs illuminatio mea, ⁊ ſalus mea, quem timebo? ℣. Gloria patri. Oremus.

Perfice, q̃s dñe, benignus in nobis obſeruãtie ſacre ſubſidiũ: vt, q̃ te auctore faciẽda cognouim⁹, te operãte impleam⁹. Per d. Alie orões, vt in dñica pcedẽti. Lectio libri Regum.

In dieb⁹ illis. Fact⁹ eſt ſer- 3. ca.
mo dñi ad Eliã Theſbitẽ, 17.
dicẽs. Surge ⁊ vade i Sarephta Sidonioꝝ, ⁊ manebis ibi. Precepi enĩ ibi mulieri vidue, vt paſcat te. Surrexit, ⁊ abijt i Sarephta. Cũqꝫ veniſſet ad portã ciuitatis, apparuit ei mulier vidua colli

gens ligna, ⁊ vocauit eā, dixitq̄ ei. Da mihi paululū aque in vaſe, vt bibā. Cūq̄ illa pergeret vt afferret, clamauit poſt tergū eius, dicēs. Affer mihi obſecro ⁊ buccellā panis in manu tua. Que reſpōdit. Viuit dn̄s deus tuus, q̄ nō habeo panē, niſi quātū pugillus capere pōt farine in hydria, ⁊ paululū olei in lecytho. En colligo duo ligna: vt ingrediar, ⁊ faciam illud mihi, ⁊ filio meo: vt comedamus ⁊ moriamur. Ad quā Elias ait. Noli timere: ſed vade, ⁊ fac ſicut dixiſti. Veruntamē mihi primū fac de ipſa farinula ſubcinericiū panē paruulū, ⁊ affer ad me: tibi autē ⁊ filio tuo facies poſtea. Hec autē dicit dn̄s deus Iſrael. Hydria farine nō deficiet: nec lecythus olei minuetur, vſq̄ in diē in qua daturus eſt dn̄s pluuiā ſuper faciē terre. Que abijt, ⁊ fecit iuxta verbū Elie. Et comēdit ipſe, ⁊ illa, ⁊ domus ei⁹. Et ex illa die, hydria farine nō defecit: ⁊ lecythus olei non eſt imminutus, iuxta verbū domini, qd̄ locutus fuerat in manu Elie.

psal. 54. Graduale. Iacta cogitatum tuum in domino, ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dum clamarem ad dominum, exaudiuit vocem meam ab his qui appropinquant mihi.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Mattheum.

c. 23. In illo tempore: Locutus eſt Jeſus ad turbas, ⁊ ad diſcipulos ſuos, dicens. Super cathedrā Moyſi ſederūt Scribe ⁊ phariſei. Oīa ergo, quecunq̄ dixerint vobis, ſeruate, ⁊ facite: ſecundum vero opera eorū nolite facere. Dicunt enim, ⁊ nō faciunt. Alligant enim onera grauia, ⁊ importabilia, ⁊ imponunt in humeros hoīū: digito autē ſuo nolunt ea mouere. Oīa vero opera ſua faciunt, vt videantur ab hoībus. Dilatant enim phylacteria ſua, ⁊ magnificant fimbrias. Amant autem primos recubitus in cenis, ⁊ primas cathedras i ſynagogis, ⁊ ſalutationes in foro, ⁊ vocari ab hoībus, rabbi. Vos aūt nolite vocari rabbi. Unus eſt enim magiſter veſter: oēs autē vos fratres eſtis. Et patrem nolite vocare vobis ſuper terrā: vnus eſt enim pater veſter qui eſt in celis. Nec vocemini magiſtri: q̄ magiſter veſter vnus eſt Chriſtus. Qui maior eſt veſtrū, erit miniſter veſter. Qui aūt ſe exaltauerit, humiliabitur: ⁊ q̄ ſe humiliauerit, exaltabitur.

Offerto. Miſerere mei dn̄e ſc̄m magnā miſericordiā tuam: dele dn̄e iniquitatem meam. psal. 50.

Secre. Sanctificationem tuam nobis domine his myſterijs operare placatus: que nos ⁊ a terrenis purget vitijs, ⁊ ad celeſtia dona perducat. Per domi.

Alie ſecrete, vt in Dominica precedenti. Cōmunio. Narrabo omnia mirabilia tua: letabor ⁊ exultabo in te: pſallam nomini tuo altiſſime. psal. 9.

Poſtcommunio. Vt ſacris Domine reddamur digni muneribus, fac nos tuis, queſumus, ſemper obedire

dire mandatis. Per. Alię poſt-
coiones vt in dñica pręcedenti.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
PRopitiare dñe ſupplicatio
nibus noſtris, ⁊ aiarū nr̃aꝝ
medére languoribus: vt, remiſ-
ſione percepta, in tua ſemper be-
nedictione lętemur. Per dñm.
¶ Feria iiij. Statio ad ſanctam
Cęciliam. Introitus.
psal. 63. NE derelinquas
me dñe deus me
us, ne diſcedas
à me: intende in
adiutoriū meū,
dñe virtus ſalu
tis meę. Ps. Do
mine ne i furore tuo arguas me,
neque in ira tua corripias me.
℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oremus.
POpulū tuū dñe ꝓpitius re
ſpice: ⁊, quos ab eſcis carna
lib⁹ p̃cipis abſtinere, à noxijs quo
que vitijs ceſſare ꝯcede. Per d.
Alię orõnes, vt in dominica pce
denti. Lectio libri Heſter.
c. 13. IN dieb⁹ illis: Orauit Mar
dochęus ad dñm, dicens.
Dñe deus rex op̃s, i ditione tua
cuncta ſunt poſita: ⁊ non eſt qui
poſſit tuę reſiſtere voluntati. Si
decréueris ſaluare nos, cõtinuò
liberabimur. Tu enim dñe feci-
ſti cęlum ⁊ terraꝫ, ⁊ quicquid cęli
àmbitu continetur. Tu es do-
minus omnium: ⁊ non eſt qui re
ſiſtat maieſtati tuę. Et nunc dñe
rex regū, deus Abrahá, miſerere
populo tuo: qꝛ volūt nos inimi-
ci nr̃i pérdere, ⁊ hęreditatē tuaꝫ
delére. Ne deſpicias partē tuā,
quá redemiſti tibi: ſed exaudi de
precationē noſtraꝫ, ⁊ propitius
eſto ſorti ⁊ funiculo hęreditatis
tuę. Et conuerte luctū noſtrum
in gaudiū: vt viuentes, laudem⁹
nomē tuū: ⁊ ne claudas ora canē
tium te, dñe deus noſter. Grad.
Saluum fac populum tuuꝫ do- psal.
mine, ⁊ benedic hęreditati tuę. 27.
℣. Ad te dñe clamaui, deus me-
us ne ſileas à me, ⁊ ero ſimilis de
ſcendentibus in lacū. Tractus.
Domine, nõ ſecundum peccata psal-
noſtra, quę fecimus nos, neqꝫ ſe 102.
cundum iniquitates noſtras, re-
tribuas nobis. ℣. Dñe, ne memi psal.
neris iniquitatum noſtraruꝫ an- 78.
tiquarum: cito anticipēt nos mi
ſericordię tuę, qꝛ pauperes facti
ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter, ⁊ propter
gloriam nominis tui domine li-
bera nos, ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomē tuum.
Seq. ſancti euág. ſm Matthęū. c. 20

IN illo tē-
pore: Aſcē
dēs Ieſus Hie
roſolymá, aſſū-
pſit duodecim
diſcipulos ſuos
ſecretò, ⁊ ait il-
lis. Ecce aſcen-
dimus Hiero-
ſolymá, ⁊ filius hoīs tradet prin
cipibus ſacerdotū, ⁊ ſcribis: ⁊ cõ-
dénabunt euꝫ morte. Et tradēt
eum gentibus ad illudendum, ⁊
flagellandum, ⁊ crucifigendum:
⁊ die tertia reſurget. Tūc acceſ-

ſit ad eum mater filioꝛum Zebe-
dei cum filijs ſuis, adoꝛans ⁊ pe-
tens aliquid ab eo. Qui dixit ei.
Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſedeát
hi duo filij mei, vnus ad dexterá
tuá, ⁊ vnus ad ſiniſtraȝ, in regno
tuo. Reſpondens auteȝ Jeſus,
dixit. Neſcitis quid petatis. Po
teſtis bibere calicem, quem ego
bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſ-
ſumus. Ait illis. Calicé quidem
meum bibetis: ſedere autem ad
dexteraȝ meam vel ad ſiniſtram,
non eſt meum dare vobis: ſed q̄-
bus paratū eſt à patre meo. Et
audientes decem, indignati ſunt
de duobus fratribus. Jeſus au-
té vocauit eos ad ſe: ⁊ ait. Sci-
tis, qꝛ pꝛincipes gentiū dominá-
tur eoꝛuȝ: ⁊ qui maioꝛes ſunt, po
teſtateȝ exercent in eos? Nó ita
erit inter vos. Sed quicūqȝ vo-
luerit inter vos maioꝛ fieri, ſit ve
ſter miniſter: ⁊ qui voluerit inter
vos pꝛimus eſſe, erit veſter ſer-
uus. Sicut filius hominis non
venit miniſtrari: ſed miniſtrare,
⁊ dare animam ſuam redemptio
pſal. né pꝛo multis. Offerto. Ad te
24. dñe leuaui animam meam, deus
meus in te confido, non erube-
ſcam: neque irrideant me inimi-
ci mei: etenim vniuerſi, qui te ex-
pectant, nō cōfundentur. Secr.
Hoſtias, q̄s dñe, quas tibi
offerimus pꝛopitius reſpi-
ce: ⁊ ꝑ hec ſancta commercia, vin
cula peccatoꝛum noſtroꝛū abſol
ue. Per. Alie ſecrete, vt in dñica
pſal. precedenti. Cōio. Juſtus dñs
10. ⁊ iuſtitiam dilexit: equitatem vi-
dit vultus eius. Poſtcōmunio.
Sumptis dñe ſacramentis
ad redéptionis eterne, q̄s,
pꝛoficiam⁹ augmētū. Per dñm.
Alie poſtcōiones, vt in dñica pre
ced. Super populuȝ. Oꝛemus.
Humilate capita veſtra Deo.
Deus innocentie reſtitutoꝛ
⁊ amatoꝛ, dirige ad te tuo-
rum coꝛda ſeruoꝛum: vt ſpiritus
tui feruoꝛe concepto, ⁊ in fide in
ueniantur ſtabiles, ⁊ in opere ef-
ficaces. Per do. in vni. eiuſdem.
¶ Feria v. Statio ad ſanctam
Mariá trans Tyberim. Intro.
Deus in adiuto- pſal.
riū meuȝ inten- 69.
de, dñe ad adiu
uandū me feſti-
na: confundan-
tur, ⁊ reuerean-
tur oēs inimici
mei, qui querunt animaȝ meam.
Ps. Auertantur retroꝛſuȝ, ⁊ eru
beſcant qui volunt mihi mala.
℣. Gloꝛia patri, ⁊ fi. Oꝛemus.
Pꝛeſta nobis, q̄s dñe, auxi-
liū grē tue: vt ieiunijs ⁊ oꝛa
tionibus conuenienter intenti
liberemur ab hoſtibus mentis ⁊
coꝛpoꝛis. Per. Alie oꝛones vt i
dñica p̄ced. Lectó Hiere. pphe. c. 17.
Hec dicit dominus deus.
Maledictus homo qui cō-
fidit in homine, ⁊ ponit carnem
bꝛachium ſuum: ⁊ à domino re-
cedit coꝛ eius. Erit enim quaſi
myrice in deſerto, ⁊ non videbit
cū venerit bonuȝ: ſed habitabit
in ſiccitate in deſerto in terra ſal-
ſuginis, ⁊ inhabitabili. Benedi-
ctus

ctus vir qui confidit in domino,
⁊ erit dominus fiducia eius. Et
erit quaſi lignũ quod tranſplãta
tur ſuper aquas, quod ad humo
rẽ mittit radices ſuas: ⁊ nõ time-
bit cũ venerit eſtus. Et erit foliũ
eius, viride: ⁊ in tempoꝛe ſiccita-
tis nõ erit ſolicituʒ: nec aliquan-
do deſinet facere fructum. Pra-
uum eſt coꝛ hominis ⁊ inſcruta-
bile: quis cognoſcet illud? Ego
dñs ſcrutans coꝛda, ⁊ pꝛobans
renes: qui do vnicuiqʒ iuxta viã
ſuam, ⁊ iuxta fructum adinuen-
tionum ſuarum. Dicit Dominus
Pſal. omnipotens. Gradua. Propi-
78. tius eſto pctis noſtris dñe, ne
quando dicant gẽtes, vbi eſt de-
us eoꝛuʒ? ℣. Adiuua nos deus
ſalutaris noſter, ⁊ ꝓpter hono-
rem nominis tui dñe libera nos.
c.16. Sequen. S. euang. ſm Lucam.
In illo tempoꝛe: Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis. Homo
quidaʒ erat diues, ⁊ induebatur
purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur
quotidie ſplendide. Et erat qui
dã mendicus nomine Lazarus,
qui iacebat ad ianuam eius, vlce
ribus plenus: cupiens ſaturari
de micis quę cadebant de mẽſa
diuitis, ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊
canes veniebant, ⁊ lingebat vl-
cera eius. Factuʒ eſt autẽ, vt mo
reretur mendicus, ⁊ poꝛtaretur
ab angelis ĩ ſinũ Abꝛahę. Moꝛ-
tuus eſt autem ⁊ diues: ⁊ ſepul-
tus eſt in inferno. Eleuans autẽ
oculos ſuos, cum eſſet in toꝛmen
tis, vidit Abꝛaham a lõge, ⁊ La-
zarũ in ſinu eius. Et ipſe clamãs
dixit. Pater Abꝛahaʒ miſerere
mei: ⁊ mitte Lazarum vt intin-
gat extremuʒ digiti ſui in aquaʒ,
vt refrigeret linguam meam, qꝛ
crucioꝛ in hac flamma. Et dixit
illi Abꝛahã. Fili, recoꝛdare, qꝛ
recepiſti bona in vita tua, ⁊ La-
zarus ſimiliter mala: nunc auteʒ
hic cõſolatur, tu vero cruciaris.
Et in his omnibus, inter nos ⁊
vos chaos magnum firmatum
eſt: vt hi, qui volunt hinc tranſi-
re ad vos non poſſint: neque in
de huc tranſmeare. Et ait. Ro-
go ergo te pater, vt mittas eum
in domum patris mei. Habeo
enim quinque fratres, vt teſte-
tur illis, ne ⁊ ipſi veniant in hunc
locum toꝛmentoꝛum. Et ait il-
li Abꝛaham. Habent Moyſen,
⁊ pꝛophetas: audiãt illos. At il-
le dixit. Non pater Abꝛahã: ſed
ſiquis ex moꝛtuis ierit ad eos,
penitentiam agent. Ait aũt illi.
Si Moyſen ⁊ pꝛophetas non
audiunt: neque, ſiquis ex moꝛ-
tuis reſurrexerit, credẽt. Offer-
toꝛium. Pꝛecatus eſt Moyſes
in cõſpectu domini dei ſui, ⁊ di- Ex.
xit: quare domine iraſceris ĩpo- 32.
pulo tuo? parce irę animę tuę:
memento Abꝛahã, Iſaac, ⁊ Ja-
cob: qbus iuraſti dare terrã flu-
entem lac, ⁊ mel: ⁊ placatus eſt
dñs de malignitate, quam dixit
facere populo ſuo. Secreta.
Preſenti ſacrificio nomini
tuo nos domine ieiunia di-
cata ſanctificent: vt, quod obſer
uantia nr̃a ꝓfitetur exterius, in-
terius operetur effectu. Per d.
Alię

Alię ſecr. vt in Dñica p̄cedenti.

Jo. 6. Cõio. Qui mãducat meã carnẽ, ⁊ bibit meũ ſanguinẽ: in me manet, ⁊ ego i eo, dicit dñs. Poſtcõ.

Gratia tua nos, queſumus domine, non derelinquat: que ⁊ ſacrę nos deditos faciat ſeruituti, ⁊ tuã nobis opem ſemper acquirat. Per do. Alię poſtcõmuniones, vt in dñica precedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Adeſto domine famulis tuis, ⁊ perpetuam benignitatem largire poſcentibus: vt, his, qui te auctore, ⁊ gubernatore gloriantur, ⁊ congregata reſtaures, ⁊ reſtaurata cõſerues. Per.

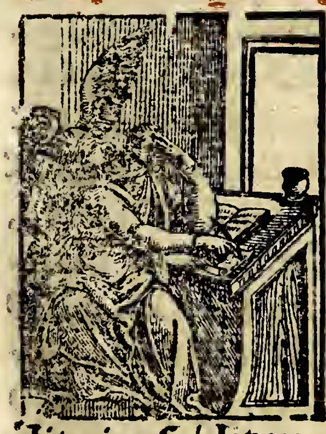
¶ Feria ſexta. Statio ad ſanctum Vitalem. Introitus.

pſal. 16. Ego autem cum iuſtitia apparebo in conſpectu tuo: ſatiabor, dũ manifeſtabitur gloria tua. Ps. Exaudi dñe iuſtitiã meã: intende deprecationẽ meã. ℣. Gloria. Oremus.

Da, q̄s om̄ps deus, vt ſacro nos purificãte ieiunio, ſynceris mentibus ad ſancta ventura facias peruenire. Per dñm. Alię orões, vt in Dominica precedenti. Lectio libri Geneſis.

c. 37. In diebus illis: Dixit Joſeph fratribus ſuis. Audite ſomniũ meũ, quod vidi. Putabã nos ligare manipulos in agro: ⁊ quaſi cõſurgere manipulum meum, ⁊ ſtare: veſtros q; manipulos circũſtantes adorare manipulũ meũ. Reſponderunt fratres eius. Nunqd rex noſter eris: aut ſubijciemur ditioni tuę: Hec ergo cauſa ſomniorũ atq; ſermonũ, inuidię, ⁊ odij fomitẽ miniſtrauit. Aliud quoq; ſomniũ vidit, qđ narrans fratrib⁹, ait. Vidi p ſomniũ quaſi ſolẽ, ⁊ lunã, ⁊ ſtellas vndecim adorare me. Qđ cũ patri ſuo, ⁊ fratribus retuliſſet, increpauit eũ pater, ⁊ dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniũ, qđ vidiſti: Nunqd ego, ⁊ mr̄ tua, ⁊ fratres tui adorabim⁹ te ſuper terram: Inuidebãt igit̃ ei fratres ſui: pater vero rẽ tacitus cõſiderabat. Cũq; fratres illius in paſcendis gregibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eũ Iſrael. Fratres tui paſcũt oues i Sichimis: veni, mittam te ad eos. Quo rñdẽte, p̄ſto ſum: ait. Vade, ⁊ vide, ſi cũcta p̄ſpera ſint erga fratres tuos, ⁊ pecora: ⁊ renũcia mihi, qd agat̃. Miſſus de valle Hebron, venit i Sichẽ. Inuenitq; eũ vir errantẽ in agro: ⁊ interrogauit quid quereret. At ille reſpõdit. Fratres meos quero: indica mihi vbi paſcãt greges. Dixit ei vir. Receſſerunt de loco iſto. Audiui autem eos dicentes. Eamus in Dothain. Perrexit ergo Joſeph poſt fratres ſuos, ⁊ inuenit eos in Dothain. Qui cum vidiſſent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitauerũt illum occidere. Et mutuo loquebant̃: Ecce ſomniator venit: venite, occidamus eũ, ⁊ mittamus eum in ciſter-

ciſternā veterē: dicemuſqꝫ, fera
peſſima deuorauit eū. Et tūc ap
parebit, qd illi pſint ſomnia ſua.
Audiēs aūt hec Rubē, niteba-
tur liberare euꝫ de manibus eo-
rū, ꝛ dicebat. Nō interficiamus
aiam eius, nec effundamus ſan-
guinē: ſed proijcite euꝫ in ciſter-
nā hāc, que eſt in ſolitudine: ma-
nuſqꝫ veſtras ſeruate innoxias.
Hoc autē dicebat, volens eripe
re eū de manibus eorꝫ, ꝛ redde
pſal. re patri ſuo. Grad. Ad dn̄m cū
119. tribularer clamaui, ꝛ exaudiuit
me. ℣. Dn̄e libera animā meā à
labijs iniquis, ꝛ à lingua doloſa.
pſal. Trac. Dn̄e nō ſm peccata nr̄a,
102. que fecimus nos: neque ſm ini-
quitates noſtras retribuas no-
pſal. bis. ℣. Dn̄e, ne memineris ini-
78. quitatum noſtrarꝫ antiquarū:
cito anticipent noſ miſericordie
tue, qꝛ pauperes facti ſumus ni-
mis. ℣. Adiuua noſ deuſ ſaluta
ris nr̄: ꝛ ppter glīaꝫ nominis tui
dn̄e libera nos: ꝛ propitius eſto
pctis noſtris ppter nomē tuū.
Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.
.21.

In illo tē-
pore: Di-
xit Jeſuſ turbiſ
Judeorū para-
bolā hanc. Ho
mo qdā erat pa
terfamiliaſ, qui
plātauit vineā,
ꝛ ſepē circūde
dit ei, ꝛ fodit in ea torcular, ꝛ edi-
ficauit turrim, ꝛ locauit eaꝫ agri
colis: ꝛ peregre pfectus eſt. Cū
aūt tēp⁹ fructuū appropinquaſ-
ſet, miſit ſeruos ſuos ad agrico-
las, vt acciperent fructus eius.
Et agricole, apprehenſis ſeruis
eius, alium ceciderunt, alium oc-
ciderunt, aliū vero lapidauerūt.
Iterū miſit alios ſeruos plures
priorib⁹: ꝛ fecerūt illis ſimiliter.
Nouiſſimè aūt miſit ad eos filiū
ſuuꝫ, dicēs: verebuntur forte fi-
liuꝫ meū. Agricole aūt vidētes
filiū, dixerūt intra ſe. Hic eſt he-
res: venite, occidamus euꝫ, ꝛ ha-
bebimuſ hereditatē eiuſ. Et ap
prehenſum eum eiecerunt extra
vineam, ꝛ occiderunt. Cuꝫ ergo
venerit dominus vinee, quid fa
ciet agricolis illis? Aiūt illi. Ma
los male perdet: ꝛ vineam ſuam
locabit alijs agricolis, q reddant
ei fructum temporibus ſuis. Di
cit illis Jeſuſ. Nunquam legiſtiſ
in ſcripturis, lapidem quē repro
bauerunt edificantes, hic factuſ
eſt in caput anguli? A dn̄o factū
eſt iſtud: ꝛ eſt mirabile ī oculiſ no
ſtris. Ideo dico vobis, qꝛ aufe-
retur à vobis regnū dei, ꝛ dabit
genti facienti fructus eiuſ. Et q
ceciderit ſuper lapidē iſtum, cō-
fringetur. Super quem vero ce
ciderit, conteret eum. Et cuꝫ au
diſſent principes ſacerdotum ꝛ
phariſei parabolas eius: cogno-
uerūt quod de ipſis diceret. Et
querētes eum tenere, timuerunt
turbas: quoniam ſicut prophe-
taꝫ euꝫ habebant. Offer. Dn̄e, pſal.
in auxilium meum reſpice: cōfun 39.
dantur, ꝛ reuereātur q querunt
animam meam, vt auferant eaꝫ:
dn̄e ī auxiliū meū reſpice. Secre.
Hec

HAec in nobis ſacrificia, deus, ⁊ actione permaneant, ⁊ operatione firmentur. Per d.

Alię ſecre. vt in dñica pręcedēti.

pſal. 11. Cōio. Tu dñe ſeruabis nos, ⁊ cuſtodies nos à generatione hac in ęternum. Poſtcommunio.

HAc nos, q̄s dñe, accepto pignore ſalutis ęternę, ſic tendere congruenter, vt ad eaȝ peruenire poſſimus. Per dominũ.

Alię poſtcōiones, vt in dñica p̄cedēti. Sup populũ. Oremus.

Humiliate capita veſtra Deo.

DA, q̄s domine, populo tuo ſalutē mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inhęrendo, tuę ſemper virtutis mereatur protectione defendi. Per dñȝ.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctos Marcellinũ ⁊ Petrũ. Introit⁹.

pſal. 18. LEx dñi irreprehenſibilis, ↄuertens animas: teſtimoniũ dñi fidele, ſapientiam pręſtans paruulis. Pſalȝ. Cęli enarrant gloriã dei, ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentuȝ. ℣. Gloria patri. Oremus.

DA, q̄s dñe, nr̄is effectum ieiunijs ſalutareȝ: vt caſtigatio carnis aſſumpta, ad nr̄aȝ vegetationē trãſeat aïarũ. Per d.

Alię orationes, vt in dominica pręceden. Lectio libri Geneſis.

c. 27 IN diebus illis: Dixit Rebecca filio ſuo Jacob. Audiui patrem tuuȝ loquenteȝ cuȝ Eſau fratre tuo, ⁊ dicentem ei. Affer mihi de venatione tua, ⁊ fac cibos, vt comedam, ⁊ benedicaȝ tibi corã dño anteq̄ȝ moriar. Nunc ergo fili mi, acquieſce cōſilijs meis: ⁊ pergens ad gregeȝ affer mihi duos hędos optimos, vt faciã ex eis eſcas patri tuo, quibus libenter veſcitur: quas cum intuleris, ⁊ comederit, benedicat tibi priuſquaȝ moriatur. Cui ille reſpōdit. Noſti, q̄ Eſau frater me⁹ hō piloſus ſit, ⁊ ego lęuis: ſi attrectauerit me pr̄ me⁹, ⁊ ſenſerit, timeo ne putet me voluiſſe ſibi illudere, ⁊ inducã ſuper me maledictionē p̄ benedictione. Ad quē mr̄: In me ſit, ait, iſta maledictio fili mi: tantum audi vocem meam, ⁊ pergens, affer quę dixi. Abijt, ⁊ attulit, deditqȝ mr̄i ſuę. Parauit illa cibos, ſicut nouerat velle prēm illi⁹. Et veſtib⁹ Eſau valde bonis, quas apud ſe habebat domi, induit eũ: pelliculaſqȝ hędoȝ circundedit manibus, ⁊ colli nuda protexit. Deditqȝ pulmētũ: ⁊ panes quos coxerat, tradidit. Quibus illatis, dixit. Pater mi. At ille reſpōdit. Audio. Quis es, fili mi? Dixitqȝ Jacob. Ego ſuȝ Eſau primogenit⁹ tu⁹: feci, ſicut p̄cepiſti mihi. Surge, ſede, ⁊ comede de venatione mea, vt benedicat mihi aïa tua. Ruſumqȝ Iſaac ad filium ſuũ. Quo modo, īquit, tã cito inuenire potuiſti fili mi? Qui reſpondit. Voluntas dei fuit, vt cito mihi occurreret quod volebam. Dixitque Iſaac. Accede huc, vt tãgã te fili mi: ⁊ probē vtrum tu ſis filius meus

meus Eſau, an non. Acceſſit ille
ad patrē: ⁊ palpato eo, dixit Iſa-
ac. Uox qdē, vox Jacob eſt: ſed
manus, manus ſunt Eſau. Et nō
cognouit eū: qꝛ piloſę manus ſi-
militudinē maioris expreſſerāt.
Benedicēs ergo illi, ait. Tu es fi-
lius meus Eſau? Rn̄dit. Ego
ſum. At ille: Affer, inqt, mihi ci-
bos de venatione tua fili mi: vt
bn̄dicat tibi aīa mea. Quos cū
oblatos comediſſet: obtulit ei
ēt vinum. Quo hauſto, dixit ad
eum. Accede ad me: ⁊ da mihi
oſculū fili mi. Acceſſit, ⁊ oſcula-
tus eſt eū. Statimq; vt ſenſit ve
ſtimentorū illius fragrātiā, bene
dicēs ait. Ecce odor filij mei, ſi-
cut odor agri pleni, cui benedi-
xit dn̄s. Det tibi deus de rore cę
li, ⁊ de pinguedine terrę, abūdā-
tiā frumenti, vini, ⁊ olei. Et ſer-
uiant tibi populi, ⁊ adorēt te tri-
bus. Eſto dn̄s fratrū tuorū: ⁊ in
curuent̄ ante te filij matris tuę.
Qui maledixerit tibi, ſit ille male
dictus: ⁊ q benedixerit tibi, bene
dictionibus repleat̄. Uix Iſaac
ſermonē impleuerat: ⁊ egreſſo
Jacob foras, venit Eſau, coctos
que de venatione cibos intulit
patri dicens. Surge pr̄ mi, ⁊ co-
mede de venatione filij tui: vt be
nedicat mihi aīa tua. Dixitq; illi
Iſaac. Quis enim es tu? Qui re-
ſpondit. Ego ſū filius tuus pri
mogenitus Eſau. Expauit Iſa-
ac ſtupore vehementi: ⁊ vltra q̄
credi poteſt, admirās, ait. Quis
ergo ille eſt, q dudū captā vena-
tionem attulit mihi, ⁊ comēdi ex

omnibus priuſquā tu venires?
benedixiq; ei, ⁊ erit benedictus.
Auditis Eſau ſermonibus pa-
tris, irrugijt clamore magno: ⁊
cōſternatus ait. Benedic ēt ⁊ mi
hi pater mi. Qui ait. Uenit ger-
manus tuus fraudulenter, ⁊ ac-
cepit benedictionē tuā. At ille
ſubiunxit. Juſtè vocatum eſt no
men eius Jacob. Supplantauit
enim me en altera vice. Primo-
genita mea ante tulit, ⁊ nūc ſecū-
dò ſurripuit benedictionē meā.
Rurſumque ad patrē. Nunqd
nō reſeruaſti, ait, ⁊ mihi benedi-
ctionē? Reſpōdit Iſaac. Dn̄m
tuū illū cōſtitui, ⁊ oēs fratres ei-
us ſeruituti illius ſubiugaui. Fru
mēto, vino, ⁊ oleo ſtabiliui eū: ⁊
tibi poſt hęc fili mi, vltra quid fa-
ciā? Cui Eſau. Nū vnā, inquit,
tantū benedictionē habes pr̄?
Mihi quoq; obſecro vt benedi
cas. Cūq; eiulatu magno fleret,
motus Iſaac dixit ad eū. In pin
guedine terrę, ⁊ in rore cęli deſu-
per erit benedictio tua. Gradu.
Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſal.
pſallere nomini tuo altiſſime. V. 91.
Ad annūciandū mane miſericor
diā tuā, ⁊ veritatē tuā p noctē.
Seq. ſancti euange. ſm̄ Lucam.
In illo tēpore: Dixit Jeſus c.15.
phariſeis parabolam hāc.
Homo quidam habuit duos
filios: ⁊ dixit adoleſcentior ex il-
lis, patri. Pater da mihi portio-
nē ſubſtantię, quę me contingit.
Et diuiſit illis ſubſtantiam. Et
nō poſt multos dies, cōgregatis
omnibus adoleſcētior filius pe-
regre

regre profectus eſt in regionem lõginquã: ꝛ ibi diſſipauit ſubſtã-tiã ſuã viuẽdo luxurioſe. Et poſt quam cõſummaſſet oĩa, facta eſt fames valida in regione illa: ꝛ ipſe cepit egere. Et abijt, ꝛ adheſit vni ciuiũ regionis illius. Et miſit illũ in villã ſuam, vt paſceret porcos. Et cupiebat implere vẽtrẽ ſuũ de ſiliquis quas porci mãducabant: ꝛ nemo illi dabat. In ſe aũt reuerſus dixit. Quãti mercenarij in domo patris mei abundant panibus: ego aũt hic fame pereo. Surgaz, ꝛ ibo ad patrem meũ, ꝛ dicaz ei. Pater peccaui in celũ ꝛ coraz te: iã nõ ſum dignus vocari filius tuus: fac me ſicut vnũ de mercenarijs tuis. Et ſurgẽs venit ad patrẽ ſuũ. Cũ autẽ adhuc longe eſſet, vidit illum pater ipſius: ꝛ miſericordia motus eſt. Et accurrens cecidit ſuper collũ eius, ꝛ oſculatus eſt eũ. Dixitq; ei filius. Pater, peccaui in celum, ꝛ coraz te: iam non ſum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad ſeruos ſuos. Cito proferte ſtolam primam, ꝛ induite illum: ꝛ date anulum in manu eius, ꝛ calceamẽta in pedes eius: ꝛ adducite vitulum ſaginatum, ꝛ occidite, ꝛ mãducemus ꝛ epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, ꝛ reuixit: perierat, ꝛ inuentus eſt. Et ceperunt epulari. Erat autẽ filius eius ſenior in agro. Et cuz veniret, ꝛ appropinquaret domui, audiuit ſymphoniã ꝛ chorũ. Et vocauit vnuz de ſeruis: ꝛ interrogauit que hec eſſent. Isq; dixit illi. Frater tuus venit: ꝛ occidit pater tuus vituluz ſaginatũ, q2 ſaluũ illũ recepit. Indignatus eſt autez, ꝛ nolebat introire. Pater ergo illius egreſſus cepit rogare eũ. At ille reſpõdẽs, dixit patri ſuo. Ecce tot annis ſeruio tibi: ꝛ mãdatũ tuuz nunquã preteriui: ꝛ nũquã dediſti mihi heduz, vt cũ amicis meis epularer. Sed poſtquaz filius tuus hic, q deuorauit ſubſtantiã ſuã cũ meretricibus, venit: occidiſti vituluz ſaginatũ. At ipſe dixit illi. Fili, tu ſẽper mecũ es: ꝛ oĩa mea tua ſunt. Epulari autẽ, ꝛ gaudere oportebat, q2 frater tuus hic, mortuus erat, ꝛ reuixit: perierat, ꝛ inuẽtus eſt. Offer. Illumina oculos meos: ne vnquã obdormiã in morte: neq̃n dicat inimicus meus, preualui aduerſus eum. Secr. psal. 12.

His ſacrificijs dñe concede placatus: vt, q proprijs oramus abſolui delictis, non grauemur externis. Per. Alie ſecr. vt in dñica p̃cedenti. Cõio. Oportet te fili gaudere: q2 frater tuus mortuus fuerat, ꝛ reuixit: perierat, ꝛ inuentus eſt. Poſtcõio.

Sacramenti tui dñe diuina libatio penetralia nr̃i cordis infũdat: ꝛ ſui nos participes potẽter efficiat. Per. Alie poſtcõiones, vt in dominica precedẽti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Familiã tuã, q̃s dñe, continua pietate cuſtodi: vt q̃ in ſola ſpe grẽ celeſtis innitit̃, celeſti etiaz ꝓtectione muniat̃. Per d.

¶ Do-

Dñica iij. in Quadrageſima. Statio ad ſanctum Laurentiuȝ extra muros. Introitus.

pſal. 24. Oculi mei ſemper ad dñm: q͂a ipſe euellet de laqueo pedes meos: reſpice in me, ⁊ miſerere mei, q̄m vnicus, ⁊ pauper ſum ego. Ps. Ad te dñe leuaui aīam meã: deus meꝰ in te cõfido, nõ erubeſcã. ℣. Glia. Oremus.

Quęſumus, oṗs deus, vota humiliũ reſpice: atque ad defenſionẽ noſtraȝ, dexterã tuę maieſtatis extẽde. Per. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorũ. Orõ.

A cunctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente btã ⁊ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria, cũ beatis aplis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; btõ N. ⁊ oibus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus, qui viuorũ dominaris ſimul ⁊ mortuoruȝ, omniũq; miſereris: quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe pręnoſcis: te ſupplices exoramus: vt ꝓ q̄bus effundere p̄ces decreuimus, quoſq; vel pręſens ſeculuȝ adhuc in carne retinet, vel futurũ iaȝ exutos corpore ſuſcepit: intercedẽtibus oibus ſanctis tuis, pietatis tuę clementia, omniũ delictoruȝ ſuorum veniã ꝯſequantur. Per do.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

Fratres: Eſtote imitatores dei, ſicut filij chariſſimi: ca. 5.
⁊ ambulate in dilectione, ſicut ⁊ Chriſtus dilexit nos: ⁊ tradidit ſemetipſuȝ pro nobis oblationẽ ⁊ hoſtiam deo in odorem ſuauitatis. Fornicatio auteȝ ⁊ oīs immunditia, aut auaritia, nec noīetur in vobis, ſicut decet ſcõs: aut turpitudo, aut ſtultiloquiuȝ, aut ſcurrilitas, q̄ ad rẽ non pertinet: ſed magis gr̄arũ actio. Hoc aũt ſcitote intelligentes: ꝙ oīs fornicator, aut immũdus, aut auarus, qđ eſt idoloꝝ ſeruitus, nõ habet hereditatem in regno Chriſti ⁊ dei. Nemo vos ſeducat inanibus verbis. Propter hęc enim venit ira dei in filios diffidentię. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquãdo tenebrę: nunc aũt lux in dño. Ut filij lucis ambulate. Fructus eniȝ lucis eſt in oī bonitate, ⁊ iuſtitia, ⁊ veritate. Grad. Exurge dñe, nõ p̄ualeat homo: iudicentur gentes in pſal. 9.
conſpectu tuo. ℣. In conuertẽdo inimicũ meum retrorſum, infirmabuntur, ⁊ peribunt à facie tua. Trac. Ad te leuaui oculos pſal. 122.
meos, qui habitas in cęlis. ℣. Ecce ſicut oculi ſeruorum in manibus dñorum ſuorum. ℣. Et ſicut oculi ancillę in manibus dñę ſuę, ita oculi noſtri ad dñm deuȝ nr̄m, donec miſereat̃ nr̄i. ℣. Miſerere nobis dñe, miſereret̃ nobis. Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

In

IN illo tpe: Erat Ieſ⁹ eijciens dęmoniū: ⁊ illud erat mutuꝫ. Et cum eieciſſet dęmoniū, locutus eſt mutus: ⁊ admiratę ſunt turbę. Quidam aūt ex eis dixerunt. In Beelzebub principe dęmonioꝝ eijcit dęmonia. Et alij tētantes, ſignū de cęlo q̄rebāt ab eo. Ipſe aūt vt vidit cogitationes eoꝝ, dixit. Oē regnū in ſeipſuꝫ diuiſuꝫ, deſolabit: ⁊ domus ſupra domū cadet. Si aūt ⁊ ſatanas i ſeipſum diuiſus eſt: q̄mo ſtabit regnuꝫ ipſius, q2 dicitis in beelzebub eijcere me dęmonia? Si aūt ego in beelzebub eijcio dęmonia: filij vr̄i i quo eijciūt? Ideo ipſi, iudices veſtri erunt. Porrò ſi in digito dei eijcio dęmonia: ꝑfectò ꝑuenit in vos regnū dei. Cū fortis armatus cuſtodit àtriū ſuum: in pace ſūt oia q̄ poſſidet. Si aūt fortior illo ſuperueniens vicerit eū: vniuerſa arma eius àuferet, in q̄bus ꝯfidebat: ⁊ ſpolia ei⁹ diſtribuet. Qui nō eſt mecuꝫ, aduerſum me eſt: ⁊ q non colligit mecū, diſpergit. Cū immundus ſpūs exierit ab hoie, perambulat ꝑ loca inaquoſa, quęrens requiē. Et non inueniens dicit. Reuertar in domū meā, vnde exiui. Et cū venerit, inuenit eā ſcopis mundatam ⁊ ornatā. Et tūc vadit, ⁊ aſſumit ſecū ſeptē alios ſpūs nequiores ſe: ⁊ ingreſſi habitāt ibi. Et fiunt nouiſſima hominis illius peiora prioribus. Factum eſt autē: cuꝫ hęc diceret extollens vocē quędā mulier de turba dixit illi. Beatus venter q te portauit: ⁊ vbera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo, beati q audiunt verbuꝫ dei, ⁊ cuſtodiūt illud. Et dr̄ Credo.

Offer. Iuſtitię dn̄i rectę, lętificantes corda: ⁊ iudicia eius dulciora ſuper mel ⁊ fauū: naꝫ ⁊ ſeruus tuus cuſtodit ea. psal. 18.

Secreta.

Haec hoſtia, quęſum⁹ dn̄e, emundet noſtra delicta, ⁊ ad ſacrificiū celebrandum, ſubditorū tibi corpora, menteſq3 ſanctificet. Per do.

Alię ſecretę.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, per huius ſacramenti virtutem, à cunctis nos mētis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuens in pręſenti, ⁊ gloriam in futuro.

Deus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locādus, tribue quęſumus: vt, intercedentibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſorū, quos in oratione cōmēdatos ſuſcepimus, ⁊ nomina omnium fidelium, beatę prędeſtinationis liber aſcripta retineat. Per do.

Cōio. Paſſer iuenit ſibi domū ⁊ turtur nidum, vbi reponat pullos ſuos: altaria tua dn̄e virtutū, rex meus ⁊ deus meus: beati qui habitant in domo tua, in ſeculuꝫ ſeculi laudabunt te. psal. 83.

Poſtcōio.

A cūctis nos, quęſumus domine, reatibus ⁊ periculis propitiatus abſolue, quos tanti myſte-

myſterij tribuis eſſe participes. Per domi. Alię poſtcõiones.

Mundet, ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedēte beata virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque beato. N. ⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.

Purificēt nos, q̃s oṗs ⁊ miſericors deus, ſacramenta q̃ ſumpſimus: ⁊, intercedētibus oībus ſanctis tuis, pręſta: vt hoc tuū ſacramentū nō ſit nobis reatus ad pęnā, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerū, ſit fortitudo fragilium, ſit cōtra oīa mundi pericula firmamētū, ſit viuorū atq̄ mortuorū fideliū remiſſio oīum delictorū. Per.

¶ Feria iij. Statio ad ſanctum Marcū. Introitus.

ſal. 5. In Deo laudabo verbū: in dño laudabo ſermonem: in Deo ſperabo: nō timebo, quid faciat mihi homo. Ps. Miſerere mei deus, quoniā conculcauit me homo, tota die bellans tribulauit me. ℣. Gloria patri, ⁊ ſi. Oremus.

Cordib⁹ nr̃is, q̃s dñe, grãm tuā benignus infunde: vt, ſicut ab eſcis carnalibus abſtinemus, ita ſēſus quoq̄ nr̃os à noxiis retrahamus exceſſibus. Per.

Alię orationes vt in dominica precedenti. Lectio libri Regū.

4.C.5 In diebus illis: Naaman princeps militię regis Syrię erat vir magnus apud dominum ſuum, ⁊ honoratus. Per illum enim dedit dominus ſalutē Syrię. Erat autem vir fortis, ⁊ diues: ſed leproſus. Porrò de Syria egreſſi fuerāt latrunculi: ⁊ captiuā duxerant de terra Iſrael puellā paruulā, quę erat in obſequio vxoris Naaman: quę ait ad dominā ſuā. Utinam fuiſſet dñs meus ad prophetam qui eſt in Samaria: profectò curaſſet eum à lepra quam habet. Ingreſſus eſt itaque Naaman ad dñm ſuū, ⁊ nunciauit ei, dicens: Sic ⁊ ſic locuta eſt puella d̾ terra Iſrael. Dixitq̄ ei rex Syrię. Uade, ⁊ mittā literas ad regē Iſrael. Qui cū profectus eſſet, ⁊ tuliſſet ſecū decem talenta argenti, ⁊ ſex millia aureos, ⁊ decē mutatoria veſtimētorū: d̾tulit literas ad regē Iſrael, in hęc verba. Cū accēperis epiſtolā hanc, ſcito q̃ miſerim ad te Naamā ſeruū meū: vt cures eū à lepra ſua. Cūq̄ legiſſet rex Iſrael literas, ſcidit veſtimēta ſua, ⁊ ait. Nūq̇d deus ſum ego, vt occidere poſſim, ⁊ viuificare? q̄ iſte miſit ad me, vt curē hominē à lepra ſua. Animaduertite, ⁊ videte q̃ occaſiones quęrat aduerſum me. Quod cū audiſſet Eliſęus vir dei: ſcidiſſe videlicet regē Iſrael veſtimēta ſua: miſit ad eum, dicens. Cur ſcidiſti veſtimenta tua? Ueniat ad me, ⁊ ſciat prophetam eſſe in Iſrael. Uenit ergo Naamā cum equis ⁊ curribus, ⁊ ſtetit ad oſtium domus Eliſęi: miſitq̄ ad eū Eliſęus nū-

ciũ, dicẽs. Uade, ⁊ lauare ſepties
in Jordane: ⁊ recipiet ſanitatẽ
caro tua, atq; mundaberis. Ira
tus Naamã, recedebat dicens,
Putabã q egrederetur ad me:
⁊ ſtans inuocaret nomẽ dñi dei
ſui, ⁊ tangeret manu ſua locum
lepre, ⁊ curaret me. Nũquid nõ
meliores ſunt Abana, ⁊ Phar-
phar fluuij Damaſci, oĩbus aqs
Iſrael, vt lauer in eis, ⁊ mũder?
Cũ ergo vertiſſet ſe, ⁊ abiret in-
dignãs: acceſſerũt ad eũ ſui ſui,
⁊ locuti ſunt ei. Pater, ⁊ ſi rẽ grã
dẽ dixiſſet tibi propheta, certe
facere debueras: quãto magis,
q; nunc dixit tibi, lauare, ⁊ mun-
daberis? Deſcẽdit: ⁊ lauit in Jor-
dane ſepties, iuxta ſermonẽ viri
dei: ⁊ reſtituta eſt caro eius, ſicut
caro pueri paruuli: ⁊ mundatus
eſt. Reuerſuſq; ad virũ dei cũ
vniuerſo comitatu ſuo, venit, ⁊
ſtetit coram eo, ⁊ ait. Uere ſcio,
quod nõ ſit alius deus in vniuer
ſa terra, niſi tantũ in Iſrael. Gra
pſal. dua. Deus vitam meam annũ-
55. ciaui tibi, poſuiſti lacrymas me-
as in cõſpectu tuo. ℣. Miſerere
mei dñe, qm̃ conculcauit me ho-
mo: tota die bellans tribulauit
pſal. me. Tractus. Dñe nõ ſm pec-
102. cata noſtra, que fecimus nos, ne
que ſecundum iniquitates nr̃as
pſal. retribuas nobis. ℣. Domine ne
78. memineris iniquitatum noſtra-
rum antiquarum: cito anticipẽt
nos miſericordie tue, q; paupe-
res facti ſumus nimis. ℣. Adiu-
ua nos deus ſalutaris noſter: ⁊
propter gloriã nominis tui dñe
libera nos: ⁊ propitius eſto pec-
catis nr̃is, propter nomẽ tuum.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

In illo tempore: Dixerunt ca. 4
phariſei ad Ieſum. Quan-
ta audiuimus facta in Caphar-
naum: fac ⁊ hic in patria tua. Ait
autem. Amen dico vobis, quia
nemo propheta acceptus eſt in
patria ſua. In veritate dico vo-
bis: multe vidue erant in diebus
Elie in Iſrael, quando clauſum
eſt celum annis tribus ⁊ menſi-
bus ſex, cũ facta eſſet fames ma-
gna in omni terra: ⁊ ad nullam il-
larum miſſus eſt Elias, niſi in Sa
repta Sidonie, ad mulierẽ vi-
duam. Et multi leproſi erant in
Iſrael ſub Eliſeo propheta: ⁊ ne
mo eorum mundatus eſt, niſi Na
aman Syrus. Et repleti ſunt o-
mnes in ſynagoga, ira, hec audiẽ
tes. Et ſurrexerunt, ⁊ eiecerunt
eum extra ciuitatem: ⁊ duxerũt
illũ vſque ad ſupercilium montis,
ſuper quẽ ciuitas eorũ erat edifi
cata, vt precipitarent eum. Ipſe
autem tranſiens per medium il-
lorum, ibat. Offertoriũ. Exau- pſal.
di deus orationẽ meã, ⁊ ne deſpe 54.
xeris deprecationem meam: in-
tende in me, ⁊ exaudi me. Secr.
Munus, quod tibi Domine
noſtre ſeruitutis, offerim⁹,
tu ſalutare nobis perfice ſacra-
mentum. Per do. Alie ſecrete
vt in dominica precedenti. Cõ-
munio. Quis dabit ex Sion pſal.
ſalutare Iſrael? cum auerterit 13.
dominus captiuitatem plebis
ſue, exultabit Jacob, ⁊ letabitur
Iſrael.

Iſrael. Poſtcommunio.

Preſta, queſumus, omnipotens ⁊ miſericors deus: vt quod ore cõtingimus, pura mẽte capiamus. Per. Alie poſtcõmuniones, vt in dñica precedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Subueniat nobis dñe miſericordia tua: vt, ab imminentibus peccatorũ nřorũ periculis, te mereamur ꝓtegẽte eripi, te liberante ſaluari. Per do.

¶ Feria tertia. Statio ad ſanctam Pudentianam. Introit⁹.

psal. 16. Ego clamaui, qñ exaudiſti me deus: inclina aurẽ tuã, ⁊ exaudi verba mea: cuſtodi me dñe vt pupillã oculi: ſub vmbra alarum tuarum protege me. Pſal. Exaudi dñe iuſtitiã meam: intende deprecationem meam. ℣. Gloria p. Oremus.

Exaudi nos omnipotens ⁊ miſericors deus: ⁊ continentie ſalutaris ꝓpitius nobis dona concede. Per dominum. Alie orationes, vt in Dominica precedenti. Lectio libri Regũ.

4. c. 4 In diebus illis: Mulier q̃dam clamabat ad Eliſeum prophetã, dicẽs. Seruus tuus vir meus mortuus eſt: ⁊ tu noſti q2 ſeruus tuus fuit timẽs deũ. Et ecce creditor venit: vt tollat duos filios meos ad ſeruiendũ ſibi. Cui dixit Eliſeus. Quid vis vt faciam tibi? Dic mihi, qd habes i domo tua? At illa reſpõdit. Non habeo ancilla tua quicquã in domo mea, niſi parũ olei quo vngar. Cui ait. Vade, pete mutuo ab oĩbus vicinis tuis vaſa vacua nõ pauca. Et ingredere, ⁊ claude oſtiũ tuũ, cũ intrinſecus fueris tu ⁊ filij tui: ⁊ mitte inde in oĩa vaſa hec: ⁊ cum plena fuerint, tolles. Iuit itaq3 mulier, ⁊ clauſit oſtium ſuper ſe ⁊ ſuper filios ſuos: illi offerebãt vaſa, ⁊ illa infũdebat. Cũq3 plena fuiſſent vaſa, dixit ad filiũ ſuum. Affer mihi adhuc vas. Et ille reſpõdit. Non habeo. Stetitque oleum. Venit autẽ illa, ⁊ indicauit homini dei. Et ille. Vade, inquit, vende oleũ, ⁊ redde creditori tuo: tu aũt ⁊ filij tui viuite de reliquo.

Gra. Ab occultis meis mũda me dñe: ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. psal. 18. ℣. Si mei nõ fuerint dominati, tunc immaculat⁹ ero: ⁊ emũdabor a delicto maximo. Seq. ſancti euan. ſm Mattheũ.

c. 18. In illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Si peccauerit in te frater tuus: vade, ⁊ corripe eũ inter te ⁊ ipſũ ſolum. Si te audierit: lucratus eris fratrẽ tuũ. Si autem te non audierit: adhibe tecum adhuc vnũ vel duos, vt in ore duorum vel trium teſtium ſtet omne verbum. Quod ſi nõ audierit eos: dic eccleſie. Si aũt eccleſiã non audierit: ſit ti-

bi ſicut ethnicus ⁊ publicanus.
Amen dico vobis: quęcunque
alligaueritis ſuper terraꝫ, erunt
ligata ⁊ in cęlo: ⁊ quęcunque ſol-
ueritis ſuper terram, erunt ſolu-
ta ⁊ in cęlo. Iterum dico vobis:
quia ſi duo ex vobis cōſenſerint
ſuper terram: de omni re quam-
cunqꝫ petierint, fiet illis à patre
meo q̄ in cęlis eſt. Ubi eniꝫ ſunt
duo vel tres cōgregati in nomi-
ne meo: ibi ſum in medio eoꝛuꝫ.
Tunc accēdens ad eum Petrus
dixit. Dn̄e quoties peccabit in
me frater meus, ⁊ dimittam ei?
Uſque ſepties? Dixit illi Ieſus.
Non dico tibi vſque ſepties: ſed
vſqꝫ ſeptuagies ſepties. Offer.
psal. 117. Dextera dn̄i fecit virtutē: dexte
ra dn̄i exaltauit me: dextera dn̄i
fecit virtutē nō moꝛiar, ſed viuā,
⁊ narrabo opera dn̄i. Secreta.
PEr hęc veniat, q̄s dn̄e, ſa-
cramenta, noſtrę redēptio-
nis effectus: qui nos ⁊ ab huma-
nis retrahat ſemper exceſſibus:
⁊ ad ſalutaria dona perducat.
Per d. Alię ſecr. vt in dn̄ica prę
psal. 14. cedēti. Cōio. Dn̄e, quis habi-
tabit in tabernaculo tuo? aut q̄s
requieſcet in monte ſancto tuo?
q̄ ingreditur ſine macula, ⁊ ope-
ratur iuſtitiam. Poſtcōmunio.
SAcris dn̄e myſterijs expia
ti, ⁊ veniā, q̄s, ꝯſequamur,
⁊ gratiam. Per d. Alię poſtcō-
muniones, vt in dn̄ica pręceden
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
TUa nos Dn̄e pꝛotectione
defende, ⁊ ab omni ſemper
iniquitate cuſtodi. Per domi.

¶ Feria iiij. Statio ad ſanctum
Sixtum. Introitus.

EGo aūt in dn̄o psal. 70.
ſperabo: exulta-
bo ⁊ lętaboꝛ in
tua miſericoꝛ-
dia: q꞉ reſpexiſti
humilitatē me-
am. ps. In te
dn̄e ſperaui, nō cōfundar in ęter
num: in iuſtitia tua libera me, ⁊
eripe me. ℣. Gloꝛia. Oremus.
PReſta nobis, q̄s dn̄e, vt ſa-
lutaribus ieiunijs eruditi,
a noxijs quoque vitijs abſtinen-
tes, pꝛopitiationem tuam faci-
lius impetremus. Per dominū.
Alię oꝛationes, vt in Dominica
pręcedēti. Lectio libꝛi Exodi. c. 20
HAec dicit dn̄s deus. Ho-
noꝛa patrē tuū ⁊ matrē tu-
am: vt ſis lōgęuus ſuper terraꝫ,
quaꝫ dn̄s deus tuus dabit tibi.
Non occides. Nō męchaberis.
Nō furtū facies. Nō loqueris cō
tra pꝛoximū tuū falſum teſtimo-
niū. Nō concupiſces domū pꝛo-
ximi tui, nec deſiderabis vxoꝛeꝫ
eius, non ſeruum, non ancillam,
non bouem, non aſinuꝫ: nec oīa
quę illius ſunt. Cunctus autem
populus videbat voces, ⁊ lam-
pades, ⁊ ſonitum buccinę, mon-
temqꝫ fumiganteꝫ: ⁊ perterriti
ac pauoꝛe ꝯcuſſi, ſteterunt ꝓcul,
dicentes Moyſi. Loquere tu
nobis, ⁊ audiemus. Nō loquat̄
nobis dominus: ne foꝛte moꝛia-
mur. Et ait Moyſes ad popu-
lū. Nolite timere. Ut eniꝫ ꝓba-
ret

ret vos, venit deꝰ, ꝛ vt terroꝛ il-
lius eſſet in vobis, ꝛ nō peccare-
tis. Stetitqꝫ ppl's ꝺ lōge. Moy-
ſes aūt acceſſit ad caliginē, in qua
erat deus. Dixit qꝫ pterea dn̄s
ad Moyſen. Hęc dices filijs Iſ-
rael. Vos vidiſtis, ꝙ de cęlo locu-
tus ſū vobis. Nō facietis deos
argenteos: nec deos aureos fa-
cietis vobis. Altare de terra fa-
cietis mihi: ꝛ offeretis ſup illud
holocauſta, ꝛ pacifica veſtra: o-
ues veſtras ꝛ boues in oī loco, i
quo memoꝛia fuerit noīs mei.
pſal. Gra. Miſerere mei dn̄e, qm̄ in
6. firmus ſuꝫ: ſana me dn̄e. ℣. Cō-
turbata ſunt oīa oſſa mea: ꝛ aīa
mea turbata eſt valde. Tractꝰ.
pſal- Dn̄e, nō ẜm peccata nr̄a, quę fe-
102. cimus nos, neqꝫ ẜm iniquitates
pſal. nr̄as, retribuas nobis. ℣. Dn̄e,
78. ne memineris iniquitatuꝫ nr̄aꝝ
antiquaꝝ: cito anticipēt nos mi-
ſericoꝛdię tuę, qꝛ pauperes facti
ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter, ꝛ pꝛopter
gloꝛiam nominis tui domine li-
bera nos, ꝛ pꝛopitius eſto pecca
tis noſtris pꝛopter nomen tuū.
c. 15. Seq. ſancti euang. ẜm Matth.
In illo tpe: Acceſſerunt ad
Ieſum ab Hieroſolymis
ſcribę, ꝛ phariſęi, dicentes: Qua
re diſcipuli tui tranſgrediuntur
traditiones ſenioꝝ? Non enim
lauant manus ſuas, cum panem
manducant. Ipſe autē rn̄dens,
ait illis. Quare, ꝛ vos trāſgredi-
mini mandatū dei pꝛopter tra-
ditionem veſtram? Nam deus
dixit, Honoꝛa patrem ꝛ matrē:
ꝛ, qui maledixerit patri vel ma-
tri, moꝛte moꝛiatur. Vos autem
dicitis. Quicunque dixerit pa-
tri, vel matri: munus quodcun-
que eſt ex me, tibi pꝛoderit: ꝛ nō
honoꝛificabit patrem ſuum, aut
matrem ſuam: ꝛ irritum feciſtis
mandatuꝫ dei pꝛopter traditio-
nem veſtram. Hypocritę, bene
pꝛophetauit de vobis Iſaias di-
cens. Populus hic labijs me ho
noꝛat: coꝛ autem eoꝝ longe eſt a
me. Sine cauſa auteꝫ colunt me
docentes doctrinas, ꝛ mandata
hominum. Et conuocatis ad ſe
turbis, dixit eis. Audite, ꝛ intel-
ligite. Nō quod intrat in os co-
inquinat hominē: ſed quod ꝓ-
cedit ex oꝛe, hoc coinquinat ho-
minem. Tunc accedentes diſci-
puli eius, dixerunt ei. Scis, quia
phariſęi, audito hoc verbo ſcan-
dalizati ſunt? At ille reſpondens
ait. Omnis plantatio, quam nō
plantauit pater meus cęleſtis,
eradicabitur. Sinite illos. Cę-
ci ſunt, ꝛ duces cęcoꝛum. Cęcus
autem ſi cęco ducatum pꝛęſtet,
ambo in foueam cadunt. Re-
ſpondens autem Petrus dixit
ei. Ediſſere nobis parabolam
iſtaꝫ. At ille dixit. Adhuc ꝛ vos
ſine intellectu eſtis? Non intelli-
gitis, qꝛ omne quod in os ītrat,
in vētrē vadit, ꝛ in ſeceſſuꝫ emit-
titur? Quę autem pꝛodeunt de
oꝛe, de coꝛde exeūt: ꝛ ea coinqui-
nant hominem. De coꝛde enim
exeūt cogitationes malę, homi-
cidia, adulteria, foꝛnicationes,
furta, falſa teſtimonia, blaſphe-

mię. Hęc ſunt que coinquinant
hominem. Non lotis autem ma
nibus manducare, non coinqui-
pſal. nat hominem. Offer. Dñe, fac
108. mecum miſericordiam tuã, pro-
pter nomen tuum: qꝛ ſuauis eſt
miſericordia tua. Secreta.
Suſcipe, queſumus domi-
ne, preces populi tui cum
oblationibus hoſtiarum: ⁊ tua
myſteria celebrantes ab omni-
bus nos defẽde periculis. Per
dominum. Alię ſecretę, vt in do
minica pręcedenti. Cõmunio.
Notas mihi feciſti vias vitę: ad-
pſal. implebis me lętitia, cum vultu
15. tuo domine. Poſtcommunio.
Sanctificet nos dñe, qua
paſti ſumus, mẽſa cęleſtis:
⁊ à cunctis erroribus expiatos,
ſupernis ꝓmiſſionibus reddat
acceptos. Per d. Alię poſtcõio-
nes, vt in Dominica pręceden-
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Concede, queſumus, omni
potens deus: vt, qui prote
ctionis tuę gratiaꝫ querimus, li-
berati à malis omnibus, ſecura
tibi mente ſeruiamus. Per do.
¶ Feria v. Statio ad ſanctos
Coſmã, ⁊ Damianum. Introi.
pſal. Salus populi e-
77. go ſum, dicit do
minus: de qua-
cunque tribula-
tione clamaue-
rint ad me, exau
diam eos: ⁊ ero
illoꝝ dñs in perpetuum. ps. At
tẽdite popule meus legẽ meã: in

clinate aurẽ veſtram in verba o-
ris mei. ℣. Gloria pa. Oremus.
Magnificet te domine ſan-
ctorum tuorum Coſmę ⁊
Damiani beata ſollẽnitas: qua
⁊ illis gloriam ſempiternam, ⁊
opem nobis ineffabili prouidẽ-
tia contuliſti. Per do. Alię ora-
tiones, vt in dñica pręcedenti.
Lectio Hieremię prophetę.
In diebus illis. Factum eſt c.7.
verbuꝫ dñi ad me, dicens.
Sta in porta domus domini: ⁊
prędica ibi verbum iſtud, ⁊ dic.
Audite verbum dñi omnis Ju-
da, qui ingredimini per portas
has, vt adoretis dominuꝫ. Hęc
dicit dñs exercituũ deus Jſrael.
Bonas facite vias veſtras, ⁊ ſtu
dia veſtra: ⁊ habitabo vobiſcuꝫ
in loco iſto. Nolite confidere in
verbis mẽdacij, dicentes. Tem-
plum dñi, templuꝫ domini, tem-
plum dñi eſt. Qm̃ ſi bene direxẽ
ritis vias veſtras, ⁊ ſtudia ve-
ſtra: ſi feceritis iudicium inter vi
rum ⁊ proximum eius: aduenę
⁊ pupillo ⁊ viduę non féceritis
calumniam: nec ſanguineꝫ inno-
centem effudẽritis in loco iſto:
⁊ poſt deos alienos non ambu-
laueritis in malum vobiſmeti-
pſis: habitabo vobiſcuꝫ in loco
iſto, in terra quaꝫ dedi patribus
veſtris à ſeculo vſque in ſeculũ.
Ait dñs omnipotens. Gradu.
Oculi omniũ in te ſperãt dñe: ⁊ pſal.
tu das illis eſcã in tpe opportu- 144.
no. ℣. Aperis tu manũ tuã, ⁊ im
ples omne animal benedictione.
Seq. ſancti euang. ſm Lucam.
In

c. 4. IN illo tē-
pore: Sur
gens Jeſus de
ſynagoga itroi-
uit in domū Si
monis. Socr⁹
autē Simonis
tenebatur ma-
gnis febribus.
Et rogauerūt illū ꝓ ea. Et ſtās
ſup illā, imperauit febri: ⁊ dimiſit
illā. Et cōtinuo ſurgēs miniſtra
bat illis. Cum ſol aūt occidiſſet:
oēs, qui habebāt infirmos vari-
is lāguoribus, ducebāt illos ad
Jeſum. At ille ſingulis manus
imponēs, curabat eos. Exibāt
aūt demonia a multis, clamātia
⁊ dicentia: qꝛ tu es filius Dei.
Et increpans nō ſinebat ea loq,
qꝛ ſciebāt ipſuꝫ eſſe Chriſtū. Fa-
cta aūt die egreſſus ibat in deſer
tū locū: ⁊ turbę requirebāt eū: ⁊ ve
nerūt vſqꝫ ad ipſū, ⁊ detinebant
illū ne diſcederet ab eis. Quib⁹
ille ait. Qꝛ ⁊ aliis ciuitatib⁹ opor
tet me euāgelizare regnū dei: qꝛ
ideo miſſus ſuꝫ. Et erat ꝑdicās
in ſynagogis Galilęę. Offerto.
psal. 37. Si ambulauero in medio tri-
bulationis, viuificabis me dñe:
⁊ ſuper iram inimicorum meorū
extendes manum tuam: ⁊ ſaluū
me fecit dextera tua. Secreta.
IN tuorū dñe precioſa mor
te iuſtorū ſacrificiū illud of
ferimus: de quo martyriuꝫ ſum
pſit omne principiū. Per. Alię
ſecretę, vt in dñica precedenti.
psal. 18. Cōio. Tu mādaſti mādata tua
cuſtodiri nimis: vtinam dirigan
tur vię meę ad cuſtodiendas iu-
ſtificationes tuas. Poſtcōio.
SIt nobis dñe ſacramenti
tui certa ſaluatio: quę cum
beatorū martyrum tuorū Coſ-
mę ⁊ Damiani meritis implora-
tur. Per. Alię poſtcōi. vt in dñi-
ca ꝓce. Super ꝑpluꝫ. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
SUbiectum tibi populum,
quęſumus dñe, propitiatio
cęleſtis amplificet: ⁊ tuis ſemper
faciat ſeruire mandatis. Per d.
¶ Feria vj. Statio ad Sanctuꝫ
Laurentium in Lucina. Intro.
FAc mecum domi- psal.
ne ſignū in bonuꝫ: 85.
vt videant qui me
oderunt, ⁊ cōfun-
dantur: quoniam
tu domine adiuui
ſti me, ⁊ conſolatus es me. Ps.
Inclina domine aurem tuam, et
exaudi me: qm̄ inops ⁊ pauper
ſum ego. ℣. Gloria. Oremus.
IEiunia noſtra, quęſumus
dñe, benigno fauore proſe
quere: vt, ſicut ab alimentis ab-
ſtinemus in corpore: ita a vitiis
ieiunemus in mente. Per dom.
Alię orationes, vt in dominica
precedenti. Lcō libri Numeri.
IN diebus illis: Conuene- c. 20
runt filii Iſrael aduerſus
Moyſen ⁊ Aarō: ⁊ verſi in ſedi-
tionem, dixerunt. Date nobis
aquam, vt bibamus. Ingreſſiqꝫ
Moyſes ⁊ Aaron, dimiſſa mul-
titudine, in tabernaculum fęde-
ris, corruerunt proni in terram:
clamaueruntqꝫ ad dominū, atqꝫ

dixerunt. Dñe deus exaudi cla-
morem populi huius: ⁊ aperi eis
theſaurũ tuuz fontẽ aque viue:
vt ſatiatis, ceſſet murmuratio eo
ruz. Et apparuit glĩa dñi ſuper
eos. Locutusqz eſt dñs ad Moy
ſen, dicẽs. Tolle virgã, ⁊ ꝯgrega
populuz tu ⁊ Aarõ frater tuus:
⁊ loquimini ad petrã corã eis: ⁊
illa dabit aquas. Cũqz eduxeris
aquã de petra, bibet oĩs multitu
do ⁊ iumenta eius. Tulit igitur
Moyſes virgã, q̃ erat in conſpe
ctu dñi, ſicut ꝑceperat ei, cõgre-
gata multitudine ante petrã: di-
xitqz eis. Audite rebelles, ⁊ in-
creduli. Nuz de petra hac vobis
aquaz poterimus eijcere? Cũqz
eleuaſſet Moyſes manũ, ꝑcutiẽs
virga bis ſilicẽ, egreſſe ſunt aque
largiſſime, ita vt popul⁹ biberet,
⁊ iumẽta. Dixitqz dñs ad Moy
ſen ⁊ Aaron. Qr nõ crediðiſtis
mihi, vt ſanctificaretis me coraz
filijs Iſrael: nõ itroducetis hos
populos in terram, quam dabo
eis. Hec eſt aqua ꝯtradictionis,
vbi iurgati ſunt filij Iſrael con-
tra dñm, ⁊ ſanctificatus eſt i eis.
pſal. Gra. In deo ſperauit cor meũ,
27. ⁊ adiut⁹ ſũ, ⁊ refloruit caro mea:
⁊ ex volũtate mea cõfitebor illi.
℣. Ad te dñe clamaui: de⁹ meus
ne ſileas, ne diſcedas a me. Tra-
pſal. ctus. Dñe, nõ ſm pctã nr̃a, q̃ fe-
102. cimus nos: neqz ſm iniquitates
pſal. nr̃as, retribuas nobis. ℣. Dñe,
78. ne memineris iniquitatuz nr̃az
antiquaz: cito anticipẽt nos mi
ſericordie tue, qr pauperes facti
ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter, ⁊ propter
gloriam nominis tui domine li-
bera nos: ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomen tuũ.

Seq. ſancti euãg. ſm Joannez.

In illo tẽ- c. 4.
pore. Ve-
nit Jeſus in ci-
uitatez Sama-
rie, q̃ dicitur Si
char: iuxta pre-
dium, qđ dedit
Jacob Joſeph
filio ſuo. Erat
aũt ibi fons Jacob. Jeſus ergo
fatigatus ex itinere, ſedebat ſic,
ſup fõtẽ. Hora erat quaſi ſexta.
Venit mulier de Samaria hauri
re aquã. Dicit ei Jeſus. Da mihi
bibere. Diſcipuli autẽ eius abie
rãt in ciuitatẽ, vt cibos emerẽt.
Dixit ergo ei mulier illa Samari
tana. Quõ tu Judeus cũ ſis, bi-
bere a me poſcis, q̃ ſũ mulier Sa
maritana? nõ eniz coutunt Ju-
dei Samaritanis. Reſpõdit Je
ſus, ⁊ dixit ei. Si ſcires donum
dei, ⁊ qs eſt q dicit tibi, da mihi
bibere: tu forſitã petiſſes ab eo,
⁊ dediſſet tibi aquã viuã. Dicit
ei mulier. Dñe, neqz in quo hau
rias habes, ⁊ pute⁹ altus eſt: vñ
ergo habes aquã viuã? Nunqđ
tu maior es pr̃e nr̃o Jacob, q de
dit nobis puteum iſtuz: ⁊ ipſe ex
eo bibit, ⁊ filij ei⁹, ⁊ pecora eius?
Reſpõdit Jeſus, ⁊ dixit ei. Om
nis q biberit ex aqua hac, ſitiet
iterũ. Qui autẽ biberit ex aqua,
quã ego dabo ei, nõ ſitiet in eter
num: ſed aqua, quam ego dabo
ei,

ei, fiet in eo fons aquę ſalientis
in vitam ęternam. Dicit ad eum
mulier. Domine, da mihi hanc
aquam: vt non ſitiam: neque ve-
niam huc haurire. Dicit ei Je-
ſus. Vade, voca virum tuum, ⁊
veni huc. Reſpondit mulier, ⁊
dixit. Non habeo virum. Dicit
ei Jeſus, bene dixiſti, quia non
habeo virum. Quinque enim vi
ros habuiſti: ⁊ hũc queꝫ habes,
non eſt tuus vir. Hoc verè dixi-
ſti. Dicit ei mulier. Dñe, vt video
ꝓpheta es tu. Patres noſtri in
monte hoc adorauerunt: ⁊ vos
dicitis, qꝛ Hieroſolymis eſt lo-
cus, vbi adorare oportet. Dicit
ei Jeſus. Mulier, crede mihi, qꝛ
venit hora, quando neqꝫ in mõ-
te hoc, neqꝫ in Hieroſolymis a-
dorabitis patrẽ. Vos adoratis,
qđ neſcitis: nos adoramus, qđ
ſcimus: quia ſalus ex Judęis eſt.
Sed venit hora, ⁊ nunc eſt, quan
do veri adoratores adorabunt
patrem in ſpiritu ⁊ veritate. Nã
⁊ pater tales quęrit, qui adorent
eũ. Spiritus eſt deus: ⁊ eos qui
adorant eum, in ſpiritu ⁊ verita-
te oportet adorare. Dicit ei mu-
lier. Scio, qꝛ Meſſias venit, qui
dr̃ Chriſtus. Cuꝫ ergo venerit,
ille nobis annunciabit oĩa. Dicit
ei Jeſus. Ego ſum q̃ loquor te-
cum. Et continuò venerunt di-
ſcipuli eius: ⁊ mirabantur, qꝛ cuꝫ
muliere loquebatur. Nemo ta-
men dixit, quid quęris, aut quid
loqueris cum ea? Reliquit ergo
hydriam ſuam mulier: ⁊ abijt in
ciuitatem, ⁊ dicit illis hominib⁹.
Venite, ⁊ videte hominem, q̃ di-
xit mihi omnia quęcunque feci.
Nunquid ipſe eſt Chrs? Exie-
runt ergo de ciuitate: ⁊ venie-
bant ad euꝫ. Interea rogabant
eum diſcipuli, dicentes. Rabbi,
manduca. Ille autem dixit eis.
Ego cibum habeo manducare,
quem vos neſcitis. Dicebant er
go diſcipuli eius ad inuiceꝫ. Nũ-
quid aliquis áttulit ei manduca-
re? Dicit eis Jeſus. Meus cib⁹
eſt, vt faciam voluntatem eius q̃
miſit me: vt perficiaꝫ opus eius.
Nonne vos dicitis, quòd adhuc
quatuor menſes ſunt, ⁊ meſſis
venit? Ecce dico vobis: leuate
oculos veſtros, ⁊ videte regio-
nes, qꝛ albę ſunt iam ad meſſem.
Et qui metit, mercedeꝫ áccipit,
⁊ congregat fructum in vitam
ęternam: vt ⁊ qui ſeminat ſimul
gaudeat, ⁊ q̃ metit. In hoc eniꝫ
eſt verbum verum: qꝛ alius eſt q̃
ſeminat, ⁊ alius eſt q̃ metit. Ego
miſi vos metere quod vos nõ la
boraſtis: alij laborauerũt, ⁊ vos
in labores eoꝝ introiſtis. Ex ci-
uitate autem illa multi credide-
runt in eũ Samaritanoꝝ, ꝓpter
verbũ mulieris teſtimoniũ per-
hibẽtis, qꝛ dixit mihi oĩa quęcũ-
qꝫ feci. Cũ veniſſent ergo ad illũ
Samaritani, rogauerunt euꝫ vt
ibi maneret. Et manſit ibi duos
dies. Et multo plures credide-
runt in eum propter ſermonem
eius. Et mulieri dicebãt. Quia
non iam ꝓpter tuaꝫ loquelã cre-
dimus. Ipſi eniꝫ audiuimus, ⁊ ſci
mus qꝛ hic eſt verè ſaluator mũ-
di.

psal. 5. di. Offer. Intẽde voci oratio-
nis meę, rex meus ꝛ deus meus:
qm̃ ad te orabo dñe. Secreta.
Reſpice, q̄s dñe, propitius
ad munera quę ſacramus:
vt tibi grata ſint, ꝛ nobis ſaluta-
ria ſemper exiſtant. Per. Alię ſe
Jo. 4. cre. vt in dñica p̄ce. Cõio. Qui
biberit aquaz, quam ego dabo
ei, dicit dñs, fiet in eo fons aquę
ſaliẽtis in vitaz ęternã. Poſtcõ.
Huius nos domine perce-
ptio ſacramenti mundet à
crimine: ꝛ ad cęleſtia regna per-
ducat. Per do. Alię poſtcõmu-
niones, vt in dñica precedenti.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Preſta, q̄s, oṗs de⁹: vt qui
in tua protectione confidi
mus, cuncta nobis aduerſantia,
te adiuuante, vincamus. Per.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctaz
Suſannam. Introitus.
psal. 5. Verba mea auri-
bus p̄cipe dñe:
intellige clamo-
rẽ meuz: intẽde
voci orationis
mee, rex meus ꝛ
deus meus. Ps.
Qm̃ ad te orabo dñe: mane ex-
audies vocẽ meã. ℣. Gl'ia. Oõ.
Preſta, q̄s, oṗs deus: vt q̄
ſe, affligendo carnez, ab ali
mentis abſtinent: ſectando iuſti
tiam, à culpa ieiunent. Per do.
Alię orõnes, vt in dñica p̄ceden-
ti. Lectio Danielis prophetę.
ca. 13 In diebus illis: Erat vir in
Babylone, ꝛ nomen eius

Joachiz. Et accepit vxorẽ noĩe
Suſannã filiã Helchię, pulchrã
nimis, ꝛ timentẽ deum. Paren-
tes enim illius cũ eſſent iuſti, eru
dierũt filiaz ſuã ſm legẽ Moyſi.
Erat aũt Joachim diues valde:
ꝛ erat ei pomęriũ vicinũ domus
ſuę. Et ad ipſum cõfluebant Ju-
dei, eo q̄ eẽt honorabilior oĩuz.
Et conſtituti ſunt duo ſenes iu-
dices in anno illo, de quibus lo-
cutus eſt dñs. Quia egreſſa eſt ini-
quitas de Babylone à ſeniorib⁹
iudicibus, qui videbantur rẽge-
re populuz. Jſti frequentabant
domũ Joachiz: ꝛ veniebant ad
eos oẽs qui habebant iudicia.
Cum autẽ populus reuertiſſet
p meridiez, ingrediebat̃ Suſan-
na, ꝛ deãbulabat i pomęrio viri
ſui. Et videbant eã ſenes quoti
die ingrediẽtẽ, ꝛ deambulantẽ:
ꝛ exarſerũt in cõcupiſcẽtiaz eius.
Et euerterunt ſenſum ſuũ, ꝛ de-
clinauerũt oculos ſuos, vt nõ vi
derent cęlum, neq; recordarent̃
iudicioꝝ iuſtoꝝ. Factum eſt au-
tem, cum obſeruarent diẽ aptuz
quando eaz poſſent inuenire ſo-
lam, ingreſſa eſt aliquando ſicut
heri, ꝛ nudius tertius, cum dua-
bus ſolis puellis: voluitq; laua-
ri in pomęrio. Aeſtus quippe
erat. Et non erat ibi quiſquam,
preter duos ſenes abſconditos
ꝛ cõtẽplantes eam. Dixit ergo
puellis. Afferte mihi oleum et
ſmigmata: ꝛ oſtia pomęrij clau-
dite, vt lauer. Cũ aũt egreſſę eſ-
ſent puellę: ſurrexerunt duo ſe-
nes, ꝛ accurrerunt ad eam, ꝛ di-
xerunt.

xerunt. Ecce oſtia pomerij clau-
ſa ſunt, ⁊ nemo nos videt, ⁊ in cõ
cupiſcentia tui ſumus, quamob-
rem aſſentire nobis, ⁊ cõmiſcere
nobiſcum. Quod ſi nolueris, di-
cemus teſtimoniũ contra te, ꝙ
fuerit tecum iuuenis: ⁊ ob hanc
cauſam emiſeris puellas a te. In
gemuit Suſana, ⁊ ait. Anguſtie
mihi ſunt vndique. Si enim hoc
egero, mors mihi eſt: ſi aũt non
egero, non effugiam manus ve-
ſtras. Sed melius eſt mihi abſq;
opere incidere in manus veſtras,
ꝙ peccare in cõſpectu dñi. Et ex-
clamauit voce magna Suſana:
exclamauerũt aũt ⁊ ſenes aduer
ſus eã. Et cucurrit vnus, ⁊ apuit
oſtia pomerij. Cũ autẽ audiſſẽt
clamorẽ in pomerio famuli do-
mus, irruerũt p poſticũ, vt vidẽ-
rent qdnã eſſet. Poſtquã aũt ſe-
nes locuti ſunt, erubuerũt ſerui
vehementer: qr nunquã dictus
fuerat ſermo huiuſmodi de Su-
ſanna. Et facta eſt dies craſtina.
Cũq; veniſſet populus ad virũ
eius Joachim, venerũt ⁊ duo ſe
niores pleni iniqua cogitatione
aduerſus Suſannã, vt interfice-
rẽt eã. Et dixerũt corã populo.
Mittite ad Suſannã filiã Hel-
chie vxorẽ Joachim. Et ſtatim
miſerũt. Et venit cũ parẽtibus,
⁊ filijs, ⁊ vniuerſis cognatis ſuis.
Flebãt igit̃ ſui, ⁊ oẽs q nouerãt
eã. Cõſurgẽtes aũt duo ſenio-
res in medio ppli, poſuerunt ma
nus ſuas ſuper caput eius. Que
flens ſuſpexit ad celũ. Erat enim
cor eius fiduciã habẽs in dño.

Et dixerũt ſeniores. Cũ deam-
bularemus in pomerio ſoli, ingreſ
ſa eſt hec cũ duabus ſolis puellis:
⁊ clauſit oſtia pomerij: ⁊ dimiſit
a ſe puellas. Venitq; adoleſcens
ad eã, q erat abſcõditus, ⁊ cõcu
buit cũ ea. Porro nos cũ eſſe-
mus in angulo pomerij, vidẽtes
iniquitatẽ: cucurrimus ad eos, ⁊
vidimus eos pariter cõmiſceri.
Et illũ qdẽ nequiuimus cõpre
hendere, qr fortior nobis erat:
⁊ aperto oſtio exiliuit. Hanc aũt
cũ apprehendiſſemus, interro-
gauimus quiſnã eſſet adoleſcens:
⁊ noluit indicare nobis. Huius
rei teſtes ſumus. Credidit eis
multitudo quaſi ſenioribus ⁊ iudi
cibus ppli: ⁊ cõdemnauerũt eã ad
mortẽ. Exclamauit autem voce
magna Suſanna, ⁊ dixit. Deus
eterne, q abſcõditorũ es cogni-
tor, qui noſti oĩa anteꝙ fiant: tu
ſcis qm̃ falſũ teſtimonium tule-
runt cõtra me: ⁊ ecce morior, cũ
nihil horũ fecerim, q̃ iſti malitioſe
cõpoſuerunt aduerſũ me. Ex-
audiuit autem dñs vocem eius.
Cumq; duceret̃ ad mortẽ, ſuſci-
tauit dñs ſpiritũ ſanctũ pueri
iunioris, cui nomẽ Daniel: ⁊ ex-
clamauit voce magna, ⁊ dixit.
Mundus ego ſum a ſanguine hu
ius. Et cõuerſus oĩs pplus ad
eum, dixit. Quis eſt ſermo iſte
quẽ tu locutus es? Qui cum ſta-
ret in medio eorũ, ait. Sic, fatui fi
lij Jſrael, non iudicantes, neque
qd verũ eſt cognoſcentes, con-
dẽnaſtis filiã Jſrael? Reuertimi
ni ad iudiciũ: qr falſũ teſtimo-
nium

niū locuti ſunt aduerſus eā. Reuerſus eſt ergo populus cū feſtinatione. Et dixit ad eos Daniel. Separate eos ab inuicē procul: ꝛ diiudicabo eos. Cuꝫ ergo diuiſi eſſent alter ab altero, vocauit vnuꝫ ex eis, ꝛ dixit ad eū. Inueterate dierū malorū, nunc venerunt peccata tua, q̄ prius operabaris, iudicans iudicia iniuſta, innocentes opprimens, ꝛ dimittens noxios, dicente dn̄o: innocentē ꝛ iuſtū nō interficies. Nūc ergo ſi vidiſti eā, dic ſub qua arbore videris eos colloquentes ſibi. Qui ait. Sub ſchino. Dixit aūt Daniel. Rectè mentitus es in caput tuū. Ecce enim angelus dn̄i, accepta ſentētia ab eo, ſcindet te mediū. Et amoto eo, iuſſit venire aliū, ꝛ dixit ei. Semen Chanaā, ꝛ non Iuda: ſpecies decepit te, ꝛ cōcupiſcentia ſubuertit cor tuū. Sic faciebatis filiabus Iſrael, ꝛ illę timentes loquebantur vobis. Sed non filia Iuda ſuſtinuit iniquitatē veſtrā. Nūc ergo dic mihi, ſub qua arbore cōprehenderis eos loquentes ſibi? Qui ait. Sub prino. Dixit aūt ei Daniel. Rectè mentitus es ꝛ tu in caput tuū. Manet eniꝫ angelus dn̄i gladiuꝫ habens, vt ſecet te mediū: ꝛ interficiat vos. Exclamauit itaqꝫ omnis cętus voce magna: ꝛ benedixerunt deum, qui ſaluat ſperātes in ſe. Et conſurrexerunt aduerſus duos ſeniores. (Conuicerat eniꝫ eos Daniel ex ore ſuo, falſum dixiſſe teſtimonium.) Feceruntqꝫ eis ſicut male egerant aduerſus proximum: ꝛ interfecerunt eos. Et ſaluatus eſt ſanguis innoxius in die illa.

Graduale. Si ambuleꝫ in medio vmbrę mortis, non timebo mala: quoniam tu mecuꝫ es domine. ℣. Virga tua, ꝛ baculus tuus, ipſa me conſolata ſunt. pſal 22.

Seq. ſancti euang. ſm Ioannē.

In illo tp̄e: Perrexit Ieſus in montem oliueti, ꝛ diluculo iterum venit in templum. ca.8 Et omnis populus venit ad eum: ꝛ ſedens docebat eos. Adducūt autem ſcribę ꝛ phariſęi mulierē deprehenſam in adulterio: ꝛ ſtatuerunt eam in medio, ꝛ dixerūt ei. Magiſter hęc mulier modò deprehēſa eſt in adulterio. In lege autem Moyſes mandauit nobis huiuſmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum: vt poſſent accuſare eum. Ieſus autem inclinans ſe deorſum, digito ſcribebat in terra. Cum autem perſeuerarent interrogantes eum: erexit ſe, ꝛ dixit eis. Qui ſine peccato eſt veſtrum, primus in illam lapidem mittat. Et iterum inclinans ſe, ſcribebat in terra. Audientes autem hęc, vnus poſt vnum exibant, incipientes à ſenioribus. Et remanſit Ieſus ſolus, ꝛ mulier in medio ſtans. Erigens autem ſe Ieſus, dixit ei. Mulier, vbi ſūt q̄ te accuſabāt? Nemo te condemnauit? Quę dixit. Nemo domine. Dixit auteꝫ Ieſus. Nec ego te condemnabo. Vade, ꝛ iaꝫ amplius noli peccare.

psal. 18. care. Offertorium. Greſſus
meos dirige ſecundum eloquiū tuum: vt non domineť mei omnis iniuſtitia, domine. Secreta.

pſal. 22. Concede, q̄s op̄s deus: vt huiꝰ ſacrificij munus oblatū, fragilitatē noſtrā ab oī malo purget ſemꝑ, ꝛ muniat. Per do.
Alię ſecretę, vt in dominica pręcedenti.
ca. Jo. 8. cedenti. Cōio. Nemo te con-
dēnauit mulier? nemo domine: nec ego te condēnabo: iam amplius noli peccare. Poſtcōio.

Queſumus omnipotens deus: vt inter eius membra numeremur, cuius corpori communicamus, ꝛ ſanguini. Qui tecum viuit. Alię poſtcommuniones, vt in dominica pręcedenti. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Pretende dn̄e fidelibus tuis dexteram cęleſtis auxilij: vt te toto corde perquirant: ꝛ quę digne poſtulant conſequi mereantur. Per dominum no.

¶ Dn̄ica iiij. in Quadrageſima. Statio ad ſanctam Crucem in Hieruſalem. Introitus.

Eſa. 66. Letare Hieru
ſalem, ꝛ conuentum facite omnes qui diligitis eam: gaudete cum lętitia q in triſtitia fuiſtis: vt exultetis, ꝛ ſatiemini ab vberibus cōſolationis vr̄ę. Ps.
pſal. Lętatus ſuz in his, q̄ dicta ſunt
121. mihi: in domum dn̄i ibimus. V.
Gloria patri, ꝛ filio. Oremus.

Concede, queſumus omnipotens deus: vt, qui ex merito noſtrę actionis affligimur, tuę gratię conſolatione reſpiremus. Per dn̄m. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, q̄s dn̄e, mentis ꝛ corporis defēde periculis: ꝛ, intercedēte beata ꝛ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice Maria cū beatis apoſtolis tuis Petro, ꝛ Paulo, atque beato N. ꝛ oībus ſanctis, ſalutē nobis tribue benignus ꝛ pacez: vt deſtructis aduerſitatibꝰ ꝛ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Oro.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui viuoꝝ dn̄aris ſimul ꝛ mortuoꝝ, oiumq; miſereris, quos tuos fide ꝛ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus: vt, pro quibus effundere preces decreuimus, quoſq; vel pręſens ſeculū adhuc in carne retinet, vel futurū iaz exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus omnibus ſanctis tuis, pietatis tuę clementia, omniuz delictoꝝ ſuorum veniam conſequantur. Per do. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Galatas.

Fratres: Scriptū eſt, qm̄ ca. 4
Abraham duos filios habuit: vnum de ancilla, ꝛ vnum de libera. Sed qui de ancilla, ſecundū carnez natus eſt: qui autez de libera, ꝑ repromiſſionem: quę ſunt per allegoriam dicta. Hęc enim ſunt duo teſtamenta. Vnum quidem in monte Sina, in

in ſeruitutem generans: quę eſt
Agar. (Sina enim mons eſt in
Arabia, qui coniunctus eſt ei, q̄
nunc eſt Hieruſalez) ꝛ ſeruit cū
filijs ſuis. Illa autem quę ſurſuz
eſt Hieruſalez, libera eſt: quę eſt
mater noſtra. Scriptuz eſt eniz.
Lętare ſterilis, quę non paris:
erumpe ꝛ clama, quę non partu-
ris: qꝛ multi filij deſertę, magis
quaz eius quę habet virū. Nos
aūt fratres ſm Iſaac promiſſio-
nis filij ſumus. Sed quō tunc is,
qui ſm carnez natus fuerat, per-
ſequebatur eum qui ſm ſpiritū:
ita ꝛ nūc. Sed quid dicit ſcriptu
ra? Eijce ancillam, ꝛ filium eius.
Non enim erit hęres filius an-
cillę cum filio liberę. Itaque fra-
tres, non ſumus ancillę filij, ſed
liberę: qua libertate Chriſtus
psal. 121. nos liberauit. Grad. Lętatuſ
ſum in his, quę dicta ſunt mihi:
in domum dn̄i ibimus. ℣. Fiat
pax in virtute tua: ꝛ abundātia
psal. 128. in turribus tuis. Tract⁹. Qui
confidunt in domino, ſicut mōs
Sion: non cōmouebitur in ęter
num: qui habitat in Hieruſalez.
℣. Montes in circuitu eius: ꝛ
dominus in circuitu populi ſui
ex hoc nunc ꝛ vſque in ſeculum.

Seq. ſancti euang. ſm Ioannē.

ca. 6. In illo tempore: Abijt Ie-
ſus trans mare Galilęę,
quod eſt Tyberiadis: ꝛ ſeque-
batur euz multitudo magna: qꝛ
videbant ſigna, quę faciebat ſu-
per his, qui infirmabantur. Su-
bijt ergo in montez Ieſus: ꝛ ibi
ſedebat cū diſcipulis ſuis. Erat
autem proximum paſcha, dies
feſtus Iudęoꝝ. Cum ſubleuaſ-
ſet ergo oculos Ieſuſ: ꝛ vidiſſet
qꝛ multitudo maxima venit ad
eum, dicit ad Philippuz. Unde
ememus panes, vt manducent
hi? Hoc autem dicebat tentans
eum. Ipſe enim ſciebat quid eſ-
ſet facturus. Reſpōdit ei Phi-
lippus. Ducentorum denarioꝝ
panes nō ſufficiunt eis: vt vnuſ-
quiſque modicū quid accipiat.
Dicit ei vnus ex diſcipulis eius,
Andreas frater Simonis pe-
tri. Eſt puer vnus hic, q habet
quinque panes hordeaceos, ꝛ
duos piſceſ: ſed hęc qd ſūt inter
tantos? Dicit ergo Ieſus. Fa-
cite homines diſcūbere. Erat
autem fęnum multū in loco. Di-
ſcubuerūt ergo viri numero q̄ſi
quinqꝫ millia. Accepit ergo Ie
ſus panes: ꝛ cuz gratias egiſſet,
diſtribuit diſcumbentibus. Si-
militer ꝛ ex piſcibus quantum
volebant. Ut autē impleti ſunt,
dixit diſcipulis ſuis. Colligite
quę ſuperauerunt fragmenta,
ne pereant. Collegerunt ergo,
ꝛ impleuerūt duodecim cophi-
nos fragmentoruz, ex quinque
panibuſ hordeaceis, quę ſuper-
fuerunt hiſ qui manducauerāt.
Illi ergo homineſ cuz vidiſſent
quod fecerat Ieſus ſignum, di-
cebant. Quia hic eſt verè ꝓphe-
ta, qui venturus eſt in munduz.
Ieſuſ ergo cū cognouiſſet qꝛ vē-
turi eſſent, vt raperent eū, ꝛ face-
rent eū regez, fugit iterū in mō-
tem ipſe ſolus. Et dī Credo.
Offert.

pſal. 138. Offert. Laudate dn̄m, qꝛ beni-
gnus eſt: pſallite nomini eius,
qm̄ ſuaue eſt: oīa quęcunqꝫ vo-
luit fecit, in cęlo ꝛ in terra. Secr.
Sacrificijs pręſētibus dn̄e,
q̄s, intende placatus: vt et
deuotioni noſtrę proficiant, et
ſaluti. Per domi. Alię ſecretę.
Exaudi nos deꝰ ſalutaris no-
ſter: vt per huius ſacramēti
virtutē, a cūctis nos mētis ꝛ cor-
poris hoſtibꝰ tuearis, grām tri-
buēs in p̄ſenti, ꝛ gloriā ī futuro.
Deus, cui ſoli cognitus eſt
numerus electorum in ſu-
perna felicitate locādus, tribue
quęſumus: vt, intercedentibus
omnibus ſanctis tuis, vniuerſo-
rū, quos in oratione cōmēdatos
ſuſcepimus, ꝛ nomina omnium
fidelium, beatę prędeſtinationis
liber aſcripta retineat. Per do.
pſal. 121. Cōio. Hieruſalem, quę ędifica-
tur vt ciuitas, cuius participatio
eius in idipſum: illuc enim aſcen-
derūt tribus, tribus dn̄i, ad cōfi-
tēdū nomini tuo dn̄e. Poſtcōi.
Da nobis quęſumus miſeri-
cors deus: vt ſancta tua, q-
bus inceſſanter explemur, ſynce-
ris tractemus obſequijs, ꝛ fide-
li ſemper mente ſumamus. Per
dn̄m. Alię poſtcommuniones.
Mundet, ꝛ muniat nos, q̄s
dn̄e, diuini ſacramenti mu-
nus oblatū: ꝛ intercedēte beata
virgine dei genitrice Maria, cuꝫ
beatis apoſtolis tuis Petro ꝛ
Paulo, atque beato. N. ꝛ omni-
bus ſanctis: a cunctis nos red-
dat ꝛ peruerſitatibus expiatos,
ꝛ aduerſitatibus expeditos.
Purificēt nos, q̄s oīps ꝛ mi-
ſericors deus, ſacramenta
q̄ ſumpſimus: ꝛ, intercedētibus
oībus ſanctis tuis, pręſta: vt hoc
tuū ſacramentū nō ſit nobis rea-
tus ad pęnaꝫ, ſed interceſſio ſalu-
taris ad veniam: ſit ablutio ſcele-
rū, ſit fortitudo fragilium, ſit cō-
tra oīa mundi pericula firmamē-
tū, ſit viuorū atqꝫ mortuorꝫ fide-
liū remiſſio oīum delictorꝫ. Per.

¶ Feria ij. Statio ad Sanctos quatuor Coronatos. Introit.

Deus in nomine pſal. 53.
tuo ſaluum me
fac, ꝛ in virtute
tua libera me:
deus exaudi ora
tioneꝫ meā. Pſ.
Auribꝰ percipe
v̄ba oris mei. ℣. Gloria. Oro.
Pręſta, q̄s, oīps deus: vt ob-
ſeruationes ſacras annua
deuotione recolentes, ꝛ corpo-
re tibi placeamus, ꝛ mēte. Per.
Alię orationes, vt in Dominica
pręcedenti. Lectio libri Regū. 3. c. 3
In diebus illis. Venerunt
duę mulieres meretrices
ad regē Salomonē: ſteteruntqꝫ
corā eo. Quarum vna ait. Obſe-
cro mi dn̄e, ego, ꝛ mulier hęc ha-
bitabamus in domo vna: ꝛ pepe-
ri apud eā in cubiculo. Tertia ve-
ro die poſtquam ego peperi, pe-
perit ꝛ hęc. Et eramꝰ ſimul, nul-
luſque alius in domo nobiſcuꝫ,
exceptis nobis duabꝰ. Mortu-
us eſt autē filius mulieris huius
nocte. Dormiēs quippe oppreſ-
ſit

ſit eum. Et conſurgēs intempeſtę noctis ſilentio, tulit filiuꝫ meum de latere meo ancillę tuę doꝛmientis, ꝛ collocauit in ſinu ſuo: ſuum autem filiuꝫ, qui erat moꝛtuus, poſuit in ſinu meo. Cūqꝫ ſurrexiſſem mane, vt dareꝫ lac filio meo: apparuit moꝛtuꝰ. Queꝫ diligentius intuens clara luce, depꝛehendi nō eſſe meū quē genuerā. Reſponditqꝫ altera mulier. Nō eſt ita: ſed filius tuꝰ moꝛtuꝰ eſt, meus autē viuit. E cōtrario illa dicebat. Mētiris: filius quippe meus viuit, ꝛ filius tuus moꝛtuus eſt. Atqꝫ in hunc modū cōtendebāt coꝛā rege. Tūc rex ait. Hęc dicit: filius meus viuit, ꝛ filius tuus moꝛtuꝰ eſt: ꝛ iſta reſpōdet, non, ſed filius tuus moꝛtuus eſt, ꝛ filius meus viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cū que attuliſſent gladium coꝛaꝫ rege: diuidite, inquit, infantem viuuꝫ in duas partes: ꝛ date dimidiā partem vni, ꝛ dimidiam partem alteri. Dixit autē mulier, cuius filius erat viuus, ad regem. (Commota ſunt quippe viſcera eius ſup filio ſuo.) Obſecro domine, date illi infantem viuum, ꝛ nolite interficere euꝫ. E contrario illa dicebat. Nec mihi, nec tibi: ſed diuidatur. Reſpōdit rex, ꝛ ait. Date huic infantem viuuꝫ, ꝛ non occidatur: hęc eſt eniꝫ mater eius. Audiuit itaque omnis Iſrael iudicium quod iudicaſſet rex: ꝛ timuerūt regē, vidētes ſapientiā dei eſſe in eo ad faciēduꝫ

pſal. 30. iudiciuꝫ. **Gradua.** Eſto mihi in deum pꝛotectoꝛē, ꝛ in locum refugij: vt ſaluuꝫ me facias. ℣. Deus in te ſperaui: domine non cōfundar in ęternum. **Tractus.**

pſal. 102. Dñe nō ſm peccata nr̄a, quę fecimus nos, neqꝫ ſm iniquitates nr̄as, retribuas nobis. ℣. Dñe, pſal. 78. ne memineris iniquitatuꝫ nr̄arū antiquaꝝ: cito anticipēt nos miſericoꝛdię tuę, qꝛ pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ꝛ pꝛopter gloꝛiam nominis tui domine libera nos, ꝛ pꝛopitius eſto peccatis noſtris pꝛopter nomē tuum.

Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

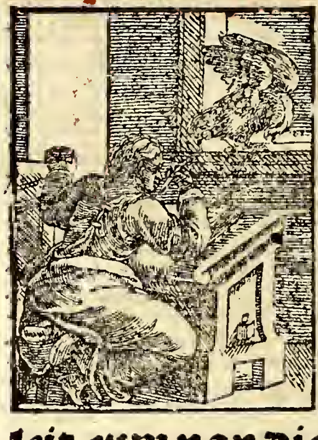
In illo tēpoꝛe: Pꝛope erat paſcha Judęoꝛū, ꝛ aſcēdit Jeſus Hieroſolymam. Et inuēnit in tēplo vēdētes oues, ꝛ boues, ꝛ colūbas, ꝛ numularios ſedentes. Et cū feciſſet quaſi flagellū de funiculis, oēs eiecit de templo, oues quoqꝫ ꝛ boues: ꝛ numularioꝛuꝫ effūdit ęs, ꝛ mēſas ſubuertit. Et his, q colūbas vendebant, dixit. Auferte iſta hinc: ꝛ nolite facere domū pr̄is mei domū negociationis. Recoꝛdati vero ſūt diſcipuli eiꝰ: qꝛ ſcriptū eſt: zelꝰ domꝰ tuę comēdit me. Rn̄derūt ergo Judęi: ꝛ dixerūt ei. Qđ ſignū oſtēdis nobis: qꝛ hęc facis? Rn̄dit Jeſus, ꝛ dixit eis. Soluite tēplū hoc: ꝛ i tribꝰ diebꝰ excitabo illđ. Dixerūt ergo Judęi. Quadraginta ꝛ ca. 2

ta ⁊ ſex annis edificatū eſt téplū
hoc: ⁊ tu in trib⁹ dieb⁹ excitabis
illud? Ille autē dicebat de téplo
corporis ſui. Cū ergo reſurrexiſ-
ſet a mortuis, recordati ſūt diſci-
puli ei⁹ qꝛ hoc dicebat de corpo-
re ſuo. Et crediderūt ſcripture,
⁊ ſermoni quē dixit Ieſ⁹. Cū au
tē eſſet Hieroſolymis in paſcha
in die feſto, multi crediderunt in
nomine eius, vidētes eius ſigna
que faciebat. Ipſe autem Ieſus
non credebat ſemetipſū eis: eo
quod ipſe noſſet omnes: ⁊ quia
opus ei non erat, vt qs teſtimo-
nium perhiberet de hoie. Ipſe
enim ſciebat, quid eſſet in homi-
pſal. 99. ne. Offer. Iubilate deo omnis
terra: ſeruite dño in letitia: intra-
te in cōſpectu ei⁹ in exultatione:
quia dñs ipſe eſt deus. Secreta.
Oblatum tibi domine ſacri-
ficiū viuificet nos ſemper,
⁊ muniat. Per dominum noſtr.
Alie ſecrete, vt in dominica pre-
cedēti. Cōio. Ab occultis meis
pſal. 18. munda me domine: ⁊ ab alienis
parce ſeruo tuo. Poſtcōmunio.
Sumptis domine ſalutari-
bus ſacramentis, ad redē-
ptionis eterne, queſumus, profi-
ciamus augmentū. Per d. Alie
poſtcōiones, vt in dñica precedē
ti. Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Deprecationem noſtrā, qs,
dñe benignus exaudi: ⁊, qui-
bus ſupplicādi pſtas effectū, tri
bue defenſionis auxilium. Per.
¶ Feria iiij. Statio ad ſanctum
Laurentiū in Damaſo. Intro.

Exaudi de⁹ ora- pſal. 54.
tionem meā, ⁊
ne deſpexeris
deprecationem
meam: intende
in me, ⁊ exaudi
me. Ps. Cōtri-
ſtatus ſum in exercitatione mea:
⁊ conturbatus ſum a voce inimi-
ci, ⁊ a tribulatione peccatoris. V.
Gloria patri, ⁊ filio. Oremus.
Sacre nobis, qs dñe, obſer-
uatiōis ieiunia: ⁊ pie cōuer-
ſationis augmentū, ⁊ tue propi-
tiationis continuū preſtent auxi
liū. Per. Alie orōnes vt in dñica
precedēti. Lectio libri Exodi.
In diebus illis: Locutus eſt C.32.
dñs ad Moyſen, dicēs. De
ſcēde de mōte: qꝛ peccauit ppl's
tuus, quē eduxiſti de terra Aegy
pti. Receſſerūt cito de via quā
oſtēdiſti eis: fecerūtq; ſibi vitulū
conflatilē, ⁊ adorauerūt, atq; im
molātes ei hoſtias dixerūt. Iſti
ſunt dij tui Iſrael, q te eduxerūt
de terra Aegypti. Rurſūq; ait
dñs ad Moyſen. Cerno q ppl's
iſte, dure ceruicis ſit: dimitte me,
vt iraſcat furor me⁹ cōtra eos, ⁊
deleā eos, faciāq; te in gentē ma-
gnā. Moyſes aūt orabat dñm
deū ſuū, dicēs. Cur dñe iraſcit
furor tuus cōtra populū tuum:
quē eduxiſti de terra Aegypti in
fortitudine magna, ⁊ in manu ro
buſta? Ne, qſo, dicāt egyptij: cal-
lide eduxit eos, vt interficeret in
mōtib⁹, ⁊ deleret de terra. Quie
ſcat ira tua: ⁊ eſto placabilis ſu-
per nequitia populi tui. Recor-

dare Abraham, Iſaac, ⁊ Iſraël
ſeruorum tuorum, quibus iura-
ſti per temetipſum, dicens. Mul
tiplicabo ſemen veſtruz ſicut ſtel
las celi: ⁊ vniuerſam terraz hanc,
de qua locutus ſuz, dabo ſemini
veſtro: ⁊ poſſidebitis eá ſemper.
Placatusqz eſt dñs, ne faceret
malum, quod locutus fuerat ad-
uerſus populum ſuuz. Et miſer-
tus eſt populo ſuo dñs deus no-
pſal. ſter. Gradu. Exurge domine,
34. fer opez nobis: ⁊ libera nos pro-
pter nomen tuum. ℣. Deus au-
ribus noſtris audiuimus: patres
noſtri annunciauerunt nobis o-
pus, quod operatus es in diebus
eorum, ⁊ in diebus antiquis.

Seq. ſancti euang. ſm Joannez.

ca.7.
In illo tem
pore: Jam
die feſto mediá-
te aſcédit Jeſus
in téplum, ⁊ do-
cebat. Et mira-
bátur Judei, di-
centes. Quomo
do hic literas
ſcit, cum non didicerit? Reſpon
dit eis Jeſus, ⁊ dixit. Mea do-
ctrina non eſt mea: ſed eius qui
miſit me. Siquis voluerit volun
tatem eius facere: cognoſcet de
doctrina, vtruz ex deo ſit, an ego
á meipſo loquar. Qui á ſemetip-
ſo loquitur, gloriá propriaz que-
rit. Qui auté querit gloriaz eius
qui miſit illum: hic verax eſt, ⁊
iniuſtitia in illo non eſt. Nonne
Moyſes dedit vobis legé: ⁊ ne-
mo ex vobis facit legem? Quid
me queritis interficere? Reſpō-
dit turba, ⁊ dixit. Demonium ha
bes: quis te querit interficere?
Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit eis.
Unum opus feci: ⁊ omnes mira-
mini. Propterea Moyſes dedit
vobis circunciſionem: non quia
ex Moyſe eſt, ſed ex patribus.
Et in ſabbato circunciditis ho-
miné. Si circunciſionem accipit
homo in ſabbato, vt non ſolua-
tur lex Moyſi: mihi indignami-
ni, quia totum hominem ſanum
feci in ſabbato? Nolite iudicare
ſm facié: ſed iuſtum iudicium iu-
dicate. Dicebát ergo quidam ex
Hieroſolymis. Nonne hic eſt
qué q̄rūt interficere? Ecce palaz
loqtur, ⁊ nihil ei dicūt. Nūqd ve
ro cognouerūt principes, qꝛ hic
eſt Chriſtus? Sed hūc ſcimus vn-
de ſit: Chrs aūt cū venerit, nemo
ſcit vnde ſit. Clamabat ergo do
cés in téplo Jeſus, ⁊ dicens. Et
me ſcitis, ⁊ vnde ſim ſcitis: ⁊ á me
ipſo non veni: ſed eſt verus qui
miſit me, qué vos neſcitis. Ego
ſcio eū: ⁊, ſi dixero qꝛ neſcio eum,
ero ſimilis vobis mendax. Sed
ſcio eum, qꝛ ab ipſo ſuz, ⁊ ipſe me
miſit. Querebát ergo eū appre-
hendere: ⁊ nemo miſit in illū ma-
nus: qꝛ nōdū venerat hora eius.
De turba aūt, multi crediderūt i
eum. Offert. Expectans expe- pſal
ctaui dñm. ⁊ reſpexit me: ⁊ exau- 39.
diuit deprecationé meá: ⁊ immi-
ſit in os meum canticum nouuz,
hymnum deo noſtro. Secreta.

Hec hoſtia, queſumus do-
mine, emundet noſtra deli-
cta:

cta: ⁊ ad ſacrificium celebrandū, ſubditorū tibi corpora, mētes q̃ ſanctificet. Per. Alie ſecrete vt
pſal. 19. in dñica p̄ce. Cōio. Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ in nomine Dei noſtri magnificabimur. Poſtc.

Huius nos Domine perceptio ſacramenti mundet à crimine: ⁊ ad celeſtia regna perducat. Per dñm. Alie poſtcōiones, vt in dominica precedenti.

Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Miſerere Domine populo tuo: ⁊ continuis tribulationibus laborantem, propitius reſpirare cōcede. Per dominū.

¶ Feria iiij. Statio ad Sanctū Paulum. Introitus.

Ezec. 36. Cum ſanctificatus fuero in vobis, congregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ effundam ſuper vos aquā mundam, ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamentis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritum nouū. pſal̄ꝯ.
pſal. 33. Benedicam dominum in omni tēpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria. poſt Kyrie el'. dicitur Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

pſ. 39. Deus, qui ⁊ iuſtis p̄mia meritorum, ⁊ peccatoribus ꝑ ieiuniū veniā prebes: miſerere ſupplicibꝰ tuis: vt reatus noſtri confeſſio indulgentiā valeat ꝑcipere delictorum. Per domi.

Lectio Ezechielis prophete.

c. 36. Haec dicit dñs deus. Sāctificabo nomē meū magnū: vt ſciāt gētes, q̃ ego dñs. Cū ſāctificatus fuero in vobis corā eis: tollā quippe vos de gētibꝰ: ⁊ cōgregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ adducam vos in terrā veſtram. Et effundā ſuper vos aquam mundā: ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamentis veſtris: ⁊ ab vniuerſis idolis veſtris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouum: ⁊ ſpiritum nouū ponam in medio veſtri. Et auferā cor lapideum de carne veſtra: ⁊ dabo vobis cor carneū. Et ſpiritū meū ponā in medio veſtri: ⁊ faciā vt in preceptis meis ambuletis, ⁊ iudicia mea cuſtodiatis, ⁊ operemini. Et habitabitis i terra quā dedi patribus veſtris: ⁊ eritis mihi in populū, ⁊ ego ero vobis in deum, dicit dñs omp̄s.

Grad. Venite filij, audite me: ti pſal. 33.
morē dñi docebo vos. ℣. Accedite ad eum, ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̄e nō confundent̄. Dic dī Dñs vo. ſine Flecta. Oremus.

Preſta, q̄s op̄s deꝰ: vt, quos ieiunia votiua caſtigāt, ipſa quoq; deuotio ſancta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis, facilius celeſtia capiamꝰ. Per d. Alie orationes vt in dñica p̄ced.

Lectio Iſaie prophete.

Haec dicit dominus. Lauamini, mundi eſtote, auferte ca. 1.
malum cogitationū veſtrarū ab oculis meis. Quieſcite agere peruerſe, diſcite benefacere. Querite iudiciū, ⁊ ſubuenite oppreſſo, iu-

iudicate pupillo, defendite vi-
duaꝫ. Et venite, ⁊ arguite me, di-
cit dñs. Si fuerint peccata vr̃a
vt coccinū: quaſi nix dealbabun-
tur. Et, ſi fuerint rubra quaſi ver
miculus: velut lana alba erūt. Si
volueritis, ⁊ audieritis me: bona
terre comedetis. Dicit dñs oṗs.
psal. Grad. Beata gens, cuius dñs
32. eſt deus eorū: populus quē ele-
git dñs i hereditatē ſibi. ℣. Uer-
bo dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpū oris
psal. eius oīs virt⁹ eorū. Trac. Dñe,
102. nō ſm peccata noſtra, q̄ fecimus
nos: neqꝫ ſm iniquitates noſtras
psal. retribuas nobis. ℣. Dñe, ne me-
78. mineris iniquitatū noſtrarū anti
quarū: cito anticipēt nos miſeri-
cordie tue: qꝛ pauperes facti ſu-
mus nimis. ℣. Adiuua nos deus
ſalutaris nr̃: ⁊ pp gloriā nominis
tui dñe libera nos, ⁊ ꝓpitius eſto
peccatis noſtris pp nomē tuum.
Seq. ſancti euang. ſm Joannez.

c. 9. In illo tem
pore. Pre-
teriens Jeſus,
vidit hominem
cecum a natiui-
tate. Et interro
gauerunt eū di-
ſcipuli ei⁹. Rab-
bi: quis pecca-
uit, hic, aut parentes eius, vt ce-
cus naſceretur? Reſpondit Je-
ſus. Neqꝫ hic peccauit, neqꝫ pa-
rentes eius: ſed vt manifeſtētur
opera Dei in illo. Me oportet
operari opera eius, qui miſit me
donec dies eſt. Uenit nox, quan-
do nemo poteſt operari. Quan-
diu in mundo ſum, lux ſum mun-
di. Hec cū dixiſſet, expuit in ter-
ram, ⁊ fecit lutum ex ſputo: ⁊ lini-
uit lutum ſuper oculos eius, ⁊ di
xit ei. Uade, laua in natatoria Si
loe, quod interpretatur miſſus.
Abijt ergo, ⁊ lauit: ⁊ venit vi-
dens. Itaque vicini, ⁊ qui vide-
rant eū prius, qꝛ mendicus erat,
dicebant. Nonne hic eſt qui ſe-
debat, ⁊ mendicabat? Alij dice-
bant, qꝛ hic eſt. Alij autē, nequa-
quā, ſed ſimilis eius eſt. Ille vero
dicebat, qꝛ ego ſum. Dicebāt er-
go ei. Quō aperti ſūt tibi oculi?
Reſpōdit. Ille homo qui dicit
Jeſus, lutū fecit: ⁊ vnxit oculos
meos, ⁊ dixit mihi. Uade ad na-
tatoriā Siloe, ⁊ laua. Et abij, ⁊ la
ui, ⁊ vidi. Dixerūt ergo ei. Ubi ē
ille? Ait. Neſcio. Adducūt eū ad
phariſeos q cecus fuerat. Erat
autē ſabbatum qn̄ lutū fecit Je-
ſus, ⁊ aperuit oculos eius. Iterū
ergo interrogabant eū phariſei,
quomodo vidiſſet. Ille autē di-
xit eis. Lutuꝫ poſuit mihi ſuper
oculos, ⁊ laui: ⁊ video. Dicebant
ergo ex phariſeis quidam. Non
eſt hic homo a deo, qui ſabbatuꝫ
non cuſtodit. Alij autē dicebāt.
Quomodo poteſt homo pecca-
tor hec ſigna facere? Et ſchiſma
erat inter eos. Dicunt ergo ceco
iterū. Tu qd dicis de eo qui ape-
ruit oculos tuos? Ille aūt dixit.
quia propheta eſt. Non credide-
runt ergo Judei de illo, quia ce-
cus fuiſſet, ⁊ vidiſſet: donec voca
uerunt parētes eius qui viderat,
⁊ interrogauerunt eos, dicētes,
Hic

Hic eſt filius veſter, quē vos di-
citis qꝛ cęc⁹ natus eſt? Quō ergo
nunc videt? Reſpōderunt eis pa
rētes eius, ⁊ dixerūt. Scimus qꝛ
hic eſt filius nr̄, ⁊ qꝛ cęcus natus
eſt: quō autem nunc videat, neſci
mus: aut quis eius aperuit ocu-
los, nos neſcimus. Ipſū interro
gate: ętatem habet: ipſe de ſe lo-
quatur. Hęc dixerunt parentes
eius: qꝛ timebant Iudęos. Iaz
enim conſpirauerant Iudęi, vt
ſiquis eum cōfiteretur Chriſtū,
extra ſynagogaz fieret. Propte
rea parentes eius dixerunt: quia
ętatem habet, ipſum interroga-
te. Vocauerunt ergo rurſuz ho-
minem qui fuerat cęcus, ⁊ dixe-
runt ei. Da gloriā Deo. Nos ſci-
mus quia hic homo peccator eſt.
Dixit ergo ille. Si peccator eſt,
neſcio: vnū ſcio, qꝛ cū cęcus eſſez,
modo video. Dixerunt ergo illi.
Quid fecit tibi? Quō aperuit ti-
bi oculos? Reſpōdit eis. Dixi vo
bis iā, ⁊ audiſtis: qd iterū vultis
audire? Nunqd ⁊ vos vultis di-
ſcipuli eius fieri? Maledixerunt
ergo ei, ⁊ dixerunt. Tu diſcipul⁹
eius ſis: nos autē Moyſi diſcipu
li ſumus. Nos ſcimus, qꝛ Moyſi
locutus eſt deus: hunc aūt neſci-
mus vnde ſit. Reſpondit ille ho
mo, ⁊ dixit eis. In hoc eniz mira
bile eſt, qꝛ vos neſcitis vnde ſit: ⁊
aperuit oculos meos. Scimus
aūt qꝛ pctōres deus non audit:
ſed ſiqs cultor dei eſt, ⁊ volunta-
tē eius facit, hūc exaudit. A ſecu
lo non eſt auditum, quia aperuit
quis oculos cęci nati. Niſi eſſet
hic a deo, nō poterat facere quic
quaz. Reſpōderunt, ⁊ dixerunt
ei. In peccatis natus es totus:
⁊ tu doces nos? Et eiecerunt eū
foras. Audiuit autem Ieſus, qꝛ
eiecerūt eū foras: ⁊ cū inueniſſet
eū, dixit ei. Tu credis in filiū dei?
Reſpondit ille, ⁊ dixit. Quis eſt
dn̄e, vt credā in eū? Dixit ei Ie-
ſus: Et vidiſti eum, ⁊ qui loquit
tecū, ipſe eſt. At ille ait. Credo
dn̄e. Hic genuflectit. Et proci
dens adorauit euz. Offer. Be- pſal.
nedicite gentes dn̄m deum no- 65.
ſtrū, ⁊ obaudite vocē laudis ei⁹:
qui poſuit animā meā ad vitaz, ⁊
non dedit cōmoueri pedes me-
os: benedictus dn̄s, qui nō amo
uit deprecationem meam: ⁊ miſe
ricordiam ſuam a me. Secreta.

Supplices te rogamus om-
nipotēs deus: vt his ſacri-
ficijs peccata noſtra mundētur:
qꝛ tunc verā nobis tribuis ⁊ mē
tis ⁊ corporis ſanitatē. Per do.
Alię ſec. vt in dn̄ica p̄ced. Cōio.
Lutum fecit ex ſputo dn̄s, ⁊ li- Io.
niuit oculos meos: ⁊ abij, ⁊ laui, 9.
⁊ vidi, ⁊ credidi deo. Poſtcōio.

Sacramenta, q̄ ſumpſimus,
dn̄e deus nr̄, ⁊ ſpiritualib⁹
nos repleāt alimētis, ⁊ corporali
bus tueant auxilijs. Per d. Alię
poſtcōmuniones vt in dn̄ica p̄ce
denti. Super ppl'm. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.

Pateāt aures miſericordię
tuę, domine, precibus ſup-
plicantium: ⁊ vt petentibus de-
ſiderata concedas: fac eos, quę
tibi ſunt placita, poſtulare. Per.

¶ Feria v. Statio ad ſanctum Sylueſtrū ⁊ Martinū. Introit.

psal. 104. LAetetur cor quę-rētiū dñm: quę rite dñm, ⁊ con-firmamini: quę rite faciem eius ſemper. pſal's. Cōfitemini domino, ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gētes opera eius. ℣. Gloria patri, ⁊ ſi. Oremus.

PReſta, q̃s, oṗs de⁹: vt, quos ieiunia votiua caſtigāt, ipſa quoqꝫ deuotio ſancta lętificet: vt terrenis affectibus mitigatis, facilius cęleſtia capiamus. Per.

Alię orōnes vt in dominica prę-cedenti. Lectio libri Regum.

4.c. 4. IN diebus illis: Uenit mulier Sunamitis ad Eliſęuꝫ in monteꝫ Carmeli. Cumqꝫ vidiſſet eaꝫ vir dei de cōtra, ait ad Giezi puerum ſuum. Ecce Sunamitis illa. Uade ergo in occurſum eius, ⁊ dic ei. Rectè ne agitur circa te, ⁊ circa virum tuuꝫ, ⁊ circa filium tuum? Quę reſpondit, Rectè. Cūqꝫ veniſſet ad virum dei in montem, apprehēdit pedes eius: ⁊ acceſſit Giezi vt amoueret eam. Et ait homo dei. Dimitte illaꝫ: anima enim eius in amaritudine eſt: ⁊ dominus celauit à me, ⁊ nō idicauit mihi. Quę dixit illi. Nunquid petiui filium à domino meo? Nunquid non dixi tibi, ne illudas me? Et ille ait ad Giezi. Accinge lūbos tuos: ⁊ tolle baculū meū in manu tua: ⁊ vade. Si occurrerit tibi homo, non ſalutes eum: ⁊ ſi ſalutauerit te quiſpiā, nō reſpōdeas illi: ⁊ pones baculū meū ſuper faciē pueri. Porrò mater pueri ait. Uiuit dñs, ⁊ viuit anima tua: nō dimittam te. Surrexit ergo, ⁊ ſecutus eſt eā. Giezi aūt pręceſſerat ante eos, ⁊ poſuerat baculū ſuper faciem pueri: ⁊ non erat vox, neqꝫ ſenſus. Reuerſusqꝫ eſt Giezi in occurſum eius: ⁊ nunciauit ei, dicens. Non ſurrexit puer. Ingreſſus eſt ergo Eliſęus domuꝫ. Et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingreſſusque clauſit oſtium ſuper ſe, ⁊ ſuper puerum: ⁊ orauit ad dominum. Et aſcendit: ⁊ incubuit ſuper puerum: poſuitque os ſuum ſuper os eius, ⁊ oculos ſuos ſuper oculos eius, ⁊ manus ſuas ſuper manus eius: ⁊ incuruauit ſe ſuper eum, ⁊ calefacta eſt caro pueri. At ille reuerſus deambulauit in domo ſemel huc atque illuc: ⁊ aſcendit, ⁊ incūbuit ſuper eum, ⁊ oſcitauit puer ſepties, aperuitqꝫ oculos. At ille vocauit Giezi, ⁊ dixit ei. Uoca Sunamitidē hanc. Quę vocata, ingreſſa eſt ad eum. Cui ait. Tolle filium tuū. Uenit autem illa, ⁊ corruit ad pedes eius: ⁊ adorauit ſuper terrā. Tulitqꝫ filiū ſuū, ⁊ egreſſa eſt. Eliſęus vero reuerſus eſt in Galgala. Grad. Reſpice dñe in teſtamētū tuū: ⁊ animas pauperū tuorū ne obliuiſcaris in finem. psal. 73. ℣. Exurge dñe, ⁊ iudica cauſaꝫ meam: memor eſto opprobrij ſeruorum tuorum.

Seq. ſancti euange. ſm Lucam.

In

ca.7.

In illo tēpor: Ibat Jeſus in ciuitatez, q̄ vocat̄ Naim, ⁊ ibāt cū illo diſcipuli eius, ⁊ turba copioſa. Cū autē appropinquaret portę ciuitatis: ecce defunctus efferebatur, filius vnicus matri ſuę. Et hęc vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cū illa. Quā cū vidiſſet dn̄s, miſericordia motus ſup eam, dixit illi. Noli flere. Et acceſſit, ⁊ tetigit loculū. Hi aūt qui portabāt, ſteterūt. Et ait. Adoleſcēs, tibi dico: ſurge. Et reſedit q erat mortuus: ⁊ cępit loq. Et dedit illū matri ſuę. Accepit aūt oēs timor: ⁊ magnificabāt deū, dicētes. Quia propheta magnꝰ ſurrexit in nobis: ⁊ qr deus viſitauit plebem ſuaz.
pſal. 69. **Offer.** D ñe ad adiuuādū me feſtina: confundātur oēs aduerſuz me, qui cogitant ſeruis tuis mala. **Secreta.**

Purifica nos miſericors deus: vt, eccleſię tuę p̄ces quę tibi gratę ſunt, pia munera deferentes, fiant expiatis mentibus gratiores. per. **Alię ſecretę vt in dn̄ica p̄cedenti. Cōio.**
pſal. 70. D ñe memorabor iuſtitię tuę ſoliꝰ: deꝰ docuiſti me a iuuētute mea: ⁊ vſq3 in ſenectā, ⁊ ſeniuz: deus ne derelinquas me. **Poſtcōio.**

Celeſtia dona capiētibus, qs dn̄e, nō ad iudiciū prouenire patiaris, quę fidelibus tuis ad remedium prouidiſti. Per do.

Alię poſtcōiones, vt i dn̄ica p̄cedēti. Super populū. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Populi tui deus inſtitutor, ⁊ rector, peccata, qbus impugnatur, expelle: vt ſemper tibi placitus, ⁊ tuo munimine ſit ſecurus. Per dominum noſtrū.

¶ Feria vj. Statio ad ſanctum Euſebium. Introitus.

Meditatio cordis mei in cōſpectu tuo ſemper dn̄e adiutor meus, ⁊ redēptor meus. pſal. 18. **Ps.** Celi enarrāt gloriaz dei, ⁊ opa manuū eius annūciat firmamētū. **℣. Glia. Oremus.**

Deus, qui ineffabilibus mūdū renouas ſacramētis: p̄ſta qs: vt eccleſia tua ⁊ ęternis p̄ficiat inſtitutis, ⁊ tēporalibꝰ nō deſtituat̄ auxilijs. Per. **Alię orationes vt in dominica precedē.**

Lectio libri Regum.

3.ca. 17. In diebꝰ illis: Aegrotauit filius mulieris mr̄is familias: ⁊ erat lāguor fortiſſimus ita vt nō remaneret in eo halitꝰ. Dixit ergo ad Eliā. Quid mihi, ⁊ tibi vir dei? Ingreſſus es ad me, vt rememorarent̄ iniquitates meę: ⁊ interficeres filiū meū? Et ait ad eā Elias. Da mihi filiū tuum. Tulitq3 eū de ſinu illiꝰ: ⁊ portauit in cęnaculū vbi ipſe manebat: ⁊ poſuit ſup lectulū ſuū, ⁊ clamauit ad dn̄z, ⁊ dixit. Dn̄e deus meus, etiamne viduā apud quā ego vtcūq3 ſuſtētor, afflixiſti: vt inter-

interficeres filiuz eius? Et expā-
dit ſe, atq3 menſus eſt ſuper pue-
rum tribus vicibus: clamauitq3
ad dn̄m, ⁊ dixit. Dn̄e deus meus:
reuertatur (obſecro) anima pue-
ri huius in viſcera eius. Exaudi-
uit autem dn̄s vocem Elie: ⁊ re-
uerſa eſt anima pueri intra eum,
⁊ reuixit. Tulitq3 Elias pueruz:
⁊ depoſuit euz de cenaculo in in-
feriorez domū: ⁊ tradidit matri
ſue. Et ait illi. En viuit filius tu-
us. Dixitq3 mulier ad Eliā. Nūc
in iſto cognoui, qm̄ vir dei es tu:
⁊ verbū dn̄i, in ore tuo verū eſt.
Grad. Bonum eſt confidere in
psal. dn̄o, quàz confidere in homine.
117. ℣. Bonum eſt ſperare in domi-
no, quàz ſperare in principibus.
psal. Trac. Dn̄e, nō ſm̄ peccata no-
102. ſtra, q̄ fecimus nos: neq3 ſm̄ ini-
qtates nr̄as retribuas nobis. ℣.
psal. Dn̄e, ne memineris iniqtatū no-
78. ſtrarū antiquarū: citò anticipēt
nos miſericordie tue: q2 paupe-
res facti ſumus nimis. ℣. Adiu
ua nos deus ſalutaris noſter: et
propter gloriaz nominis tui dn̄e
libera nos: ⁊ propitius eſto pec-
catis noſtris propter nomē tuū.
Seq. ſancti euang. ſm̄ Joannē.

ca. 11 In illo tē-
por: Erat
qda lāguēs La
zarus à Betha-
nia, de caſtello
Marie ⁊ Mar
the ſororum ei-
us. (Maria au-
tez erat, que vn
xit dn̄m vnguento, ⁊ exterſit pe-
des eius capillis ſuis: cuius fra-
ter Lazarus infirmabatur.) Mi-
ſerunt ergo ſorores eius ad eum
dicentes. Dn̄e, ecce quē amas, in
firmatur. Audiēs autem Jeſus,
dixit eis. Infirmitas hec nō eſt
ad mortez, ſed pro gloria dei: vt
glorificetur filius dei per eā. Dili
gebat aūt Jeſus Marthā, ⁊ ſoro
rem eius Mariā, ⁊ Lazaruz. Ut
ergo audiuit q2 infirmabat̄, tūc
quidē manſit in eodez loco duo-
bus diebus. Deinde poſt hec di
xit diſcipulis ſuis. Eamus in Ju
deam iterū. Dicunt ei diſcipuli.
Rabbi nunc querebāt te Judei
lapidare: ⁊ iterum vadis illuc?
Reſpondit Jeſus. Nonne duo-
decim hore ſunt diei. Siquis am
bulàuerit in die, non offendit: q2
lucem huius mundi videt. Si au
tem ambulàuerit in nocte, offen
dit: q2 lux non eſt in eo. Hec ait.
Et poſt hec dicit eis. Lazarus a-
micus nr̄ dormit: ſed vado, vt à
ſomno excitē euz. Dixerūt ergo
diſcipuli eius. Dn̄e, ſi dormit, ſal-
uus erit. Dixerat autē Jeſus de
morte eius: illi aūt putauerūt q2
de dormitione ſōni diceret. Tūc
ergo dixit eis Jeſus manifeſtè.
Lazarus mortuus eſt: ⁊ gaudeo
propter vos, vt credatis, qm̄ nō
erā ibi. Sed eamus ad euz. Dixit
ergo Thomas, qui dicitur Didy
mus, ad cōdiſcipulos. Eamus ⁊
nos, ⁊ moriamur cū eo. Uenit ita
que Jeſus: ⁊ inuēnit eū quatuor
dies iā in monumēto habentez.
(Erat autē Bethania iuxta Hie
roſolymā quaſi ſtadijs qndeciz.)
Multi

Multi aũt ex Judęis venerãt ad Marthã ꝛ Mariã, vt conſolarẽtur eas de fratre ſuo. Martha ergo vt audiuit q꜄ Jeſus venit, occurrit illi. Maria aũt domi ſedebat. Dixit ergo Martha ad Jeſum. Dñe ſi fuiſſes hic, frater meus nõ fuiſſet mortuꝰ. Sed ꝛ nũc ſcio, q꜄ quęcunque popóſceris a deo, dabit tibi deus. Dicit illi Jeſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei Martha. Scio q꜄ reſurget in reſurrectione in nouiſſimo die. Dicit ei Jeſus. Ego ſum reſurrectio ꝛ vita. Qui credit in me: etiã ſi mortuꝰ fuerit, viuet. Et oĩs q viuit, ꝛ credit in me: nõ morietur in ęternuz. Credis hoc? Ait illi. Utique dñe: ego credidi q꜄ tu es Chriſtus filius dei viui, q in hũc mundũ veniſti. Et cum hęc dixiſſet, abijt, ꝛ vocauit Mariam ſororem ſuaz ſilentio, dicens. Magiſter adeſt, ꝛ vocat te. Illa autez, vt audiuit, ſurrexit citò, ꝛ venit ad eũ. Nõdum enim venerat Jeſus in caſtellũ: ſed erat adhuc ĩ loco illo, vbi occurrerat ei Martha. Judęi ergo, qui erant cũ ea in domo, ꝛ cõſolabãtur eã, cũ vidiſſent Mariã, q꜄ citò ſurrexit ꝛ exijt, ſecuti ſunt eaz dicentes. Q꜄ vadit ad monumentũ, vt ploret ibi. Maria ergo cuz veniſſet vbi erat Jeſus: videns eũ, cecidit ad pedes eius, ꝛ dixit ei. Dñe ſi fuiſſes hic, non eſſet mortuus frater meus. Jeſus ergo vt vidit eã plorantẽ, ꝛ Judęos, qui venerãt cũ ea, plorantes: infremuit ſpiritu, ꝛ turbauit ſemetipſum, ꝛ dixit. Ubi poſuiſtis eũ? Dicũt ei. Dñe, veni ꝛ vide. Et lacrymatꝰ eſt Jeſus. Dixerunt ergo Judęi. Ecce quõ amabat eum. Quidã aũt ex ipſis dixerunt. Nõ poterat hic, qui aperuit oculos cęci nati, facere, vt ꝛ hic nõ moreretur? Jeſus ergo rurſum fremens in ſemetipſo, venit ad monumẽtuz. Erat autem ſpelunca: ꝛ lapis ſuperpoſitus erat ei. Ait Jeſus. Tollite lapidem. Dicit ei Martha ſoror eius qui mortuus fuerat. Domine, iam fętet, quatriduanus eniz eſt. Dicit ei Jeſus. Nonne dixi tibi, quoniaz ſi credideris, videbis gloriã dei? Tulerunt ergo lapidẽ. Jeſus aũt eleuatis oculis ſurſuz dixit. Pater, gratias ago tibi, quoniã audiſti me. Ego autem ſciebam quia ſemper me audis: ſed propter populuz qui circunſtat, dixi: vt credant quia tu me miſiſti. Hęc cuz dixiſſet, voce magna clamauit. Lazare, veni foras. Et ſtatim prodijt qui fuerat mortuus, ligatus manꝰ ꝛ pedes inſtitis: ꝛ facies illiꝰ ſudario erit ligata. Dixit eis Jeſus. Soluite euz, ꝛ ſinite abire. Multi ergo ex Judęis, qui venerant ad Mariam ꝛ Marthã, ꝛ viderant quę fecit Jeſus, crediderũt ĩ eũ.

Offer. Populũ humilez ſaluuz facies domine: ꝛ oculos ſuperborũ humiliabis: quoniã quis deus pręter te domine? pſal. 17.

Secre. Munera nos domine, quęſumus, oblata purificẽt: ꝛ te nobis iugiter faciãt eſſe placatũ. Per d. Alię ſecretę, vt in Dominica

Jo. 11. nica precedenti. Cõio. Videns
dñs flentes ſorores Lazari ad
monumentũ, lacrymatus eſt co-
ram Judęis, ⁊ exclamauit, Laza
re veni foras: ⁊ pdijt ligatis ma
nibus ⁊ pedibus, qui fuerat qua
triduanus mortuus. Poſtcõ.
Hec nos, qs dñe, participa
tio ſacramenti, ⁊ a proprijs
reatibus indeſinẽter expédiat: ⁊
ab omnib⁹ tueatur aduerſis. p.
Alię poſtcõiones, vt in dñica p̃-
cedẽti. Super populũ. Orem⁹.
Humiliate capita veſtra Deo.
Da nobis, qs, oĩs deus: vt,
qui infirmitatis nr̃ę conſcij
de tua virtute confidimus, ſub
tua ſemp pietate gaudeamus. p.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctuz
Nicolaum in carcere. Introit⁹.
Isa. 55. Sitiẽtes venite
ad aquas, dicit
dñs: ⁊ qui non
habetis preciũ,
venite, ⁊ bibite
cum lętitia. Ps.
psal. 77. Attendite pple
meus legẽ meã: inclinate aurẽ ve
ſtrã in verba oris mei. ℣. Glia.
Fiat, qs dñe, per graz Oro.
tuã fructuoſus noſtrę deuo
tionis affectus: qr tunc nobis p
derũt ſuſcepta ieiunia, ſi tuę ſint
placita pietati. p. Alię orones vt
in dñica pce. Lcõ Isaię pphetę.
c.49. Hec dicit Dñs. In tẽpore
placito exaudiui te: ⁊ in die
ſalutis auxiliatus ſũ tui. Et ſer-
uaui te: ⁊ dedi te in fędus popu-
li: vt ſuſcitares terram: ⁊ poſſide
res hr̃ditates diſſipatas: vt dice
res his q vincti ſunt, exite: ⁊ his
qui in tenebris ſunt, reuelámini.
Super vias paſcentur: ⁊ in om-
nibus planis paſcua eorũ. Non
eſurient, neque ſitient: ⁊ non per
cutiet eos ęſtus ⁊ ſol: qr miſera-
tor eorum reget eos: ⁊ ad fontes
aquarum portabit eos. Et po-
nam omnes mõtes meos in viã:
⁊ ſémitę męę exaltabũtur. Ecce
iſti de longe veniẽt: ⁊ ecce illi ab
aquilone ⁊ mari: ⁊ iſti de terra au
ſtrali. Laudate cęli, ⁊ exulta ter-
ra, iubilate montes laudem: qr
conſolatus eſt dominus populũ
ſuum, ⁊ pauperum ſuorum miſe
rebitur. Et dixit Sion. Dereli-
quit me dñs: ⁊ dominus oblit⁹
eſt mei. Nunquid obliuiſci po-
teſt mulier infantẽ ſuũ, vt nõ mi-
ſereatur filio vteri ſui? Et, ſi illa
oblita fuerit: ego tamen nõ obli
uiſcar tui, dicit dñs omnipotẽs.
Grad. Tibi domine derelictus
eſt pauper: pupillo tu eris adiu- psal. 9.
tor. ℣. Utquid domine receſſi-
ſti lõge, deſpicis in opportunita-
tibus in tribulatione: duz ſuper-
bit impius, incenditur pauper.
Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

In illo tẽ- ca.8.
pore: Dice
bat Jeſus tur-
bis Judęoruz.
Ego ſuz lux mũ
di. Qui ſequit̃
me, non ambu-
lat in tenebris:
ſed habebit lu-
men vitę. Dixerunt ergo ei Pha
riſei. Tu de teipſo teſtimonium
perhi-

perhibes: teſtimoniū tuū nō eſt
verū. Reſpōdit Jeſus, ⁊ dixit eis.
Et ſi ego teſtimoniū perhibeo d
meipſo, verū eſt teſtimoniū me-
um: qꝛ ſcio vnde veni, ⁊ quo va-
do. Uos autē neſcitis vñ venio,
aut quo vado. Uos ſm carnē iu
dicatis: ego nō iudico quenquā.
Et, ſi ego iudico, iudiciū meū ve
rū eſt: qꝛ ſolus nō ſum, ſed ego ⁊
qui miſit me pater. Et in lege ve
ſtra ſcriptū eſt: qꝛ duorum homi-
num teſtimonium verum eſt. E-
go ſum, qui teſtimonium perhi-
beo de meipſo: ⁊ teſtimoniū per-
hibet de me, qui miſit me pater.
Dicebant ergo ei. Ubi eſt pater
tuus? Reſpondit Jeſus. Neque
me ſcitis: neq; patrem meū. Si
me ſciretis: forſitan ⁊ patrē meū
ſciretis. Hęc verba locutus eſt
Jeſus in Gazophylacio, docēs
in templo. Et nemo apprehēdit
eū: qꝛ nōdū venerat hora eius.
pſal. 17. Offe. Factus eſt dñs firmamē
tum meū, ⁊ refugium meū, ⁊ libe
rator meus: ſperabo in eū. Sec.
Oblationibus noſtris, q̄s
dñe, placare ſuſceptis: ⁊ ad
te noſtras etiam rebelles cōpelle
propitius voluntates. Per do.
Alię ſecretę vt in dñica pcedēti.
pſal. 22. Cōio. Dñs regit me, ⁊ nihil mi-
hi deerit: in loco paſcuę ibi me
collocauit: ſuper aquā refectio-
nis educauit me. Poſtcōmun.
Ua nos, q̄s dñe, ſancta pu-
rificent: ⁊ operationis ſuę
remedio tibi faciat eē placatos.
Per. Alię poſtcōiones vt in dñi
ca pcedēti. Suppplīn. Orem9.

Humiliate capita veſtra Deo.
Deus, qui ſperātib9 in te mi
ſereri potius eligis, quā ira
ſci: da nobis dignē flere mala, q̄
fecimus, vt tuę cōſolationis gra
tiā inuenire mereamur. Per d.
¶ Dñica de paſſione. Statio ad
ſanctum Petrum. Introitus.
Iudica me deus, pſal. 42.
⁊ diſcerne cau-
ſā meā de gēte
nō ſcā: ab homi
ne iniquo, ⁊ do-
loſo eripe me:
qꝛ tu es de9 me-
us, ⁊ fortitudo mea. Ps. Emitte
lucē tuā, ⁊ veritatē tuā: ipſa me
deduxerunt, ⁊ adduxerūt in mō
tē ſanctū tuū, ⁊ in tabernacula
tua. Iudica. Nō dicitur Glo-
ria patri. ad introitum vſque ad
paſcha, niſi in miſſa de feſto ſi oc-
currerit: ſed finito pſalmo, abſo-
lute repetitur Introitus. Orō.
Quęſumus omnipotens de
us, familiam tuā propitius
reſpice: vt te largiēte regatur in
corpore: ⁊ te ſeruante cuſtodia-
tur in mente. Per dominum no
ſtrum. Ab hac die vſque ad fe-
riā v. Cenę domini, poſt oratio
nem diei dicitur vel Contra per
ſecutores eccleſię. Oratio.
Eccleſię tuę, quęſumus do-
mine, preces placatus ad-
mitte: vt deſtructis aduerſitati-
bus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecu-
ra tibi ſeruiat libertate. Per do
minū. Uel pro Papa. Oratio.
Deus omnium fidelium pa-
ſtor ⁊ rector: famulum tuū

R. quem paſtorem eccleſię tuę
pręeſſe voluiſti, propitius reſpi-
ce: da ei, quęſumus, verbo ⁊ exē-
plo quibus pręeſt, proficere: vt
ad vitam vnà cum grege ſibi cre-
dito perueniat ſempiternam.
Per dominū. Tertia oratio nō
dicitur. Lectio epiſtolę beati
Pauli apoſtoli ad Hebręos.
ca. 9 F Ratres: Chriſtus aſſiſtēs
pontifex futuroruz bono-
rum, per amplius ⁊ perfectius ta
bernaculum non manu factum,
ideſt non huius creationis: neqz
per ſanguinem hircorum aut vi-
tulorum ſed per propriū ſangui-
nē introiuit ſemel in Sācta, ęter-
na redemptione inuēta. Si eniz
ſanguis hircorum, ⁊ taurorum,
⁊ cinis vitulę aſperſus, inquina-
tos ſanctificat ad emundationē
carnis: quanto magis ſanguis
Chriſti, qui per ſpiritū ſanctū ſe
metipſum obtulit immaculatuz
deo, emūdabit cōſcientiā noſtrā
ab operibus mortuis ad ſeruien
dū deo viuenti? Et ideo noui te
ſtamēti mediator eſt: vt morte in
tercedēte in redēptionē earum
pręuaricationū quę erāt ſub prio
ri teſtamēto, repromiſſionē acci-
piant qui vocati ſunt ęternę he-
reditatis: In Chriſto Jeſu dño
pſal. noſtro. Gra. E ripe me dñe de
142. inimicis meis: doce me facere vo
pſal. luntatē tuā. V. Liberator meus
17. dñe de gētibus iracūdis: ⁊ ab in-
ſurgentibus in me exaltabis me:
à viro iniquo eripies me. Tract.
pſal. S ępe expugnauerūt me à iuuē-
128. tute mea. V. Dicat nūc Iſrael, ſe
pe expugnauerūt me à iuuētute
mea. V. Etenim non potuerunt
mihi: ſupra dorſum meū fabrica-
uerūt peccatores. V. Prolonga-
uerūt iniquitates ſuas: dñs iuſt⁹
concidet ceruices peccatorum. ca. 8
Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

I N illo tem
pore: Dice-
bat Jeſus tur-
bis Judęorum
⁊ principibus ſa
cerdotū. Quis
ex vobis arguet
me de peccato?
Si veritatez di-
co: quare nō creditis mihi? Qui
ex deo eſt, verba dei audit. Pro-
pterea vos nō auditis: qꝛ ex deo
non eſtis. Reſponderunt igitur
Judęi, ⁊ dixerunt ei. Nonne be-
ne dicimus nos qꝛ Samaritanus
es tu, ⁊ dęmoniū habes? Reſpō
dit Jeſus. Ego dęmoniū nō ha-
beo: ſed honorifico patrē meū, ⁊
vos inhonoraſtis me. Ego autē
nō quęro gloriā meā: eſt qui quę
rat, ⁊ iudicet. Amen amen dico
vobis: ſi quis ſermonē meū ſerua
uerit, mortē nō videbit i ęternū.
Dixerūt ergo Judęi. Nunc co-
gnouimus qꝛ dęmoniuz habes.
Abrahā mortuus eſt, ⁊ prophe-
tę: ⁊ tu dicis: ſi quis ſermonē meū
ſeruauerit, mortē nō guſtabit in
ęternū. Nunquid tu maior es pa
tre noſtro Abrahā, qui mortuus
eſt? Et prophetę mortui ſunt.
Quē teipſum facis? Reſpondit
Jeſus. Si ego glorifico meipſuz,
gloria mea nihil eſt. Eſt pater
meus

meus, qui glorificat me, quẽ vos
dicitis q̄ deus veſter eſt: ⁊ nõ co
gnouiſtis eum: ego autem noui
eum. Et, ſi dixero q̄ nõ ſcio euꝫ:
ero ſimilis vobis, mendax. Sed
ſcio eum, ⁊ ſermõneꝫ eius ſeruo.
Abraham pater veſter exultauit
vt videret diẽ meũ: vidit, ⁊ gaui-
ſus eſt. Dixerunt ergo Iudei ad
eũ. Quinquaginta annos nõdũ
habes, ⁊ Abraham vidiſti? Di-
xit eis Ieſus. Amen amen dico
vobis: antequam Abraham fie-
ret, ego ſum. Tulerunt ergo lapi
des, vt iacerent in eũ. Ieſus aũt
abſcondit ſe: ⁊ exiuit de templo.
pſal. dr̄ Credo. Offerto. Confite-
18. bor tibi dñe ĩ toto corde meo: re
tribue ſeruo tuo, vt viuã, ⁊ cuſto-
diã ſermones tuos: viuifica me
ſm̄ verbum tuuꝫ dñe. Secreta.

Hec munera, queſumus do
mine, ⁊ vincula noſtrę pra-
uitatis abſoluãt, ⁊ tuę nobis mi-
ſericordię dona concilient. Per
dominum. Altera ſecreta, vel
contra perſecutores Eccleſię.

Protege nos domine tuis
myſterijs ſeruientes: vt di-
uinis rebus inhęrentes, ⁊ corpo
re tibi famulemur, ⁊ mente. Per
dominum no. Vel pro Papa.

Oblatis, q̄s dñe placare mu
neribus: ⁊ famulum tuum
N. queꝫ paſtorẽ eccleſię tuę prę-
eſſe voluiſti, aſſidua protectione
guberna. Per do. Prefatio de
Cruce. Qui ſaluteꝫ humani ge-
neris. f. 113. ⁊ 121. que dr̄ quotidie
1.co. vſq; ad feria v. in cęna dñi inclu-
11. ſiue. Cõio. Hoc corpus, qđ pro
vobis tradet, hic calix noui teſta
menti eſt in meo ſanguine, dicit
dñs: hoc facite, quotieſcũq; ſumi
tis, in meã commemorationem.

Adeſto nobis dñe Poſtcõ.
deus nr̄: ⁊ quos tuis myſte
rijs recreaſti, perpetuis defende
ſubſidijs. Per dom. Altera oȓo
vel cõtra perſecutores eccleſię.

Quęſumus dñe deus nr̄: vt
quos diuina tribuis parti-
cipatione gaudere, humanis nõ
ſinas ſubiacere periculis. Per
dominum no. Vel pro Papa.

Hec nos, q̄s domine, diui-
ni ſacramenti perceptio p̄-
tegat: ⁊ famulum tuum N. queꝫ
paſtorem eccleſię tuę eſſe volui-
ſti, vna cum commiſſo ſibi grege
ſaluet ſemp̄, ⁊ muniat. Per dñm.

¶ Feria iij. Statio ad Sanctum
Chryſogonum. Introitus.

Miſerere mihi do pſal.
mine, qm̄ cõcul- 55.
cauit me homo:
tota die bellans
tribulauit me.
P̄s. Conculca-
uerũt me inimi-
ci mei tota die: quoniam multi
bellantes aduerſum me. Miſe-
rere mihi domine. Oremus.

Sanctifica, q̄s dñe, noſtra ie
iunia: ⁊ cunctaruꝫ nobis in-
dulgentiaꝫ propitius largire cul-
parum. Per do. poſtea Eccle-
ſię tuę. vel Deus omnium fide.
vt ſupra in dominica paſſionis.

Lectio Ione prophetę.

In diebus illis. Factum eſt ca. 3.
verbum domini ad Ionaꝫ
pro-

prophetā ſecundò dicens: Sur-
ge, ⁊ vade in Niniue ciuitatē ma
gnam: ⁊ prędica in ea prędicatio
nez: quam ego loquor ad te. Et
ſurrexit Jonas, ⁊ abijt in Niniue
iuxta verbum domini: ⁊ Niniue
erat ciuitas magna itinere dierū
trium. Et cępit Jonas introire
ciuitatez itinere diei vnius: ⁊ cla
mauit, ⁊ dixit. Adhuc quadragi-
ta dies, ⁊ Niniue ſubuertetur.
Et crediderunt viri Niniuitę in
dominum: ⁊ prędicauerunt ieiu-
nium: ⁊ veſtiti ſunt ſaccis à maio
re vſque ad minorem. Et peruē
nit verbum ad regem Niniue.
Et ſurrexit de ſolio ſuo: ⁊ abiecit
veſtimentuz ſuuz à ſe: ⁊ indutus
eſt ſacco: ⁊ ſedit in cinere. Et cla-
mauit, ⁊ dixit in Niniue in ore re
gis ⁊ principum eius dicēs. Ho
mines, ⁊ iumenta, ⁊ boues, ⁊ pe-
cora nō guſtent quicquā: nec pa-
ſcantur, ⁊ aquam nō bibant. Et
operiantur ſaccis homines ⁊ iu-
mēta: ⁊ clamēt ad dñm in fortitu
dine. Et cōuertatur vir à via ſua
mala, ⁊ ab iniquitate q̄ eſt in ma-
nibus eoruz. Quis ſcit, ſi conuer
tatur, ⁊ ignoſcat deus: ⁊ reuer-
tatur à furore irę ſuę, ⁊ nō peribi
mus? Et vidit deus opera eorū,
q꜡ cōuerſi ſunt de via ſua mala: ⁊
miſertus eſt populo ſuo domi-
pſal. nus deus noſter. Gradua. De-
53. us exaudi orationem meam: au-
ribus percipe verba oris mei. ℣.
Deus in noīe tuo ſaluuz me fac:
⁊ in virtute tua libera me. Trac.
pſal. Domine, nō ſecundum peccata
102. noſtra, quę fecimus nos, neq3 ſe
cundum iniquitates noſtras, re-
tribuas nobis. ℣. Dñe, ne memi pſal
neris iniquitatum noſtraruz an- 78.
tiquarū: cito anticipent nos mi-
ſericordię tuę, q꜡ pauperes facti
ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter, ⁊ propter
gloriam nominis tui domine li-
bera nos, ⁊ propitius eſto pecca
tis noſtris propter nomē tuum.
Seq. ſancti euang. ſm Joannē. ca. 7

In illo tē-
pore: Mi-
ſerūt principes
⁊ phariſei mini-
ſtros: vt appre-
henderent Je-
ſum. Dixit ergo
eis Jeſus. Ad-
huc modicū tē-
pus vobiſcū ſum: ⁊ vado ad euz
qui miſit me. Quęretis me, ⁊ nō
inuenietis: ⁊ vbi ſum ego, vos
nō poteſtis venire. Dixerūt ergo
Judęi ad ſemetipſos. Quò hic
iturus eſt, q꜡ nō inueniemus eū?
Nūquid in diſperſionē gētiū itu
rus eſt, ⁊ docturus gētes? Quis
eſt hic ſermo quē dixit: quęretis
me, ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi ego ſū,
vos non poteſtis venire? In no-
uiſſimo aūt die magno feſtiuita-
tis, ſtabat Jeſus: ⁊ clamabat, di-
cēs. Siquis ſitit, veniat ad me, ⁊
bibat. Qui credit in me, ſicut di-
cit ſcriptura, flumina d̄ vētre ei⁹
fluēt aquę viuę. Hoc aūt dixit d̄
ſpū, quē accepturi erāt credētes
in eū. Offer. Dñe conuertere, ⁊ pſal
eripe animā meā: ſaluū me fac p- 6.
pter miſericordiā tuā. Secreta.
Con-

Concede nobis domine deus noſter: vt hęc hoſtia ſalutaris, ⁊ noſtrorum fiat purgatio delictorum, ⁊ tuę propitiatio maieſtatis. Per dominum. vel Protege. vel Oblatis. Communio.
pſal. 23. Dominus virtutum ipſe eſt rex glorię. Poſtcõmunio.

Sacramẽti tui, q̃s dñe, participatio ſalutaris, ⁊ purificationẽ nobis tribuat, ⁊ medelam. Per d. vel Quęſumus do. vel Hęc nos. Supplm. Orem⁹. Humiliate capita veſtra Deo.

Da, quęſumus domine, populo tuo ſalutem mentis, ⁊ corporis: vt bonis operibus inhęrendo, tua ſemper mereatur protectione defendi. Per dñm.

¶ Feria iij. Statio ad ſanctum Cyriacum. Introitus.

pſal. 26. Expecta dñm, viriliter age: ⁊ cõfortetur cor tuum, ⁊ ſuſtine dominum. Pſal. Dominus illuminatio mea ⁊ ſalus mea: quem timebo? Expecta dominũ, viriliter. Oremus.

Noſtra tibi, quęſumus dñe, ſint accepta ieiunia: quę nos, ⁊ expiando, gratia tua dignos efficiant: ⁊ ad remedia perducant ęterna. Per d. vel Eccleſię tuę. vel Deus omnium fi.

Lectio Danielis prophetę.

Dan. 14. 6. In diebus illis: Congregati ſunt Babylonij ad regez ⁊ dixerunt ei. Trade nobis Danielem, qui Bel deſtruxit, ⁊ draconem interfecit: alioquin interficiemus te, ⁊ domum tuam. Vidit ergo rex quod irruerẽt in eũ vehementer: ⁊ neceſſitate compulſus tradidit eis Danielem. Qui miſerunt eum in lacum leonũ: ⁊ erat ibi ſex diebus. Porro in lacu erant leones ſeptem, ⁊ dabãtur eis quotidie duo corpora, ⁊ duę oues: ⁊ tũc non data ſunt eis, vt deuorarẽt Danielẽ. Erat autẽ Habacuc propheta in Iudęa, ⁊ ipſe coxerat pulmentum, ⁊ intriuerat panes i alueolo: ⁊ ibat in campũ, vt ferret meſſoribus. Dixitq; angelus domini ad Habacuc. Fer prãdiũ, quod habes, Danieli in Babylonez, qui eſt in lacu leonũ. Et dixit Habacuc. Domine, Babylonẽ non vidi: ⁊ lacũ neſcio. Et apprehendit euz angelus domini in vertice eius, ⁊ portauit eum capillo capitis ſui: poſuitq; eum in Babylonẽ ſuper lacum in impetu ſpiritus ſui. Et clamauit Habacuc, dicens. Daniel ſerue dei, tolle prandiuz quod miſit tibi deus. Et ait Daniel. Recordatus es mei domine deus meus: ⁊ non dereliquiſti diligẽtes te. Surgẽsq; Daniel comedit. Porro angelus domini reſtituit Habacuc confeſtim in locum ſuũ. Venit ergo rex die ſeptimo, vt lugeret Danielem: ⁊ venit ad lacum, ⁊ introſpexit. Et ecce Daniel ſedens in medio leonum. Et exclamauit rex voce magna, dicens. Magnus es domine deus Danielis. Et extraxit eum de lacu. Illos autem qui

qui perditionis eius cauſa fuerant intromiſit in lacũ: ⁊ deuorati ſunt in momẽto corã eo. Tunc rex ait. Paueant oẽs habitantes in vniuerſa terra deũ Danielis: qꝛ ipſe eſt ſaluator, faciens ſigna ⁊ mirabilia in cęlo, ⁊ in terra: qui liberauit Danielẽ de lacu leonũ.

pſal. Grad. Diſcerne cauſam meã
42. dñe: ab homine iniquo, ⁊ doloſo eripe me. ℣. Emitte lucẽ tuam ⁊ veritatẽ tuam: ipſa me deduxerũt, ⁊ adduxerũt i mõtẽ ſcm̃ tuũ.

Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

ca. 7.

In illo tempore: Ambulabat Jeſus in Galilęa. Nõ enim volebat in Judęam ambulare: quia quęrebant eũ Judęi īterficere. Erat autẽ in proximo dies feſtus Judęorũ, ſcenophegia. Dixerũt autẽ ad eum fratres eius. Tranſi hinc, ⁊ vade in Judęã: vt ⁊ diſcipuli tui videant opera tua quę facis. Nemo quippe in occulto quicquã facit, ⁊ quęrit ipſe in palam eſſe. Si hęc facis, manifeſta teipſum mũdo. Neque enĩ fratres eius credebant in eũ. Dixit ergo eis Jeſus. Tempus meum nondum aduenit: tempus autẽ veſtrũ ſemper eſt paratum. Nõ poteſt mundus odiſſe vos. Me autem odit: qꝛ ego teſtimonium perhibeo de illo, quia opera eius mala ſunt. Vos aſcendite ad diẽ feſtum hunc. Ego autẽ nõ aſcendam ad diem feſtum iſtum: qꝛ tẽpus meũ nondum impletum eſt. Hęc cum dixiſſet, ipſe manſit in Galilęa. Vt autem aſcenderunt fratres eius, tunc ⁊ ipſe aſcendit ad diem feſtũ, non manifeſtè, ſed quaſi in occulto. Judęi ergo quęrebãt eũ in die feſto, ⁊ dicebant. Vbi eſt ille? Et murmur multũ erat de eo in turba. Quidã enim dicebãt, qa bonus eſt. Alij autẽ dicebant, nõ: ſed ſeducit turbas. Nemo tamẽ palã loquebatur de illo, propter metũ Judęorũ. Of- pſal

fer. Sperent in te oẽs qui noue 9.
runt nomen tuum domine: quoniam non derelinquis quęrẽtes te: pſallite domino qui habitat in Sion: quoniã non eſt oblitus orationes pauperum. Secreta.

Hoſtias tibi dñe deferimus immolandas: quę tẽporalẽ cõſolationẽ ſignificent: vt promiſſa nõ deſpẽmus ęterna. Per. vel Protege nos. vel Oblatis.

Cõio. Redime me, deꝰ Jſrael, pſal
ex oibus anguſtijs meis. Poſtc. 24.

Da, q̃s, oĩps deus: vt, quę diuina ſunt, iugiter exequentes, donis mereamur cęleſtibus ꝑpinquare. Per. vel Queſumꝰ dñe. vel Hęc nos, quęſumus. Super populum. vel Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Da nobis, q̃s dñe, perſeuerantẽ in tua voluntate famulatũ: vt in diebus noſtris, ⁊ merito ⁊ numero, populus tibi ſeruiens augeatur. Per domin.

¶ Feria quarta. Statio ad ſanctum Marcellum. Introitus.

psal. 17. Liberator meus de gentibus iracundis: ab inſurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me domine. Pſalmus. Diligam te domine fortitudo mea: dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. Liberator meus de gentibus. Oratio.

Sanctificato hoc ieiunio deus, tuorum corda fidelium miſerator illuſtra: & quibus deuotionis pręſtas affectū, prębe ſupplicantibus pium benignus auditum. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium. vel Eccleſię tuę. vel Deus omnium.

Lectio libri Leuitici.

c.19. In diebus illis: Locutus eſt dominus ad Moyſen dicens. Loquere ad vniuerſum cętum filiorum Iſrael, & dices ad eos. Ego dominus deus veſter. Non facietis furtum. Non mentiemini nec decipiet vnuſquiſq; proximum ſuum. Non periurabis in nomine meo, nec pollues nomen dei tui. Ego dominus. Non facies calumniam proximo tuo: nec vi opprimes eum. Non morabitur opus mercenarij tui apud te vſque mane. Non maledices ſurdo, nec coram cęco pones offendiculū: ſed timebis dominum deum tuum, quia ego ſum dominus. Non facies quod iniquum eſt: nec iniuſte iudicabis. Non conſideres perſonam pauperis: nec honores vultum potentis. Iuſte iudica proximo tuo. Non eris criminator: nec ſuſurro in populis. Non ſtabis contra ſanguinem proximi tui. Ego dñs. Non oderis fratrē tuū in corde tuo: ſed publice argue eū, ne habeas ſuper illo peccatum. Nō quęras vltionē, nec memor eris iniurię ciuiū tuorū. Diliges amicū tuū ſicut teipſum. Ego dñs. Leges meas cuſtodite. Ego enim ſum dominus deus veſter. Graduale.

psal. 29. Exaltabo te domine, quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. ℣. Domine deus meus clamaui ad te, & ſanaſti me: domine abſtraxiſti ab inferis animam meam: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacū. Tract.

psal. 102. Domine, nō ſecundum peccata noſtra, quę fecimus nos: neque ſecūdum iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Domine ne memineris iniquitatū noſtrarū antiquarum: cito anticipent nos miſericordię tuę: q2 pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: & propter gloriā nominis tui domine libera nos: & propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. psal. 78.

Seq. ſancti euang. ſm Ioanne.

c.10. In illo tempore: Facta ſunt Encęnia in Hieroſolymis: & hyems erat. Et ambulabat Ieſus in templo, in porticu Salomonis.

nis. Circūdederunt ergo eū Iu
dęi, ⁊ dicebāt ei. Quouſq; animā
noſtrā tollis? Si tu es Chriſtus,
dic nobis palam. Reſpondit eis
Ieſus. Loquor vobis: ⁊ nō cre
ditis. Opera q̄ ego facio in nomi
ne patris mei, hęc teſtimoniū per
hibēt de me. Sed vos non credi
tis, q2 non eſtis ex ouibus meis.
Oues meę vocē meā audiunt: ⁊
ego cognoſco eas, ⁊ ſequunt me:
⁊ ego vitā ęternā do eis: ⁊ non pe
ribunt in ęternum, ⁊ non rapiet
eas quiſquam de manu mea. Pa
ter meus, quod dedit mihi, ma
ius omnibus eſt: ⁊ nemo poteſt
rapere de manu patris mei. Ego
⁊ pater vnū ſumus. Suſtulerunt
ergo lapides Iudęi, vt lapidarēt
eū. Reſpōdit eis Ieſus. Multa
bona opera oſtendi vobis ex pa
tre meo: propter quod eorum o
pus me lapidatis? Reſponderūt
ei Iudęi. De bono opere non la
pidamus te, ſed de blaſphemia: ⁊
quia tu homo cum ſis, facis teip
ſum deum. Reſpōdit eis Ieſus.
Nonne ſcriptum eſt in lege ve
ſtra: ego dixi, dij eſtis? Si illos di
xit deos, ad quos ſermo dei fa
ctus eſt, ⁊ nō poteſt ſolui ſcriptu
ra: quem pater ſanctificauit ⁊ mi
ſit in mundum, vos dicitis, quia
blaſphemas, quia dixi, filius dei
ſum? Si non facio opera patris
mei: nolite credere mihi. Si autē
facio: etſi mihi non vultis crede
re, operibus credite: vt cognoſca
tis ⁊ credatis, quia in me eſt pa
psal. ter, ⁊ ego in patre. Offertorium.
58 Eripe me de inimicis meis de
us meus: ⁊ ab inſurgentibus in
me libera me domine. Secreta.
Annue nobis miſericors de
us: vt hoſtias placationis
⁊ laudis ſyncero tibi deferamus
obſequio. Per dominum noſt.
Protege nos. vel Oblatis.
Cōio. Lauabo inter innocen psal.
tes manus meas, ⁊ circundabo 25
altare tuum domine: vt audiam
vocem laudis tuę, ⁊ enarrem vni
uerſa mirabilia tua. Poſtcōmu.
Cęleſtis doni benedictio
ne pcepta: ſupplices te deꝰ
omnipotēs deprecamur: vt hoc
idem nobis ⁊ ſacramenti cauſa
ſit, ⁊ ſalutis. Per do. vel Quęſu
mus dn̄e. vel Hęc nos, quęſu
mus. Super populū. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.
Adeſto ſupplicationibus no
ſtris omnipotens deus: ⁊
quibus fiduciam ſperandę pieta
tis indulges, conſuetę miſericor
dię tribue benignꝰ effectū. Per.
¶ Feria v. Statio ad ſanctum
Apollinarem. Introitus.
Omnia quę feciſti dan.
nobis domine, in
vero iudicio feci
ſti: quia peccaui
mus tibi, ⁊ manda
tis tuis non obedi
uimus: ſed da gloriam nomini
tuo, ⁊ fac nobiſcū ſecundum mul
titudinē miſericordię tuę. Pſal
mus. Beati immaculati in via: q psal.
ambulant in lege domini. Om 118
nia quę feciſti nobis. Oremus.
Preſta quęſumus omnipo
tens deus: vt dignitas con
ditionis

ditionis humane per immoderā
tiam ſauciata, medicinalis parſi-
monie ſtudio reformetur. Per
dominum noſtrum. vel E ccle-
ſie tue. vel D eus omnium fide.

Lectio Danielis prophete.

ca. 3. I N diebus illis: Orauit Da-
niel dominum dicens. Do-
mine deus noſter, ne, queſumus,
tradas nos in perpetuum pro-
pter nomen tuum: ⁊ ne diſſipes
teſtamentum tuum: neque aufe-
ras miſericordiam tuā à nobis
propter Abraham dilectum tu-
um, ⁊ Iſaac ſeruum tuum, ⁊ Iſra
el ſanctū tuum: quibus locutus
es, pollicens ꝙ multiplicares ſe-
men eorum ſicut ſtellas celi, ⁊ ſi-
cut arenam, que eſt in littore ma-
ris. Qr dñe imminuti ſum⁹ pluſ-
quam omnes gentes: ſumus que
humiles in vniuerſa terra hodie
propter peccata noſtra. Et non
eſt in tempore hoc princeps, ⁊ ꝓ
pheta, ⁊ dux, neq̄ holocauſtū, ne
que ſacrificiū, neque oblatio, ne-
que incenſum, neq̄ locus primi-
tiarum corā te, vt poſſimus inue-
nire miſericordiam tuam: ſed in
animo contrito, ⁊ ſpiritu humili-
tatis ſuſcipiamur. Sicut in holo
cauſto arietum, ⁊ taurorū, ⁊ ſicut
in millibus agnorum pinguium:
ſic fiat ſacrificium noſtrum in cō-
ſpectu tuo hodie, vt placeat tibi:
qm̄ non eſt confuſio confidenti-
bus in te. Et nūc ſequimur te in
toto corde: ⁊ timem⁹ te: ⁊ queri-
mus faciē tuam. Ne confundas
nos: ſed fac nobiſcū iuxta māſue
tudinē tuam, ⁊ ſecundum mul-

titudinem miſericordie tue. Et
erue nos in mirabilibus tuis: ⁊
da gloriam nomini tuo domine.
Et confundantur oēs qui oſten
dunt ſeruis tuis mala: confundā
tur in omnipotētia tua: ⁊ robur
eorū conterat̄. Et ſciant, q: tu es
dñs deus ſolus, ⁊ glorioſus ſup
omnē terram, dñe deus noſter.
Graduale. T ollite hoſtias, ⁊ in- pſal.
troite in atria eius: adorate dñm 95
in aula ſancta eius. ℣. Reuela- pſal.
bit dominus condenſa: ⁊ in tem- 28
plo eius omnes dicent gloriam.

Seq. ſancti euange. ſm Lucam.

I N illo tem ca. 7
pore: Ro
gabat Ieſum q
dā phariſeus,
vt manducaret
cum illo. Et in-
greſſus domū
phariſei, diſcu-
buit. Et ecce
mulier que erat in ciuitate pecca
trix, vt cognouit quod Ieſus ac-
cubuit in domo phariſei, attulit
alabaſtrum vnguenti: ⁊ ſtans re
tro ſecus pedes eius, lacrymis
cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis
capitis ſui tergebat: ⁊ oſculaba-
tur pedes eius: ⁊ vnguento vn-
gebat. Videns autē phariſeus,
qui vocauerat eū, ait intra ſe, di-
cens. Hic ſi eſſet propheta, ſciret
vtique que ⁊ qualis eſſet mulier
que tangit eū: quia peccatrix eſt.
Et reſpondens Ieſus dixit ad il
lum. Simon, habeo tibi aliquid
dicere. At ille ait. Magiſter, dic.
Duo debitores erant cuidam fe

neratori: vnus debebat denari-
os quingentos, ⁊ alius quinqua
ginta. Non habentibus illis vn-
de redderent, donauit vtriſque.
Quis ergo eum plus diligit? Re
ſpondens Simon dixit. Aeſti-
mo, quia is cui plus donauit. At
ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et
conuerſus ad mulierem, dixit Si
moni. Uides hanc mulierem? In
traui in domum tuam: aquã pe-
dibus meis non dediſti: hęc autẽ
lacrymis rigauit pedes meos, ⁊
capillis ſuis terſit. Oſculum mi-
hi non dediſti: hęc autem ex quo
intraui, non ceſſauit oſculari pe-
des meos. Oleo caput meum nõ
vnxiſti: hęc autem vnguento vn-
xit pedes meos. Propter quod
dico tibi. Remittuntur ei pecca-
ta multa, quoniam dilexit mul-
tum. Cui autem minus dimitti-
tur, minus diligit. Dixit autẽ ad
illam. Remittuntur tibi peccata
tua. Et cęperũt qui ſimul accum
bebant, dicere intra ſe. Quis eſt
hic, qui etiã peccata dimittit? Di
xit autem ad mulierẽ. Fides tua
te ſaluam fecit: vade in pace. Of
pſal. ferto. Super flumina Babylo-
136. nis illic ſedimus, ⁊ fleuimus: dũ
recordaremur tui Sion. Secre.

Domine deus noſter, qui in
his potius creaturis, quas
ad fragilitatis noſtrę ſubſidium
condidiſti, tuo quoque nomini
munera iuſſiſti dicanda cõſtitui,
tribue quęſumus: vt ⁊ vitę no-
bis p̄ſentis auxiliũ, ⁊ ęternitatis
efficiat ſacramentũ. Per. Pro-
tege. vel Oblatis. Cõmunio.

Memento verbi tui ſeruo tuo pſal.
domine, in quo mihi ſpem dedi- 118
ſti: hęc me conſolata eſt in humili
tate mea. Poſtcommunio.

Quod ore ſumpſimus domi
ne pura mente capiamus: ⁊
de munere temporali fiat nobis
remedium ſempiternũ. Per do
minum noſtrum. Quęſumus do
mine. vel Hęc nos, quęſumus.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.

Eſto, quęſumus domine,
p̄pitius plebi tuę: vt quę ti
bi non placent, reſpuentes, tuo-
rum repleãtur delectationibus
mandatorum. Per dominum n.

¶ Feria vi. Statio ad ſanctum
Stephanum in Celio monte.

Introitus.

Miſerere mei dñe, pſal. 30
quoniã tribu
lor: libera me, ⁊
eripe me de ma
nibus inimico
rum meorum:
⁊ a perſequen-
tibus me: domine non confun-
dar, quoniã inuocaui te. Ps. In
te dñe ſperaui: nõ confundar in
ęternũ, in iuſtitia tua libera me.
Miſerere mei dñe. Oremus.

Cordibus noſtris, quęſu-
mus dñe, gratiam tuam be
nignus infunde: vt peccata no-
ſtra caſtigatione volũtaria cohi-
bentes, temporaliter potius ma
ceremur, quã ſupplicijs depute-
mur ęternis. Per. Eccleſię tuę.
vel Deus omnium fidelium.
Lectio

Lectio Hieremię prophetę.

.17 IN diebus illis: dixit Hiere
mias. Domine omnes qui
te derelinquunt, confundentur:
recedentes à te in terra ſcriben-
tur: quoniam dereliquerunt ve-
nam aquarum viuentium domi
num. Sana me domine, ꝛ ſana-
boꝛ: ſaluum me fac, ꝛ ſaluus ero:
quoniã laus mea tu es. Ecce ip
ſi dicunt ad me. Ubi eſt verbum
domini? Ueniat. Et ego nõ ſum
turbatus, te paſtoꝛem ſequens:
ꝛ diem hominis non deſideraui,
tu ſcis. Quod egreſſum eſt de la
bijs meis, rectum in conſpectu
tuo fuit. Non ſis mihi tu foꝛmi-
dini: ſpes mea tu in die afflictio-
nis. Confundantur qui me per-
ſequuntur, ꝛ nõ confundar ego:
paueant illi, ꝛ non paueam ego.
Induc ſuper eos diem afflictio-
nis: ꝛ duplici cõtritione contere
eos, dñe deus noſter. Gradua.
pſal. Pacifice loquebantur mihi ini-
34 mici mei: ꝛ in ira moleſti erant mi
hi. ℣. Uidiſti domine: ne ſileas:
pſal. ne diſcedas à me. Trac. Dñe, nõ
110 ſecundum peccata noſtra, quę fe
cimus nos: neque ſecundum ini
pſal. quitates noſtras retribuas no-
78 bis. ℣. Domine, ne memineris
iniquitatũ noſtrarum antiqua-
rum: cito anticipent nos miſeri-
coꝛdię tuę: q̃a pauperes facti ſu-
mus nimis. ℣. Adiuua nos deus
ſalutaris noſter: ꝛ pꝛopter glo-
ꝛiam nominis tui domine libera
nos: ꝛ pꝛopitius eſto peccatis
noſtris pꝛopter nomen tuum.
Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

IN illo tẽ- ca.
poꝛe: Col
legerunt ponti-
fices ꝛ phariſei
concilium aduer
ſus Jeſum: ꝛ di-
cebãt. Quid fa-
cimus: quia hic
homo multa ſi-
gna facit? Si dimittimus eũ ſic:
omnes credent in eum. Et veni-
ent Romani, ꝛ tollent noſtrũ lo-
cũ, ꝛ gentem. Unus autem ex ip-
ſis, Caiphas nomine, cũ eſſet põ
tifex anni illius, dixit eis. Uos
neſcitis quicquã: nec cogitatis:
quia expedit vobis, vt vnus mo
riatur homo pꝛo populo: ꝛ nõ to
ta gẽs pereat. Hoc autẽ à ſeme-
tipſo non dixit: ſed cũ eſſet põti-
fex anni illius, pꝛophetauit, q2 Je
ſus moriturus erat pꝛo gẽte: ꝛ nõ
tantũ pꝛo gente: ſed vt filios dei
qui erant diſperſi, cõgregaret in
vnũ. Ab illo ergo die cogitaue-
rũt: vt interficerent eum. Jeſus
ergo iam non in palam ambula-
bat apud Judęos: ſed abijt in re-
gionem iuxta deſertũ, in ciuita-
tem quę dicitur Ephrem: ꝛ ibi
moꝛabatur cum diſcipulis ſuis.
Offerto. Benedictus es domi- pſal.
ne, doce me iuſtificationes tuas: 118
ꝛ nõ tradas calumniantibus me
ſuperbis: ꝛ reſpondebo expꝛo-
bꝛantibus mihi verbũ. Secre.
PReſta nobis miſericoꝛs de-
us: vt digne tuis ſeruire ſẽ-
per altaribus mereamur, ꝛ eoꝛũ
perpetua participatiõe ſaluari.
Per d. Protege. vel Oblatis.

psal. Cõio. Ne tradideris me dñe in
26 animas pſequentiuꝫ me: quoniã iſurrexerũt in me teſtes iniqui: ⁊ mẽtita eſt iniqtas ſibi. Poſtcõ.

Sumpti ſacrificij dñe ppetua nos tuitio nõ dreliquat ⁊ noxia ſemp à nobis cũcta depellat. Per. Queſumus. vel Hec nos qs. Sup populũ. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Concede, queſumus omnipotens deus: vt, qui protectionis tuę gratiam querimus, liberati à malis omnibus, ſecura tibi mente ſeruiamus. Per dñꝫ.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctuꝫ Joãnẽ ante portã latinã. Intro.

psal. Miſereſ mihi do
30 mine, quoniaꝫ tribulor: libera me, ⁊ eripe me de manibus inimicorũ meorũ, ⁊ à pſequẽtib⁹ me: dñe nõ cõfundar, quoniã inuocaui te. ps. In te dñe ſperaui, nõ cõfũdar i ęternũ: i iuſtitia tua libera me. Miſereſ. Oremus.

Proficiat, qs dñe, plebs tibi dicata pię deuotionis affectu: vt ſacris actionib⁹ erudita, quanto maieſtati tuę ſit gratior, tãto donis potioribus augeat. Per. Eccleſię. vel Deus oiuꝫ.

Lectio Hieremię prophetę.

ca.18 In diebus illis, Dixerunt impij Judęi ad inuiceꝫ. Venite, cogitemus contra iuſtuꝫ cogitationes. Non eniꝫ peribit lex à ſacerdote, nec cõſiliũ à ſapiente, nec ſermo à pphęta. Venite, percutiamus eũ lingua: ⁊ non attendamus ad vniuerſos ſermones eius. Attende dñe ad me: ⁊ audi vocẽ aduerſariorũ meorũ. Nũquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueam animę meę: Recordare, quòd ſteterim in conſpectu tuo, vt loquerer pro eis bonũ: ⁊ auerterẽ indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eorũ in famem: ⁊ deduc eos in manus gladij. Fiant vxores eorum abſq; liberis, ⁊ viduę: ⁊ viri earuꝫ interficiãtur morte: iuuenes eoruꝫ confodiantur gladio in prelio: Audiatur clamor de domibus eorũ: addúces eniꝫ ſuper eos latronem repente: qa foderunt foueã vt caperent me, ⁊ laqueos abſcõderunt pedibus meis. Tu auteꝫ domine ſcis omne conſiliuꝫ eorum aduerſuꝫ me in mortẽ. Ne propitieris iniquitati eorum: ⁊ peccatum eorum à facie tua nõ deleatur. Fiant corruentes in conſpetu tuo, in tem-
pore furoris tui abutere eis, dñe
deus noſter. Gradua. Pacificẽ psal
loquebant̃ mihi inimici mei: ⁊ in 34
ira moleſti erãt mihi. ℣. Vidiſti dñe, ne ſileas: ne diſcedas à me.

Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

In illo tẽ ca.
pore. Cogitauerũt principes ſacerdotũ vt ⁊ Lazaruꝫ interficerẽt: quia multi propter illum abibant ex Judęis, ⁊ credebant

bant in Jeſum. In craſtinum autez turba multa, quę venerat ad diem feſtum, cum audiſſent quia venit Jeſus Hieroſolymá, acceperunt ramos palmarum, ⁊ proceſſerunt obuiaz ei, ⁊ clamabát. Hoſanna, benedictus qui venit in nomine domini, rex Iſrael. Et inuénit Jeſuſ aſellũ, ⁊ ſedit ſuper euz, ſicut ſcriptuz eſt. Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit ſedés ſuper pullũ aſinę. Hęc non cognouerunt diſcipuli eius primũ: ſed quãdo glorificatuſ eſt Jeſus, tunc recordati ſunt quia hęc ſcripta erát de eo, ⁊ hęc fecerũt ei. Teſtimoniũ ergo perhibebat turba, quę erat cuz eo quando Lazarũ vocauit de monumẽto, ⁊ ſuſcitauit eum à mortuis. Propterea ⁊ obuiá venit ei turba: quia audierũt euz feciſſe hoc ſignuz. Phariſęi ergo dixerunt ad ſemetipſos. Uidetis, quia nihil proficimuſ? Ecce mũdus totus poſt ipſuz abit. Erant autez quidam gentiles ex eis qui aſcẽderát, vt adorarent in die feſto. Hi ergo acceſſerunt ad Philippum, qui erat à Bethſáida Galilęę: ⁊ rogabant eum dicentes. Domine, volumus Jeſum videre. Uenit Philippus, ⁊ dicit Andreę. Andreas rurſum ⁊ Philippus dixerunt Jeſu. Jeſus autez reſpondit eis, dicens. Uenit hora, vt clarificetur filiuſ hominiſ. Amen amen dico vobis: niſi granum frumenti cadens in terraz, mortuum fuerit: ipſum ſolum manet. Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Qui amat animam ſuam, perdet eaz. Et qui odit animam ſuaz in hoc mundo, in vitam ęternam cuſtodit eam. Siquis mihi miniſtrat, me ſequatur. Et vbi ego ſum: illic ⁊ miniſter meus erit. Siquis mihi miniſtrauerit, honorificabit eum Pater meus. Nunc anima mea turbata eſt. Et quid dicam? Pater ſaluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horaz hanc. Pater, clarifica nomẽ tuum. Uenit ergo vox de cęlo, dicens. Et clarificaui: ⁊ iterum clarificabo. Turba ergo quę ſtabat, ⁊ audierat, dicebat tonitruũ factum eſſe. Alij dicebant: angeluſ ei locutuſ eſt. Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit. Non propter me venit hęc vox, ſed ꝑpter vos. Nũc iudicium eſt mundi: nunc princepſ huiuſ mũdi eijcietur foras. Et ego ſi exaltatꝰ fuero à terra, omnia trahá ad meipſuz. (Hoc autem dicebat, ſignificans qua morte eſſet moriturus.) Reſpõdit ei turba. Nos audiuimus ex lege, quia Chriſtuſ manet in ęternum: ⁊ quomodo tu dicis, oportet exaltari filiuz hominiſ. Quis eſt iſte filius hominis? Dixit ergo eis Jeſus. Adhuc modicum lumen in vobis eſt. Ambulate dum lucem habetis: vt non tenebrę vos comprehendant. Et qui ambulat in tenebris, neſcit quò vadat. Duz lucem habetis, credite in lucez, vt filij lucis ſitis. Hęc locutus eſt Jeſus: ⁊ abijt, ⁊ abſcondit ſe ab eis. Offertoriũ.

 Bene-

psal. Benedictus es domine, doce
110 me iuſtificationes tuas: ⁊ non tradas calumniantibus me ſuperbis: ⁊ reſpondebo exprobrantibus mihi verbum. Secreta.

A Cunctis nos, queſumus domine, reatibus, ⁊ periculis propitiatus abſolue: quos tanti myſterij tribuis eſſe conſortes. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ tuum: qui te. vel Protege nos domine tuis. vel Oblatis q̃ſu. Communio.

Ne tradideris me domine in
psal. animas perſequentiũ me: quo-
26 niam inſurrexerunt in me teſtes iniqui: ⁊ mentita eſt iniquitas ſibi. Poſtcommunio.

Diuini muneris largitate ſatiati, queſumus domine deus noſter: vt huius ſemꝑ participatione viuamus. Per dñ̃. Queſumus dñe. vel Hec nos. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra deo.

Tueatur, q̃ſumus domine, dextera tua populũ deprecantẽ, ⁊ purificatum dignanter erudiat: vt cõſolatione preſenti ad futura bona ꝓficiat. Per do.

¶ In die palmarum completa tertia, ⁊ facta aſperſiõe aque more ſolito: ſacerdos procedit indutus pluuiali violaceo cum miniſtris indutis eiuſdem coloris: ⁊ ramis in medio ante altare, vel ad cornu Epiſtole poſitis, à choro cantatur antipho. Hoſanna filio Dauid: benedictus qui venit in nomine domini. O rex Iſrael: Hoſanna in excelſis. Deinde dicit ſacerdos. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. In tono feriali. Oratio.

Deus, quem diligere ⁊ amare, iuſtitia eſt: ineffabilis gratie tue in nobis dona multiplica: ⁊, qui feciſti nos in morte filij tui ſperare que credimus, fac nos eodem reſurgente peruenire quo tendimus. Qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnitate ſpiritus.

Subſcripta lectio legit̃ in tono Epiſtole. Lectio libri Exodi.

In diebus illis, Venerunt ca. 1
filij Iſrael in Elim, vbi erant duodecim fontes aquarum, ⁊ ſeptuaginta palme: ⁊ caſtrametati
ſunt iuxta aquas. Profectique ca. 1
ſunt de Eliz: ⁊ venit omnis multitudo filiorũ Iſrael i deſertũ Sin, qd̃ eſt inter Eliz ⁊ Sinai, quinto decimo die menſis ſecundi poſtquã egreſſi ſunt de terra Aegypti. Et murmurauit omnis congregatio filiorum Iſrael contra Moyſẽ ⁊ Aarõ in ſolitudine. Dixerũtq; ad eos filij Iſrael, Utinã mortui eſſemus ꝑ manum dñi in terra Aegypti, quando ſedebamus ſuꝑ ollas carniũ, ⁊ comedebamus panẽ in ſaturitate. Cur induxiſtis nos in deſertũ iſtud, vt occideretis omnẽ multitudinem fame? Dixit autem dñs ad Moyſen. Ecce ego pluã vobis panẽ de celo. Egrediatur populus, ⁊ colligat q̃ ſufficiunt ꝑ ſingulos dies: vt tentem eũ, vtrũ ambulet in lege mea, an nõ. Die autem ſexto parent quod inferãt:
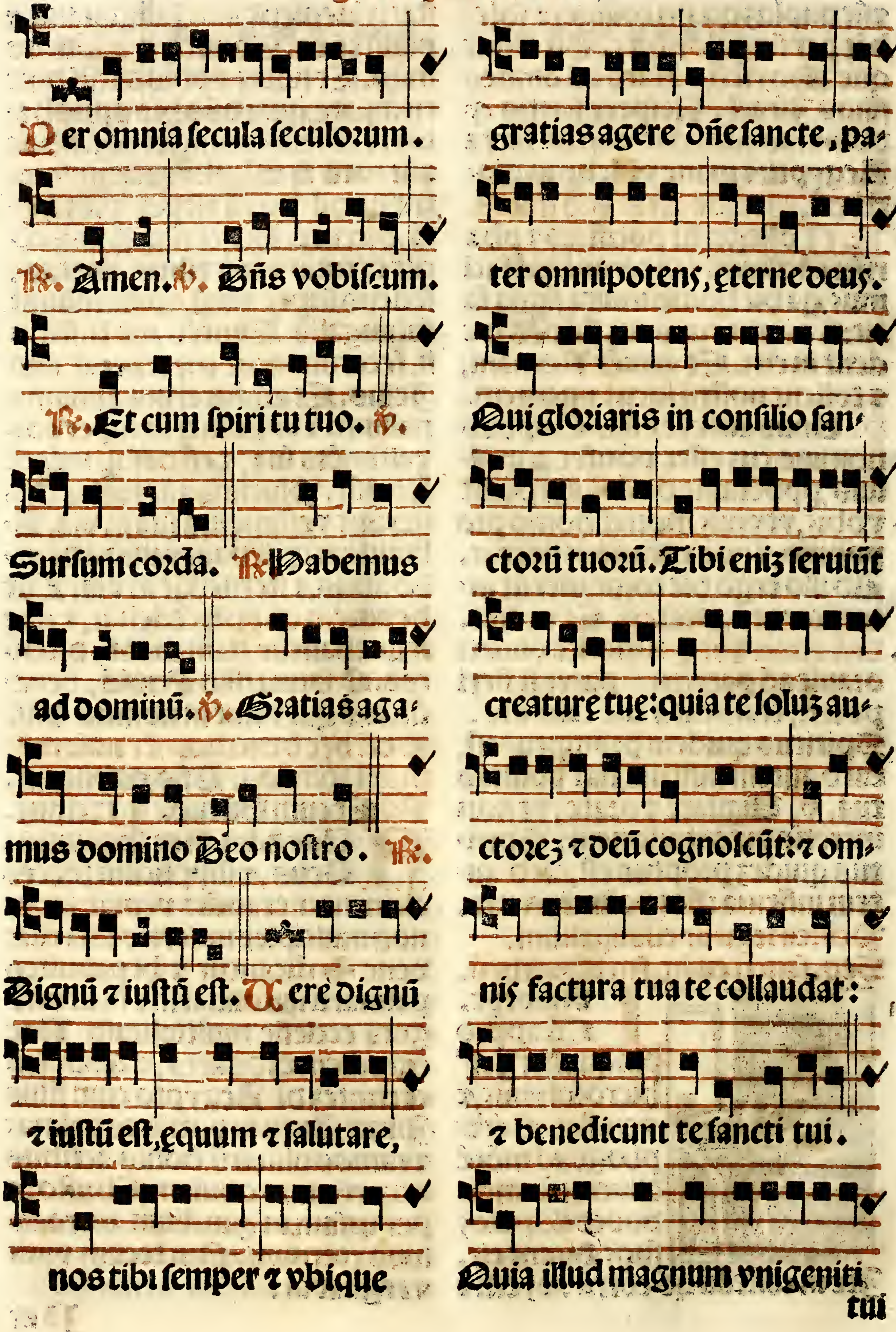
⁊ ſit dupluꝫ quàm colligere ſole-
bãt per ſingulos dies. Dixerunt
que Moyſes ⁊ Aarõ ad omnes
filios Iſrael. Veſpere ſcietis ꝙ
dominus eduxerit vos de terra
Aegypti: ⁊ mane videbitis glo-
riã eiꝰ. Deinde cãtat̃ pro gradu.
Jo. ℟. Collegerũt põtifices ⁊ pha
11 riſęi cõcilium: ⁊ dixerunt: qd faci
mus, qa hic homo multa ſigna fa
cit: ſi dimittimus euꝫ ſic, oẽs cre
dent in euꝫ. Et veniẽt Romani,
⁊ tollent noſtrũ locuꝫ ⁊ gentem.
℣. Unus auteꝫ ex illis Caiphas
nomine, cuꝫ eſſet põtifex anni il-
lius ꝓphetauit, dicẽs. Expedit
vobis, vt vnus moriat̃ homo pro
populo, ⁊ non tota gens pereat.
Ab illo ergo die cogitauerũt in-
terficere eũ, dicẽtes. Et veniẽt.
Mat. Uel aliud ℟. In monte oliueti
26 orauit ad patrem: pater ſi fieri
poteſt, tranſeat à me calix iſte.
Spiritus quidem promptus eſt,
caro autem infirma, fiat volũtas
tua. ℣. Uigilate ⁊ orate, vt non
intretis in tentationem. Spiri-
tus quideꝫ prõptus eſt, caro au-
tem infirma: fiat voluntas tua.
Poſtea legitur euangelium.
Seq. ſancti euãg. ſm Mattheũ.

ca. 21

In illo tpe. Cũ appro
pinquaſſet Jeſꝰ
hieroſolymis, ⁊
veniſſet Beth-
phage ad mõtẽ
oliueti: tũc miſit
duos diſcipulos
ſuos, dicens eis.
Ite in caſtellũ qđ cõtra vos eſt: ⁊
ſtatiꝫ inuenietis aſinã alligatam, ⁊
pullũ cũ ea. Soluite, ⁊ adducite
mihi. Et ſi quis vobis aliqd dixe
rit: dicite, quia dñs his opus ha-
bet: ⁊ cõfeſtiꝫ dimittet eos. Hoc
aũt totũ factũ eſt: vt adimplere-
tur quod dictũ eſt per prophe-
tã, dicentẽ. Dicite filię Sion, ec-
ce rex tuus venit tibi mãſuetus,
ſedens ſuper aſinã, ⁊ pullũ filium
ſubiugalis. Euntes aũt diſcipu
li, fecerunt ſicut preceperat illis
Jeſus. Et adduxerunt aſinam ⁊
pullum: ⁊ impoſuerũt ſuper eos
veſtimẽta ſua, ⁊ eũ deſup ſedere
fecerũt. Plurima aũt turba ſtra
uerunt veſtimenta ſua in via. A-
lij autem cędebant ramos de ar-
boribus, ⁊ ſternebãt in via. Tur
bę autem quę precedebãt, ⁊ quę
ſequebantur, clamabant, dicen-
tes. O ſanna filio Dauid, bene-
dictus qui venit in nomine dñi.
Poſt hec benedicunt̃ rami: ⁊ tũc
dicit ſacerdos. Dñs vobiſcum.
℟. Et cum ſpũ tuo. Oremus.
Auge fideꝫ in te ſperantiuꝫ
Deus, ⁊ ſupplicum preces
clementer exaudi: veniat ſuper
nos multiplex miſericordia tua:
bene ✠ dicantur ⁊ hi palmites
palmarũ ſeu oliuarũ: ⁊ ſicut in fi-
gura eccleſię multiplicaſti Noe
egredienteꝫ de arca, ⁊ Moyſen
exeunteꝫ de Aegypto cum filijs
Iſrael, Ita nos portãtes palmas
⁊ ramos oliuarũ, bonis actibus
occurramus obuiam Chriſto: ⁊
per ipſum in gaudium introea-
mus ęternum. Qui tecum viuit
⁊ regnat in.

Per

Per omnia ſecula ſeculorum.
℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣.
Surſum corda. ℟. Habemus
ad dominũ. ℣. Gratias aga-
mus domino Deo noſtro. ℟.
Dignũ ⁊ iuſtũ eſt. Vere dignũ
⁊ iuſtũ eſt, ęquum ⁊ ſalutare,
nos tibi ſemper ⁊ vbique
gratias agere dñe ſancte, pa-
ter omnipotens, ęterne deus.
Qui gloriaris in conſilio ſan-
ctorũ tuorũ. Tibi eniz ſeruiũt
creaturę tuę: quia te ſoluz au-
ctorez ⁊ deũ cognoſcũt: ⁊ om-
nis factura tua te collaudat:
⁊ benedicunt te ſancti tui.
Quia illud magnum vnigeniti
tui

tui nomē corā regibus ⁊ po-
teſtatibus huius ſeculi libera
voce cōfitentur. Cui aſſiſtunt
Angeli, ⁊ archangeli, throni
⁊ dominationes: cumque
omni militia cęleſtis exercitus
hymnuz glorię tuę cōcinunt
ſine fine dicentes. Cantatur Sāctus a choro, vt ſequitur.

Sanctus, Sanctus, Sanctus
dñs Deus ſabaoth. Pleni
ſunt cęli ⁊ terra gloria tua:
Oſanna in excelſis. Benedi-
ctus qui venit in nomine do-
mini: oſanna in excelſis.

Sequitur Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

PEtimus, dñe ſancte, pater omnipotens, ęterne deus: vt hanc creaturā oliuę, quā ex ligni materia prodire iuſſiſti, quā que columba rediens ad arcam proprio pertulit ore, bene✠dicere, ⁊ ſancti✠ficare digneris: vt quicunque ex ea receperint, accipiant ſibi protectionem animę ⁊ corporis: fiatque, domine, noſtrę ſalutis remediuz, tuę gratię ſacramentum. Per Chriſtuz dñm no. ℟. Amen. Oremus.

DEus, qui diſperſa congregas, ⁊ congregata conſeruas: qui populis obuiaz Ieſu ramos portantibus benedixiſti: bene-

bene ✠ dic etiã ⁊ hos ramos palme ⁊ oliue, quos tui famuli ad honorẽ nominis tui fideliter suscipiũt: vt i quẽcũqz locũ itroducti fuerit, tuã bñdictionẽ habitatores loci illius cõsequãtur: ⁊ oĩ aduersitate effugata dextera tua ꝓtegat quos redemit Jesus Chrũs filius tuus dñs nr̃. Qui tecũ viuit ⁊ re. in se. sec. ℟. Amẽ. Oremus.

Deus, qui miro dispositionis ordine, ex rebus etiã insensibilibus, dispẽsationẽ nostre salutis ostẽdere voluisti: da quesumus: vt deuota tuorũ turba fideliũ, salubriter intelligat, qđ mysticẽ designat̃ in facto, que hodie celesti lumine afflata, redemptori obuiã procedens palmarũ atqz oliuarũ ramos vestigijs eius substrauit. Palmarũ igitur rami de mortis principe triũphos expectãt. Surculi vero oliuarũ, spiritalem vnctionẽ aduenisse quodãmodo clamãt. Intellexit eniz iam tũc illa hominũ beata multitudo prefigurari: quia redẽptor noster humanis condolẽs miserijs, pro totius mũdi vita cũ mortis principe esset pugnaturus, ac moriẽdo triũphaturus. Et ideo talia obsequens administrauit, q̃ in illo triũphos victorie, ⁊ misericordie piguedinẽ declararent. Qđ nos quoque plena fide, ⁊ factũ ⁊ significatũ retinẽtes, te dñe sancte, pater omnipotẽs, eterne deus, per eundẽ dñm nostruz Jesũ Christũ suppliciter exoramus, vt in ipso atqz per ipsũ, cuius nos mẽbra fieri voluisti, de mortis imperio victoriã reportãtes, ipsius gloriose resurrectionis participes esse mereamur. Qui tecũ viuit ⁊ reg. i. se. sec. ℟. amẽ. Ore.

Deus, qui per oliue ramum pacez terris columbã nunciare voluisti: presta quesumus: vt hos oliue, ceterarumqz arborũ ramos, celesti bene ✠ dictione sanctifices: vt cuncto populo tuo ꝓficiãt ad salutẽ. Per Christũ dñz nr̃z. ℟. Amẽ. Oremus.

Bene ✠ dic, q̃s dñe, hos palmarum seu oliuarũ ramos: ⁊ presta, vt, quod populus tuus in tua veneratione hodierna die corporaliter agit, hoc spiritualiter summa deuotione perficiat, de hoste victoriam reportando, ⁊ opus misericordie summopere diligẽdo. Per Chrm̃ do. no. amẽ.

Hic rami aspergunt̃ aqua bñdicta, dicẽdo añam, Asperges me. sine cãtu, ⁊ sine psalmo: ⁊ incẽsantur oliue. Deinde dicit sacerdos.

Dñs vobiscum. Oremus.

Deus, qui filium tuũ Jesum Christum dñm nostrum, pro salute nr̃a in hũc mundũ misisti, vt se humiliaret ad nos, ⁊ nos reuocaret ad te: cui etiã, duz Hierusalem veniret, vt adimpleret scripturas, credẽtiũ populoruz turba, fidelissima deuotione vestimenta sua cuz ramis palmaruz in via sternebant: presta quesumus, vt illi fidei vitam preparemus: de qua remoto lapide offensionis ⁊ petra scandali, frondeant apud te opera nostra iustitie ramis: vt eius vestigia sequi merea-

mereamur. Qui tecū viuit ⁊ re-
gnat in vnitate ſpūs ſancti deus,
p oia ſecula ſeculorū. ℟. Amē.
Poſtea ſacerdos ſtās ante altare
verſus ad populū diſtribuit ra-
mos primo clericis, deinde laicis:
⁊ interī a choro cantātur Añe.
Pueri hebreorū portantes ra-
mos oliuarū obuiauerunt dño,
clamātes, ⁊ dicentes: Oſanna in
excelſis. Alia aña. Pueri hebre-
orū veſtimenta proſternebant in
via: ⁊ clamabāt dicētes: O ſāna
filio Dauid: benedictus q venit
in nomine dñi. Que ſi nō ſuffici-
ant, repetant quouſqz ramorū
diſtributio finiat. Deinde dicit
Sacerdos ℣. Dñs vobiſcum.
℟. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.
Omnipotēs ſempiterne de-
us, qui dñm noſtrū Jeſum
Chriſtū, ſuper pullū aſine ſedere
feciſti: ⁊ turbas populorū veſti-
menta vel ramos arborū in via
ſternere, ⁊ oſanna decantare in
laudē ipſius docuiſti: da queſu-
mus: vt illorū innocētiā imitari
poſſimus: ⁊ eorū meritū cōſequi
mereamur. Per eūdē Chriſtū.
℟. Amē. Poſtea fit proceſſio:
⁊ cantant añe ſequētes, vel oēs,
vel alique quouſqz durat proceſ
ſio. Aña. Cum appropinquaret
dñs Hieroſolymā, miſit duos
ex diſcipulis ſuis, dicens. Ite in
caſtellū qd eſt cōtra vos: ⁊ iuenie
tis pullum aſine alligatum, ſuper
quem nullus hominum ſedit: ſol
uite, ⁊ adducite mihi. Siqs vos
īterrogauerit, dicite: opus dño
eſt. Soluentes adduxerūt ad Je
ſū: ⁊ impoſuerunt illi veſtimen-
ta ſua, ⁊ ſedit ſuper eum: alij expā
debant veſtimenta ſua in via: alij
ramos de arboribus ſternebāt:
Et qui ſequebantur, clamabāt:
Oſanna, benedictus qui venit in
nomine domini: benedictum re-
gnū patris noſtri Dauid: Oſan
na in excelſis; miſerere nobis fili
Dauid. Alia antiphona. Cum
audiſſet populus, quia Jeſus ve
nit Hieroſolymā, acceperunt ra
mos palmarū: ⁊ exierūt ei obuiā,
⁊ clamabāt pueri dicentes: Hic
eſt, qui venturus eſt in ſalutē po-
puli. Hic eſt ſalus noſtra, ⁊ redē-
ptio Jſrael. Quantus eſt iſte, cui
throni, ⁊ dominationes occur-
runt? Noli timere filia Sion: ecce
rex tuus venit tibi, ſedens ſuper
pullū aſine: ſicut ſcriptū eſt. Sal
ue rex fabricator mūdi, qui veni-
ſti redimere nos. Alia añ. Ante
ſex dies ſollemnis paſche, quādo
venit dñs in ciuitatē Hieruſalē,
occurrerunt ei pueri: ⁊ in mani-
bus portabant ramos palmarū:
⁊ clamabant voce magna, dicen-
tes: Oſanna in excelſis: benedi-
ctus q veniſti in multitudine mi-
ſericordie tue: Oſāna in excelſis.
Alia aña. Occurrunt turbe cū
floribus, ⁊ palmis redēptori ob-
uiam: ⁊ victori triumphanti di-
gna dant obſequia. Filiū dei ore
gentes predicant: ⁊ in laudem
Chriſti voces tonāt per nubila:
Oſanna in excelſis. Alia antiph.
Cum angelis ⁊ pueris, fideles
inueniamur triumphatori mor-
tis clamātes: Oſāna in excelſis.

Alia añа. Turba multa, que cõuenerat ad diem feſtū, clamabat dño: benedictus qui venit in nomine dñi: Oſanna in excelſis.

¶ In reuerſione pceſſionis ad eccleſiā: duo vel quatuor cātores intrāt, ⁊ clauſo oſtio ſtantes verſa facie ad proceſſionē, incipiunt ℣. Gloria laus. Et totū decantāt vſq; ad Iſrael es tu rex. Sacerdos vero cum alijs ſtantibus extra eccleſiā, repetit illud idem. Deinde ſtantes intus, cantant verſus ſequentes: vel omnes; vel partez: pro diſpoſitione cantorū. Et ſtantes extra, ad quoſlibet duos verſus reſpōdēt. Gloria laus. ſicut a principio. ℣.

Gloria, laus, ⁊ honor, tibi ſit rex Chriſte redemptor.
Qui puerile decus prompſit oſanna pium.
Iſrael es tu rex, ⁊ Dauidis inclyta proles.
Nomine qui in domini, rex benedicte venis. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor tibi ſit rex Chriſte redemptor, Cui puerile decus prompſit oſanna pium.
Cetus in excelſis te laudat celicus omnis.
Et mortalis homo, cuncta creata ſimul. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor tibi ſit. Cui puerile decus.
Plebs hebrea tibi cum palmis obuia venit.
Cum prece, voto, hymnis, adſumus ecce tibi. ℟. Gloria, la⁹, ⁊ honor. Cui puerile decus.
Hi tibi paſſuro ſoluebant munia laudis:
Nos tibi regnāti pangim⁹ ecce melos. ℟. Glia, la⁹, ⁊ honor.
Hi placuere tibi, placeat deuotio noſtra:
Rex bone, rex clemens, cui bona cuncta placent. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor.
Fecerat Hebreos hos gloria ſanguinis almi:
Nos facit Hebreos tranſitus ecce pius. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor tibi.
Sis pius aſcenſor tu, ⁊ nos ſimus aſellus.
Tecū nos capiat vrbs veneranda dei. ℟. Glia, la⁹, ⁊ honor.
Veſtis apoſtolice rutilo fulgore tegamur.
Te bene docta, vt ea, noſtra caterua vehat. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor.
Tegmine ſic anime ſternamus corpora noſtra.
Quo per nos ſemper ſit via tuta tibi. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor tibi ſit.
Sit pia pro palme nobis victoria ramis.
Vt tibi victrici ſorte canamus ita. ℟. Gloria, laus, ⁊ honor.

Poſtea intrat proceſſio eccleſiā cantando Reſpon. Ingrediēte dño in ſanctam ciuitatem, Hebreorum pueri reſurrectionem vite pronunciantes, Cuz ramis palmarum Oſanna clamabant in excelſis. ℣. Cum audiſſet populus, quod Ieſus veniret Hieroſolymā: exierūt obuiaz ei. Cū ramis. Et non dī Gloria patri.

¶ Dominica in palmis. Statio

ad ſanctum Joannem in Laterano. Introitus.

psal. 21. Domine ne longe facias auxilium tuum a me, ad defenſionem meam aſpice: libera me de ore leonis, ⁊ a cornibus vnicornium humilitateʒ meam. Pſalmus. Deus deus meus reſpice in me, quare me dereliquiſti: longe a ſalute mea verba delictorum meorum. Domine ne longe facias auxilium. Oremus.

Omnipotēs ſempiterne deus: qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum Saluatorem noſtrum carnem ſumere, ⁊ crucem ſubire feciſti: concede propitius: vt patientię ipſius habere documenta, ⁊ reſurrectionis conſortia mereamur. Per eundem dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

Et hec oratio tantum dicitur.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

a. 2. FRatres: Hoc enim ſentite in vobis, quod ⁊ in Chriſto Jeſu. Qui cum in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe ęqualem Deo: ſed ſemetipſum exinaniuit formam ſerui accipiens, in ſimilitudinem hominuʒ factus, ⁊ habitu inuentus vt homo. Humiliauit ſemetipſum factus obediens vſque ad mortem: mortem autē Crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illuʒ: ⁊ donauit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtium, terreſtriuʒ, ⁊ infernorum: ⁊ omnis lingua confiteatur, quia dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. Graduale.

Tenuiſti manum dexteram me- psal.
am: ⁊ in voluntate tua deduxiſti 72.
me: ⁊ cum gloria aſſumpſiſti me. ℣. Quaʒ bonus Iſrael deus rectis corde: mei auteʒ penè moti ſunt pedes: penè effuſi ſunt greſſus mei, quia zelaui in peccatoribus, paceʒ peccatorum videns.

Tract⁹. Deus deus meus reſpi- psal.
ce in me: quare me dereliquiſti? 21.
℣. Lōge a ſalute mea verba delictoruʒ meoruʒ. ℣. Deus meus clamabo per dieʒ, nec exaudies: in nocte, ⁊ non ad inſipientiā mihi. ℣. Tu autem in ſancto habitas, laus Iſrael. ℣. In te ſperauerūt patres noſtri: ſperauerūt, ⁊ liberaſti eos. ℣. Ad te clamauerunt, ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerūt, ⁊ non ſunt cōfuſi. ℣. Ego autem ſum vermis, ⁊ non homo: opprobriuʒ hominū ⁊ abiectio plebis. ℣. Omnes qui videbāt me, aſpernabantur me: locuti ſunt labijs, ⁊ mouerunt caput. ℣. Sperauit in domino, eripiat eum, ſaluum faciat euʒ, quoniam vult eum. ℣. Ipſi vero cōſiderauerunt ⁊ cōſpexerunt me: diuiſerūt ſibi veſtimenta mea, ⁊ ſup veſtē meam miſerunt ſortē. ℣. Libera me de ore leonis: ⁊ a cornibus vnicorniū humilitateʒ meā. ℣. Qui timetis dominum, laudate eum: vniuerſum ſemen Jacob magnificate eum. ℣. Annūciabitur

ciabitur domino generatio ventura: ⁊ annunciabunt cęli iuſtitiam eius. ℟. Populo qui naſcetur, quem fecit dominus.

Paſſio domini incipitur abſolute: nõ dicit Mũda cor meũ, non petitur benedictio, nõ deferũtur luminaria, nec incẽſum: nõ dr̃ Dñs vobiſcũ, nec reſpondet Gloria tibi dñe. Peruẽto tamẽ ad patrẽ illam quę in tono euangelij legitur, dr̃ Mũda cor meũ. petitur benedictio, ⁊ incenſatur liber. Quod ⁊ in alijs diebus ſeruatur, quando legitur Paſſio. In paraſcene autem nec petitur benedictio, nec incenſatur liber.

¶ Paſſio dñi noſtri Jeſu Chriſti ſecundum Mattheum.

c. 26. In illo tempore dixit Jeſus diſcipulis ſuis. ✠ Scitis quia poſt biduum paſcha fiet: ⁊ filius hominis tradetur, vt crucifigatur. C. Tunc congregati ſunt principes ſacerdotum, ⁊ ſeniores populi, in atriũ principis ſacerdotum, qui dicebatur Caiphas: ⁊ concilium fecerunt, vt Jeſuz dolo tenerẽt, ⁊ occiderent. Dicebant autem. S. Non in die feſto, ne forte tumultus fieret in populo. C. Cũ autem eſſet Jeſus in Bethania in domo Simonis leproſi, acceſſit ad eum mulier habens alabaſtrum vnguenti precioſi, ⁊ effudit ſuper caput ipſius recumbentis. Uidentes autem diſcipuli indignati ſunt, dicentes. S. Ut quid perditio hęc? Potuit enim vnguentum iſtud venundari multo, ⁊ dari pauperibus. C. Sciens autem Jeſus, ait illis. ✠ Quid moleſti eſtis huic mulieri? Opus enim bonum operata eſt in me. Nam ſemper pauperes habebitis vobiſcum: me autem non ſemper habebitis. Mittens enim hęc vnguentum hoc in corpus meum: ad ſepeliendum me, fecit. Amen dico vobis: vbicunque prędicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo, dicetur ⁊ quod hęc fecit in memoriam eius. C. Tũc abijt vnus de duodeciz qui dicitur Judas Jſcariotes, ad principes ſacerdotum: ⁊ ait illis. S. Quid vultis mihi dare, ⁊ ego eum vobis tradam? C. At illi conſtituerũt ei triginta argenteos. Et exinde quęrebat opportunitatem, vt eum traderet. Prima autem die azymorum acceſſerunt diſcipuli ad Jeſum, dicentes. S. Ubi vis paremus tibi comedere paſcha? C. At Jeſus dixit. ✠ Jte in ciuitatem ad quendam: ⁊ dicite ei. Magiſter dicit. Tempus meum prope eſt: apud te facio paſcha cum diſcipulis meis. C. Et fecerunt diſcipuli, ſicut conſtituit illis Jeſus: ⁊ parauerunt paſcha. Ueſpere autez facto, diſcumbebat cum duodecim diſcipulis ſuis. Et edẽtibus illis, dixit. ✠ Amen dico vobis: quia vnus veſtrum me traditurus eſt. C. Et contriſtati valde cępe-

ceperunt ſinguli dicere. S Nū-
quid ego ſum dñe? C At ipſe re
ſpōdēs, ait. ✠ Qui intingit me-
cū manū in parophide, hic me tra
det. Filius quidē hominis vadit
ſicut ſcriptū eſt de illo. Ve autẽ
homini illi, per quẽ filius homi-
nis tradetur. Bonū erat ei, ſi na-
tus nō fuiſſet homo ille. C Re-
ſpondens autē Judas qui tradi
dit eū, dixit. S Nunqd ego ſum
rabbi? C Ait illi. ✠ Tu dixiſti.
C Cenantibus autē eis, accepit
Jeſus panẽ: ⁊ benedixit, ac fre-
git, deditq; diſcipulis ſuis: ⁊ ait.
✠ Accipite, ⁊ comedite. Hoc
eſt corpus meū. C Et accipiēs
calicē, gratias egit: ⁊ dedit illis,
dicēs. ✠ Bibite ex hoc omnes.
Hic eſt enim ſanguis meus noui
teſtamenti, qui pro multis effun
detur in remiſſionē peccatorũ.
Dico autem vobis: non bibam
amodo de hoc genimine vitis,
vſq; in diem illum, cum illud bi-
bam vobiſcum nouum, in regno
patris mei. C Et hymno dicto
exierunt in montē oliueti. Tunc
dicit illis Jeſus. ✠ Omnes vos
ſcandalũ patiēmini in me, in iſta
nocte. Scriptum eſt enim. Per-
cutiã paſtorem, ⁊ diſpergentur
oues gregis. Poſtquam autem
reſurrexero, precedā vos in Ga-
lileam. C Reſpondens autem
Petrus, ait illi. S Etſi omnes
ſcandalizati fuerint in te, ego nū-
quam ſcandalizabor. C Ait illi
Jeſus. ✠ Amen dico tibi: quia
in hac nocte, antequã gallus cā-
tet, ter me negabis. C Ait illi
Petrus. S Etiam ſi oportue-
rit me mori tecum, non te nega-
bo. C Similiter ⁊ omnes diſci-
puli dixerunt. Tunc venit Jeſus
cum illis in villā q̄ dicitur Geth-
ſemani, ⁊ dixit diſcipulis ſuis. ✠
Sedete hic donec vadam illuc, ⁊
orem. C Et aſſumpto Petro,
⁊ duobus filijs Zebedei, cepit cō
triſtari ⁊ meſtus eſſe. Tunc ait il
lis. ✠ Triſtis eſt anima mea vſ-
que ad mortem. Suſtinete hic, ⁊
vigilate mecum. C Et progreſ-
ſus puſillum, procidit in faciem
ſuam, orans, ⁊ dicens. ✠ Pater
mi, ſi poſſibile eſt, tranſeat a me
calix iſte. Ueruntamen non ſicut
ego volo, ſed ſicut tu. C Et ve-
nit ad diſcipulos ſuos, ⁊ inuēnit
eos dormientes: ⁊ dicit Petro.
✠ Sic? Non potuiſtis vna ho-
ra vigilare mecum? Uigilate, ⁊
orate: vt non intretis in tenta-
tionem. Spiritus quidem prom
ptus eſt: caro autem infirma.
C Iterum ſecundo abijt, ⁊ ora-
uit dicens. ✠ Pater mi, ſi non
poteſt hic calix tranſire, niſi bibā
illum: fiat voluntas tua. C Et
venit iterum, ⁊ inuēnit eos dor-
mientes. Erant enim oculi eo-
rum grauati. Et relictis illis, ite-
rum abijt: ⁊ orauit tertio eundē
ſermonem dicens. Tunc venit
ad diſcipulos ſuos, ⁊ dicit illis.
✠ Dormite iam, ⁊ requieſcite.
Ecce appropinquauit hora: ⁊
filius hominis tradetur in ma-
nus peccatorum. Surgite, ea-
mus: ecce appropinquauit qui
me tradet. C Adhuc eo loquē-

te, ecce Iudas vnus de duode-
cim venit, ⁊ cum eo turba multa
cum gladijs ⁊ fuſtibus, miſſi à
principibus ſacerdotū ⁊ ſeniori-
bus populi. Qui autem tradidit
eum, dedit illis ſignū, dicens. S
Quēcunque oſculatus fuero, ip-
ſe eſt, tenete euz. C Et cōfeſtim
accedens ad Ieſū dixit. S Aue
rabbi. C Et oſculatus eſt eum.
Dixitq; illi Ieſus. ✠ Amice, ad
quid veniſti? C Tūc acceſſerūt
⁊ manus iniecerunt in Ieſū: ⁊ te-
nuerunt eū. Et ecce vnus ex his
qui erant cū Ieſu, extendens ma
num, exēmit gladiū ſuuz: ⁊ percu
tiens ſeruum principis ſacerdo-
tum, amputauit auriculam eius.
Tunc ait illi Ieſus. ✠ Conuer-
te gladium tuum in locum ſuuz.
Omnes enim, qui acceperint gla
diuz, gladio peribunt. An putas
quia non poſſum rogare patrez
meum: ⁊ exhibebit mihi modò
plus quàm duodeciz legiones an
gelorūz? Quomodo ergo imple
buntur ſcripturę: quia ſic opor-
tet fieri. C In illa hora dixit Ie-
ſus turbis. ✠ Tanquam ad la-
tronem exiſtis cum gladijs ⁊ fu-
ſtibus cōprehendere me? Quo-
tidie apud vos ſedebam docens
in templo: ⁊ nō me tenuiſtis. C
Hoc autem totum factuz eſt, vt
adimplerētur ſcripturę prophe-
tarum. Tunc diſcipuli omnes,
relicto eo fugerūt. At illi tenen-
tes Ieſum, duxerunt ad Caiphā
principem ſacerdotum, vbi ſcri-
bę ⁊ ſeniores conuenerant. Pe-
trus autem ſequebatur eum à
longe vſque in atrium principis
ſacerdotum. Et ingreſſus intrò
ſedebat cū miniſtris: vt videret
finez. Principes autem ſacerdo-
tum, ⁊ omne concilium, quęre-
bant falſum teſtimonium cōtra
Ieſum: vt eum morti traderent:
⁊ nō inuenerunt, cum multi falſi
teſtes acceſſiſſent. Nouiſſimè au
tem venerunt duo falſi teſtes: ⁊
dixerunt. S Hic dixit. Poſſuz
deſtruere templuz dei, ⁊ poſt tri-
duum reędificare illud. C Et
ſurgens princeps ſacerdotum,
ait illi. S Nihil reſpondes ad ea
quę iſti aduerſum te teſtifican-
tur? C Ieſus autē tacebat. Et
princeps ſacerdotum ait illi. S
Adiuro te per deum viuum, vt
dicas nobis, ſi tu es Chriſtus fi-
lius Dei. C Dicit illi Ieſus. ✠
Tu dixiſti. Veruntamen dico vo
bis: àmodo videbitis filium ho-
minis ſedentem à dextris virtu-
tis Dei, ⁊ venientem in nubibus
cęli. C Tunc princeps ſacerdo-
tum ſcidit veſtimenta ſua, dicēs.
S Blaſphemauit. Quid adhuc
egemus teſtibus? Ecce nunc
audiſtis blaſphemiam. Quid
vobis videtur? C At illi reſpō-
dentes dixerunt. S Reus eſt
mortis. C Tunc expuerunt in
faciem eius, ⁊ colaphis eum ceci-
derunt. Alij autem palmas in fa
ciem eius dederunt, dicentes.
S Prophetiza nobis Chriſte:
quis eſt qui te percuſſit? C Pe
trus vero ſedebat foris in atrio.
Et acceſſit ad euz vna ancilla, di-
cens. S Et tu cum Ieſu Gali-

leo eras. C At ille negauit corã omnibus, dicens. S Neſcio qd dicis. C Exeũte aũt illo ianuã, vidit eũ alia ancilla: ⁊ ait his qui erant ibi. S Et hic erat cum Ieſu Nazareno. C Et iterum negauit cum iuramento, quia non noui hominẽ. Et poſt puſillum acceſſerunt qui ſtabant: ⁊ dixerunt Petro. S Vere ⁊ tu ex illis es: nam ⁊ loquela tua manifeſtũ te facit. C Tunc cepit deteſtari ⁊ iurare: quia non nouiſſet hominẽ. Et cõtinuo gallus cantauit. Et recordatus eſt Petrus verbi Ieſu, quod dixerat: prius quàm gallus cãtet, ter me negabis. Et egreſſus foras, fleuit amare. Mane autem facto conſiliũ inierunt omnes principes ſacerdotum ⁊ ſeniores populi aduerſus Ieſũ, vt eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, ⁊ tradiderunt Pontio Pilato pręſidi. Tunc videns Iudas qui tradidit eum, quòd damnatus eſſet: penitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus ſacerdotum ⁊ ſenioribus, dicens. S Peccaui, tradens ſanguinem iuſtũ. C At illi dixerũt. S Quid ad nos? Tu videris. C Et proiectis argenteis in templo, receſſit: ⁊ abiens laqueo ſe ſuſpendit. Principes autem ſacerdotum acceptis argẽteis, dixerunt. S Non licet eos mittere in corbonam: quia preciuʒ ſanguinis eſt. C Conſilio auteʒ inito emerũt ex illis agrum figuli, in ſepulturã peregrinorũ. Propter hoc vocatus eſt ager ille, Haceldema, hoc eſt, ager ſanguinis, vſque in hodiernum diem. Tunc impletum eſt quod dictum eſt per Hieremiam prophetã, dicentẽ. Et acceperunt triginta argenteos precium appreciati, quem appreciauerunt à filijs Iſrael: ⁊ dederunt eos in agrum figuli, ſicut conſtituit mihi dominus. Ieſus auteʒ ſtetit ante pręſidem. Et interrogauit eum pręſes, dicens. S Tu es rex Iudęorum? C Dicit ei Ieſus. ✠ Tu dicis. C Et cum accuſaretur à principibus ſacerdotum ⁊ ſenioribus, nihil reſpõdit. Tunc dicit illi Pilatus. S Non audis quanta aduerſum te dicunt teſtimonia? C Et non reſpondit ei ad vllum verbum: ita vt miraretur pręſes vehemẽter. Per diem autem ſollemnem cõſueuerat pręſes dimittere populo vnũ vinctum, quem voluiſſent. Habebat autem tunc vinctum inſignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis auteʒ illis, dixit Pilatus. S Quem vultis dimittam vobis: Barabbam: an Ieſum qui dicitur Chriſtus? C Sciebat enim quod per inuidiam tradidiſſent eum. Sedente auteʒ illo pro tribunali, miſit ad illum vxor eius, dicens. S Nihil tibi ⁊ iuſto illi: multa enim paſſa ſũ per viſuʒ hodie propter eum. C Principes autem ſacerdotum ⁊ ſeniores perſuaſerunt populis, vt peterent Barabbaʒ, Ieſuʒ vero perderent. Reſpondens autem pręſes, ait illis. S

Quem vultis vobis de duobus
dimitti? C At illi dixerunt. S
Barabbam. C Dicit illis Pila
tus. S Quid igitur faciam de
Jeſu, qui dicitur Chriſtus? C
Dicũt omnes. S Crucifigatur.
C Ait illis preſes. S Quid eni
mali fecit? C At illi magis cla-
mabãt, dicẽtes. S Crucifigat̃.
C Videns autẽ Pilatus quia ni-
hil proficeret, ſed magis tumul-
tus fieret: accepta aqua, lauit ma
nus coram populo dicens. S
Innocẽs ego ſuꝫ a ſanguine iu
ſti huius. Vos videritis. C Et
reſpõdens vniuerſus populus,
dixit. S Sanguis eius ſuꝑ nos,
⁊ ſuper filios noſtros. C Tunc
dimiſit illis Barabbã: Jeſum au
tem flagellatũ tradidit eis vt cru
cifigeret̃. Tunc milites preſidis
ſuſcipientes Jeſum in pretorio,
congregauerunt ad eum vniuer-
ſaꝫ cohorteꝫ. Et exuentes eum,
chlamydẽ coccineã circundede-
runt ei. Et plectẽtes coronã de
ſpinis poſuerunt ſuꝑ caput eiꝰ:
⁊ arundinem in dextera eiꝰ. Et
genu flexo ante eum, illudebãt ei
dicentes. S Aue rex Judeorũ.
C Et expuentes in eum, accepe
runt arundinem, ⁊ percutiebant
caput eius. Et poſtquam illuſe-
runt ei, exuerunt eum chlamy-
dem: ⁊ induerunt eum veſtimen-
tis eius, ⁊ duxerũt eum vt cruci-
figerent. Exeuntes autem, in-
uenerunt hominem Cyreneum
nomine Simoneꝫ. Hunc anga-
riauerũt, vt tolleret Crucẽ eius.
Et venerunt in locũ, qui dicitur
Golgotha: quod eſt, Caluarie
locus. Et dederunt ei vinum bi-
bere cum felle mixtuꝫ. Et cũ gu-
ſtaſſet, noluit bibere. Poſtquam
autẽ crucifixerũt euꝫ, diuiſerunt
veſtimẽta eius, ſortẽ mittentes:
vt adimpleretur quod dictuꝫ eſt
per prophetã dicentem. Diuiſe-
runt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper
veſteꝫ meam miſerunt ſortẽ. Et
ſedentes ſeruabant eum. Et im
poſuerunt ſuper caput eius cau-
ſam ipſius ſcriptam: Hic eſt Je-
ſus rex Judeorũ. Tunc crucifixi
ſunt cũ eo duo latrones: vnus a
dextris, ⁊ vnus a ſiniſtris. Pre-
tereũtes aũt blaſphemabãt eum
mouentes capita ſua, ⁊ dicẽtes.
S Vah qui deſtruis templũ dei,
⁊ in triduo reedificas illud. Sal-
ua temetipſum. Si filius dei es,
deſcende de cruce. C Similiter
⁊ principes ſacerdotum illuden-
tes cũ ſcribis ⁊ ſenioribus, dice
bãt. S Alios ſaluos fecit: ſeip-
ſum non poteſt ſaluuꝫ facere. Si
rex Iſrael eſt, deſcendat nunc de
Cruce, ⁊ credimus ei. Confidit
in deo: liberet eũ nunc, ſi vult: di-
xit enim quia filius dei ſum. C
Idipſum aũt ⁊ latrones qui cru-
cifixi erant cum eo, impropera-
bãt ei. A ſexta autem hora, tene-
bre facte ſunt ſuper vniuerſã ter-
rã, vſqꝫ ad horã nonaꝫ. Et circa
horaꝫ nonã clamauit Jeſus vo-
ce magna dicens. ✠ Eli, Eli, lã-
maſabacthani? C Hoc eſt. ✠
Deuꝰ meus, deus meuꝰ, vt quid
dereliquiſti me? C Quidam au-
tem illic ſtantes ⁊ audientes: di-
cebant

cebant. S Eliam vocat iſte. C Et cōtinuò currens vnus ex eis acceptaȝ ſpongiam impleuit aceto: ⁊ impoſuit arúndini, ⁊ dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant. S Sine, videamus an veniat Elias liberans eum. C Jeſus autem iterum clamās voce magna emiſit ſpirituȝ. Hic pauſatur aliquantulum, ⁊ genuflectitur. Et ecce velum templi ſciſſum eſt in duas partes, à ſummo vſqȝ deorſum. Et terra mota eſt, ⁊ petrę ſciſſę ſunt, ⁊ monumenta aperta ſunt: ⁊ multa corpora ſanctorum qui dormierāt, ſurrexerunt. Et exeuntes de monumētis poſt reſurrectionē eius, venerūt in ſanctam ciuitatem: ⁊ apparuerunt multis. Centurio autē ⁊ qui cuȝ eo erāt cuſtodiētes Jeſum, viſo terręmotu ⁊ his q̄ fiebant, timuerunt valde, dicentes. S Uerè filius Dei erat iſte. C Erant autem ibi mulieres multę à longe, quę ſecutę erant Jeſum a Galilęa, miniſtrātes ei: inter quas erat Maria magdalene, ⁊ Maria Jacobi, ⁊ Joſeph mater: ⁊ mater filiorum Zebedęi. Cum ſero autēȝ factuȝ eſſet, venit quidaȝ homo diues ab Arimathia, nomine Joſeph: qui ⁊ ipſe diſcipulus erat Jeſu. Hic acceſſit ad Pilatū ⁊ petijt corpus Jeſu. Tunc Pilatus iuſſit reddi corpus. Et accepto corpore, Joſeph inuoluit illud in ſindone mūda: ⁊ poſuit illud in monumēto ſuo nouo, qđ exciderat in petra. Et aduoluit ſaxum magnum ad oſtiū monumenti, ⁊ abijt. Erant autem ibi Maria magdalene, ⁊ altera Maria, ſedentes contra ſepulcrum. Hic datur benedictio, defertur incenſum ſine luminaribus, non dicitur Dñs vobiſcuȝ. ⁊ cantatur in tono euāgelij. Quę omnia ⁊ in aliis Paſſionibus ſeruātur.

A Ltera autem die, quę eſt poſt paraſceuen, conuenerunt principes ſacerdotū, ⁊ pharisęi ad Pilatum, dicētes. Dñe, recordati ſumus, quia ſeductor ille dixit adhuc viuens, poſt tres dies reſurgaȝ. Jube ergo cuſtodiri ſepulcrum vſqȝ in diem tertiū: ne forte veniāt diſcipuli eius, ⁊ furentur eū: ⁊ dicant plebi, ſurrexit à mortuis, Et erit nouiſſimus error peior priore. Ait illis Pilatus. Habetis cuſtodiā: ite, cuſtodite ſicut ſcitis. Illi autem abeūtes, munierunt ſepulcrum: ſignātes lapideȝ, cū cuſtodibus. Et dicitur Credo. Offertoriū.

I mproperium expectauit cor meum, ⁊ miſeriam: ⁊ ſuſtinui qui ſimul mecum contriſtaretur, ⁊ non fuit: conſolantem me quęſiui, ⁊ non inuéni: ⁊ dederunt in eſcam meam fel, ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto. pſal. 68. Secreta.

C Oncede, quęſumus domine: vt oculis tuę maieſtatis munus oblatum, ⁊ gratiam nobis deuotionis obtineat, ⁊ effectum beatę perennitatis acquirat. Per dñm nr̄uȝ. Comunio.

P ater, ſi non poteſt hic calix tranſire, niſi bibam illum: fiat voluntas tua. mat. 26. Poſtcommunio.

PEr huius Domine operationem myſterij, ⁊ vitia noſtra purgentur, ⁊ iuſta deſideria compleantur. Per dominũ no.

¶ Feria ij. maioris hebdoma. Statio ad S. Praxedē. Introi.

psal. 34. IUdica Domine nocētes me: expugna īpugnantes me: apprehēde arma ⁊ ſcutum, ⁊ exurge in adiutorium meum, domine virtus ſalutis meę. Pſalmus. Effunde frameam, ⁊ conclude aduerſus eos qui perſequuntur me: dic animę meę, ſalus tua ego ſum. Iudica domine nocentes me. Oremus.

DA, queſumus, omnipotens deus: vt qui in tot aduerſis ex noſtra infirmitate deficimus: intercedente vnigeniti filij tui paſſione reſpiremus. Per eundem dñm no. vel Eccleſię tuę. vel Deus omnium fidelium.

Lectio Iſaię prophetę.

c. 50. IN diebus illis, dixit Iſaias. Dominus Deus aperuit mihi aurem: ego autem non contradico, retrorſum non abij. Corpus meũ dedi percutientibus, ⁊ genas meas vellentibus. Faciem meam non auerti ab increpantibus, ⁊ conſpuentibus. Dominus deus auxiliator meus, ideo non ſum confuſus: ideo poſui faciem meam vt petram duriſſimam, ⁊ ſcio quoniā non confundar. Iuxta eſt q̄ iuſtificat me: quis contradicet mihi? Stemus ſimul: quis eſt aduerſarius me⁹? Accedat ad me. Ecce dominus Deus, auxiliator meus: quis eſt qui condemnet me? Ecce, omnes quaſi veſtimentũ conterentur: tinea cōmedet eos. Quis ex vobis timens deũ, audiens vocē ſerui ſui? Quis ambulauit in tenebris, ⁊ nō eſt lumen ei? Speret in nomine domini, ⁊ innitatur ſuper Dominum Deum ſuum.

Gra. Exurge domine, ⁊ intēde iudicio meo deus meus, ⁊ dominus meus in cauſam meam. psal. 34. ℣. Effunde frameam, ⁊ conclude aduerſus eos qui me perſequuntur. Tractus. Domine, non ſecundum peccata noſtra, quę fecimus nos: neque ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis. psal. 102. ℣. Dñe, ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarũ: citò anticipēt nos miſericordię tuę: quia pauperes facti ſumus nimis. psal. 78. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. Sequentia ſancti euange. ſm Joannem.

c. 12. ANte ſex dies Paſche venit Jeſus Bethaniā, vbi Lazar⁹ fuerat mortuus, quem ſuſcitauit Jeſus. Fecerunt autē ei cęnam ibi: ⁊ Martha miniſtrabat. Lazarus vero vnus erat ex diſcumbentibus

bus cum eo. Maria ergo accepit libram vnguenti nardi piſtici pre/cioſi: et vnxit pedes Jeſu, et exterſit capillis ſuis pedes eius: et domus impleta eſt ex odore vnguenti. Dixit ergo vnus ex diſcipulis eius Judas Iſcariotes, qui erat eum traditurus. Quare hoc vnguentum non venijt trecentis denarijs, et datum eſt egenis. Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum: ſed quia fur erat, et loculos habens ea que mittebantur portabat. Dixit ergo Jeſus. Sine illam, vt in diem ſepulture mee ſeruet illud. Pauperes enim ſemper habebitis vobiſcum: me autem non ſemper habebitis. Cognouit ergo turba multa ex Judeis, quia illic eſſet: et venerunt non propter Jeſum tantum, ſed vt Lazarum viderent, quem ſuſcitauit a mortuis. Offerto.

psal. 142. Eripe me de inimicis meis domine: ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam: quia Deus meus es tu. Secreta.

Hec ſacrificia nos omnipotens deus potenti virtute mundatos, ad ſuum faciant puriores venire principium. Per domi. vel Protege. vel Oblatis que/ſumus. Coio.

psal. 34. Erubeſcant, et reuereantur ſimul, qui gratulantur malis meis: induantur pudore, et reuerentia, qui maligna loquuntur aduerſum me. Poſtcoio.

Prebeant nobis Domine diuinum tua ſancta feruorem: quo eorum pariter, et actu delectemur, et fructu. Per dnm.

vel Queſumus dne. vel Hec nos queſu. Super ppłm. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et ad beneficia recolenda, quibus nos inſtaurare dignatus es, tribue venire gaudenter. Per dominum noſtrum Je.

¶ Feria iij. Statio ad ſanctam Priſcam. Introitus.

Nos autem gloriari oportet in cruce dñi noſtri Jeſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, et reſurrectio noſtra, per quem ſaluati, et liberati ſumus. Pſalm. gal. 6.

psal. 66. Deus miſereatur noſtri, et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos, et miſereatur noſtri. Nos autem glo. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus: da nobis ita dominice paſſionis ſacramenta peragere: vt indulgentiam percipere mereamur. Per eundem do. vel Eccleſie tue. vel Deus omnium fide.

Lectio Hieremie prophete.

In diebus illis: Dixit Hieremias. Dne demonſtraſti mihi, et cognoui: tu oſtendiſti mihi ſtudia eorum. Et ego quaſi agnus manſuetus, qui portatur ad victimam: et non cognoui quia cogitauerunt ſuper me conſilia, dicentes. Venite, mittamus lignum in panem eius, et eradamus eum de terra viuentium, et nomen eius non memoretur amplius. Tu aut domine ſabaoth, c. 11.

qui iudicas iuſtè, ⁊ pꝛobas renes ⁊ coꝛda, videam vltionē tuam ex eis: tibi eniꝫ reuelaui cauſam meam: dñe deus meus. Gradua.

pſal. 34. Ego autem dum mihi moleſti eſſent, induebam me cilicio, ⁊ humiliabam in ieiunio animam meam, ⁊ oꝛatio mea in ſinu meo cōuertetur. ℣. Judica dñe nocentes me, expugna impugnantes me: appꝛehende arma ⁊ ſcutum, ⁊ exurge in adiutoꝛium mihi.

¶ Paſſio domini noſtri Jeſu Chꝛiſti ſecundum Marcum.

c.14. In illo tempore. C. Erat Paſcha ⁊ azyma poſt biduum: ⁊ querebant ſummi ſacerdotes, ⁊ ſcribe quomodo Jeſum dolo tenerent ⁊ occiderent. Dicebant autem. S. Non in die feſto: ne foꝛte tumultus fieret in populo. C. Et cum eſſet Jeſus Bethanie in domo Simonis lepꝛoſi, ⁊ recūberet: venit mulier habens alabaſtrum vnguēti nardi ſpicati p̄cioſi: ⁊ fracto alabaſtro, effūdit ſuper caput eius. Erant aūt quidā indignè ferentes intra ſemetipſos, ⁊ dicentes. S. Ut qd perditio iſta vnguenti facta eſt? Poterat eniꝫ vnguētū iſtud venundari pluſquam trecentis denarijs, ⁊ dari pauperibꝰ. C. Et fremebant in eam. Jeſus autem dixit. ✠ Sinite eā. Quid illi moleſti eſtis? Bonuꝫ opus operata eſt in me. Semp enim pauperes habēbitis vobiſcū: ⁊ cū volueritis, poteſtis illis benefacere: me aūt non ſemp habebitis. Quod habuit hec, fecit: pꝛeuēnit vngere coꝛpus meum in ſepulturam. Amē dico vobis: vbicunqꝫ pꝛedicatū fuerit Euāgeliuꝫ iſtud in vniuerſo mundo, ⁊ qđ hec fecit, narrabitur in memoꝛiā eius. C. Et Judas Iſcariótes vnus de duodeciꝫ abijt ad ſummos ſacerdotes, vt pꝛóderet euꝫ illis. Qui audientes gauiſi ſunt: ⁊ pꝛomiſerunt ei pecuniam ſe daturos. Et querebat quomodo illū oppoꝛtunè traderet. Et pꝛimo die azymoꝛum quando paſcha immolabāt, dicunt ei diſcipuli. S. Quò vis eamus, ⁊ paremuſ tibi vt māduces paſcha? C. Et mittit duos ex diſcipulis ſuis: ⁊ dicit eis. ✠ Jte in ciuitatē: ⁊ occúrret vobis homo lagēnā aque báiulās: ſequimini eum: ⁊ quocunque introierit, dicite domino domus, quia magiſter dicit. Ubi eſt refectio mea, vbi paſcha cuꝫ diſcipulis meis mādúcem? Et ipſe vobis demōſtrabit cenaculū grande ſtratum: ⁊ illic parate nobis. C. Et abierunt diſcipuli eius, ⁊ venerunt in ciuitatem: ⁊ inuenerunt ſicut dixerat illis, ⁊ parauerunt paſcha. Ueſpere aūt facto, venit cum duodeciꝫ. Et diſcumbentibus eis, ⁊ manducantibuſ, ait Jeſus. ✠ Amen dico vobiſ: quia vnus ex vobis tradet me q manducat mecum. C. At illi ceperunt contriſtari, ⁊ dicere ei ſingilatim.

gilatim. S Nunquid ego? C
Qui ait illis. ✝ Unus ex duode-
cim qui intingit mecum manum
in catino. Et filius quidē hōis
vadit ſicut ſcriptum eſt de eo.
Ve autē homini illi, per quem fi-
lius hominis tradetur. Bonum
erat ei, ſi nō eſſet natus homo il-
le. C Et manducantibus illis,
accepit Jeſus panem: ⁊ benedi-
cens fregit, ⁊ dedit eis, ⁊ ait. ✝
Sumite: hoc eſt corpus meū. C
Et accepto calice, gratias agens
dedit eis. Et biberūt ex illo om-
nes. Et ait illis. ✝ Hic eſt ſan-
guis meus noui teſtamenti, qui
pro multis effundetur. Amē di-
co vobis: ꝙ iam non bibam de
genimine vitis vſq; in diē illum,
cum illud bibam nouū in regno
dei. C Et hymno dicto, exie-
rūt in mōtē oliuarū. Et ait illis
Jeſus. ✝ Omnes ſcandalizabi
mini in me in nocte iſta, quia ſcri-
ptum eſt. Percutiam paſtorem,
⁊ diſpergentur oues. Sed poſt-
quam reſurrexero, p̄cedam vos
in Galileam. C Petrus autem
ait illi. S Etſi omnes ſcandali-
zati fuerint, ſed non ego. C Et
ait illi Jeſus. ✝ Amen dico tibi:
quia tu hodie in nocte hac, prius
quàm gallus bis vocem dede-
rit, ter me es negaturus. C At
ille amplius loquebatur. S Et
ſi oportuerit me ſimul commori
tibi, non te negabo. C Simi-
liter autem ⁊ omnes dicebant.
Et veniunt in prędium, cui no-
men Gethſemani: ⁊ ait diſcipu-
lis ſuis. ✝ Sedete hic donec
orem. C Et aſſumit Petrum, ⁊
Jacobū, ⁊ Joannem ſecum: ⁊ cę-
pit pauere, ⁊ tedere. Et ait illis.
✝ Triſtis eſt anima mea vſq; ad
mortem. Suſtinete hic, ⁊ vigila-
te. C Et cum proceſſiſſet paulu
lum, procidit ſuper terram: ⁊ o-
rabat: vt, ſi fieri poſſet, tranſiret
ab eo hora: ⁊ dixit. ✝ Abba pa-
ter, oīa tibi poſſibilia ſunt: tranſ-
fer calicē hunc à me. Sed nō qđ
ego volo: ſed quod tu. C Et ve
nit, ⁊ inuenit eos dormiētes. Et
ait Petro. ✝ Simon dormis?
Non potuiſti vna hora vigilare
mecum? Vigilate, ⁊ orate: vt non
intretis in tentationem. Spiri-
tus quidem promptus eſt, caro
autem infirma. C Et iterū abi-
ens orauit, eundem ſermonē di-
cens. Et reuerſus, denuo inuē-
nit eos dormiētes, (erant enim
oculi eorū grauati) ⁊ ignorabāt
quid reſponderent ei. Et venit
tertiò: ⁊ ait illis. ✝ Dormite iā,
⁊ regeſcite. Sufficit. Venit ho-
ra. Ecce tradetur filius hōis in
manus peccatorū. Surgite, ea-
mus: ecce, qui me tradet, prope
eſt. C Et adhuc eo loquēte, ve-
nit Judas Iſcariotes vnus de
duodecim, ⁊ cum illo turba mul-
ta cū gladijs ⁊ lignis, miſſi à ſum
mis ſacerdotibus, ⁊ ſcribis, ⁊ ſe-
nioribus. Dederat autem tradi-
tor eis ſignum, dicens. S Quē-
cūque oſculatus fuero, ipſe eſt:
tenete eum, ⁊ ducite cautè. C
Et cum veniſſet, ſtatim accedēs
ad eum, ait. S Rabbi. C Et
oſculatus eſt eum. At illi ma-
nus

nus iniecerunt in Jeſum, ꝛ tenue
runt eum. Unus autem de circū
ſtantibus educens gladium, per
cuſſit ſeruum ſummi ſacerdotis:
ꝛ amputauit illi auriculã. Et re-
ſpondens Jeſus, ait illis. ✠ Tã-
quam ad latronẽ exiſtis cū gla-
dijs ꝛ lignis comprehẽdere me.
Quotidie apud vos erã in tem-
plo docens, ꝛ non me tenuiſtis.
Sed vt impleãtur ſcripturę. C
Tunc diſcipuli eius relinquẽtes
eum omnes fugerunt. Adole-
ſcens autẽ quidam ſequebatur
eum amictus ſindone ſuper nu-
do: ꝛ tenuerunt eum. At ille re-
iecta ſindone, nudus profugit
ab eis. Et adduxerunt Jeſum
ad ſummum ſacerdotem: ꝛ con-
uenerunt omnes ſacerdotes, ꝛ
ſcribę, ꝛ ſeniores. Petrus aūt à
longe ſecutus eſt eum vſqȝ intrò
in atrium ſummi ſacerdotis, ꝛ ſe-
debat cum miniſtris, ꝛ calefacie-
bat ſe ad ignẽ. Sūmi vero ſacer-
dotes ꝛ oẽ conciliũ, quęrebant
aduerſus Jeſum teſtimoniũ, vt
eum morti traderẽt: nec inuenie-
bant. Multi enim teſtimonium
falſum dicebant aduerſus eum:
ꝛ conuenientia teſtimonia non
erant. Et quidam ſurgentes, fal
ſum teſtimoniū ferebant aduer-
ſus eũ dicentes. S Quoniam
nos audiuimus eum dicentem.
Ego diſſoluam templū hoc ma-
nu factum: ꝛ poſt triduum, aliud
non manufactum ędificabo. C
Et nõ erat conueniens teſtimo-
nium illorum. Exurgens autem
ſummus ſacerdos in medium, in-
terrogauit Jeſum, dicens. S
Non reſpondes quicquã ad ea,
quę tibi obijciuntur ab his? C
Ille autẽ tacebat, ꝛ nihil reſpon-
dit. Rurſum ſummus ſacerdos
interrogabat eum: ꝛ dixit ei. S
Tu es Chriſtus filius dei bñdi-
cti? C Jeſus autem dixit illi. ✠
Ego ſū. Et videbitis filiū homi-
nis ſedentem à dextris virtutis
dei, ꝛ venientẽ cum nubibus cę-
li. C Summus autẽ ſacerdos
ſcindens veſtimenta ſua, ait. S
Quid adhuc deſideramꝰ teſtes?
Audiſtis blaſphemiã. Quid vo-
bis videtur? C Qui omnes con-
demnauerunt eū eſſe reum mor-
tis. Et cęperunt quidam con-
ſpuere eum, ꝛ velare faciẽ eius,
ꝛ colaphis eum cędere, ꝛ dicere
ei. S Prophetiza. C Et mini-
ſtri alapis eum cędebant. Et cũ
eſſet Petrus in atrio deorſum,
venit vna ex ancillis ſummi ſacer
dotis: ꝛ cum vidiſſet Petrum ca
lefacientem ſe, aſpiciens illū ait.
S Et tu cum Jeſu Nazareno
eras. C At ille negauit, dicens.
S Neque ſcio, neque noui quid
dicas. C Et exijt foras ante a-
trium: ꝛ gallus cantauit. Rur-
ſus autem cum vidiſſet illum an-
cilla, cępit dicere circunſtanti-
bus: quia hic ex illis eſt. At ille
iterū negauit. Et poſt puſillum
rurſus qui aſtabant, dicebant
Petro. S Uerè ex illis es: nam
ꝛ Galilęus es. C Ille autem
cępit anathematizare, ꝛ iura-
re: quia neſcio hominem iſtum
quem dicitis. Et ſtatim iterum
gal-

gallus cantauit. Et recordatus
eſt Petrus verbi, quod dixerat
ei Jeſus: priuſquam gallus can-
tet bis, ter me negabis. Et cępit
flere. Et confeſtim, mane conſi-
lium faciētes ſummi ſacerdotes
cuꝫ ſenioribus ⁊ ſcribis ⁊ vniuer
ſo concilio, vincientes Jeſuꝫ du-
xerūt ⁊ tradiderunt Pilato. Et
interrogauit eum Pilatus. S
Tu es Rex Judęorū? C At il-
le reſpondēs, ait illi. ✠ Tu dicis.
C Et accuſabāt eū ſummi ſacer
dotes in multis. Pilatus auteꝫ
rurſum interrogauit eū, dicens.
S Non reſpōdes quicquā? Vi-
de in quantis te accuſant. C Je-
ſus autē amplius nihil reſpōdit:
ita vt miraretur Pilatus. Per
diem autem feſtū ſolebat illis di-
mittere vnū ex vinctis, quēcūqꝫ
petiiſſent. Erat autem qui dice-
batur Barabbas, qui cū ſeditio-
ſis erat vinctus, ꝗ in ſeditione fe-
cerat homicidiū. Et cū aſcendiſ-
ſet turba, cępit rogare, ſicut ſem-
per faciebat illis. Pilatus aūt re
ſpōdit eis, ⁊ dixit. S Vultis di-
mittā vobis regeꝫ Judęorū? C
Sciebat enim quod per inuidiā
tradidiſſent eum ſummi ſacerdo
tes. Pōtifices autē cōcitauerūt
turbam, vt magis Barabbam
dimitteret eis. Pilatus autem
iterum reſpondens, ait illis. S
Quid ergo vultis faciam regi
Judęorū? C At illi iterum cla-
mauerunt. S Crucifige eum.
C Pilatus vero dicebat eis.
S Quid enim mali fecit? C
At illi magis clamabāt. S Cru-
cifige euꝫ. C Pilatus auteꝫ vo-
lens populo ſatisfacere, dimiſit
illis Barabbaꝫ, ⁊ tradidit Jeſuꝫ
flagellis cęſuꝫ vt crucifigeretur.
Milites autē duxerunt eū intro
in atrium prętorij, ⁊ conuocant
totam cohortem: ⁊ induunt euꝫ
purpura, ⁊ imponunt ei plecten-
tes ſpineā coronā. Et cęperūt ſa
lutare eū. S Aue Rex Judęorꝫ.
C Et ꝑcutiebāt caput eius arū
dine: ⁊ conſpuebant eū: ⁊ ponen
tes genua, adorabant eum. Et
poſtquam illuſerūt ei, exuerunt
illū purpura: ⁊ induerūt eū veſti-
mentis ſuis: ⁊ educunt illum vt
crucifigerent eum. Et angaria-
uerunt prętereuntem quempiaꝫ
Simoneꝫ Cyrenęum venientē
de villa, patrem Alexandri ⁊ Ru
fi, vt tolleret crucem eius. Et ꝑ-
ducunt euꝫ in Golgotha locuꝫ:
quod eſt interpretatum, Calua-
rię locus. Et dabant ei bibere
myrrhatum vinum: ⁊ non acce-
pit. Et crucifigentes eum diuiſe
runt veſtimenta eius, mittentes
ſortem ſuper eis, quis quid tolle
ret. Erat autē hora tertia: ⁊ cru-
cifixerunt eū. Et erat titulus cau
ſę eius inſcriptus, Rex Judęo-
rum. Et cuꝫ eo crucifixerunt du
os latrones: vnum a dextris, ⁊
alium a ſiniſtris. Et impleta eſt
ſcriptura, quę dicit: ⁊ cuꝫ iniquis
reputatus eſt. Et prętereuntes
blaſphemabant eum, mouentes
capita ſua, ⁊ dicentes. S Vah, ꝗ
deſtruis templuꝫ dei, ⁊ in tribus
diebus reędificas: ſaluum fac te-
metipſum deſcendens de cruce.
C

C Similiter ⁊ ſūmi ſacerdotes illudentes, ad alterutrum cum ſcribis dicebant. S Alios ſaluos fecit, ſeipſuz nō poteſt ſaluū facere. Chriſtus Rex Iſrael deſcendat nunc de Cruce: vt videamus, ⁊ credamus. C Et qui cū eo crucifixi erāt, cōuiciabātur ei. Et facta hora ſexta, tenebrę factę ſūt ſup totā terrā, vſqȝ in horaz nonā. Et hora nona exclamauit Jeſus voce magna, dicēs. ✠ Eloi, Eloi, lámaſabacthani? C Quod eſt interpretatū. ✠ Deus meus, deus meus, vtquid dereliquiſti me? C Et quidam de circunſtantibus audientes dicebāt. S Ecce, Eliam vocat. C Currens autez vnus, ⁊ implens ſpōgiam aceto, circūponensqȝ calamo, potū dabat ei, dicēs. S Sinite: videamus ſi veniat Elias ad deponēdū eū. C Jeſus autē emiſſa voce magna expirauit.

Hic pauſatur aliquantuluz, ⁊ genuflectitur. Et veluz templi ſciſſum eſt in duo, à ſūmo vſqȝ deorſum. Uidens autem Centurio qui ex aduerſo ſtabat, quia ſic clamans expiraſſet, ait. S Verè hic homo filius dei erat. C Erant autem ⁊ mulieres de longe aſpicientes: inter quas erat Maria Magdalena, ⁊ Maria Jacóbi minoris, ⁊ Joſeph mater, ⁊ Salóme: ⁊ cum eſſet in Galilęa, ſequebantur eum, ⁊ miniſtrabant ei: ⁊ alię multę, quę ſimul cum eo aſcenderant Hieroſolymam.

Hic cantatur in tono euangelij: ⁊ alia fiunt, vt ſupra.

Et cuz iam ſero eſſet factuz: (quia erat paraſcéue, quod eſt ante ſabbatuz) venit Joſeph ab Arimathia nobilis decúrio, qui ⁊ ipſe erat expectans regnū dei. Et audacter introiuit ad Pilatū, ⁊ petijt corpus Jeſu. Pilatus autē mirabatur, ſi iaz obijſſet. Et accerſito Centurione, interrogauit eum ſi iam mortuus eſſet. Et cum cognouiſſet à Cēturione: donauit corpus Joſeph. Joſeph autē mercatus eſt ſindonem, ⁊ deponens euz inuoluit ſindone, ⁊ poſuit eum in monumento, quod excíſum erat de petra, ⁊ aduoluit lapidem ad oſtium monumenti. Offertoriuz.

Cuſtodi me domine de manu pſal.
peccatoris: ⁊ ab hominibus ini- 139.
quis éripe me. Secreta.

Sacrificia nos, quęſumus domine, propenſius iſta reſtaurēt, quę medicinalibus ſunt inſtituta ieiunijs. Per. vel Protege. vel Oblatis. Cōmunio.

Aduerſum me exercebant qui pſal.
ſedebant in porta, ⁊ in me pſalle- 68.
bant qui bibebant vinum, ego vero orationem meam ad te domine: tempus beneplaciti deus: in multitudine miſericordię tuę exaudi me. Poſtcommunio.

Sanctificationibus tuis, omnipotens Deus, ⁊ vitia noſtra curentur, ⁊ remedia nobis ſempiterna proueniāt. Per dominum noſtrum. vel Quęſumus do. vel Hęc nos q̄ſumus. Super populum. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo.

Tua

TUa nos miſericordia deus, ⁊ ab omni ſurreptione vetuſtatis expurget, ⁊ capaces ſanctę nouitatis efficiat. Per dñm.

¶ Feria iiij. Statio ad ſanctam Mariam maiorem. Introitus.

ibi. IN nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtiuꝫ, terreſtriuꝫ, ⁊ infernorum: quia dominus factus eſt obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis: ideo dñs Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. pſalmus.
pſal. 101. Domine exaudi orationẽ meaꝫ: ⁊ clamor meus ad te veniat.

In nomine. poſt Kyrie eleiſõ, dicitur Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

PReſta, quęſumus, omnipotens Deus: vt, qui pro noſtris exceſſibus inceſſanter affligimur, per vnigeniti tui paſſioneꝫ liberemur. Qui tecuꝫ viuit.

Lectio Iſaię prophetę.

62. 63. HAec dicit dominus deus. Dicite filię Sion. Ecce ſaluator tuus venit: ecce merces eius cũ eo. Quis eſt iſte qui venit de Edom, tinctis veſtibus de Boſra? Iſte formoſus in ſtola ſua, gradiens in multitudine fortitudinis ſuę. Ego qui loquor iuſtitiaꝫ: ⁊ propugnator ſum ad ſaluandum. Quare ergo rubrũ eſt indumentum tuum, ⁊ veſtimẽta tua ſicut calcantiuꝫ in torculari? Torcular calcaui ſolus: ⁊ de gẽtibus non eſt vir mecum. Calcaui eos in furore meo: ⁊ cõculcaui eos in ira mea. Et aſperſus eſt ſanguis eorum ſuper veſtimẽta mea: ⁊ omnia indumẽta mea inquinaui. Dies enim vltionis in corde meo: annus retributionis meę venit. Circunſpexi, ⁊ non erat auxiliator: quęſiui, ⁊ nõ fuit qui adiuuaret. Et ſaluauit mihi brachiũ meũ: ⁊ indignatio mea ipſa auxiliata eſt mihi. Et cõculcaui populos in furore meo: ⁊ inebriaui eos in indignatione mea, ⁊ detraxi in terram virtutem eorum. Miſerationum domini recordabor: laudem domini ſuper omnibus quę reddidit nobis dñs deus noſter. Gradua. Ne pſal.
auertas faciẽ tuam à puero tuo, 68.
quoniaꝫ tribulor: velociter exaudi me. ℣. Saluum me fac deus, quoniã intrauerunt aquę vſque ad animã meaꝫ: infixus ſum in limo profundi, ⁊ nõ eſt ſubſtãtia. Hic dicitur Dominus vobiſcũ. ſine Flectamus genua. Oratio.

DEus qui pro nobis filium tuũ Crucis patibuluꝫ ſubire voluiſti, vt inimici à nobis expelleres poteſtatẽ, cõcede nobis famulis tuis: vt reſurrectionis gratiã cõſequamur. Per eũ. vel Eccleſię tuę. vel Deus oĩum.

Lectio Iſaię prophetę.

IN diebus illis. Dixit Iſa- c. 53.
ias. Domine quis credidit auditui noſtro? ⁊ brachium domini cui reuelatum eſt? Et aſcendet ſicut virgultum coraꝫ eo: ⁊ ſicut radix de terra ſitiẽti. Non eſt ſpecies ei, neque decor. Et vidimus

mus eũ, ⁊ nõ erat aſpectus: ⁊ deſiderauimus eũ, deſpectũ, ⁊ nouiſſimũ virorũ, virũ dolorũ, ⁊ ſciẽtẽ infirmitatẽ. Et quaſi abſcõditus vultus eius, ⁊ deſpectus: vnde nec reputauimus euꝫ. Uere languores nr̃os ipſe tulit: ⁊ dolores nr̃os ipſe portauit. Et nos putauimus eũ quaſi leproſũ, ⁊ percuſſũ à deo, ⁊ humiliatũ. Ipſe autez vulneratus eſt propter iniquitates nr̃as: attritus eſt ꝑꝑ ſcelera nr̃a. Diſciplina pacis nr̃ę ſup eũ: ⁊ liuore eius ſanati ſumus. Oẽs nos quaſi oues errauimus, vnuſquiſqꝫ in viã ſuã declinauit: ⁊ poſuit dñs in eo iniquitatez omniũ nr̃m. Oblatus eſt, quia ipſe voluit: ⁊ non aperuit os ſuum. Sicut ouis ad occiſionem ducetur: ⁊ quaſi agnus coram tondente ſe, obmuteſcet: ⁊ non aperiet os ſuum. De anguſtia ⁊ de iudicio ſublatus eſt. Generationẽ eius quis enarrabit? Quia abſciſſus eſt de terra viuentiũ. Propter ſcelus populi mei percuſſi eum. Et dabit impios pro ſepultura, ⁊ diuites ꝑ morte ſua: eò quòd iniquitatem non fecerit, nec dolus inuẽtus fuerit in ore eius. Et dñs voluit cõterere eũ in infirmitate. Si poſuerit pro pctõ aĩam ſuã, videbit ſemẽ lõgeuũ, ⁊ volũtas dñi in manu eiꝰ dirigeť. Pro eo ꝙ laborauit anima eius, videbit, ⁊ ſaturabiť. In ſciẽtia ſua iuſtificabit ipſe iuſtus ſeruus meꝰ multos, ⁊ iniqtates eorũ ipſe portabit. Ideo diſpertiam ei plurimos, ⁊ fortium diuidet ſpolia, pro eo ꝙ tradidit in mortez animam ſuam, ⁊ cũ ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe peccata multorũ tulit: ⁊ ꝑ trãgreſſoribus rogauit.

Trac. Domine exaudi ora- psal. 101
tionem meam, ⁊ clamor meus ad te veniat. ℣. Ne auertas faciem tuam à me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurez tuam. ℣. In quacunqꝫ die inuocauero te, velociter exaudi me. ℣. Quia defecerũt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut in frixorio confrixa ſunt. ℣. Percuſſus ſum ſicut fenum, ⁊ aruit cor meuꝫ, quia oblitus ſum manducare panem meum. ℣. Tu exurgens domine miſereberis Sion: quia venit tempus miſerendi eius.

¶ Paſſio domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundum Lucam.

IN illo tempore. C. 22
Appropinquabat dies feſtus azymorũ, qui dicitur paſcha: ⁊ querebant principes ſacerdotũ ⁊ ſcribę, quomodo Jeſũ interficerent: timebant vero plebem. Intrauit autez ſatanas in Judã, qui cognominabať Iſcariotes, vnũ de duodecim: ⁊ abijt, ⁊ locutus eſt cũ principibꝰ ſacerdotũ, ⁊ magiſtratibꝰ, quemadmodũ illũ traderet eis. Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniam illi dare. Et ſpopõdit. Et querebat opportunitatem, vt traderet illũ ſine turbis. Uenit autem

autеʒ dies azymoꝛum, in qua ne
ceſſe erat occidi paſcha. Et miſit
Petrum ꝛ Joannem, dicens.
✠ Eũtes parate nobis paſcha,
vt manducemus. C. At illi dixe
runt. S. Ubi vis paremus? C.
Et dixit ad eos. ✠ Ecce intro
eũtibus vobis in ciuitaté, occur
ret vobis homo amphoꝛam a
quę poꝛtans: ſequimini eum in
domum, in quaʒ intrat, ꝛ dicetis
patrifamilias domus. Dicit ti
bi magiſter. Ubi eſt diuerſoꝛiũ,
vbi paſcha cũ diſcipulis meis mã
ducem? Et ipſe vobis oſtendet
cęnaculum magnũ ſtratum: ꝛ ibi
parate. C. Euntes autem inue
nerunt ſicut dixit illis Jeſus: ꝛ pa
rauerũt paſcha. Et cum facta eſ
ſet hoꝛa diſcubuit, ꝛ duodeciʒ a
poſtoli cum eo, ꝛ ait illis. ✠ Deſi
derio deſideraui hoc paſcha mã
ducare vobiſcũ, antequã patiar.
Dico eniʒ vobis, quia ex hoc nõ
manducabo illud donec implea
tur in regno dei. C. Et accepto
calice gratias egit, ꝛ dixit. ✠ Ac
cipite, ꝛ diuidite inter vos. Dico
enim vobis: quod non bibaʒ de
generatione vitis, donec regnũ
dei veniat. C. Et accepto pane,
gratias egit, ꝛ fregit: ꝛ dedit eis,
dicẽs. ✠ Hoc eſt coꝛpus meuʒ,
qđ pꝛo vobis datur. Hoc facite
in meam commemoꝛationẽ. C.
Similiter ꝛ caliceʒ, poſtquã cęna
uit dicens. ✠ Hic calix nouũ te
ſtamentuʒ eſt in ſanguine meo, q
pꝛo vobis effundetur. Ueruntã
men ecce manus tradentis me,
mecuʒ eſt in menſa. Et quideʒ fi
lius hominis, ſecunduʒ quod dif
finitũ eſt, vadit: veruntamen vę
homini illi, per quem tradetur.
C. Et ipſi cęperunt quęrere in
ter ſe, quis eſſet ex eis, q hoc factu
rus eſſet. Facta eſt autẽ ꝛ contẽ
tio inter eos, quis eoꝛuʒ videre
tur eſſe maioꝛ. Dixit autẽ eis. ✠
Reges gentiuʒ dominantur eo
rum: ꝛ qui poteſtateʒ habent ſu
per eos, benefici vocãtur. Uos
autẽ non ſic: ſed qui maioꝛ eſt in
vobis, fiat ſicut minoꝛ: ꝛ qui pꝛę
ceſſoꝛ eſt, ſicut miniſtratoꝛ. Nam
quis maioꝛ eſt, qui recumbit, an
qui miniſtrat? Nonne qui recum
bit? Ego auteʒ in medio veſtruʒ
ſuʒ, ſicut qui miniſtrat: vos autẽ
eſtis qui permãſiſtis mecũ in ten
tationibus meis. Et ego diſpo
no vobis ſicut diſpoſuit mihi pa
ter meus regnum: vt edatis ꝛ bi
batis ſuper menſam meam in re
gno meo: ꝛ ſedeatis ſuper thꝛo
nos, iudicãtes duodecim tribus
Iſrael. C. Ait aũt dñs Simoni.
✠ Simon, ecce ſatanas expeti
uit vos, vt cribꝛaret ſicut triticũ.
Ego autem rogaui pꝛo te, vt nõ
deficiat fides tua: ꝛ tu aliquan
do conuerſus, confirma fratres
tuos. C. Qui dixit ei. S. Domi
ne, tecum paratus ſum ꝛ in carce
rem ꝛ in moꝛtem ire. C. At ille
dixit. ✠ Dico tibi Petre, nõ cã
tabit hodie gallus donec ter ab
neges noſſe me. C. Et dixit eis.
✠ Quando miſi vos ſine ſaccu
lo, ꝛ pera, ꝛ calciamentis: nun
quid aliqđ defuit vobis? C. At
illi dixerunt. S. Nihil. C. Dixit
ergo

ergo eis. ✠ Sed nũc qui habet
ſacculũ, tollat ſimiliter ⁊ peram.
Et qui non habet, vẽdat tunicã
ſuam, ⁊ emat gladiũ. Dico enim
vobis, quoniã adhuc hoc qđ ſcri-
ptum eſt, oportet impleri in me,
Et cum iniquis deputatus eſt.
Etenim ea quę ſunt de me, fineꝫ
habẽt. C. At illi dixerũt. S. Do
mine, ecce gladij duo hic. C. At
ille dixit eis. ✠ Satis eſt. C. Et
egreſſus ibat ſecundum conſue-
tudinem in montem oliuarum.
Secuti ſunt autem illũ ⁊ diſcipu-
li. Et cum perueniſſet ad locum,
dixit illis. ✠ Orate, ne intretis in
tentationeꝫ. C. Et ipſe auulſus
eſt ab eis quantũ iactus eſt lapi-
dis, ⁊ poſitis genibus orabat, di
cens. ✠ Pater ſi vis, trãsfer cali
cem iſtũ a me. Veruntamen non
mea volũtas, ſed tua fiat. C. Ap
paruit auteꝫ illi angelus de cęlo,
confortans euꝫ. Et factus in a-
gonia, prolixius orabat. Et fa-
ctus eſt ſudor eius, ſicut guttę
ſanguinis decurrentis in terraꝫ.
Et cum ſurrexiſſet ab oratione,
⁊ veniſſet ad diſcipulos ſuos, in-
uenit eos dormiẽtes prę triſtitia:
⁊ ait illis. ✠ Quid dormitis? ſur
gite, orate, ne intretis in tẽtatio-
nẽ. C. Adhuc eo loquente, ecce
turba: ⁊ qui vocabatur Judas,
vnus de duodecim, antecedebat
eos: ⁊ appropinquauit Jeſu, vt
oſcularetur eum. Jeſus autẽ di-
xit illi. ✠ Juda, oſculo filiuꝫ ho-
minis tradis? C. Videntes au-
teꝫ hi qui circa ipſuꝫ erant, quod
futurum erat, dixerunt ei. S.
Dñe ſi percutimus in gladio? C.
Et ꝑcuſſit vnus ex eis ſeruũ prin
cipis ſacerdotũ: ⁊ amputauit au-
riculã eius dexterã. Reſpõdens
autem Jeſus, ait. ✠ Sinite vſqꝫ
huc. C. Et cuꝫ tetigiſſet auricu-
lam eius, ſanauit eũ. Dixit auteꝫ
Jeſus ad eos qui venerãt ad ſe,
principes ſacerdotũ ⁊ magiſtra-
tus tẽpli, ⁊ ſeniores. ✠ Quaſi ad
latronẽ exiſtis cuꝫ gladijs ⁊ fuſti-
bus? Cũ quotidie vobiſcũ fue-
riꝫ in tẽplo, nõ extẽdiſtis manus
in me. Sed hęc eſt hora veſtra, ⁊
poteſtas tenebrarũ. C. Cõpre-
hendentes autẽ eũ, duxerunt ad
domuꝫ principis ſacerdotuꝫ. Pe
trus vero ſequebatur eum a lon
ge. Accenſo auteꝫ igne in medio
atrij, ⁊ circunſedẽtibus illis, erat
Petrus in medio eorum. Queꝫ
cum vidiſſet ancilla q̃dam ſeden-
teꝫ ad lumen, ⁊ eum fuiſſet intui-
ta, dixit. S. Et hic cum illo erat.
C. At ille negauit eũ, dicẽs. S.
Mulier non noui illum. C. Et
poſt puſillum alius videns eum,
dixit. S. Et tu de illis es. C. Pe
trus vero ait. S. O homo non
ſuꝫ. C. Et interuallo facto, qua-
ſi horę vnius: alius quidam affir
mabat dicens. S. Verè ⁊ hic cũ
illo erat. Nã ⁊ Galileus eſt. C.
Et ait Petrus. S. Homo ne-
ſcio quid dicis. C. Et continuo
adhuc illo loquẽte, cantauit gal-
lus. Et conuerſus dominus re-
ſpexit Petrũ. Et recordatus eſt
Petrus verbi dñi, ſicut dixerat:
quia prius quãꝫ gallus cãtet, ter
me negabis. Et egreſſus foras

Petrus

Petrus fleuit amarè. Et viri q̃ tenebāt Jeſum, illudebant ei, cędentes. Et velauerunt eū: ⁊ percutiebant faciem eius: ⁊ interrogabāt euʒ dicentes. S. Prophetiza, quis eſt qui te percuſſit? C. Et alia multa blaſphemantes dicebant in eum. Et vt factus eſt dies, conuenerunt ſeniores plebis ⁊ principes ſacerdotū ⁊ ſcribę, ⁊ duxerunt illuʒ in concilium ſuuʒ, dicentes. S. Si tu es Chriſtus, dic nobis. C. Et ait illis. ✠ Si vobis dixero, nō credetis mihi: ſi autē ⁊ interrogauero, nō reſpondebitis mihi, neq̄ʒ dimittetis. Ex hoc autē erit filius hominis ſedens à dextris virtutis dei. C. Dixerunt autem omnes. S. Tu ergo es filius dei? C. Qui ait. ✠ Vos dicitis quia ego ſuʒ. C. At illi dixerunt. S. Quid adhuc deſideramus teſtimonium? Ipſi eniʒ audiuimus de ore eius. C. Et ſurgens omnis multitudo eorū, duxerūt illū ad Pilatū. Cęperunt autē accuſare illuʒ, dicētes. S. Hūc inuenimus ſubuertentem gentē noſtram: ⁊ prohibenteʒ tributa dari Cęſari: ⁊ dicentem ſe Chriſtuʒ regeʒ eſſe. C. Pilatus autem interrogauit eū, dicens. S. Tu es rex Judęorum? C. At ille reſpondēs ait. ✠ Tu dicis. C. Ait auteʒ Pilatus ad principes ſacerdotū, ⁊ turbas. S. Nihil inuenio cauſę in hoc homine. C. At illi inualeſcebant, dicentes. S. Cōmouit populū, docens per vniuerſaʒ Judęaʒ, incipiens à Galilęa vſque huc. C. Pilatus auteʒ audiens Galilęaʒ, interrogauit ſi homo Galilęus eſſet. Et vt cognouit q̄ de Herodis poteſtate eſſet, remiſit eū ad Herodem, qui ⁊ ipſe Hieroſolymis erat illis diebus. Herodes autem viſo Jeſu, gauiſus eſt valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre illū, eo q̄ audierat multa de illo: ⁊ ſperabat ſignum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat auteʒ illū multis ſermonibus. At ipſe nihil illi reſpōdebat. Stabant aūt principes ſacerdotū ⁊ ſcribę conſtāter accuſantes eū. Spreuit autem illū Herodes cum exercitu ſuo: ⁊ illuſit īdutū veſte alba, ⁊ remiſit ad Pilatū. Et facti ſūt amici Herodes ⁊ Pilatꝰ in ipſa die: nā antea inimici erāt adinuicem. Pilatus auteʒ cōuocatis principibus ſacerdotum, ⁊ magiſtratibus, ⁊ plebe, dixit ad illos. S. Obtuliſtis mihi hunc homineʒ, quaſi auertentem populum: ⁊ ecce ego coram vobis interrogās, nullam cauſam inuenio in homine iſto ex his, in quibus eum accuſatis. Sed neque Herodes. Nam remiſi vos ad illum: ⁊ ecce, nihil dignum morte actuʒ eſt ei. Emendatum ergo illum dimittam. C. Neceſſe auteʒ habebat dimittere eis per diem feſtum, vnum. Exclamauit autem ſimul vniuerſa turba, dicens. S. Tolle hunc, ⁊ dimitte nobis Barabbam. C. Qui erat propter ſeditionem quandam factam in ciuitate, ⁊ homicidium, miſſus in car-

cerem. Iterum autem Pilatus
locutus eſt ad illos, volẽs dimit-
tere Ieſuz. At illi ſucclamabant,
dicentes. S Crucifige, cruci-
fige eum. C Ille autez tertiò di
xit ad illos. S Quid enim mali
fecit iſte? Nullam cauſaz mortis
inuénio in eo. Corripiam ergo
illuz, ꝛ dimittaz. C At illi inſta-
bãt vocibus magnis poſtulãtes
vt crucifigeretur: ꝛ inualeſcebãt
voces eorum. Et Pilatus adiu-
dicauit fieri petitionem eorum.
Dimiſit autem illis eum qui pro-
pter homicidiũ ꝛ ſeditionez miſ-
ſus fuerat in carcerẽ, quem pete-
bant: Ieſum vero tradidit volũ-
tati eorum. Et cuz ducerent eũ,
apprehenderunt Simónez quẽ-
dam Cyrenenſem venientez de
villa, ꝛ impoſuerunt illi crucem
portare poſt Ieſum. Sequebat
autẽ illum multa turba populi, ꝛ
mulieruz: quę plangebãt ꝛ lamẽ-
tabantur euz. Cõuerſus autem
Ieſus ad illas, dixit. ✠ Filię hie
ruſalez, nolite flere ſuper me: ſed
ſuper vos ipſas flete, ꝛ ſup filios
veſtros: Quoniam ecce venient
dies in quibus dicent. Beatę ſtẽ
riles, ꝛ ventres qui non genue-
runt, ꝛ úbera quę nõ lactauerũt.
Tũc incipient dicere montibus,
cadite ſuper nos: ꝛ collibus, ope-
rite nos. Quia ſi in viridi ligno
hęc faciũt: in arido quid fiet? C
Ducebantur autez ꝛ alij duo ne-
quam cuz eo, vt interficerentur.
Et poſtquã venerunt in locum
qui vocatur Caluarię, ibi crucifi
xerunt eũ: ꝛ latrones, vnuz à dex
tris, ꝛ alterum à ſiniſtris. Ieſus
autẽ dicebat. ✠ Pater dimitte
illis: nõ enim ſciũt quid faciunt.
C Diuidentes vero veſtimenta
eius, miſerunt ſortes. Et ſtabat
populus ſpectans, ꝛ deridebant
eum principes cũ eis, dicentes.
S Alios ſaluos fecit: ſe ſaluũ fa
ciat, ſi hic eſt Chriſtus, dei electus.
C Illudebant autẽ ei ꝛ milites
accedentes, ꝛ acetum offerentes
illi, ꝛ dicẽtes. S Si tu es rex Iu-
dęorum, ſaluum te fac. C Erat
autem ꝛ ſuperſcriptio ſcripta ſu-
per euz literis gręcis, ꝛ latinis, ꝛ
hebraicis: Hic eſt rex Iudęorũ.
Unus autẽ de his qui pendebãt
latronibus, blaſphemabat eũ di-
cens. S Si tu es Chriſtus, ſal-
uum fac temetipſum, ꝛ nos. C
Reſpondens autem alter, incre
pabat eum dicens. S Neqz tu
times deũ, qui in eadẽz dãnatio-
ne es? Et nos quidem iuſtè, naz
digna factis recipimus: hic vero
nihil mali geſſit. C Et dicebãt
ad Ieſum. S Domine, memen-
to mei, cũ veneris in regnũ tuuz.
C Et dixit illi Ieſus. ✠ Amen
dico tibi: hodie mecuz eris in pa
radiſo. C Erat autez ferè hora
ſexta: ꝛ tenebrę factę ſunt in vni-
uerſã terram, vſque in horaz no-
naz. Et obſcuratus eſt Sol: ꝛ ve
lum templi ſciſſuz eſt mediũ. Et
clamãs Ieſus voce magna, ait:
✠ Pater in manus tuas cõmen
do ſpiritũ meum. C Et hęc di-
cens, expirauit. Hic pauſatur ali
quantulum, ꝛ genuflectitur. Ui-
dens autem Centurio qđ factũ
fue-

fuerat,gloꝛificauit deuʒ,dicens.
S Uere hic homo iuſtus erat.
V Et omnis turba eoꝛuʒ,qui ſi-
mul aderāt ad ſpectaculuʒ iſtud,
⁊ videbāt quę fiebant:percutiē-
tes pectoꝛa ſua,reuertebantur.
Stabant auteʒ omnes noti eius
à longe: ⁊ mulieres, quę ſecutę
erant euʒ à Galilea,hęc vidētes.
Hic legitur in tono euangelij:
⁊ alia fiunt vt ſupra.

ET ecce vir nomine Joſeph
qui erat decurio: vir bo-
nus,⁊ iuſtus: hic non cōſenſerat
conſilio ⁊ actibus eoꝛum:ab Ari-
mathia ciuitate Judeę: qui expe
ctabat ⁊ ipſe regnuʒ dei. Hic ac-
ceſſit ad Pilatuʒ,⁊ petijt coꝛpus
Jeſu. Et depoſituʒ inuoluit ſin-
done:⁊ poſuit euʒ in monumēto
exciſo, in quo nondum quiſquaʒ
poſitus fuerat. Offert. Domi-
ne exaudi oꝛationem meaʒ,⁊ cla-
moꝛ meus ad te pueniat:ne auer
tas faciem tuam à me. Secreta.

SUſcipe,q̄s dn̄e,munus ob-
latū,⁊ dignanter operare:
vt qđ paſſionis filij tui dn̄i noſtri
myſterio gerimꝰ,pijs effectibus
cōſequamur. Per eū.do. Pro-
tege. vel Oblatis. Cōio. Po-
pſal. tum meū cum fletu temperabā:
101 quia eleuans alliſiſti me: ⁊ ego ſi-
cut fęnū àrui:tu autē dn̄e in ęter-
num permanes:tu exurgens mi-
ſereberis Sion, quia venit tem-
pus miſerendi eius. Poſtcōmu.

LArgire ſenſibus noſtris o-
mnipotens deus:vt,per tē
poꝛalem filij tui moꝛteʒ,quā my-
ſteria veneranda teſtātur,vitam
te nobis dediſſe perpetuam con-
fidamus. Per eundeʒ. vel Quę
ſumus. vel Hęc nos q̄ſumus.
Super populum. Oremus.
Humiliate capita veſtra Deo.

REſpice,q̄s dn̄e,ſuper hanc
familiā tuā: p qua dn̄s no-
ſter Jeſus Chꝛiſtus non dubita-
uit manibus tradi nocētū,⁊ Cru
cis ſubire toꝛmentū. Qui tecuʒ.

¶ Feria quīta in Cena domini.
Statio ad ſanctum Joannem in
Laterano. Introitus.

NOs autē gal. 6
gloꝛiari o-
poꝛtet in Cruce
domini noſtri
Jeſu Chꝛiſti,in
quo eſt ſalus,vi
ta,⁊ reſurrectio
noſtra:p quē ſal
uati, ⁊ liberati
ſumus. pſalmus. Deus miſerea
tur noſtri,⁊ benedicat nobis: il-
luminet vultum ſuum ſuper nos
⁊ miſereatur noſtri. Nos auteʒ
gloꝛiari. dicit Gloꝛia in excelſis.
Et tūc pulſantur cāpanę,⁊ dein-
ceps nō amplius vſque ad Sab-
batum ſanctum. Oꝛatio.

DEus, à quo ⁊ Judas rea-
tus ſui pęnam,⁊ confeſſio-
nis ſuę latro pꝛęmium ſumpſit:
concede nobis tuę pꝛopitiatio-
nis effectum:vt ſicut in paſſione
ſua Jeſus Chꝛiſtus dn̄s noſter
diuerſa vtriſq; intulit ſtipendia
meritoꝛū:ita nobis, ablato vetu
ſtatis erroꝛe, reſurrectionis ſuę
gratiā largiatur. Qui tecū viuit.
Et hęc oꝛatio tantum dicitur.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

i.c.ii Fratres: Conuenientibus vobiſ in vnum, iam non eſt dominicam cęnam manducare. Unuſquiſq; eniz cęnam ſuaz prę ſumit ad manducandū. Et alius quidem eſurit: alius autē ebrius eſt. Nūquid domos nō habetis ad manducandum ⁊ bibendum? Aut eccleſiam dei contemnitis: ⁊ cōfunditis eoſ qui nō habent? Quid dicaz vobiſ? Laudo voſ. In hoc non laudo. Ego enim accepi a domino, qđ ⁊ tradidi vobiſ: quoniam dominuſ Jeſus in qua nocte tradebat̃, accepit panez: ⁊ grās agens fregit, ⁊ dixit. Accipite, ⁊ manducate: hoc eſt corpus meuz qđ pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationem. Similiter ⁊ calicem, poſtquaz cęnauit, dicens. Hic calix nouum teſtamentum eſt in meo ſanguine. Hoc facite, quotieſcunque bibetiſ, in meam cōmemorationem. Quotieſcunque enim manducabitis panem hunc, ⁊ calicem bibetis: mortem domini annunciabitiſ, donec veniat. Itaque quicunque manducauerit panem, ⁊ biberit calicem domini indignè: reus erit corporis, ⁊ ſanguinis domini. Probet autem ſeipſum homo: ⁊ ſic, de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat, ⁊ bibit indignè, iudicium ſibi manducat ⁊ bibit, non dijudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi ⁊ imbecilles: ⁊ dormiunt multi. Quod ſi noſmetipſoſ dijudicaremus: non utique iudicaremur. Dū iudicamur autem: a domino corripimur: vt non cū hoc mundo damnemur.

Gradua. Chriſtus factuſ eſt pro nobis phi
obediēs vſq; ad mortez, mortē 2
autez crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illuz: ⁊ dedit illi nomē, qđ eſt ſuper omne nomē.

Seq. ſancti euang. ſm Joannez.

Ante diem Jo
feſtum paſche, 13
ſciens Jeſus qa venit hora eiuſ vt trāſeat ex hoc mūdo ad patrē: cū dilexiſſet ſuoſ, qui erāt in mūdo, in finez dilexit eos. Et cęna facta, cū diabolus iaz miſiſſet in cor: vt traderet eū Judas Simonis Iſcariotes: ſciens quia omnia dedit ei pater in manus, ⁊ quia a deo exiuit, ⁊ ad deum vadit: ſurgit a cęna, ⁊ ponit veſtimēta ſua. Et cum accepiſſet linteū, pręcinxit ſe. Deinde miſit aquaz in peluim, ⁊ cępit lauare pedes diſcipulorū, ⁊ extergere linteo quo erat pręcinct⁹. Uenit ergo ad Simonem Petrū. Et dicit ei Petruſ. Domine, tu mihi lauas pedes? Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Quod ego facio, tu neſcis modo: ſcies autem poſtea. Dicit ei Petrus. Non lauabis mihi pedes in ęternū. Reſpondit ei Jeſus. Si non lauero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Si-

mon

mon Petrus. Domine, non tantum pedes meos, ſed ⁊ manus ⁊ caput. Dicit ei Jeſus. Qui lotus eſt, non indiget niſi vt pedes lauet, ſed eſt mūdus totus. Et vos mundi eſtis, ſed nō omnes. Sciebat enim quiſnã eſſet qui traderet eū: propterea dixit, non eſtis mundi omnes. Poſtquàm ergo lauit pedes eorū, accepit veſtimēta ſua. Et cum recubuiſſet iterū, dicit eis. Scitis quid fecerim vobis? Vos vocatis me magiſter, ⁊ domine: ⁊ bene dicitis. Sum ēte nim. Si ergo ego laui pedes veſtros, dominus ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim dedi vobis, vt quemadmodum ego feci vobis, ita ⁊ vos faciatis. Et di Credo. Offerto. Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me: dextera domini fecit virtutem: non moriar, ſed viuam: ⁊ narrabo opera domini. Secre.

IPſe tibi quęſumus, domine ſācte, pater omnipotēs, ęterne deus, ſacrificiū noſtrū reddat acceptū, qui diſcipulis ſuis in ſui cōmemoratione hoc fieri hodierna traditione mōſtrauit, Jeſus Chriſtus filius tuus, dñs noſter. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate ſpūs. Pręfatio de Cruce. Qui ſalutē humani generis. folio. iii. Infra actionem.

COmmunicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes, quo dominus noſter Jeſus Chriſtus pro nobis eſt traditus. Sed ⁊ memoriam venerantes, in primis glorioſę ſemperque virginis Marię, genitricis dei, ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti. Sed ⁊ beatorum apoſtolorum ac martyrum tuorum Petri ⁊ Pauli, Andreę, Jacobi, Joannis, Thomę, Jacobi, Philippi, Bartholomei, Matthei, Simonis, ⁊ Thadei: Lini, Cleti, Clementis, Xiſti, Cornelij, Cypriani, Laurentij, Chryſogoni, Joannis ⁊ Pauli, Coſmę, ⁊ Damiani, ⁊ omnium ſanctorum tuorum: quorum meritis, precibusque concedas: vt in omnibus protectionis tuę muniamur auxilio. Per eundem Chriſtum dñm noſtrum. Amē.

Alia infra actionem.

HAnc igitur oblationẽ ſeruitutis noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, quam tibi offerimus ob diem, in quē dominus noſter Jeſus Chriſtus tradidit diſcipulis ſuis corporis ⁊ ſanguinis ſui myſteria celebranda: quęſumus dñe, vt placatus accipias: dieſq; noſtros in tua pace diſponas: atque ab ęterna damnatione nos ēripi, ⁊ in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per eundem Chriſtū dñm noſtrū. Amē.

QUam oblationem tu deus in omnibus, q̃ſumus, Benedictam ✠ Aſcriptam ✠ Ratam ✠ Rationabilẽ, acceptabilemq; facere digneris: vt nobis Corpus ✠ ⁊ ſanguis ✠ fiat dilectiſſimi filij tui Dñi noſtri Jeſu Chriſti. Alia infra actionem.

QUi pridie, quàm pro noſtra omniumq; ſalute patere-

tur, hoc eſt, hodie: accepit panē in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: ⁊ eleuatis oculis in cęlum ad te. ⁊c. Agnus dei dicit: ſed Pax non datur.

¶ Hodie reſeruat ſacerdos i loco honeſto ⁊ cōuenienti vnā hoſtiā conſecratā pro die ſequenti in quo nō conficitur: vel etiā plures, ſi neceſſe fuerit, pro infirmis: ſanguinē vero totū ſumit. Deinde fiat cōio: ⁊ poſtea cōplet miſ. Cōio. Dñs Jeſus poſtquā cęnauit cū diſcipulis ſuis, lauit pedes eorum, ⁊ ait illis: ſcitis quid fecerim vobis ego dominus ⁊ magiſter: exemplū dedi vobis, vt ⁊ vos ita faciatis. Poſtcōm.

Jo. 13.

Refecti vitalibus alimentis quęſumus dñe deus noſter: vt quod tempore noſtrę mortalitatis cultu exequimur, tuę immortalitatis munere conſequamur. Per dñm. Et dī Ite miſſa eſt. ¶ Finita miſſa, accēdunt intortitia, ⁊ fit proceſſio more ſolito. Celebrans genuflectit ante altare, imponit incenſum in duobus thuribulis, ⁊ cū altero incenſat ter ſacramētū: deinde de manu diaconi accepto calice cum ſacramento, ⁊ cooperto extremitatibus veli, quo eius humeri tegūtur, procedit medius inter diacōnū à dextris, ⁊ ſubdiaconū à ſiniſtris ſub baldachino, duobus acoluthis ſacramētū continuè incenſantibus vſq; ad locū prępaeratū, vbi pro craſtino ſeruandū eſt. Interea dū fit proceſſio cātatur hymnus. Pange lingua glorioſi. Repoſito ſacramento, ⁊ rurſus incēſato, in choro dicant veſperę: poſtea ſacerdos cum miniſtris denudet altaria legendo añam, Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtē meam miſerunt ſortem. cum toto pſalmo. Deus deus meus reſpice in me. ¶ Poſt denudationem altariū, hora competenti, facto ſigno cū tabula, conueniūnt Clerici ad faciendum mandatum. Superior abluit pedes inferioribus: tergit, ⁊ oſculatur. Et interim hęc ſubſcripta cantantur: vel omnia, vel in parte pro diſpoſitione cantorum. Antiphona. Mandatum nouum do vobis: vt diligatis inuicem, ſicut dilexi vos, dicit dominus. Ps. Beati immaculati in via, qui ambulāt in lege domini. Et repetitur immediate antipho. Mandatū nouum. Et ſic alię antiphonę, quę habent pſalmos, vel verſus, repetuntur. Et de quolibet pſalmo nō dicitur niſi vnus verſus. Antiphona. Poſtquā ſurrexit dominus à cęna, miſit aquam in peluim, ⁊ cępit lauare pedes diſcipulorum ſuorum: hoc exemplum reliquit eis. Pſalmus. Magnus dominus, ⁊ laudabilis nimis in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius. Antiphona. Dominus Jeſus poſtquā cęnauit cum diſcipulis ſuis, lauit pedes eorum, ⁊ ait illis: ſcitis quid fecerim vobis ego dominus ⁊ magiſter: exemplum dedi vobis: vt ⁊ vos ita faciatis. Pſalmus. Benedixiſti

nedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatē Jacob. Antiph. Dñe tu mihi lauas pedes? reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi non lauero tibi pedes, non habebis partem mecum. ℣. Venit ergo ad Simonem Petrum, ⁊ dixit ei Petrus. Et repetitur antiph. Dñe, tu mihi lauas pedes? reſpōdit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi non lauero tibi pedes, non habebis partem mecū. ℣. Qđ ego facio tu neſcis modo: ſcies autem poſtea. Tertio repetitur antiph. Domine, tu mihi lauas pedes? reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei: ſi nō lauero tibi pedes, non habebis partem mecum. ℣. Si ego dominus, ⁊ magiſter veſter laui vobis pedes: quanto magis debetis alter alterius lauare pedes? Pſal. Audite hec omnes gentes: auribus percipite qui habitatis orbem. Aña. In hoc cognoſcēt oēs, qꝛ mei eſtis diſcipuli: ſi dilectionez habueritis adinuicem. ℣. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Antiph. Maneant in vobis fides, ſpes charitas: tria hec: maior autem horum eſt charitas. ℣. Nunc autem manent fides, ſpes, charitas, tria hec: maior horum eſt charitas. Antiph. Benedicta ſit ſancta Trinitas, atque indiuiſa vnitas: confitebimur ei, quia fecit nobiſcuz miſericordiā ſuam. ℣. Benedicamus patrez, ⁊ filium, cum ſancto ſpiritu. Ps. Quàm dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiſcit ⁊ deficit anima mea in atria domini. Aña. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Cōgregauit nos in vnuz Chriſti amor. ℣. Exultemus, ⁊ in ipſo iucundemur. ℣. Timeamus, ⁊ amemus deum viuum. ℣. Et ex corde diligamus nos ſyncero. Et repetitur aña. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Simul ergo cum in vnum cōgregamur. ℣. Ne nos mente diuidamur, caueamus. ℣. Ceſſent iurgia maligna, ceſſent lites. ℣. Et in medio noſtri ſit Chriſtus deus. Et repetit aña. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Simulquoqꝫ cū beatis videamus. ℣. Glorianter vultum tuum Chriſte deus. ℣. Gaudiū quod eſt immenſum, atque probū. ℣. Secula per infinita ſeculorum. Amen. Poſt lotionem, qui aliis abluit pedes, capite detecto dicit Pater noſter. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Tu mandaſti mādata tua domine. ℟. Cuſto diri nimis. ℣. Tu lauaſti pedes diſcipulorū tuorum. ℟. Opera manuum tuarum ne deſpicias. ℣. Dñe exaudi orationem meā. ℟. Et clamor meꝰ ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Adeſto dñe, queſumus, officio ſeruitutis noſtre: ⁊ quia tu diſcipulis tuis pedes lauare dignatus es: ne deſpicias opera manuum tuarum, que nobis retinenda mandaſti: vt ſicut hic nobis ⁊ à nobis exteriora abluūtur inquinamēta: ſic à te omniuz noſtrū interiora lauentur pecca-

ta. Quod ipſe preſtare digneris,
qui viuis ⁊ regnas deus, per om-
nia ſecula ſeculorũ. ℟. Amen.

¶ Feria vj. in paraſceue. Sta-
tio ad ſanctam Crucem in
Hieruſalem.

Hora Jnita nona, ſacerdos ⁊ miniſtri induti veſtimẽtis nigri coloris, p̃cedũt ſine luminaribus, ⁊ incenſo: ⁊ ante altare proſtrati aliquãdiu orant. Interim acoluthi vnam tantum tobaleam extendunt ſuper altare. Sacerdos cũ miniſtris facta oratione accedit ad altare: deinde ſubdiaconus procedit ad legendum, ⁊ ſine titulo incipit prophetiam.

Oſe 6. Hec dicit dominus. In tri-
bulatione ſua mane cõſur-
gent ad me. Venite, reuertamur
ad dominum: quia ipſe cepit, ⁊
ſanabit nos: percutiet, ⁊ curabit
nos. Viuificabit nos poſt duos
dies, ⁊ i die tertio ſuſcitabit nos,
⁊ viuemus in cõſpectu eius. Scie-
mus, ſequemurque, vt cognoſca-
mus dñm. Quaſi diluculũ prepa-
ratus eſt egreſſus eius: ⁊ veniet
quaſi imber nobis tẽporaneus
⁊ ſerotinus terre. Quid faciam ti-
bi Ephraim? Quid faciam tibi
Juda? Miſericordia veſtra qua-
ſi nubes matutina: ⁊ quaſi ros
mane pertrãſiens. Propter hoc
dolaui in prophetis, occidi eos
in verbis oris mei. Et iudicia
tua, quaſi lux egredientur. Quia
miſericordiam volui, ⁊ non ſacri-
ficiũ: ⁊ ſcientiã dei pluſquam ho-
locauſta. Trac. Dñe, audiui au- Aba.
ditum tuum, ⁊ timui: conſidera- 3.
ui opera tua, ⁊ expaui. ℣. In me-
dio duorum animalium innote-
ſces: dũ appropinquauerint an-
ni, cognoſceris: dũ aduenerit tẽ-
pus, oſtenderis. ℣. In eo, dum
cõturbata fuerit anima mea: in
ira, miſericordie memor eris. ℣.
Deus a Libano veniet ⁊ ſanctus
de monte vmbroſo, ⁊ condenſo.
℣. Operuit celos maieſtas eius:
⁊ laudis eius plena eſt terra. Fi-
nito tractu ſacerdos dicit Ore-
mus. diaconus Flectamus ge-
nua. ⁊ ſubdiaconus Leuate.

Deus, a quo ⁊ Judas prodi-
tor reatus ſui penam, ⁊ con-
feſſionis ſue latro premium ſum-
pſit: concede nobis tue propitia-
tionis effectum: vt ſicut in paſſio-
ne ſua Jeſus Chriſtus dominus
noſter diuerſa vtriſque intulit ſti-
pendia meritorum: ita nobis,
ablato vetuſtatis errore, reſurre-
ctionis ſue gratiam largiatur.
Qui tecum viuit ⁊ regnat in vni-
tate ſpiritus ſancti deus: per om-
nia ſecula ſeculorũ. ℟. Amen.

In diebus illis. Dixit dñs Exo.
ad Moyſen ⁊ Aaron in ter- 12.
ra Aegypti. Menſis iſte, vobis
principiũ menſiũ: primus erit in
menſibus anni. Loquimini ad
vniuerſum cetum filiorũ Iſrael,
⁊ dicite ei. Decima die menſis
huius tollat vnuſquiſque agnũ
per familias, ⁊ domos ſuas. Sin
autem

autem minor eſt numerus, vt ſuf-
ficere poſſit ad veſcenduʒ agnũ:
aſſumet vicinũ ſuuʒ, qui iunctus
eſt domui ſuę: iuxta numeruʒ ani-
marũ quę ſufficere poſſunt ad e-
ſuʒ agni. Erit autē agnus abſqʒ
macula, maſculus anniculus: iux
ta quē ritũ tolletis ⁊ hędum. Et
ſeruabitis eũ vſqʒ ad quartãde-
cimã dieʒ menſis huius. Immo-
labitqʒ eum vniuerſa multitudo
filiorũ Iſrael ad veſperaʒ. Et ſu-
mēt de ſanguine eius: ac ponent
ſuper vtrunqʒ poſteʒ, ⁊ in ſuper-
liminaribus domorũ, in quibus
comedēt illũ. Et edēt carnes no
cte illa aſſas igni, ⁊ açymos panes
cũ lactucis agreſtibus. Non co-
medetis ex eo crudũ quid, nec co
ctũ aqua, ſed aſſum tantum igni.
Caput cũ pedibus eius ⁊ inteſti-
nis vorabitis: ⁊ os eius nõ cõfrin
getis: nec remanebit ex eo quic-
quam vſque mane. Siquid reſi-
duum fuerit, igni cõburetis. Sic
autem comedetis illum. Renes
veſtros accingetis: ⁊ calciamen-
ta habebitis in pedibus: tenen-
tes baculos in manibus: ⁊ come-
detis feſtinanter. Eſt enim pha-
ſe (ideſt tranſitus) domini. Tra.
pſal. Eripe me domine ab homine
138. malo: a viro iniquo libera me.
℣. Qui cogitauerũt malitias in
corde, tota die conſtituebãt prę-
lia. ℣. Acuerunt linguas ſuas ſi-
cut ſerpentes: venenum aſpiduʒ
ſub labijs eoruʒ. ℣. Cuſtodi me
dñe de manu peccatoris: ⁊ ab ho
minibus iniquis libera me. ℣.
Qui cogitauerunt ſupplantare
greſſus meos: abſconderunt ſu-
perbi laqueũ mihi. ℣. Et funes
extenderunt in laqueũ pedibus
meis: ⁊ iuxta iter ſcandalũ poſue
runt mihi. ℣. Dixi domino, de-
us meus es tu: exaudi dñe voceʒ
orationis meę. ℣. Dñe dñe vir-
tus ſalutis meę: obumbra caput
meum in die belli. ℣. Nec tradas
me a deſiderio meo peccatori: co
gitauerunt aduerſum me: ne de-
relinquas me: ne vnquam exal-
tentur. ℣. Caput circuitus eorũ:
labor labiorum ipſorum operiet
eos. ℣. Ueruntamen iuſti confi-
tebuntur nomini tuo: ⁊ habita-
bunt recti cum vultu tuo.

Finito tractu, paſſio ſuper nudũ pulpitum dicitur.

¶ Paſſio domini noſtri Jeſu Chriſti ſecundum Joannem.

IN illo tē- ca. 18
pore: E-
greſſus eſt Jeſ⁹
cum diſcipulis
ſuis trans tor-
renteʒ Cedrõ,
vbi erat hor-
tus, in quē intro
iuit ipſe, ⁊ diſci-
puli eius. Sciebat autem ⁊ Ju-
das qui tradebat eum, locum:
quia frequenter Jeſus conuene
rat illuc cum diſcipulis ſuis.
Judas ergo cum accepiſſet co-
hortem, ⁊ a pontificibus ⁊ pha-
riſeis miniſtros, venit illuc cum
laternis, ⁊ facibus, ⁊ armis. Je-
ſus itaqʒ ſciens omnia, quę ventu
ra erant ſup euʒ, proceſſit, ⁊ dixit
eis. ✠ Queʒ quęritis? C. Re-
ſpon-

ſponderunt ei. S Jeſum Nazarenum. C Dixit eis Jeſus. ✠ Ego ſum. C Stabat autem ⁊ Judas, qui tradebat eum, cum ipſis. Ut ergo dixit eis, ego ſum: abierunt retrorſuꝫ, ⁊ ceciderunt in terram. Iterum ergo eos interrogauit. ✠ Quem queritis? C Illi autem dixerunt. S Jeſum Nazarenum. C Reſpondit Jeſus. ✠ Dixi vobis, quia ego ſum. Si ergo me queritis, ſinite hos abire. C Ut impleretur ſermo quem dixit: quia, quos dediſti mihi non perdidi ex eis quenquam. Simō ergo Petrus habens gladium, eduxit eum: ⁊ percuſſit pontificis ſeruuꝫ: ⁊ abſcidit auriculam eius dexteram. Erat autem nomen ſeruo Malchus. Dixit ergo Jeſus Petro. ✠ Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem quem dedit mihi pater, non vis vt bibam illum? C Cohors ergo ⁊ tribunus ⁊ miniſtri Judeorum comprehenderunt Jeſum, ⁊ ligauerunt euꝫ: ⁊ adduxerunt eum ad Annam primum. Erat enim ſocer Caiphe: qui erat pōtifex anni illius. Erat autem Caiphas, qui conſilium dederat Judeis: quia expedit vnum homineꝫ mori pro populo. Sequebatur auteꝫ Jeſum Simon Petrus, ⁊ alius diſcipulus. Diſcipulus autem ille, erat notus pontifici: ⁊ introiuit cum Jeſu in atrium pontificis. Petrus autem ſtabat ad oſtium foris. Exiuit ergo diſcipulus ille q erat notuꝫ pontifici: ⁊ dixit oſtiarie: ⁊ introduxit Petrū. Dixit ergo Petro ancilla oſtiaria. S Nūquid ⁊ tu ex diſcipulis es hominis iſtius? C Dicit ille. S Non ſum. C Stabant autem ſerui ⁊ miniſtri ad prunas, quia frigus erat, ⁊ calefaciebant ſe. Erat autem cum eis ⁊ Petrus ſtans ⁊ calefaciens ſe. Pōtifex ergo interrogauit Jeſum de diſcipulis ſuis ⁊ de doctrina eius. Reſpondit ei Jeſus. ✠ Ego palāꝫ locutus ſum mundo. Ego ſemper docui in ſynagoga, ⁊ in tēplo, quo omnes Judei conueniunt: ⁊ in occulto locutus ſum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierunt quid locutus ſum ipſis. Ecce, hi ſciunt que dixerim ego. C Hec autem cum dixiſſet, vnus aſſiſtens miniſtrorum dedit alapam Jeſu, dicens. S Sic reſpondes pontifici? C Reſpondit ei Jeſus. ✠ Si male locutus ſum, teſtimonium perhibe de malo: ſi autem bene, quid me cedis? C Et miſit eum Annas ligatum ad Caipham pontificem. Erat autem Simon Petrus ſtans, ⁊ calefaciens ſe. Dixerunt ergo ei. S Nūquid ⁊ tu ex diſcipulis eius es? C Negauit ille, ⁊ dixit. S Non ſum. C Dicit ei vnus ex ſeruis pontificis, cognatus eius cuius abſcidit Petrus auriculam. S Nonne ego te vidi in horto cum illo? C Iterum ergo negauit Petrus: ⁊ ſtatim gallus cantauit. Adducūt ergo Jeſum à Caipha in pretorium. Erat autem mane,

mane. Et ipſi non introierunt in
pręto͛rium, vt non contaminarē-
tur: ſed vt manducarent paſcha.
Exiuit ergo Pilatus ad eos fo-
ras, ⁊ dixit. S Quam accuſatio-
nem affertis aduerſus homineʒ
hunc? C Reſponderunt, ⁊ dixe-
runt ei. S Si non eſſet hic ma-
lefactor, non tibi tradidiſſemus
eum. C Dixit ergo eis Pilatus.
S Accipite eum vos, ⁊ ſecun-
dum legem veſtram iudicate eū.
C Dixerunt ergo ei Judęi. S
Nobis nō licet interficere quen-
quam. C Ut ſermo Jeſu imple-
retur, queʒ dixit, ſignificans qua
morte eſſet moriturus. Introi-
uit ergo iterum Pilatus in pręto
rium, ⁊ vocauit Jeſuʒ, ⁊ dixit ei.
S Tu es rex Judęorū? C Re-
ſpondit Jeſus. ✠ A temetipſo
hoc dicis, an alij tibi dixerunt de
me? C Reſpondit Pilatus. S
Nūquid ergo Judęus ſuʒ? Gēs
tua, ⁊ pontifices tradiderunt te
mihi. Quid feciſti? C Reſpon-
dit Jeſus. ✠ Regnum meum
non eſt de hoc mūdo. Si ex hoc
mundo eſſet regnum meum, mi-
niſtri mei vtique decertarent, vt
non traderer Judęis. Nunc au-
tem regnū meū non eſt hinc. C
Dixit itaque ei Pilatus. S Er-
go rex es tu? C Reſpondit Je-
ſus. ✠ Tu dicis, quia Rex ſum
ego. Ego in hoc natus ſum, ⁊ ad
hoc veni in mundum, vt teſtimo-
nium perhibeam veritati. Om-
nis qui eſt ex veritate, audit vo-
cem meam. C Dicit ei Pilatus.
S Quid eſt veritas? C Et cum
hoc dixiſſet, iterum exiuit ad Ju-
dęos, ⁊ dicit eis. S Ego nullaʒ
inuenio in eo cauſam. Eſt autem
conſuetudo vobis, vt vnum di-
mittam vobis in paſcha. Uultis
ergo dimittam vobis regem Ju-
dęorum? C Clamauerunt rur-
ſum omnes dicentes. S Non
hunc, ſed Barabbam. C Erat
autem Barabbas latro. Tunc
ergo apprehendit Pilatus Je-
ſum, ⁊ flagellauit. Et milites ple-
ctentes coronam de ſpinis, impo-
ſuerunt capiti eius: ⁊ veſte pur-
purea circundederunt eum. Et
veniebant ad eum, ⁊ dicebant.
S Aue Rex Judęoruʒ. C Et
dabant ei alapas. Exiuit iterum
Pilatus foras, ⁊ dicit eis. S Ec-
ce adduco eum vobis foras: vt
cognoſcatis, quia in eo nullam
cauſaʒ inuenio. C Exiuit ergo
Jeſus portans ſpineam coronā,
⁊ purpureū veſtimentum. Et di-
cit eis. S Ecce homo. C Cuʒ
ergo vidiſſent eum pontifices ⁊
miniſtri, clamabāt, dicentes. S
Crucifige, crucifige eum. C Di-
cit eis Pilatus. S Accipite euʒ
vos: ⁊ crucifigite. Ego enim nō
inuenio in eo cauſam. C Re-
ſponderunt ei Judęi. S Nos le-
gem habemus: ⁊ ſecundum legē
debet mori, quia filium dei ſe fe-
cit. C Cum ergo audiſſet Pila-
tus hūc ſermoneʒ, magis timuit.
Et ingreſſus eſt pręto͛riuʒ iterū:
⁊ dicit ad Jeſuʒ. S Unde es tu?
C Jeſus autē reſponſū non de-
dit ei. Dicit ergo ei Pilatus. S
Mihi non loqueris? Neſcis, q̄a
po-

poteſtatē habeo crucifigere te, ⁊ poteſtatē habeo dimittere te? C Reſpondit Jeſus. ✠ Non haberes poteſtatem aduerſum me vllam, niſi tibi datum eſſet deſuper. Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. C Et exinde quęrebat Pilatus dimittere eum. Judęi autem clamabant, dicentes. S Si hunc dimittis, non es amicus Cęſaris. Omnis enim qui ſe regem facit, contradicit Cęſari. C Pilatus autem cum audiſſet hos ſermones, adduxit foras Jeſum: ⁊ ſedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithoſtrotos, hebraicè autem Gabbatha. Erat autem paraſceue paſchę, hora quaſi ſexta. Et dicit Judęis. S Ecce rex veſter. C Jlli autem clamabant. S Tolle, tolle, crucifige eū. C Dicit eis Pilatus. S Regē veſtrum crucifigam? C Reſponderunt pontifices. S Nō habemus regem, niſi Cęſarem. C Tunc ergo tradidit eis illum, vt crucifigeretur. Suſceperunt autem Jeſum: ⁊ eduxerunt. Et baiulans ſibi crucem, exiuit in eum qui dicitur Caluarię locum: hebraicè autem Golgotha: vbi eū crucifixerunt: ⁊ cū eo alios duos hinc ⁊ hinc, mediū autem Jeſū. Scripſit autem ⁊ titulum Pilatus, ⁊ poſuit ſuper crucem. Erat autem ſcriptum, Jeſus Nazarenus rex Judęorum. Hunc ergo titulum multi legerunt Judęorum: quia propè ciuitatem erat locus, vbi crucifixus eſt Jeſus.

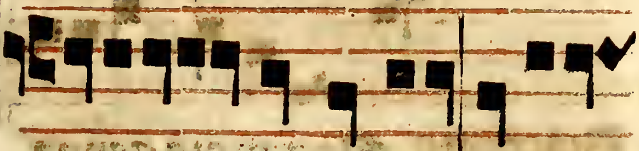
Et erat ſcriptū hebraicè, grecè, ⁊ latinè. Dicebant ergo Pilato pontifices Judęorum. S Noli ſcribere, rex Judęorum: ſed quia ipſe dixit: Rex ſum Judęorū. C Reſpondit Pilatus. S Quod ſcripſi, ſcripſi. C Milites ergo cū crucifixiſſent eū, acceperunt veſtimenta eius (⁊ fecerunt quatuor partes, vnicuiq; militi partem) ⁊ tunicam. Erat autem tunica inconſutilis, deſuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad inuicem. S Non ſcindamus eā, ſed ſortiamur de illa cuius ſit. C Ut ſcriptura impleretur dicens. Partiti ſunt veſtimenta mea ſibi: ⁊ in veſtem meā miſerunt ſortem. Et milites quidem hęc fecerunt. Stabant autem iuxta crucem Jeſu mater eius, ⁊ ſoror matris eius, Maria Cleophę, ⁊ maria Magdalene. Cū vidiſſet ergo Jeſus matrem, ⁊ diſcipulum ſtantem quem diligebat, dicit matri ſuę. ✠ Mulier, ecce filius tuus. C Deinde dicit diſcipulo. ✠ Ecce mater tua. C Et ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſua. Poſtea ſciens Jeſus quia iam omnia conſummata ſunt, vt conſummaretur ſcriptura, dicit. ✠ Sitio. C Uas ergo poſitum erat aceto plenum. Jlli autem ſpongiam plenam aceto, hyſſopo circumponentes, obtulerunt ori eius. Cum ergo accepiſſet Jeſus acetum, dixit. ✠ Conſummatum eſt. C Et inclinato capite tradidit ſpiritum. Hic pauſatur aliquantulū, ⁊ genuflectitur.

Iudei ergo, quoniam paraſceue erat, vt nō remanerent in cruce corpora ſabbato, (erat enim magnus dies ille ſabbati) rogauerunt Pilatum vt frangerentur eorū crura, ⁊ tollerentur. Venerunt ergo milites: ⁊ primi q̄dem fregerunt crura, ⁊ alterius qui crucifixus eſt cum eo. Ad Ieſum autem cum veniſſent, vt viderūt eum iam mortuum, non fregerūt eius crura, ſed vnus militum lancea latus eius aperuit, ⁊ cōtinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et qui vidit, teſtimonium perhibuit: ⁊ verum eſt teſtimonium eius. Et ille ſcit quia vera dicit: vt ⁊ vos credatis. Facta ſunt enim hec, vt ſcriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia ſcriptura dicit. Videbunt in quem transfixerūt. Hic legitur in tono euangelij ſine incenſo, luminaribus, ⁊ benedictione.

Poſt hec antē rogauit Pilatum Ioſeph ab Arimathia (eo quod eſſet diſcipulꝰ Ieſu, occultus aūt propter metum Iudeorum) vt tolleret corpus Ieſu. Et ꝑmiſit Pilatus. Venit ergo, ⁊ tulit corpus Ieſu. Venit autē ⁊ Nicodemus, qui venerat ad Ieſum nocte primū, ferens miſturā myrrhe ⁊ aloes, quaſi libras centū. Acceperunt ergo corpus Ieſu, ⁊ ligauerūt illud linteis cū aromatibus, ſicut mos eſt Iudeis ſepelire. Erat autem in loco vbi crucifixus eſt, hortus: ⁊ in horto monumentum nouum, in quo nōdū quiſquā poſitus erat. Ibi ergo propter paraſceuen Iudeorum, quia iuxta erat monumentum, poſuerunt Ieſum. Deinde ſacerdos ſtans in cornu epiſtole, incipit abſolute.

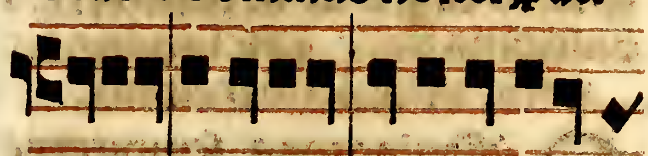
Oremus, dilectiſſimi nobis

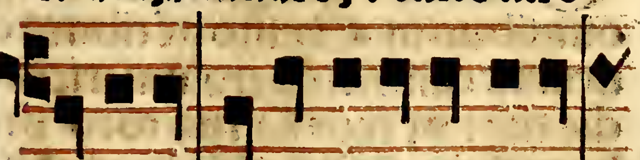
pro eccleſia ſancta dei: vt eam

deus ⁊ dominus noſter paci-

ficare, adunare, ⁊ cuſtodire

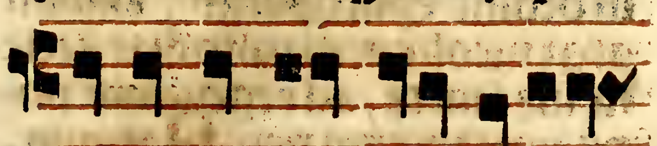
dignetur: toto orbe terrarum

ſubijciens ei principatus ⁊

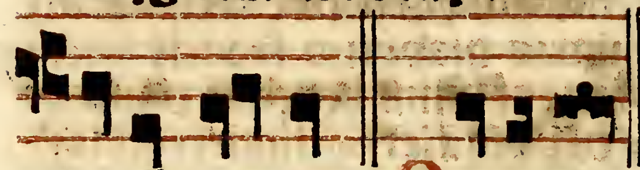
poteſtates: detq3 nobis quie-

tam ⁊ trāquillā vitā degenti-
bus

bus, glorificare deũ patrem

omnipotentem. Oremus.

Diaconus. Flectamus genua.

Subdiaconus ℟. Leuate.

Oratio cantatur in tono feriali orationis miſſę. Hic modus ſeruatur in ſubſequentibus.

Omnipotens ſempiterne Deus: qui gloriam tuam omnibus in Chriſto gẽtibus reuelaſti: cuſtodi opera miſericordię tuę: vt eccleſia tua toto orbe diffuſa, ſtabili fide in confeſſione tui nominis perſeueret. Per eundem dñm noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat, in vnitate ſpiritus ſancti deus, Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro beatiſſimo Papa noſtro ℟. vt Deus ⁊ dominus noſter, qui elegit eũ in ordine epiſcopatus, ſaluum atq; incolumem cuſtodiat eccleſię ſuę ſanctę, ad regendum populum ſanctum dei. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne Deus, cuius iudicio vniuerſa fundantur: reſpice propitius ad preces noſtras: ⁊ electũ nobis antiſtitem tua pietate cõſerua: vt Chriſtiana plebs, quę te gubernatur auctore, ſub tanto pontifice, credulitatis ſuę meritis augeatur. Per dominum noſtrum. Reſponſio. Amen.

Oremus ⁊ pro omnibus epiſcopis, preſbyteris, diaconibus, ſubdiaconibus, acolythis, exorciſtis, lectoribus, oſtiarijs, confeſſoribus, virginibus, viduis: ⁊ pro omni populo ſancto Dei. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, cuius ſpiritu totum corpus eccleſię ſanctificatur, ⁊ regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicantes: vt gratię tuę munere ab omnibus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per dñm noſtrum. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro Chriſtianiſſimo Imperatore noſtro ℟. vt Deus ⁊ dominus noſter ſubditas illi faciat omnes barbaras nationes, ad noſtrã perpetuam pacem. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, in cuius manu ſunt omnium poteſtates, ⁊ omniũ iura regnorũ: reſpice ad Romanũ benignus imperium: vt gentes, quę in ſua feritate cõfidũt, potẽtię tuę dextera comprimantur. Per dñm noſtrum. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro catechumenis noſtris: vt Deus ⁊ dominus noſter adaperiat aures precordiorꝫ ipſorꝫ, ianuamqꝫ miſericordię: vt per lauacrꝫ regenerationis, accepta remiſſione omnium peccatorꝫ, ⁊ ipſi inueniantur in Chriſto Jeſu domino noſtro. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus: qui eccleſiam tuá noua ſemper prole fęcũdas: auge fidem ⁊ intellectꝫ catechúmenis noſtris: vt renati fonte baptiſmatis, adoptionis tuę filijs aggregétur. Per dominum. ℟. Amen.

Oremus, dilectiſſimi nobis, deum patrem omnipotentem, vt cunctis mundum purget erroribus: morbos áuferat: famem depellat: aperiat cárceres: vincula diſſoluat: peregrinantibus réditum, infirmantibus ſanitatem, nauigantibus portꝫ ſalutis indulgeat. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, męſtorum cõſolatio, laborantiũ fortitudo: perueniát ad te preces de quacunqꝫ tribulatione clamãtiꝫ: vt omnes ſibi in neceſſitatibus ſuis miſericordiã tuaꝫ gaudeant affuiſſe. Per dominum noſtrum. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro hęreticis, ⁊ ſchiſmaticis: vt deus ⁊ dominus noſter eruat eos ab erroribus vniuerſis: ⁊ ad ſanctam matrem eccleſiam catholicam atque apoſtolicam reuocare dignetur. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Omnipotens ſempiterne deus, qui ſaluas omnes, ⁊ neminem vis perire: reſpice ad animas diabolica fraude deceptas: vt omni hęretica prauitate depoſita, errantium corda reſipiſcant: ⁊ ad veritatis tuę redeant vnitatem. Per dominum noſtrum. Reſponſo. Amen.

Oremus ⁊ pro perfidis iudęis: vt deus ⁊ dñs noſter auferat velamen de cordibus eorũ: vt ⁊ ipſi agnoſcát Jeſum Chriſtum dñm noſtrũ. nõ reſpondet Amen. ſed ſtatim dicitur

Omnipotens ſempiterne deus, qui etiam Judaicam perfidiam á tua miſericordia nõ repellis: exaudi preces noſtras, quas pro illius populi obcęcatione deférimus: vt, ágnita veritatis tuę luce, quę Chriſtus eſt, á ſuis tenebris eruantur. Per eundem dñm no. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro paganis: vt deus omnipotẽs áuferat iniquitatem á cordibus eorum: vt relictis idólis ſuis, cõuertantur ad deum viuum ⁊ verum, ⁊ vnicum filium eius Jeſum Chriſtum Deum ⁊ dominum noſtrũ: cum quo viuit ⁊ regnat cum ſpiritu ſancto Deus, Per omnia ſecula ſeculorum. Non reſpondetur Amen. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate.
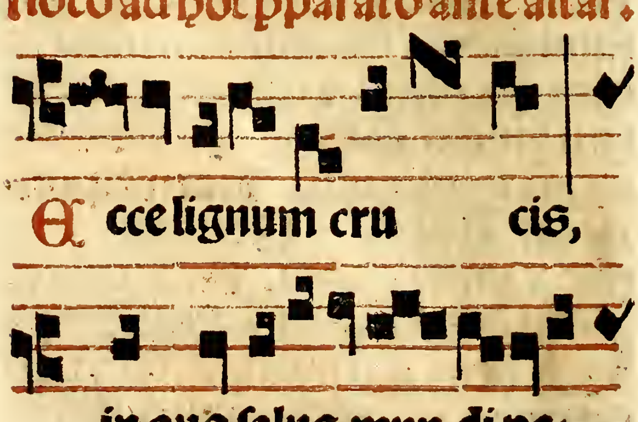
Omnipotens ſempiterne deus, qui non mortem peccatorum, ſed vitaꝫ ſemper inqui-

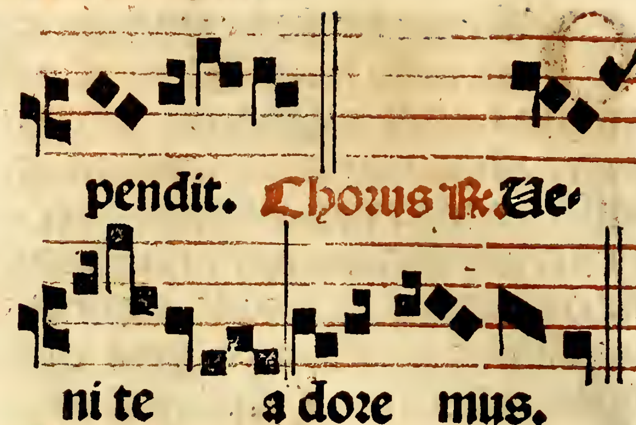
ris,

ris, ſuſcipe propitius orationem noſtram: ⁊ libera eos ab idolorū cultura: ⁊ aggrega eccleſię tuę ſanctę, ad laudē ⁊ gloriā nominis tui. Per dñm noſt. ℟. Amen.

¶ Completis orationibus, ſacerdos depoſita caſula, procedit ad cornu epiſtolę, ⁊ ibi in poſteriori parte anguli altaris accipit crucē à miniſtris ſibi prę paratā: quā verſa facie ad chorū, à ſūmitate parū diſcooperit, incipiēs ſolus antiphonaz. Ecce lignuz crucis. Ab illo loco in antea iuuatur in cantu à miniſtris vſque ad Venite adoremus. Choro vero cantante Venite adoremus, omnes ſe proſternunt.

Deinde procedit ad anteriorem partem anguli eiuſdez cornu epiſtolę: ⁊ diſcooperiens amplius crucem, eleuans eam pauliſper altius, quàz primò, incipit, Ecce lignum crucis. Alijs cantātibus ⁊ adorātibus, vt ſupra. Deinde ſacerdos procedit ad mediuz altaris, ⁊ diſcooperiēs crucē totaliter, ac eleuando eā tertiò, altiꝰ incipit Ecce lignū Crucis. Alijs cātātibus ⁊ adorātibus, vt ſupra. Poſtea ſacerdos deponit crucē i loco ad hoc p̄parato ante altare.

Deinde deponit calceamēta: ⁊ accedit ad adorādū Crucez, ter genua flectēs ante deoſculationē crucis. Hoc facto, reuertit, ⁊ accipit calceamēta, ⁊ caſulā. Poſtmodū miniſtri altaris, deide alij, ter genibus flexis, vt dictum eſt, crucē adorāt. Interiz dū fit adòratio, cātant īproperia, ⁊ alia quę ſequūtur totaliter, vel i parte, p̄ut multitudo adorātiū vel paucitas requirit, hoc modo. Duo cātores cantant in medio chori ℣. Popule meꝰ. vſqz ad Agios o theos. ℣. Popule meꝰ qd feci tibi? aut in quo contriſtaui te? reſponde mihi. ℣. Quia eduxi te de terra Aegypti: paraſti crucez ſaluatori tuo. Vnus chorus cātat, Agios o theos. Alius chorus reſpōdet. Sāctus deus. Primus chorus. Agios iſchyros. Secūdus chorus. Sanctus fortis. Primus chorus. Agios athanatos eleiſon imas. Secūdus chorus. Sāctus ⁊ immortalis miſerere nobis. Poſtea duo de ſecūdo choro cātant ℣. Quia eduxi te per deſertuz quadraginta annis: ⁊ māna cibaui te, ⁊ introduxi te in terrā ſatis optimā. Chori reſpōdent alternatim. Agios o theos

theos. ⁊c. Sanctus Deus, ⁊c.
Ita tamen, ꝙ primus chorus
ſemper repetit Agios. Deinde
duo de primo choro cantant ℣.
Quid vltra debui facere tibi, ⁊
non feci? Ego quidē plantaui te
vineā meam ſpecioſiſſimam: ⁊ tu
facta es mihi nimis amara: ace-
to nanq; ſitim meā potaſti: ⁊ lan-
cea pforaſti latus ſaluatori tuo.
Itē chori alternatiꝫ reſpondēt.
Agios o theos. Sanctus ⁊c.
¶ Verſus ſequētis improperij
a duobus cātoribꝰ alternatiꝫ cā-
tantur vtroq; choro ſimul repe-
tēte poſt quēlibet verſum. Po-
pule meus. vſq; ad Q̄ eduxi te
de terra Aegypti, paraſti crucē.
¶ Incipiunt improperia. Duo
de ſecundo choro cantāt ℣. Ego
propter te flagellaui Aegyptum
cū primogenitis ſuis: ⁊ tu me fla-
gellatū tradidiſti. Chorus repe-
tit. Populemeus. Duo de pri-
mo choro, ℣. Ego eduxi te de
Aegypto, demerſo Pharaone
in mare rubrū: ⁊ tu me tradidiſti
principibꝰ ſacerdotū. Chorus.
Populemeus. Duo de ſecūdo
choro, ℣. Ego añ te aperui ma-
re: ⁊ tu aperuiſti lācea latus meū.
Chorus. Populemeꝰ. Duo de
primo choro, ℣. Ego añ te prei-
ui in colūna nubis: ⁊ tu me duxi-
ſti ad pretoriū Pilati. Chorus.
Populemeus. Duo de ſecundo
choro, ℣. Ego te paui māna per
deſertū: ⁊ tu me cecidiſti alapis,
⁊ flagellis. Chorꝰ. Pple meus.
Duo de primo choro, ℣. Ego
te potaui aqua ſalutis de petra:
⁊ tu me potaſti felle, ⁊ aceto.
Chorꝰ. Pple meus. Duo de ſe-
cūdo choro, ℣. Ego propter te
Cananęorum reges pcuſſi: ⁊ tu
percuſſiſti arundine caput meū.
Chorꝰ. Populemeus. Duo de
primo choro, ℣. Ego dedi tibi
ſceptrū regale: ⁊ tu dediſti capiti
meo ſpineā coronam. Chorus.
Pple meꝰ. Duo de ſecūdo cho-
ro, ℣. Ego te exaltaui magna
virtute: ⁊ tu me ſuſpēdiſti in pa-
tibulo crucis. Chorus. Popu-
le meus. Sequēs aña. Crucem
tuā adoramus. cū pſalmo. Deꝰ
miſereať noſtri. cantatur cōiter:
⁊ repetiť immediatē aña poſt ℣.
Aña. Crucē tuā adoramꝰ dñe:
⁊ ſcām reſurrectionē tuā lauda-
mus, ⁊ glorificamus. Ecce enim
propter lignū venit gaudium in
vniuerſo mūdo. ps Deus miſe-
reatur noſtri, ⁊ benedicat nobis:
illuminet vultū ſuū ſup nos, ⁊ mi-
ſereať nři. Deinde hym. Crux
fidelis. Cū verſibꝰ hymnorū ſe-
quētiū. Pange lingua. Luſtris
ſex qui iam. Et cum repetitioni-
bus: vt inferius ponuntur pro
diſpoſitione cātorū. Hymnus.
Crux fidelis, inter omnes ar-
bor vna nobilis: nulla ſylua talē
profert fronde, flore, germine.
Dulce lignū, dulces clauos, dul-
ce pondus ſuſtinet. Hymnus.
Pange lingua glorioſi prelium
certaminis, ⁊ ſuper crucis tro-
pheo dic triumphum nobilem,
qualiter redēptor orbis immo-
latus vicerit. Repetitur Crux
fidelis. vſq; Dulce lignū. Et ſic

fit quoties repetitur Crux fidelis. ℣. De parentis protoplaſti fraude factor condolens: quando pomi noxialis morſu in mortem corruit: ipſe lignum tunc notauit, damna ligni vt ſolueret. Repetitur Dulce lignũ. ℣. Hoc opus noſtrę ſalutis ordo depoposcerat, multiformis proditoris ars vt artem falleret: ⁊ medelam ferret inde, hoſtis vnde lęſerat. Repetit̃ Crux fidelis. ℣. Quãdo venit ergo ſacri plenitudo tẽporis, miſſus eſt ab arce patris natus, orbis conditor: atq; vẽtrę virginali caro factus prodijt. Repetit̃ Dulce lignum. ℣. Uagit infãs inter arcta cõditus ꝓſepia: mẽbra pãnis inuoluta virgo mr̃ alligat, ⁊ manus, pedeſq;, ⁊ crura ſtricta cingit faſcia. Repetit̃ Crux fidelis. Alius hymnus. Luſtris ſex qui iã peractis, tempus implẽs corporis: ſe volente natus ad hoc paſſioni deditus, agnus in cruce leuatur, immolãdus ſtipite. Repetitur Dulce lignuz. ℣. Hic acetũ fel, arundo, ſputa, claui, lancea: mite corpus ꝑforatur: ſanguis, vnda profluit: terra, pontus, aſtra, mundus, quo lauantur flumine. Repetitur Crux fidelis. ℣. Flecte ramos arbor alta: tenſa laxa viſcera: ⁊ rigor lenteſcat ille, quem dedit natiuitas: vt superni membra regis miti tendas ſtipite. Repetitur Dulce lignum. ℣. Gloria ⁊ honor deo vſquequaq; altiſſimo, vna patri, filioque, inclyto paraclito, cui laus eſt ⁊ poteſtas, per ęterna ſecula. Amen.

¶ Circa finẽ adorationis Crucis, accenduntur candelę ſuper altare: ⁊ Diaconus, accipiẽs burſam corporalium, extendit corporale more ſolito: ⁊ finita adoratione, Crucem reuerenter accipit, ⁊ reportat ad altare. Poſtea ordinatur proceſſio ad locũ, vbi pridie Sacramentuz repoſitum fuerat. Pręcedit crux inter duos acoluthos deferentes cãdelabra cuz cereis accẽſis, ⁊ Clerus per ordinẽ, vltimus Sacerdos cum miniſtris. Cũ peruẽtũ fuerit ad locum Sacramenti, accendunt̃ intortitia, quę nõ extinguantur niſi poſt ſumptionem Sacramenti: ⁊ ſacerdos genuflectit ante Sacramẽtũ, ⁊ orat aliquantulum: diaconus interim aperit capſulaz, in qua reconditũ eſt corpus Domini: poſtea Sacerdos imponit incenſuz in duobus thuribulis, diacono nauiculam miniſtrante, ⁊ genuflexus incenſat Sacramentum: Deinde diaconus extrahẽs calicem cum Sacramento de capſula, dat ad manus Sacerdotis, ⁊ tegit extremitatibus veli qđ humeros ſacerdotis circũdat: ⁊ procedũt ordine quo venerũt: defert̃ baldachinũ ſuper Sacramentũ: ⁊ duo acoluthi cũ thuribulis continuè Sacramẽtũ incenſant: interiz cãtatur hymnus. Uexilla regis. Cũ venerit Sacerdos ad altare, poſito ſup illud Sacramẽto, genuflexus, rurſus incenſat, ⁊ accedens ponit hoſtiã ſuper patenã, quam

quā diaconus tenet: deinde acci-
piens patenaꝫ cū ſacramento de
manu diaconi, hoſtiaꝫ ſacram po
nit ſup corporale nihil dicens: in-
terim diaconus imponit vinū in
calicē, ⁊ ſubdiaconus aquā: ſacer
dos accipiēs calicē à diacono, po
nit ſup altare nihil dicēs, ⁊ diaco
nus illū cooperit: deinde iponēs
incēſuꝫ in thuribulo, incēſat ob-
lata ⁊ altare more ſolito, dicens.

INcenſum iſtud à te benedi-
ctum, aſcendat ad te dñe: ⁊
deſcendat ſup nos miſericordia
tua. Cum incenſat altare, dicit.
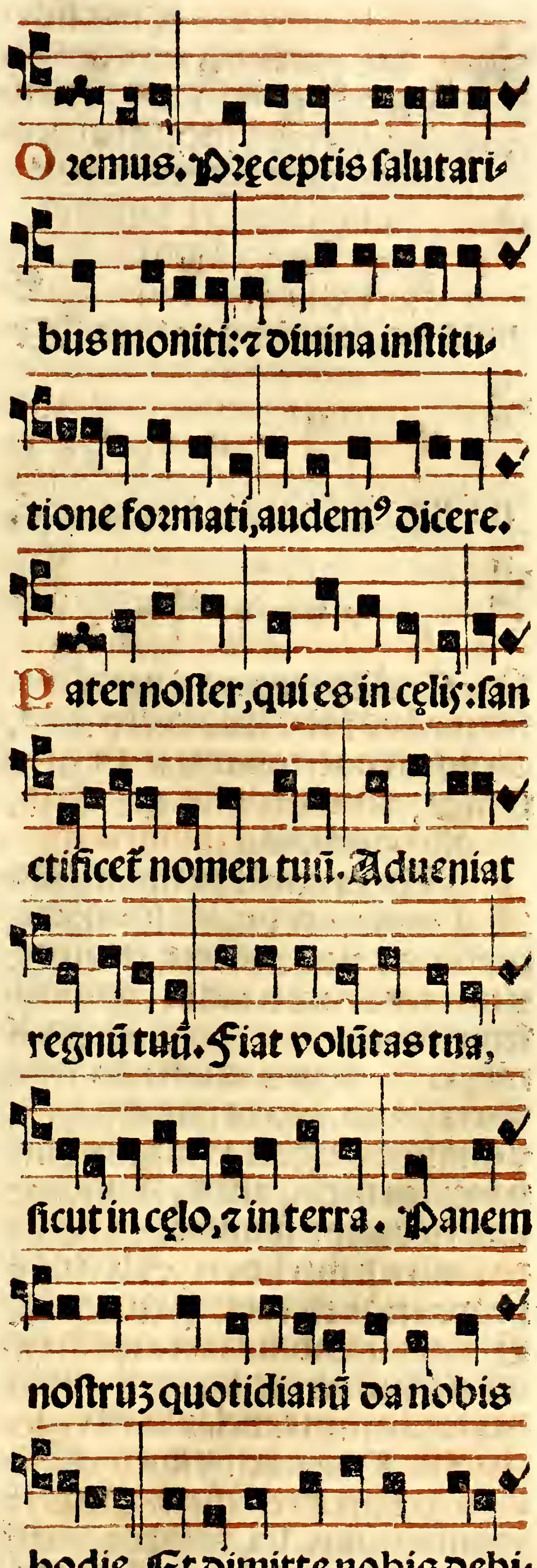
DIrigatur domine oratio
mea ſicut incenſum in con-
ſpectu tuo: eleuatio manuū mea-
rum ſacrificium veſpertinū. Po-
ne domine cuſtodiam ori meo, ⁊
oſtium circunſtantię labijs meis:
vt non declinet os meum in ver-
ba malitię, ad excuſandas excuſa
tiones in peccatis. Quādo red-
dit thuribulum diacono, dicit.
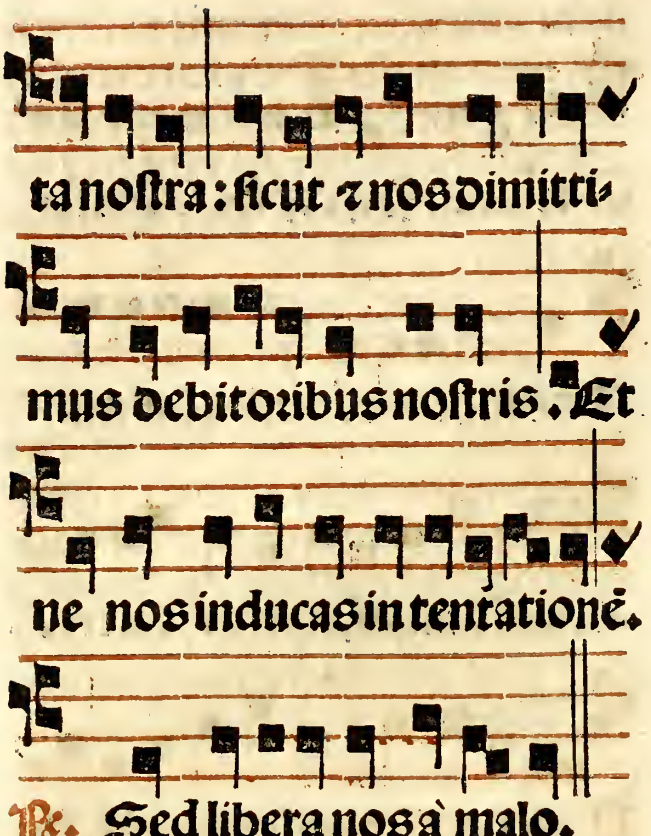
ACcēdat in nobis dñs ignē
ſui amoris, ⁊ flāmam ęter-
nę charitatis. Amen. Poſteà la-
uat manus, nihil dicens: deinde
in medio altaris inclinatus dicit.

IN ſpiritu humilitatis ⁊ in
animo cōtrito ſuſcipiamur
domine à te: ⁊ ſic fiat ſacrificium
noſtrum, in cōſpectu tuo hodie,
vt placeat tibi domine Deus.
Deinde verſus ad populū, dicit.

ORate fratres, vt meum ac
veſtrum ſacrificium, acce-
ptabile fiat apud Deum patrem
omnipotentem. Conſequen-
ter, omiſſis alijs, dicit.

M. N. R.

Sacerdos ſub ſilẽtio dicto amẽ. in eadem voce qua dixit Pater noſter, abſolute ſine Oremus. in tono orationis miſſę dicit.

Libera nos, quęſumus domine, ab omnibus malis, pręteritis, pręſentibus, ⁊ futuris: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa, ſemꝑ virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque Andrea, ⁊ omnibus ſanctis: da propitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordię tuę adiuti, ⁊ a pecca to ſimus ſemꝑ liberi, ⁊ ab omni ꝑturbatione ſecuri. Per eundẽ.

¶ Tunc celebrãs facta reuerentia vſq; ad terrã, ſacramentuꝫ in dexterã accipit, ⁊ eleuat vt videri poſſit a populo: ⁊ ſtatim diuidit in tres partes, quarũ vltimaꝫ mittit in calicẽ more ſolito, nihil dicens. Pax dñi, non dr̃, nec Agnus dei, neq; pacis oſculũ dat: Poſtmoduꝫ ꝑtermiſſa oratione Dñe Jeſu Chriſte qui dixiſti. q̃ facit mentionẽ de pace: ⁊ oratione Dñe Jeſu Chriſti fili dei viui. q̃ facit mentioneꝫ de ſanguine: dicit tantũ orõnem ſequentem.

Perceptio corporis tui domine Jeſu Chriſte, quod ego indignus ſumere pręſumo, non mihi proueniat in iudicium ⁊ condemnationem: ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamentum mentis ⁊ corporis, ⁊ ad medelam percipiendam. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre, in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſecu. amẽ. Accipit patenam cum corpore Chriſti: ⁊ cũ maxima humilitate ⁊ reuerentia dicit. Panem cęleſtem accipiaꝫ, ⁊ nomen dñi inuocabo. Percutiat pectus ſuum, ter dicens.

Dñe, non ſum dignus, vt intres ſub tectum meum: ſed tantũ dic verbo, ⁊ ſanabitur anima mea. Poſtea ſignat ſe ſacramento, dicens. Corpus dñi noſtri Jeſu Chriſti, cuſtodiat animã meaꝫ in vitã ęternã. Amen. Tunc ſumit corpus reuerẽter. Deinde omiſſis omnibus quę dici ſolent ante ſumptionem calicis: immediate particulam hoſtię cuꝫ vino reuerenter ſumit de calice. Poſtea, more ſolito facta ablutione digitorũ, in medio altaris inclinatus, dicit. Quod ore ſumpſimus, domine, pura mẽte capiamus: ⁊ de munere temporali fiat nobis remediũ ſempiternuꝫ. Non dicitur

Co-

Corpus tuū dn̄e nec Poſtcōio.
nec Placeat tibi. nec daſ benedi
ctio: ſ3 facta purificatiōe, Sacer-
dos cū miniſtris diſcedit: ⁊ dicūt
veſpę ſine cātu: ⁊ denudaſ altar.

¶ Sabbato ſancto. Statio ad
ſanctū Joannem in Laterano.

Hora com-
petēti coo
periunt altaria,
⁊ dicūtur horę.
Interim excuti-
tur ignis de lapi
de, ⁊ accēditur.
Dicta Nona, ſa-
cerdos indutus
amictu, alba, cingulo, ſtola, ⁊ plu-
uiali violaceo, aſtātibus ſibi mi-
niſtris cum cruce, aqua benedi-
cta, ⁊ incenſo, benedicit nouum
ignem, dicens ℣. Dn̄s vobiſcū.
℟. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

Deus, qui per filium tuum,
angularem ſcilicet lapidē3,
claritatis tuę fidelibus ignē con-
tuliſti productu3 ex ſilice, noſtris
profuturū vſibus: nouum hunc
ignem ſan✠ctifica: ⁊ cōcede no
bis: ita, per hęc feſta paſchalia, cę
leſtibus deſiderijs inflāmari: vt
ad ꝑpetuę claritatis, puris men-
tibus, valeamus feſta ꝑtingere.
Per eundē Chr̄m dn̄m noſtru3.
℟. Amen. Oremus. Oratio.
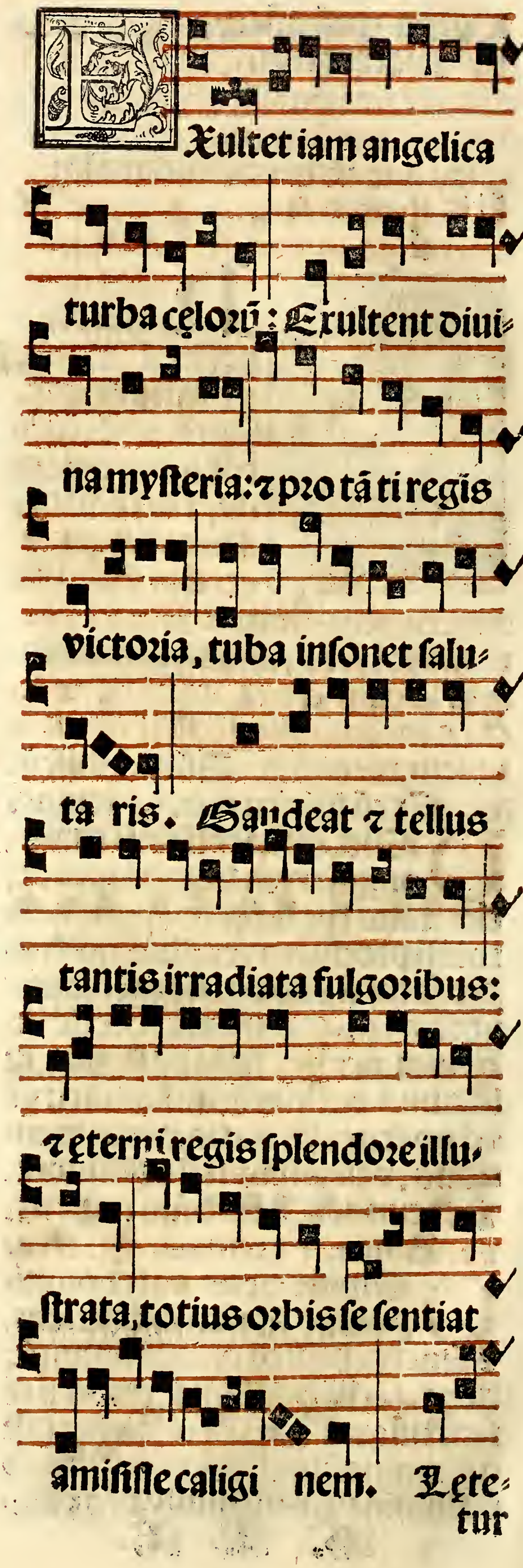
Domine deus pater omni-
potens, lumen indeficiens,
⁊ ſancte cōditor omniū luminū:
bene✠dic hoc lumē, quod a te
ſanctificatū atq3 benedictu3 eſt:
q̄ illuminaſti oēm mundu3: vt ab
eo lumine accendamur, atq3 illu-
minemur igne claritatis tuę: vt ſi
cut illuminaſti Moyſen exeūte3
de Aegypto: ita illumines corda
⁊ ſenſus nr̄os: vt ad vitā ęternā
mereamur ꝑuenire. Per Chriſtū
do. nr̄m. ℟. Amē. Oremus. Orō.
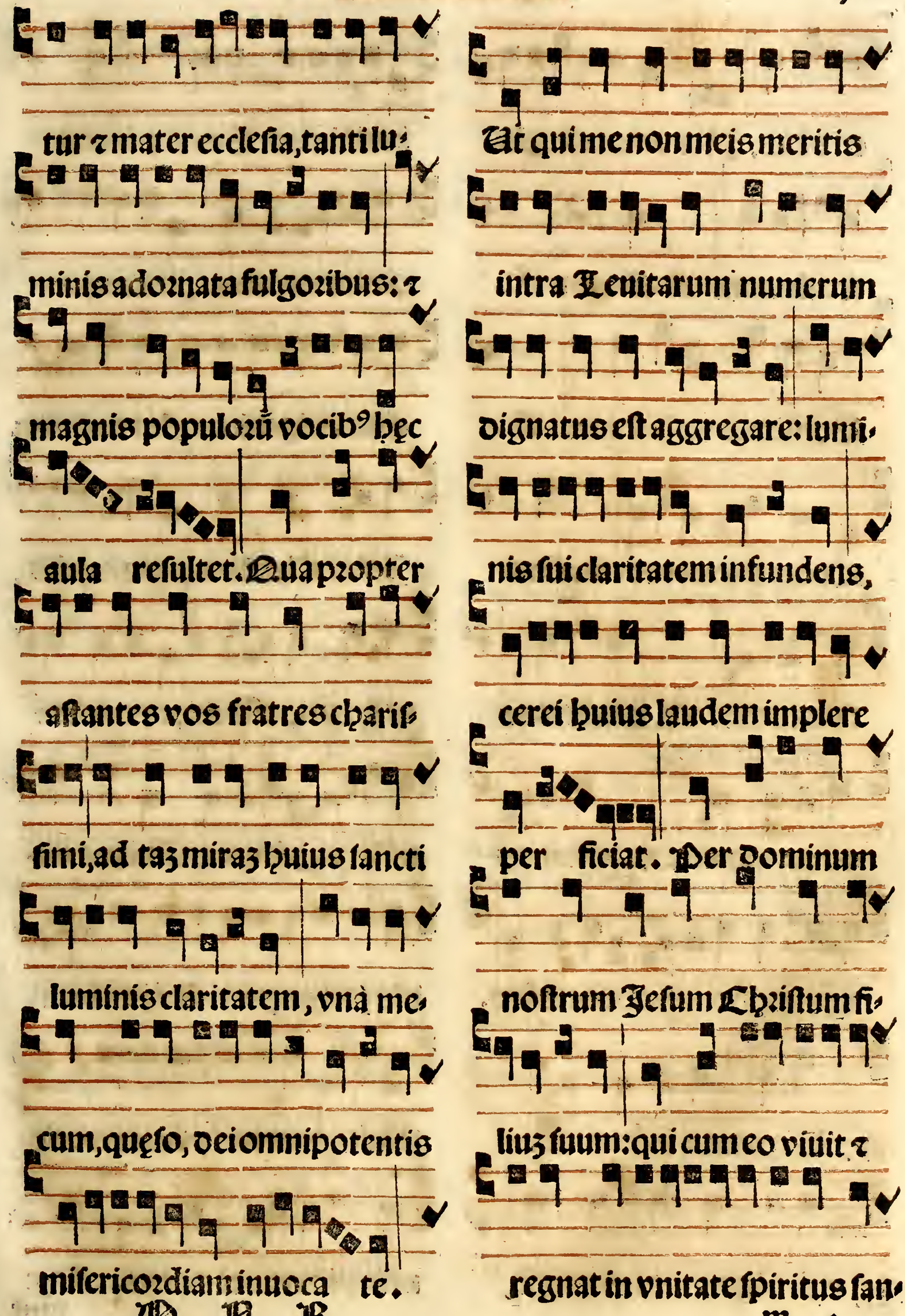
Domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne deus: bene-
dicētibus nobis hūc ignē in no-
mine tuo, ⁊ vnigeniti filij tui, dei
ac dn̄i noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ ſpūs
ſancti, cooperari digneris: ⁊ ad-
iuua nos. Qui viuis ⁊ regnas cū
eodem vnigenito tuo ⁊ ſpū ſctō
de⁹, Per omnia ſecula ſeculorū.
℟. Amē. Deinde benedicit qui-
q3 grana incenſi ponenda in ce-
reo: dicens hāc orationē3. Orō.
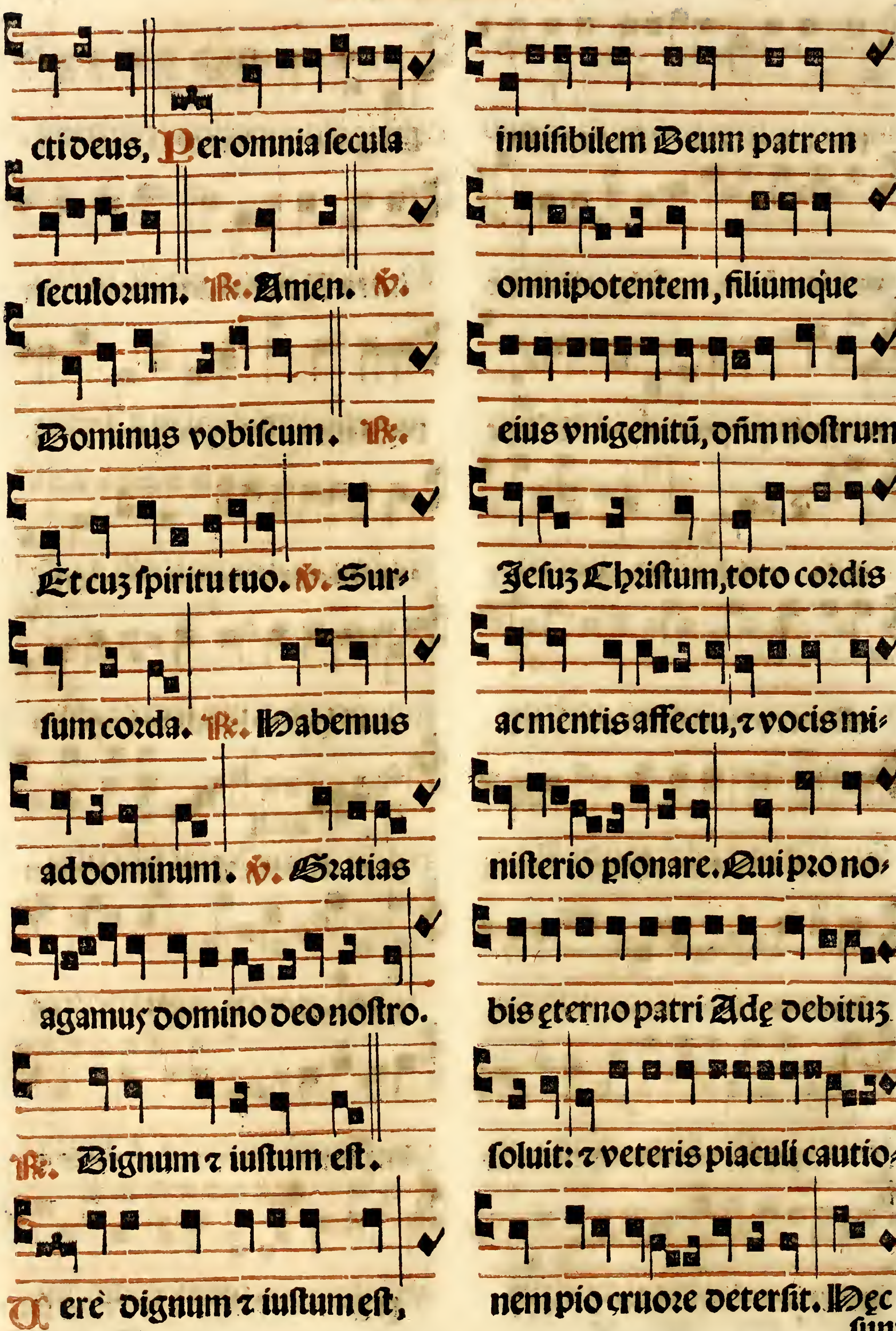
Veniat, q̄s, omnipotens de-
us, ſuper hoc incenſum lar-
ga tuę bene✠dictionis infuſio:
⁊ hunc nocturnū ſplendorē inui-
ſibilis regenerator accēde: vt nō
ſolū ſacrificiū quod hac nocte li-
tatū eſt, arcana luminis tui admi-
ſtione refulgeat: ſed in quocūq3
loco huius ſanctificationis my-
ſterio fuerit deportatu3, expulſa
diabolicę fraudis neq̄tia, virtus
tuę maieſtatis aſſiſtat. Per Chri
ſtum dn̄m noſtrum. ℟. Amen.
Du3 bn̄dicit incēſum, acoluthus
aſſumēs de carbonib⁹ bn̄dictis
ponit in thuribulo. Finita vero
bn̄dictione incēſi, ſacerdos incē-
ſū ⁊ ignē bn̄dictu3 aſpergit aqua
bn̄dicta: ⁊ de nauicula poſito in-
cenſo in thuribulo, inde adolet
prędicta grana incenſi, ⁊ ignē be
nedictū. Interi3 omnia lumina-
ria eccleſię extinguūt: vt de igne

benedicto poſtmodū accēdant.
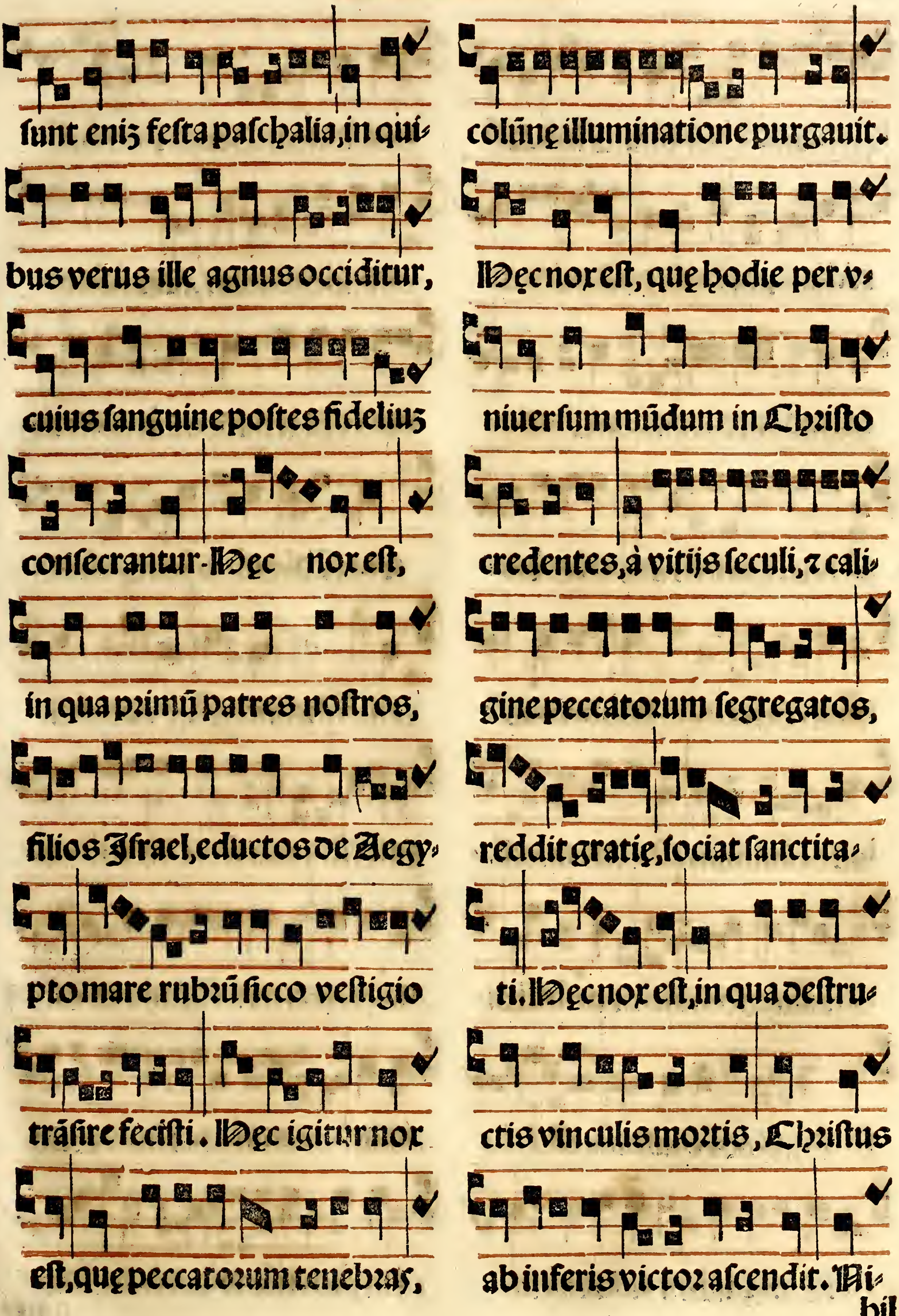
¶ Deinde Diaconus indutus dalmatica albi coloris, accipit arūdineꝫ cū tribus cādelis in ſummitate illius triāgulo diſtinctis. Præcedit thuriferari⁹ cuꝫ acolutho deferente in vaſe qnqꝫ grana incēſi. Sequit̄ Subdiaconus cū cruce, ⁊ clerus p ordinem: deinde Diaconus cū arūdine, poſt eū Celebrans. Cū diaconus ingreſſus eſt eccleſiam, inclinat arūdinem, ⁊ acoluthus deferens cādelā accenſam de nouo igne, accendit vnā ex illis tribus cādelis deſuper poſitis: ⁊ Diaconus eleuans arundinē genuflectit, ſimiliter ⁊ oēs alij cū eo: ⁊ cātat ſolus. **Lumen Chriſti.** ℟. **Deo gratias.** Procedens deinde ad mediuꝫ Eccleſię, ibi accenditur alia candela: ⁊ iterū genuflexus, vt ſupra altiuꝫ cātat **Lumen Chriſti.** ℟. **Deo gratias.** Tertio procedit ante altare, vbi accēditur tertia candela, ⁊ rurſus genuflexus vt prius, adhuc altius dicit. **Lumen Chriſti.** ℟. **Deo gratias.** Deinde dat arūdineꝫ vni Acolutho: ⁊ accipiēs librū, petit à celebrante benedictionem, vt fit ad Euangeliū: poſtea vadit ad pulpituꝫ, ⁊ ponit ſuper eo librum, ⁊ incenſat. A dextris Diaconi ſtēt Subdiaconus cū cruce, ⁊ Thuriferarius: a ſiniſtris duo Acoluthi, ille qui tenet arūdinē, ⁊ alius tenens in vaſe quinqꝫ illa grana incēſi benedicti figēda in cereo. Tunc ſurgentibus ⁊ ſtantibus omnibus, Diaconus cantat.
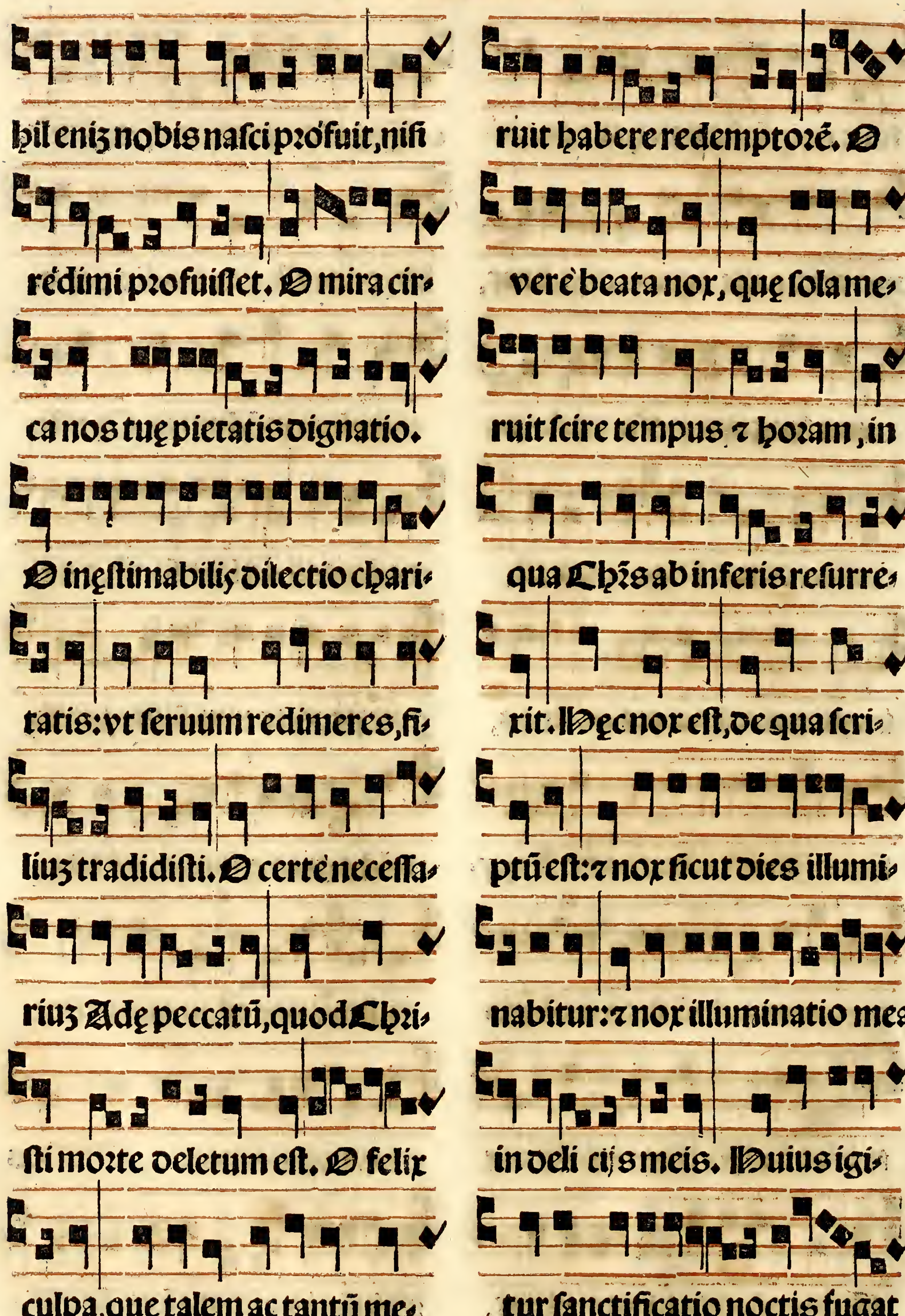

tur ⁊ mater eccleſia, tanti lu-
minis adoꝛnata fulgoꝛibus: ⁊
magnis populoꝛũ vocib⁹ hec
aula reſultet. Qua pꝛopter
aſtantes vos fratres chariſ-
ſimi, ad taꝫ miraꝫ huius ſancti
luminis claritatem, vnà me-
cum, queſo, dei omnipotentis
miſericoꝛdiam inuoca te.
M. N. R.
Ut qui me non meis meritis
intra Leuitarum numerum
dignatus eſt aggregare: lumi-
nis ſui claritatem infundens,
cerei huius laudem implere
per ficiat. Per dominum
noſtrum Jeſum Chꝛiſtum fi-
liuꝫ ſuum: qui cum eo viuit ⁊
regnat in vnitate ſpiritus ſan-

cti deus, Per omnia ſecula
ſeculorum. ℟. Amen. ℣.
Dominus vobiſcum. ℟.
Et cuz ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum corda. ℟. Habemus
ad dominum. ℣. Gratias
agamuſ domino deo noſtro.
℟. Dignum ꝛ iuſtum eſt.
Vere dignum ꝛ iuſtum eſt,
inuiſibilem Deum patrem
omnipotentem, filiumque
eius vnigenitũ, dñm noſtrum
Ieſuz Chriſtum, toto cordis
ac mentis affectu, ꝛ vocis mi-
niſterio pſonare. Qui pro no-
bis ęterno patri Adę debituz
ſoluit: ꝛ veteris piaculi cautio-
nem pio cruore deterſit. Hęc

ſunt

ſunt eniꝫ feſta paſchalia, in qui-
bus verus ille agnus occiditur,
cuius ſanguine poſtes fideliuꝫ
conſecrantur. Hęc nox eſt,
in qua primū patres noſtros,
filios Iſrael, eductos de Aegy-
pto mare rubrū ſicco veſtigio
trāſire feciſti. Hęc igitur nox
eſt, quę peccatorum tenebras,
colūnę illuminatione purgauit.
Hęc nox eſt, quę hodie per v-
niuerſum mūdum in Chriſto
credentes, à vitijs ſeculi, & cali-
gine peccatorum ſegregatos,
reddit gratię, ſociat ſanctita-
ti. Hęc nox eſt, in qua deſtru-
ctis vinculis mortis, Chriſtus
ab inferis victor aſcendit. Ni-
hil

hil eniʒ nobis naſci pꝛófuit, niſi
rédimi pꝛofuiſſet. O mira cir-
ca nos tuę pietatis dignatio.
O ineſtimabilis dilectio chari-
tatis: vt ſeruum redimeres, fi-
liuʒ tradidiſti. O certe neceſſa-
riuʒ Adę peccatũ, quod Chri-
ſti moꝛte deletum eſt. O felix
culpa, quę talem ac tantũ me-
ruit habere redemptoꝛé. O
vere beata nox, quę ſola me-
ruit ſcire tempus ⁊ hoꝛam, in
qua Chꝛ̃s ab inferis reſurre-
xit. Hęc nox eſt, de qua ſcri-
ptũ eſt: ⁊ nox ſicut dies illumi-
nabitur: ⁊ nox illuminatio mea
in deli ciis meis. Huius igi-
tur ſanctificatio noctis fugat

ſce-

ſcelera, culpas lauat: ⁊ red-

dit innocentiam lapſis, ⁊ mę-

ſtis lętitiam. Fu gat o-

dia, concor diam pa rat,

cur uat impe ria.

Hic diaconus infigit quinque grana incenſi benedicti in cereo in modum Crucis.

In huius igitur noctis gratia,

ſuſcipe ſancte pater incenſi hu-

ius ſacrificium veſpertinum:

quod tibi in hac cerei oblatio-

ne ſollemni, per miniſtrorum

manus, de operibus apum,

ſacroſancta reddit eccleſia.

Sed iam columnę huius

pręconia nouimus, quam in
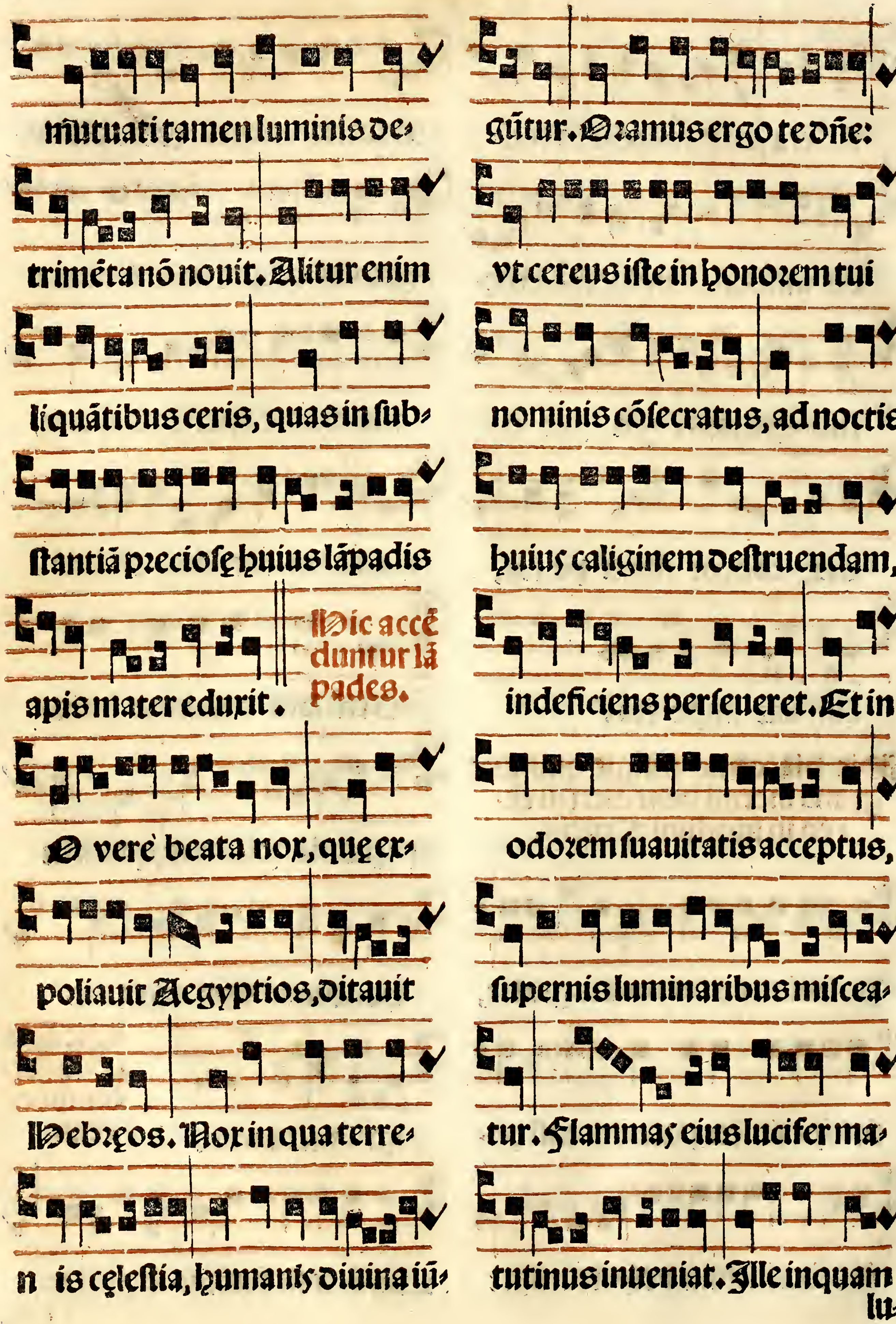
honorem Dei rutilans
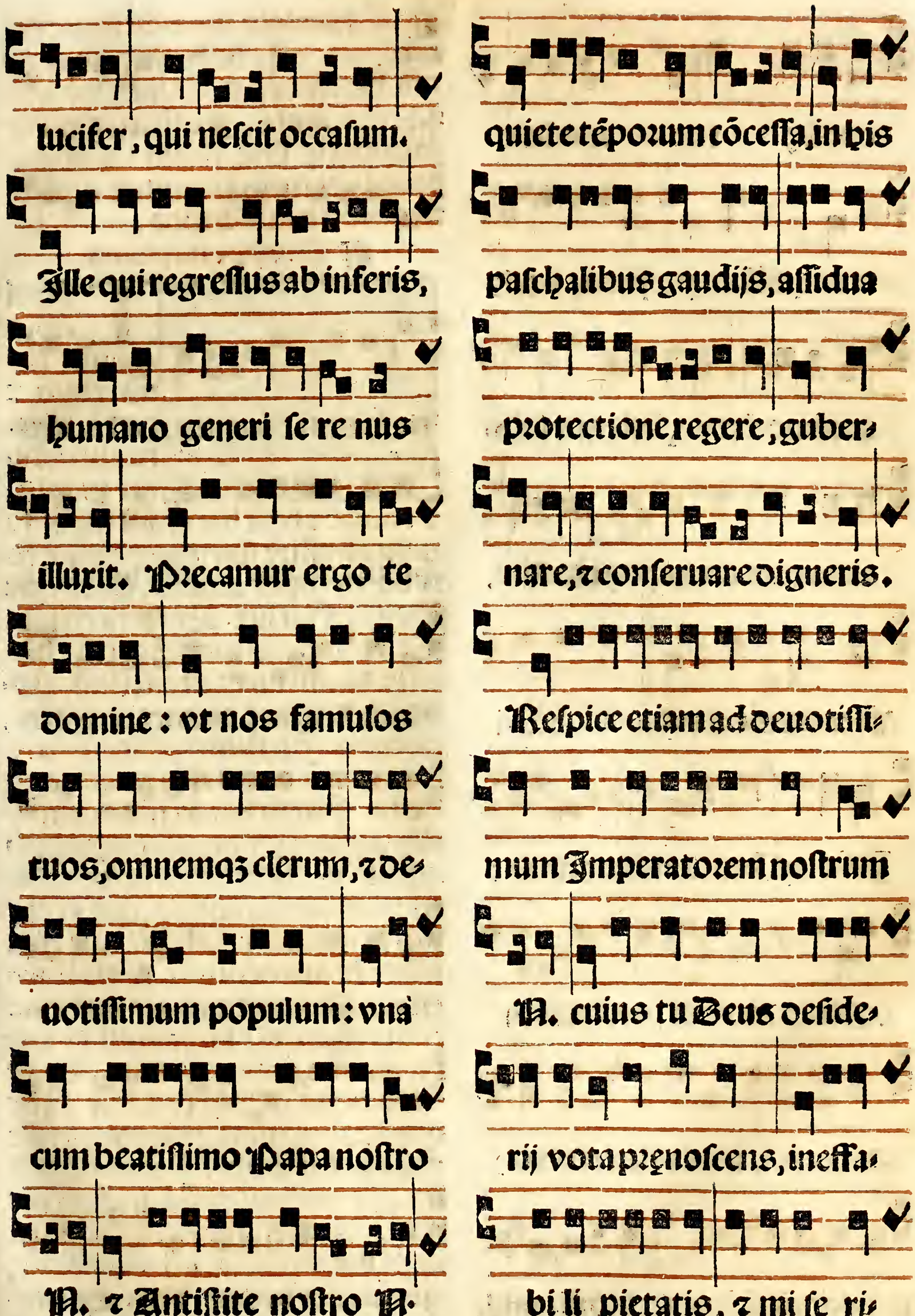
ignis accendit.

Hic Diaconus accendit cereum.
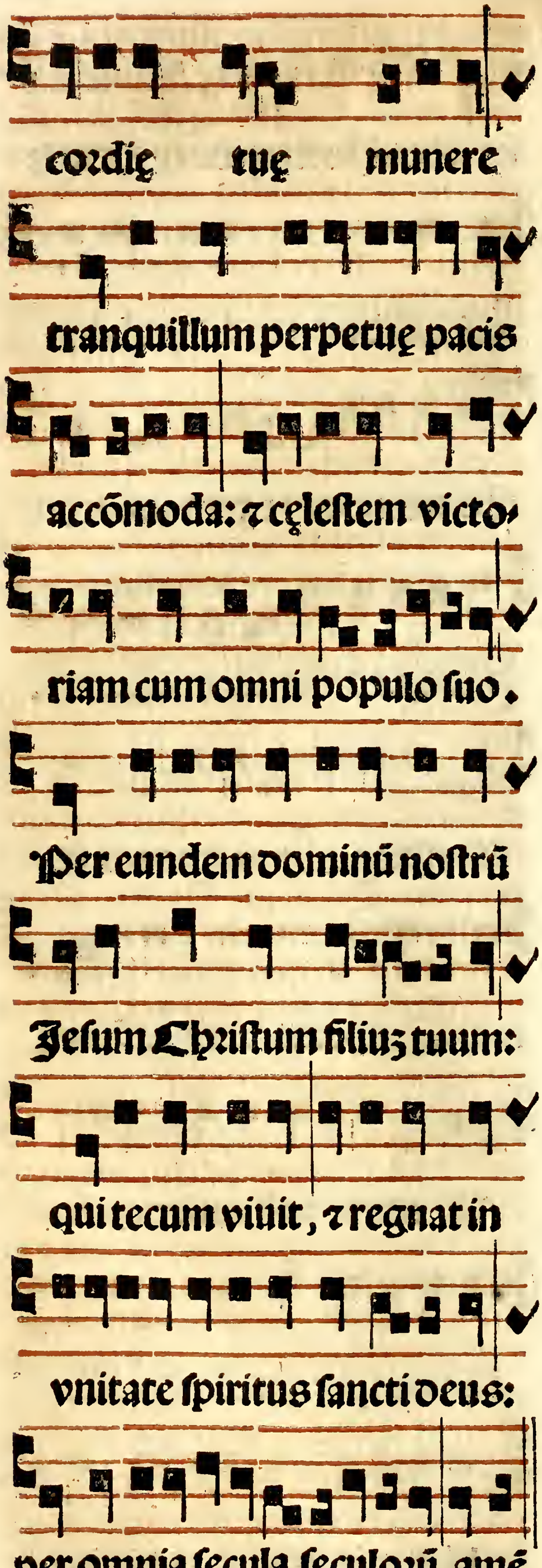
Qui licet ſit diuiſus in partes,

mu-

mutuati tamen luminis de-
trimēta nō nouit. Alitur enim
liquātibus ceris, quas in ſub-
ſtantiā precioſę huius lāpadis
apis mater eduxit.
Hic accēduntur lāpades.
O verè beata nox, quę ex-
poliauit Aegyptios, ditauit
Hebreos. Nox in qua terre-
nis cęleſtia, humanis diuina iū-
gūtur. Oramus ergo te dñe:
vt cereus iſte in honorem tui
nominis cōſecratus, ad noctis
huius caliginem deſtruendam,
indeficiens perſeueret. Et in
odorem ſuauitatis acceptus,
ſupernis luminaribus miſcea-
tur. Flammas eius lucifer ma-
tutinus inueniat. Ille inquam
lu-

lucifer, qui neſcit occaſum.
Ille qui regreſſus ab inferis,
humano generi ſe re nus
illuxit. Precamur ergo te
domine: vt nos famulos
tuos, omnemq; clerum, & de-
uotiſſimum populum: vnà
cum beatiſſimo Papa noſtro
N. & Antiſtite noſtro N.
quiete tẽporum cõceſſa, in his
paſchalibus gaudijs, aſſidua
protectione regere, guber-
nare, & conſeruare digneris.
Reſpice etiam ad deuotiſſi-
mum Imperatorem noſtrum
N. cuius tu Deus deſide-
rij vota prænoſcens, ineffa-
bi li pietatis, & mi ſe ri-

cor-

¶ Completa benedictione cerei, Diaconus depoſitis albis, ſumit violacea paramenta, ⁊ vadit ad celebrantē. Poſtea leguntur prophetię ſine titulo: ⁊ in fine prophetiarum dicuntur orationes modo ſubſcripto.

¶ Prophetia prima.

IN principio creauit deus cęlum, ⁊ terrā. Terra autem erat inanis, ⁊ vacua: ⁊ tenebrę erant ſuper faciem abyſſi: ⁊ ſpiritus domini ferebatur ſuper aquas. Dixitque Deus. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deus lucem, ꝙ eſſet bona: ⁊ diuiſit luceꝫ à tenebris. Appellauitqꝫ lucē, diem: ⁊ tenebras, noctem. Factumqꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies vnus. Dixit quoque deus. Fiat firmamentum in medio aquaruꝫ: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuiſitqꝫ aquas, quę erant ſub firmamento, ab his, quę erat ſuper firmamentum. Et factum eſt ita. Vocauitqꝫ deus firmamētum, cęlum. Et factum eſt veſpere, ⁊ mane, dies ſecundus. Dixit vero deus. Cōgregentur aquę quę ſub cęlo ſunt, in locum vnū: ⁊ appareat arida. Factumqꝫ eſt ita. Et vocauit deus aridam, terram: congregationesqꝫ aquarū appellauit maria. Et vidit deus, quod eſſet bonuꝫ: ⁊ ait. Germinet terra herbam virentem, ⁊ facien-

cientem ſemen: ⁊ lignum pomife
rū faciēs fructū iuxta genus ſuū,
cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſup
terram. Et factum eſt ita. Et
protulit terra herbam virentē, ⁊
afferentē ſemē iuxta genus ſuū,
lignumqꝫ faciēs fructū, ⁊ habēs
vnumquodque ſementem ſm
ſpeciem ſuam. Et vidit deus ꝙ
eſſet bonū. Factumqꝫ eſt veſpe-
re, ⁊ mane, dies tertius. Dixit au
tē deus. Fiāt luminaria in firma-
mento cęli, ⁊ diuidant diē ac no
ctem: ⁊ ſint in ſigna ⁊ tempora, ⁊
dies ⁊ annos: vt luceant in firma-
mento cęli, ⁊ illuminent terram.
Et factum eſt ita. Fecitqꝫ deus
duo luminaria magna: luminare
maius, vt pēeſſet diei: ⁊ luminare
minus, vt pēeſſet nocti: ⁊ ſtellas.
Et poſuit eas in firmamento cę-
li: vt lucerent ſuper terram, ⁊ prę-
eſſent diei ac nocti, ⁊ diuiderent
lucē ac tenebras. Et vidit deus
quod eſſet bonum. Et factū eſt
veſpere, ⁊ mane, dies quartus.
Dixit etiam deus. Producant a-
quę reptile animę viuentis, ⁊ vo-
latile ſuper terrā, ſub firmamē-
to cęli. Creauitqꝫ deus cete grā-
dia, ⁊ omnē animā viuentē atqꝫ
motabilem, quam produxerant
aquę in ſpecies ſuas: ⁊ omne vola
tile ſcdm genus ſuum. Et vidit
Deus quod eſſet bonū: benedi-
xitqꝫ eis, dicens. Creſcite, ⁊ mul
tiplicamini, ⁊ replete aquas ma-
ris: auesqꝫ multiplicentur ſuper
terram. Et factum eſt veſpere, ⁊
mane, dies qntus. Dixit quoqꝫ
deus. Producat terra aiā viuē-
tem in genere ſuo: iumenta, ⁊ re-
ptilia, ⁊ beſtias terrę ſecundū ſpe
cies ſuas. Factumqꝫ eſt ita. Et
fecit deus beſtias terrę iuxta ſpe-
cies ſuas: ⁊ iumēta, ⁊ omne repti
le terrę, in genere ſuo. Et vidit
deus ꝙ eſſet bonū: ⁊ ait. Facia-
mus hominē ad imaginē ⁊ ſimili
tudinē noſtrā: ⁊ pręſit piſcibus
maris, ⁊ volatilibus cęli, ⁊ be-
ſtijs, vniuerſęque terrę, omniqꝫ
reptili quod mouetur in terra.
Et creauit deus hominē ad ima-
ginem ⁊ ſimilitudinem ſuam: ad
imaginem dei creauit illum: ma-
ſculum ⁊ fęminam creauit eos.
Benedixitque illis deus: ⁊ ait.
Creſcite, ⁊ multiplicamini: ⁊ re-
plete terram, ⁊ ſubijcite eam: ⁊
dominamini piſcibus maris, ⁊
volatilibus cęli, ⁊ vniuerſis ani-
mantibus, quę mouentur ſuper
terram. Dixitque Deus. Ecce
dedi vobis omnem herbam af-
ferentem ſemen ſuper terram:
⁊ vniuerſa ligna quę habent in
ſemetipſis ſementē generis ſui:
vt ſint vobis in eſcam, ⁊ cunctis
animantibus terrę, omnique vo
lucri cęli, ⁊ vniuerſis quę mouen-
tur in terra, ⁊ in quibus eſt ani-
ma viuens: vt habeant ad ve-
ſcendum. Et factum eſt ita. Ui-
ditque deus cuncta quę fecerat:
⁊ erant valde bona. Et factum
eſt veſpere, ⁊ mane dies ſextus.
Igitur perfecti ſunt cęli ⁊ terra,
⁊ omnis ornatus eorum. Com-
pleuitqꝫ deus die ſeptimo opus
ſuum quod fecerat: ⁊ requieuit
die ſeptimo ab vniuerſo opere
quod

quod patrarat. Qua completa, ſacerdos dicat, Oremus. ꝛ diaconus Flectamus genua. Subdiaconus Leuate. Oratio.

Deus, qui mirabiliter creaſti hominem, ꝛ mirabilius redemiſti: da nobis, quęſumus, contra oblectamenta peccati, mentis ratione perſiſtere: vt mereamur ad ęterna gaudia peruenire. Per dominum noſtrũ Ie.

Prophetia ſecunda.

Gene. 5 ꝛ 6.

Noe vero cum quingentorum eſſet annorum, genuit Sem, Cham, ꝛ Iapheth. Cũqꝫ cępiſſent homines multiplicari ſuper terraꝫ, ꝛ filias procreaſſēt: videntes filij dei filias hominuꝫ ꝙ eſſent pulchrę, acceperunt ſibi vxores ex omnibus quas elegerát. Dixitqꝫ deus. Nõ permanebit ſpũs meus in homine in ęternum, qꝛ caro eſt: eruntqꝫ dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erát ſuper terram in diebus illis. Poſtꝗ̃ enim ingreſſi ſunt filij dei ad filias hominum, illęque genuerunt: iſti ſunt potentes à ſeculo viri famoſi. Uidens autem deus ꝙ multa malitia hoīum eſſet in terra: ꝛ cũcta cogitatio cordis intēta eſſet ad malum omni tempore: pęnituit eũ, ꝙ hominẽ feciſſet in terra. Et pręcauens in futurum, ꝛ tactus dolore cordis intrinſecꝰ, Delebo (inquit) hominem queꝫ creaui, à facie terrę, ab homine vſqꝫ ad animantia, à reptili vſque ad volucres cęli. Pęnitet enim me feciſſe eos. Noe vero inuénit gratiam coram Deo. Hę ſũt generationes Noe. Noe vir iuſtus atqꝫ perfectus fuit in generationibus ſuis, cum deo ambulauit. Et genuit tres filios, Sem, Cham, ꝛ Iapheth. Corrupta eſt autem terra corã Deo, ꝛ repleta eſt iniquitate. Cumqꝫ vidiſſet Deus terram eſſe corruptam, (omnis quippe caro corruperat viam ſuam ſuper terram) dixit ad Noe. Finis vniuerſę carnis venit corã me: repleta eſt terra iniquitate à facie eoruꝫ: ꝛ ego diſperdam eos cum terra. Fac tibi arcã de lignis lęuigatis. Mãſiũculas in arca facies: ꝛ bitumine linies intrinſecus, ꝛ extrinſecus. Et ſic facies eaꝫ. Trecentorum cubitorũ erit longitudo arcę: quinquaginta cubitorum altitudo, ꝛ triginta cubitorum latitudo illius. Feneſtrã in arca facies: ꝛ in cubito cõſũmabis ſummitatem eius. Oſtiũ autem arcę pones ex latere deorſum. Cęnacula ꝛ triſtega facies in ea. Ecce ego adducaꝫ diluuij aquaſ ſuper terram: vt interficiam oẽm carnem, in qua ſpũs vitę eſt ſubter cęlũ: ꝛ vniuerſa quę in terra ſũt, conſumentur. Ponamqꝫ fędus meum tecum: ꝛ ingredieris arcã tu ꝛ filij tui, vxor tua ꝛ vxores filiorum tuorum tecũ. Et ex cunctis animantibus vniuerſę carnis bina induces in arcam, vt viuant tecum, maſculini ſexus ꝛ fęminini. De volucribus iuxta genus ſuũ, ꝛ de iumentis in genere ſuo, ꝛ ex omni réptili terrę ſecundum

dum genus ſuũ: bina de omnib⁹
ingredientur tecũ, vt poſſint vi-
uere. Tolles igitur tecũ ex omni-
bus eſcis quę mãdi poſſũt, ⁊ com-
portabis apud te: ⁊ erunt tã tibi
quàm illis in cibum. Fecit ergo
Noe omnia quę pręceperat illi
7 Deus. Eratqꝫ ſexcentorũ anno-
ruꝫ, quãdo diluuij aquę inũdaue
rũt ſuper terram. Rupti ſunt au
teꝫ omnes fontes abyſſi magnę,
⁊ cataractę cęli apertę ſunt: ⁊ fa-
cta eſt pluuia ſuper terrã quadra
ginta diebus ⁊ quadraginta no-
ctibus. In articulo diei illius in-
greſſus eſt Noe, Sem, Cham, ⁊
Japheth filij eius, vxor illius, ⁊
vxores filiorum eius cum eo in
arcam: ipſi ⁊ omne animal ſecun-
dum genus ſuuꝫ, vniuerſaqꝫ iu-
menta in genere ſuo, ⁊ omne qđ
mouetur ſuper terram in gene-
re ſuo, cunctumqꝫ volatile ſecun
dum genus ſuum. Porro arca
ferebatur ſuper aquas. Et aquę
pręualuerunt nimis ſuper terrã:
opertique ſunt omnes montes
excelſi ſub vniuerſo cęlo. Quin-
decim cubitis fuit altior aqua ſu
per mõtes quos operuerat. Cõ
ſumptaque eſt omnis caro, quę
mouebatur ſuper terram, volu-
crum, animantium, beſtiarũ, om-
niumqꝫ reptiliuꝫ quę reptãt ſup
terram. Remanſit autem ſolus
Noe, ⁊ qui cum eo erant, in arca.
Obtinueruntqꝫ aquę terrã cen-
8 tũ quinquaginta diebus. Recor
datus autem dñs Noe, cuncto-
rumqꝫ animantiũ, ⁊ omnium iu-
mentorum quę erant cũ eo in ar-
ca: adduxit ſpiritum ſuper terrã,
⁊ imminutę ſunt aquę. Et clauſi
ſunt fontes abyſſi, ⁊ cataractę cę
li: ⁊ prohibitę ſũt pluuię de cęlo.
Reuerſęque ſunt aquę de terra
euntes ⁊ redeuntes: ⁊ cęperunt
minui poſt centũ quinquaginta
dies. Cumqꝫ tranſiſſent quadra
ginta dies, aperiens Noe fene-
ſtrã arcę quã fecerat, dimiſit cor-
uum. Qui egrediebatur, ⁊ non
reuertebatur, donec ſiccarentur
aquę ſuper terrã. Emiſit quoqꝫ
columbam poſt eũ: vt videret ſi
iam ceſſaſſent aquę ſuper faciem
terrę. Quę cum nõ inueniret vbi
requieſceret pes eius, reuerſa eſt
ad eũ in arcam. Aquę eniꝫ erant
ſuper vniuerſam terram. Extẽ-
ditqꝫ manum, ⁊ apprehenſaꝫ in-
tulit in arcaꝫ. Expectatis autem
vltra ſeptem diebus alijs, rurſuꝫ
dimiſit columbaꝫ ex arca. At illa
venit ad eũ ad veſperam, portãs
ramum oliuę virentibus folijs in
ore ſuo. Intellexit ergo Noe, ꝙ
ceſſaſſent aquę ſuper terraꝫ. Ex
pectauitque nihilominus ſepteꝫ
diebus alijs: ⁊ emiſit columbaꝫ,
quę non eſt vltra reuerſa ad euꝫ.
Locutus eſt auteꝫ dominus ad
Noe dicens. Egredere de arca
tu ⁊ vxor tua, filij tui ⁊ vxores fi-
liorum tuorum tecum. Cuncta
animantia quę ſunt apud te, ex
omni carne taꝫ in volatilibus ꝙ
in beſtijs ⁊ vniuerſis reptilibus
quę reptant ſuper terram, educ
tecum, ⁊ ingredimini ſuper ter-
ram. Creſcite, ⁊ multiplicamini
ſuper eã. Egreſſus eſt ergo Noe

⁊ filij eius: vxoꝛ illius, ⁊ vxoꝛes fi
lioꝛum eius cum eo. Sed ⁊ om=
nia animãtia, iumenta, ⁊ reptilia
quę reptant ſuper terram ſecun=
dum genus ſuuꝫ, de arca egreſſa
ſunt. Aedificauit autem Noe al
tare domino: ⁊ tollens de cũctis
pecoꝛibus ⁊ volucribus mũdis,
obtulit holocauſta ſuper altare.
Odoꝛatusqꝫ eſt dominus odo=
rẽ ſuauitatis. Oremus. Flecta=
mus genua. ℟. Leuate. Oꝛo.

DEus incõmutabilis virtus,
⁊ lumen ęternum: reſpice
pꝛopitius ad totius eccleſię tuę
mirabile ſacramentum, ⁊ opus
ſalutis humanę, perpetuę diſpo=
ſitionis effectu trãquillius ope=
rare: totusqꝫ mundus experia=
tur, ⁊ videat: deiecta erigi, inue=
terata renouari, ⁊ per ipſum redi
re omnia in integruꝫ, a quo ſum=
pſere pꝛincipium. Per dominũ.

Pꝛophetia tertia.

Gene. 22 IN diebus illis: Tentauit
deus Abꝛaham, ⁊ dixit ad
eum. Abꝛaham, Abꝛaham. At
ille reſpondit. Adſum. Ait illi.
Tolle filium tuũ vnigenitũ queꝫ
diligis Iſaac, ⁊ vade in terrã viſi=
onis, ⁊ offeres eũ ibi in holocau=
ſtũ ſuper vnuꝫ montiuꝫ, quẽ mõ=
ſtrauero tibi. Igitur Abꝛahã de
nocte conſurgens, ſtrauit aſinuꝫ
ſuũ: ducens ſecũ duos iuuenes,
⁊ Iſaac filiũ ſuũ. Cumqꝫ cõcidiſ
ſet ligna in holocauſtuꝫ: abijt ad
locũ quẽ pꝛęceperat ei deus. Die
autẽ tertio eleuatis oculis, vidit
locũ pꝛocul: dixitqꝫ ad pueros ſu
os. Expectate hic cũ aſino: ego ⁊
puer illuc vſqꝫ pꝛoperãtes, poſt=
quã adoꝛauerimus, reuertemur
ad vos. Tulit quoqꝫ ligna holo
cauſti, ⁊ impoſuit ſuper Iſaac fili=
um ſuum: ipſe vero poꝛtabat in
manibus ignẽ ⁊ gladiũ. Cumqꝫ
duo pergerent ſimul, dixit Iſaac
patri ſuo. Pater mi. At ille re=
ſpondit. Quid vis fili? Ecce (in=
quit) ignis ⁊ ligna: vbi eſt victi=
ma holocauſti? Dixit Abꝛahaꝫ.
Deus pꝛouidebit ſibi victimã ho
locauſti fili mi. Pergebant ergo
pariter: venerũtqꝫ ad locũ, quẽ
oſtenderat ei deus: in quo ędifi=
cauit altare, ⁊ deſuper ligna com
poſuit. Cumqꝫ colligaſſet Iſaac
filiũ ſuũ, poſuit eum in altare ſu=
per ſtruem lignoꝛũ. Extenditqꝫ
manũ, ⁊ arripuit gladiũ, vt immo
laret filiũ ſuuꝫ. Et ecce angelus
dñi de cęlo clamauit dicẽs. Abꝛa
hã, Abꝛahã. Qui reſpõdit. Ad=
ſuꝫ. Dixitqꝫ ei. Ne extẽdas ma=
nũ tuaꝫ ſuper puerũ: neqꝫ facies
illi quicquã. Nũc cognoui quod
timeas deuꝫ: ⁊ nõ peperciſti filio
tuo vnigenito pꝛopter me. Le=
uauit Abꝛaham oculos: viditqꝫ
poſt tergũ arietem inter vepꝛes
hęrentẽ coꝛnibus, quẽ aſſumens
obtulit holocauſtũ pꝛo filio. Ap
pellauitqꝫ nomen loci illius, Do=
minus videt. Vnde vſqꝫ hodie
dicitur, In mõte Dñs videbit.
Vocauit autem angelus domini
Abꝛahã ſecũdo de cęlo, dicens:
Per memetipſuꝫ iuraui, dicit do
minus: quia feciſti reꝫ hanc, ⁊ nõ
peperciſti vnigenito filio tuo ꝓ=
pter me: benedicens benedicam
tibi,

tibi, ⁊ multiplicabo ſemen tuū ſi-
cut ſtellas cęli, ⁊ velut arenā quę
eſt in litore maris. Poſſidebit
ſemen tuū portas inimicorū ſuo-
rū: ⁊ benedicentur in ſemine tuo
omnes gentes terrę, quia obedi-
ſti voci meę. Reuerſuſq; eſt A-
braham ad pueros ſuos: abie-
runtque Berſabée ſimul, ⁊ habi
tauit ibi. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus fidelium pater ſum-
me: qui in toto orbe terra-
rum, promiſſionis tuę filios dif-
fuſa adoptionis gratia multipli-
cas, ⁊ per paſchale ſacramentum
Abraham puerum tuum vniuer-
ſarum, ſicut iuraſti, gentium effi-
cis patrem: da populis tuis di-
gne ad gratiam tuę vocationis
introire. Per dominū noſtrum.

Prophetia quarta.

Exo. 14 In diebus illis. Factum eſt
in vigilia matutina, ⁊ ecce
reſpiciēs dn̄s ſuper caſtra Aegy
ptiorum per columnā ignis, ⁊ nu-
bis, interfecit exercitū eorū: ⁊ ſub
uertit rotas curruum, ferebantur
q; in profundū. Dixerunt ergo
Aegyptij. Fugiamus Iſraelem:
dn̄s enim pugnat pro eis contra
nos. Et ait dn̄s ad Moyſē. Ex-
tende manū tuam ſuper mare: vt
reuertantur aquę ad Aegyptios
ſuper currus ⁊ equites eorum.
Cumq; extendiſſet Moyſes ma
num contra mare, reuerſum eſt
primo diluculo ad priorē locum.
Fugiētibuſq; Aegyptijs occur
rerunt aquę: ⁊ inuoluit eos do-
minus in medijs fluctibus. Re-
uerſęq; ſunt aquę, ⁊ operuerunt
currus ⁊ equites cūcti exercitus
Pharaonis, q ſequētes ingreſſi
fuerant mare: nec vnus quidē ſu
perfuit ex eis. Filij autē Iſrael p-
rexerunt per mediū ſicci maris:
⁊ aquę eis erant quaſi p muro a
dextris ⁊ a ſiniſtris. Liberauitq;
dn̄s in die illo Iſrael de manu
Aegyptiorū. Et viderūt Aegy-
ptios mortuos ſuper litus maris,
⁊ manum magnā quā exercuerat
dn̄s contra eos. Timuitque po-
pulus dominum: ⁊ crediderunt
dn̄o, ⁊ Moyſi ſeruo eius. Tunc
cecinit Moyſes, ⁊ filij Iſrael car
men hoc dn̄o, ⁊ dixerunt. Tra-
ctus. Cantemus dn̄o: glorioſe Exo.
enim honorificatus eſt: equum ⁊ 15
aſcenſorem proiecit in mare: adiu
tor ⁊ protector factus eſt mihi in
ſalutem. ℣. Hic eſt deus meus,
⁊ honorificabo eum: deus patris
mei, ⁊ exaltabo eum. ℣. Domi-
nus cōterens bella: dominus no
men eſt illi. Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Orō.

Deus, cuius antiqua mira-
cula etiam noſtris ſeculis
coruſcare ſentimus: dum quod
vni populo, a perſecutione ęgy-
ptiaca liberādo, dexterę tuę po-
tentia cōtuliſti, id in ſalutem gen
tium per aquam regenerationis
operaris: pręſta: vt in Abrahę
filios, ⁊ in Iſraeliticam dignita-
tem, totius mundi tranſeat ple-
nitudo. Per dominum noſtrū.

Prophetia quinta.

Haec eſt hereditas ſeruorū Iſa.
dn̄i, ⁊ iuſtitia eorum apud 55

me, dicit dominus. Omnes ſitiẽ
tes venite ad aquas: ⁊ qui nõ ha
betiſ argẽtũ, properate, emite,
⁊ comedite. Venite, emite abſq;
argento, ⁊ abſq; vlla cõmutatio
ne vinũ ⁊ lac. Quare appendi
tis argentũ nõ in panibus, ⁊ la
borẽ veſtrum nõ in ſaturitate?
Audite audientes me, ⁊ comedi
te bonũ: ⁊ delectabitur in craſſi
tudine anima veſtra. Inclinate
aurem veſtrã, ⁊ venite ad me: au
dite, ⁊ viuet anima veſtra: ⁊ feriã
vobiſcum pactũ ſempiternũ, mi
ſericordias Dauid fideles. Ecce
teſtẽ populiſ dedi eũ, ducẽ ac pre
ceptorẽ gentibus. Ecce, gentẽ
quã neſciebas, vocabiſ: ⁊ genteſ
quę nõ cognouerũt te, ad te cur
rẽt propter dñm deũ tuũ, ⁊ ſan
ctum Iſrael: quia glorificauit te.
Quęrite dñm dum inueniri po
teſt: inuocate eũ dum prope eſt.
Derelinquat impius viam ſuã,
⁊ vir iniquuſ cogitationes ſuas:
⁊ reuertatur ad dominũ, ⁊ miſe
rebitur eius, ⁊ ad deum noſtrũ,
quoniã multus eſt ad ignoſcen
dũ. Nõ enim cogitationes meę,
cogitationes veſtrę: neque vię
meę, vię veſtrę, dicit dñſ. Quia ſi
cut exaltant̃ cęli à terra: ſic exal
tatę ſunt vię meę à vijs veſtris, ⁊
cogitationes meę à cogitationi
bus veſtriſ. Et quomodo deſcẽ
dit imber, ⁊ nix de cęlo, ⁊ illuc vl
tra non reuertitur, ſed inebriat
terram, ⁊ infundit eam, ⁊ germi
nare eam facit, ⁊ dat ſemen ſeren
ti, ⁊ panem comedenti: Sic erit
verbum meũ quod egredietur
de ore meo. Non reuertetur ad
me vacuum, ſed faciet quęcunq;
volui, ⁊ proſperabitur in his ad
quę miſi illud: dicit dominuſ om
nipotẽs. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

OMnipotẽs ſempiterne Deus,
multiplica in honorem no
minis tui quod patrũ fidei ſpo
pondiſti: ⁊ promiſſionis filios ſa
cra adoptione dilata: vt, quod
priores ſancti non dubitauerũt
futurum, eccleſia tua iam ex par
te cognoſcat impletũ. Per do.

Prophetia ſexta.

AUdi Iſrael mandata vitę: (Baruc ca. 3)
auribus percipe, vt ſcias
prudentiam. Quid eſt Iſrael: quod
in terra inimicorum es? Inuete
raſti in terra aliena: coinquina
tus es cũ mortuiſ: deputatus es
cũ deſcendentibus in infernum.
Dereliquiſti fontẽ ſapientię. Nã
ſi in via dei ambulaſſes, habitaſ
ſeſ vtiq; in pace ſup terrã. Diſce
vbi ſit ſapiẽtia, vbi ſit virtuſ, vbi
ſit prudentia, vbi ſit intellectus:
vt ſciaſ ſimul vbi ſit lõgiturnitaſ
vitę ⁊ victus, vbi ſit lumẽ oculo
rũ ⁊ pax. Quis inuenit locũ eiuſ?
Et quis introiuit in theſauros
eiuſ? Vbi ſunt principes gentiũ,
⁊ qui dominãtur ſuper beſtias q̃
ſunt ſuper terrã? Qui in auibuſ
cęli ludunt: qui argentũ theſau
rizant, ⁊ aurum in quo cõfidunt
homines: ⁊ non eſt finis acquiſi
tionis eorũ. Qui argentũ fabri
cant, ⁊ ſoliciti ſunt: nec eſt inuen
tio operum illorũ. Exterminati
ſunt, ⁊ ad inferos deſcenderunt:
⁊ alij

⁊ alij in locum eorꝫ ſurrexerūt.
Juuenes viderunt lumen: ⁊ ha-
bitauerunt ſuper terram. Uiam
auteʒ diſcipline neſcierunt, neqʒ
intellexerunt ſemitas eius, neqʒ
ſuſceperunt eam filij eorū. A fa-
cie eorū lōge facta eſt. Nō eſt au-
dita in Canaan: neqʒ viſa eſt in
Theman. Filij quoqʒ Agar, qui
exquirunt prudentiā que de ter
ra eſt, negociatores terre, ⁊ The-
man: ⁊ fabulatores, ⁊ exquiſito-
res prudentie ⁊ intelligentie: viā
autē ſapientie neſcierunt: neque
meminerūt ſemitarū eius. O Iſ
rael, quām magna eſt domus dei
⁊ ingens locus poſſeſſionis eius?
Magnus, ⁊ nō habet conſūma-
tioneʒ: excelſus ⁊ immenſus. Ibi
fuerunt gigantes nominati illi
qui ab initio fuerunt, ſtatura ma
gna, ſciētes bellū. Nō hos elegit
dñs: neqʒ viā diſcipline dedit il-
lis: propterea perierūt. Et quo-
niā nō habuerunt ſapientiam, in-
terierunt propter ſuam inſipien-
tiaʒ. Quis aſcendit in celum, ⁊ ac-
cepit eam, ⁊ eduxit eam de nubi-
bus? Quis transfretauit mare, ⁊
inuenit eā, ⁊ attulit eā ſuper aurū
electum? Non eſt, qui ſciat viam
eius, neqʒ qui excogitet ſemitas
eius. Sed qui ſcit vniuerſa, nouit
illam: ⁊ adinuenit eaʒ prudentia
ſua. Qui perfecit terram in ſem-
piterno tempore: ⁊ adimpleuit
eā pecudibus. Uocauitqʒ eaʒ: ⁊
obaudiuit eū in tremore. Stelle
aūt dederunt lumē in cuſtodijs
ſuis, ⁊ letate ſunt. Uocate ſunt, ⁊
dixerunt adſumus. Et luxerūt
ei cū iucūditate, q fecit illas. Hic
eſt deus noſter: ⁊ non eſtimab
alius ad euʒ. Hic adinuenit om-
nem viam diſcipline: ⁊ dedit illā
Jacob puero ſuo, ⁊ Iſrael dile-
cto ſuo. Poſt hec ſuper terram
viſus eſt: ⁊ cum hominibus con-
uerſatus eſt. Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Oro.

DEus, qui eccleſiam tuam
ſemper gentium vocatio-
ne multiplicas: concede propi-
tius: vt, quos aqua baptiſma-
tis abluis, continua protectio-
ne tuearis. Per dñm noſtrum.

Prophetia ſeptima.

IN diebus illis: Facta eſt ſu
per me manus domini, ⁊ e- ezec. 37
duxit me in ſpiritu domini: ⁊ di-
miſit me in medio cāpi qui erat
plenus oſſib⁹: ⁊ circūduxit me p
ea in gyrū. Erāt auteʒ multa val
de ſuper facieʒ campi, ſiccaqʒ ve
hementer. Et dixit ad me. Fili
hominis putaſne viuēt oſſa iſta?
Et dixi. Dñe deus, tu noſti. Et
dixit ad me. Uaticinare de oſſib⁹
iſtis, ⁊ dices eis. Oſſa arida audi-
te verbū dñi. Hec dicit domin⁹
deus oſſibus his. Ecce ego in-
tromittaʒ in vos ſpiritū, ⁊ viue-
tis: ⁊ dabo ſuper vos neruos, ⁊
ſuccreſcere faciaʒ ſuper vos car-
nes, ⁊ ſuperextendā in vobis cu-
teʒ: ⁊ dabo vobis ſpiritū, ⁊ viue-
tis: ⁊ ſcietis qa ego dñs. Et pro-
phetaui ſicut pceperat mihi. Fa-
ctus eſt aūt ſonitus prophetan-
te me, ⁊ ecce cōmotio. Et acceſſe
runt oſſa ad oſſa: vnūquodqʒ ad
iūcturam ſuā. Et vidi: ⁊ ecce ſu-

...erui, ⁊ carnes aſcẽderũt: per...enta eſt in eis cutis deſuper: ſpiritum nõ habebãt. Et dixit ad me. Vaticinare ad ſpiritum, vaticinare fili hominis, ⁊ dices ad ſpiritũ. Hec dicit dñs deus. A quatuor ventis veni ſpiritus, ⁊ inſúffla ſuper interfectos iſtos, ⁊ reuiuiſcant. Et prophetaui, ſicut pceperat mihi. Et ingreſſus eſt in ea ſpiritus, ⁊ vixerũt: ⁊ ſteterũt ſuper pedes ſuos exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hominis, oſſa hec vniuerſa, domus Iſrael eſt. Ipſi dicũt: aruerunt oſſa noſtra, perijt ſpes noſtra, ⁊ abſciſſi ſumus. Propterea vaticinarẽ, ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deus. Ecce ego aperiam túmulos veſtros, ⁊ edúcam vos de ſepulcris veſtris populus meus: ⁊ indúcã vos in terrã Iſrael. Et ſcietis, quia ego dñs, cũ aperúero ſepulcra veſtra, ⁊ edúxero vos de túmulis veſtris popule meus: ⁊ dédero ſpiritũ meum in vobis, ⁊ vixeritis: ⁊ requiéſcere vos faciã ſuper humũ veſtrã, dicit dñs oĩpotẽs. Oremꝰ. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oĩo.

Deus, qui nos ad celebrandum paſchale ſacramentũ vtriuſque teſtamenti páginis inſtruis: da nobis intelligere miſericordiam tuã: vt ex perceptione preſentium munerũ, firma ſit expectatio futurorum. Per do.

Prophetia octaua.

Isa. 4 Apprehendent ſeptem mulieres virum vnum in die illa, dicentes. Panem noſtrum comedemus, veſtimentis noſtris operiemur: tantummodo inuocetur nomẽ tuũ ſuper nos: aufer opprobrium noſtrum. In die illa erit germẽ domini in magnificentia, ⁊ in gloria: ⁊ fructus terre ſublimis: ⁊ exultatio his qui ſaluati fuerint de Iſrael. Et erit omnis qui relictus fuerit in Sion, ⁊ reſiduus in Hieruſalem: ſanctus vocabitur, omnis q ſcriptus eſt in vita in Hieruſalẽ. Si abluerit dominus ſordes filiarũ Sion: ⁊ ſanguinem Hieruſalem láuerit de medio eius in ſpiritu iudicij ⁊ ſpiritu ardoris. Et creauit dominus deus ſuper omnẽ locum montis Sion, ⁊ vbi inuocatus eſt: nubem per diem, ⁊ fumum, ⁊ ſplendorem ignis flammantis in nocte. Super omnem enim gloriã protectio. Et tabernaculum erit in vmbraculũ diei ab eſtu: ⁊ in ſecuritatem ⁊ abſcõſionẽ a turbine ⁊ a pluuia. Tractus. Vinea facta eſt dilecto in cornu, in loco vberi. ℣. Et maceriã circúndedit, ⁊ circũfódit: ⁊ plantauit vineam Sorec, ⁊ edificauit turrim in medio eius. ℣. Et tórcular fodit in ea: vinea enim domini ſabaoth, domus Iſrael eſt. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Isa. 5

Deus, qui in omnibus eccleſie tue filijs, ſanctorum prophetarum voce manifeſtaſti, in omni loco dominationis tue, ſatorem te bonorum ſeminum, ⁊ electorum palmitum eſſe cultorem: tribue, queſumus, populis tuis:

tuis: qui ⁊ vinearum apud te nomine cenſentur ⁊ ſegetum: vt, ſpinarum ⁊ tribulorum ſqualore reſecato, digna efficiantur fruge fęcundi. Per dominū noſtrum.

Prophetia nona.

Exo. 12 In diebus illis: Dixit dominus ad Moyſen ⁊ Aaron in terra Aegypti. Menſis iſte, vobis principium menſium: primus erit in menſibus anni. Loquimini ad vniuerſum cętū filiorum Iſrael, ⁊ dicite eis. Decima die mēſis huius, tollat vnuſquiſq; agnū per familias ⁊ domos ſuas. Sin autē minor eſt numerus, vt ſufficere poſſit ad veſcendum agnum: aſſumet vicinū ſuū qui iūctus eſt domui ſuę, iuxta numerū animarū quę ſufficere poſſūt ad eſum agni. Erit autē agnus abſq; macula, maſculus, anniculus: iuxta quem ritum tolletis ⁊ hędū. Et ſeruabitis eū vſq; ad quartādecimā diē mēſis huius. Immolabitq; eū vniuerſa multitudo filiorū Iſrael ad veſperā. Et ſument de ſanguine eius: ac ponent ſuper vtrunq; poſtem, ⁊ in ſuperliminaribus domorū, in qbus cōmedent illum. Et edent carnes nocte illa aſſas igni: ⁊ açymos panes, cum lactucis agreſtibus. Non cōmedetis ex eo crudum quid, nec coctū aqua: ſed aſſum tantum igni. Caput cū pedibus eius ⁊ inteſtinis vorabitis: ⁊ os eius non confringetis. Nec remanebit ex eo qcq̄ vſque mane. Siqd reſiduū fuerit, igni comburetis. Sic autē comedetis illum. Renes veſtros accingetis: ⁊ calceamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus: ⁊ comedetis feſtinanter. Eſt enim phaſe (id eſt tranſitus) domini. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Orō.

Omnipotens ſempiterne de⁹, q in omniū operū tuorū diſpenſatione mirabilis es: intelligant redēpti tui, nō fuiſſe excellentius, quod initio factus eſt mundus, quā quod in fine ſeculorū paſcha noſtrū immolat⁹ eſt Chriſt⁹. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate.

Prophetia decima.

In diebus illis: Factum eſt verbum domini ad Ionā prophetā ſecūdo, dicēs. Surge ⁊ vade in Niniuen ciuitatem magnā: ⁊ pdica in ea prędicationē quā ego loquar ad te. Et ſurrexit Ionas, ⁊ abijt i Niniuē iuxta verbū domini. Et Niniue erat ciuitas magna itinere dierū triū. Et cępit Ionas introire ciuitatē itinere diei vnius: ⁊ clamauit, ⁊ dixit. Adhuc quadraginta dies, ⁊ Niniue ſubuertetur. Et crediderunt viri Niniuitę in dn̄o: ⁊ pdicauerūt ieiuniū, ⁊ veſtiti ſunt ſaccis a maiore vſq; ad minorē. Et puēnit verbū ad regē Niniue: ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo, ⁊ abiecit veſtimētū ſuū a ſe, ⁊ indut⁹ eſt ſacco, ⁊ ſedit in cinere. Et clamauit, ⁊ dixit in Niniue ex ore regis ⁊ principū eius, dicens. Homines, ⁊ iumēta, ⁊ boues, ⁊ pecora nō guſtēt quicquā, nec paſcātur, ⁊ aquā nō bibant. Et operiātur

Io. 3

ſaccis homines ⁊ iumenta, ⁊ cla-
ment ad dominum in fortitudi-
ne: ⁊ cõuertatur vir à via ſua ma-
la, ⁊ ab iniquitate q̃ eſt in manib⁹
eorum. Quis ſcit ſi cõuertatur,
⁊ ignoſcat deus: ⁊ reuertatur à
furore irę ſuę, ⁊ non peribimus?
Et vidit deus opera eorū, q꞉ cõ-
uerſi ſunt de via ſua mala: ⁊ miſer
tus eſt populo ſuo dominus de⁹
noſter. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, qui diuerſitatem gẽ-
tiũ in confeſſione tui nomi-
nis adunaſti: da nobis ⁊ velle ⁊
poſſe q̃ p̃cipis: vt populo ad ęter
nitatẽ vocato, vna ſit fides men-
tiũ, ⁊ pietas actionũ. Per dñm.

Prophetia vndecima.

Deute. 31 In diebus illis. Scripſit
Moyſes canticũ: ⁊ docuit
filios Iſrael. Pręcepitq꞉ dñs Io
ſue filio Nun: ⁊ ait. Cõfortare,
⁊ eſto robuſtus. Tu enim intro-
duces filios Iſrael in terrã quā
pollicitus ſum eis: ⁊ ego ero te-
cũ. Poſtquã ergo ſcripſit Moy
ſes verba legis huius in volumi
ne, atq꞉ cõpleuit: pręcepit leuitis
qui portabant arcā fęderis dñi
dicens. Tollite librum iſtũ, ⁊ po
nite eū in latere arcę fęderis do
mini dei veſtri: vt ſit ibi cõtra te
in teſtimonium. Ego enim ſcio
contentionem tuam: ⁊ ceruicem
tuam duriſſimam. Adhuc viuen
te me ⁊ ingrediente vobiſcũ, ſem
per cõtentioſè egiſtis contra do
minum: quanto magis cum mor
tuus fuero? Congregate ad me
omnes maiores natu per tribus
veſtras atq꞉ doctores: ⁊ loquar
audiẽtibus eis ſermones iſtos:
⁊ inuocabo contra eos cęlum, ⁊
terram. Noui enim quòd poſt
mortem meam iniquè agetis: ⁊
declinabitis cito de via quã pręce-
cepi vobis. Et occurrent vobis
mala in extremo tempore: quan-
do feceritis malum in conſpectu
domini, vt irritẽtis eum per ope
ra manuum veſtrarũ. Locutus
eſt ergo Moyſes, audiente vni-
uerſo cętu filiorum Iſrael verba
carminis huius: ⁊ ad finem vſq꞉
compleuit. Tractus. Attende
cęlum, ⁊ loquar: ⁊ audiat terra Deute. 3
verba ex ore meo. ℣. Expectet
ſicut pluuia eloquiũ meum: ⁊ de-
ſcendãt ſicut ros verba mea. ℣.
Sicut imber ſuper gramen: ⁊ ſi-
cut nix ſuper fęnum: ⁊ nomẽ do-
mini inuocabo. ℣. Date magni
tudinem Deo noſtro: deus vera
opera eius, ⁊ omnes vię eius iu-
dicia. ℣. Deus fidelis, in quo nõ
eſt iniquitas: iuſtus ⁊ ſanctus do
minus. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus celſitudo humilium,
⁊ fortitudo rectorum: qui
per ſanctũ Moyſen puerũ tuũ,
ita erudire populum tuum ſacri
carminis tui decantatione vo-
luiſti: vt illa legis iteratio fieret
etiam noſtra directio: excita in
omnem iuſtificatarum gentium
plenitudinem potentiam tuam,
⁊ da lętitiam mitigando terro-
rem: vt omnium peccatis tua
remiſſione deletis: quod denun-
ciatum eſt in vltionem, tranſeat
in

in ſalutem. Per dominum noſt.

Prophetia duodecima.

Dã. 3 IN diebus illis. Nabucho-
donoſoꝛ rex fecit ſtatuam
auream, altitudine cubitoꝛum ſe-
xaginta, latitudine cubitoꝝ ſex:
⁊ ſtatuit eam in campo Dura pro-
uincię Babylonis. Itaq; Nabu
chodonoſoꝛ rex miſit ad congre
gandos ſatrapas, magiſtratus, ⁊
iudices: duces ⁊ tyrannos: opti
mates ⁊ pręfectos, oẽſq; princi-
pes regionũ: vt conuenirent ad
dedicationẽ ſtatuę, quã erexerat
Nabuchodonoſoꝛ rex. Tũc con
gregati ſũt ſatrapę, magiſtratus
⁊ iudices, duces ⁊ tyranni, ⁊ opti
mates qui erant in poteſtatibus
cõſtituti, ⁊ vniuerſi pꝛincipes re
gionũ: vt cõuenirent ad dedica-
tionem ſtatuę quã erexerat Na-
buchodonoſoꝛ rex. Stabãt aũt
in conſpectu ſtatuę quam poſue-
rat Nabuchudonoſoꝛ rex: ⁊ prę-
co clamabat valenter. Uobis di-
citur populis, tribubus, ⁊ lin-
guis. In hoꝛa qua audieritis ſo-
nitũ tubę, ⁊ fiſtulę, ⁊ citharę, ſam
bucę, ⁊ pſalterij, ⁊ ſymphonię, ⁊
vniuerſi generis muſicoꝛum: ca-
dentes adoꝛate ſtatuam auream
quã cõſtituit Nabuchodonoſoꝛ
rex. Siquis autẽ nõ pꝛoſtratus
adoꝛauerit, eadem hoꝛa mittetur
in foꝛnacẽ ignis ardentis. Poſt
hęc igitur ſtatim vt audierunt om-
nes populi ſonitũ tubę, fiſtulę,
⁊ citharę, ſambucę, ⁊ pſalterij,
⁊ ſymphonię, ⁊ omnis generis
muſicoꝝ: cadentes oẽs populi,
tribus, ⁊ linguę adoꝛauerunt ſta
tuã aureã quã cõſtituerat Nabu
chodonoſoꝛ rex. Statimq; in ip
ſo tempoꝛe accedẽtes viri Chal
dęi accuſauerunt Judęos, dixe-
runtq; Nabuchodonoſoꝛ regi.
Rex in ęternum viue. Tu rex po-
ſuiſti decretum: vt oĩs homo qui
audierit ſonitum tubę, fiſtulę ⁊ ci-
tharę, ſãbucę, ⁊ pſalterij, ⁊ ſym-
phonię, ⁊ oĩs generis muſicoꝝ,
pꝛoſternat ſe, ⁊ adoꝛet ſtatuã au-
ream. Siquis autem non pꝛoci-
dens adoꝛauerit, mittatur in foꝛ
nacẽ ignis ardentis. Sunt ergo
viri Judęi, quos cõſtituiſti ſuper
opera regionis Babylonię, Si-
drach, Miſach, ⁊ Abdenago.
Uiri iſti cõtempſerunt rex decre
tũ tuũ: deos tuos nõ colũt, ⁊ ſta
tuã auream, quã erexiſti, nõ ado
rãt. Tũc Nabuchodonoſoꝛ rex
in furoꝛe ⁊ ira pꝛęcepit, vt adduce-
rent Sidrach, Miſach, ⁊ Abdẽ-
nago: q cõfeſtim adducti ſunt in
conſpectu regis. Pꝛonũciãſq; Na
buchodonoſoꝛ rex, ait eis. Uerè
ne Sidrach, Miſach, ⁊ Abdena-
go deos meos non colitis, ⁊ ſta
tuã aureã quã cõſtitui, nõ adoꝛa-
tis? Nũc ergo ſi eſtis parati, qua-
cunque hoꝛa audieritis ſonitum
tubę, fiſtulę, citharę, ſambucę, ⁊
pſalterij, ⁊ Symphonię, omniſq;
generis muſicoꝛum, pꝛoſternite
vos, ⁊ adoꝛate ſtatuã quam feci.
Quod ſi nõ adoꝛaueritis, eadem
hoꝛa mittemini in foꝛnacẽ ignis
ardentis. Et quis eſt deus, qui
eripiat vos de manu mea? Re-
ſpondentes Sidrach, Miſach, ⁊
Abdenago, dixerũt Nabucho-
donoſoꝛ

donoſoꝛ regi. Non opoꝛtet nos de hac re reſpondére tibi. Ecce enim deus noſter quez colimus, poteſt nos eripere de camino ignis ardentis, ⁊ de manibus tuis, o rex liberare. Quód ſi nolúerit, notum ſit tibi rex: quia deos tuos non cólimus, ⁊ ſtatuam auream, quá erexiſti, non adoꝛamus. Tunc Nabuchodonoſoꝛ repletus eſt furoꝛe: ⁊ aſpectus faciei illius immutatuſ eſt ſup Sidrach, Miſach, ⁊ Abdénago. Et pꝛecepit vt ſuccéderetur foꝛnax ſeptuplũ q̄ȝ ſuccendi conſueuerat. Et viris foꝛtiſſimis de exercitu ſuo iuſſit, vt ligatiſ pedib⁹ Sidrach, Miſach, ⁊ Abdénago, mitterẽt eos in foꝛnacem ignis ardentiſ. Et cõfeſtim viri illi vincti cũ bꝛachis ſuis, ⁊ tiáris, ⁊ calceamẽtiſ, ⁊ veſtibus miſſi ſunt in medium foꝛnacis ignis ardẽtiſ. Nã iuſſio regis vrgebat. Foꝛnax autẽ ſuccenſa erat nimis. Poꝛro viroſ illos qui miſerant Sidrach, Miſach, ⁊ Abdenago, interfecit flãma ignis. Uiri autem hi tres, ideſt, Sidrach, Miſach, ⁊ Abdéna go, ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabãt i medio flãmȩ laudãtes deũ, ⁊ benedicẽteſ dñõ. Hic nõ dicit Flectamus genua. Oꝛõ.

Omnipotens ſempiterne Deus, ſpes vnica mundi, qui pꝛophetarũ tuoꝛũ pꝛȩconio pꝛȩſẽtiũ tẽpoꝛũ declaraſti myſteria: auge populi tui vota placatus: q: in nullo fideliũ niſi ex tua inſpiratione pꝛoueniũt quarũlibet incremẽta virtutũ. Per do.

His expletis, ſi Eccleſia habuerit fontem baptiſmalem, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluuiale violaceũ, ⁊ pꝛocedit vſq; ad fontẽ, pꝛȩcedentibuſ miniſtris cũ cruce, ⁊ cereo bñdicto accenſo. Interea, duȝ deſcendit ad fontẽ, cãtat̃ ſequẽſ Tractus.

Sicut ceruus deſiderat ad fontem aquarũ: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deũ fontez viuũ: quãdo veniã, ⁊ apparebo ante faciez dei: ℣. Fuerunt mihi lacrymȩ meȩ panes die ac nocte: dum dicit̃ mihi p ſingulos dies, vbi eſt deus tuus: Deinde ſacerdoſ anteq̄ȝ intret ad benedictionem fõtis, dicit hanc oꝛationem ibi iuxta fontez, ℣. Dominus vobiſcũ. ℟. Et cum ſpũ tuo. Oꝛemus. psal 41

Omnipotens ſempiterne deuſ, reſpice pꝛopitius ad deuotionez populi renaſcentis, qui, ſicut ceruuſ, aquarũ tuarum expetit fontẽ: ⁊ cõcede pꝛopiti⁹: vt fidei ipſius ſitis, baptiſmatis myſterio aiam coꝛpuſ q; ſanctificet. Per d. ℟. Amen. Poſtea pꝛocedit ad bñdictionez fontiſ, dicẽs ℣. Dñs vobiſcuȝ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oꝛõ.

Omnipotens ſempiterne deus, adeſto magnȩ pietatis tuȩ myſteriiſ, adeſto ſacramẽtis: ⁊ ad recreãdos nouos populos, quos tibi fons baptiſmatis párturit, ſpiritum adoptionis emitte: vt quod noſtrȩ humilitatis gerendũ eſt miniſterio, virtutis

tis tuę impleatur effectu. Per
dñm nr̄m Jeſū Chriſtū filiū tuū:
qui tecū viuit ⁊ re. Eleuãs vocē
in modū Prefationis proſequit.

PEr omnia ſecula ſeculo

rū. ℟. Amen. ℣. Dñs vo-

biſcuꝫ. ℟. Et cū ſpiritu tuo.

℣. Surſuꝫ corda. ℟. Habe-

mus ad dominū. ℣. Gratias

agamus domino deo noſtro.

℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Vere dignū ⁊ iuſtū eſt, ęquum

⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊

vbiqꝫ gratias agere, domine

ſancte, pater omnipotēs, ęter-

ne deus. Qui inuiſibili poten-
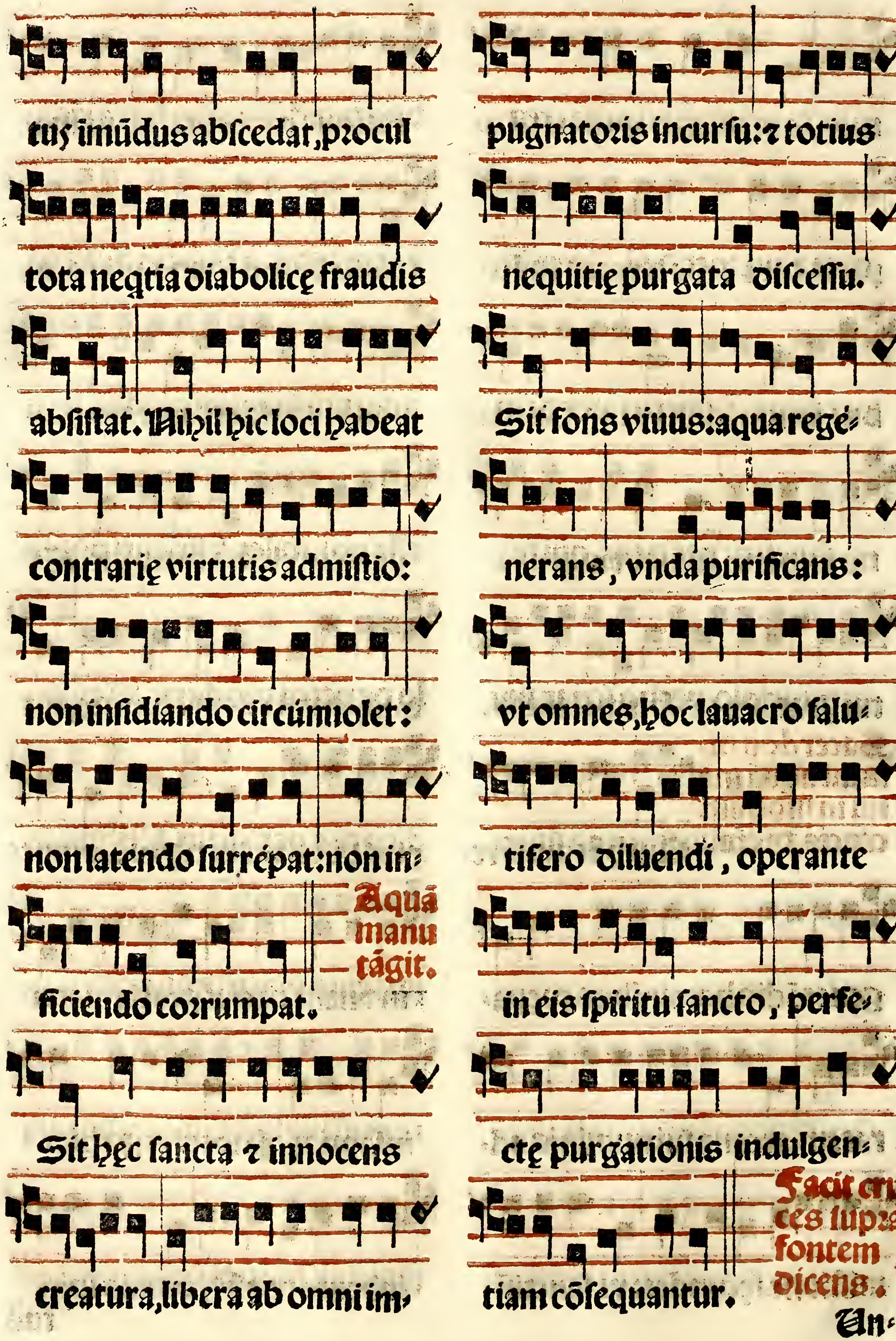
tia ſacramētorū tuorū mira-
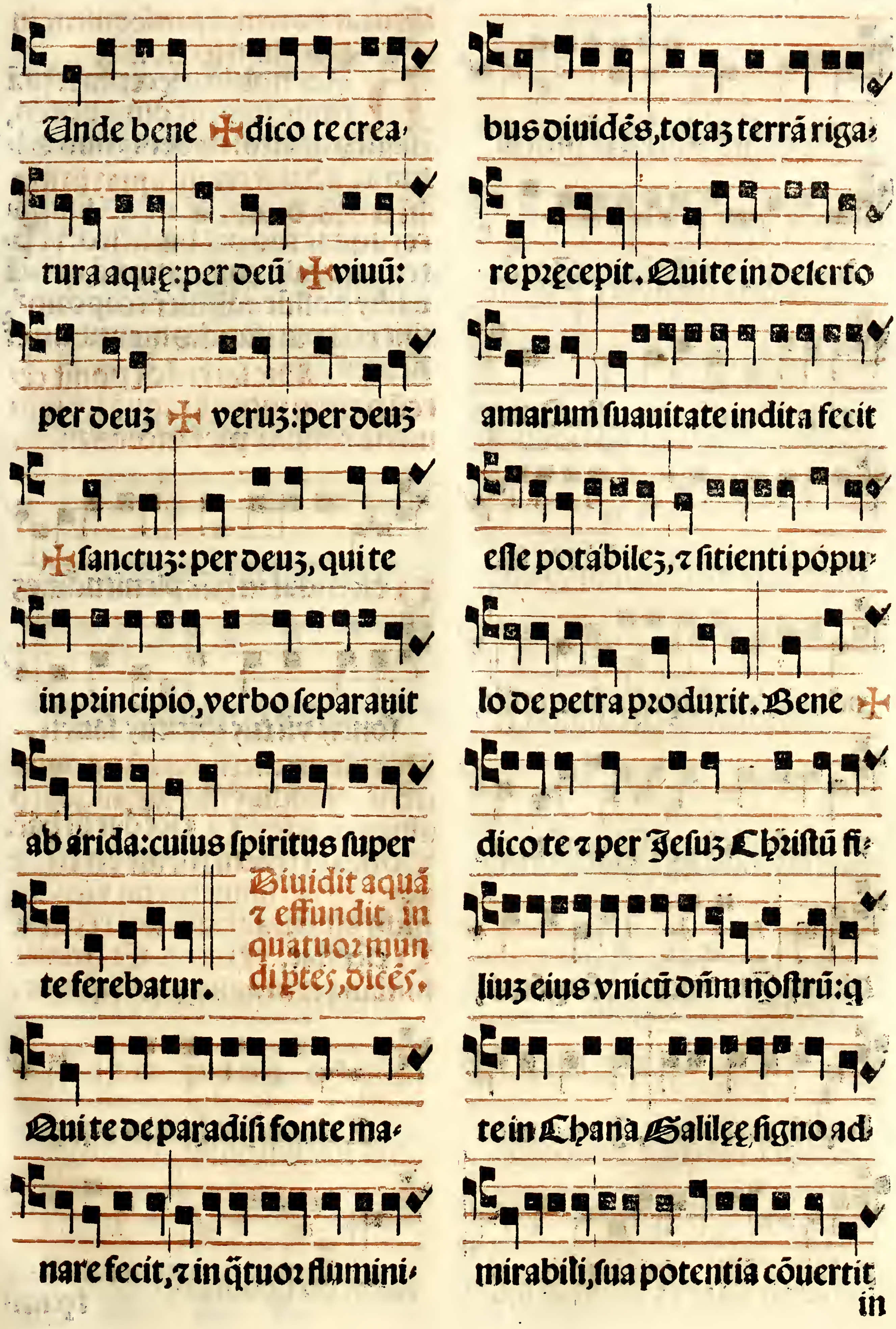
biliter operaris effectum.

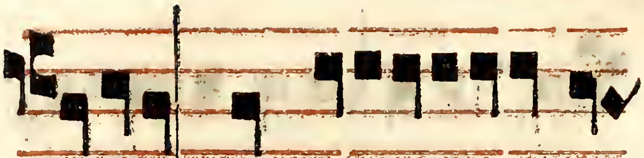
Et licet nos tātis myſterijs exe-

quendis ſimus indigni: tu ta-

men gratię tuę dona nō deſe-
ren-

tus imūdus abſcedat,procul
tota neqtia diabolicę fraudis
abſiſtat. Nihil hic loci habeat
contrarię virtutis admiſtio:
non inſidiando circūuolet:
non latendo ſurrēpat:non in=
ficiendo corrumpat.
Aquā manu tāgit.
Sit hęc ſancta ⁊ innocens
creatura,libera ab omni im=
pugnatoris incurſu:⁊ totius
nequitię purgata diſceſſu.
Sit fons viuus:aqua regē=
nerans, vnda purificans:
vt omnes,hoc lauacro ſalu=
tifero diluendi, operante
in eis ſpiritu ſancto, perfe=
ctę purgationis indulgen=
tiam cōſequantur.
Facit cruces ſupra fontem, dicens:
Un=

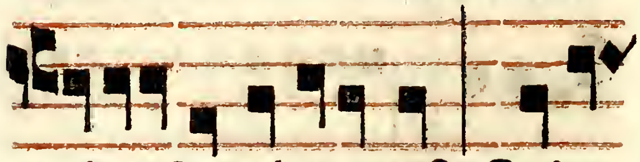

Unde bene ✠ dico te crea-
tura aque: per deũ ✠ viuũ:
per deuz ✠ veruz: per deuz
✠ ſanctuz: per deuz, qui te
in pꝛincipio, verbo ſeparauit
ab arida: cuius ſpiritus ſuper
te ferebatur.
Diuidit aquã ꝛ effundit in quatuoꝛ mundi ptes, dicẽs.
Qui te de paradiſi fonte ma-
nare fecit, ꝛ in q̃tuoꝛ flumini-
bus diuidẽs, totaz terrã riga-
re pꝛecepit. Qui te in deſerto
amarum ſuauitate indita fecit
eſſe potabilez, ꝛ ſitienti popu-
lo de petra pꝛoduxit. Bene ✠
dico te ꝛ per Jeſuz Chꝛiſtũ fi-
liuz eius vnicũ dñm noſtrũ: q
te in Chana Galilee ſigno ad-
mirabili, ſua potentia cõuertit
in

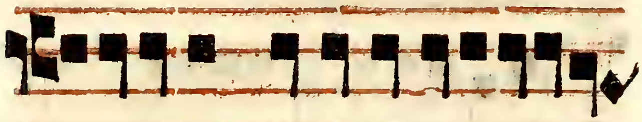
in vinū. Qui pedibꝰ ſup te am

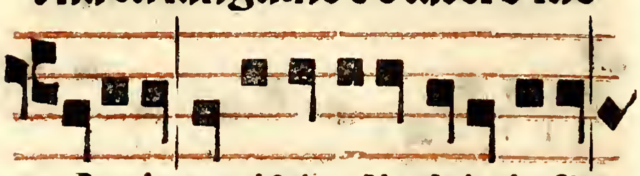
bulauit, ⁊ a Joāne in Jorda-

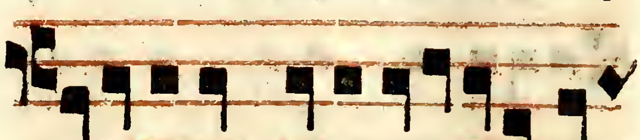
ne in te bantizatus eſt. Qui te

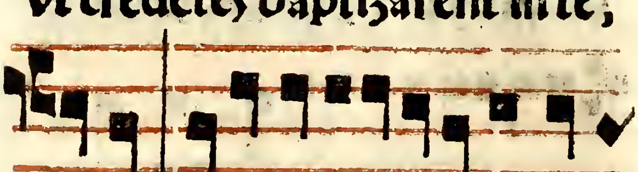
vnà cū ſanguine de làtere ſuo

ꝑduxit, ⁊ diſcipulis ſuis iuſſit,

vt credētes baptizarent̄ in te,

dicens. Ite docete oēs gētes,

baptizantes eos, In nomine

patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti.

Mutat vocem, ⁊ proſequitur in modum lectionis.

Haec nobis pręcepta ſeruātibus, tu deus omnipotēs, clemēs adeſto: tu benignus aſpira. Halat ter in aquā in modū crucis, dicēs. Tu has ſimplices aquas tuo ore bñdicito: vt ꝑter naturalē emūdationē, quā lauādis poſſūt adhiberi corporibꝰ, ſint etiā purificādis mentibus efficaces. Hic ſacerdos ponit cereū parum intus in aquā: ⁊ reſumens tonum prefationis dicit.

Deſcendat in hāc plenitudinē

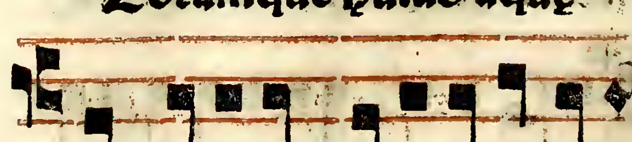

fontis virtus ſpiritus ſancti.

Deinde extractū cereū de aqua iterū ꝓfundius mergit, aliquāto altius repetēs, Deſcēdat in hāc. Poſtea extractū rurſus cereū de aqua tertio immergens vſq; ad fūdū, altiori adhuc voce repetit, Deſcēdat, vt ſupra. Et deinde ſufflās ter in aquā, proſequitur.

Totamque huius aque

ſubſtantiam regenerandi fecun-

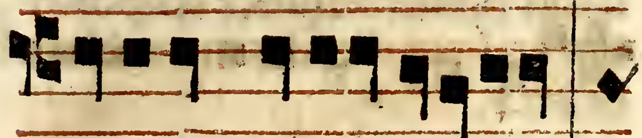

fęcundet effectu.

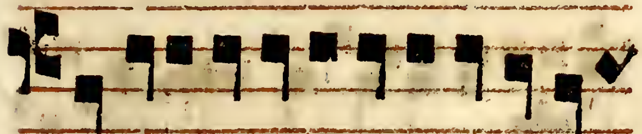
Hic tollitur cereus de aqua, & proſequitur.

Hic omnium pec

catorum maculę deleantur:

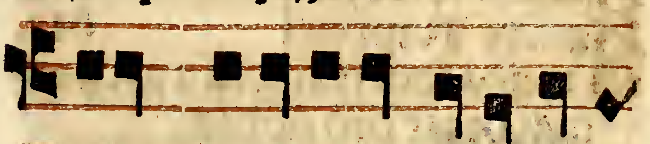
hic natura ad imaginez tuaz

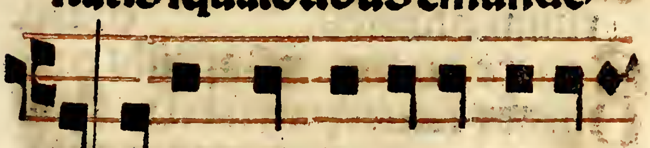
condita, & ad honorez sui refor

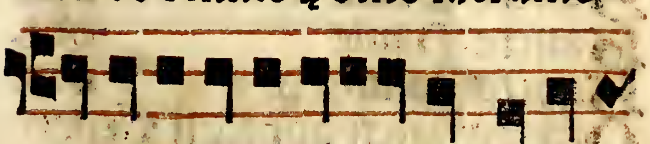
mata principij, cunctis vetu

ſtatis ſqualoribus emunde

tur: vt omnis homo ſacramē

tū hoc regenerationis ingreſ

M. N. R.

ſus, in verę innocentię no

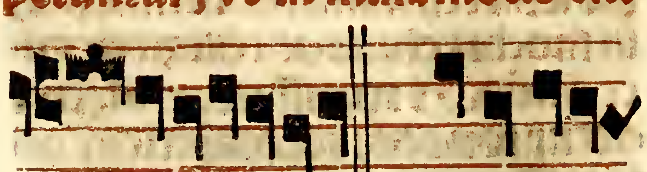

uam infantiam renaſcatur.
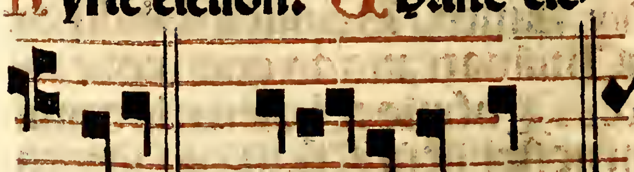
Sequentia dicit legendo. Per dominuz noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui venturus eſt iudicare viuos & mortuos, & ſeculum per ignem. ℟. Amen. Deinde per aſſiſtentes ſacerdotes ſpargitur de ipſa aqua benedicta ſuper populū. Et interim vnus ex miniſtris eccleſię, accipit in vaſe aliquo de eadez aqua, ad aſpergenduz in domibus, & alijs locis. His peractis ſacerdos qui benedixit fontez, infundit de oleo Catechumenorum in aquaz in moduz crucis, intelligibili voce dicēs. Sanctificetur & fęcundetur fons iſte oleo ſalutis renaſcentibus ex eo, in vitā ęternam. ℟. Amen. Deinde infundit de Chriſmate, modo quo ſupra, dicēs. Infuſio Chriſmatis domini noſtri Jeſu Chriſti, & ſpiritus ſancti paracliti, fiat in nomine ſanctę Trinitatis. ℟. Amen. Poſtea accipit ambas ampullas dicti olei ſancti & chriſmatis, & de vtroqz ſimul in modū crucis infundēdo dicit. Commiſtio chriſmatis ſcificationis, & olei vnctionis, & aquę baptiſmatis, pariter fiat, in nomine pa ✠ tris, & fi ✠ lij, & ſpiritus ✠ ſancti. ℟. Amē.

o Tunc

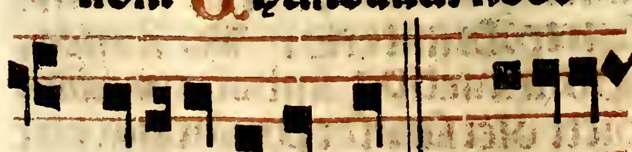
Tunc miſcet ipſum oleum cum aqua, ⁊ ſpargit cū manu ſua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizat, more cōſueto. Deinde dicuntur litanię. Poſtea rediens, preparat ſe pro Miſſa ſollemniter celebranda. ¶ Ubi vero non ſunt fontes baptiſmales, finita vltima prophetia cū ſua oratione, celebrans caſula depoſita, cū miniſtris ante altare procūbit: ⁊ alijs oībus genuflexis, cantātur Litanię in medio chori à duobus cātoribus, vtroque choro idem ſimul reſpondente. Circa finem Litaniarū ſacerdos ⁊ miniſtri ad ſacrarium redeunt, ⁊ induuntur paramentis albi coloris: ⁊ interim accendantur luminaria in altari. In fine Litaniarum, cantantur ſollemniter Kyrie eleiſon. ⁊ repetuntur, vt in miſſa moris eſt.

Kyrie eleiſon. Chriſte ele-

iſon: Chriſte audi nos.

Chriſte exaudi nos. Pater de

celis, deus, miſerere nobis.
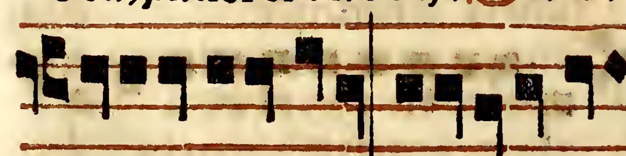

Fili redēptor mūdi, deus, mi-

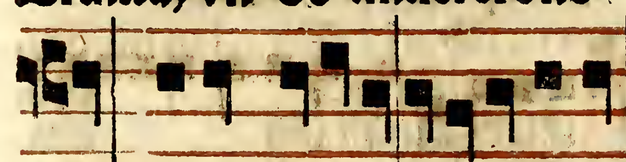
ſerere nobis. Spiritus ſācte,

deus, miſerere nobis. Sācta
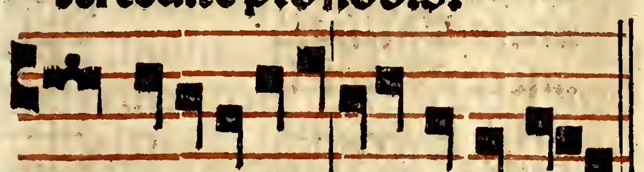

Trinitas vnꝰ deꝰ: miſerere no-

bis. Scā Maria: ora ꝑ nobis.

Sancta Dei genitrix, ora.
Sancta virgo virginum, ora.
Sancte Michael ora.
Sancte Gabriel. ora.
Sancte Raphael ora.
Omnes ſancti angeli ⁊ archangeli, orate pro nobis.
Omnes ſancti beatorum ſpirituum ordines, orate.
Sancte Joannes Baptiſta ora.
Omnes ſancti patriarchę ⁊ prophetę, orate pro nobis.
Sancte Petre ora.
Sancte Paule ora.
Sancte Joannes. ora.
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euangeliſtę, orate pro nobis.
Oēs ſancti diſcipuli dñi, orate
Sancte

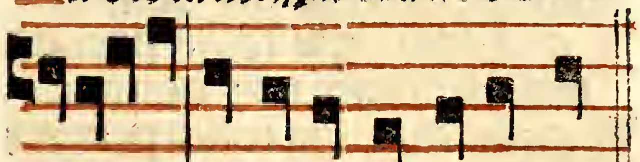
Sancte Stephane ora.
Sancte Laurenti ora.
Sancte Uincenti ora.
Omnes ſancti martyres, orate pro nobis.
Sancte Sylueſter ora.
Sancte Gregori ora.
Sancte Auguſtine ora.
Omnes ſancti pontifices, ⁊ confeſſores, orate pro nobis.
Omnes ſancti doctores, orate.
Sancte Benedicte ora.
Sancte Dominice ora.
Sancte Franciſce ora.
Omnes ſancti ſacerdotes, ⁊ leuitę, orate pro nobis.
Omnes ſancti Monachi, ⁊ Eremitę, orate pro nobis.
Sctā Maria Magdalena, ora.
Sancta Agnes ora.
Sancta Anaſtaſia ora.
Omnes ſanctę virgines, ⁊ viduę, orate pro nobis.
Omnes ſancti, ⁊ ſanctę Dei, intercedite pro nobis.

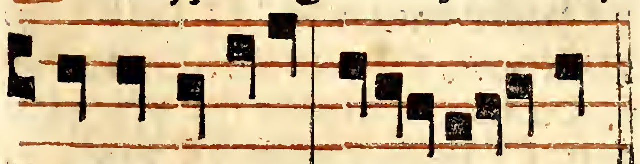
Propitius eſto: pce nobis dñe.
Propiti⁹ eſto: exaudi nos dñe.
Ab omni malo libera nos dñe.
Ab oī peccato, libera nos dñe.
A morte perpetua, libera nos.
Per myſterium ſanctę incarnationis tuę, libera nos domine.
Per aduentum tuum, libera.
Per natiuitatē tuā, libera nos.
Per baptiſmum ⁊ ſanctum ieiunium tuum, libera nos dñe.
Per crucem ⁊ paſſionem tuam,

M. N. R.

libera nos domine.
Per morteʒ ⁊ ſepulturam tuaʒ, libera nos domine.
Per ſanctam reſurrectionem tuam, libera nos domine.
Per admirabilem aſcenſionem tuam, libera nos domine.
Per aduentum ſpiritus ſancti paracliti, libera nos domine.
In die iudicij, libera nos dñe.

Pctōres, te rogamus, audi nos.

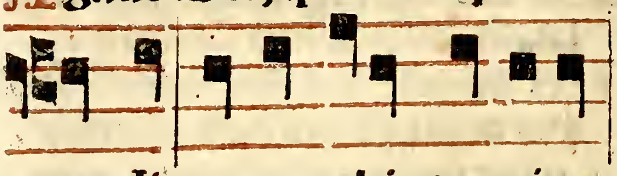

Ut nobis pcas, te rog. au. nos.
Ut eccleſiā tuā ſanctam regere ⁊ cōſeruare digneris, te roga.
Ut domnuʒ apoſtolicuʒ, ⁊ omnes eccleſiaſticos ordines in ſancta religione cōſeruare digneris, te rogamus, audi nos.
Ut inimicos ſanctę Eccleſię humiliare digneris, te roga. au.
Ut regibus ⁊ principibus chriſtianis paceʒ ⁊ veram concordiaʒ donare digneris: te roga.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſeruitio confortare ⁊ conſeruare digneris: te roga. audi.
Ut omnibus benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas: te rogamus, audi nos.
Ut fructus terrę dare ⁊ conſeruare digneris: te roga. audi.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem ęternam donare digneris: te rogamus, audi.

Vt nos exaudire digneris: te ro.

Agnus Dei, qui tollis peccata

mundi, parce nobis domine.
Agnus dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos. Hic cantores pro miſſa ſolenniter incipiũt Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſõ. Kyrie eleiſon. ⁊ ter ſingula repetuntur. Interiꝫ ſacerdos cũ miniſtris in paramẽtis albis, accedit ad altare, ⁊ facit confeſſionem vt moris eſt in loco conſueto: deinde aſcendens, oſculatur altare, incenſat more ſolito, ⁊ finitis a choro Kyrie elei. incipit ſolleniter Gloria in excelſis deo. ⁊ pulſant campane. Quo finito dicit Dñs vob. ℟. Et cũ ſpũ. Oremus.

Deus, qui hanc ſacratiſſimam noctē gloria Dñice reſurrectionis illuſtras: cõſerua in noua familie tue ꝓgenie adoptionis ſpiritũ quem dediſti: vt corpore ⁊ mente renouati purã tibi exhibeãt ſeruitutẽ. Per eundē dñm no. in vnitate eiuſdem.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Coloſſenſes.

ca. 3 Fratres: Si conſurrexiſtis cũ Chriſto: q̄ ſurſum ſunt q̄rite, vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens. Que ſurſum ſunt ſapite: non q̄ ſuper terrã. Mortui enim eſtis: ⁊ vita veſtra abſcondita eſt cũ Chriſto in Deo. Cũ aũt Chriſ apparuerit vita veſtra: tũc ⁊ vos apparebitis cum ipſo in gloria. Finita epiſtola celebrãs incipit.

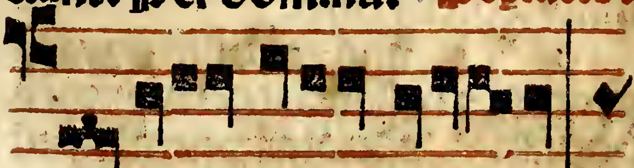
Alle lu ia.

Et totum decantat ter, eleuando vocem gradatim: ⁊ Chorus poſt quãlibet vicem in eadē voce repetit illud idẽ. Poſtea chorus ꝓſequit ℣. Cõfitemini dño, quoniã bonus: quoniã in ſeculũ miſericordia eius. Deinde dicit Tract⁹. Laudate dñm omnes gentes, ⁊ collaudate eũ omnes populi. ℣. Quoniã ꝯfirmata eſt ſup nos miſericordia eius, ⁊ veritas domini manet in eternum. Ad euangeliũ non portant luminaria: ſed tantũ incenſum: ⁊ petitur benedictio. Sequentia ſancti euãgelij ſecundũ Mattheũ.

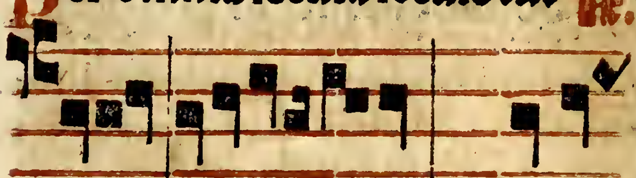
Veſpere autē ſabbati, que luceſcit in prima ſabbati: venit Maria Magdalene, ⁊ altera Maria videre ſepulcrum. Et ecce, terremotus factus eſt magnus. Angelus enim domini deſcendit de celo: ⁊ accedens, reuoluit lapidem, ⁊ ſedebat ſup eũ. Erat aũt aſpectus eius, ſicut fulgur: ⁊ veſtimentũ eius, ſicut nix. Pre timore aũt eius, exterriti ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſũt velut mortui. Rñdens autē angelus, dixit ca.

dixit mulieribus. Nolite timere vos. Scio enim ꝙ Jeſuz, qui crucifixus eſt, queritis. Non eſt hic. Surrexit enim, ſicut dixit. Venite, τ videte locū, vbi poſitus erat dñs. Et cito eūtes dicite diſcipulis eius q2 ſurrexit. Et ecce precedet vos in Galileā. Ibi eū videbitis. Ecce p̄dixi vobis. Nō dr Credo. ſed finito Euāgelio ſacerdos dicit Dñs vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. τ poſtea, Oremus. Nō dicit Offerto. Secre.

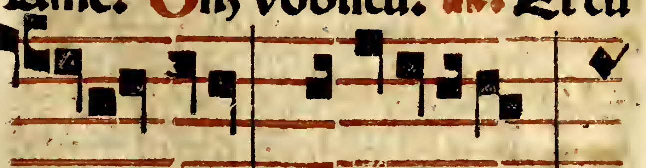
Suſcipe domine, q̄ſumus, preces populi tui, cuz oblationibus hoſtiarū: vt paſchalib9 initiata myſterijs, ad eternitatis nobis medelā, te operante proficiant. Per dominū. Prefatio.

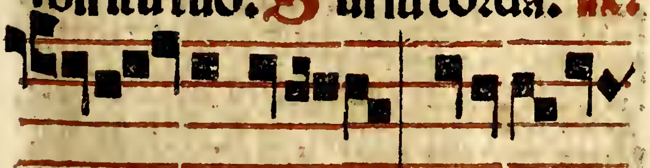
Per omnia ſecula ſeculorū. ℟.

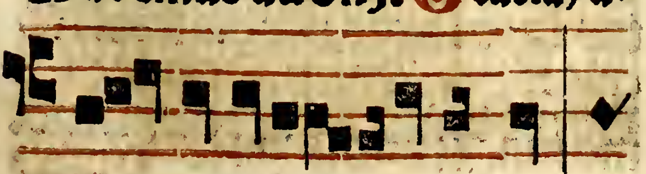
Amē. Dñs vobiſcū. ℟. Et cū

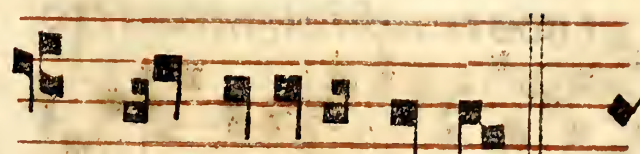
ſpiritu tuo. Surſū corda. ℟.

Habemus ad dñz. Gratias a-

gamus dño deo noſtro.

℟. Dignum τ iuſtum eſt.

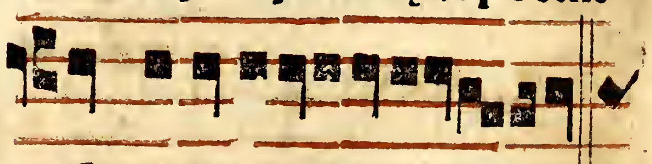
Vere dignū τ iuſtū eſt, equū τ

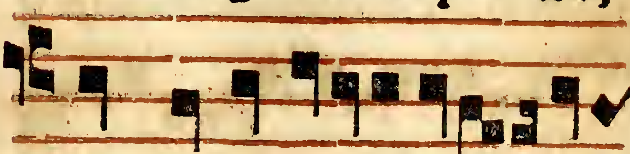
ſalutare: Te qdem dñe om-

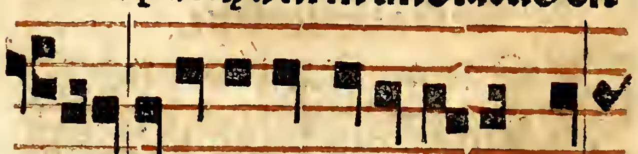
ni tempore, ſed in hac potiſſi-

mū nocte glorioſius p̄dicare,

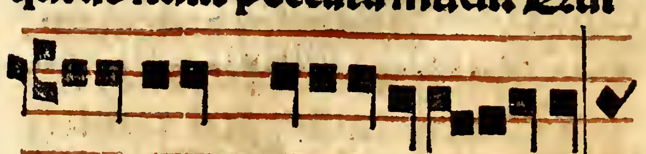
cum paſcha nr̄m imolatus eſt

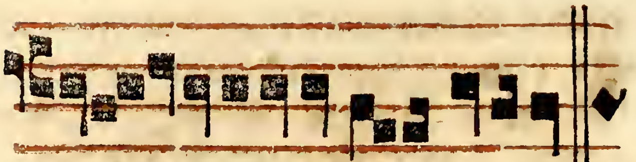
xp̄s. Ipſe eniz ver9 eſt agnus,

qui abſtulit peccata mūdi. Qui

mortē nr̄az moriēdo deſtruxit,

ꝛ vitaʒ reſurgẽdo reparauit.

Et ideo, cũ angelis ꝛ archan-

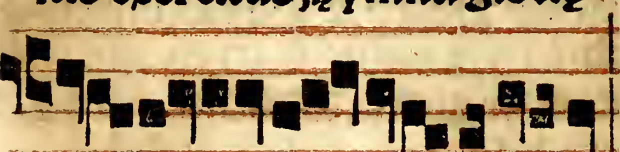
gelis, cũ thꝛonis ꝛ dominatio-

nibuſ, cũqʒ omni militia cęle-

ſtis exercitus, hymnũ gloꝛię
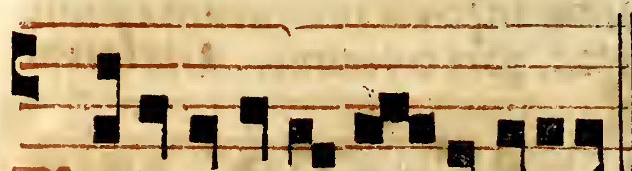

tuę canimus, ſine fine dicẽtes.

Infra actionem.

COmmunicantes, ꝛ nocteʒ ſacratiſſimam celebꝛantes reſurrectionis domini noſtri Jeſu Chꝛiſti ſecunduʒ carnem, ſed ꝛ memoꝛiam venerantes in pꝛimis gloꝛioſę ſemperque virginiſ Marię, genitricis eiuſdem Dei ꝛ dñi noſtri Jeſu chꝛi: ſed ꝛ beatorum ꝛc. Alia infra actionem.

HAnc igitur oblationeʒ ſeruitutis noſtrę, ſed ꝛ cunctę familię tuę, quaʒ tibi offerimus, pꝛo his quoqʒ quos regenerare dignatus eſ ex aqua ꝛ ſpiritu ſancto, tribuens eis remiſſionẽ omniũ peccatoꝛuʒ, q̃s dñe, vt placatus accipias ꝛc. Dicit Pax dñi ſit ſemꝑ vobiſcũ. ſed pacis oſculum nõ datur: nec Agnus Dei, nec Poſtcommunio dicuntur.

¶ Poſt ſumptionẽ ſacramenti, pꝛo veſperis in Choꝛo cantatur Aña. Alleluia, alleluia, alleluia. ꝛ pſal. Laudate dñm omneſ gẽtes. cum Gloꝛia patri. in fine: poſt quem repetitur eadem Antipho. Nõ dicitur Capitulum. Hymnuſ, ꝛ Verſ⁹, nõ dicunt. ſed ſtatim ſacerdos in cantu incipit Antipho. ad Magnificat.

Veſpere autem ſab bati,

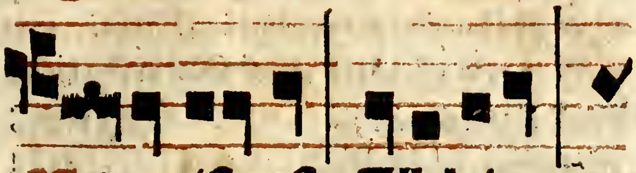
Deinde proſequitur choꝛus.

quę luceſcit in pꝛima ſabbati, venit Maria Magdalene, ꝛ altera Maria videre ſepulcrũ, alleluia. Deinde cantatur Magnificat. cum Gloꝛia patri. in fine, ꝛ repetita Antiphona, ſacerdos dicit Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus.

SPiritũ nobis, domine, tuę charitatis infũde: vt, quos ſacramẽtis paſchalibus ſatiaſti, tua facias pietate concoꝛdes. Per dñm noſtrum Jeſuʒ Chꝛiſtum filium tuũ. Qui tecũ viuit, ꝛ regnat in vnitate eiuſdẽ ſpiritus ſancti deus, per oĩa ſecula ſeculoꝛũ. ℟. Amen. Deinde dicit Dñſ vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo.

Poſtea

Poſtea diaconus cantat.

℟. Deo gratias, Alleluia, allĩa.

ORDINARIVM MISSAE.

Sacerdos cum ingreditur ad altare, ſignans ſe ſigno crucis, clara voce dicit.

In nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpũs ſancti. Amẽ. Deinde iunctis manibꝰ ante pectus incipit cum miniſtris Antiphonã. Introibo ad altare dei. miniſtri ℟. Ad deuʒ qui letificat iuuentutẽ meã. Poſtea alternatim cuʒ miniſtris dicit ſequentẽ Pſalmum.

Iudica me deꝰ, ⁊ diſcerne cauſã meã de gẽte nõ ſacta: ab hoĩe iniquo ⁊ doloſo érue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quarẽ me repuliſti? ⁊ quare triſtis incedo, dũ affligit me inimicus? Emitte lucem tuam, ⁊ veritatẽ tuam, ipſa me deduxerunt, ⁊ adduxerunt in montem ſanctum tuum, ⁊ in tabernacula tua. Et itroibo ad altare dei: ad deũ qui letificat iuuentutem meam. Cõfitebor tibi in cithara deus Deus meus: quare triſtis es anima mea? ⁊ quare cõturbas me? Spera in Deo, quoniaʒ adhuc confitebor illi, ſalutare vultus mei ⁊ Deus meus. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſãcto. Sicut. Repetit cum miniſtris Antiphonam. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deum q̃ letificat iuuentutem meam. Signat ſe dicens ℣. Adiutorium noſtruʒ in nomine domini. ℟. Qui fecit celũ ⁊ terram. Deinde iunctis manibus inclinatus facit cõfeſſionem. In miſſis defunctorum, ⁊ in miſſis à Dominica Paſſionis vſque ad Sabbatum ſanctum excluſiuè in miſſis de tempore omittitur pſalmus Iudica. cum Gloria patri, ⁊ repetitione añe: Sed dicto In noĩe patris. Introibo. ⁊ Adiuto. fit cõfeſſio, vt ſequitur.

Confiteor deo oĩpotenti, beatę Marię ſempvirgini, beato Michaeli Archãgelo, beato Ioanni Baptiſtę, ſanctis apoſtolis Petro, ⁊ Paulo, omnibus ſanctis, ⁊ vobis, fratres: quia peccaui nimis cogitatione, verbo, ⁊ opere, pcutit ſibi pectus dicẽs, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariã ſemper virginem, beatũ Michaelem archangeluʒ, beatũ Ioanneʒ Baptiſtã, ſanctos apoſtolos Petrum ⁊ Paulum, omnes ſanctos, ⁊ vos, fratres, orare pro me ad dñm Deum noſtrum.

Miniſtri reſpondent.

Miſereatur tui omnipotẽs deus, ⁊ dimiſſis peccatis tuis, perducat te ad vitam eternam. Sacerdos dicit. Amen.

Deinde miniſtri repetũt Cõfeſſioneʒ: ⁊ vbi à ſacerdote dicebatur

Vobis fratres, ꝛ Vos, fratres, à miniſtris dicit, Tibi pater, ꝛ Te pater. Poſtea ſacerdos iunctis manibꝰ facit abſolutionē, dicēs.

Miſereatur veſtri omnipotens deus: ꝛ dimiſſis peccatis veſtris, perducat vos in vitam ęternam. ℟. Amen.

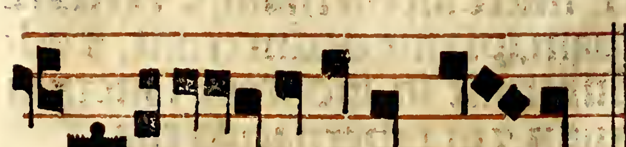
Signat ſe ſigno Crucis, dicens.

Indulgentiam, abſolutionem, ꝛ remiſſionem peccatorum noſtrorum, tribuat nobis omnipotens, ꝛ miſericors dominus. ℟. Amen. Inclinatus proſequitur ℣. Deus tu conuerſus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua lętabitur in te. ℣. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam. ℟. Et ſalutare tuū da nobis. ℣. Dñe exaudi orationem meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcuz. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Aſcendens ad altare dicit. Oremus.

Aufer à nobis, quęſumus domine, cunctas iniquitates noſtras: vt ad ſancta ſanctorum, puris mereamur mentibus introire. Per Chriſtū dñm noſtrum. Amen. Manibus iunctis ſuper altare, inclinatus dicit.
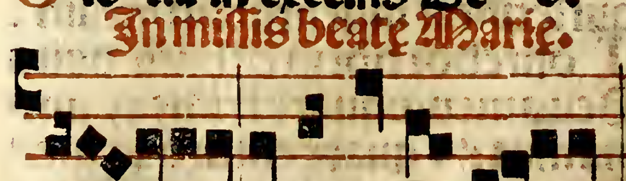
Oramus te domine per merita ſanctorum tuoruz, oſculatur altare dicens. quoruz reliquię hic ſunt, ꝛ omniuz ſanctorum: vt indulgere digneris omnia peccata mea. Amen. In miſſa ſolemni, celebrans ante quam legat introituz, benedicit incenſuz, dicens. Ab illo bene ✠ dicaris, in cuius honore cremaberis. Amen. Et accepto thuribulo à diacono incenſat altare, dicēs. Dirigatur dñe oratio mea ſicut incenſuz in conſpectu tuo: eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinum. Pone domine cuſtodiam ori meo, ꝛ oſtiuz circunſtantię labijs meis: vt non declinet cor meum in verba malitię ad excuſandas excuſationes in peccatis. Deinde diaconus recepto thuribulo a celebrante, incēſet illū tantū. Poſtea celebrās ſignās ſe ſigno crucis, incipit Introitū: quo finito iūctis manibꝰ alternatim cum miniſtris dicit.

Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſō. Chriſte elei. Chriſte ele. Chriſte elei. Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſon, Kyrie eleiſon. Poſtea ad mediū altaris extendens ꝛ iungēs manus, caputque aliquantuluz inclinās, dicit, ſi dicendum eſt, Gloria in excelſis deo. ꝛ proſequitur iūctis manibus. Cuz dicit, Adoramus te. ꝛ Ieſu Chriſte, ꝛ Suſcipe deprecationem, inclinat caput: ꝛ in fine dicens Cum ſancto ſpiritu. ſignat ſe. ¶ In duplicibus ꝛ ſollemnibus diebus.

Glo ria in excelſis De o.

In miſſis beatę Marię.

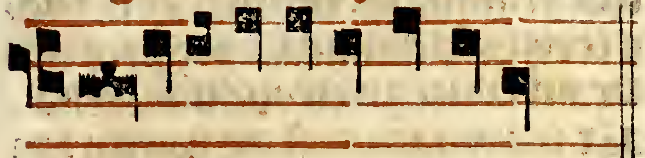
Glo ria in excelſis De o.

In Dñicis, feſtis ſemiduplicibꝰ, ⁊ infra octa. q̃ nõ ſũt btẽ Marię.

Glo ria in excelſis Deo.

In feſtis ſimplicibus.

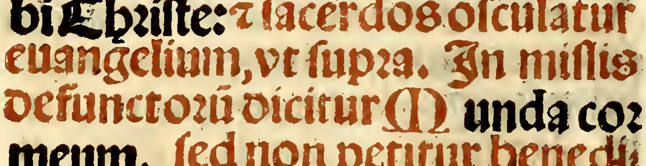
Glo ꝛia in ex cel ſis De o.

GLoꝛia in excelſis deo. Et in terra pax hominibꝰ bonę voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoꝛamus te. Gloꝛificamus te. Gratias agimus tibi pꝛopter magnã gloꝛiam tuam. Domine deus, rex cęleſtis, deus pater omnipotẽs. Domine fili vnigenite ieſu chꝛiſte. Dñe deus, agnus Dei, filius patris. Qui tollis peccata mundi: miſerere nobis. Qui tollis peccata mundi, ſuſcipe depꝛecationẽ noſtrã. Qui ſedes ad dexteram patris, miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctus. Tu ſolus dominus. Tu ſolus altiſſimus Jeſu Chꝛiſte. Cum ſancto ſpiritu, in gloꝛia Dei patris. Amen. Sic dicitur Gloria in excelſis Deo. etiam in miſſis beatę Marię. Deinde oſculatur altare in medio, ⁊ verſus populum dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. poſtea dicit Oremus. deinde Orationes. vnaꝫ aut plures: ſequitur Epiſtola. Graduale. Alla, vel Tractus. Sequẽtia, vt tempus poſtulat. His finitis ſi eſt miſſa ſollẽnis, Diaconus deponit libꝛum euangelioꝛum ſuper altare, ⁊ benedicto incenſo vt ſupꝛa, genuflexus manibꝰ iunctis ante medium altaris dicit.

Munda coꝛ meum ac labia mea omnipotens Deus: qui labia Jſaię pꝛophetę calculo mundaſti ignito: ita me tua grata miſeratione dignare mundare, vt ſanctum euangelium tuum dignè valeã nunciare. Per Chꝛiſtum dominum noſtruꝫ. Amen. Deinde accipit libꝛum, ⁊ rurſus genuflexus petit benedictioneꝫ à ſacerdote dicens. Jube domne benediceꝛ. Sacerdos rñdet.

Dominus ſit in coꝛde tuo, ⁊ in labijs tuis: vt dignè ⁊ competenter annuncies euangelium ſuum: in nomine patris, ⁊ filij, ✠ ⁊ ſpiritus ſancti. Deinde accepta benedictione oſculatur manum ſacerdotis: ⁊ cum alijs miniſtris, incenſo, ⁊ luminaribus accedens ad locũ euangelij, ſtãs iunctis manibus dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Pronũcians Sequentia ſancti euangelij ſecunduꝫ N. pollice dexterę manus ſignat libꝛum euangelij, deinde fronteꝫ, labia, ⁊ pectus: ⁊ dũ miniſtri reſpondent Gloꝛia tibi domine, incenſat ter libꝛum, poſtea dicit euangelium iunctis manibus: Quo finito, Subdiaconus defert libꝛum ſacerdoti, qui oſculatur euangeliũ dicens, Per euangelica dicta deleãtur noſtra delicta.

licta. deinde a diacono ſacerdos incenſatur. Si vero ſacerdos ſine diacono ꝛ ſubdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu altaris, ſtans ad medium altaris iunctis manibus inclinatus, dicit Munda cor meum, ꝛ Iube domne benedicere, vt ſupra, ꝛ Dominus ſit in corde meo ꝛ in labijs meis: vt digne ꝛ competenter annunciem euangelium ſuum. Deinde ad libruꝫ conuerſus iunctis manibus dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cū ſpiritu tuo. ꝛ pronūcians Initium, ſiue Sequētia ſancti euāgelij ꝛc. ſignat ſe, ꝛ legit euangelium, vt dictum eſt. Quo finito reſpondent miniſtri. Laus tibi Chriſte: ꝛ ſacerdos oſculatur euangelium, vt ſupra. In miſſis defunctorū dicitur Munda cor meum. ſed non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec oſculatur liber. Deinde ad medium altaris extendens, ꝛ iungens manus, dicit ſi dicendū eſt: Credo in vnum deuꝫ. ꝛ proſequitur iunctis manibus. Quando autē ventum eſt ad illud, Et incarnatus eſt. genuflectit vſqꝫ dum dicitur, Crucifixus etiam pro nobis. In fine ad Et vitam venturi, ſignat ſe ſigno crucis.

Credo in vnum Deum. Patrem omnipotentem, factorem celi ꝛ terre, viſibilium omnium, ꝛ inuiſibilium. Et in vnuꝫ dn̄m Jeſum Chriſtuꝫ, filium dei vnigenitum. Et ex patre natuꝫ, ante omnia ſecula. Deū de deo, lumen de lumine, deum verum de deo vero. Genitum, non factum, cōſubſtantialem patri per queꝫ omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, ꝛ propter noſtram ſaluteꝫ deſcendit de celis. Et incarnatus eſt de ſpiritu ſancto ex Maria virgine: ꝛ homo factus eſt. Crucifixus etiaꝫ pro nobis ſub Pōtio Pilato, paſſus ꝛ ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecunduꝫ ſcripturas. Et aſcendit in celum: ſedet ad dexteram patris. Et iterum venturus eſt cuꝫ gloria iudicare viuos ꝛ mortuos: cuius regni non erit finis. Et in ſpiritum ſanctuꝫ dominum ꝛ viuificanteꝫ: qui ex patre filioqꝫ procedit. Qui cum patre ꝛ filio ſimul adoratur, ꝛ conglorificatur: qui locutus eſt per prophetas. Et vnā ſanctam catholicam ꝛ apoſtolicam eccleſiā. Confiteor vnum baptiſma in remiſſionem peccatoruꝫ. Et expecto reſurrectionem mortuoruꝫ. Et vitam venturi ſeculi. Amen. Deinde oſculatur altare, ꝛ verſus populum dicit ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Poſtea dicit Oremus. ꝛ Offertoriū. Quo dicto, ſi eſt miſſa ſollēnis, diaconus porrigit celebranti patenā cū hoſtia: ſi priuata, ſacerdos ipſe accipit patenaꝫ cū hoſtia, quā offerēs dicit.

Suſcipe, ſancte pater omnipotens,

potens eterne Deus, hanc immaculatam hoſtiam: quam ego indignus famulus tuus offero tibi deo meo viuo ⁊ vero, pro innumerabilibus peccatis ⁊ offenſionibus ⁊ negligentijs meis, ⁊ pro omnibus circũſtantibus, ſed ⁊ pro omnibus fidelibus Chriſtianis viuis atq; defunctis: vt mihi ⁊ illis proficiat ad ſalutem in vitam eternam. Amen. Deinde repoſita hoſtia ſuper corporale, miniſtrat diaconus vinũ, ſubdiaconus aquam in calice: vel, ſi priuata eſt miſſa, vtrunque infundit ſacerdos, ⁊ aquaz miſcendam in calice benedicit, dicens.

Deus, qui humane ſubſtantie dignitatem mirabiliter condidiſti, ⁊ mirabilius reformaſti: da nobis per huius aque ⁊ vini myſterium, eius diuinitatis eſſe cõſortes, qui humanitatis noſtre fieri dignatus eſt particeps, Jeſus Chriſtus filius tuus dominus noſter. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſeculorum. Amen. In miſſis pro defunctis dicitur predicta oratio: ſed aqua non benedicitur. Accipiens calicez, offert dicens.

Offerimus tibi domine calicem ſalutaris, tuaz deprecantes clementiam: vt in conſpectu diuine maieſtatis tue pro noſtra ⁊ totius mundi ſalute cuz odore ſuauitatis aſcendat. Amẽ. Deinde poſito calice ſup corporale, ⁊ palla coopto, iunctis manibus aliquãtulũ inclinatus dicit.

In ſpiritu humilitatis, ⁊ in animo cõtrito ſuſcipiamur a te domine: ⁊ ſic fiat ſacrificium noſtrum in cõſpectu tuo hodie, vt placeat tibi dñe Deus. Erectus expãdit man⁹, eaſq; in altũ porrectas iungens, eleuatis ad celũ oculis, ⁊ ſtati demiſſis, dicit.

Veni ſanctificator, omnipotens, eterne Deus: benedicit oblata proſequendo: ⁊ bene ✠ dic hoc ſacrificium tuo ſancto nomini preparatum. Poſtea, ſi ſollemniter celebrat, benedicit incenſum, dicens.

Per interceſſionẽ beati Michaelis archangeli, ſtantis à dextris altaris incenſi, ⁊ omniũ electorũ ſuorũ, incenſuz iſtud dignetur dominus bene ✠ dicere, ⁊ in odorem ſuauitatis accipere. Per Chriſtũ dominum noſt. Amẽ. Et accepto turibulo à diacono, incenſat oblata dicens.

Incenſum iſtud à te benedictũ, aſcẽdat ad te dñe: ⁊ deſcẽdat ſup nos miſericordia tua. Deinde incenſat altare, dicens.

Dirigatur domine oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuum mearuz ſacrificium veſpertinuz. Pone dñe cuſtodiam ori meo, ⁊ oſtium circunſtantie labijs meis: vt nõ declinet cor meum in verba malitie ad excuſandas excuſationes in peccatis. Dum reddit turibulum diacono, dicit.

Accẽdat in nobis dominus ignem ſui amoris, ⁊ flammam eterne charitatis. Amen.

Po-

Poſtea incenſatur ſacerdos à Diacono, deinde alij per ordinem. Interim ſacerdos lauat manus dicens.

Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circundabo altare tuum domine. Ut audiam vocem laudis: ⁊ enarrem vniuerſa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tuę, ⁊ locum habitationis glorię tuę. Ne perdas cum impijs animaꝫ meam: ⁊ cum viris ſanguinuꝫ vitam meam. In quorū manibuſ iniquitates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus. Ego autem in innocentia mea ingreſſus ſum: redime me, ⁊ miſerere mei. Pes meus ſtetit in directo: in eccleſijs benedicam te domine. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio, ⁊ nunc, ⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum. Amen. In miſſis pro defunctis, ⁊ tēpore paſſionis in miſſis de tpe omittit Gloria patri. Deinde ad medium altaris, ⁊ aliquantulum inclinatus iunctiſ manibus, dicit.

Suſcipe, ſancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam paſſionis, reſurrectionis, ⁊ aſcenſionis Jeſu Chriſti domini noſtri: ⁊ i honore beatę Marię ſemper virginis, ⁊ beati Joannis Baptiſtę, ⁊ ſanctorum apoſtolorum Petri, ⁊ Pauli, ⁊ iſtorum, ⁊ omnium ſanctoruꝫ: vt illis proficiat ad honorem, nobis autem ad ſalutem: ⁊ illi pro nobis intercedere dignentur in celis, quorum memoriam agimus in terris. Per eundem Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.
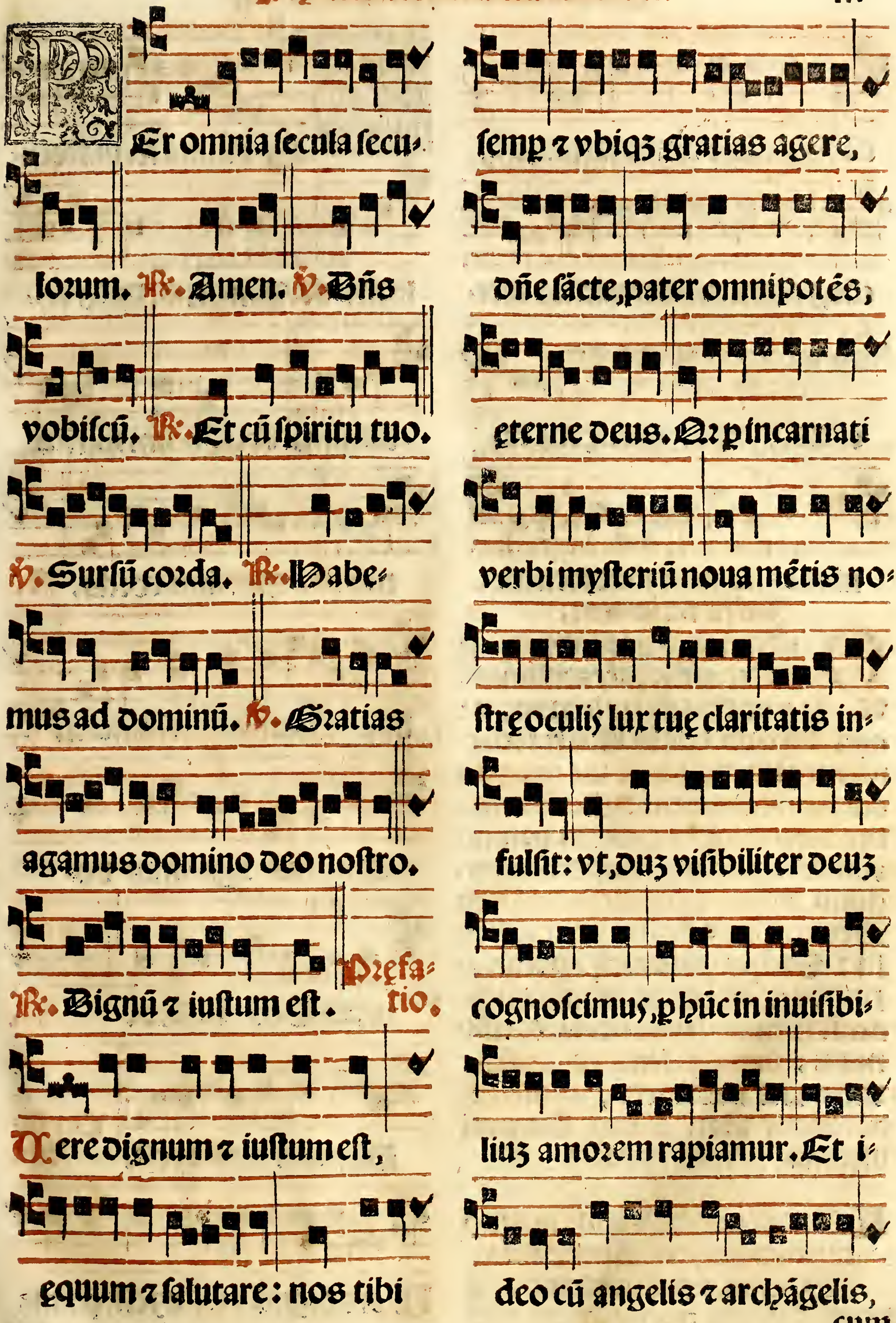
Poſtea oſculatur altare, ⁊ verſus populum dicit.

Orate fratres: vt meum ac veſtrum ſacrificiū acceptabile fiat apud deū patrem omnipotentem. Circunſtantes reſpōdēt: alioquin ipſemet ſacerdos.

Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus tuis vel meis ad laudem ⁊ gloriam nominis ſui: ad vtilitatem quoque noſtram, totiusque eccleſię ſuę ſanctę. Reium. Amen. Deinde manibus extenſis abſolutè ſubiungit orationes ſecretas. Quibus dictis, cum peruentum fuerit ad concluſionem, clara voce dicit. Per omnia ſecula ſeculorum. cum Prefatione, vt in ſequentibus. Prefatio incipitur ambabus manibus poſitis hinc inde ſuper altare: quas aliquantulum eleuat, cum dicit Surſum corda. Jungit manus ⁊ caput inclinat, cum dicit Gratias agamus domino deo noſtro. Deinde diſiungit manus, ⁊ diſiunctas tenet vſque ad finem Prefationis, ⁊ iterum iungit cum dicit Sanctus ⁊c.

¶ Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur à Natiuitate Domini, vſque ad Epiphaniam. Et in Purificatione Beatę Marię virginis. Et in feſto Corporis Chriſti, ⁊ per octauam. ⁊ in Transfiguratione domini.

Per

P Er omnia ſecula ſecu-
lorum. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo.
℣. Surſũ corda. ℟. Habe-
mus ad dominũ. ℣. Gratias
agamus domino deo noſtro.
℟. Dignũ ⁊ iuſtum eſt. Prefatio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
equum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ gratias agere,
dñe ſãcte, pater omnipotẽs,
eterne deus. Qꝛ ꝑ incarnati
verbi myſteriũ noua mẽtis no-
ſtre oculis lux tue claritatis in-
fulſit: vt, dũ viſibiliter deũ
cognoſcimus, ꝑ hũc in inuiſibi-
liũ amorem rapiamur. Et i-
deo cũ angelis ⁊ archãgelis,

cum

cū thronis ⁊ dominationib⁹, cūq; omni militia cęleſtis exercitus: hymnuz glorię tuę canimus, ſi ne ſi ne dicentes.

Infra actionem.

COmmunicantes ⁊ diem vel noctem ſacratiſſimam vel ſacratiſſimum celebrantes: qua vel quo beatę Marię intemerata virginitas, huic mundo edidit ſaluatorem: Sed ⁊ memoriam venerantes, in primis eiuſdem glorioſę, ſemperque virginis Marię genitricis eiuſdem Dei ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti: Sed ⁊ beatorum apoſtolorum. ⁊c. In prima Miſſa duntaxat dicitur noctem ſacratiſſimam. deinde ſemper dicitur diem ſacratiſſimum, vſque ad octauam Natiuitatis Domini incluſiue, ⁊ non vltra.

¶ Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in Epiphania Domini, ⁊ per octauam.

PEr omnia ſecula ſeculorū. ℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣. Surſum corda. ℟. Habe mus ad dominum. ℣. Gratias aga mus domino Deo noſtro. ℟. Dignum ⁊ iuſtuz eſt.

Prefatio.

VEre dignū ⁊ iuſtuz eſt, ęquuz ⁊ ſa

ꝛ ſalutare: nos tibi ſemper
ꝛ vbique gratias agere:
domine ſancte, pater om-
nipotens, ęterne Deus.
Quia cum vnigenitus tuus in
ſubſtantia noſtrę mortalitatis
apparuit, noua nos immor-
talitatis ſuę luce reparauit.
Et ideo cum angelis
ꝛ archangelis, cum thro-
nis ꝛ dominationibus,
cumque omni militia cę-
leſtis exercitus, hymnum
glorię tuę canimus ſi-
ne fine dicentes.

Infra actionem.

Communicantes ꝛ diem ſacratiſſimum celebrantes: quo vnigenitus tuus in tua tecũ gloria coęternus in veritate carnis noſtrę viſibiliter corporalis apparuit: Sed ꝛ memoriã venerantes in primis glorioſę ſemperq; virginis Marię, genitricis eiuſdem dei, ꝛ dñi noſtri Jeſu Chriſti: Sed ꝛ beatorũ aploꝝ, ac martyrum tuorum Petri ꝛ Pau. ꝛc.
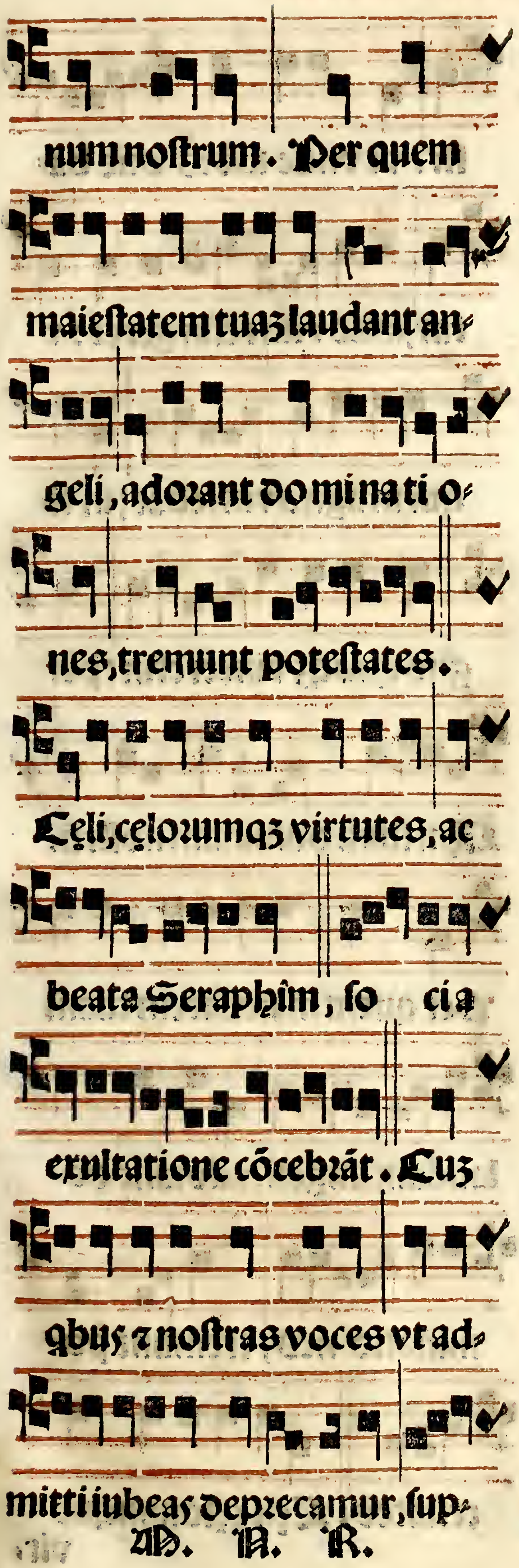
Et dicitur per totam octauam.

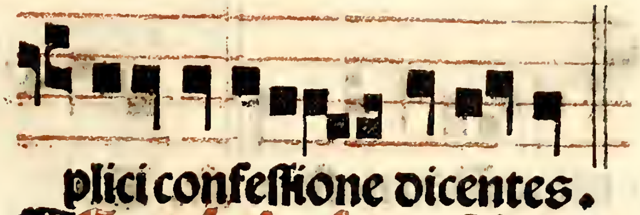
¶ Se-

¶ Sequens Pręfatio cũ ſuo cãtu dr̄ in Dñicis Quadrageſime, ⁊ in feſtis duplici. ⁊ ſemid. in ea occurrẽtibus vſq; ad dñicã paſſionis, niſi in feſtis propria aſſignet̄.
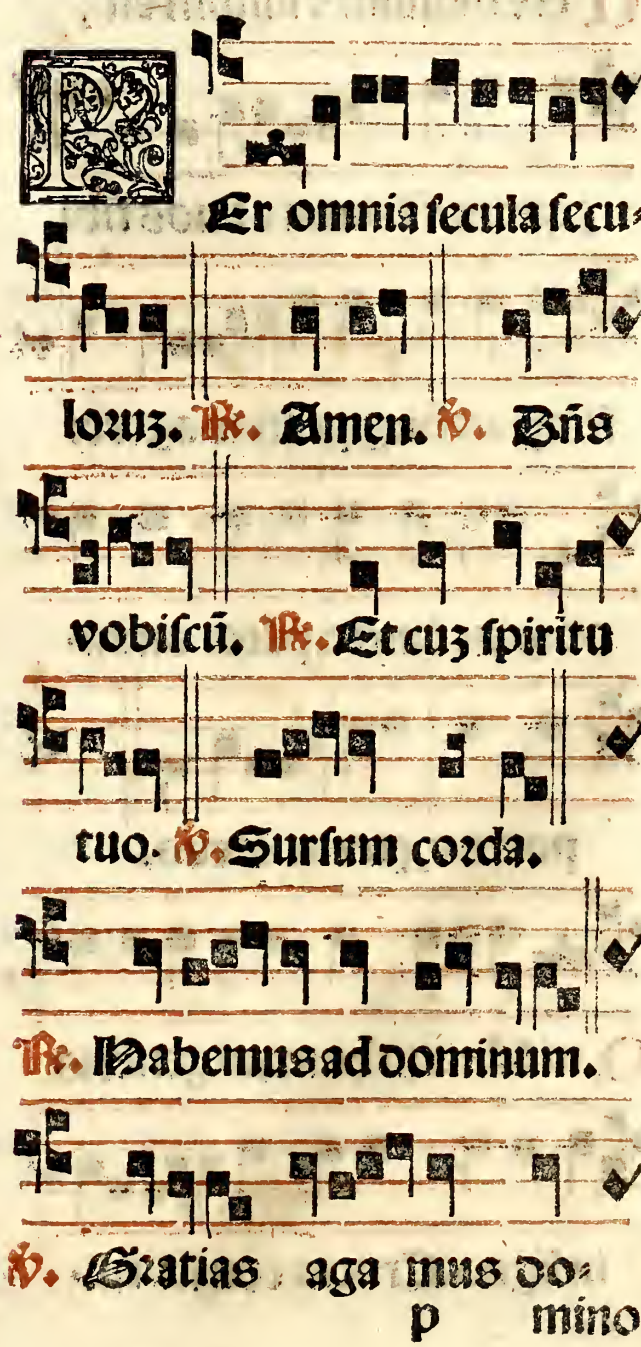
Per omnia ſecula ſecu-
lorũ. ℟. Amen. ℣. Dñs vo-
biſcum. ℟. Et cum ſpiritu
tuo. ℣. Surſum corda. ℟.
Habe mus ad dominum. ℣.
Gratias aga mus do-
mino Deo noſtro. ℟.
Dignum ⁊ iuſtuз eſt. Pręfatio.
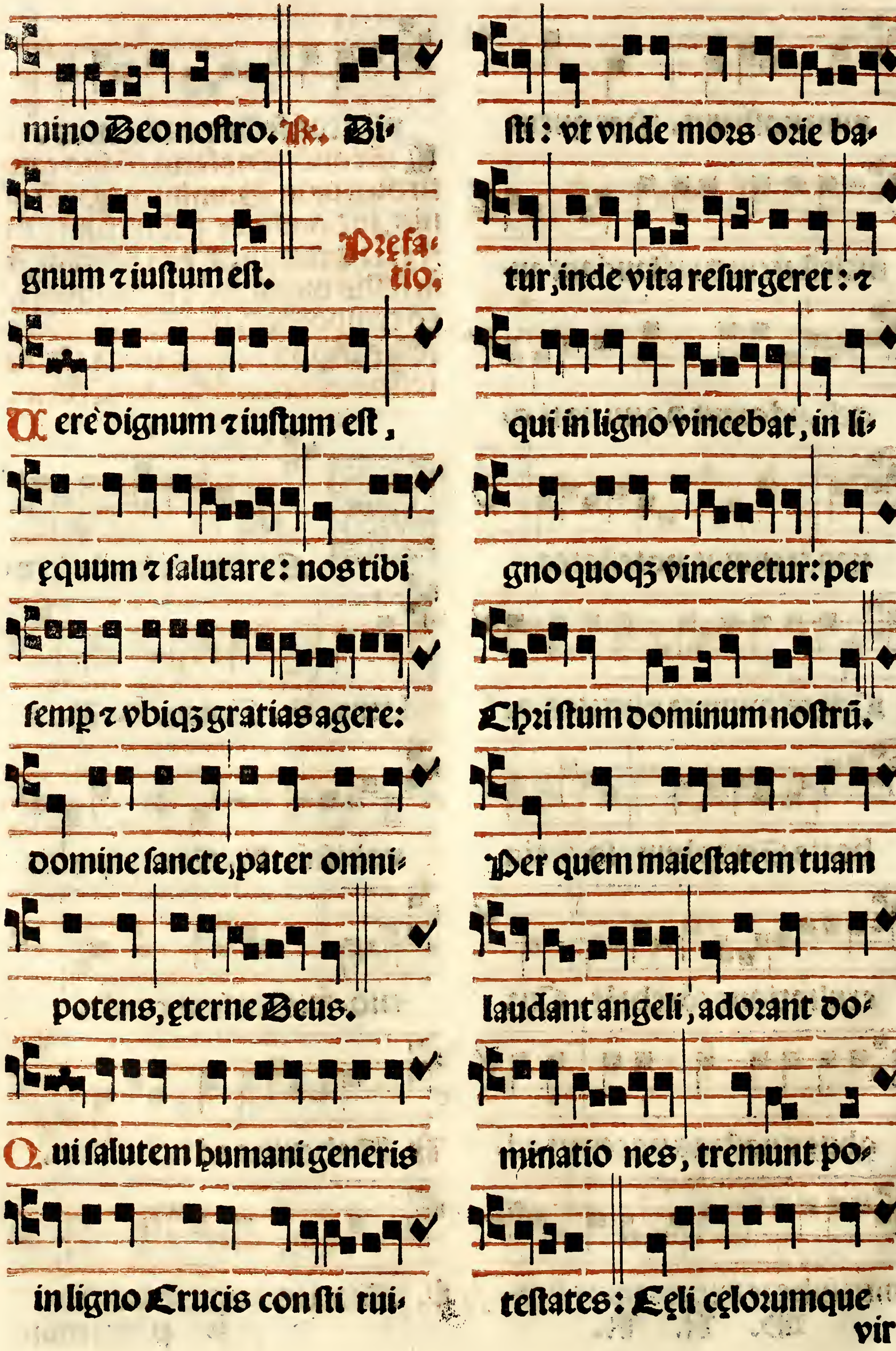
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemper ⁊ vbique gratias
agere: domine ſancte, pater
omnipotens, ęterne deus.
Qui corporali ieiu nio vi tia
compꝛimis, mentem eleuas,
virtutem largiris ⁊ pręmia: per Chꝛiſtum do mi num

¶ Sequẽſ Præfatio cũ ſuo cantu dicitur in Dominica Paſſionis, in dominica palmarum, in Feria quinta in Cena domini, ꝛ in feſtis duplicib. ꝛ ſemiduplici. eo tempore occurrẽtibus, niſi ia feſtis propria aſſignetur: Et in ſollemnitatibus ſancte Crucis.

mino Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Pręfatio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare: nos tibi
ſemꝑ ⁊ vbiq; gratias agere:
domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne Deus.
Qui ſalutem humani generis
in ligno Crucis conſti tui-
ſti: vt vnde mors orie ba-
tur, inde vita reſurgeret: ⁊
qui in ligno vincebat, in li-
gno quoq; vinceretur: per
Chriſtum dominum noſtrũ.
Per quem maieſtatem tuam
laudant angeli, adorant do-
minatio nes, tremunt po-
teſtates: Cęli cęlorumque
vir-

virtutes, ac bea ta Sera-

phim, ſo cia exultatione

concelebrant. Cum quibus

⁊ noſtras voces vt admitti

iubeas deprecamur, ſup-

plici confeſſione dicentes.

¶ Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur a die Paſche vſq; ad octauam: ⁊ in dominicis vſque ad Aſcenſionem: ⁊ in feſtis duplicibus, ⁊ ſemiduplicibus eo tempore occurrentibus, niſi propria in feſtis aſſignetur. Et vſque ad ſabbatum incluſiue dicit In hac potiſſimum die Deinceps dicitur In hoc potiſſimū.

M. N. R.

PEr omnia ſecula ſecu-

lorum. ℟. Amen. ℣. Dñs

vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu

tuo. ℣. Surſum corda.

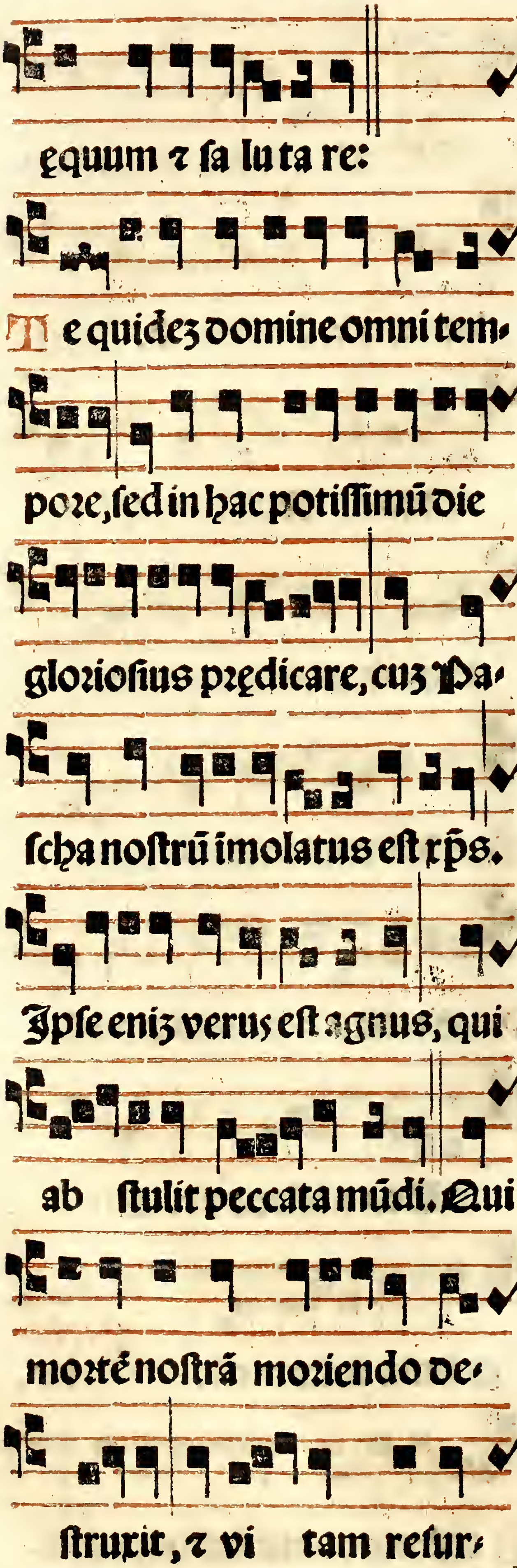
℟. Habemus ad dominum.
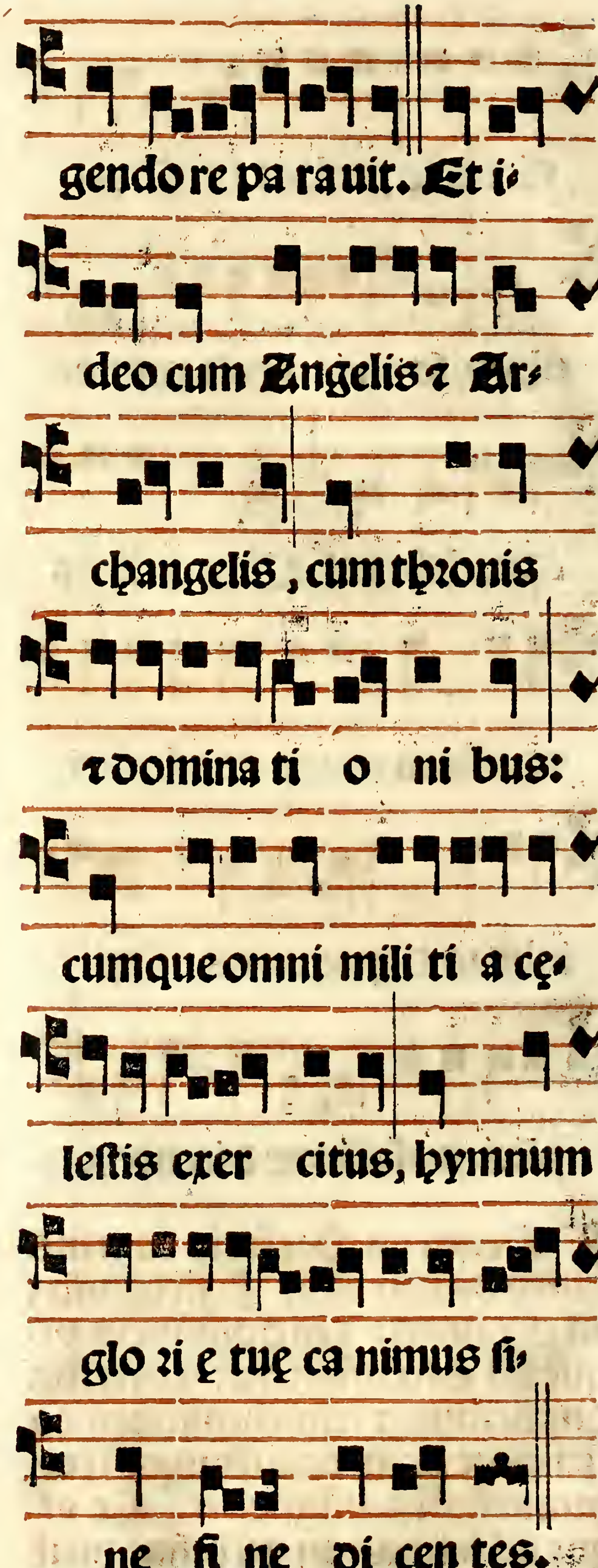
℣. Gratias aga mus domi-

no Deo noſtro. ℟. Di-

gnum ⁊ iuſtum eſt. Prefatio.

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,

Infra actionem.

Communicantes ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes Reſurrectionis domini noſtri Ie-

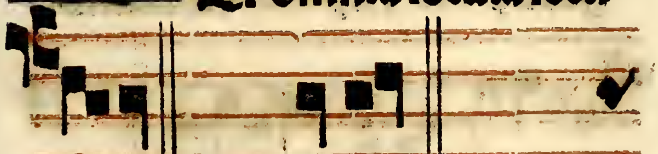
Jeſu Chriſti ſecundum carnem: Sed ⁊ memoriam venerantes in primis glorioſę ſemperque virginis Marię, genitricis eiuſdem dei ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti: Sed ⁊ beatorum apoſtolorum. ⁊c. Sequitur.

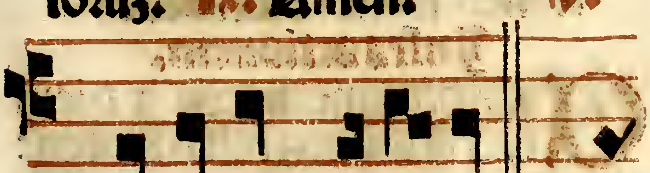
Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę: ſed ⁊ cunctę familię tuę, quam tibi offerimus, pro his quoque quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ Spiritu ſancto, tribuens eis remiſſionẽ omnium peccatorum: quęſumus domine, vt placatus. ⁊c.

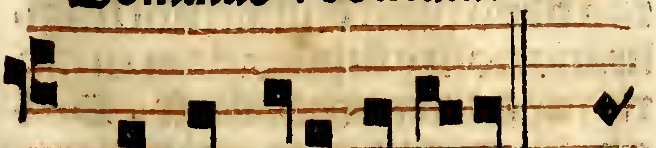
Sic dicitur a vigilia Paſchę vſque ad ſabbatum in albis incluſiuè.
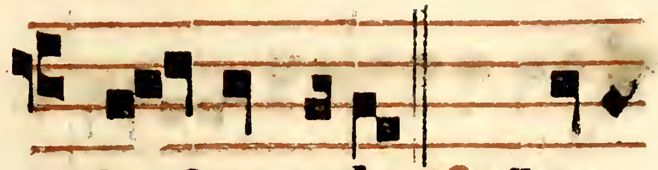
¶ Sequẽs Prefatio cũ ſuo cantu dicitur a die Aſcenſionis, vſque ad vigiliã Pent. excluſiuè, ⁊ in feſtis tunc occurrentibus.

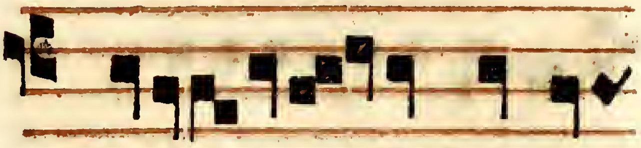

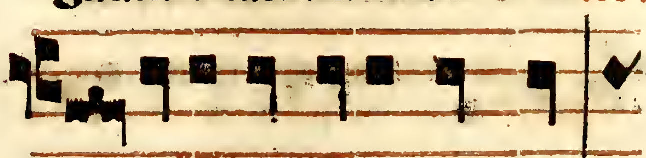

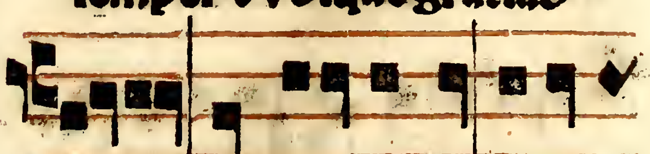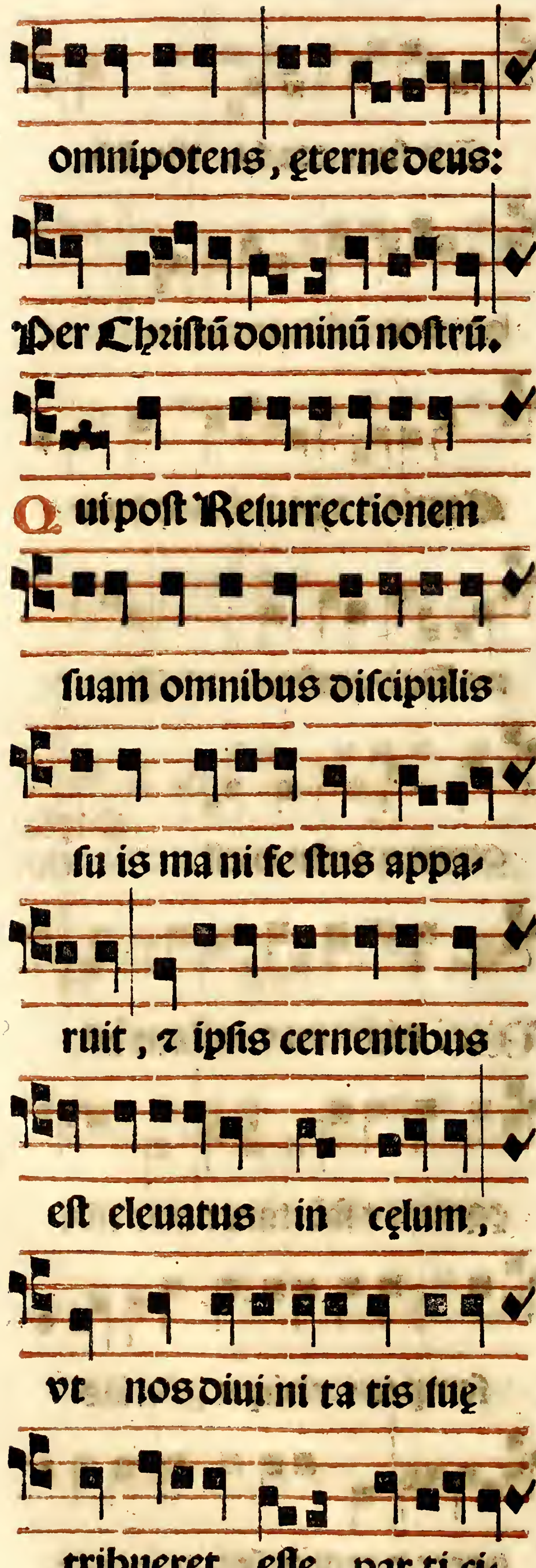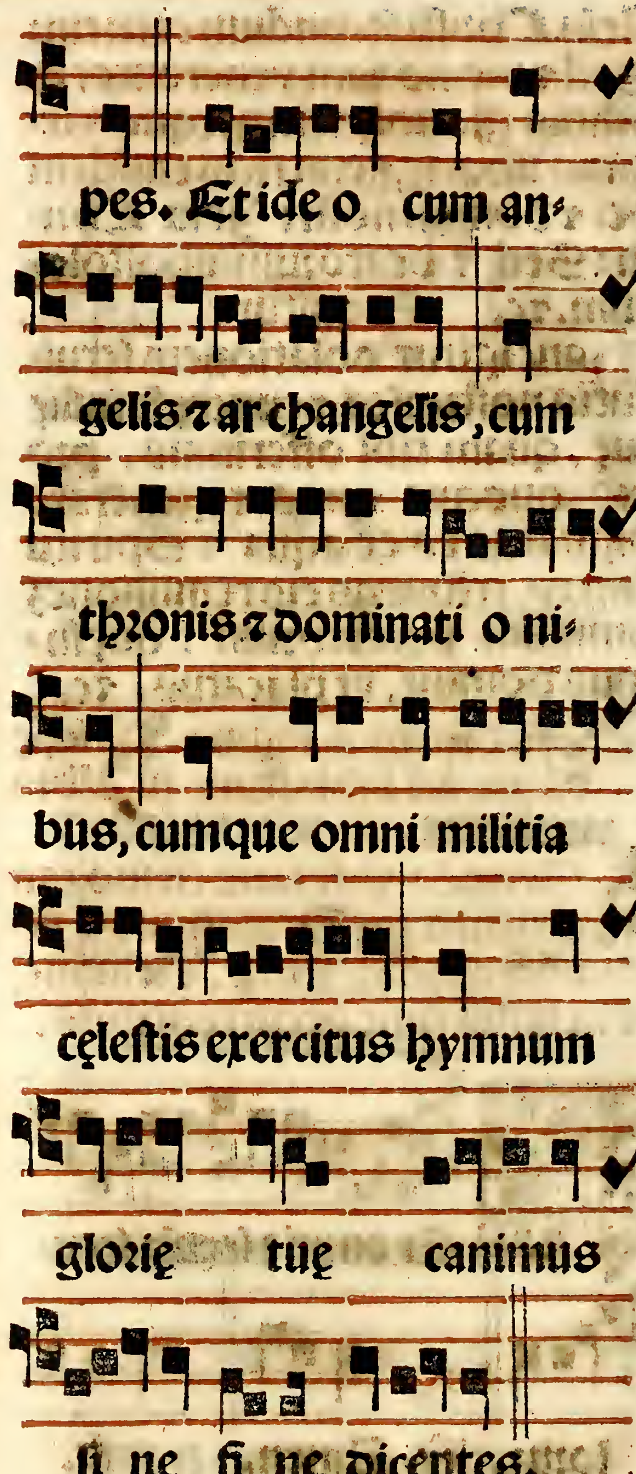

Infra actionem.

Communicantes, ꝛ diem ſacratiſſimuꝫ celebꝛantes: quo dominus noſter vnigenitus filius tuus vnitam ſibi fragilitatis noſtrę ſubſtantiam, in glorię tuę dextera collocauit. Sed ꝛ memoꝛiam venerantes, in pꝛimis glorioſę ſemperqꝫ virgi. ꝛc.

Et dicitur per totam octauam.

¶ Sequens præfatio cũ ſuo cantu dicit̃ à vigilia Pentecoſtes vſq3 ad ſequẽs ſabbatũ incluſiuè.
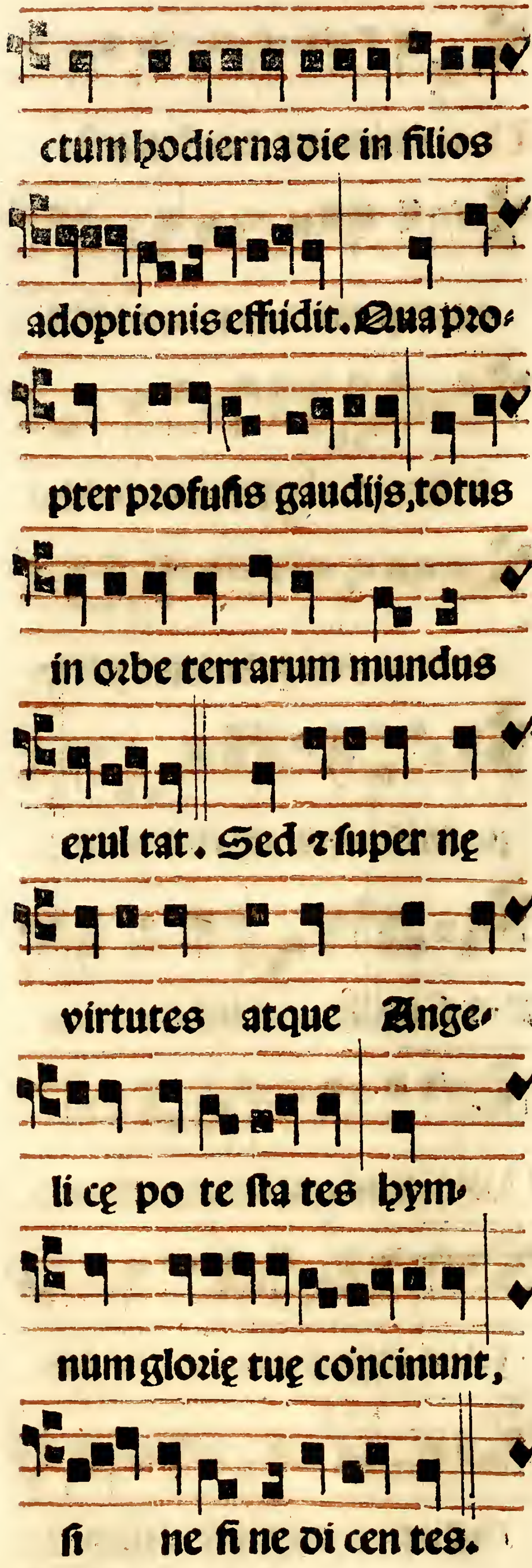
Per omnia ſecula ſeculoꝛuꝫ. ℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cuʒ ſpiritu tuo. ℣. Surſum coꝛda. ℟. Habemus ad dominum. ℣. Gratias agamus domino Deo noſtro. ℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Præfa-
tio.

M. N. R.

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt, æquum ⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbique gratias agere, domine ſancte, pater omnipotens, æterne deus. Per Chriſtũ dominũ noſtrũ. Qui aſcendens ſuper omnes cælos, ſedenſq3 ad dexteram tuam pꝛomiſſum ſpiritũ ſan-

 ctum
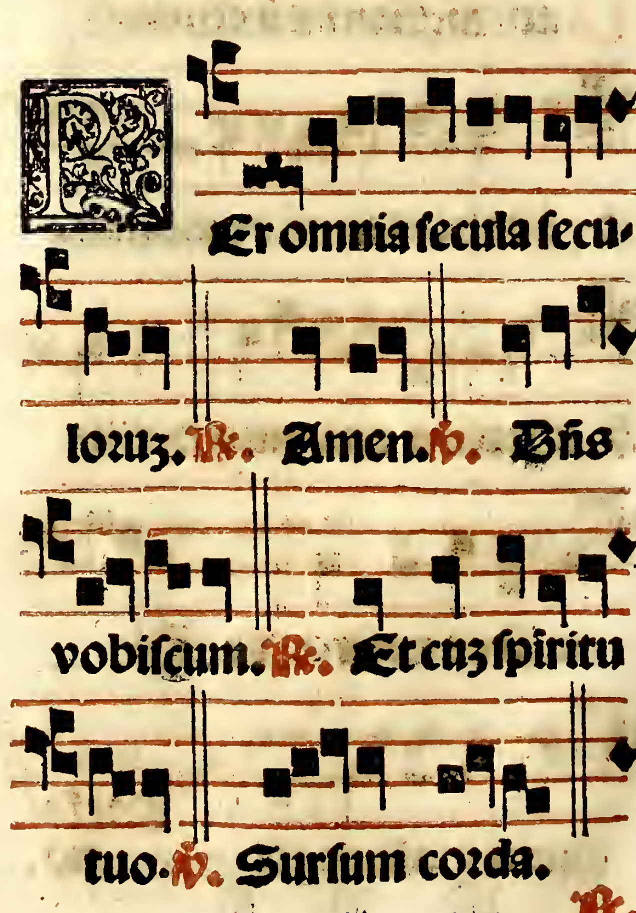

Infra actionem.
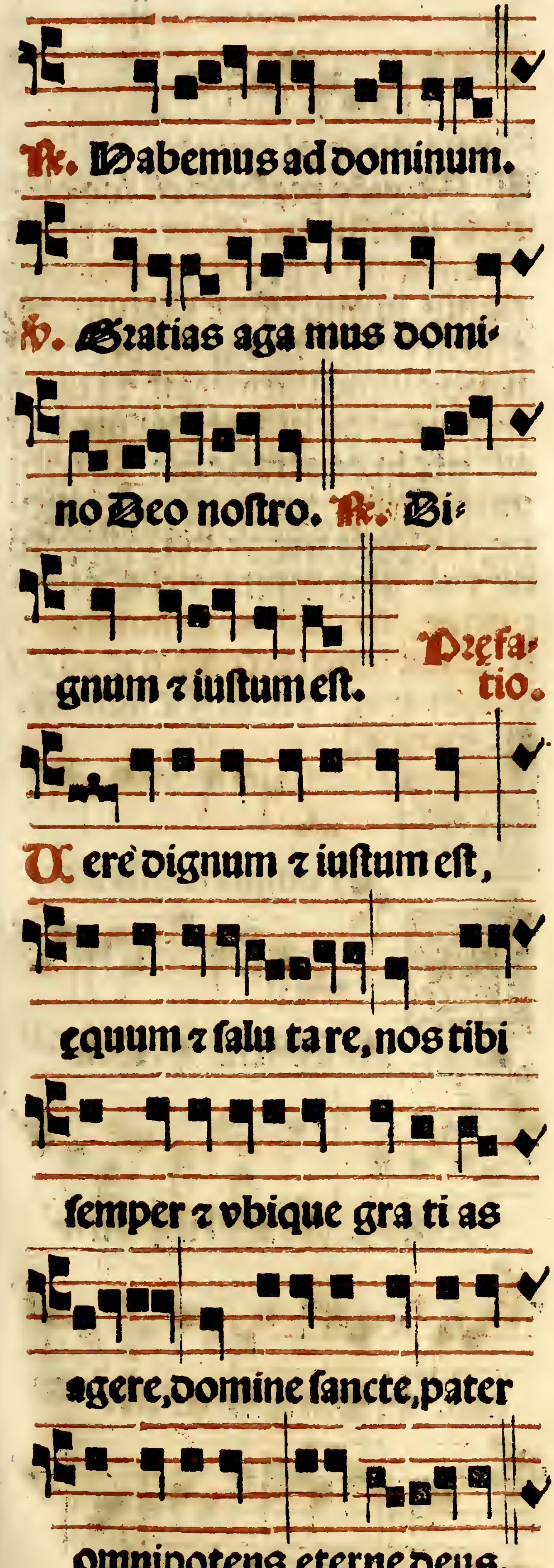
Communicantes ⁊ diem ſacratiſſimum Pentecoſtes celebrantes: quo Spiritus ſanctus apoſtolis innumeris linguis apparuit. Sed ⁊ memoriam, ⁊c. Sequitur.
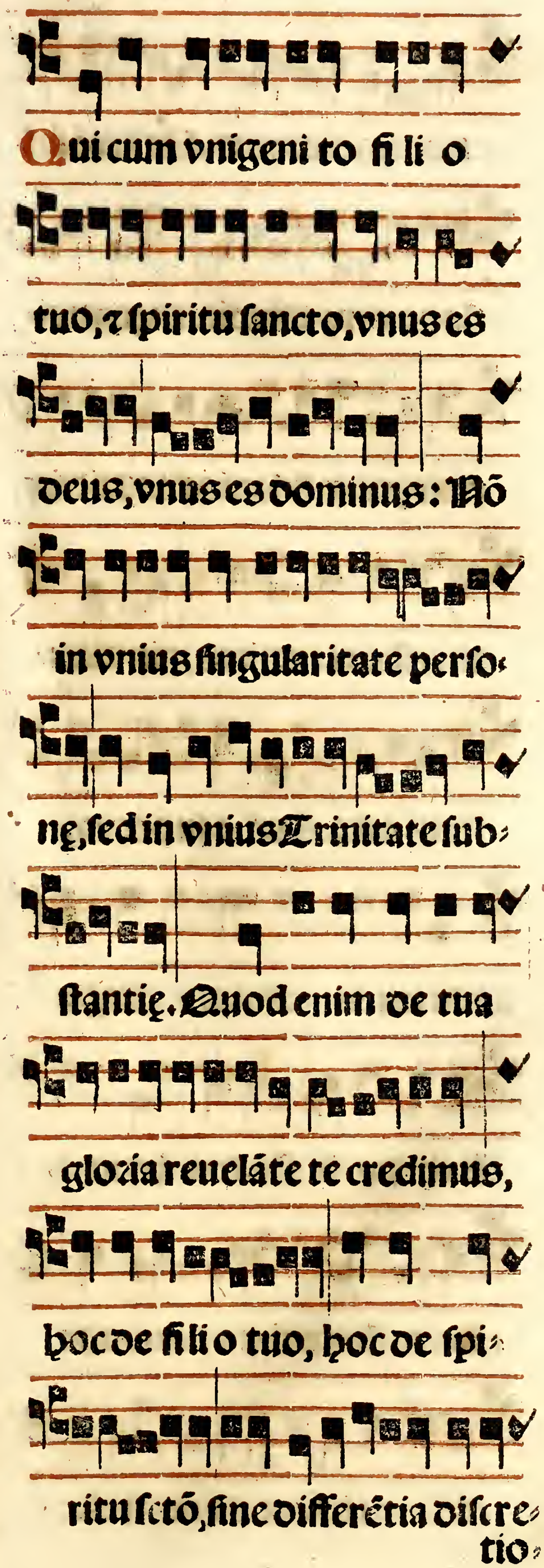
Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę: ſed ⁊ cunctę familię tuę, quam tibi offerimus, pro his quoque quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ Spiritu ſancto, tribue͂s eis remiſſione͂ omnium peccatorum, quęſumus domine, vt placatus accipias, ⁊c.

Et dicitur vſque ad ſequens Sabbatum incluſiue.

¶ Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in feſto Sanctę Trinitatis.

℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias aga mus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Præfa-
tio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalu ta re, nos tibi
ſemper ⁊ vbique gra ti as
agere, domine ſancte, pater
omnipotens, ęterne deus.
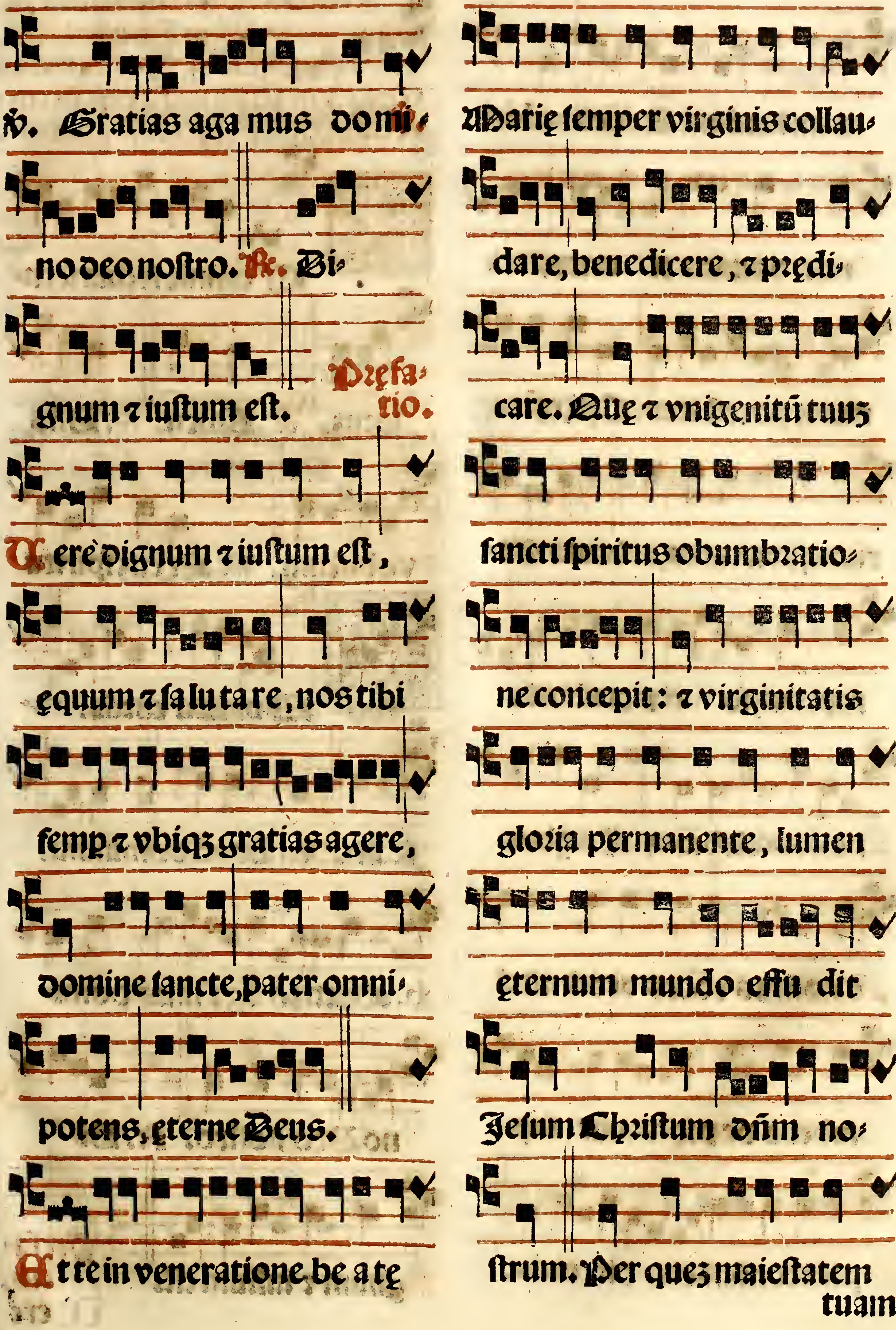

Qui cum vnigeni to fi li o
tuo, ⁊ ſpiritu ſancto, vnus es
deus, vnus es dominus: Nõ
in vnius ſingularitate perſo-
nę, ſed in vnius Trinitate ſub-
ſtantię. Quod enim de tua
gloria reuelãte te credimus,
hoc de fi li o tuo, hoc de ſpi-
ritu ſctõ, ſine differẽtia diſcre-
tio-

tionis ſentimus. Et in cõfeſ-
ſione veræ ſempiterneq; dei-
tatis, ⁊ in perſonis proprietas,
⁊ in eſſentia vnitas, ⁊ in maie-
ſtate adoretur æqualitas.
Quã laudant Angeli, atque
Archangeli, Cherubim quo-
que, ac Seraphim, qui non
ceſſant clamare quo ti die

vna vo ce di cen tes.

¶ Sequẽs præfatio cũ ſuo cãtu dicit̃ in feſtis ſan. Mariæ, ⁊ p eius octauas (excepto feſto Purificationis, in quo dr̃ de Natiuitate) etiã in feſtis ĩfra eas occurrẽtibꝰ ſi propriã nõ habuerint, ⁊ i Miſſis votiuis de btã Maria, in qbus dr̃, ⁊ te in veneratione: In feſtis autẽ dicitur, ⁊ te in Annũciatione, vel Viſitatione, vel Aſſũptione, vel Natiuitate, vel Conceptione, ſecũdũ denominationẽ feſti: ⁊ in feſto ſãctæ Mariæ ad Niues, dicitur ⁊ te in Feſtiuitate.

PEr omnia ſecula ſecu-
loruz. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcuz. ℟. Et cũ ſpiritu
tuo. ℣. Surſum cor da.
℟. Habemus ad dominum.
℣.

℣. Gratias aga mus domi-
no deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Prę fa-
tio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſa lu ta re, nos tibi
ſemꝑ ⁊ vbiqȝ gratias agere,
domine ſancte, pater omni-
potens, ęterne Deus.
Et te in veneratione be a tę
Marię ſemper virginis collau-
dare, benedicere, ⁊ prędi-
care. Quę ⁊ vnigenitũ tuuȝ
ſancti ſpiritus obumbratio-
ne concepit: ⁊ virginitatis
gloria permanente, lumen
ęternum mundo effu dit
Jeſum Chriſtum dñm no-
ſtrum. Per queȝ maieſtatem
tuam
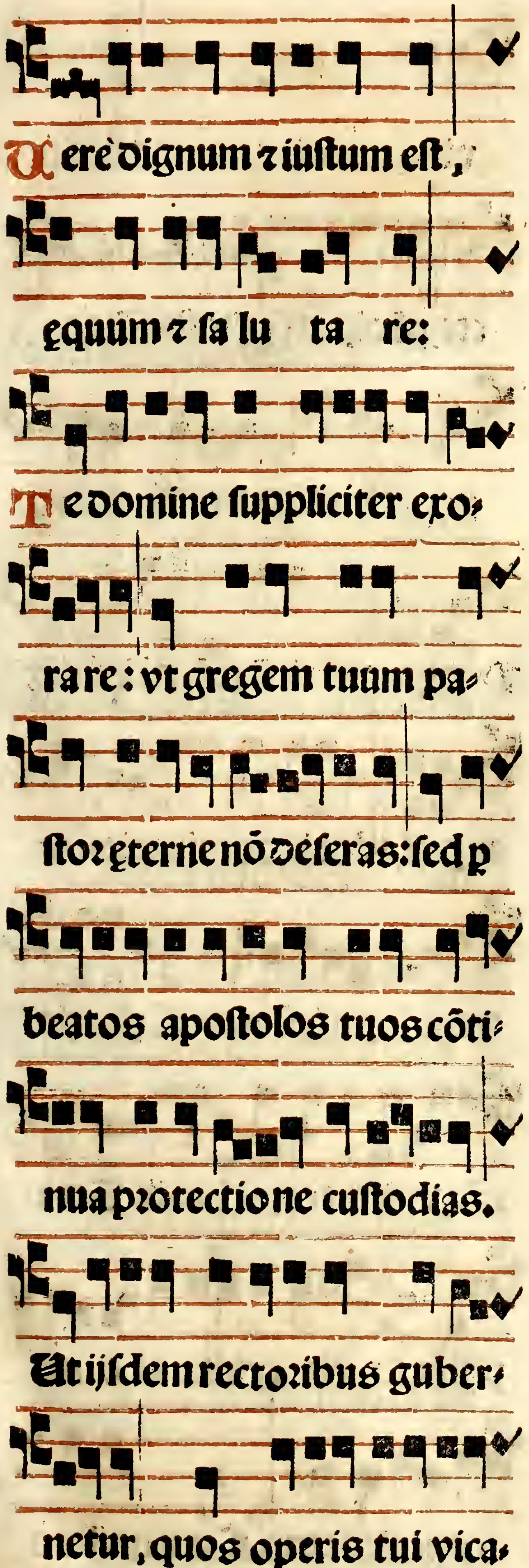
tuam laudant Angeli, ado-
rant domina ti ones, tre-
munt poteſtates. Cęli, cęlo-
rumq; virtutes, ac beata Se-
raphim, ſo cia exultatio-
ne concelebrant. Cũ qbus
⁊ noſtras voces vt admitti
iubeas deprecamur, ſup-
plici confeſſione dicentes.
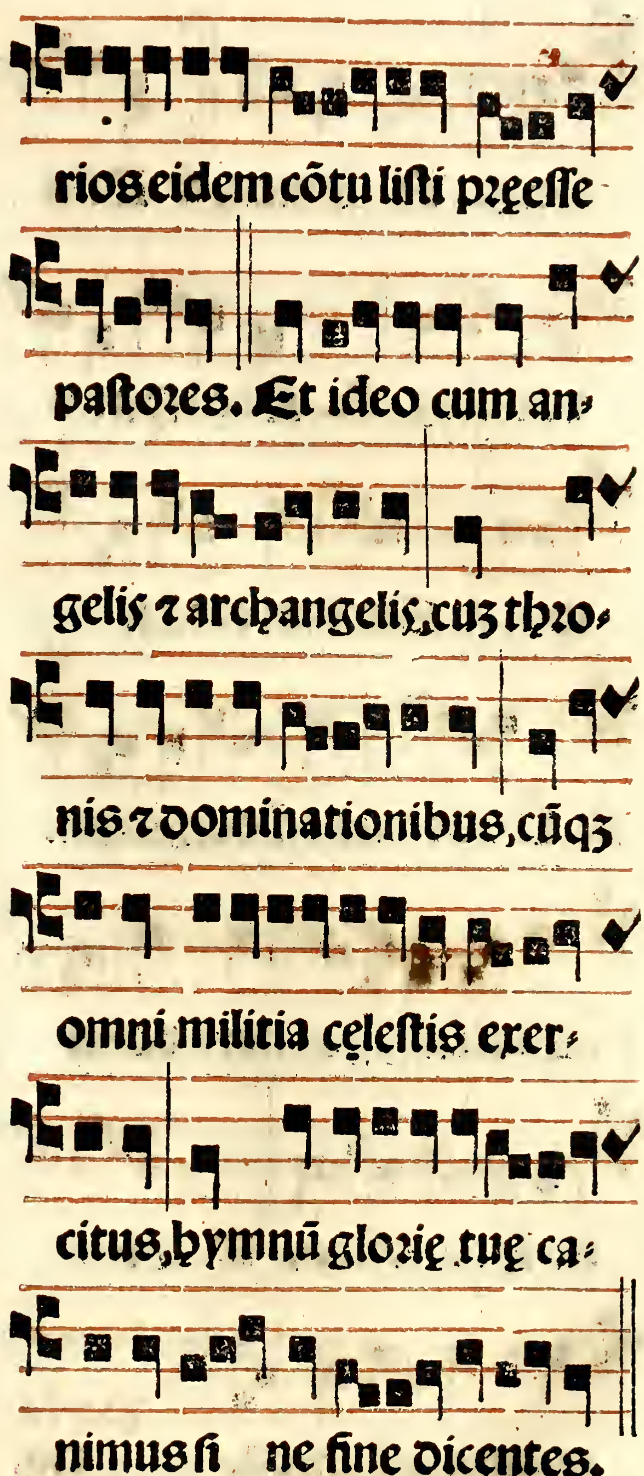
¶ Sequẽs Pręfatio cũ ſuo cã-
tu dicitur in feſtis Apoſtoloꝝ,
⁊ Euangeliſtaꝝ, ⁊ per octauas
eoꝝ, ⁊ in feſtis infra eas occur-
rẽtibus, niſi propria aſſignetur.

Per omnia ſecula ſecu-
loꝝ. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcum. ℟. Et cũ ſpiritu
tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias aga mus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.

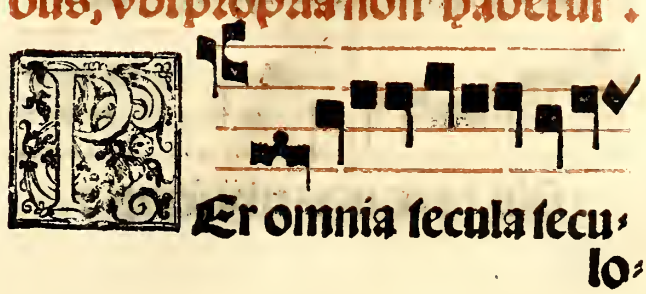
Pręfatio.
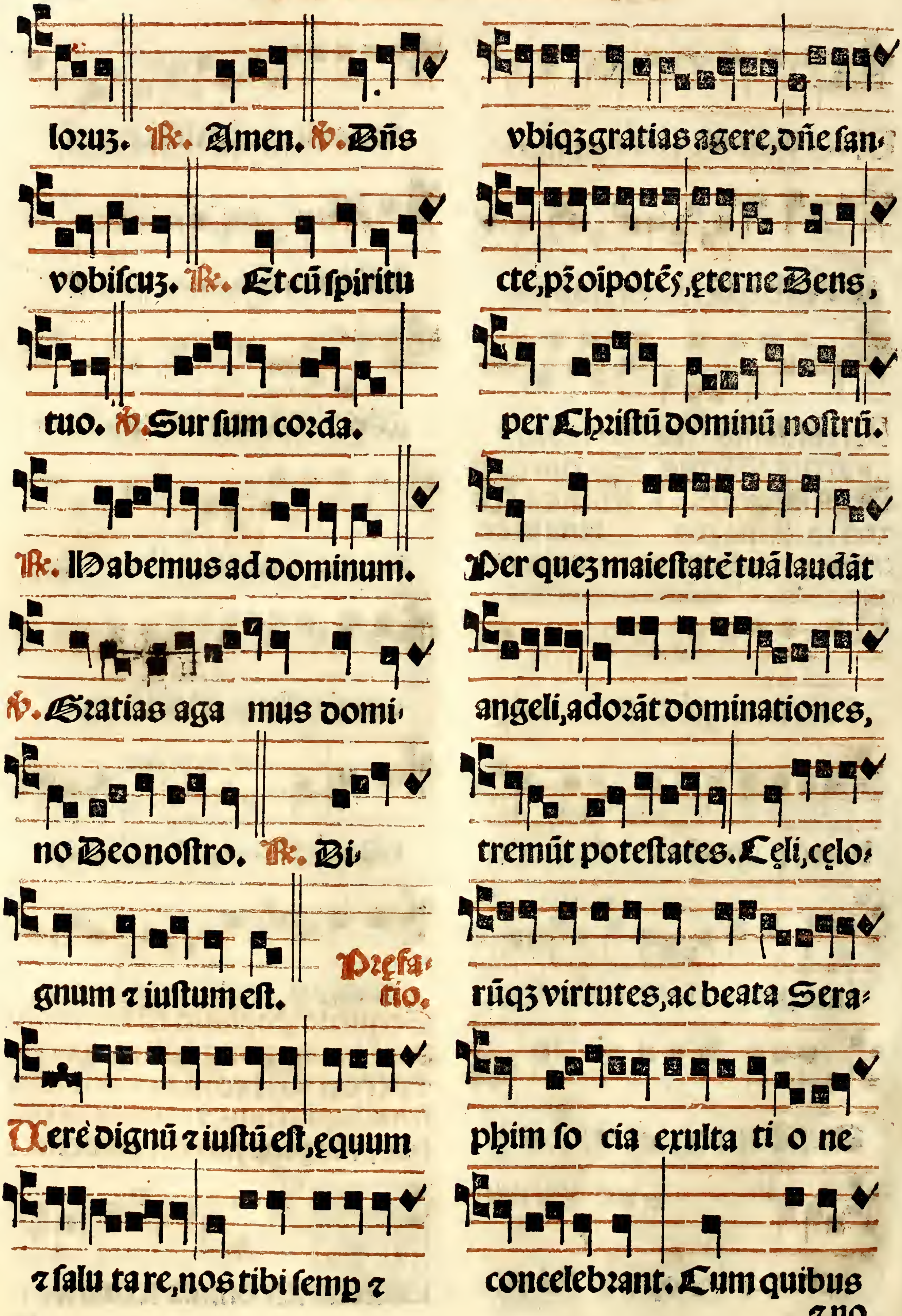
Vere

Sequens Prefatio cū ſuo cantu dicit in omnibus feſtis duplicib. ⁊ per octauas eorū, ⁊ in omnibus ſemiduplicibus, ⁊ dominicis diebus, vbi propria non habetur.

loꝛuz. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcuz. ℟. Et cū ſpiritu
tuo. ℣. Sur ſum coꝛda.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias aga mus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Prefa-tio.
Uerē dignū ⁊ iuſtū eſt, equum
⁊ ſalu ta re, nos tibi ſemꝑ ⁊
vbiqꝫ gratias agere, dñe ſan-
cte, pr̄ oĩpotēs, eterne Deus,
per Chꝛiſtū dominū noſtrū.
Per quez maieſtatē tuā laudāt
angeli, adoꝛāt dominationes,
tremūt poteſtates. Celi, celo-
rūqꝫ virtutes, ac beata Sera-
phim ſo cia exulta ti o ne
concelebꝛant. Cum quibus
⁊ no-

⁊ noſtras voces vt admitti
iubeas deprecamur, ſup pli-
ci confeſſio ne dicentes.
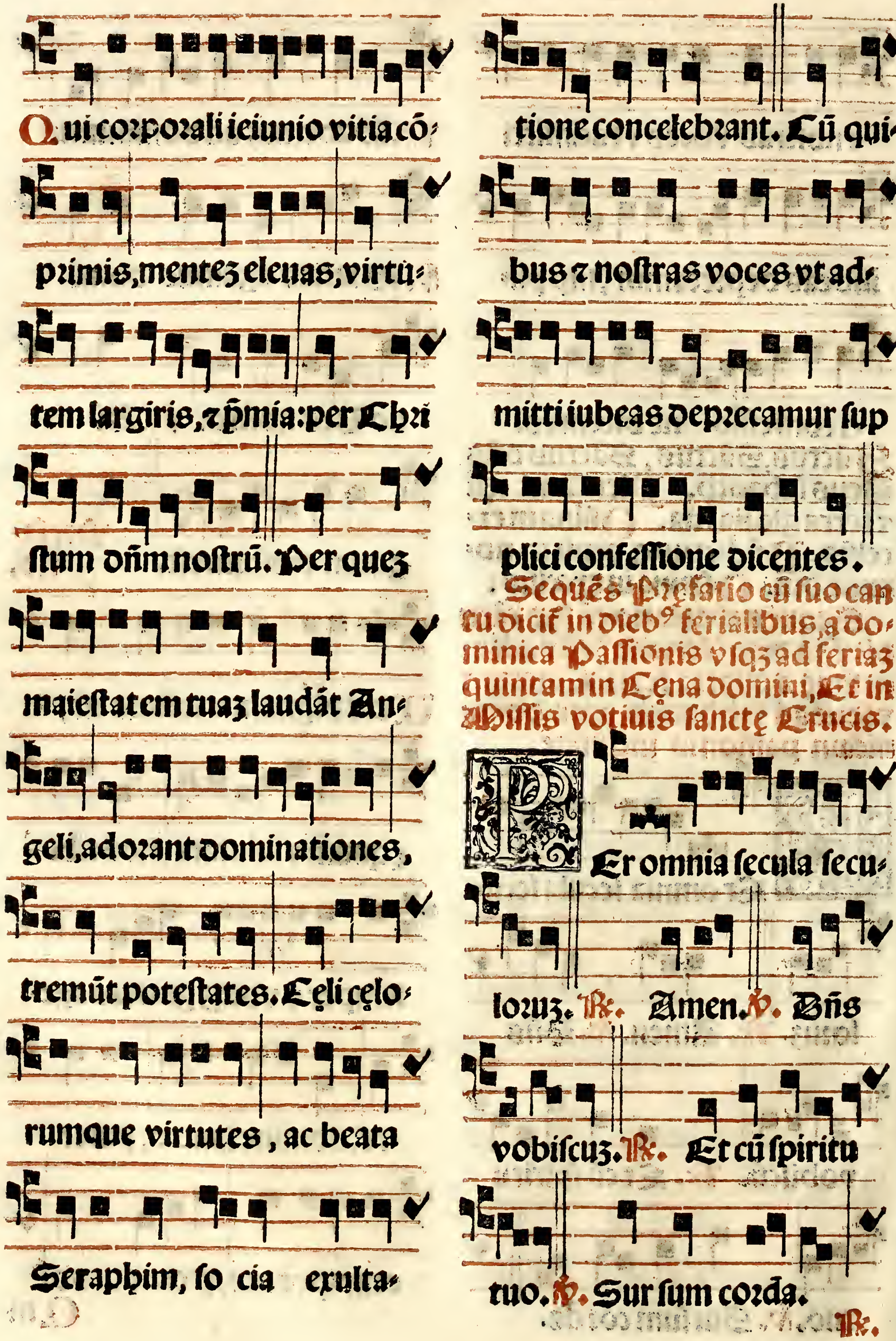
Sáctus, Sáctus, Sáctus dñs Deus ſabaoth. Pleni ſunt cęli ⁊ terra gloria tua. Oſána in excelſis. Bñdictus q̄ venit in nomine dñi. Oſanna in excelſis.

Sequēs Pręfatio cū ſuo cātu dicit̄ in dieb⁹ ferialib⁹ Quadrageſimę à quarta feria Cinerum vſque ad ſabbatum ante dominicam paſſionis incluſiuè.

Per omnia ſecula ſecu-
lorū. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu
tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias agamus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.

Pręfatio.

Verè dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare, nos tibi
ſemper ⁊ vbiq; gratias age-
re, domine ſancte, pater
omnipotens, ęterne deus.
Qui

Qui corporali ieiunio vitia cō-
primis, mentez eleuas, virtū-
tem largiris, ꝛ p̄mia: per Chri
ſtum dn̄m noſtrū. Per quez
maieſtatem tuaz laudāt An-
geli, adorant dominationes,
tremūt poteſtates. Celi celo-
rumque virtutes, ac beata
Seraphim, ſo cia exulta-
tione concelebrant. Cū qui-
bus ꝛ noſtras voces vt ad-
mitti iubeas deprecamur ſup
plici confeſſione dicentes.
Sequēs Prefatio cū ſuo can
tu dicit in dieb⁹ ferialibus, a do-
minica Paſſionis vſqz ad feriaz
quintam in Cena domini, Et in
Miſſis votiuis ſancte Crucis.
Per omnia ſecula ſecu-
loruz. ℟. Amen. ℣. Dn̄s
vobiſcuz. ℟. Et cū ſpiritu
tuo. ℣. Sur ſum corda.
℟.

℟. Habemus ad dominum.

℣. Gratias agamus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.

Prefatio.

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
equum ⁊ ſalutare, nos tibi
ſemper ⁊ vbiqꝫ gratias age-
re, domine ſancte, pater om-
nipotens, eterne Deus.
M. N. R.

Qui ſalutem humani gene-
ris in ligno Crucis cōſtitui-
ſti, vt vnde mors oriebatur,
inde vita reſurgeret, ⁊ qui in
ligno vincebat, in ligno quo-
que vinceretur, Per Chriſtū
dominum noſtrū. Per quem
maieſtateꝫ tuam laudant an-
geli, adorant dominationes,

tremunt poteſtates. Celi cę-
lorumq; virtutes, ac beata
Seraphim, ſocia exultatio-
nē cōcelebrant. Cū quibus
& noſtras voces, vt admitti
iubeas deprecamur, ſuppli-
ci confeſſione dicentes.

¶ Sequens Pręfatio cum ſuo cantu dicitur in diebꝰ ferialibus ab octaua Paſchę vſq; ad Aſcenſionem Dñi: Et in feſtis ſimplicibus eo tempore occurrentibus.

P Er omnia ſecula ſecu-
lorum. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu
tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias agamus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum & iuſtum eſt. Pręfatio.

Vere dignum & iuſtum eſt,
ęquum & ſalutare. Te qui-
dem
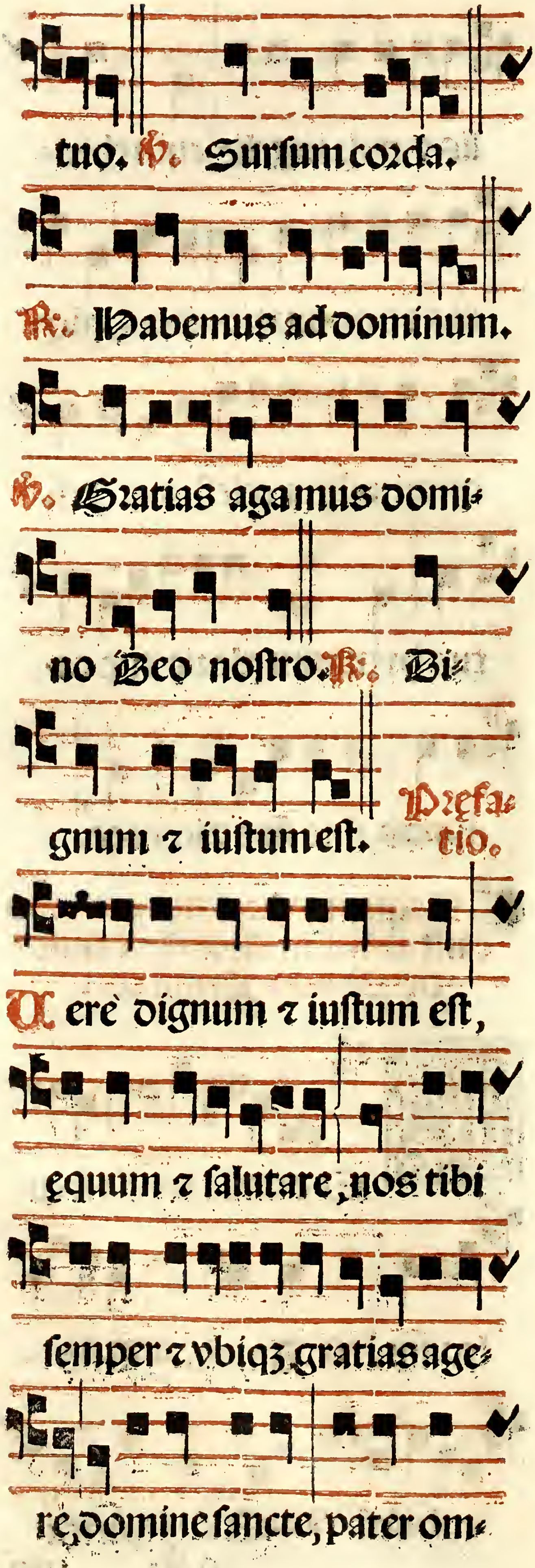
dem domine omni tempore,
ſed in hoc potiſſimū glorio-
ſius prędicare, cum Paſcha
noſtrū imolatus eſt Chriſtus.
Ipſe enim verus eſt Agnus,
qui abſtulit peccata mundi.
Qui mortē noſtrā moriendo
deſtruxit, & vitā reſurgendo
reparauit. Et ideo cū ange-
M. N. R.
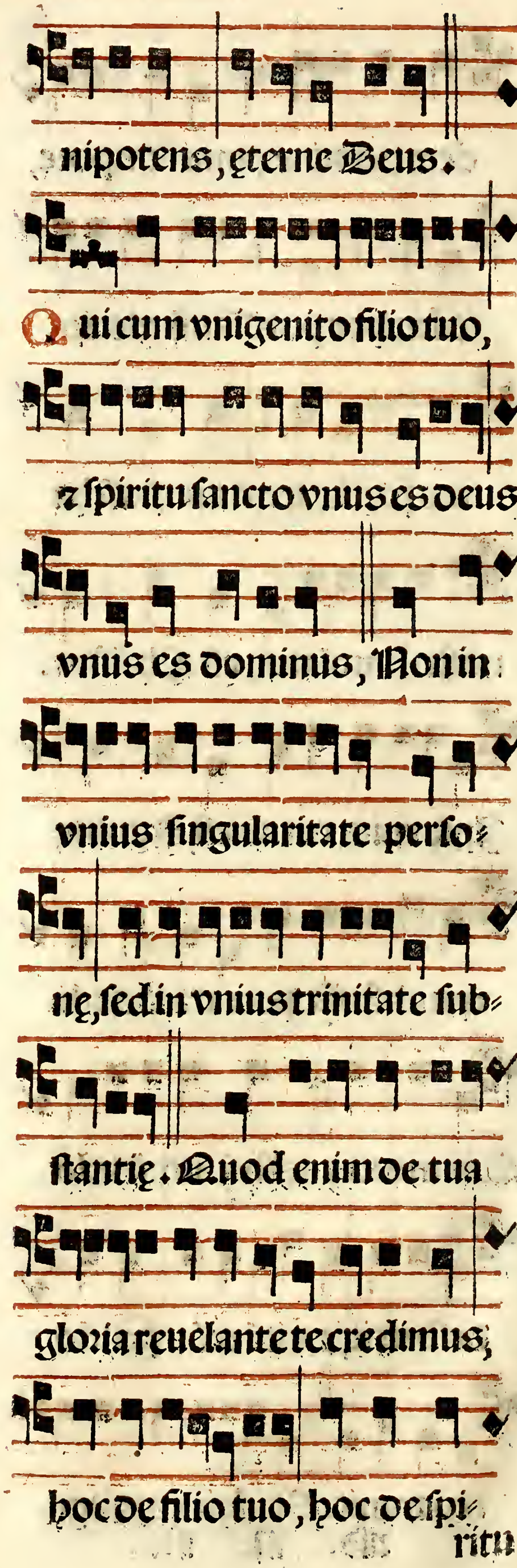
lis & archangelis, cum thro-
nis & dominationibus, cūq;
omni militia cęleſtis exerci-
tus hymnum glorię tuę ca-
nimus, ſine fine dicentes.

¶ Sequens Pręfatio cum ſuo cantu dicit in Miſſis votiuis de Sancta Trinitate.

Per omnia ſecula ſecu-
lorum. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu

 tuo

tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias agamus domi-
no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt.
Pręfa-
tio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare, nos tibi
ſemper ⁊ vbiqȝ gratias age-
re, domine ſancte, pater om-
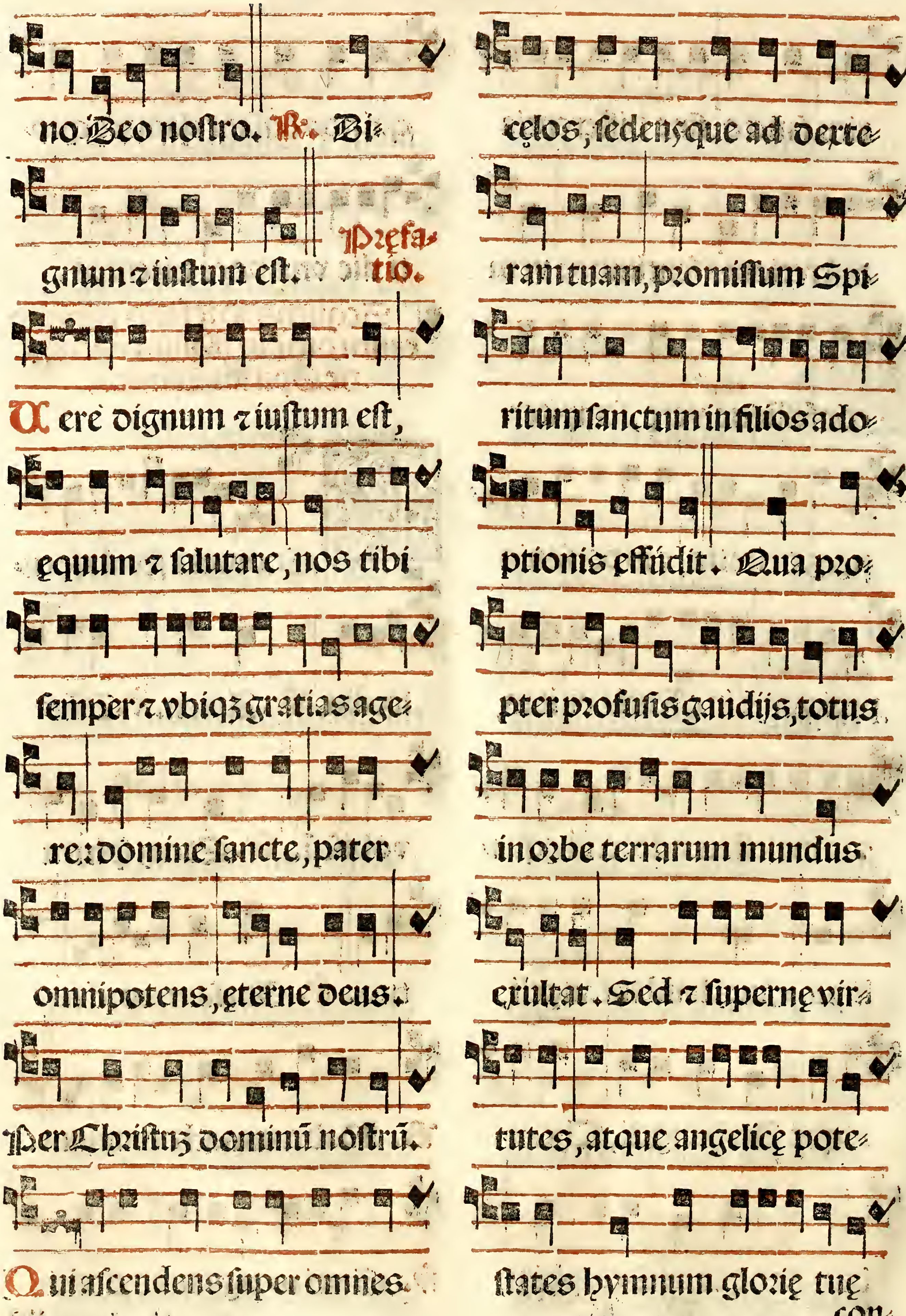

nipotens, ęterne Deus.
Qui cum vnigenito filio tuo,
⁊ ſpiritu ſancto vnus es deus,
vnus es dominus, Non in
vnius ſingularitate perſo-
nę, ſed in vnius trinitate ſub-
ſtantię. Quod enim de tua
gloria reuelante te credimus,
hoc de filio tuo, hoc de ſpi-

ritu ſancto, ſine differentia
diſcretionis ſentimus: vt in
confeſſione vere, ſempiter-
neqꝫ deitatis, ꝛ in perſonis
ꝓpꝛietas, ꝛ in eſſentia vnitas,
ꝛ in maieſtate adoꝛetur equa-
litas. Queꝫ laudant angeli,
atque Archangeli, Cheru-
bim quoque, ac Seraphim,
M. N. R.

qui non ceſſant clamare quo-
ti die vna voce dicentes.

¶ Sequens Pꝛefatio cum ſuo cantu dicit in Miſſis votiuis de Spiritu Sancto.

Per omnia ſecula ſecu-
loꝛum. ℟. Amen. ℣. Dñs
vobiſcũ. ℟. Et cuꝫ ſpiritu
tuo. ℣. Surſum coꝛda.
℟. Habemus ad dominum.
℣. Gratias aga mus domi-

no Deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt. Pręfatio.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare, nos tibi
ſemper ⁊ vbiq; gratias age-
re: domine ſancte, pater
omnipotens, ęterne deus.
Per Chriſtū dominū noſtrū.
Qui aſcendens ſuper omnes
cęlos, ſedenſque ad dexte-
ram tuam, promiſſum Spi-
ritum ſanctum in filios ado-
ptionis effūdit. Qua pro-
pter profuſis gaudijs, totus
in orbe terrarum mundus
exultat. Sed ⁊ ſupernę vir-
tutes, atque angelicę pote-
ſtates hymnum glorię tuę
con-
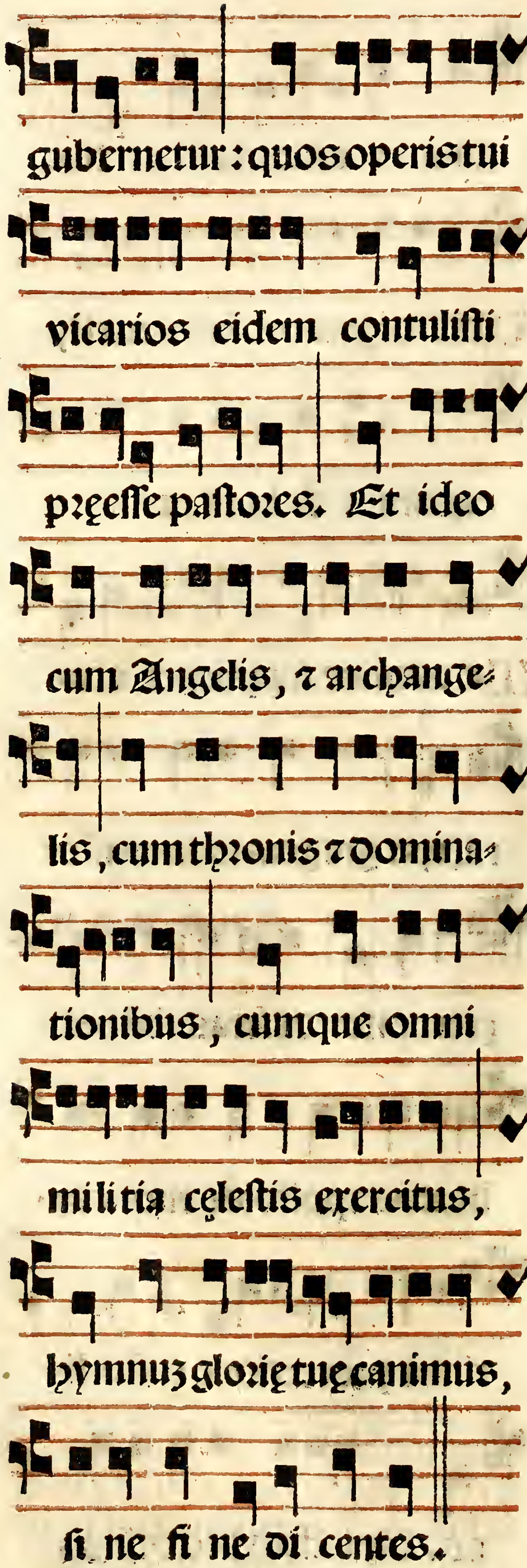
concinunt, ſine fine dicentes.

¶ Sequens Prefatio cum ſuo cantu dicitur in miſſis votiuis de Apoſtolis.
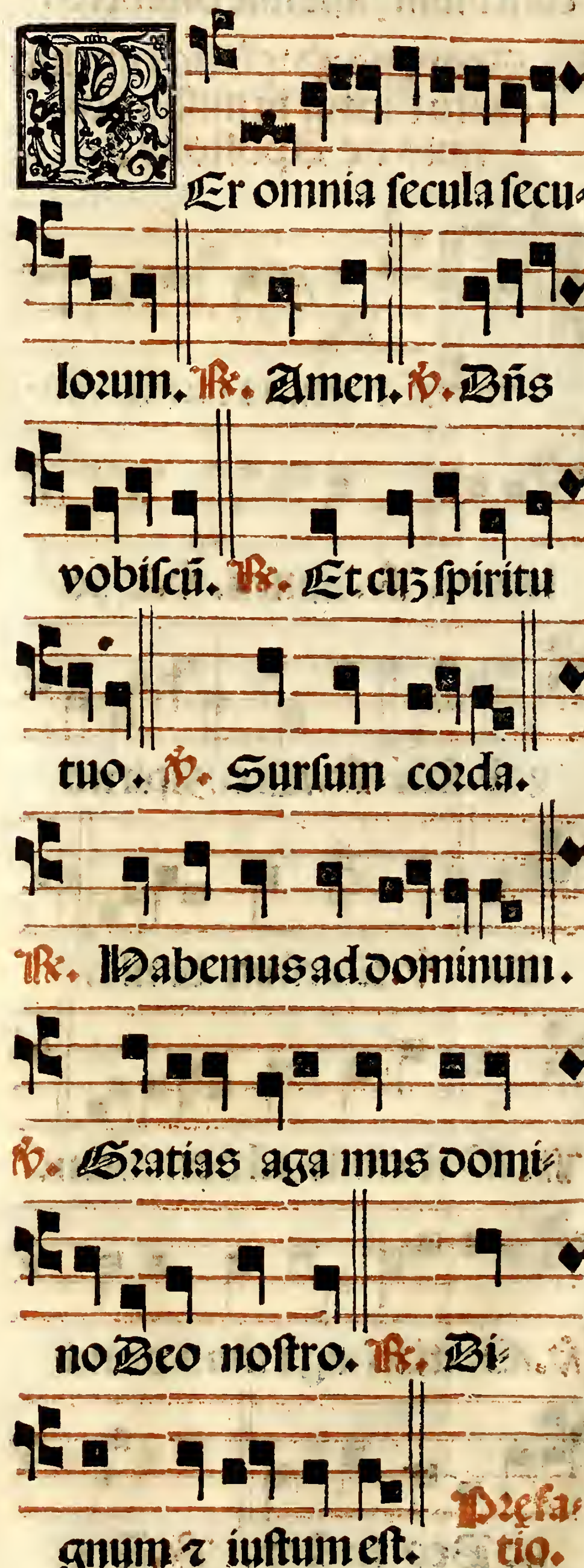
Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cuʒ ſpiritu tuo. ℣. Surſum corda. ℟. Habemus ad dominum. ℣. Gratias aga mus domino Deo noſtro. ℟. Dignum ꝛ iuſtum eſt.

Prefatio.

Vere dignum ꝛ iuſtum eſt, equum ꝛ ſa lu ta re: Te domine ſuppliciter exorare, vt gregem tuum paſtor eterne non deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos continua protectione cuſtodias. Ut iiſdem rectoribus guber-

¶ Sequens pꝛęfatio cum ſuo cantu dicitur in feſtis ſimplicibus, ⁊ diebus ferialibus, vbi pꝛopꝛia non habetur.

Pꝛęfatio.

Vere

SACERDOS

extendens ⁊ iungens manus, eleuans ad cęlum oculos ⁊ ſtatim demittens, inclinatus ante altare dicit.

TE igitur clemē tiſſime Pater per Jeſum Chriſtuz filium tuum dominum noſtrum, ſupplices rogamus, ac petimus, Oſculatur altare, Uti accepta habeas, ⁊ benedicas, Signet ter ſuper oblata. Hęc ✠ dona, hęc ✠ munera, hęc ✠ ſancta ſacrificia illibata. Extenſis manibus proſequitur. In primiſ quę tibi offerimus pro Eccleſia tua ſancta catholica: quam pa-

cificare, cuſtodire, adunare, ⁊ regere digneris toto orbe terrarum: vna cum famulo tuo Papa noſtro N. ⁊ antiſtite noſtro N. ⁊ omnibus orthodoxis: atque catholicę ⁊ apoſtolicę fidei cultoribus.

Cōmemoratio pro viuis.

Memento domine famulorum famularumque tuarum *N. iungit manus: orat aliquātulum pro quibus orare intendit: deinde extēſis manibus proſequit̃.* Et omniū circunſtantiū: quorū tibi fides cognita eſt, ⁊ nota deuotio: pro quib⁹ tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc ſacrificiū laudis: pro ſe, ſuiſque omnibus: pro redemptione animarū ſuarū: pro ſpe ſalutis ⁊ incolumitatis ſuę: tibiq; reddunt vota ſua ęterno deo viuo ⁊ vero.

Infra actionem.

Communicantes, ⁊ memoriam venerantes: in primis glorioſę ſemper virginis Marię, genitricis Dei ⁊ dn̄i noſtri Jeſu Chriſti. Sed ⁊ beatorum apoſtolorū: ac martyrum tuorum: Petri ⁊ Pauli, Andreę, Jacobi, Joannis, Thomę, Jacobi, Philippi, Bartholomei, Matthęi, Simonis, ⁊ Thadęi, Lini, Cleti, Clementis, Xiſti, Cornelii, Cypriani, Laurentii, Chryſogoni, Joannis ⁊ Pauli, Coſmę ⁊ Damiani. Et omnium ſanctorum tuorū: quorū meritis precibuſq; concedas, vt in omnib⁹ protectionis tuę muniamur auxilio. *iungit manus.* Per eundem Chriſtum dominum noſtrum. Amen.

Tenens manus extenſas ſuper oblata dicit.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, queſumus domine, vt placatus accipias: dieſq; noſtros in tua pace diſponas: atque ab ęterna damnatione nos eripi:

⁊ in

⁊ in electorum tuoruz iubeas grege numerari. iũgit manus. Per Chriſtuz dominũ noſtruz. Amen.

Quam oblationem tu deus in omnibus, q̃ſumus, ſignat ter ſuper oblata, bene ✠ dictam, aſcri ✠ ptam, ra ✠ taz, rationabilẽ, acceptabilẽqz facere digneris. ſignat ſemel ſuper hoſtiaz, ⁊ ſemel ſuper calicem: vt nobis cor ✠ pus, ⁊ ſan ✠ guis fiat dilectiſſimi filii tui dñi noſtri Jeſu Chriſti.

Qui pridie, quam pateretur, accipit hoſtiam, accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas, eleuat oculos ad cęlum, ⁊ eleuatis oculis in cęlum ad te Deum patrem ſuum omnipotentem, tibi gratias agens, ſignat ſuper hoſtiam: bene ✠ dixit, fregit, deditque diſcipulis ſuis dicens, accipite ⁊ mãducate ex hoc omnes. Tenens ambabus manibus hoſtiam, profert verba conſecrationis diſtincte, ſecrete, ⁊ attente.

Hoc eſt enim corpus meum.

Prolatis verbis conſecrationis, ſtatim hoſtiaz conſecratam genuflexus adorat: ſurgit, oſtẽdit populo, reponit ſuper corporale, iterum adorat: ⁊ non diſiungit pollices ⁊ indices, niſi quando hoſtia tractanda eſt, vſque ad ablutionem digitorũ. Tũc detecto calice dicit.

Simili modo poſtquam cęnatum eſt, ambabus manibus accipit calicem, accipiens ⁊ hunc pręclarum calicem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas, itez tibi gratias agens, ſiniſtra tenens calicem, dextera ſignat ſuper eum. bene ✠ dixit, deditqz diſcipulis ſuis dicens. Accipite ⁊ bibite ex eo omnes. Profert verba cõſecrationis ſu-

ſuper calicem, tenens illium parum eleuatum.

Hic eſt enim calix ſanguinis mei: noui ⁊ eterni teſtamenti: myſterium fidei: qui pro vobis ⁊ pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum. Prolatis verbis conſecrationis, deponit calicem ſuper Corporale, ⁊ genuflexus adorat: ſurgit, ⁊ oſtendit populo, dicens. Hec quotieſcunque feceritis, in mei memoriam facietis. Deponit, cooperit, ⁊ iterum adorat. Deinde diſiunctis manibus dicit.

Unde ⁊ memores domine nos ſerui tui, ſed ⁊ plebs tua ſācta, eiuſdem Chriſti filii tui domini noſtri, taꝫ beate paſſionis, necnon ⁊ ab inferis Reſurrectionis, ſed ⁊ in celos glorioſe Aſcenſionis, offerimus preclare maieſtati tue, de tuis donis ac datis, ſignat ter ſuper hoſtiam ⁊ calicem ſimul, hoſtiam ✠ puram, hoſtiam ✠ ſanctam, hoſtiam ✠ immaculatam, ſignat ſemel ſuper hoſtiam, ⁊ ſemel ſuper calicem. panem ✠ ſanctum vite eterne, ⁊ calicem ✠ ſalutis perpetue. extenſis manibus proſequitur.

Supra que propitio ac ſereno vultu reſpicere digneris, ⁊ accepta habere, ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iuſti Abel, ⁊ ſacrificium patriarche nr̄i Abrahe: ⁊ qđ tibi obtulit ſummus ſacerdos tuus Melchiſedec, ſāctū̄ ſacrificiuꝫ, imaculatā̄ hoſtiaꝫ. Profunde inclinatus iunctis manibus dicit.

Supplices te rogamus omnipotens Deus: iube hec perferri per manus ſancti Angeli tui in ſublime altare tuuꝫ in conſpectu diuine maieſtatis tue. Ut quotquot, oſculatur altare, ex hac altaris participatione ſacro-

croſanctum filii tui, ſignat ſemel ſuper hoſtiā, ⁊ ſemel ſuper calicem. Cor ✠ pus ⁊ ſan ✠ guinē ſumpſerimus, ſeipſū ſignat, omni benedictione cęleſti ⁊ gratia repleamur. Per eundē Chriſtū dominū noſtrū. Amen.

Commemoratio pro defunctis.

Memento etiam domine famulorum famularumque tuarum: qui nos pręceſſerunt cū ſigno fidei: ⁊ dormiunt in ſomno pacis. N. iungit manus, orat aliquantulum pro his defunctis, pro quibus orare intēdit: deinde extenſis manibus proſequitur. Ipſis domine, ⁊ omnibus in Chriſto quieſcentibus, locum refrigerii, lucis ⁊ pacis, vt indulgeas, deprecamur. Per eundē Chriſtū dominū noſtrū. Amen. Percutit pectus, elata parum voce dicens.

Nobis quoque peccatoribus famulis tuis, de multitudine miſerationum tuarum ſperantibus, partem aliquam ⁊ ſocietatē donare digneris, cum tuis ſanctis apoſtolis ⁊ martyribus: cū Joanne, Stephano, Matthia, Barnaba, Ignatio Alexandro, Marcellino, Petro, Felicitate, Perpetua, Agatha, Lucia, Agnete, Cęcilia, Anaſtaſia: ⁊ omnibus ſanctis tuis. Intra quorum nos conſortium, non ęſtimator meriti, ſed venię, q̄ſumus largitor admitte. Per Chriſtum dominum noſtrū.

Per quem hęc omnia domine ſemper bona creas: ſignat ter ſuper hoſtiam ⁊ calicem ſimul, dicens. San ✠ ctificas: viui ✠ ficas: bene ✠ dicis, ⁊ pręſtas nobis, diſcooperit calicem, genuflectit, accipit ſacramentum dextera, tenens ſiniſtra calicem: ſignat cum hoſtia ter à labio ad labium calicis, dicens. Per ip ✠ ſum, ⁊ cum ip ✠ ſo, ⁊ in ip ✠ ſo, bis ſignat inter pectus ⁊ calicem. eſt tibi Deo patri ✠ omnipotenti, in vnitate ſpiritus ✠ ſancti, eleuans

uans parum calicem cum hoſtia dicit omnis honor ⁊ gloria, reponit hoſtiam, cooperit calicem, genuflectit, ſurgit, ⁊ dicit.

Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. *Iungit manus.*

Oremus. Preceptis ſalutaribus moniti, ⁊ diuina inſtitutione formati, audemus dicere. *Extendit manus.*

Pater noſter, qui es in cęlis: ſanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in cęlo, ⁊ in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut ⁊ nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos in-

inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.
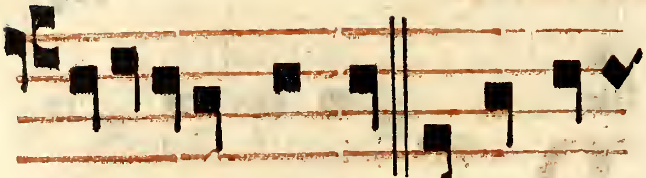
Sacerdos ſecrete reſpondet. Amen. Sequens cantus dicitur in feſtis ſimplicibus, & ferialibus diebus.

Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

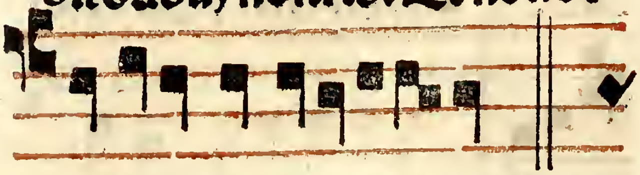
Oremus. Pręceptis ſalutaribus moniti, & diuina inſti tu ti o ne for ma ti au de mus di ce re.

Pater noſter, qui es in cęlis: ſanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in cęlo & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus de

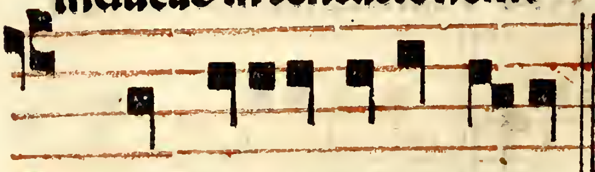
r bito

bitoribus noſtris. Et ne nos

inducas in tentationem.

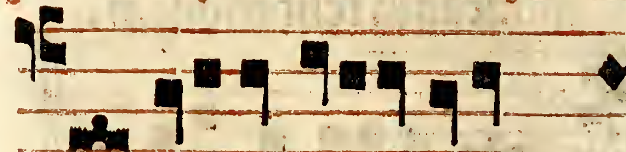

℟. Sed libera nos a malo.

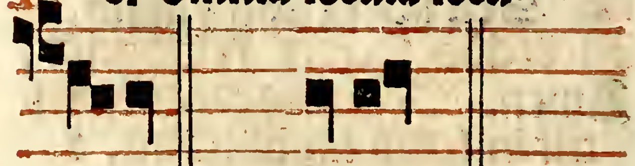
Sacerdos ſubmiſſa voce dicit.

Amē. Deinde accipit patenā inter idicē ⁊ mediū digitos, ⁊ dicit.

Libera nos, queſumus, dn̄e ab omnibus malis, preteritis, preſentibus, ⁊ futuris: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemper virgine Dei genitrice Maria, ⁊ ſanctis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atque Andrea cum omnibus ſanctis: ſignat ſe cum patena a frōte ad pectus. Da propitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordie tue adiuti, ⁊ a peccato ſimus ſemp̄ liberi, ⁊ ab oī perturbatione ſecuri. Submittit patenā hoſtie, diſcooperit calicē, genuflectit, ſurgit, accipit hoſtiam, frangit eam ſuper calicem per mediū, dicens. Per eundem dn̄m noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū. Partē que in dextera eſt, ponit ſuper patena. Deinde ex parte, que in ſiniſtra remanſerat, frangit particulam dicens. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Aliam mediam partez cum ipſa ſiniſtra ponit ſuper patenam, ⁊ dextera tenens particulam paruam ſuper calice, ſiniſtra calicem, dicit.

Per omnia ſecula ſecu-

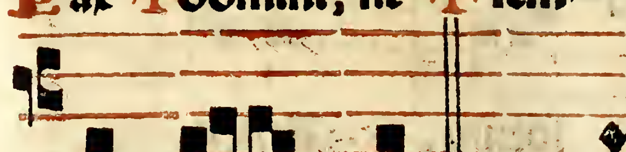

lorum. ℟. Amen.

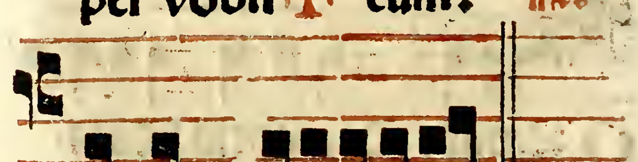
Cum ipſa particula ſignat ter ſuper calicem dicens.

Pax ✠ domini, ſit ✠ ſem-

per vobiſ ✠ cum. ℟.

Et cum ſpiritu tuo.

Particulam ipſam imponit in calicem, dicens ſecrete.

Hec commiſtio ⁊ conſecratio corporis ⁊ ſanguinis domini noſtri Jeſu Chriſti, fiat accipientibus nobis in vitam eternam. Amen. Cooperit calicem, genuflectit, ſurgit, ⁊ inclinatus ſacramento, iunctis manibus, ⁊ ter pectus percutiēs dicit.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.

Agnus

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

In miſſis pro defunctis, omiſſo miſerere nobis, dicitur dona eis requiez. ⁊ tertio additur ſẽpiter ná. Deinde iũctis manibus inclinatus dicit ſequẽtes orationes.

Domine Jeſu Chriſte, qui dixiſti apoſtolis tuis: Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis: ne reſpicias peccata mea, ſed fidem eccleſię tuę, eamque ſecundum voluntatem tuam pacificare ⁊ coadunare digneris: Qui viuis ⁊ regnas deus.

Si dáda eſt pax, oſculat altare, ⁊ dans pacez dicit Pax tecũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. In miſſis defunctorum non datur pax, neque dicitur precedens Oratio.

Domine Jeſu Chriſte, fili dei viui, qui ex volũtate patris, cooperante ſpiritu ſancto, per mortem tuam mundum viuificaſti: libera me per hoc ſacroſanctum corpus, ⁊ ſanguinem tuum, ab omnibus iniquitatibus meis, ⁊ vniuerſis malis: ⁊ fac me tuis inhęrere mandatis, ⁊ à te nunquam ſeparari permittas. Qui cũ eodẽ deo patre ⁊ ſpiritu ſancto viuis ⁊ regnas deus in ſe.

Perceptio corporis tui domine Jeſu Chriſte, quod ego indignus ſumere preſumo, non mihi proueniat in iudicium ⁊ condemnationem: ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamentum mentis ⁊ corporis, ⁊ ad medelam percipiendam. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre, in vnitate ſpiritus ſancti deus, per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Genuflectit, ⁊ ſurgit, ⁊ dicit.

Panem cęleſtez accipiam, ⁊ nomen domini inuocabo.

Accipit ambas partes hoſtię inter pollicem, ⁊ indicem ſiniſtrę manus, ⁊ patenam inter eundez indicem ⁊ medium, ⁊ dextera percutiens pectus, dicit ter.

Domine non ſum dignus, vt intres ſub tectũ meum: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſanabit anima mea. Poſtea dextera ſe ſignás cũ hoſtia ſup patena, dicit.

Corpus domini noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animá meam in vitam ęterná. Amen.

Sumit ambas partes hoſtię, iũgit manus, ⁊ qeſcit aliquãtulũ: deide diſcoopit calicẽ, genuflectit, extergit patená ſup illuz, ⁊ dicit.

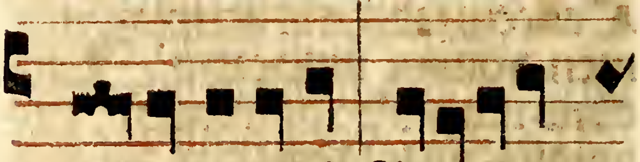
Quid retribuá dño pro omnibus, quę retribuit mihi: Calicem ſalutaris accipiaz, ⁊ nomen domini inuocabo. Laudans inuocabo dominum, ⁊ ab inimicis meis ſaluus ero. Accipit Calicem, ⁊ eo ſe ſignans dicit.

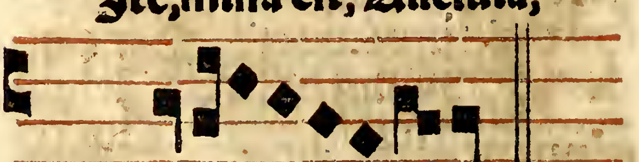
Sanguis domini noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animam meam in vitam ęternam. Amen. Sumit totum ſanguinem cum particula. Quo ſumpto, ſiqui ſunt communicandi, eos communicet, antequam ſe purificet. Poſtea dicit.

Quod ore ſumpſimus Domine, pura mente capia-

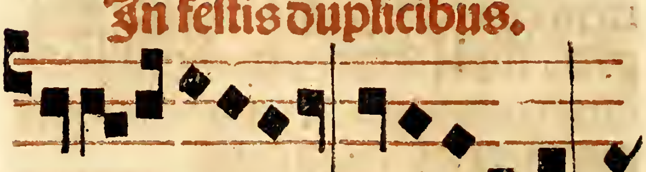
mus: ⁊ de munere temporali fiat nobis remedium ſempiternum. Interim porrigit calicem miniſtro, qui infūdit ei parū vini, quo ſe purificat: deinde proſequitur.

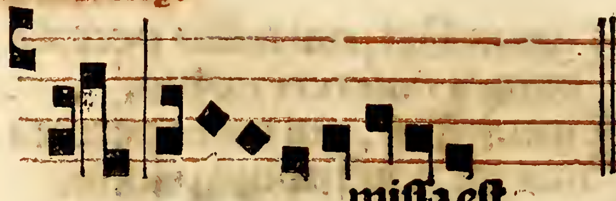
Corpus tuū, domine, quod ſumpſi, ⁊ ſanguis quem potaui, adhęreat viſceribus meis, ⁊ p̄ſta: vt in me non remaneat ſcelerum macula: quem pura ⁊ ſancta refecerūt ſacramenta. Qui viuis ⁊ regnas in ſecula ſeculorū. amē. Abluit digitos, extergit, ⁊ ſumit ablutionē, extergit calicē, ⁊ plicato corporali operit more ſolito. Deinde proſequitur miſſam. Dicto poſt vltimā orationē, Dominus vobiſcum. ℟. Et cū ſpiritu tuo. dicit Ite miſſa eſt, vel Benedicamus domino, pro qualitate miſſę. ℟. Deo gratias. In miſſis defunctorum dicit, Requieſcant in pace. ℟. Amen. Tempore Paſchali, hoc eſt, à Miſſa Sabbati ſancti vſque ad ſabbatum in Albis incluſiue.

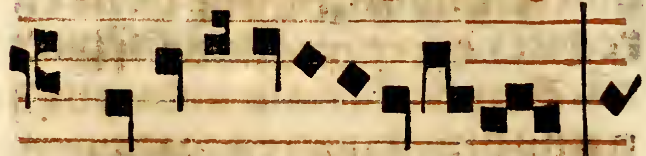

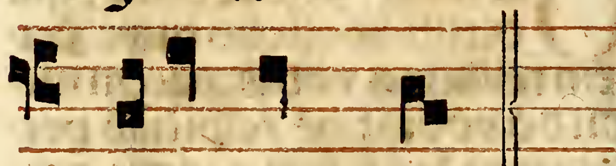
In feſtis duplicibus.

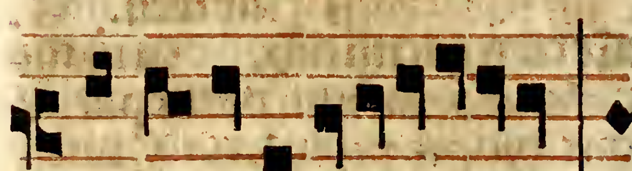

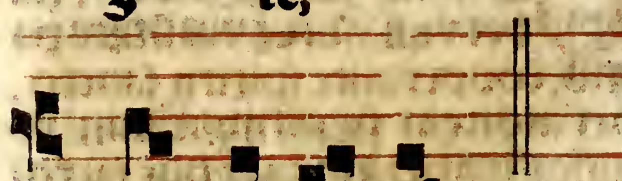
In Miſſis beatę Marię.

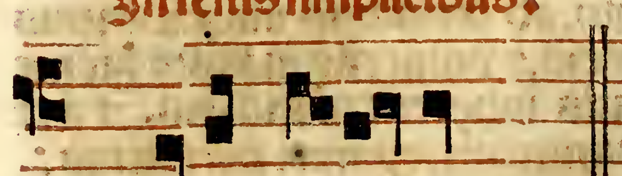

In feſtis ſemiduplicibus: infra octauas: ⁊ Dominicis diebus infra annum.

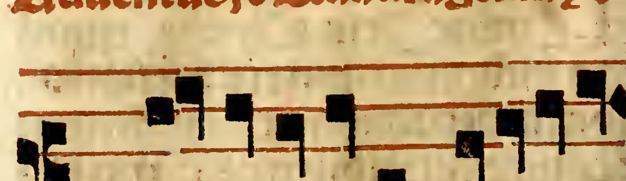

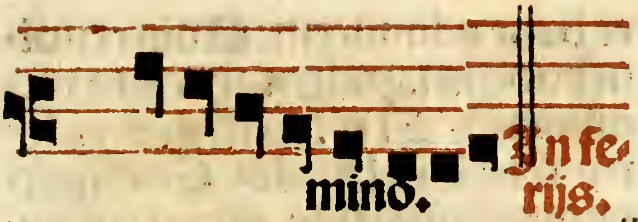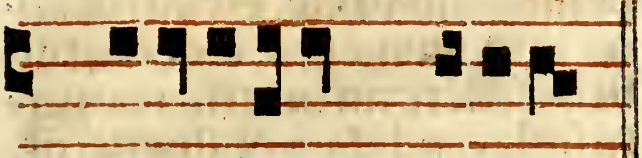

In feſtis ſimplicibus.

In dominicis diebus tempore Aduentus, ⁊ Quadrageſimę.

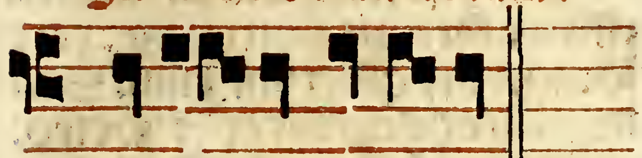

Benedicamus domino.

In miſſis defunctorum.

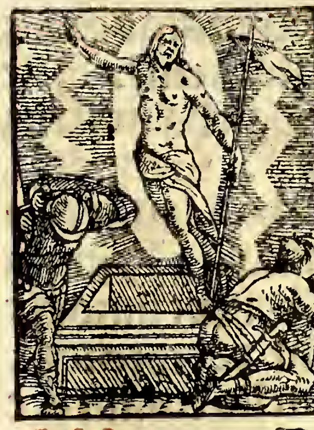

Requieſcant in pace. Dicto Jte miſſa ē, vel Bñdicamꝰ dño. iclinat ſe añ mediū altaris, ꝛ dicit.

P Laceat tibi ſctā Trinitas obſequiuz ſeruitutis meę, ꝛ pſta: vt ſacrificiū, qđ oculis tuę maieſtatis indignꝰ obtuli, tibi ſit acceptabile, mihiqz, ꝛ oibꝰ pro qbus illud obtuli, ſit te miſerante ꝑpitiabile. Per Chꝛm̄ dñz nr̄z. Amē. Deide benedicit populū. Benedicat vos omp̄s Deus, pa✠ter: ꝛ fi✠lius: ꝛ Spūs ✠ ſanctus. In miſſis priuatis ſemel tātum benedicit. Deinde in cornu euāgelij dicto Dñs vobiſcum, ꝛ Initiū, vel Sequētia ſcti Euāgelij, ſignās vt ſup. in Euāgelio legit Euāgeliū ſm Joānē. In principio erat ve. vel aliud euāgeliū, vt dictū eſt in rub. generalibus. ¶ In miſſis defūctorū nō dat bñdictio: ſed dicto Reqeſcāt i pace. dicit Placeat deide Euā. ſ. Joā. ¶ Finito Euāgelio ſancti Joānis diſcedēs pro gratiarū actione dicit Añaz. Triū pueroruz. vt habetur in principio miſſalis.

DOMINICA RESVRRECTIONIS DOMINI.

Statio ad ſanctam Mariam maiorem. Introitus.

R Eſurrexi, ꝛ adhuc tecū ſum, alleluia: pſal. 138
poſuiſti ſup me manum tuam, Alleluia: mirabilis facta eſt ſcientia tua, Alleluia, alleluia.

Pſalmus. Domine probaſti me, ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ꝛ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio, ꝛ nunc, ꝛ ſemper, ꝛ in ſecula ſeculorum. Amen. Reſurrexi. Oratio.

D Eus, qui hodierna die, per vnigenitum tuum, ęternitatis nobis aditum deuicta morte reſeraſti: vota noſtra, quę preueniendo aſpiras, etiam adiuuando proſequere. Per eundem dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculoruz. ℟. Amen.

Lectio epiſtolę beati Pauli Apoſtoli ad Corinthios.

F Ratres. Expurgate vetus fermentū: vt ſitis noua cō- 1.C.5

ſperſio, ſicut eſtis azymi. Eteniȝ
paſcha noſtrū imolat⁹ eſt Chꝛs.
Itaque epulemur, nō in fermen-
to veteri, neque in fermento ma
litię ⁊ nequitię: ſed in azymis ſyn
ceritatis ⁊ veritatis. Gradua.
pſal. 117 Hęc dies, quam fecit dñs, exul-
temus ⁊ lętemur in ea. ℣. Confi
temini dño, qm̄ bonus: quoniaȝ
in ſeculū miſericoꝛdia eius. Alle
luia, alleluia. ℣. Paſcha noſtruȝ
imolat⁹ eſt Chꝛiſt⁹. Sequētia.
Victimę paſchali laudes im
molēt Chꝛiſtiani. Agnus
redemit oues: Chꝛiſtus innocēs
patri reconciliauit peccatoꝛes.
Moꝛs, ⁊ vita, duello conflixēre
mirando: dux vitę moꝛtuus re-
gnat viuus. Dic nobis Maria,
quid vidiſti in via? Sepulcrum
Chꝛiſti viuētis, ⁊ gloꝛiaȝ vidi re-
ſurgētis. Angelicos teſtes, ſu-
dariū, ⁊ veſtes. Surrexit Chꝛi-
ſtus ſpes mea: p̄cedet vos in Ga
lileā. Scimus Chꝛiſtū ſurrexiſ-
ſe a moꝛtuis vere: tu nobis vi-
ctoꝛ rex miſerere. Amen. Allia.
Sequentia dicitur vſque ad ſab
batum in albis incluſiue.
Seq. ſancti euang. ſm Marcuȝ.

c.16 In illo tē-
poꝛe: Ma
ria Magdale-
ne, ⁊ Maria Ia
cobi, ⁊ Salōme,
emerūt arōma-
ta: vt venientes
vngerēt Ieſuȝ.
Et valde mane
vna ſabbathoꝛū, veniūt ad mo-
numentum oꝛto iam ſole. Et di-
cebant adinuicem. Quis reuol-
uet nobis lapidem ab oſtio mo
numenti? Et reſpicientes, vide-
rūt reuolutū lapideȝ. Erat quip
pe magnus valde. Et introeun-
tes in monumentū, viderunt iu-
uenē ſedēteȝ in dextris, cooper-
tū ſtola candida: ⁊ obſtupuerūt.
Qui dixit illis. Nolite expaueſce
re. Ieſuȝ quęritis Nazarenū, cru
cifixuȝ: ſurrexit, non eſt hic: ecce
locus, vbi poſuerunt eum. Sed
ite, dicite diſcipulis ei⁹, ⁊ Petro:
quia pręcedet vos in Galilęam.
Ibi eum videbitis: ſicut dixit vo
bis. Credo. Offer. Terra tre
muit, ⁊ quieuit, duȝ reſurgeret in
iudicio Deus, Alleluia. Secre.
Suſcipe, quęſumus domi-
ne, pꝛeces populi tui cum
oblationibus hoſtiarum: vt pa-
ſchalibus initiata myſterijs, ad
ęternitatis nobis medelā te ope
rante pꝛoficiant. Per dominuȝ.
Pręfa. Te qdē dñe. ⁊ Cōmu-
nicātes. ⁊ Hanc igitur. fol. 114.
Cōio. Paſcha noſtrum immo-
latus eſt Chꝛiſtus, alleluia: ita-
que epulemur in azymis ſynceri
tatis ⁊ veritatis, Alleluia, allia, al
leluia. Poſtcommunio.
Spiritum nobis domine
tuę charitatis infunde: vt quos
ſacramentis paſchalibus ſatiaſti,
tua facias pietate concoꝛdes.
Per dñm. in vnitate eiuſdem.
poſt Dñs vobiſcū. dicitur Ite
miſſa eſt, alleluia, allia. R. Deo
gratias, allia, allia. Sic dicitur vſ
qȝ ad ſabbatū in Albis incluſiue.
¶ Infra octauam paſche nō fit
de

de aliquo feſto duplici vel ſemi-
duplici, ſed poſt octauã celebra
tur. De ſimplici autem fit tantũ
commemoratio poſt triduum.

¶ Feria ij. Statio ad ſanctum
Petrum. Introitus.

Ntroduxit vos
dominus in ter
ram fluentem
lac ⁊ mel, alle-
luia: ⁊ vt lex do-
mini ſemper ſit
i ore veſtro. Al-
pſal. leluia, alleluia. Ps. Confitemini
104 domino, ⁊ inuocate nomẽ eius:
annunciate inter gentes opera
eius. V. Gloria patri. Oratio.

D Eus, qui ſollemnitate pa-
ſchali mundo remedia cõ-
tuliſti: populũ tuum, quęſumus,
cęleſti dono ꝓſequere: vt ⁊ per-
fectam libertatem conſequi me-
reatur: ⁊ ad vitam proficiat ſem-
piternam. Per dominum noſt.

Lectio actuum Apoſtolorum.

.10 I N diebus illis: Stans Pe-
trus in medio plebis, dixit.
Viri fratres, vos ſcitis quod fa
ctum eſt verbum per vniuerſam
Judęam: incipiens enim à Ga-
lilęa, poſt baptiſmũ quod prędi
cauit Joãnes, Jeſũ à Nazareth:
quomodo vnxit eũ deus ſpiritu
ſancto, ⁊ virtute: qui pertranſijt
benefaciendo, ⁊ ſanãdo omnes
oppreſſos à diabolo: quoniam
Deus erat cũ illo. Et nos teſtes
ſumus omnium quę fecit in re-
gione Judęorum ⁊ Hieruſalẽ:
quem occiderunt ſuſpendentes
in ligno. Hunc deus ſuſcitauit
tertia die: ⁊ dedit eũ manifeſtũ
fieri non omni populo: ſed teſti-
bus pręordinatis à deo, nobis,
qui manducauimus ⁊ bibimus
cũ illo poſtquam ſurrexit à mor-
tuis. Et pręcepit nobis prędi-
care populo, ⁊ teſtificari: quia ip-
ſe eſt qui conſtitutus eſt à Deo
iudex viuorum ⁊ mortuorum.
Huic omnes prophetę teſtimo-
nium perhibent remiſſionẽ pec-
catorũ accipere ꝑ nomẽ eius om
nes qui credunt in eum. Grad.

H ęc dies, quã fecit dñs: exulte- pſal.
mus, ⁊ lętemur in ea. V. Dicat 117
nũc Iſrael, quoniã bonus: quo-
niã in ſeculũ miſericordia eius.

A lleluia, alleluia. V. Angelus mat.
domini deſcendit de cęlo: ⁊ acce 28
dens reuoluit lapidẽ, ⁊ ſedebat
ſuper eũ. Sequentia. Victimę
paſchali. cum Alleluia, in fine.

Seq. ſancti euãgelij ſm Lucã.

I N illo tẽ-
pore: Duo c. 24
ex diſcipulis Je
ſu ibãt ipſa die
i caſtellũ, quod
erat i ſpatio ſta-
diorũ ſexagin-
ta ab Hieruſa-
lẽ nomine Em-
maus. Et ipſi loquebantur ad-
inuicem de his omnibus, quę ac-
ciderant. Et factum eſt: dum fa-
bularentur ⁊ ſecum quęrerent,
⁊ ipſe Jeſus appropinquans i-
bat cum illis. Oculi autem eo-
rum tenebantur, ne eũ agnoſce
rent. Et ait ad illos: Qui ſunt hi
ſermones, quos confertis adin-

uiceȝ ambulantes, ⁊ eſtis triſtes? Et reſpondens vnus cui nomē Cleophas, dixit ei. Tu ſolus peregrinus es in Hieruſalē, ⁊ non cognouiſti quę facta ſunt in illa, his diebus? Quibus ille dixit. Quę? Et dixerunt. De Jeſu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere ⁊ ſermone coram deo ⁊ omni populo. Et quomodo tradiderunt euȝ ſummi ſacerdotes ⁊ principes noſtri in damnationē mortis: ⁊ crucifixerunt eū. Nos aūt ſperabamus, qa ipſe eſſet redempturus Iſrael. Et nūc ſuper hęc omnia, tertia dies eſt hodie ꝙ hęc facta ſūt. Sed ⁊ mulieres quędaȝ ex noſtris, terruerunt nos: q̄ ante luceȝ fuerūt ad monumentū, ⁊ nō inuēto corpore eius, venerunt, dicentes ſe etiā viſioneȝ angelorum vidiſſe, qui dicūt eū viuere. Et abierūt quidā ex noſtris ad monumētū: ⁊ ita inuenerūt, ſicut mulieres dixerunt: ipſū vero nō inuenerūt. Et ipſe dixit ad eos. O ſtulti, ⁊ tardi corde ad credendum in oībus q̄ locuti ſunt prophetę. Nōne hęc oportuit pati Chriſtum, ⁊ ita intrare in gloriaȝ ſuam? Et incipiens a Moyſe ⁊ omnibus prophetis interpretabatur illis in oībus ſcripturis quę de ipſo erāt. Et appropinquauerūt caſtello quo ibāt: ⁊ ipſe finxit ſe lōgius ire. Et coegerunt illū dicētes. Mane nobiſcū, qm̄ aduelperaſcit, ⁊ inclinata eſt iā dies. Et intrauit cū illis. Et factuȝ eſt: dū recūberet cuȝ illis, accepit panē, ⁊ benedixit, ac fregit, ⁊ porrigebat illis. Et aperti ſunt oculi eoruȝ, ⁊ cognouerūt euȝ: ⁊ ipſe euānuit ex oculis eoruȝ. Et dixerūt adinuicem. Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis, duȝ loqueretur in via, ⁊ aperiret nobis ſcripturas? Et ſurgentes eādeȝ hora regreſſi ſunt in Hieruſalem: ⁊ inuenerunt congregatos vndecim, ⁊ eos qui cum ipſis erant, dicentes: quia ſurrexit dn̄s verè, ⁊ apparuit Simoni. Et ipſi narrabant quę geſta erāt in via: ⁊ quomodo cognouerunt eū in fractione panis. Credo. Offe.

Angelus dn̄i deſcendit de cęlo, ma. 28
⁊ dixit mulieribus: quē queritis, ſurrexit, ſicut dixit, Alla. Secre.

Suſcipe, queſumus domine, preces populi tui cum oblationibus hoſtiarum: vt paſchalibus initiata myſterijs, ad ęternitatis nobis medelā te operāte proficiant. Per do. Cōio.

Surrexit dn̄s, ⁊ apparuit Pe- Lu. 24
tro, Alleluia. Poſtcommunio.

Spiritū nobis dn̄e tuę charitatis infunde: vt quos ſacramentis paſchalibus ſatiaſti, tua facias pietate concordes. Per dn̄m. in vnitate eiuſdem.

¶ Feria iij. Statio ad ſanctum Paulum. Introitus.

AQua ſapientię potauit eos, alleluia: firmabitur in illis, ⁊ nō flectetur, alleluia: ⁊ exaltauit eos in ęternum, Ni. 2 Ecc. 1

psal. num, alleluia, alleluia. ps. Cōfi-
104 temini dño, ⁊ inuocate nomē ei-
us: annūciate inter gentes opera
eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus, qui eccleſiam tuam nouo ſemper fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt ſacramentū viuēdo teneāt, quod fide perceperūt. Per dominū.

Lectio actuum Apoſtolorum.

a.13 IN diebus illis. Surgens
Paulus, ⁊ manu ſilētiū in-
dicens, ait. Uiri fratres, filij gene
ris Abraham, ⁊ qui in vobis ti-
ment deū: vobis verbū ſalutis
huius miſſū eſt. Qui enim habi-
tant Hieruſalē, ⁊ principes eius
ignorantes Jeſum, ⁊ voces pro-
phetarum, quę per omne ſabba-
tum leguntur, iudicantes imple-
uerunt: ⁊ nullam cauſam mortis
inueniētes in eo, petierūt à Pila
to, vt interficerēt eū. Cumq; cō-
ſummaſſēt omnia quę de eo ſcri-
pta erāt: deponētes eū de ligno
poſuerunt eum in monumento.
Deus autē ſuſcitauit eum à mor
tuis tertia die. Qui viſus eſt per
dies multos his, qui aſcenderant
ſimul cum eo de Galilęa in Hie-
ruſalem: qui vſque nunc ſunt te-
ſtes eius ad plebem. Et nos vo
bis annunciamus eā, quę ad pa
tres noſtros repromiſſio facta
eſt: quoniam hāc deus adimple-
uit filiis veſtris, reſuſcitans Je-
ſum Chriſtum dominū noſtrū.
psal. Graduale. Hęc dies, quam fe-
117 cit dominus: exultemus ⁊ lęte-
mur in ea. ℣. Dicant nunc qui
redempti ſunt à dño: quos rede
mit de manu inimici: ⁊ de regio-
nibus congregauit eos. Allia,
Allia. ℣. Surrexit dñs de ſepul
cro, qui pro nobis pepēdit in li-
gno. Sequentia. Victimę pa-
ſchali. vt in Dominica Paſchę.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

IN illo tempore. Stetit Je- c.24
ſus in medio diſcipulorum
ſuorum, ⁊ dixit eis. Pax vobis.
Ego ſuꝫ: nolite timere. Contur
bati vero ⁊ conterriti, exiſtima-
bant ſe ſpiritū videre. Et dixit
eis. Quid turbati eſtis, ⁊ cogita-
tiones aſcendūt in corda veſtra?
Uidete manus meas ⁊ pedes me-
os: quia ego ipſe ſuꝫ. Palpate ⁊
videte: quia ſpiritus carnē ⁊ oſ-
ſa non habet, ſicut me videtis ha
bere. Et cū hoc dixiſſet, oſtēdit
eis manus ⁊ pedes. Adhuc aūt
illis nō credentibus, ⁊ mirātibus
prę gaudio, dixit. Habetis hic a-
liquid quod manducetur? At il-
li obtulerunt ei partē piſcis aſſi,
⁊ fauū mellis. Et cum mādicaſ-
ſet corā eis, ſumēs reliquias dedit
eis. Et dixit ad eos. Hęc ſunt
verba quę locutus ſū ad vos: cū
adhuc eſſē vobiſcū: qm̄ neceſſe
eſt impleri omnia quę ſcripta ſūt
in lege Moyſi, ⁊ ꝓphetis, ⁊ pſal-
mis de me. Tūc aperuit illis ſen-
ſum, vt intelligerent ſcripturas.
Et dixit eis. Qm̄ ſic ſcriptū eſt,
⁊ ſic oportebat Chriſtum pati,
⁊ reſurgere à mortuis die tertia,
⁊ prędicari in nomine eius pęni-
tentiam ⁊ remiſſionem peccato-
rum in omnes gentes. Credo.

Offer.

psal. Offerto. Intonuit de cęlo do-
17 minus: ⁊ altiſſimus dedit vocem
ſuam: ⁊ apparuerunt fontes a-
quarum, Alleluia. Secreta.

SUſcipe domine fideliũ pre
ces cum oblationibus ho-
ſtiarum: vt per hęc pię deuotio-
nis officia, ad cęleſtem gloriam
tranſeamus. Per dominum no
col. 3 ſtruz. Cõio. Si conſurrexiſtis
cũ Chriſto, quę ſurſum ſunt quę-
rite, vbi Chriſtus eſt in dextera
dei ſedens, Alleluia, quę ſurſum
ſunt ſapite, Alleluia. Poſtcõio.

COncede, quęſumus, oipo-
tẽs deus: vt paſchalis per-
ceptio ſacramẽti, cõtinua in no-
ſtris mentibus perſeueret. Per.

¶ Feria iiij. Statio ad Sãctum
Laurentium extra mu-
ros. Introitus.

mat. 25 VEnite benedi-
cti patris mei:
pcipite regnũ,
alleluia: qđ vo-
bis paratuz eſt
ab origine mũ-
di, Alleluia, alle
psal. luia, alleluia. ps. Cantate dño
95 canticũ nouũ: cãtate dño omnis
terra. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus qui nos Reſurrectio-
nis dominicę annua ſollẽ-
nitate lętificas: concede propi-
tius: vt per temporalia feſta quę
agimus, puenire ad gaudia ęter-
na mereamur. Per eundem do.

Ab hac die vſq3 ad octauã, poſt
orationem diei dr̃ vna ex ſequẽ-
tibus orationibus tãtũ. Cõtra
perſecutores Eccleſię. Oratio.

ECcleſię tuę, quęſum⁹ dñe,
preces placatus admitte:
vt deſtructis aduerſitatib⁹, ⁊ er-
roribus vniuerſis, ſecura tibi ſer
uiat libertate. Per. Uel p papa.

DEus omnium fidelium pa
ſtor, ⁊ rector, famulum tuũ
N. quẽ paſtorẽ eccleſię tuę pręeſ
ſe voluiſti, propitius reſpice: da
ei, q̃ſumus, verbo ⁊ exemplo qui-
bus pręeſt, proficere: vt ad vitã,
vnã cum grege ſibi credito, per-
ueniat ſempiternam. Per dñm.

Lectio actuum Apoſtolorum.

IN diebus illis. Aperiens ca.
Petrus os ſuuz, dixit. Uiri
Iſraelitę, ⁊ qui timetis deum, au
dite. Deus Abrahã, deus Iſaac,
⁊ deus Jacob, deus patrum no
ſtrorum glorificauit filium ſuum
Jeſum, quẽ vos quidẽ tradidi-
ſtis ⁊ negaſtis ante faciẽ Pilati,
iudicante illo dimitti. Uos autẽ
ſanctum ⁊ iuſtum negaſtis, ⁊ pe-
tiſtis virum homicidam donari
vobis: auctorẽ vero vitę inter-
feciſtis, quẽ de⁹ ſuſcitauit a mor-
tuis, cuius nos teſtes ſumus. Et
nunc fratres ſcio quia per igno-
rantiaz feciſtis, ſicut ⁊ principes
veſtri. Deus autem qui pręnun-
ciauit per os omniũ prophetarũ
pati Chriſtum ſuũ, impleuit ſic.
Penitemini igitur, ⁊ cõuertimi
ni: vt deleantur peccata veſtra.
Graduale. Hęc dies quam fe- ps. 11
cit dominus: exultemus, ⁊ lęte-
mur in ea. ℣. Dextera domini fe
cit virtutẽ: dextera domini exal-
tauit me: dextera dñi fecit virtu-
tẽ. Alleluia, allia. ℣. Surrexit
dominus

dñs vere: ⁊ apparuit Petro. Se
quētia. Victimę paſchali. vt in
Dominica paſchę. folio..131.
Seq. ſancti euāg. ſm Joannem.

a.21
IN illo tē-
pore: Ma
nifeſtauit ſe ite-
rum Jeſus di-
ſcipulis ſuis ad
mare Tiberia-
dis. Manifeſta
uit autem ſic.
Erant ſimul Si
mon Petrus, ⁊ Thomas qui di
citur Didymus, ⁊ Nathanael q
erat à Cana Galileę, ⁊ filij Zebe
dęi, ⁊ alij ex diſcipulis eius duo.
Dicit eis Simō Petrus. Vado
piſcari. Dicūt ei. Venimus ⁊ nos
tecuꝫ. Et exierūt, ⁊ aſcenderunt
in nauiꝫ: ⁊ illa nocte nihil prendi
derūt. Mane aūt facto, ſtetit Je-
ſus in litore: nō tamen cognoue-
runt diſcipuli quia Jeſus eſt. Di
cit ergo eis Jeſus. Pueri, nun-
quid pulmētarium habetis? Re
ſponderūt ei: Non. Et dixit eis.
Mittite in dexteram nauigij re-
te: ⁊ inuenietis. Miſerunt ergo:
⁊ iam non valebant illud trahe-
re pręmultitudine piſciuꝫ. Dicit
ergo diſcipulus ille, quem dilige-
bat Jeſus, Petro. Dñs eſt. Si-
mon ergo Petrus cum audiſſet
quia dominus eſt: tunicā ſuccin-
xit ſe, (erat eniꝫ nudus) ⁊ miſit ſe
in mare. Alij autem diſcipuli na-
uigio venerunt (non eniꝫ longe
erant a terra, ſed quaſi cubitis du
centis) trahētes rete piſciuꝫ. Vt
ergo deſcenderunt in terram, vi
derunt prunas poſitas, ⁊ piſcem
ſuperpoſitum, ⁊ paneꝫ. Dicit eis
Jeſus. Afferte de piſcibus quos
prendidiſtis nunc. Aſcendit Si-
mon Petrus, ⁊ traxit rete in ter-
raꝫ plenū magnis piſcibꝰ, centuꝫ
quinquaginta tribus. Et cū tan
ti eſſent, nō eſt ſciſſuꝫ rete. Dicit
eis Jeſus. Venite, prandete. Et
nemo audebat diſcumbentium
interrogare eū, Tu quis es? ſciē
tes quia dñs eſt. Et venit Jeſus,
⁊ accepit panē, ⁊ dabat eis: ⁊ pi-
ſceꝫ ſimiliter. Hoc iaꝫ tertio ma
nifeſtatus eſt Jeſus diſcipulis ſu
is, cum reſurrexiſſet à mortuis.
Credo. Offerto. Portas cęli pſal.
aperuit dominus: ⁊ pluit illis mā 77
na vt ederent: panem cęli dedit
eis: panem angeloruꝫ manduca-
uit homo, Alleluia. Secreta.

SAcrificia domine paſchali-
bus gaudijs immolamus:
quibus eccleſia tua mirabiliter ⁊
paſcitur ⁊ nutritur. Per domi-
num noſtruꝫ Jeſū. Alia ſecreta.

PRotege nos dñe tuis my-
ſterijs ſeruientes: vt diui-
nis rebus inhęrentes ⁊ corpore
tibi famulemur, ⁊ mente. Per
dominū noſtrū. Vel pro Papa.

OBlatis, quęſumus, domi-
ne placare muneribus: ⁊
famulū tuum N. quem paſtoreꝫ
eccleſię tuę ꝑeſſe voluiſti, aſſidua
protectione guberna. Per dñꝫ.
Cōmu. Chriſtus reſurgens ex Ro.
mortuis iā non moritur, alleluia: 6
mors illi vltra non dñabitur, Al-
leluia, alleluia. Poſtcōio.

AB omni nos, quęſumus do
mine,

mine, vetuſtate purgatos, ſacramenti tui veneranda perceptio in nouam transferat creaturaꝫ. Qui viuis ⁊ reg. Alia poſtcōīo.

QUeſumus domine deꝰ noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis nō ſinas ſubiacere periculis. Per dn̄m noſt. Uel pro Papa.

HAec nos, queſumus domine, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulū tuū N. quē paſtorē eccleſie tue p̄eſſe voluiſti, vnà cuꝫ cōmiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per do.

¶ Feria v. Statio ad ſanctos duodecim apoſtolos. Introitꝰ.

ſap. 10 VIctricem manum tuam domine laudauerūt pariter, alleluia: qꝛ ſapiētia aperuit os mutū, ⁊ linguas infantiū fecit diſertas, Alleluia,
pſal. 97 alleluia. ps. Cantate domino cāticum nouum: quia mirabilia fecit. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus, qui diuerſitatem gentium in confeſſione tui nominis adunaſti: da, vt renatis fōte baptiſmatis vna ſit fides mentiū, ⁊ pietas actionū. Per dn̄m. vel Eccleſie tue. vel Deus omnium ſi, vt in feria p̄cedēti. f. 133.

Lectio actuum Apoſtolorum.

ca. 8 IN diebus illis: Angelus domini locutus eſt ad Philippuꝫ, dicens. Surge, ⁊ vade cōtra meridianum, ad viam que deſcendit ab Hieruſalem in Gazam: hec eſt deſerta. Et ſurgens abiit. Et ecce, vir Aethiops eunuchus, potēs Candacis regine Aethiopū, qui erat ſuper omnes gazas eius, venerat adorare in Hieruſaleꝫ, ⁊ reuertebat̄ ſedēs ſuper currū ſuuꝫ, legensqꝫ Iſaiam prophetam. Dixit auteꝫ ſpiritus Philippo. Accede, ⁊ adiūge te ad currum iſtū. Accurrens autem Philippus, audiuit illum legentem Iſaiā prophetā: ⁊ dixit. Putaſne intelligis q̄ legis? Qui ait. Et quomodo poſſum, ſi non aliquis oſtenderit mihi? Rogauitqꝫ Philippum, vt aſcēderet, ⁊ ſederet ſecum. Locus autem ſcripture, quam legebat, hic erat. Tāquam ouis ad occiſionē ductus eſt: ⁊ ſicut agnus coram tondente ſe, ſine voce, ſic nō aperuit os ſuuꝫ. In humilitate iudicium eius ſublatuꝫ eſt. Generationē eius quis enarrabit? quoniam tolletur de terra vita eius. Reſpondens autem eunuchus Philippo, dixit. Obſecro te, de quo propheta dicit hoc: de ſe, an de alio aliquo? Aperiens autem Philippus os ſuum, ⁊ incipiens a ſcriptura iſta, euangelizauit illi Ieſum. Et dum irent per viā, venerunt ad quandam aquā: ⁊ ait eunuchus. Ecce aqua, quis prohibet me baptizari? Dixit auteꝫ Philippꝰ. Si credis ex toto corde, licet. Et reſpōdens, ait. Credo filiuꝫ dei eſſe Ieſum Chriſtū. Et iuſſit ſtare currum: ⁊ deſcenderunt uterqꝫ in aquaꝫ, Philippus ⁊ eunuchus: ⁊ baptizauit eū.

Cūm

Cum autē aſcendiſſent de aqua, Spiritus dñi rapuit Philippū, ꝛ amplius non vidit eum eunuchus. Ibat autem per viam ſuā gaudens. Philippus autem inuentus eſt in Azoto. Et pertrāſiēs euāgelizabat ciuitatibus cūctis, donec veniret Ceſareā, nomen dñi Jeſu Chriſti. Gradua.

pſal. Hec dies, quam fecit dominus:
117 exultemus ꝛ letemur in ea. ℣.
Lapidem quem reprobauerunt edificātes, hic factus eſt in caput anguli: a domino factū eſt iſtud: ꝛ eſt mirabile in oculis noſtris. Alleluia, alleluia. ℣. Surrexit Chriſtus, qui creauit omnia: ꝛ miſertus eſt humano generi. Sequentia. Victime paſchali. vt in dominica paſche. fol. 131.

Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

c. 20 In illo tempore. Maria ſtabat ad monumentum foris plorās. Dū ergo fleret, inclinauit ſe, ꝛ proſpexit in monumētū. Et vidit duos angelos in albis, ſedentes, vnū ad caput ꝛ vnū ad pedes, vbi poſitū fuerat corp⁹ Jeſu. Dicūt ei illi. Mulier, quid ploras? Dicit eis. Quia tulerunt dñm meū: ꝛ neſcio vbi poſuerunt eū. Hec cū dixiſſet, conuerſa eſt retrorſum, ꝛ vidit Jeſū ſtantē: ꝛ non ſciebat quia Jeſus eſt. Dicit ei Jeſus. Mulier quid ploras? Quem queris? Illa exiſtimans quia hortulanus eſſet: dicit ei. Dñe, ſi tu ſuſtuliſti eū, dicito mihi vbi poſuiſti eū, ꝛ ego eū tollā. Dicit ei Jeſus. Maria. Cōuerſa illa, dicit ei. Rabboni, qđ dicitur magiſter. Dicit ei Jeſus. Noli me tangere. Nondum enim aſcendi ad patrem meum. Vade autem ad fratres meos, ꝛ dic eis. Aſcendo ad patrē meū, ꝛ patrem veſtrum, deum meum ꝛ deum veſtrum. Venit Maria Magdalene annuncians diſcipulis, quia vidi dñm, ꝛ hec dixit mihi.

hi. Credo. Offerto. In die exo.
ſollemnitatis veſtre, dicit domi- 13
nus, inducā vos in terram fluentem lac ꝛ mel, Alleluia. Secreta.

Suſcipe, queſumus dñe, munera populorum tuorum propitius: vt confeſſione tui nominis, ꝛ baptiſmate renouati, ſempiternā beatitudinē conſequantur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū. vel Protege nos. vel Oblatis. vt in feria precedenti.

ti. Cōio. Populus acquiſitio- 1.
nis annunciate virtutes eius, al- pet.
leluia: qui vos de tenebris voca- 2
uit in admirabile lumen ſuum, Alleluia. Poſtcommunio.

Exaudi dñe preces noſtras: vt redemptionis noſtre ſacroſancta commercia, ꝛ vite nobis conferant preſentis auxiliū, ꝛ gaudia ſempiterna concilient. Per dominū noſtrū. vel Queſumus domine. vel Hec nos queſumus. vt in feria precedēti.

¶ Feria vj. Statio ad ſanctam Mariā rotundam. Introitus.

Eduxit

psal. 77

Eduxit eos dñs in ſpe, alleluia: ⁊ inimicos eoꝝ operuit mare, alleluia, alleluia alleluia. ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Gloria patri. Oratio. Omnipotens ſempiterne deus, qui paſchale ſacramentū in reconciliationis humanę fędere cōtuliſti: da mentibus noſtris, vt quod profeſſione celebram⁹, imitemur effectu. Per dominū noſtrū Jeſum. vel Eccleſię tuę. vel Deus omnium. vt in feria iiij. precedenti. f.133. Lectio epiſtole beati Petri Apoſtoli.

1.c.3 Chariſſimi: Chriſtus ſemel pro peccatis noſtris mortuus eſt, iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret deo, mortificatos quidem carne, viuificatos autē ſpiritu. In quo ⁊ his qui in carcere erant ſpiritibus, veniēs prędicauit: qui increduli fuerant aliquādo, qñ expectabant dei patiētiā in diebus Noe, cū fabricaret arca: in qua pauci, ideſt octo aię ſalue facte ſūt per aquā. Quod ⁊ vos nunc ſimilis formę ſaluos facit baptiſma: nō carnis depoſitio ſordiū, ſed cōſcientię bonę interrogatio in deū, p reſurrectionē Jeſu Chriſti dñi noſtri, qui eſt in

psal. 117 dextera dei. Gradua. Hec dies quā fecit dñs: exultemus ⁊ lętemur in ea. ℣. Benedictus qui venit in noie dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Alleluia, allā. ℣. Dicite in gentibus: quia dñs regnauit a ligno. Sequentia. Victimę paſchali. vt in dñica paſchę. fo.131. Seq. ſancti euāg. ſm Matthęū.

In illo tempore. Undecim discipuli abierunt in Galileam, in montem vbi conſtituerat illis Jeſus. Et videntes eum adorauerunt: quidam autē dubitauerunt. Et accedens Jeſus locutus eſt eis, dicens. Data eſt mihi omnis poteſtas in cęlo ⁊ in terra. Euntes ergo, docete oēs gentes, baptizantes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti, docentes eos ſeruare omnia quecunque mandaui vobis. Et ecce ego vobiſcū ſum omnibus diebus, vſque ad conſummationē ſeculi. Credo. Offertoriū.

Le 23 Erit vobis hec dies memorialis, alleluia: ⁊ diem feſtū celebrabitis ſollēnem dño in progenies veſtras, legitimū ſempiternum diē, Alleluia, alleluia, allā. Secr. Hoſtias, quęſumus dñe, placatus aſſūme: quas ⁊ pro renatorū expiatione peccati deferimus: ⁊ pro acceleratione cęleſtis auxilij. Per dominum noſtrū. vel Protege nos. vel Oblatis. vt in feria iiij. precedenti. Cōio.

mt 2 Data eſt mihi omnis poteſtas in cęlo ⁊ in terra, alleluia: eūtes docete omnes gentes baptizantes eos, in nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti, Alleluia. Poſtcōio. Reſpice, quęſumus domine, populum tuum: ⁊, quē ęternis dignatus es renouare my-

myſterijs, à temporalibus culpis dignáter abſolue. Per dñm no. vel Queſumus dñe. vel Nec nos. vt in feria iiij. precedenti.

¶ Sabbato in Albis. Statio ad S. Joãnẽ in Laterano. Introi.

Pſal. 104

Eduxit dominus populum ſuum in exultatione, alleluia: et electos ſuos in letitia, Alleluia, alleluia. Ps. Confitemini dño, et inuocate nomen eius: annunciate inter gẽtes opera eius. ℣. Gloria patri. Oro.

Concede, queſumus omnipotens deus: vt, qui feſta paſchalia venerãdo egimus, per hec cõtingere ad gaudia eterna mereamur. Per dominũ no. vel Eccleſie tue. vel Deus omniũ. vt in feria iiij. precedenti. fo. 133.

Lectio ep'le beati Petri apoſto.

c. 2 Chariſſimi: Deponentes omnẽ malitiã, et omnez dolum, et ſimulationes, et inuidias, et oẽs detractiones: ſicut modo geniti infãtes: rationabiles, ſine dolo, lac cõcupiſcite: vt in eo creſcatis in ſalutẽ: ſi tamẽ guſtatis, quoniã dulcis eſt dominus. Ad quẽ accedentes, lapidẽ viuum, ab hominibus quidem reprobatum, à deo autem electuz et honorificatũ, et ipſi tanquaz lapides viui ſuperedificamini, domus ſpiritualis, ſacerdotiũ ſanctũ, offerentes ſpirituales hoſtias, acceptabiles deo per Jeſum Chriſtum. Propter quod cõtinet ſcriptura. Ecce ponã in Sion lapidez ſummuz angularem, probatum, electum, precioſũ. Et qui crediderit in illuz, nõ confundetur. Vobis igitur honor credentibus. Nõ credentibus autez, lapis quez reprobauerunt edificantes, hic factus eſt in caput anguli: et lapis offenſionis, et petra ſcãdali, his qui offẽdũt verbo, nec credunt, in quo et poſiti ſunt. Vos autez genus electũ, regale ſacerdotiũ, gens ſancta, populus acquiſitionis: vt virtutes eius annũcietis, qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumen ſuũ. Qui aliquãdo nõ populus: nunc autez populus Dei. Qui nõ conſecuti miſericordiã: nũc autez miſericordiã cõſecuti.

¶ Ab hac die vſq3 ad octauam Pentecoſtes, tam in officio de tempore, quam de ſanctis, non dicitur Graduale: ſed eius loco dicuntur duo verſus cũ quatuor Alleluia, ordine ĩfraſcripto: preterquam in miſſis Rogationuz, et vigilie Pentecoſtes, in quibus dicitur vnũ Alleluia, cũ vno verſu: ſimiliter et poſt quamlibet prophetiaz in ſabbato Quatuor tẽporuz poſt Pent. Alio tempore vſq3 ad Septuageſimã, quando dicitur Graduale, dicuntur tria Alleluia, poſt Graduale, bis ante verſuz, et ſemel poſt verſũ. Cũ aũt dicitur Sequentia, Alleluia, quod dicendum eſſet poſt verſum, dicitur poſt Sequentiam.

Alleluia, alleluia. ℣. Hec dies pſal. 117 quam fecit dominus: exultemus et letemur in ea. Alleluia. ℣. Laudate pſal. 112

date pueri dñm, laudate nomen
dñi. Sequentia. Victime Pa-
ſchali. fo. 131. ꝛ in fine Alleluia.
Seq. ſancti euang. ſm Joannē.

c. 20 In illo tem-
pore. Una
ſabbati, Maria
Magdalene ve-
nit mane cũ ad-
huc tenebre eſ-
ſēt, ad monumē-
tū: ꝛ vidit lapidē
ſublatū à monu-
mēto. Cucurrit
ergo, ꝛ venit ad Simonē Petrū,
ꝛ ad aliū diſcipulū, quē diligebat
Jeſus: ꝛ dicit eis. Tulerūt dñm
de monumēto: ꝛ neſcim⁹ vbi po
ſuerūt eum. Exijt ergo Petrus,
ꝛ ille alius diſcipulus: ꝛ venerūt
ad monumentū. Currebant au-
tem duo ſimul: ꝛ ille alius diſcipu
lus pcucurrit citius Petro, ꝛ ve-
nit primus ad monumētū. Et cū
ſe inclinaſſet, vidit linteamina po
ſita: nō tamē introiuit. Venit er-
go Simon Petrus ſequēs eū, ꝛ
introiuit in monumentū: ꝛ vidit
linteamina poſita, ꝛ ſudariū qđ
fuerat ſuper caput eius: nō cū lin
teaminibus poſitum, ſed ſepara-
tim inuolutū in vnum locū. Tūc
ergo introiuit ꝛ ille diſcipulus q
venerat primus ad monumen-
tum: ꝛ vidit, ꝛ credidit. Nondū
enim ſciebant ſcripturas, quia
oportebat eum à mortuis reſur-
pſal. gere. Credo. Offerto. Bene-
117 dictus qui venit in nomine do-
mini: benediximus vobis de do-
mo domini: deus dñs, ꝛ illuxit no
bis, Alleluia, alleluia. Secreta.
Concede, queſumus domi-
ne, ſemper nos per hec ſa-
cra myſteria paſchalia gratulari:
vt continua noſtre reparationis
operatio ppetue nobis fiat cau-
ſa letitie. Per do. vel Protege.
vel Oblatis. vt i feria iiij. pcedē
ti. Cōio. Omnes qui in Chri-
ſto baptizati eſtis, Chriſtum in-
duiſtis, Alleluia. Poſtcomunio.
Redemptionis noſtre mu-
nere vegetati, qſumus dñe:
vt hoc perpetue ſalutis auxilio,
fides ſemper vera proficiat. Per
do. no. vel Queſumus dñe. vel
Hec nos vt in feria iiij. pcedēti.

¶ Dominica in octaua Paſche.
Statio ad ſanctum Pancratiū.
Introitus.

Quaſimodo ge- 1. P.
niti infantes, al- 2
leluia: rationa-
biles ſine dolo,
lac concupiſci-
te, Alleluia, alle
luia. Pſalmus. Exultate Deo pſ.
adiutori noſtro: iubilate deo Ja 8
cob. ℣. Gloria patri. Oratio.
Preſta, queſumus, omnipo
tens deus: vt qui paſchalia
feſta peregimus: hec te largiēte
moribus ꝛ vita teneamus. Per
dominum noſtrum Je. Lectio
epiſtole beati Joannis apoſtoli.
Chariſſimi. Omne quod 1. c5
natū eſt ex deo: vincit mū
dū. Et hec eſt victoria que vin-
cit mundum: fides noſtra. Quis
eſt autē, qui vincit mundum: ni-
ſi qui credit, quoniam Jeſus eſt
filius

filius Dei? Hic eſt, qui venit per
aquam ⁊ ſanguinez Jeſus Chri-
ſtus. Non in aqua ſolum: ſed in
aqua ⁊ ſanguine. Et ſpiritus eſt,
qui teſtificatur, quoniam Chri-
ſtus eſt veritas. Quoniá tres ſũt
q teſtimoniũ dant in cęlo, pater,
verbum, ⁊ ſpiritus ſanctus: ⁊ hi
tres, vnũ ſunt. Et tres ſunt, qui
teſtimoniũ dát in terra: ſpiritus,
aqua, ⁊ ſanguis: ⁊ hi tres, vnum
ſunt. Si teſtimoniũ hominuz ac-
cipimus: teſtimoniũ Dei maius
eſt. Quoniam hoc eſt teſtimo-
nium Dei quod maius eſt: quia
teſtificatus eſt de filio ſuo. Qui
credit in filiũ dei: habet teſtimo-
nium dei in ſe. Alleluia, alleluia.
mat. ℣. In die reſurrectionis meę, di
8. cit domin⁹, pręcedá vos in Ga-
lileam. Alleluia. ℣. Poſt dies
o. octo ianuis clauſis, ſtetit Jeſus
in medio diſcipulorum ſuorum,
⁊ dixit: pax vobis, Alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Joanné.

20

In illo té-
pore. Cũ
eſſet ſero die il-
la, vna ſabbato
rum, ⁊ fores eſ-
ſent clauſę, vbi
erant diſcipuli
cógregati pro-
pter metuz Ju
dęorũ: venit Jeſus, ⁊ ſtetit in me
dio eorũ, ⁊ dicit eis. Pax vobis.
Et cuz hoc dixiſſet, oſtendit eis
manus ⁊ latus. Gauiſi ſunt er-
go diſcipuli viſo dño. Dixit er-
go eis iterũ. Pax vobis. Sicut
miſit me pater, ⁊ ego mitto vos.
M. N. R.

Hęc cũ dixiſſet, inſufflauit: ⁊ di-
cit eis. Accipite ſpiritũ ſanctuz:
quorũ remiſeritis peccata, remit
tũtur eis: ⁊ quorũ retinueritis:
retenta ſunt. Thomas aũt vnus
de duodecim, q dicit Didymus,
non erat cũ eis, qñ venit Jeſus.
Dixerunt ergo alij diſcipuli. Vi-
dimus dñm. Jlle autẽ dixit eis.
Niſi videro in manibus ei⁹ fixu-
ram clauorũ, ⁊ mittam digitum
meũ in locũ clauorum, ⁊ mittam
manũ meaz in latus eius: nõ cre
dam. Et poſt dies octo, iterũ e-
rant diſcipuli eius intus: ⁊ Tho-
mas cum eis. Venit Jeſus ianu-
is clauſis, ⁊ ſtetit in medio, ⁊ di-
xit. Pax vobis: Deinde dicit
Thomę. Jnfer digitũ tuũ huc, ⁊
vide manus meas, ⁊ affer manũ
tuá, ⁊ mitte in latus meuz: ⁊ noli
eſſe incredul⁹, ſed fidelis. Reſpõ
dit Thomas, ⁊ dixit ei: Dñs me-
us, ⁊ deus meus. Dicit ei Jeſus.
Qr vidiſti me Thoma, credidi-
ſti: beati q nõ viderũt, ⁊ credide-
runt. Multa qdez ⁊ alia ſigna fe-
cit Jeſus in conſpectu diſcipulo
rũ ſuorum, q̃ non ſunt ſcripta in
libro hoc. Hęc autẽ ſcripta ſunt,
vt credatis qr Jeſus eſt fili⁹ dei:
⁊ vt credentes, vitá habeatis in
noie eius. Credo. Offer. An mat.
gelus dñi deſcendit de celo, ⁊ di- 28
xit mulieribus: quem q̃ritis, ſur-
rexit, ſicut dixit, Alleluia. Secr.
Suſcipe munera, q̃s dñe, e-
xultantis eccleſię: ⁊ cui cau
ſam tanti gaudij pręſtitiſti, perpe
tuę fructuz cõcede lętitię. Per.
Cõio. Mitte manum tuá, ⁊ co- Jo.
ſ gnoſce 20

gnoſce loca clauorum: alleluia: ⁊ noli eſſe incredulus, ſed fidelis, alleluia, alleluia. Poſtcōmunio.

QUęſumus domine Deus noſter: vt ſacroſancta myſteria, q̄ pro reparationis noſtrę munimine cōtuliſti, ⁊ p̄ſēs nobis remediū eſſe facias, ⁊ futurū. P. d.

¶ Feria ij. poſt octauam Paſchę, vſq; ad Aſcenſionem poſt orationē dici dicunt orationes ſequētes, ſi nō eſt feſtū duplex.

¶ De beata virgine. Oratio.

COncede nos famulos tuos, quęſumus domine deus, perpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beatę Marię ſemper virginis interceſſione, à pręſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui lętitia. Per.

Contra perſecutores Eccleſię.

ECcleſię tuę, quęſumus domine, preces placatus admitte: vt, deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrū. Uel pro Papa.

DEus omnium fidelium paſtor ⁊ rector, famulū tuū N. quē paſtorē eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei q̄ſumus, verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitā, vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dn̄m.

¶ De beata virgine. Secreta.

TUa domine ꝓpitiatione, ⁊ beatę Marię ſemper virginis interceſſione, ad perpetuā atque pręſentē hęc oblatio nobis ꝓficiat, proſperitatem ⁊ pacem.

Cōtra pſecutores eccleſię. Sec.

PRotege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominum noſtrū. Uel ꝓ Papa.

OBlatis, quęſumus domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quē paſtorē eccleſię tuę p̄eſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per do.

¶ De beata virgine. Poſtcōio.

SUmptis domine ſalutis noſtrę ſubſidijs, da q̄ſumus, beatę Marię ſemper virginis patrocinijs nos vbiq; protegi: in cuius veneratione, hęc tuę obtulimus maieſtati. Contra perſecutores Eccleſię. Poſtcōmuni.

QUęſumus domine deus noſter: vt, quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per do. Uel pro Papa.

HAec nos, q̄s dn̄e, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quē paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, vnà cū cōmiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dn̄m.

¶ Dominica ſecunda poſt Paſcha. Introitus.

MIſericordia domini plena eſt pſ. 32
terra, alleluia: verbo domini celi firmati ſunt, alleluia, alleluia. Pſal. Exultate iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria pat. Oratio.

Deus,

Deus, qui in filij tui humili-
tate, iacentē mundū erexi-
ſti: fidelibus tuis ꝑpetuā cōcede
letitiā: vt quos perpetue mortis
eripuiſti caſibus, gaudijs facias
ſempiternis perfrui. Per eun.
Alie orationes. Concede nos fa
mulos. ⁊ Eccleſie tue. vel Deꝰ
oīum fideliū paſtor. fo. 137. vt ſu-
pra poſt dñicā in octaua paſche.
Lcō epiſtole b. Petri apoſtoli.
.c.2. Chariſſimi: Chriſtus paſſus
eſt pro nobis, vobis relin-
quens exemplū: vt ſequamini ve
ſtigia eius. Qui peccatū nō fecit:
nec inuētus eſt dolus in ore eius.
Qui cū malediceretur, non male
dicebat. Cū pateretur, non com
minabatur. Tradebat autem iu
dicanti ſe iniuſte. Qui peccata
noſtra ipſe ꝑtulit in corpore ſuo
ſuper lignū: vt peccatis mortui
iuſtitie viuamus. Cuius liuore ſa
nati eſtis. Eratis enim ſicut oues
errantes: ſed conuerſi eſtis nunc
ad paſtorem ⁊ epiſcopum anima-
rum veſtrarū. Alleluia, alleluia.
Lu. ℣. Cognouerunt diſcipuli do-
24. minū Jeſum in fractione panis.
Alleluia. ℣. Ego ſum paſtor bo-
nus, ⁊ cognoſco oues meas, ⁊
cognoſcunt me mee. Alleluia.
Seq. ſancti euang. ſm Joannē.
.10. In illo tēpore: Dixit Jeſus
phariſeis. Ego ſum paſtor
bonus. Bonꝰ paſtor animā ſuā
dat ꝓ ouibus ſuis. Mercenariꝰ
autem, ⁊ qui non eſt paſtor, cuius
non ſunt oues proprie, videt lu-
pū veniētē, ⁊ dimittit oues, ⁊ fu-
git, ⁊ lupus rapit, ⁊ diſpgit oues.
M. N. R.

Mercenarius aūt fugit, qa mer-
cenarius eſt: ⁊ nō pertinet ad eū
de ouibus. Ego ſum paſtor bo-
nus, ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ co
gnoſcunt me mee. Sicut nouit
me pater, ⁊ ego agnoſco patrē: ⁊
animā meā pono ꝓ ouibꝰ meis.
Et alias oues habeo, q̄ non ſunt
ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me
adducere, ⁊ vocē meā audient: ⁊
fiet vnum ouile ⁊ vnus paſtor.
Credo. Off. Deus deus meꝰ pſal.
ad te de luce vigilo: ⁊ in noīe tuo 62.
leuabo manus meas, all'a. Secr.
Benedictionem nobis do-
mine conferat ſalutarē ſa-
cra ſemꝑ oblatio: vt quod agit
myſterio, virtute perficiat. Per.
Tua dñe. Protege. vel Obla
tis. vt ſupra poſt dñicā in oct.
Paſche. Cōio. Ego ſum paſtor Jo.
bonus, alleluia: ⁊ cognoſco oues 10.
meas, ⁊ cognoſcūt me mee, alle-
luia, alleluia. Poſtcommunio.
Preſta nobis, queſumus
omnipotens deus: vt viui
ficationis tue gratiam conſequē
tes, in tuo ſemper munere glo-
riemur. Per dominum noſtrū.
Sumptis dñe. Queſumus.
vel Hec nos q̄ſumus. vt ſupra
poſt dominicam in oct. paſche.

¶ Dominica tertia poſt Pa-
ſcha. Introitus.

Iubilate deo o- pſal.
mnis terra, alle- 65.
luia: pſalmum
dicite nomini e-
ius, alleluia: da-
te gloriam lau-
di eius, alleluia,

alleluia. Pſalmus. Dicite deo, quam terribilia ſunt opera tua domine: in multitudine virtutiſ tuę mentientur tibi inimici tui. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

DEus, qui errantibus, vt in viaʒ poſſint redire iuſtitię, veritatis tuę lumē oſtendis: da cunctis, q̄ chriſtiana profeſſione cēſentur, ⁊ illa reſpuere quę huic inimica ſunt nomini, ⁊ ea q̄ ſunt apta ſectari. Per. Alię orōnes.

Concede nos. ⁊ Eccleſię tuę. vel Deus oīum fideliū. vt ſup. poſt Dn̄icā in oct. Paſchę f. 137.

Lectio ep̄le beati Petri Ap̄li.

1. c. 2
CHariſſimi: Obſecro vos tanquam aduenas, ⁊ peregrinos, abſtinere vos à carnalibus deſiderijs quę militant aduerſus animam, conuerſationeʒ veſtram inter gentes habentes bonam: vt in eo quod detrectāt de vobis tanquaʒ de malefactoribus: ex boniſ operibuſ voſ cōſiderantes, glorificent deum in die viſitationis. Subiecti igitur eſtote omni humanę creaturę, ꝓpter deum: ſiue regi, quaſi pręcellenti: ſiue ducibus, tanquam ab eo miſſis ad vindictam malefactoruʒ, laudem vero bonorum: quia ſic eſt voluntaſ dei: vt bene facientes obmuteſcere faciatis imprudentium hominū ignorātiam: quaſi liberi, ⁊ non quaſi velamen habentes malitię libertatem, ſed ſicut ſerui dei. Omnes honorate. Fraternitatem diligite. Deū timete. Regem honorificate. Serui, ſubditi eſtote in omni timore dominis, non tantum bonis ⁊ modeſtis, ſed etiaʒ dyſcolis. Hęc eſt enim gratia: in Chriſto Jeſu domino noſtro.

Allꝉa, allꝉa. ℣. Redemptioneʒ pſal.
miſit dominuſ populo ſuo. Alle 110.
luia. ℣. Oportebat pati Chri- Lu.
ſtum, ⁊ reſurgere à mortuiſ: ⁊ ita 24.
intrare in gloriam ſuam, alleluia.

Seq. ſan. euang. ſecūdū Joānē.

IN illo tempore: Dixit Je- c. 16.
ſus diſcipulis ſuis. Modicuʒ, ⁊ iam non videbitiſ me: ⁊ iterū, modicū ⁊ videbitis me: quia vado ad patreʒ. Dixerunt ergo ex diſcipuliſ eiuſ ad inuicē. Quid eſt hoc qđ dicit nobis: Modicū, ⁊ non videbitiſ me: ⁊ iterū modicū, ⁊ videbitis me, ⁊ q̄a vado ad patreʒ? Dicebāt ergo: Quid eſt hoc qđ dicit nobis, Modicum? Neſcimus quid loquit̄. Cognouit auteʒ Jeſus qꝛ volebāt eū interrogare: ⁊ dixit eis. De hoc q̄ritis inter vos, quia dixi: Modicū, ⁊ non videbitis me: ⁊ iterum modicū, ⁊ videbitis me. Amen amē dico vobis, qꝛ plorabitis ⁊ flebitis vos, mūduſ autē gaudebit: vos vero cōtriſtabimini, ſed triſtitia veſtra vertetur in gaudiū. Mulier cū parit, triſtitiā habet, qꝛ venit hora eius: cū autem peperit puerū, iam non meminit preſſurę propter gaudiuʒ, qꝛ natus eſt homo in mundū. Et vos igitur nunc quidem triſtitiā habetis. Jterū autē videbo vos, ⁊ gaudebit cor veſtrum: ⁊ gaudiū veſtrum nemo tollet à vobis.

Credo in vnum deum patreʒ.

Offert.

psal. 145. Offertoriũ. Lauda anima mea dominum: laudabo dominum in vita mea: pſallã deo meo quã diu ero, alleluia. Secreta.

His nobis domine myſterijs conferatur, quo terrena deſideria mitigantes, diſcamus amare cęleſtia. Per domi. Tua do. Protege, vel Obla. Cõmu.
Jo. 16. Modicũ ꝛ non videbitis me, allã: iterum modicuꝫ, ꝛ videbitis me, quia vado ad patrẽ, alleluia, alleluia. Poſtcõmunio.

Sacramenta quę ſumpſimus, quęſumus dñe, ꝛ ſpiritualibus nos inſtaurent alimẽtis, ꝛ corporalibus tueãtur auxilijs. Per dominum noſtruꝫ Jeſum Chri. Sumptis domine. Queſumus. vel Hęc nos quę.

¶ Dominica quarta poſt Paſcha. Introitus.

psal. 97. Cantate domino canticuꝫ nouum, alleluia: quia mirabilia fecit dominus, alleluia: ante conſpectũ gentium reuelauit iuſtitiam ſuam, alleluia, alleluia, alleluia. Pſal. Saluauit ſibi dextera eius, ꝛ brachium ſanctum eius. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui fidelium mentes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod pręcipis, id deſiderare quod promittis: vt inter mundanas varietates ibi noſtra fixa ſint corda, vbi verba ſunt gaudia. Per.

M. N. R.

Alię orationes Concede nos. Eccleſię. vel Deus omnium. vt ſupra poſt dominicam in octaua paſchę. fo. 137. Lectio epiſtolę beati Jacobi apoſtoli.

Chariſſimi. Omẽ datũ optimũ, ꝛ omne donum perfectum deſurſum eſt, deſcendens à patre luminum: apud quem non eſt tranſmutatio, nec viciſſitudinis obumbratio. Voluntariè enim genuit nos verbo veritatis: vt ſimus initium aliquod creaturę eius. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit autẽ omnis homo velox ad audienduꝫ, tardus autem ad loquendum, ꝛ tardus ad iraꝫ. Ira eniꝫ viri, iuſtitiã dei non operatur. Propter quod abijcientes omneꝫ immunditiã, ꝛ abundantiam malitię, in manſuetudine ſuſcipite inſitum verbum, quod poteſt ſaluare animas veſtras. Alleluia, allã. ℣. ca. 1.
Dextera domini fecit virtutem: dextera dñi exaltauit me, dextera domini fecit virtutem, allã. psal. 117.
℣. Chriſtus reſurgens ex mortuis, iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur, alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Vado ad eum, qui miſit me: ꝛ nemo ex uobis interrogat me, quo uadis? Sed, quia hęc locut⁹ ſuꝫ uobis: ca. 16

triſtitia impleuit cor veſtrum.
Sed ego veritatem dico vobis,
expedit vobis, vt ego vadam.
Si enim non abiero, paraclitus
non veniet ad vos. Si autem
abiero, mittam eum ad vos. Et
cum venerit ille, arguet mundū
de peccato, ⁊ de iuſtitia, ⁊ de iu-
dicio. De peccato quidem: quia
non crediderunt in me. De iuſti-
tia vero: quia ad patrem vado:
⁊ iam non videbitis me. De iudi
cio autem: quia princeps huius
mundi iaꝫ iudicatus eſt. Adhuc
habeo multa vobis dicere: ſed
non poteſtiſ portare modo. Cū
autem venerit ille ſpiritus veri-
tatis, docebit voſ omneꝫ verita
teꝫ. Nō eniꝫ loquetur a ſemetip-
ſo: ſed quęcunqꝫ audiet, loquetur:
⁊ quę ventura ſunt annunciabit
vobiſ. Ille me clarificabit: qa de
meo accipiet, ⁊ annunciabit vo-
bis. Credo. Offerto. Iubi-
pſal. 65. late Deo omnis terra, iubilate
deo vniuerſa terra: pſalmū dici-
te nomini eiuſ: venite, ⁊ audite, ⁊
narrabo vobis omnes qui time
tis deum, quanta fecit dominus
animę meę, alleluia. Secreta.
Deus, qui nos per huius ſa
crificij veneranda cōmer-
cia, vnius, ſummęqꝫ diuinitatiſ
participeſ eſſe feciſti: pręſta quę-
ſumus: vt ſicut tuam cognoui-
mus veritatem, ſic eam dignis
moribus aſſequamur. Per do-
minuꝫ noſtrum Jeſum Chriſtuꝫ
filium. Tua domine. Prote-
ge, vel Oblatiſ, q̄s. Cōmunio.
Jo. 16. Cum venerit paraclitus ſpiri-
tus veritatis, ille arguet mundū
de peccato, ⁊ de iuſtitia, ⁊ de iudi
cio, alleluia, alleluia. Poſtcōmu.
Adeſto nobis domine deuſ
noſter: vt per hęc, quę fide
liter ſumpſimuſ, ⁊ purgemur a vi
tijs, ⁊ a periculis omnibus erua-
mur. Per dominum noſtrū Je-
ſum Chri. Sumptis domine.
Quęſumus do. vel Hęc nos.

¶ Dominica quinta poſt pa-
ſcha. Introitus.

Vocem iucundi-
tatis annuncia-
te, ⁊ audiatur
alleluia: annun-
ciate vſque ad
extremum ter-
rę: liberauit do-
minus populum ſuum, alleluia,
alleluia. pſals. Jubilate deo om pſal. 65.
nis terra, pſalmum dicite nomi-
ni eius, date gloriam laudi eius.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Deus, a quo bona cuncta
procedunt: largire ſuppli-
cibuſ tuis: vt cogitemuſ te inſpi-
rante quę recta ſunt: ⁊ te guber-
nante, eadem faciamus. Per do
minum noſtrū. Alię orationes,
Concede nos famulos tuos.
⁊ Eccleſię, vel Deus omnium
fideliū paſtor, ⁊ re. vt ſupra poſt
Dn̄icā in octaua paſchę. fol. 137.
Lctō eplę b. Jacobi Apoſtoli.
Chariſſimi: Eſtote facto- ca.
res verbi, ⁊ non auditoreſ
tantum, fallentes voſmetipſos.
Quia ſiquis auditor eſt verbi, ⁊
non factor: hic comparabitur
viro conſideranti vultum nati-
uitatis

nitatis ſuę in ſpeculo. Conſide-
rauit enim ſe, ⁊ abijt, ⁊ ſtatim o-
blitus eſt qualis fuerit: Qui au-
tem perſpexerit in lege perfectę
libertatis, ⁊ permanſerit in ea,
non auditoꝛ obliuioſus factus,
ſed factoꝛ operis: hic beatus in
facto ſuo erit. Si quis autem pu
tat ſe religioſum eſſe, non refrę-
nans linguam ſuã, ſed ſeducens
coꝛ ſuum: huius vana eſt religio.
Religio munda ⁊ immaculata
apud deum ⁊ patrem, hęc eſt. Vi
ſitare pupillos ⁊ viduas in tribu
latione eoꝛum: ⁊ immaculatũ ſe
cuſtodire ab hoc ſeculo. Alle-
luia, alleluia. ℣. Surrexit Chꝛi-
ſtus, ⁊ illuxit nobis, quos rede-
mit ſanguine ſuo, Alleluia. ℣.
Exiui a patre, ⁊ veni in mundũ:
iterum relinquo mundum, ⁊ va-
do ad patrem, Alleluia.

c. 16. **Seq. ſancti euang. ſm Joannē.**

In illo tē-
poꝛe: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Amē
amen dico vo-
bis: ſiquid pe-
tieritis patrem
i nomine meo,
dabit vobis.
Uſque modo non petiſtis quic-
quã in nomine meo, Petite, ⁊ ac
cipietis: vt gaudium veſtrum ſit
plenũ. Hęc in pꝛouerbijs locu-
tus ſum vobis. Venit hoꝛa cũ iam
nõ in ꝓuerbijs loquar vobis, ſed
palã de Patre annunciabo vo-
bis. Illo die in nomine meo pe-
tetis. Et nõ dico vobis, qꝛ ego
rogabo patrem de vobis. Ipſe
enim pater amat vos, qꝛ vos me
amaſtis, ⁊ credidiſtis quia a deo
exiui. Exiui a patre, ⁊ veni in mũ
dum, iterum relinquo mundum,
⁊ vado ad patrem. Dicunt ei di-
ſcipuli eius. Ecce nunc palam lo-
queris, ⁊ pꝛouerbium nullum di
cis. Nunc ſcimus quia ſcis om-
nia, ⁊ non eſt opus tibi vt quis te
interroget. In hoc credimus,
quia a deo exiſti. Credo. Of-
fer. Benedicite gentes dñm deũ psal. 65.
noſtrum, ⁊ obaudite vocem lau-
dis eius: qui poſuit animã meã
ad vitã, ⁊ nõ dedit cõmoueri pe-
des meos: benedictus dñs q nõ
amouit depꝛecationē meã, ⁊ mi-
ſericoꝛdiã ſuã a me, all'a. Secre.
Suſcipe domine fideliũ pꝛę-
ces cum oblationibus ho-
ſtiarum: vt per hęc pię deuotio-
nis officia, ad cęleſtem gloꝛiam
tranſeamus. Per do. Tua dñe.
Pꝛotege, vel Oblatis quęſu.
Communio. Cantate domi-
no, alleluia, cãtate domino, ⁊ be-
nedicite nomini eius: bene nun-
ciate de die in diem ſalutare eius,
alleluia, alleluia. Poſtcõmunio.
Tribue nobis domine cęle-
ſtis menſę virtute ſatiatis,
⁊ deſiderare quę recta ſunt, ⁊ de
ſiderata percipere. Per domi-
num noſtrum Jeſum Chꝛiſtum
filium. Sumptis domine ſalu.
Quęſumus. vel Nec nos quę.

¶ In litanijs maioꝛibus in feſto
S. Marci, Statio ad S. Petrũ.
Et in minoꝛibus ante Aſcen-
ſionem, Feria ij. Rogationum.

Statio ad ſanctam Mariã Ma
iorem. Feria iij. Ad ſanctum
Joannẽ in Laterano. Feria iiij.
Ad ſanctum Petrum. Introi.
pſal. 17. Exaudiuit de tẽ
plo ſancto ſuo
vocez meam,al
leluia:et clamor
meus in conſpe
ctu eius introi
uit i aures eius,
alleluia,alleluia. Pſalmus. Di
ligam te domine fortitudo mea:
dominus firmamentum meum
⁊ refugium meuz ⁊ liberator me
us. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. In hac
Miſſa non dicitur Gloria in ex
celſis: neque Credo. Oratio.
PRęſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt, q in afflictio
ne noſtra de tua pietate confidi
mus, contra aduerſa omnia, tua
ſemper protectione muniamur.
Per d. Alię Orationes. Con
cede nos famulos, ⁊ Eccleſię.
vel Deus omnium fidelium.
vt ſup. poſt Dñicã i oct. paſchę.
fo.137. Lectio epiſtolę beati Ja
cobi apoſtoli.
ca.5. CHariſſimi: Confitemini
alterutrũ peccata veſtra: ⁊
orate pro inuicem vt ſaluemini.
Multum enim valet deprecatio
iuſti aſſidua. Elias, homo erat
ſimilis nobis paſſibilis: ⁊ oratio
ne orauit vt non plueret ſuper
terram: ⁊ nõ pluit annos tres: et
menſes ſex. Et rurſum orauit: ⁊
cęlum dedit pluuiam, ⁊ terra de
dit fructum ſuũ. Fratres mei, ſi
quis ex vobis errauerit a verita
te, ⁊ conuerterit quis eũ: ſcire de
bet quoniaz qui conuerti fecerit
peccatorem ab errore vię ſuę, ſal
uabit animaz eius a morte, ⁊ ope
riet multitudinem peccatorum.
Alleluia. ℣. Confitemini domi pſal. 105.
no, quoniam bonus: quoniam
in ſęculum miſericordia eius.
Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

IN illo tẽ ca.11
pore: Di
xit Jeſus diſci
pulis ſuis. Quis
veſtrum habe
bit amicũ: ⁊ ibit
ad illum media
nocte, ⁊ dicet il
li. Amice, accõ
moda mihi tres panes: quoniaz
amicus me⁹ venit de via ad me,
⁊ non habeo quod ponam ante
illum. Et ille deintus reſpõdẽs
dicat, Noli mihi moleſtus eſſe: iã
oſtiuz clauſuz eſt, ⁊ pueri mei me
cum ſunt in cubili: nõ poſſuz ſur
gere ⁊ dare tibi. Et, ſi ille pſeue
rauerit pulſans: dico vobis, etſi
non dabit illi ſurgens eo quod
amicus eius ſit, propter improbi
tatez tamen eius ſurget, ⁊ dabit
illi quotquot habet neceſſarios.
Et ego dico vobis. Petite, ⁊ da
bit vobis: quęrite, ⁊ inuenietis:
pulſate, ⁊ aperietur vobis. Om
nis enim qui petit, accipit: ⁊ qui
quęrit, inuenit: ⁊ pulſanti aperie
tur. Quis autem ex vobis pa
trem petit panem, nunquid lapi
dem dabit illi? Aut piſcem: nun
quid pro piſce ſerpentem dabit
illi? Aut ſi petierit ouum: nun
quid

quid porriget ei ſcorpionem? Si ergo vos cū ſitis mali, noſtis bona data dare filijs veſtris: quanto magis pater veſter de cęlo dabit ſpiritū bonū petentibus ſe?

pſal. 108. Offerto. Confitebor domino nimis in ore meo: ⁊ in medio multorum laudabo eum, qui aſtitit à dextris pauperis, vt ſaluam faceret à perſequentibus animam meam, alleluia. Secreta.

Haec munera, quęſumus domine, ⁊ vincula noſtrę prauitatis abſoluant, ⁊ tuę nobis miſericordię dona concilient. Per dominum noſtrum Jeſum Ch.

Tua domine. Protege, vel Oblatis quęſu. Communio.

Lu. 11. Petite, ⁊ accipietis: quęrite, et inuenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis: omnis enim qui petit, accipit: ⁊ qui quęrit, inuenit, ⁊ pulſanti aperietur, alleluia. Poſtc.

Vota noſtra, quęſumus domine, pio fauore proſequere: vt dum dona tua in tribulatione percipimus, de cōſolatione nr̄a in tuo amore creſcamus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū: qui tecū. Sumptis domine. Quęſum⁹. vel Hęc nos quęſumus domi.

¶ In Vigilia Aſcenſionis.

Si hodie occurrat feſtum ſimplex, fit de ipſo tantum commemoratio in miſſa. Si occurrat feſtum duplex, vel ſemiduplex, miſſa dicitur de feſto cū commemoratione vigilię. Sed in Eccleſijs collegiatis dn̄r duę miſſę, vna de feſto, alia de vigilia. Introitus.

Vocem iucunditatis annunciate, ⁊ audiatur, alleluia: annunciate vſque ad extremū terrę: liberauit dn̄s populum ſuū, alleluia, alleluia. Ps.
Jubilate Deo omnis terra: pſalmū dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. ℣. Gloria pat. pſal. 65.
Et dicit Gloria in excelſis. Oro.

Deus, à quo bona cūcta procedūt, largire ſupplicibus tuis: vt cogitemus te inſpirante quę recta ſunt, ⁊ te gubernante eadem faciamus. Per dominū.

Secunda oratio de rogationibus. Preſta quęſumus. tertia de ſancta Maria. Concede nos famulos tuos. Ubi autē in Eccleſijs collegiatis dicit alia quoque Miſſa de rogationibus: ſecunda oratio erit de ſancta Maria: tertia contra perſecutores eccleſię, vel p̄ Papa vt ſup. poſt dn̄icā in octaua paſchę. fol. 137.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

Fratres. Unicuique noſtrum data eſt gratia ſecundum menſurā donationis Chriſti. ca. 4
Propter quod dicit: Aſcendens in altum, captiuā duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Quod autē aſcendit: quid eſt, niſi quia ⁊ deſcendit primum in inferiores partes terrę? Qui deſcendit ipſe eſt ⁊ qui aſcendit ſuper omnes cęlos, vt adimpleret omnia. Et ipſe dedit quoſdam

dam quidem Apoſtolos, quoſ-
dam autē Prophetas, alios ve-
ro Euāgeliſtas, alios autem pa-
ſtores ⁊ doctores ad conſumma
tionem ſanctorum, in opus mini
ſterij, in ędificationem corporis
Chriſti, donec occurramus om-
nes in vnitatem fidei ⁊ agnitio-
nis filij dei: in virum perfectum,
in menſuraȝ ętatis plenitudinis
Chriſti. Alleluia, allꝉa. ℣. Sur-
rexit Chriſtus, ⁊ illuxit nobis,
quos redemit ſanguine ſuo. Al-
Io. leluia. ℣. Exiui à patre, ⁊ veni in
16. mundum: iteruȝ relinquo mun-
duȝ, ⁊ vado ad patrem, alleluia.
c.17. Seq. ſancti euang. ſm Ioannē.

IN illo tē-
pore: Sub
leuatis Ieſus
oculis in cęlum
dixit. Pater ve
nit hora, clarifi-
ca filium tuum,
vt fili⁹ tuus cla
rificet te, ſicut
dediſti ei poteſtatem omnis car-
nis: vt omne quod dediſti ei, det
eis vitam ęternam. Hęc eſt autē
vita ęterna, Vt cognoſcant te ſo
lum deum verum, ⁊ quem miſiſti
Ieſum Chriſtum. Ego te clari-
ficaui ſuper terram: opus con-
ſummaui, quod dediſti mihi vt
faciam. Et nunc clarifica me tu
pater apud temetipſum clarita-
te quam habui priuſquam mun-
dus fieret, apud te. Manifeſtaui
nomen tuum hominibus, quos
dediſti mihi de mūdo. Tui erāt:
⁊ mihi eos dediſti: ⁊ ſermonem
tuum ſeruauerunt. Nunc cogno
uerunt quia omnia quę dediſti
mihi, abs te ſunt: quia verba quę
dediſti mihi, dedi eis. Et ipſi ac-
ceperūt: ⁊ cognouerunt verè qꝛ
à te exiui: ⁊ crediderunt, quia tu
me miſiſti. Ego pro eis rogo.
Nō pro mūdo rogo, ſed pro his
quos dediſti mihi: quia tui ſunt.
Et mea oīa, tua ſunt: ⁊ tua, mea
ſunt: ⁊ clarificatus ſuȝ in eis. Et
iā nō ſum in mūdo: ⁊ hi in mun-
do ſunt: ⁊ ego ad te venio. Dici-
tur Prefatio paſchalis. Offert.
Benedicite gentes dominum pſal
deum noſtrum: ⁊ obaudite vo- 65.
cem laudis eius, qui poſuit ani-
mam meam ad vitam: ⁊ non de-
dit commoueri pedes meos: be
nedictus dominus, qui nō amo-
uit deprecationem meam, ⁊ miſe
ricordiā ſuā à me, allꝉa. Secreta.
Suſcipe domine fidelium p̄
ces cum oblationibus ho-
ſtiarum: vt per hęc pię deuotio-
nis officia, ad cęleſtem gloriam
tranſeamus. Per dominum no-
ſtruȝ. Tua domine. Protege,
vel Oblatis quę. Communio.
Cantate domino, alleluia: can- pſal
tate domino, ⁊ benedicite nomi
ni eius, bene nunciate de die in 95.
diem ſalutare eius, alleluia, alle-
luia. Poſtcommunio.
Tribue domine cęleſtis mē
ſę virtute ſatiatis, et deſiderare
quę recta ſunt, ⁊ deſiderata per-
cipere. Per do. Sumptis dn̄e.
Queſumus, vel Hęc nos q̄s.
¶ In die Aſcenſionis. Statio
ad ſanctū Petrum. Introitus.
Viri

ct.1

Viri gali-
lęi,qd ad-
miramini aſpi-
ciẽtes in cęluz:
alleluia: quẽad-
modũ vidiſtis
eũ aſcẽdẽtez in
cęlũ, ita veniet,
all'a,all'a,all'a.
p̃s. Omnes gẽtes plaudite ma-
nibus:iubilate Deo in voce exul
tationis. ℣. Gloria pa. Oratio.
Concede,quęſumus, oĩpo-
tens deus:vt, q̃ hodierna
die vnigenitum tuum redẽpto-
rem noſtruz ad cęlos aſcendiſſe
credimus,ipſi quoqz mẽte in cę-
leſtibus habitemus. Per eund.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

a.1. Primuz quidez ſermonem
feci de omnibus, o Theo-
phile,quę cępit Jeſus facere, et
docere, vſque in diem qua pręci-
piens apoſtolis per ſpiritum ſan
ctuz,quos elegit,aſſumptus eſt:
quibus ⁊ prębuit ſeipſum viuuz
poſt paſſionem ſuaz in multis ar
gumẽtis, per dies quadraginta
apparẽs eis, ⁊ loquẽs de regno
dei. Et conueſcens, pręcepit eis,
ab Hieroſolymis ne diſcederẽt,
ſed expectarent promiſſionẽ pa-
tris,quã audiſtis (inquit) per os
meum: quia Joannes quidem
baptizauit aqua,vos autem ba-
ptizabimini ſpiritu Sancto non
poſt multos hos dies. Igitur q̃
cõuenerant, interrogabant euz
dicentes. Domine,ſi in tempore
hoc reſtitues regnũ Iſrael: Di-
xit autẽ eis. Nõ eſt veſtrũ noſſe
tẽpora vel momenta, quę pater
poſuit in ſua poteſtate: ſed acci-
pietis virtutem ſuperuenientis
Spiritus ſcti in vos, ⁊ eritis mi-
hi teſtes in Hieruſalem, ⁊ in om
ni Judęa, ⁊ Samaria, ⁊ vſqz ad
vltimũ terrę. Et cũ hoc dixiſſet,
videtibus illis eleuatus eſt: ⁊ nu
bes ſuſcepit euz ab oculis eorũ.
Cũqz intuerẽtur in cęlũ euntez
illuz,ecce duo viri aſtiterunt iux-
ta illos in veſtibus albis, qui ⁊ di
xerunt: Viri galilęi, quid ſtatis
aſpicientes in cęluz: Hic Jeſus,
qui aſſumptus eſt a vobis ĩ cęlũ,
ſic veniet, quemadmodum vidi-
ſtis eum euntem in cęlum. Alle-
luia, alleluia. ℣. Aſcendit deus pſal.
in iubilatione: ⁊ dominus in vo- 46.
ce tubę, Alleluia. ℣. Dñs ĩ Sina,
in ſancto,aſcendens in altũ,capti
uam duxit captiuitatez, alleluia.

Seq.ſancti euang.ſm Marcuz.

In illo tẽ- ca.16
pore: Re-
cũbentibus vn
decim diſcipu-
lis, apparuit il-
lis Jeſus: ⁊ ex-
probrauit incre
dulitatem eorũ
⁊ duritiam cor-
dis, quia his qui viderant eum
reſurrexiſſe,nõ crediderunt. Et
dixit eis. Euntes in mũdũ vni-
uerſum,prędicate euangeliũ om
ni creaturę. Qui crediderit, ⁊ ba
ptizatus fuerit,ſaluus erit. Qui
vero non crediderit: condemna
bitur. Signa autem eos qui cre
diderint,hęc ſequentur. In no-
mine

mine meo demonia eijciēt, Lin-
guis loquētur nouis, Serpētes
tollent, Et, ſi mortiferuz quid bi
berint, nō eis nocebit, Super e-
gros manus impōnēt, ⁊ bene ha
bebunt. Et dominus quidē Je-
ſus, poſtquam locutus eſt eis, aſ-
ſumptus eſt in celū, ⁊ ſedet, à dex
tris dei. Jlli autem profecti, pre-
dicauerunt vbiqz: domino coo-
perante, ⁊ ſermonem confirmā-
te ſequētibus ſignis. ¶ Dicto
euangelio extinguit cereus pa-
ſchalis, nec vlterius accenditur,
niſi in Sabbato Pētecoſtes ad
bñdictionē fōtiū. Credo. Off.
pſal. 46. Aſcendit deus in iubilatione, ⁊
dñs in voce tube, all'a. Secreta.
Suſcipe dñe munera, que p
filij tui glorioſa Aſcēſione
deferimus: ⁊ cōcede propitius:
vt à preſentibus periculis libere
mur, ⁊ ad uitam perueniamus e-
ternā. Per eun- Prefatio. Per
Chriſtū dñm noſtruz. Qui poſt
reſurrectionem. fo. 115. Et dicit
uſque ad uigiliam Pentecoſtes
excluſiue. Communicantes, ⁊
diem ſacratiſſimum celebrantes
quo dñs. f. 115. Et dicitur p octa
uam tantū. Cōmunio. Pſallite
pſal. 67. dño, qui aſcendit ſuper celos ce-
lorū ad oriētē, alleluia. Poſtcō.
Preſta nobis, queſumus
omnipotens ⁊ miſericors
deus: ut que uiſibilibus myſte-
rijs ſumenda percepimus, inuiſi
bili conſequamur effectu. Per.
¶ Jnfra octauam Aſcenſionis
quotidie dicitur miſſa de Aſcen
ſione, niſi feſtum duplex uel ſe-
miduplex occurrat, de quo tunc
fit cū commemoratione octaue:
de ſimplici autem fit tantum cō-
memoratio. Poſt orationē diei
dicitur ſecunda oratio de ſancta
Maria. Concede nos famu.
tertia Eccleſie. uel pro Papa.
vt ſup. poſt dñicā i oc. paſ. f. 137.

¶ Dominica infra octauam
Aſcenſionis. Jntroitus.

Exaudi domine pſal 26.
uocem meam,
qua clamaui ad
te, alleluia: tibi
dixit cor meum,
queſiui uultum
tuum, uultum
tuum domine requiraz: ne auer-
tas faciem tuam à me, alleluia, al-
leluia. Pſalmus. Dominus illu-
minatio mea, ⁊ ſalus mea: quem
timebo? ℣. Gloria pa. Oratio.
Omnipotens ſempiterne
deus, fac nos tibi ſemper
⁊ deuotam gerere uoluntatez, ⁊
maieſtati tue ſyncero corde ſer-
uire. Per dominum noſtrum.
Et fit commemoratio de Aſcen
ſione tantum. Concede queſu.
Lcō epiſtole b. Petri apoſtoli.
Chariſſimi. Eſtote pruden 1. c.
tes: ⁊ uigilate in orationi-
bus. Ante omnia autem, mutuā
in uobiſmetipſis charitatez cōti-
nuā habētes: quia charitas ope-
rit multitudinem peccatorum.
Hoſpitales inuicē ſine murmu-
ratione. Unuſquiſque ſicut acce
pit gratiam, in alterutrū illaz ad-
miniſtrātes: ſicut boni diſpēſato
res multiformis gratie dei. Si-
quis

quis loquit᷑: quaſi ſermones dei.
Siq̃s miniſtrat: tãquã ex virtute,
quã adminiſtrat deus. Ut in om
nib⁹ honorificet᷑ deus per Jeſuz
Chr̃m dñm nr̃m. Alleluia, all'a.
ſal. ℣. Regnauit dñs ſuper oẽs gẽ
46 tes: deus ſedet ſuper ſedẽ ſanctã
Jo. ſuã, alleluia. ℣. Nõ vos relinquã
7. orphanos: vado, ⁊ venio ad vos:
⁊ gaudebit cor veſtrum, alleluia.
Seq. ſancti euan. ſm Joannem.
.15. .16.

In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cuz venerit paraclitus, quem ego mittaz vobis à patre, ſpũm veritatis, qui à patre procedit: ille teſtimoniũ perhibebit de me. Et vos teſtimoniũ perhibebitis: quia ab initio mecum eſtis. Hęc locutus ſũ vobis, vt non ſcandalizémini. Abſque ſynagogis facient vos. Sed venit hora, vt omnis qui interficit vos, arbitretur obſequiuz ſe prębeſtare deo. Et hęc facient vobis: quia nõ nouerũt patrem, neque me. Sed hęc locutus ſuz vobis: vt cũ venerit hora, eoruz reminiſcamini, q̃ ego dixi vobis.
ſal. Credo. Offertoriũ. Aſcendit
6. deus in iubilatione: ⁊ dominus
in voce tubę, alleluia. Secreta.

Sacrificia nos domine immaculata purificent: ⁊ mẽtibus noſtris ſupernę gratię dẽt vigorez. Per do. Pro Aſcẽſione. Suſcipe dñe mune. Cõio.

Pater cũ eſſem cũ eis, ego ſerua baz eos. quos dediſti mihi, all'a: nũc autẽ ad te venio: nõ rogo vt tollas eos de mũdo: ſed vt ſerues eos à malo, all'a, all'a. Jo. 17. Poſtcõio.

Repleti dñe muneribus ſacris, da q̃s, vt in gratiarũ ſẽper actione maneamus. Per d. Pro Aſcẽſione. Prębeſta nobis.

¶ In octaua Aſcẽſionis dr̃ miſſa ſicut in die cũ vna tãtũ orone.

¶ Feria vj. poſt octauã Aſcenſionis ſi feſtũ duplex vel ſemidu. non fuerit, miſſa dr̃ de dñica prębeterita, cum orõne de S. Maria. Concede. ⁊ Eccleſię. vel pro Papa. de ſimplici fit tantum cõmemoratio, ⁊ nõ dicit᷑ Credo.

¶ In vigilia Pẽtecoſtes. Statio ad S. Joannẽ in Laterano.

Hora compeẽti dr̃ Nona. Qua finita, ſacerdos ⁊ miniſtri indutiveſtimẽtis violaceis facta reuerẽtia ante altare, i locis ſuis ſedẽt: poſtea legũtur ꝑphetię ſine titulo. In fine ꝑphetiarũ dicunt᷑ orationes ſine Flectamus genua. Prophetia prima. In diebus illis. Tẽtauit de⁹ Abrahã, vt in ſabbato ſcõ. fo. 97. qua finita ſacerdos dicit. Oremus.

Deus, qui in Abrahę famuli tui opere, humano generi obedientię exempla prębuiſti: concede nobis, ⁊ noſtrę voluntatis prauitatem frãgere, ⁊ tuorum

rum pręceptorum rectitudinē
in omnibus adimplere. Per d.
Prophetia ſecūda. In diebus
illis. Factū eſt in vigilia matuti-
na. vt in Sabbato ſancto. f.98.
Ex. Trac. Cantemus dn̄o, glorioſe
15. enī honorificatus eſt: equū & a-
ſcenſorē proiecit in mare: adiu-
tor & protector factus eſt mihi in
ſalutē. ℣. Hic deus meus, & hono
rificabo eū, deus patris mei, & ex-
altabo eū. ℣. Dn̄s cōterēs bel
la: dn̄s nomen eſt illi. Oremus.
Deus, qui in primis tēpori-
bus impleta miracula noui
teſtamenti luce reſeraſti, vt & ma
re rubrū forma ſacri fōtis exiſte-
ret, & liberata plebs ab Aegy-
ptiaca ſeruitute, Chriſtiani po-
puli ſacramēta proferret: da, vt
oēs gentes, Iſraelis priuilegiū
merito fidei conſecutę, ſpiritus
tui participatione regenerētur.
Per do. in vnitate eiuſdē. Pro-
phetia iij. In diebus illis. Scri
pſit Moyſes canticū, & docuit fi
lios Iſrael. vt in Sabbato ſctō.
Deu. fo.100. Trac. Attende celū, & lo
32. quar: & audiat terra verba ex ore
meo. ℣. Expectet̄ ſicut pluuia
eloquiū meū: & deſcendāt ſicut
ros verba mea. ℣. Sicut im-
ber ſuper gramen, & ſicut nix ſup
fenū: q2 nomen dn̄i inuocabo.
℣. Date magnitudinem deo no
ſtro: deus verax: opera eius, &
oēs vię eius iudicia. ℣. Deus fi-
delis, in quo nō eſt iniquitas: iu-
ſtus & ſanctus dn̄s. Oremus.
Deus glorificatio fidelium,
& vita iuſtorū, qui p Moy-
ſen famulum tuum nos quoque
modulatione ſacri carminis eru
diſti: vniuerſis gentibus miſeri-
cordię tuę munus operare, tri-
buendo beatitudinem, auferen-
do terrorem: vt quod pronun-
ciatum eſt ad ſuppliciū, in reme-
dium transferatur ęternū. Per
dn̄m nr̄m. Prophetia quarta.
Apprehendent ſeptē mulieres
virum vnū in die illa dicētes. vt
in Sabbato ſancto. f.99. Trac.
Vinea facta eſt dilecto meo in Iſa.
cornu in loco vberi. ℣. Et ma- 5.
ceriam circundedit, & circunfo-
dit, & plantauit vineam Sorec, &
ędificauit turrim in medio eius.
℣. Et torcular fodit in ea: vinea
enim domini ſabaoth, domus
Iſrael eſt. Oremus.
Omnipotens ſempiterne
deus, qui per vnicum filiū
tuum eccleſię tuę demonſtraſti
te eſſe cultorem: omnem palmi-
tem, fructum in eodem Chriſto
tuo, qui vera vitis eſt, afferētē,
clementer excolens, vt fructus
afferat ampliores: fidelibus tuis,
quos velut vineā ex Aegypto,
per fontem baptiſmi trāſtuliſti,
nullę peccatorum ſpinę preua-
leant: vt ſpiritus tui ſanctifica-
tione muniti, perpetua fruge di-
tentur. Per eundem. in vnitate
eiuſ. Prophetia quinta. Audi
Iſrael mandata vitę: auribus
percipe, vt ſcias pru. vt in Sab-
bato ſancto. fo.98. Oremus.
Deus, qui nobis p prophe-
tarum ora precepiſti tem-
poralia relinquere, atq3 ad ęter-
na

na feſtinare: da famulis tuis, vt, quę a te iuſſa cognouimus, implere cęleſti inſpiratione valeamus. Per dominum noſtrum. Prophetia ſexta. In diebus illis. Facta eſt ſuper me manus domini. vt in Sabbato ſancto. folio 99. Oremus.

Domine deus virtutum, q collapſa réparas, ⁊ reparata cõſeruas, auge populos in tui nominis ſanctificatione renouãdos: vt omnes, qui ſacro baptiſmate diluuntur, tua ſemper inſpiratione dirigantur. Per do. His expletis deſcẽdẽdo ad fontes cantatur Tract. Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarũ: ita deſiderat aĩa mea ad te deus.

psal. 41.

℣. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum: quando veniã, ⁊ apparebo ante faciem dei mei? ℣. Fuerunt mihi lacrymę meę panes die ac nocte, dum dicitur mihi per ſingulos dies, vbi eſt deus tuus? Deinde ad fontes, antequam ſacerdos intret ad benedictionem fontium, dicit Dominus vobiſcum. Oremus.

Concede quęſumus, omnipotens deus: vt, qui ſolennitatem doni ſancti ſpiritus colimus, cęleſtibus deſiderijs accenſi, fontẽ vitę ſitiamus. Per do. in vni. eiuſ. Deinde proceditur ad benedictioné fontium. vt in Sabbato ſancto. ¶ Ubi vero non fuerint fontes, Tractus. Sicut ceruus. ⁊ oratio ſequẽs tractum, ⁊ fontium benedictio pręterinittuntur: ſed finita oratione, Domine deus virtutum, ſacerdos caſula depoſita, cũ miniſtris ante altare procumbit: ⁊ alijs omnibus genuflexis cantantur litanię a duobus cantoribus in medio chori, vtroque choro idem ſimul reſpondente. Circa finem litaniarum ſacerdos ⁊ miniſtri, ſollemniter induuntur veſtimentis rubeis, ⁊ accenduntur luminaria circa altare. Peruento autem ad Kyrie eleiſon Litaniarum, Kyrie eleiſon pro miſſa a cantoribus ſollemniter incipitur. Quo incepto, ſacerdos cum miniſtris facit cõfeſſionem: ⁊ aſcendens ad altare, finito Kyrie elei. incipit ſollẽniter Gloria in excelſis Deo. Et campanę pulſantur. Oratio.

Preſta, quęſumus omnipotens deus: vt claritatis tuę ſuper nos ſplendor effulgeat: ⁊ lux tuę lucis, corda eorũ qui per gratiam tuam renati ſunt, ſancti ſpiritus illuſtratione cõfirmet. Per dom. in vnitate eiuſdem.

Lectio Actuum Apoſtolorũ.

In diebus illis. Factum eſt cum Apollo eſſet Corinthi, vt Paulus peragratis ſuperioribus partibus veniret Epheſum, ⁊ inueniret quoſdam de diſcipulis: dixitque ad eos. Si ſpiritum ſanctũ accepiſtis credentes? At illi dixerunt ad eũ. Sed neq̃ ſi ſpiritus ſanctus eſt, audiuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizati eſtis? Qui dixerũt. In Joannis baptiſmate. Dixit autem Paulus. Joãnes baptizauit ca. 19

zauit baptiſmo pęnitentię popu
luz, dicens, in eum qui venturuſ
eſſet poſt ipſuz vt crederēt, hoc
eſt in Jeſum. His auditis, bapti
zati ſunt in nomine domini Je-
ſu. Et cum impoſuiſſet illis ma-
nus Paulus, venit ſpiritus ſan-
ctus ſuper eos, ⁊ loquebātur lin
guis, ⁊ prophetabant. Erāt au-
tem omnes viri ferè duodecim.
Introgreſſus autem Paulus in
ſynagogam, cū fiducia loqueba
tur per tres menſes, diſputanſ ⁊
ſuadenſ de regno dei. Alleluia.
psal. ℣. Confitemini domino, quo-
106. niam bonus: quoniam in ſeculū
miſericordia eius. non repetit
alleluia. ſed immediate ſequitur
psal. Trac. Laudate dn̄m oēs gen-
116. teſ: ⁊ collaudate eū oēs populi.
℣. Quoniam confirmata eſt ſup
nos miſericordia eius: ⁊ veritas
domini manet in ęternum.
¶ Ad euangeliū nō portantur
luminaria, ſed incenſum tantuz.
Seq. ſancti euan. ſm̄ Joannem.

c. 14.

In illo tē-
pore: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Si
diligitiſ me, mā
data mea ſerua-
te. Et ego roga
bo patrē, ⁊ aliū
paraclitū dabit
vobiſ, vt maneat vobiſcū in ęter
num, Spiritum veritatis, quem
mundus non poteſt accipere, q2
non videt eum, nec ſcit eū. Vos
autem cognoſcetis eū: q2 apud
voſ manebit, ⁊ in vobiſ erit. Nō
relinquam vos orphanos: ve-
niam ad vos. Adhuc modicū:
⁊ mūdus me iam nō videt. Vos
autem videtis me: quia ego vi-
uo, ⁊ vos viuetiſ. In illo die voſ
cognoſcetis, quia ego ſum in pa-
tre meo, ⁊ vos in me, ⁊ ego in vo
bis. Qui habet mandata mea, ⁊
ſeruat ea: ille eſt qui diligit me.
Qui autem diliget me, diligetur
à patre meo: ⁊ ego diligam euz,
⁊ manifeſtabo ei meipſuz. Non
dicit Credo. Offert. Emitte psal.
ſpiritū tuum, ⁊ creabuntur. ⁊ re- 103.
nouabiſ faciē terrę, ſit gloria do
mini in ſecula, alleluia. Secreta.
Munera, quęſumus domi-
ne, oblata ſanctifica: ⁊ cor-
da noſtra ſancti ſpiritus illuſtra-
tione emunda. Per dominum.
in vnitate eiuſdem. Pręfatio.
Per Chriſtū dn̄m noſtrū. Qui
aſcēdens ſuper omnes cę. f. 116.
Infra actionem. Cōmunican-
tes, ⁊ diem ſacratiſſimum Pen-
tecoſtes. ⁊ Hanc igitur. fo. 136.
Et dicuntur vſque ad ſequens
ſabbatū incluſiue. Communio.
Vltimo feſtiuitatis die dicebat Jo
Jeſus: qui in me credit, flumina 7.
de ventre eius fluent aquę viuę:
hoc aūt dixit de ſpiritu, quē acce
pturi erant credentes in eum, al-
leluia, alleluia, allīa. Poſtcōio.
Sancti ſpirituſ domine cor
da noſtra mundet infuſio:
⁊ ſui roris intima aſperſione fę-
cundet. Per dominum noſtrū.
in vnitate eiuſdem ſpiritus ſan.
¶ In miſſis priuatis huius vi-
gilię, omiſſis prophetijs, oratio-
nibus

nibus, ⁊ litanijs vt ſupra, Miſſa abſolute incipitur ab Introitu, vt infra. Intro.

eze. 36 CUm ſanctificatus fuero in vobis: congregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ effundam ſuper vos aquam mundam, ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamētis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritū
pſal. 33 nouum. ps. Benedicam dominū in omni tēpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria pat. deinde dicitur Kyrie eleiſon. Gloria in excel. ⁊ alia vt ſupra.

¶ In die Pentecoſtes. Statio ad ſanctū Petrum. Introitus.

p.i SPiritus domini repleuit orbē terrarum, alleluia, ⁊ hoc, quod cōtinet omnia, ſcientiā habet vocis, alleluia, alleluia, alleluia. ps. Exurgat Deus, ⁊ diſſipētur inimici eius: ⁊ fugiāt qui oderūt eū à facie eius. ℣. Gloria. Oro.

DEus, qui hodierna die corda fideliū ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis, in eodem ſpiritu recta ſapere, ⁊ de eius ſemper conſolatione gaudere. Per dñm. in vnitate eiuſ.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

ct.2 IN diebus illis. Dum complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes diſcipuli pariter in eodē loco. Et factus eſt repente de cęlo ſonus, tāquā aduenientis ſpiritus vehemētis, ⁊ repleuit totā domum vbi erant ſedentes. Et apparuerūt illis diſpertitę linguę tanquam ignis, ſeditque ſupra ſingulos eorū. Et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto, ⁊ cęperunt loqui varijs linguis, prout ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Hieruſalem habitantes Iudęi viri religioſi ex omni natione q̄ ſub cęlo eſt. Facta autē hac voce conuenit multitudo: ⁊ mente cōfuſa eſt, quoniam audiebat vnuſquiſque lingua ſua illos loquentes. Stupebāt aūt omnes, ⁊ mirabantur, dicētes. Nonne, ecce, omnes iſti qui loquuntur Galilęi ſunt? Et quómodo nos audiuimus vnuſquiſq; linguam noſtrā, in qua nati ſumus? Parthi, ⁊ Medi, ⁊ Aelamitę, ⁊ q habitāt Meſopotámiā, Iudęā, ⁊ Cappadociam, Pontum, ⁊ Aſiam, Phrygiā, ⁊ Pamphyliā, Aegyptū, ⁊ partes Libyę quę eſt circa Cyrénen, ⁊ aduenę Romani: Iudęi quoq;, ⁊ Proſélyti, Cretes ⁊ Arabes: audiuimus eos loquētes noſtris linguis magnalia dei.

Alleluia, alleluia. ℣. Emitte ſpi pſal.
ritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ re- 103
nouabis faciem terrę. Alleluia. ℣. Veni Sancte ſpiritus, reple tuorum corda fidelium, ⁊ tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia.

VEni ſancte ſpiritus, ⁊ emitte cęlitus lucis tuę radiū.

Veni pater pauperum, veni da
toꝛ munerũ, veni lumen coꝛdiũ.
Conſolatoꝛ optime, dulcis ho-
ſpes anime, dulce refrigerium.
In laboꝛe requies, in eſtu tépe-
ries, in fletu ſolatiũ. O lux bea-
tiſſima, reple coꝛdis intima tuoꝛũ
fideliũ. Sine tuo numine, nihil
eſt in hoíe, nihil eſt innoxiũ. La
ua qđ eſt ſoꝛdidũ, riga qđ eſt ari-
dũ, ſana qđ eſt ſaucium. Flecte
qđ eſt rigiduꝫ, foue quod eſt fri-
gidũ, rege quod eſt deuiũ. Da
tuis fidelibus, in te confidentibꝰ,
ſacrum ſeptenariũ. Da virtutis
meritum, da ſalutis exituꝫ, da pe-
renne gaudium. Amen. Alľa.
Et dicitur quotidie ꝑ totã octa-
uã vſqꝫ ad Sabbatum incluſiue.
Seq. ſancti euãg. ſm Joannem.

c. 14 In illo té-
poꝛe: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Si-
quis diligit me,
ſermonem me-
um ſeruabit: ⁊
Pater meus di
liget eum, ⁊ ad
eũ veniemus, ⁊ mãſionem apud
eũ faciemus. Qui nõ diligit me,
ſermones meos non ſeruat. Et
ſermoné qué audiſtis, nõ eſt me-
us: ſed eius qui miſit me, patris.
Hec locutus ſũ vobis, apud vos
manens. Paraclitus auté, ſpũs
ſctũs, quem mittet pr̃ in nomine
meo: ille vos docebit oĩa, ⁊ ſug-
geret vobis oĩa quecunqꝫ dixe-
ro vobis. Pacé relinquo vobis:
pacé meã do vobis. Nõ quomo-
do mundus dat, ego do vobis.
Non turbetur coꝛ veſtrũ, neque
foꝛmidet. Audiſtis qꝛ ego dixi
vobis: Vado ⁊ venio ad vos.
Si diligeretis me, gauderetis vti-
que, qꝛ vado ad patré: qꝛ pater
maioꝛ me eſt. Et nũc dixi vobis
pꝛiuſquã fiat: vt, cũ factũ fuerit,
credatis. Jaꝫ non multa loquar
vobiſcuꝫ. Venit enim pꝛinceps
mũdi huius, ⁊ in me non habet
quicquã. Sed vt cognoſcat mũ-
dus, qꝛ diligo patré: ⁊ ſicut man-
datũ dedit mihi pater, ſic facio.
Credo. Offerto. Confirma pſ. 6
hoc deus, quod operatus es in
nobis à templo tuo, quod eſt in
Hieruſalem: tibi offerent reges
munera, alleluia. Secreta.
Munera, q̃s dñe, oblata ſan
ctifica: ⁊ coꝛda noſtra ſan-
cti ſpiritus illuſtratione emũda.
Per do. in vni. eiuſ. Prefatio.
Qui aſcédés. ⁊ Cõicantes, ⁊
Hãc igiť. f. 116. Que dñr vſque
ad ſequẽs ſabbatũ incluſiue. Cõ
munio. Factus eſt repente de Ac. 2
celo ſonus tanquã aduenientis
ſpiritus vehemẽtis, vbi erant ſe-
dẽtes, allá: ⁊ repleti ſunt omnes
ſpiritu ſancto, loquẽtes magna-
lia dei, allá, allá. Poſtcõmunio.
Sancti ſpũs dñe coꝛda nr̃a
mũdet infuſio: ⁊ ſui roꝛis ĩ-
tima aſpſione fecũdet. P. in vn. ei.
¶ Infra octauã péte. nõ fit de
aliquo feſto dup. vel ſemid. ſed
poſt octauã celebranť. de ſimpli-
ci fit cõmemoꝛatio poſt triduuꝫ.
¶ Feria ij. Statio ad Sanctum
Petruꝫ ad vincula. Introitus.
Ciba-

psal. 80 Cibauit eos ex adi
pe frumenti, alle-
luia: ⁊ de petra mel
le ſaturauit eos, al
leluia all'a, alleluia.
Ps. Exultate deo
adiutori noſtro: iubilate deo Ja
cob. V. Gloria patri. Oratio.
Deus, q̄ Apoſtolis tuis ſan
ctum dediſti ſpiritum: con
cede plebi tuę pię petitionis effe
ctū: vt, quib⁹ dediſti fidē, largia-
ris ⁊ pacē. Per do. in vnit. eiuſ.
Lectio actuum Apoſtolorum.
c.10 In diebus illis: Aperiens
Petrus os ſuū, dixit. Viri
fratres, ⁊ patres: nobis pręce-
pit dominus prędicare populo,
⁊ teſtificari, quia ipſe eſt, qui con-
ſtitutus eſt a deo iudex viuorum
⁊ mortuorū. Huic omnes pro-
phetę teſtimoniū perhibent: re-
miſſionem peccatorum accipere
p̄ nomen eius omnes qui credūt
in eū. Adhuc loquente Petro
verba hęc, cecidit Spiritus ſcūs
ſup omnes qui audiebāt verbū.
Et obſtupuerunt ex circunciſio-
ne fideles qui venerant cum Pe-
tro: quia ⁊ in nationes gratia ſpi
ritus ſancti effuſa eſt. Audiebāt
enim illos loquentes linguis, ⁊
magnificantes deum. Tunc re-
ſpondit Petrus. Nūquid aquā
quis prohibere poteſt, vt nō ba-
ptizentur hi, qui ſpiritū ſanctū
acceperūt, ſicut ⁊ nos? Et iuſſit
eos baptizari in nomine domini
Act. 2 Jeſu Chriſti. All'a, alleluia. V.
Loquebantur varijs linguis a-
poſtoli magnalia dei. All'a. V.

Veni ſancte ſpiritus: reple tuo-
rum corda fidelium: ⁊ tui amoris
in eis ignē accēde. Seq. Veni
ſancte ſpiritus. ⁊ in fine, All'a,
vt ſup. i dñica Pētecoſtes. f. 145.
Seq. ſancti euāg. ſm Joannem.
In illo tpe: dixit Jeſus Ni- ca.3
codemo. Sic deus dilexit
mundū, vt filiū ſuū vnigenitū da
ret: vt omnis qui credit in ipſū,
non pereat: ſed habeat vitā ęter-
nā. Nō enim miſit deus filiū ſuū
in mūdū, vt iudicet mūdū: ſed
vt ſaluet mūdus per ipſū. Qui
credit in eū non iudicatur. Qui
autem non credit, iam iudicatus
eſt: quia non credit in nomine v-
nigeniti filij dei. Hoc eſt autem
iudicium: quia lux venit in mun-
dū: ⁊ dilexerunt homines magis
tenebras, quā lucē. Erant enim
eorum mala opera. Omnis enī
qui male agit, odit lucem, ⁊ non
venit ad lucem, vt nō arguantur
opera eius. Qui autē facit veri-
tatē, venit ad lucē, vt manifeſten
tur opera eius: quia in deo ſunt
facta. Credo. Offert. Intō- psal.
nuit de cęlo dñs: ⁊ altiſſimus de- 17
dit vocē ſuā: ⁊ apparuerunt fon-
tes aquarum, alleluia. Secreta.
Propitius, domine quęſu-
mus, hęc dona ſanctifica: ⁊
hoſtię ſpiritalis oblatione ſuſce-
pta, noſmetipſos tibi perfice mu
nus ęternū. Per dominum no.
Communio. Spiritus ſanctus Jo.
docebit vos, alleluia, quęcunque 14
dixero vobis, all'a, all'a. Poſtco.
Adeſto, quęſumus domine,
populo tuo: ⁊ quem myſte

rijs celeſtibus imbuiſti, ab hoſtiũ
furore defende. Per dominum.

¶ Feria iij. Statio ad ſanctam
Anaſtaſiam. Introitus.

Jo. 2 Accipite iucun-
ditatem glorię
veſtrę, alleluia:
gratias agẽtes
deo, alleluia: q
vos ad celeſtia
regna vocauit,
pſal. 77 alleluia, alleluia, alleluia. ps. At-
tẽdite popule meus legem meã:
inclinate aurem veſtrã in verba
oris mei. ℣. Gloria pa. Oratio.

Adſit nobis, quęſumus do-
mine, virtus Spiritus ſãcti:
quę ⁊ corda noſtra clementer ex-
purget, ⁊ ab omnibus tueatur
aduerſis. Per dominũ noſtrum.
in vnitate eiuſdẽ ſpiritus ſancti.

Lectio actuum Apoſtolorum.

ca.8 In diebus illis. Cum audiſ-
ſent apoſtoli qui erant Hie
roſolymis, quia recepiſſet Samá
ria verbum dei: miſerunt ad eos
Petrum ⁊ Joannem. Qui cum
veniſſent, orauerũt pro ipſis, vt
acciperent ſpiritum ſanctũ. Non-
dum enim in quenquam illorum
venerat, ſed baptizati tantum
erant in nomine dñi Jeſu. Tunc
imponebant manus ſuper illos,
⁊ accipiebant ſpiritum ſanctum.
Jo. 4 Alla, alla. ℣. Spũs ſanctus do
cebit vos, quęcũq; dixero vobis.
Alla. ℣. Ueni ſancte ſpiritus, re
ple tuorũ corda fideliũ: ⁊ tui amo
ris i eis ignẽ accẽde. Seq. Ueni
ſãcte Spũs. vt ſu. i dñica. f.145.

Seq. ſancti euang. ſm Joanne.

In illo tẽ- c.10
pore: Di-
xit Jeſus Pha-
riſeis. Amẽ a-
mẽ dico vobis:
q nõ intrat per
oſtiũ i ouile oui
um ſed aſcẽdit a-
liũde: ille fur eſt
⁊ latro. Qui autẽ intrat per oſti-
um: paſtor eſt ouium. Huic oſtia-
rius aperit: ⁊ oues vocem eius au
diunt: ⁊ proprias oues vocat no
minatim, ⁊ educit eas. Et cum
proprias oues emiſerit, ante eas
vadit: ⁊ oues illum ſequuntur,
quia ſciunt vocem eius. Alienũ
autem non ſequuntur, ſed fugiũt
ab eo: quia non nouerunt vocem
alienorum. Hoc prouerbium di
xit eis Jeſus. Illi autem non co-
gnouerũt quid loqueretur eis.
Dixit ergo eis iterum Jeſus.
Amen amen dico vobis, quia e-
go ſum oſtiũ ouiũ. Omnes quot-
quot venerũt, fures ſunt ⁊ latro-
nes: ſed non audierũt eos oues.
Ego ſum oſtium. Per me ſiquis
introierit, ſaluabitur: ⁊ ingredie
tur ⁊ egredietur, ⁊ paſcua inue-
niet. Fur non venit, niſi vt fure-
tur, ⁊ mactet, ⁊ perdat. Ego ve-
ni, vt vitam habeant: ⁊ abundan
tius habeãt. Credo. Offerto.
Portas celi aperuit dominus: ⁊ pſal.
pluit illis manna, vt ederent: pa- 7
nẽ celi dedit eis: panem angelorũ
mãducauit homo, alla. Secre.

Purificet nos, quęſumus do
mine, muneris pręſentis
oblatio: ⁊ dignos ſacra partici-
patio-

patione efficiat. Per dominuȝ.
Jo. Cōio. Spiritus qui à patre ꝓ-
15 ꝛ cedit, alleluia, ille me clarificabit,
16 alleluia, alleluia. Poſtcōmunio.

MEntes noſtras, quęſumus domine, Spiritus ſanctus diuinis reparet ſacramentis: qꝛ ipſe eſt remiſſio omnium peccatoꝛum. Per do. in vnitate eiuſ.

¶ Feria iiij. Quatuoꝛ tempoꝛū Pentecoſtes. Statio ad ſanctaȝ Mariam Maioꝛem. Introitꝰ.

psal. DEus dum egrede-
67 reris coꝛam popu-
lo tuo, alleluia, iter faciens eis, habitans in illis, alleluia: terra mota eſt, cęli diſtillauerunt, alleluia, all'ia. Ps. Exurgat deus, ꝛ diſſipētur inimici eius: ꝛ fugiant qui oderunt euȝ à facie eius. ℣. Gloria pa. Dicto Kyrie eleiſon. dicitur Oꝛemus. Et nō dr̄ Flecta. ge.

MEntes noſtras, quęſumus domine, paraclitus, qui à te pꝛocedit, illuminet: ꝛ inducat in oēm, ſicut tuus ꝓmiſit filius, veritatem. Qui tecuȝ. in vni ei.

Lectio actuum Apoſtoloꝛum.

ca. 2 IN diebus illis. Stans Pe-
trus cum vndecim, leuauit vocem ſuaȝ, ꝛ locutus eſt eis. Uiri Judęi, ꝛ qui habitatis Hieruſalem vniuerſi: hoc vobis notuȝ ſit, ꝛ àuribus ꝑcipite verba mea. Non eniȝ, ſicut vos exiſtimatis, hi ebrij ſunt, cum ſit hoꝛa diei tertia: ſed hoc eſt quod dictum eſt per pꝛophetam Joel. Et erit, in nouiſſimis diebus, dicit dn̄s, effundam de ſpiritu meo ſuper omnē carnem, ꝛ pꝛophetabunt filij veſtri ꝛ filię veſtrę: iuuenes veſtri viſiones videbūt, ꝛ ſenioꝛes veſtri ſomnia ſomniabūt. Et qdē ſuper ſeruos meos, ꝛ ſup ancillas meas in diebus illis effundam de ſpiritu meo, ꝛ pꝛophetabunt. Et dabo pꝛodigia in cęlo ſurſum, ꝛ ſigna in terra deoꝛſuȝ, ſanguinem, ꝛ ignem, ꝛ vapoꝛem fumi. Sol conuertetur in tenebꝛas, ꝛ luna in ſanguinem, antequam veniat dies domini magnus ꝛ manifeſtꝰ. Et erit: Omnis quicunque inuocauerit nomen domini, ſaluus erit. Alle-
luia. ℣. Uerbo domini cęli firma psal.
ti ſunt: ꝛ ſpiritu oꝛis eius omnis 32
virtus eoꝛuȝ. Hic dicitur Gloria in excelſis. Poſtea dicitur Dominus vobiſcum. Oꝛatio.

PRęſta, quęſumus, omnipotens ꝛ miſericoꝛs deus: vt Spiritus ſanctus adueniens, tēplum nos glorię tuę dignanter inhabitando perficiat. Per dominuȝ noſtrū. in vnitate eiuſdē.

¶ Ab hac die vſque ad dominicam ſequentem, poſt oꝛationem diei dicitur Eccleſię. vel Deus omnium fideliuȝ. vt in feria iiij. Dn̄icę reſurrectionis. folio. 133.

Lectio actuum Apoſtoloꝛum.

IN diebus illis. Per manꝰ ca. 5
autem apoſtoloꝛum fiebāt ſigna ꝛ pꝛodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter omnes in poꝛticu Salomonis. Ceteroꝛū autem nemo audebat ſe coniungere illis: ſed magnificabat eos po-

populus. Magis autē augeba
tur credentium in dño multitu-
do virorum ac mulierum: ita vt
in plateis eijcerent infirmos: ⁊
ponerent in lectulis ⁊ grabatis:
vt veniente Petro ſaltem vm-
bra illius obumbraret quenquā
illorum, ⁊ liberarentur omnes
ab infirmitatibus ſuis. Concur
rebat autem ⁊ multitudo vicina-
rum ciuitatum, Hieruſalem, af-
ferentes ęgros ⁊ vexatos à ſpiri
tibus immundis: qui curaban-
tur omnes. Alleluia, alleluia. ℣.
Ueni ſancte ſpiritus, reple tuo-
rum corda fidelium: ⁊ tui amoris
in eis ignem accende. Seq. Ue
ni ſctē ſpūs. vt ſup. i dñica. f. 145.
Seq. ſancti euāg. ſm Joannem.

ca. 6 In illo tē-
pore. Di-
xit Jeſus turbis
Judęorū. Ne-
mo poteſt veni
re ad me, niſi pa
ter, q miſit me,
traxerit eum: ⁊
ego reſuſcitabo
eum in nouiſſimo die. Eſt ſcri-
ptū in prophetis. Et erunt oēs
docibiles dei. Omnis qui audi-
uit à patre, ⁊ didicit: venit ad me.
Non quia patrē vidit quiſquā,
niſi is qui eſt à Deo: hic vidit pa-
trē. Amen, amen dico vobis: q
credit in me habet vitā ęternā.
Ego ſum panis vitę. Patres ve-
ſtri manducauerūt manna in de-
ſerto: ⁊ mortui ſunt. Hic eſt pa-
nis de cęlo deſcendens: vt ſiquis
ex ipſo manducauerit, non mo-
riatur. Ego ſum panis viuus, q
de cęlo deſcendi. Siquis mādu-
cauerit ex hoc pane, viuet in ęter
nū. Et panis quē ego dabo, ca-
ro mea eſt pro mundi vita. Cre
do. Offertoriū. Meditabor in psal. 118
mandatis tuis: quę dilexi valde:
⁊ leuabo manus meas ad māda-
ta tua quę dilexi, alleluia. Secre.
Accipe, quęſumus domine,
munus oblatum: ⁊ dignan-
ter operare, vt quod myſterijs
agimus, pijs effectibus celebre-
mus. Per dominum noſtrum.
vel Protege nos. vel Obla-
tis. vt in feria iiij. Dominicę re-
ſurrectionis. Communio.
Pacem relinquo vobis, alle- Jo 14
luia: pacem meam do vobis, alle-
luia, alleluia. Poſtcommunio.
Sumentes domine cęleſtia
ſacramenta, quęſumus cle-
mentiam tuam: vt, quod tempo-
raliter gerimus, ęternis gaudijs
conſequamur. Per dominū no-
ſtrū. vel Quęſumus domine.
vel Hęc nos quęſumus. vt in fe
ria iiij. Dominicę reſurrectiōis.

¶ Feria v. Statio ad ſanctum
Laurentium foris murum.
Introitus.

Spiritus domi- ſapi 1
ni repleuit or-
bem terrarum,
alleluia: ⁊ hoc
quod continet
omnia, ſcientiā
habet vocis, al-
leluia, alleluia, alleluia. Pſalm.
Emitte ſpiritum tuum, ⁊ crea- psal 103
buntur, ⁊ renouabis faciem ter-
rę.

re. ℣. Gloria patri. Oratio.
D Eus qui hodierna die cor-
da fidelium ſancti ſpiritus
illuſtratione docuiſti: da nobis
in eodem ſpiritu recta ſapere, ⁊
de eius ſemper conſolatione gau
dere. Per dominum noſtrum.
in vnitate eiuſdem. vel E ccle-
ſię. vel D eus oium fideliū. vt in
feria iiij. Dñicę reſurrectionis.
Lectio Actuum Apoſtolorum.
a.8 I N diebus illis. Philippus
deſcendens in ciuitatē Sa-
marię, prędicabat illis Chriſtū.
Intendebant autem turbę his
quę dicebātur a Philippo: vna-
nimiter audientes ⁊ videntes ſi-
gna quę faciebat. Multi enim
eorum qui habebant ſpiritus im
mundos, clamātes voce magna
exibant. Multi aūt paralytici ⁊
claudi curati ſunt. Factum eſt er
go gaudiū magnū i illa ciuitate.
pſal. A lla, alla. ℣. Emitte ſpūm tuū,
103 ⁊ creabūtur: ⁊ renouabis facieꝫ
terrę, Alla. ℣. Ueni ſācte ſpūs,
reple tuorū corda fideliū, ⁊ tui a-
moris in eis ignē accēde. Seq.
U eni ſcē ſpūs. vt ſu. idñi. f. 145.
Seq. ſancti euāgelij ſm Lucaꝫ.

a.9 I N illo tē-
pore. Cō-
uocatis Ieſus
duodecim apo-
ſtolis, dedit illis
virtutem ⁊ po-
teſtatem ſuper
omnia demo-
nia: ⁊ vt languo
res curarent. Et miſit illos prę-
dicare regnū dei: ⁊ ſanare infir-
mos. Et ait ad illos. Nihil tule-
ritis in via, neqꝫ virgaꝫ, neqꝫ pe-
rā, neqꝫ panem, neqꝫ pecuniam,
neque duas tunicas habeatis.
Et in quamcumque domum in-
traueritis, ibi manete: ⁊ inde ne
exeatis. Et quicunque non re-
ceperint vos: exeuntes de ciuita
te illa, etiam puluerem peduꝫ ve-
ſtrorum excutite in teſtimonium
ſupra illos. Egreſſi autem circui
bant per caſtella euangelizātes,
⁊ curantes vbique. C redo in
vnum deū. Offertorium. C on pſal.
firma hoc deus, quod operatus 67
es in nobis: a templo tuo, quod
eſt in Hieruſalem, tibi offerent
reges munera, alleluia. Secre.
M Unera, quęſumus domi-
ne, oblata ſanctifica: ⁊ cor-
da noſtra ſancti ſpiritus illuſtra-
tione emūda. Per dñm noſtrū.
in vnitate eiuſdem. vel P rote-
ge. vel O blatis. vt in feria iiij.
Dominicę reſurrectiōis. Cōio.
F actus eſt repente de cęlo ſo- act.
nus aduenientis ſpiritus vehe- 2
mentis, vbi erant ſedentes, alle
luia: ⁊ repleti ſunt omnes ſpiritu
ſancto, loquentes magnalia dei,
alleluia, alleluia. Poſtcōmunio.
S Ancti ſpiritus domine cor
da noſtra mundet infuſio:
⁊ ſui roris intima aſperſione fę-
cūdet. Per dominum noſtrum.
in vnitate eiuſdem. vel Q uęſu-
mus. vel H ec nos. vt in feria
iiij. Dominicę reſurrectionis.
¶ Feria vj. Quatuor temporū
Pentecoſtes. Statio ad ſanctos
duodecim apoſtolos. Introit⁹.

psal. 70 R Epleat͞ os me-
um laude tua,
alleluia: vt poſ-
ſim cantare, al-
leluia: gaude-
būt labia mea,
dum cantauero
tibi, alleluia, alleluia. Ps. In te
dn̄e ſperaui, non confundar in
ęternū: in iuſtitia tua libera me,
⁊ eripe me. ℣. Gloria pa. Oro.
Da, quęſumus, eccleſię tuę
miſericors deus: vt ſpiritu
ſancto congregata, hoſtili nulla-
tenus incurſione turbetur. Per
dominū noſtrū. in vnitate eiuſ-
dem ſpiritus. vel Eccleſię. vel
Deus omniū fideliū. vt in feria
iiij. Dn̄ice reſurrectionis. fo. 133.

Lectio Joelis prophetę.

ca. 2 Haec dicit dominus deus.
Exultate filię Siō, ⁊ lętami
ni in domino deo veſtro: quia de
dit vobis doctorem iuſtitię, ⁊ de-
ſcendere faciet ad vos imbrem
matutinum ⁊ ſerotinum ſicut in
principio. Et implebuntur areę
frumento, ⁊ redundabunt torcu
laria vino ⁊ oleo. Et comedetis
veſcentes, ⁊ ſaturabimini: ⁊ lau-
dabitis nomen domini dei ve-
ſtri, qui fecit vobiſcū mirabilia:
⁊ non confundetur populus me
us in ſempiternum. Et ſcietis,
quia in medio Iſrael ego ſum:
⁊ ego dominus deus veſter, ⁊ nō
eſt amplius: ⁊ non confundetur
populus meus in ęternum. Ait
dominus omnipotens. Allia.
sap. allia. ℣. O quā bonus ⁊ ſuauis
12 eſt, dn̄e, ſpiritus tu⁹ in nobis. Al-
leluia. ℣. Ueni ſancte ſpūs, reple
tuorū corda fideliū, ⁊ tui amo-
ris in eis ignē accēde. Seq. Ve
ni ſcē ſpūs. vt ſup. in dn̄ica. f. 145.

Seq. ſancti euange. ſm Lucam.

In illo tē- ca. 5
pore. Fa-
ctum eſt in vna
dierū, ⁊ Jeſus
ſedebat docēs.
Et erant phari
ſei ſedentes ⁊ le
gis doctores, q
venerāt ex om
ni caſtello Galilęę, ⁊ Judęę, ⁊
Hieruſalē: ⁊ virtus dn̄i erat ad
ſanandum eos. Et ecce viri por-
tantes in lecto hominē qui erat
paralyticus: ⁊ quęrebant eū in-
ferre, ⁊ ponere ante illū. Et non
inuenientes qua parte illum in-
ferrent prę turba, aſcenderunt
ſupra tectū, ⁊ per tegulas ſubmi-
ſerunt illum cum lecto in mediū,
ante Jeſum. Quorum fidem vt
vidit, dixit. Homo, remittūtur
tibi peccata tua. Et cęperunt co
gitare ſcribę ⁊ phariſęi, dicētes:
Quis eſt hic, qui loquit͞ blaſphe
mias: Quis poteſt dimittere pec
cata, niſi ſolus deus: Ut cogno-
uit aūt Jeſus cogitationes eorū,
reſpōdens dixit ad illos. Quid
cogitatis in cordibus veſtris:
Quid eſt facili⁹, dicer͞, dimittunt͞
tibi peccata tua: an dicere, Sur-
ge, ⁊ ambula: Ut aūt ſciatis quia
filius hominis habet poteſtatē
in terra dimittendi peccata, ait
paralytico. Tibi dico, ſurge, tol-
le lectū tuū, ⁊ vade in domū tuā.

Et confeſtim ſurgens corã illis,
tulit lectũ in quo iacebat, ⁊ abijt
in domũ ſuã, magnificans deuꝫ.
Et ſtupor apprehendit omnes:
⁊ magnificabant deũ. Et reple-
ti ſunt timore, dicentes: qꝛ vidi-
mus mirabilia hodie. Credo.
Pſal. Offertoriũ. Lauda anima mea
145 dominum: laudabo dominum
in vita mea: pſallã deo meo quã-
diu ero, alleluia. Secreta.
Sacrificia domine tuis ob-
lata conſpectibus, ignis ille diui-
nus aſſumat, q̃ diſcipulorũ Chri-
ſti filij tui per ſpiritũ ſanctuꝫ cor-
da ſuccẽdit. Per eũ. in vni. eiuſ.
vel. Protege nos domine. vel
Oblatis quęſumus. vt in feria
iiij. Dominice reſurrectionis.
Jo. Cõio. Nõ vos relinquã orpha-
14 nos: veniã ad vos iterũ, all'a, ⁊
gaudebit cor veſtrũ, all'a. Poſtc.
Sumpſimus domine ſacri
dona myſterij humiliter
deprecantes: vt, quę in tui cõme
moratione nos facere pręcepi-
ſti, in noſtrę proficiant infirmita-
tis auxiliuꝫ. Qui viuis ⁊ regnas
cum. vel Quęſumus domine.
vel Hęc nos quęſumus. vt in
feria iiij. Dñice reſurrectionis.
¶ Sabb. Quatuor tẽporũ Pẽ-
teco. Statio ad S. Petrũ. Intr.
Charitas Dei
diffuſa eſt i cor-
dibus noſtris,
alleluia, per in-
habitanteꝫ ſpi-
rituꝫ eius in no
bis, alleluia, alle
Pſal. luia. Ps. Benedic anima mea do
102 mino: ⁊ omnia quę intra me ſunt
nomini ſancto eius. ℣. Gloria
pa. Orationes ſequentes dicun
tur ſine Flectamus ge. Oremꝰ.
Mentibus noſtris, quęſu-
mus domine, Spirituꝫ ſan
ctum benignus infunde: cuius ⁊
ſapientia conditi ſumus, ⁊ proui-
dentia gubernamur. Per domi
num. in vnitate eiuſdẽ ſpiritus.
Lectio Joelis Prophetę.
Haec dicit dominus deus. ca. 2
Effundam ſpiritum meuꝫ
ſuper omneꝫ carnem: ⁊ prophe-
tabunt filij veſtri, ⁊ filię veſtrę.
Senes veſtri ſõnia ſomniabunt:
⁊ iuuenes veſtri viſiones vide-
bunt. Sed ⁊ ſuper ſeruos meos
⁊ ancillas meas, in diebus illis ef-
fundam ſpiritum meum. Et da-
bo prodigia in cęlo ſurſum, ⁊ ſi-
gna in terra deorſuꝫ, ſanguinem,
⁊ ignem, ⁊ vaporeꝫ fumi. Sol cõ-
uertetur in tenebras, ⁊ Luna in
ſanguinem: antequam veniat di
es domini magnus, ⁊ horribilis.
Et erit. Omnis, quicunque in-
uocauerit nomẽ domini, ſaluus
erit. Alleluia. ℣. Spiritus eſt, Jo.
qui viuificat: caro autẽ non pro- 16
deſt quicquam. Oratio.
Illo nos igne, quęſumꝰ do
mine, Spiritus ſanctus inflam-
met, quẽ dominns noſter Jeſus
Chriſtus miſit in terrã: ⁊ voluit
vehementer accendi. Qui tecuꝫ
viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdẽ.
Lectio libri Leuitici.
In diebus illis. Locutus
eſt dominus ad Moyſen: ca. 23
dicens. Loquere filijs Iſrael: ⁊
dices

dices ad eos. Cum ingreſſi fueritis terram quam ego dabo vobis, ⁊ meſſueritis ſegetem: feretis manipulos ſpicarum primitias meſſis veſtrę ad ſacerdotez. Qui eleuabit faſciculū corā dn̄o, vt acceptabile ſit pro vobis altero die ſabbati: ⁊ ſāctificabit illū. Numerabitis ergo ab ipſo die ſabbati, ī quo obtuliſtis manipulos primitiarū, ſeptez hebdomadas plenas vſqz ad alterā diē expletionis hebdomadę ſeptimę. Et ſic offeretis ſacrificiū nouum dn̄o ex omnibus habitaculis veſtris: panes primitiarum duos de duabus decimis similę, quos eleuabit ſacerdos coram domino. Cumque eleuauerit eos ſacerdos cum panibus primitiarum corā domino, cedent in uſū eius. Et uocabitis hūc diem celeberrimū, atqz ſanctiſſimū. Omē opus ſeruile non facietis in eo. Legitimuz ſempiternum erit in cunctis habitaculis, ⁊ generationibus ueſtris, dicit dominus omnipotēs. Alleluia. ℣. Spiritus

Jo. 26 eius ornauit celos. Oratio.

Deus, qui ad animaruz medelaz ieiunij deuotione caſtigari corpora precepiſti: concede nobis propitius: ⁊ mente ⁊ corpore tibi ſemper eſſe deuotos. Per dominum noſtrum.

Lectio libri Deuteronomij.

c. 26 In diebus illis. Dixit Moyſes filijs Iſrael. Audi Iſrael quę ego pręcipio tibi hodie. Cum intraueris terram, quam dominus deus tuus daturus eſt tibi poſſidendam, ⁊ obtinueris eam, atqz habitaueris in ea: tolles de cunctis frugibus tuis primitias, ⁊ pones in cartallo: pergesque ad locum, quez dominus deus tuus elegerit, ut ibi inuocetur nomē eius. Accedesqz ad ſacerdotem, qui fuerit in diebus illis, ⁊ dices ad euz. Profiteor hodie coram domino deo tuo, qui exaudiuit nos, ⁊ reſpexit humilitatē noſtrā, ⁊ laborē atqz anguſtias: ⁊ eduxit nos de Aegypto in manu forti, ⁊ brachio extento, in ingenti pauore, in ſignis atqz portentis: ⁊ introduxit ad locuz iſtū, ⁊ tradidit nobis terrā lacte, ⁊ melle manātē. Et idcirco nūc offero primitias frugum terrę, quam dominus dedit mihi. Et dimittes eas in conſpectu domini dei tui. Et adorato domino deo tuo, epulaberis in omnibus bonis, quę dominus deus tuus dederit tibi. Alleluia. ℣. Dū cōplerentur dies Pētecoſtes, erāt omnes pariter ſedentes. Orō. act. 2

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: ut ſalutaribus ieiunijs eruditi, ab omnibus etiā uitijs abſtinentes, propitiationē tuam facilius impetremus. Per dominum noſtrum Jeſuz Chri.

Lectio libri Leuitici.

In diebus illis. Dixit dominus ad Moyſen. Loquere filijs Iſrael, ⁊ dices ad eos. Si in pręceptis meis ambulaueritis, ⁊ mandata mea cuſtodieritis, ⁊ feceritis ea, dabo uobis pluuiaz temporibus ſuis, ⁊ terra gignet c. 26

germen

germen ſuum: ⁊ pomis arbores replebũtur. Apprehendet meſſium tritura vindemiam, ⁊ vindemia occupabit ſementem: ⁊ comedetis panem veſtrum in ſaturitate, ⁊ abſque pauore habitabitis in terra veſtra. Dabo pacem in finibus veſtris: dormietis, ⁊ non erit qui exterreat. Auferam malas beſtias: ⁊ gladius non tranſibit terminos veſtros. Perſequemini inimicos veſtros: ⁊ corruent coram vobis. Perſequentur quinque de veſtris centum alienos, ⁊ centum de vobis decem millia: cadent inimici veſtri gladio in conſpectu veſtro. Reſpiciam vos, ⁊ creſcere faciam: multiplicabimini, ⁊ firmabo pactum meum vobiſcum. Comedetis vetuſtiſſima veterum, ⁊ vetera nouis ſuperuenientibus proijcietis. Ponam tabernaculum meũ in medio veſtri, ⁊ non abijciet vos vltra anima mea. Ambulabo inter vos, ⁊ ero veſter deus, voſque eritis populus meus: dicit dominus omnipotens. Alleluia. ℣. Ueni ſancte ſpiritus, reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Oremus. Oratio.

Preſta, queſumus omnipotens deus, ſic nos ab epulis carnalibus abſtinere: vt a vitijs irruentibus pariter ieiunemus. Per dominum noſtrũ.

Lectio Danielis prophete.

ca. 3 In diebus illis. Angel⁹ domini deſcendit cum Azaria ⁊ ſocijs eius in fornacem: ⁊ excuſſit flammã ignis de fornace: ⁊ fecit mediũ fornacis quaſi ventũ roris flantem. Flãma autem diffuſa eſt ſuper fornacem, cubitis quadraginta nouẽ: ⁊ icẽdit quos repperit iuxta fornacẽ de Chaldeis miniſtros regis qui eã incẽdebant: illos aũt omnino nõ tetigit ignis: neque cõtriſtauit: nec quicquam moleſtie intulit. Tũc hi tres quaſi ex vno ore laudabant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebant deum in fornace, dicentes. Alleluia. ℣. Benedictus es domine deus patrum noſtrorum, ⁊ laudabilis in ſecula. Finito verſu, dicitur Gloria in excelſis Deo. Sequitur Dñs vobiſcum. ℟. Et cũ ſpiri. Oratio.

Deus, q̃ tribus pueris mitigaſti flãmas ignium, concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per dominum noſtrum.

Pro Papa. Oratio.

Deus omnium fideliũ paſtor. vel Eccleſie tue q̃ſu. vt in feria iiij. Dominice reſurrectionis. folio. 133.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres. Juſtificati igitur ex fide, pacẽ habeamus ad ca. 5
deum per Jeſum Chriſtum dominum noſtrum: per quem ⁊ acceſſum habemus per fidẽ in gratiam iſtam, in qua ſtamus, ⁊ gloriamur in ſpe glorie filiorũ dei. Non ſolum autem: ſed ⁊ gloriamur in tribulationibus: ſcientes quod

quod tribulatio patientiam ope
ratur: patientia autez probatio-
nem: probatio vero ſpez. Spes
autem non confundit: quia cha-
ritas dei diffuſa eſt in cordibus
noſtris per ſpiritum ſanctuz, qui
pſal. datus eſt nobis. Tractus. L au
116 date dominum omnes gentes:
⁊ collaudate eum omnes popu-
li. ℣. Quoniam confirmata eſt
ſuper nos miſericordia eius: ⁊
veritas domini manet in eter-
num. Sequentia. V eni ſancte
ſpiritus. vt ſupra in dominica.
folio. 145. ſine Alleluia in fine.
Seq. ſancti euange. ſm Lucam.

ca. 4

IN illo tē-pore: Surgens Jeſus de ſynagoga, introiuit in domuz Simōnis. Socrus autem Simōnis tenebatur magnis
febribus: ⁊ rogauerunt illuz pro
ea. Et ſtans ſuper illam: impera-
uit febri: ⁊ dimiſit illam. Et con-
tinuo ſurgens, miniſtrabat illis.
Cum ſol autem occidiſſet, om-
nes qui habebant infirmos va-
rijs languoribus, ducebant illos
ad Jeſuz. At ille ſingulis manus
imponens, curabat eos. Exibāt
autem dęmonia a multis, clamā-
tia ⁊ dicentia: quia tu es filius dei.
Et increpans, non ſinebat ea lo-
qui, quia ſciebant ipſuz eſſe Chri
ſtum. Facta autem die, egreſſus
ibat in deſertum locum, ⁊ turbę
requirebant eum, ⁊ venerunt vſ

que ad ipſum: ⁊ detinebant illū,
ne diſcederet ab eis. Quibus ille
ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibus opor
tet me euangelizare regnuz dei:
quia ideo miſſus ſum. Et erat
prędicans in ſynagogis Galileę.
C redo in vnum. Offertoriū.
D omine deus ſalutis meę, in pſal. 87
die clamaui ⁊ nocte coram te: in-
tret oratio mea in cōſpectu tuo
domine, alleluia. Secreta.
C accepta tibi ſint domine
noſtra ieiunia, pręſta nobis, quę-
ſumus, huius munere ſacramen-
ti, purificatum tibi pectus offer-
re. Per dominum. Altera ſe-
creta, vel O blatis quęſum⁹ do.
vel P rotege. vt in feria iiij. Do
minicę reſurrectionis. Cōio.
S piritus, vbi vult, ſpirat: ⁊ vo- Jo.
cem eius audis, alleluia, ſed ne-
ſcis vnde veniat, aut quo vadat,
alleluia, alleluia, allia. Poſtcōio.
P Rębeāt nobis domine di-
uinum tua ſancta feruorez,
quo eorum pariter ⁊ actu dele-
ctemur ⁊ guſtu. Per dominum.
Altera poſtcō. vel H ęc nos q̄s.
vel Q uęſumus domine. vt in fe
ria iiij. Dominicę reſurrectionis.
¶ In feſto S. Trinitatis. Intr.
B Enedicta ſit ſā-cta Trinitas, at que idiuiſa vnitas, confitebimur ei, quia fecit nobiſcuz miſericordiā ſuā.
Pſ. Domine domin⁹ noſter, quā
admirabile eſt nomē tuuz in vni-
uerſa terra. ℣. Gloria. Oratio.
O m-

OMnipotēs ſempiterne de-
us, qui dediſti famulis tu-
is in cōfeſſione vere fidei eterne
Trinitatis gloriam agnoſcere, ⁊
in potentia maieſtatis adorare
vnitatē: q̄s, vt eiuſdē fidei firmi-
tate ab oībus ſemper muniamur
aduerſis. Per d. Deinde fit cō-
memo. de dñica j. poſt Pentec.
Oro. Deus in te ſperantium.
vt infra habet in ei⁹ miſſa. Lcō
epl'e beati Pauli apli ad Roma.
a.2 FRatres. O altitudo diui-
tiarum ſapientie ⁊ ſcientie
dei: quàm incomprehenſibilia
ſunt iudicia eius, ⁊ ininueſtigabi
les vie eius. Quis enim cogno-
uit ſenſuʒ domini? Aut quis cō-
ſiliari⁹ eius fuit? Aut quis prior
dedit illi, ⁊ retribuetur ei? Quo-
niam ex ipſo, ⁊ per ipſum, ⁊ in ip-
ſo ſunt omnia. Ipſi honor, ⁊ glo
ria, in ſecula ſeculorum. Amen.
Graduale. Benedictus es do-
mine, qui intueris abyſſos, ⁊ ſe-
des ſuper cherubim. ℣. Bene-
dictus es domine in firmamen-
to celi, ⁊ laudabilis in ſecula. Al
leluia, alleluia. ℣. Benedictus
es domine deus patruʒ noſtro-
rum: ⁊ laudabilis in ſecula, alla.
Seq. ſan. euang. ſm Mattheū.

.28 IN illo tē-
pore. Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Da-
ta eſt mihi om-
nis poteſtas in
celo ⁊ in terra.
Euntes ergo
docete omnes
gentes baptizantes eos, in no-
mine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſan-
cti: docentes eos ſeruare omnia
quecunque mandaui vobis. Et
ecce, ego vobiſcum ſum vſq; ad
cōſummationē ſeculi. Credo.
Offert. Bñs ſit deus pr, vnige-
nitusq; dei fili⁹, ſcūs quoq; ſpūs:
q? fecit nobiſcū miſericordiā ſuā.
SAnctifica, q̄s do- Secreta.
mine deus noſter, per tui
ſancti nominis inuocationem,
huius oblationis hoſtiam: ⁊ per
eā noſmetipſos tibi perfice mu-
nus eternum. Per dominū no.
Prefa. Qui cū vnigenito. f. 116.
Cōmunio. Benedicimus deū
celi, ⁊ coraʒ omnibus viuētibus
confitebimur ei: quia fecit nobiſ
cum miſericordiā ſuaʒ. Poſtcō.
PRoficiat nobis ad ſaluteʒ
corporis ⁊ anime, domine
deus noſter, huius ſacramenti
ſuſceptio: ⁊ ſempiterne ſancte
Trinitatis, eiuſdemque indiui-
due vnitatis confeſſio. Per do.
¶ Dominica prima poſt Pente
coſten. Introitus.
DOmine in tua pſal.
miſericordia 12
ſperaui: exulta-
uit cor meuʒ in
ſalutari tuo: cā-
tabo domino,
qui bona tri-
buit mihi. Pſalmus. Vſquequo
domine obliuiſceris me in fineʒ?
vſquequo auertis faciem tuam
à me? ℣. Gloria patri. Oratio.
DEus in te ſperantium for-
titudo, adeſto propitius in
uo-

uocationibus noſtris: ⁊ quia ſine te nihil poteſt moꝛtalis infirmitas, pꝛęſta auxiliū gratię tuę: vt in exequēdis mandatis tuis, ⁊ volūtate tibi, ⁊ actione placeamus. Per dominum noſtrum.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctoꝛum. Oꝛatio.

A Cunctis nos, quęſumus domine, mentis ⁊ coꝛpoꝛis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice Maria, cum beatis Apoſtolis tuis Petro, ⁊ Paulo, atque beato N. ⁊ omnibus ſanctis: ſalutē nobis tribue benignus ⁊ paceꝫ: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroꝛibus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dominum noſtrum Je.

¶ Et dr̄ in miſſa tam de tempore, quā de ſancto vſque ad Aduentum, niſi ſit duplex, vel infra octauam. Tertia vero oꝛatio dicatur ad libitum ſacerdotis.

Lectio epiſtolę beati Joannis Apoſtoli.

1.c.4 Chariſſimi. Deus charitas eſt. In hoc apparuit charitas dei in nobis: quoniam filiuꝫ ſuum vnigenitum miſit deus in mundum, vt viuamus per eum. In hoc eſt charitas: non quaſi nos dilexerimus deum: ſed quoniam ipſe pꝛioꝛ dilexit nos, ⁊ miſit filium ſuum pꝛopitiatoꝛeꝫ pꝛo peccatis noſtris. Chariſſimi, ſi deus dilexit nos, ⁊ nos debem⁹ alterutrū diligere. Deū nemo vidit vnquam. Si diligimus inuicē, deus in nobis manet, ⁊ charitas eius in nobis perfecta eſt. In hoc cognoſcimus, quoniā in eo manemus, ⁊ ipſe in nobis: qm̄ de ſpiritu ſuo dedit nobis. Et nos vidimus, ⁊ teſtificamur: quoniā pater miſit filium ſuuꝫ ſaluatoꝛē mundi. Quiſquis confeſſus fuerit, quoniam Jeſus eſt filius dei: deus in eo manet, ⁊ ipſe in deo. Et nos cognouimus, ⁊ credidimus charitati, quaꝫ habet de⁹ in nobis. Deus charitas eſt: ⁊ q manet in charitate, in deo manet, ⁊ deus in eo. In hoc pfecta eſt charitas dei nobiſcum, vt fiduciam habeamus in die iudicij: quia ſicut ille eſt, ⁊ nos ſumus in hoc mūdo. Timoꝛ non eſt in charitate: ſed perfecta charitas foꝛas mittit timoꝛem: quoniam timoꝛ pęnā habet. Qui autem timet, non eſt perfectus in charitate. Nos ergo diligamus deū: quoniā deus pꝛioꝛ dilexit nos. Siquis dixerit, quoniam diligo deū: ⁊ fratrem ſuum oderit: mendax eſt. Qui enim nō diligit fratrem ſuum, quem videt: deū, quem non videt, quomodo poteſt diligere? Et hoc mandatuꝫ habemus a deo: vt qui diligit deum, diligat ⁊ fratrem ſuum. Graduale.

Ego dixi dn̄e, miſerere mei: ſa- pſa.
na animam meam, quia peccaui 40
tibi. ℣. Beatus vir, qui intelligit ſuper egenum, ⁊ pauperem: in die mala liberabit eum dn̄s.

Alleluia, alleluia. ℣. Verba mea pſa.
auribus percipe domine: intelli- 5
ge clamoꝛem meum, alleluia.

Seq. ſancti euāge. ſm̄ Lucam

In

c.6

In illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Eſtote miſericordes, ſicut ⁊ pater veſter miſericors eſt. Nolite iudicare, ⁊ non iudicabimini. Nolite condemnare, ⁊ non condemnabimini. Dimittite, ⁊ dimittémini. Date, ⁊ dabitur vobis. Menſuram bonam, ⁊ confertam, ⁊ coagitatam, ⁊ ſupereffluentem dabunt in ſinum veſtrum: Eádem quippe menſura, qua mēſi fuéritis, remetietur vobis. Dicebat autem illis ⁊ ſimilitudinem. Nunquid poteſt cęcus cęcū ducere? Nonne ambo in foueā cadunt? Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrū. Perfectus aūt omnis erit, ſi ſit ſicut magiſter eius. Quid aūt vides feſtūcam in óculo fratris tui: trabem autem, quę in óculo tuo eſt, non conſideras? Aut quómodo potes dicere fratri tuo: frater, ſine eijciā feſtúcam de oculo tuo: ipſe trabem in oculo tuo non vides? Hypocrita, éijce primùm trabē de oculo tuo: ⁊ tunc perſpicies vt edúcas feſtúcam de oculo fratris tui. Offertorium. Intende voci orationis meę, rex meus, ⁊ deus meus: quoniam ad te orabo domine. pſal. 5

Secreta.

Hoſtias noſtras, q̄s domine, tibi dicatas placatus aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per do.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Secreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem, à cunctis nos mētis ⁊ corporis hoſtibus tuearis: gratiam tribuens in pręſenti ⁊ gloriam in futuro. Per dominum noſtrum Ieſū. Communio. Narrabo omnia mirabilia tua: lętabor, ⁊ exultabo i te: pſallam nomini tuo altiſſime. pſal. 9

Poſtcommunio.

Tantis domine repleti muneribus, pręſta, quęſumus: vt ⁊ ſalutaria dona capiamus, ⁊ à tua laude nunquam ceſſemus. Per dominum noſtrum Ieſum.

Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Poſtcommunio.

Mundet ⁊ muniat nos, quęſumus domine, diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundē do.

¶ In ſollemnitate ſacratiſſimi Corporis Chriſti. Introitus.

Cibauit eos ex adipe frumēti, alleluia: ⁊ de petra melle ſaturauit eos, alleluia, alleluia, all'ia. pſal. 80 Pſalmus. Exultate Deo adiutori

tori noſtro: iubilate deo Jacob. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui nobis ſub ſacramento mirabili paſſionis tuę memoriam reliquiſti: tribue, queſumus, ita nos corporis ⁊ ſanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redemptionis tuę fructum in nobis iugiter ſẽtiamus. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

1. ca. 11 Fratres. Ego enim accepi à domino quod ⁊ tradidi vobis: quoniã dominus Jeſus in qua nocte tradebatur, accepit panẽ, ⁊ gratias agens, fregit, ⁊ dixit. Accipite, ⁊ mãducate: Hoc eſt corpus meũ, quod pro vobis tradet. Hoc facite in meam cõmemorationem. Similiter ⁊ calicem poſtquam cęnauit, dicens: Hic calix nouum teſtamentũ eſt ĩ meo ſanguine. Hoc facite quotieſcunqꝫ bibetis, in meam commemorationẽ. Quotieſcunque enim manducabitis panẽ hunc, ⁊ calicẽ bibetis: mortem domini annũciabitis donec veniat. Itaque quicunqꝫ manducauerit panem, ⁊ biberit calicem domini indignè: reus erit corporis ⁊ ſanguinis domini. Probet autẽ ſeipſum homo: ⁊ ſic de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indignè: iudicium ſibi manducat ⁊ bibit, non dijudicans corpus dñi. Gradu.

pſal. 144 Oculi omniũ in te ſperant domine: ⁊ tu das illis eſcam in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manum tuam: ⁊ imples omne animal benedictione. Alleluia, alla. ℣. Caro mea verè eſt cibus: ⁊ ſanguis meus verè eſt potus: qui manducat meam carnẽ, ⁊ bibit meum ſanguinem, in me manet, ⁊ ego in eo. Sequentia.

Lauda Sion Saluatorem, lauda ducem ⁊ paſtorem, in hymnis, ⁊ canticis. Quantum potes, tantum aude: quia maior omni laude: nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis, panis viuus ⁊ vitalis, hodie proponitur. Quem in ſacrę menſa cęnę, turbę fratrum duodenę, datum non ambigitur. Sit laus plena, ſit ſonora, ſit iucunda, ſit decora mentis iubilatio. Dies enim ſollemnis agitur, in qua menſę prima recolitur huius inſtitutio. In hac menſa noui regis, nouum paſcha nouę legis, phaſe vetus terminat. Vetuſtatem nouitas, vmbram fugat veritas, noctem lux eliminat. Quod in cęna Chriſtus geſſit, faciendum hoc expreſſit in ſui memoriam. Docti ſacris inſtitutis, panem, vinum in ſalutis cõſecramus hoſtiam. Dogma datur chriſtianis, quòd in carnem tranſit panis, ⁊ vinum in ſanguinem. Quod nõ capis, quod non vides, animoſa firmat fides, pręter rerum ordinem. Sub diuerſis ſpeciebus, ſignis tantum, ⁊ non rebus, latent res eximię. Caro cibus, ſanguis potus: manet Chriſtus tamen totus ſub vtráque ſpecie. A ſumente non conciſus, non con-

confractus, nō diuiſus: integer
accipitur. Sumit vnus, ſumūt
mille: quantuʒ iſti, tantuʒ ille: nec
ſumptus cōſumitur. Sumunt
boni, ſumūt mali: ſorte tamen in-
ęquali, vitę vel interitus. Mors
eſt malis, vita bonis: vide, paris
ſumptionis quā ſit diſpar exitus.
Fracto demū ſacramēto, ne va
cilles: ſed memento, tantum eſſe
ſub fragmento, quantum toto
tegitur. Nulla rei fit ſciſſura: ſi-
gni tantum fit fractura: qua nec
ſtatus, nec ſtatura ſignati minui-
tur. Ecce panis angelorum fa-
ctus cibus viatoruʒ: verè panis
filiorū, non mittendus canibus.
In figuris pręſignatur, cum I-
ſaac immolatur: agnus paſchę
deputatur, datur manna patri-
bus. Bone paſtor, panis vere,
Ieſu noſtri miſerere: tu nos pa-
ſce, nos tuere: tu nos bona fac vi
dere in terra viuentiuʒ. Tu qui
cuncta ſcis ⁊ vales: qui nos pa-
ſcis hic mortales: tuos ibi com-
menſales, cohęredes ⁊ ſodales
fac ſanctorū ciuiū. Amen. Alľa.
Seq. ſancti euang. ſm Ioannē.

Io. 6. In illo tē-
pore: Di-
xit Ieſus turbis
Iudęorum. Ca
ro mea, verè eſt
cibus: ⁊ ſanguis
me⁹ verè eſt po-
tus. Qui mādu
cat meaʒ carnē,
⁊ bibit meum ſanguinem, in me
manet, ⁊ ego in illo. Sicut miſit
me viuēs pater, ⁊ ego viuo pro-
pter patrem, ⁊ qui mādụcat me,
⁊ ipſe viuet propter me. Hic eſt
panis qui de cęlo deſcendit. Nō
ſicut manducauerunt patres ve-
ſtri manna, ⁊ mortui ſunt. Qui
manducat hunc panem, viuet in
ęternum. Credo. Offertoriū.
Sacerdotes domini incenſum leui. 21
⁊ panes offerunt deo: ⁊ ideo ſan
cti erunt deo ſuo, ⁊ nō polluent
nomen eius, alleluia. Secreta.
Eccleſię tuę, q̄s dn̄e, vnita-
tis ⁊ pacis propitius dona
concede: quę ſub oblatis mune-
ribus myſticè deſignantur. Per
dominuʒ. Pręfatio. Quia per
incarnati. Et dicitur per totam
octauā. fol. iii. Cōio. Quotieſ- 1. co. 11
cunq; manducabitis panē hūc,
⁊ calicē bibetis, mortem domini
annunciabitis, donec veniat: ita-
que quicunq; manducauerit pa
nem, ⁊ biberit caliceʒ domini in-
dignè, reus erit corporis, ⁊ ſan-
guinis dn̄i, alleluia. Poſtcōio.
Fac nos, quęſumus domi-
ne, diuinitatis tuę ſempiter
na fruitione repleri: quaʒ p̄cioſi
corporis ⁊ ſanguinis tui tempo-
ralis perceptio pręfigurat. Qui
viuis ⁊ regnas cum deo patre.
¶ Infra octauam non fit de ali-
quo ſancto, niſi fuerit duplex: in
die octauę nō fit niſi de feſto S.
Ioannis Baptiſtę, ⁊ ſanctorum
apoſtolorum Petri ⁊ Pauli, ſi
occurrat: ⁊ tunc fit de feſto cum
commemoratione octauę. Se-
cunda oratio infra octauam, de
ſancta Maria. Concede. ter-
tia Eccleſię. vel pro Papa.

¶ Dñica ij. poſt Pētec. q̄ eſt infra octauā Corporis Chŕi. Intr.

pſal. 17 F Actus eſt dñs protector me⁹: ⁊ eduxit me i latitudinez: ſaluū me fecit: qm̄ voluit me. Ps. Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū meū, ⁊ refugium meum, ⁊ liberator meus. ℣. Gloria pa. Oratio.

S Ancti nominis tui domine timorē pariter ⁊ amorē fac nos habere perpetuum: quia nunquā tua gubernatione deſtituis, quos in ſoliditate tuę dilectionis inſtituis. Per do. Deinde fit commemoratio de octaua corporis Chriſti tantuz. Deus qui nobis. vt ſupra. folio 152.

Lctō epiſtolę beati Joānis apl'i.

1. c. 3 C Hariſſimi: nolite mirari, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus, quoniaz tranſlati ſumus de morte ad vitā: qm̄ diligimus fratres. Qui nō diligit: manet in morte. Omnis qui odit fratrem ſuū: homicida eſt. Et ſcitis, quoniā omnis homicida non habet vitā ęternaz in ſe manentem. In hoc cognouimus charitatē dei, qm̄ ille pro nobis animā ſuaz poſuit: ⁊ nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit ſubſtantiam huius mundi, ⁊ viderit fratrem ſuum neceſſitatē habere, ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neqz lingua: ſed opere ⁊ veritate. Gradu. Ad dominuz cum tribularer, clamaui, ⁊ exaudiuit me. ℣. Domine, libera animam meam à labijs iniquis, ⁊ à lingua doloſa. Alleluia, all'a. ℣. Dñe deus in te ſperaui, ſaluū me fac ex omnibus perſequētibus me, ⁊ libera me, all'a. pſa. 119

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

I N illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo quidam fecit cęnā magnam: ⁊ vocauit multos. Et miſit ſeruuz ſuum hora cęnę dicere inuitatis vt venirēt: quia iam parata ſunt omnia. Et cęperunt omnes ſimul excuſare. Primus dixit ei. Villā emi: ⁊ neceſſe habeo exire, ⁊ videre illam. Rogo te, habe me excuſatum. Et alter dixit. Juga boum emi quinque: ⁊ eo probare illa. Rogo te, habe me excuſatū. Et ali⁹ dixit. Uxorem duxi: ⁊ ideo nō poſſum venire. Et reuerſus ſeruus nunciauit hęc domino ſuo. Tūc iratus paterfamilias, dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles, ⁊ cęcos ⁊ claudos introduc huc. Et ait ſeruus. Domine factū eſt vt imperaſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait dñs ſeruo. Exi in vias ⁊ ſepes: ⁊ compelle intrare, vt impleatur domus mea. Dico autez vobis, quod nemo virorũ illorum qui vocati ſunt, guſtabit cęnaz meā. c. 14

Credo. Offert. Domine conuertere, ⁊ eripe animaz meam: ſaluū me fac propter miſericordiam tuam. pſal. 6 Secreta.

Obla-

OBlatio nos, quęſumus domine, tuo nomini dicanda purificet: ⁊ de die in diem ad cęleſtis vitę transferat actionem. Per dominum no. Cõmunio.

pſal. 12 Cantabo domino, q bona tribuit mihi: ⁊ pſallam nomini domini altiſſimi. Poſtcommunio.

SUmptis muneribꝰ ſacris, quęſumus domine, vt cuz frequentatione myſterij, creſcat noſtrę ſalutis effectus. Per do.

¶ Dominica tertia poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 24 REſpice in me, ⁊ miſerere mei domine: qm̃ vnicꝰ, ⁊ pauper ſum ego: vide humilitatẽ meã ⁊ laborez meũ: ⁊ dimitte oĩa peccata mea deuſ meꝰ. Pſ. Ad te dñe leuaui animã meam: deus meus in te cõfido, non erubeſcam. ℣. Gloria pa. Oratio.

PRotector in te ſperantiuz deus, ſine quo nihil eſt validum, nihil ſanctuz: multiplica ſuper nos miſericordiam tuam: vt te rectore, te duce, ſic trãſeamus per bona temporalia, vt nõ amittamus ęterna. Per dominum. A cunctiſ noſ. vt in dominica j. poſt Pentecoſten. folio 151.

Lctõ epiſtolę beati Petri apl'i. c.5

CHariſſimi: Humiliamini ſub potenti manu Dei, vt voſ exaltet in tempore viſitationis. Omnem ſolicitudinem veſtram proijcientes in eum: quoniam ipſi eſt cura de vobis. Sobrij eſtote, ⁊ vigilate: q2 aduerſariuſ veſter diabolus, tanquã leo rugiens, circuit quęrens quem deuoret. Cui reſiſtite forteſ in fide: ſcientes eandem paſſionem ei quę in mũdo eſt, veſtrę fraternitati fieri. Deus autem omnis gratię, qui vocauit nos in ęternam ſuam gloriaz in Chriſto Jeſu, modicũ paſſos ipſe perficiet, cõfirmabit, ſolidabitq3. Ipſi gloria, ⁊ imperium in ſecula ſeculorum. Amẽ. Grad. pſal. 54 Iacta cogitatum tuum in dño: ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dum clamarem ad dominum, exaudiuit vocez meã ab his, qui appropinquant mihi. pſal. 7 Alla, alla. ℣. Deus iuſtus, fortis, ⁊ patiens, nunquid iraſcetur per ſingulos dies: alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam. c.15.

IN illo tẽpore: Erant appropinquantes ad Jeſuz publicani ⁊ peccatores, vt audirẽt illũ. Et murmurabant phariſęi ⁊ ſcribę, dicentes. Quia hic peccatores recipit, ⁊ manducat cum illis. Et ait ad illos parabolam iſtam, dicens. Quiſ ex vobis homo qui habet centum oues: ⁊, ſi perdiderit vnam ex illis, nonne dimittit nonagintanouem in deſerto, ⁊ vadit ad illam quę perierat, donec inueniat illam: Et cuz inuenerit eam, imponit in humeros ſuos gaudens: ⁊ veniẽs domum,

mũ, cõuocat amicos ⁊ vicinos, dicens illis. Congratulamini mihi, quia inueni ouem meam que perierat. Dico vobis, quod ita gaudium erit in celo ſuper vno peccatore penitentiam agente, quam ſupra nonagintanouez iuſtis, qui non indigent penitẽtia. Aut que mulier habens drachmas decem: ſi perdiderit drachmam vnã: nonne accendit lucernam, ⁊ euerrit domum, ⁊ querit diligenter, donec inueniat eam? Et cum inuenerit, cõuocat amicas ⁊ vicinas, dicens. Cõgratulamini mihi: q̄r inueni drachmaz quam perdideram. Ita, dico vobis, gaudium erit corã angelis dei ſuper vno peccatore penitentiam agente. Credo. Offerto.

pſal. 9 Sperent in te omnes, qui nouerunt nomen tuum domine: quoniam non derelinquis querẽtes te: pſallite domino, qui habitat in Sion: quoniam nõ eſt oblitus orationez pauperum. Secreta.

Reſpice, queſum⁹ domine, munera ſupplicantis eccleſie: ⁊ ſaluti credentium perpetua ſanctificatione ſumẽda cõcede. Per dominuz no. Exaudi nos deus. vt in j. dñica. Comunio.

luc. 15 Dico vobis, gaudium eſt angelis dei ſuper vno peccatore penitentiam agente. Poſtcõmunio.

Sancta tua dñe nos ſumpta viuificent: ⁊ miſericordie ſempiterne preparent expiatos. Per dominum no. Mundet ⁊ muniat. vt in dominica j.

¶ Dñica iiij. poſt Pẽtec. Intr.

Dominus illuminatio mea, ⁊ ſal⁹ mea: quez timebo? dñs defenſor vite mee: a quo trepidabo? qui tribulãt me inimici mei, ipſi infirmati ſunt, ⁊ ceciderunt. Ps. Si conſiſtãt aduerſum me caſtra, nõ timebit cor meum. ℣. Gloria pa. Oratio. pſal 26

Da nobis, q̄s dñe, vt ⁊ mũdi curſus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: ⁊ eccleſia tua tranquilla deuotione letetur. Per do. A cunctis. vt in dominica j. poſt Pentecoſten. fo. 151.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Exiſtimo, quod non ſunt condigne paſſiones huius temporis, ad futuraz gloriam, que reuelabitur in nobis. Nam expectatio creature, reuelationem filiorum dei expectat. Vanitati eniz creatura ſubiecta eſt, non volens, ſed propter eum qui ſubiecit eam in ſpe: q̄r ⁊ ipſa creatura liberabitur a ſeruitute corruptionis, in libertatem glorie filiorũ dei. Scimus enim, quod omnis creatura ingemiſcit ⁊ parturit vſque adhuc. Non ſolum autez illa, ſed ⁊ nosipſi primitias ſpiritus habentes, ⁊ ipſi intra nos gemimus, adoptionem filioruz dei expectantes, redemptionẽ corporis noſtri: In Chriſto Jeſu domino noſtro. Grad. ca.

Propitius eſto domine peccatis noſtris: nequando dicant pſa. 78
gen-

gentes, vbi eſt deus eorum? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter, ꝛ propter honorem nominis tui domine libera nos. Alleluia, alleluia. ℣. Deus, qui ſedes ſuper thronum, ꝛ iudicas equitatem, eſto refugium pauperum in tribulatione, alleluia.

Seq. ſancti euang. ſcḋm Lucam.

a. 5

In illo tépore. Cū turbe irruerēt i Jeſum, vt audirēt verbū dei: ꝛ ipſe ſtabat ſec⁹ ſtagnū Geneſareth. Et vidit duas naues ſtātes ſecus ſtagnū. Piſcatores aūt deſcēderāt, ꝛ lauabāt retia. Aſcēdens aūt in vnā nauim que erat Simonis, rogauit eū, à terra reducere puſillū. Et ſedens, docebat de nauicula turbas. Ut autē ceſſauit loqui, dixit ad Simonē. Duc in altū, ꝛ laxate retia veſtra in capturā. Et reſpondens Simon, dixit illi. Preceptor, per totam noctem laborantes, nihil cépimus: in verbo aūt tuo laxabo rete. Et cū hoc feciſſent, concluſerunt piſcium multitudinem copioſam. Rumpebatur autē rete eorum. Et annuerunt ſocijs, qui erant in alia naui: vt venirent, ꝛ adiuuarent eos. Et venerunt, ꝛ impleuerunt ambas nauiculas: ita vt penè mergerentur. Quod cū videret Simon Petrus, procidit ad genua Jeſu, dicens. Exi à me, q: homo peccator ſum dñe. Stupor enī circundéderat eū, ꝛ omnes qui cū illo erāt, in captura piſciū quā céperant. Similiter aūt ꝛ Jacobum ꝛ Joannē filios Zebedei, qui erant ſocij Simonis. Et ait ad Simonem Jeſus. Noli timere: ex hoc iā eris homines capiēs. Et ſubductis ad terram nauibus, relictis omnibus ſecuti ſunt eū. Credo. Offert.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: ne- psal. 12
quando dicat inimicus meus, p̄ualui aduerſus eum. Secreta.

Oblationibus nr̄is, q̄s dñe, placare ſuſceptis: ꝛ ad te noſtras etiam rebelles compelle propitius voluntates. Per do. Exaudi n. vt in j. dñica. Cōio.

Dñs firmamentū meum, ꝛ refu- psal. 17
gium meum, ꝛ liberator meus, adiutor meus. Poſtcōmunio.

Myſteria nos dñe, q̄s, ſumpta purificēt: ꝛ ſuo munere tueātur. Per do. Mundet ꝛ muniat. vt in prima Dominica.

¶ Dñica v. poſt Pētec. Intro.

Exaudi domine psal. 26
vocē meā, qua clamaui ad te: adiutor meus eſto, ne derelinquas me: neque deſpicias me deus ſalutaris meus. Ps. Dñs illuminatio mea, ꝛ ſalus mea: quem timebo? ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui diligentibus te bona inuiſibilia p̄paraſti, infunde cordib⁹ noſtris tui amoris effectum: vt te in omnibus ꝛ

ſuper omnia diligentes: promiſ-
ſiones tuas, que omne deſideriũ
ſuperant, conſequamur. Per d.
A cunctis nos. vt in dominica
prima poſt Pentecoſten. fo.151.
Lctõ epiſtole beati Petri apli.
1. c.3 Chariſſimi: Omnes vna-
nimes in oratione eſtote,
compatiẽtes, fraternitatis ama-
tores, miſericordes, modeſti, hu-
miles. Nõ reddentes malũ pro
malo, nec maledictum pro male-
dicto, ſed è contrario, benedicen
tes: quia in hoc vocati eſtis, vt
benedictionem hereditate poſ-
ſideatis. Qui enim vult vitã di-
ligere, ⁊ dies videre bonos, coér
ceat linguam ſuam à malo, ⁊ la-
bia eius ne loquantur dolum.
Declinet à malo, ⁊ faciat bonũ,
inquirat pacem, ⁊ ſequatur eam.
Quia oculi domini ſuper iuſtos:
⁊ aures eius in preces eorum.
Vultus autem domini ſuper fa-
cientes mala. Et quis eſt, qui vo
bis noceat, ſi boni emulatores
fuéritis? Sed ⁊ ſiquid patimini
propter iuſtitiam, beati. Timo-
rem autem eorũ ne timueritis,
vt non conturbémini. Dominũ
autem Jeſum Chriſtum ſanctifi
cate in cordibus veſtris. Grad.
Protector noſter aſpice deus,
⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣.
pſal. Domine deus virtutum exaudi
83. preces ſeruorum tuorum. Alle-
pſal. luia, all'a. ℣. Domine in virtute
28. tua letabitur rex: ⁊ ſuper ſaluta-
re tuum exultabit vehementer,
alleluia. Sequentia ſancti euan-
gelij ſecundum Mattheum.

In illo tẽ- ca.5
pore: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Amẽ
dico vobis: niſi
abundauerit iu-
ſtitia vr̃a plus q̃
ſcribarũ ⁊ pha-
riſeorũ, non in-
trabitis i regnũ celorũ. Audiſtis,
q2 dictũ eſt antiquis. Non occi-
des: qui aũt occiderit, reus erit
iudicio. Ego autẽ dico vobis:
q2 omnis qui iraſcitur fratri ſuo,
reus erit iudicio. Qui autẽ dixe-
rit fratri ſuo, raca: reus erit con-
cilio. Qui autem dixerit fatue, re
us erit gehẽne ignis. Si ergo of-
fers munus tuũ ad altare, ⁊ ibi re-
cordatus fueris q2 frater tu9 ha-
bet aliqd aduerſum te: relinque
ibi munus tuũ ante altare, ⁊ va-
de prius reconciliari fratri tuo:
⁊ tunc veniens offeres munus
tuum. Credo. Offer. Benedi pſal
cam dominũ, qui tribuit mihi in- 15.
tellectũ, prouidebã deũ in cõſpe-
ctu meo ſemp: quoniã à dextris
eſt mihi, ne cõmouear. Secreta.
Propitiare domine ſuppli-
cationibus noſtris: ⁊ has
oblationes famulorum, famula-
rumque tuarum benignus aſſu-
me: vt, quod ſinguli obtulerunt
ad honorem nominis tui, cun-
ctis proficiat ad ſalutẽ. Per do.
Exaudi nos. vt in j. dominica.
Communio. Unam petij à do- pſal
mino, hanc requiram: vt inhabi- 26.
tem in domo domini omnibus
diebus vite mee. Poſtcõio.
Quos

QVos domine cęleſti dono ſatiaſti: pręſta quęſumus: vt a noſtris mundemur occultis: ⁊ ab hoſtium liberemur inſidijs. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū filiū tuum. Mundet ⁊ muniat. vt in prima Dominica.

¶ Dominica ſexta poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 27 DOminus fortitudo plebis ſuę: ⁊ protector ſalutarium Chriſti ſui eſt: ſaluū fac populum tuum domine, ⁊ benedic hęreditati tuę, ⁊ rege eos vſque in ſeculum. ps. Ad te domine clamabo: deus meus ne ſileas a me: nequando taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacum. ℣. Gloria pa. Oratio.

DEus virtutum, cuius eſt totū, qđ eſt optimū, inſere pectoribus noſtris amorem tui nominis: ⁊ pręſta in nobis religionis augmentum: vt quę ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio, quę ſunt nutrita, cuſtodias. Per dominum no. A cunctis. vt in dñica j. poſt Pētec. fo. 151. Lctō epl'e bti Pauli apli ad Roman.

ca. 6 FRatres: Quicunque baptizati ſum⁹ in Chriſto Jeſu, in morte ipſius baptizati ſumus. Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem: vt quomodo ſurrexit Chriſtus a mortuis per gloriam patris, ita ⁊ nos i nouitate vitę ambulemus. Si enim complantati facti ſumus ſimilitudini mortis eius: ſimul ⁊ reſurrectionis erimus. Hoc ſcientes: q: vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt: vt deſtruatur corpus peccati, vt vltra nō ſeruiamus peccato. Qui enim mortuus eſt, iuſtificatus eſt a peccato. Si autem mortui ſumus cum Chriſto: credimus q: ſimul ēt viuemus cū illo. Scientes, q: Chr̄s reſurgens ex mortuis, iā nō moritur: mors illi vltra nō dominabit. Quod eniꝫ mortuus eſt, pctō mortuus eſt ſemel: quod aūt viuit, viuit deo. Jta ⁊ vos exiſtimate, vos mortuos q̄dē eſſe peccato: viuētes aūt deo in Chr̄o Jeſu dn̄o nr̄o. Gradu.

COnuertere dn̄e aliquantuluꝫ: pſal.
⁊ deprecare ſuper ſeruos tuos. 89
℣. Dn̄e refugium factus es nobis, a generatione in generationē. Alla, alleluia. ℣. Jn te dn̄e pſal.
ſperaui, non confundar in ęter- 30
nuꝫ: in iuſtitia tua libera me, ⁊ eripe me: inclina ad me aurē tuam: accelera: vt eripias me, alleluia.

Seq. ſancti euāg. ſm̄ Marcum.

JN illo tēpore. Cuꝫ turba multa eſſet cū Jeſu, nec haberēt quod mādu carēt: cōuocatis diſcipulis ſuis, ait illis. ca. 8
Miſereor ſup turbā: quia ecce iam triduo ſuſtinent me, nec habent quod manducent. Et, ſi dimiſero eos ieiunos in domuꝫ ſuam, deficient in

via. Quidaȝ enim ex eis de lõge
venerunt. Et reſponderunt ei
diſcipuli ſui. Unde iſtos poterit
quiſ hic ſaturare panibuſ in ſoli-
tudine? Et interrogauit eos.
Quot panes habetis? Qui dixe
runt. Septeȝ. Et pręcepit turbę
diſcumbere ſuper terraȝ. Et ac-
cipiens ſeptem panes, gratias
agens fregit, ꝛ dabat diſcipulis
ſuis, vt apponerent: ꝛ appoſue-
runt turbę. Et habebant piſci-
culos paucos: ꝛ ipſoſ benedixit
ꝛ iuſſit apponi. Et manducaue-
runt, ꝛ ſaturati ſunt. Et ſuſtule-
runt quod ſuperauerat de fra-
gmẽtis, ſeptem ſportas. Erant
aũt qui mãducauerãt, quaſi qua-
tuor millia: ꝛ dimiſit eos. C re-
pſal. do. Offer. P erfice greſſuſ me-
16. os in ſemitiſ tuiſ, vt non moueã-
tur veſtigia mea: iclina aurẽ tuã,
ꝛ exaudi verba mea: mirifica mi-
ſericordias tuas, q ſaluos facis
ſperantes in te domine. Secre.
P Ropitiare domine ſuppli-
cationibus noſtris: ꝛ has
populi tui oblationes benignus
aſſume: ꝛ vt nullius ſit irritum
votuȝ, nullius vacua poſtulatio,
pręſta quęſumus: vt, quod fide-
liter petimus, efficaciter conſe-
quamur. Per dominũ noſtruȝ.
Exaudi nos deus ſalutaris. vt
in prima Dominica. Cõmunio.
pſal. Circuibo, ꝛ immolabo in taber
26. naculo eius hoſtiaȝ iubilationiſ:
cantabo, ꝛ pſalmum dicam do-
mino. Poſtcommunio.
R Epleti ſumuſ domine mu-
neribus tuis: tribue quęſu
mus: vt eorum mundemur effe-
ctu, ꝛ muniamur auxilio. Per do
minum noſtrũ. M undet ꝛ mu-
niat noſ. vt in prima Dominica.

¶ Dominica ſeptima poſt Pen
tecoſten. Introitus.

O Mnes gentes pſal.
plaudite mani- 46.
bꝰ: iubilate deo
in voce exulta-
tionis. pſalmuſ.
Quoniaȝ domi-
nuſ excelſus, ter
ribilis, rex magnus ſuper omneȝ
terram. ℣. Gloria pa. Oratio.
D Eus, cuius prouidentia in
ſui diſpoſitione non fallit:
te ſupplices exoramus: vt noxia
cuncta ſubmoueas: ꝛ omnia no-
bis profutura cõcedas. Per do-
minuȝ no. A cunctis nos. vt in
j. dñica poſt Pẽtecoſten. fo. 151.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Romanos.
F Ratres: Humanum dico ca. 6
propter infirmitatẽ carnis
veſtrę. Sicut eniȝ exhibuiſtiſ mẽ
bra veſtra ſeruire immunditię ꝛ
iniqtati ad iniqtatẽ: ita ꝛ nũc ex-
hibete mẽbra veſtra ſeruire iuſti
tię, i ſanctificationẽ. Cũ eniȝ ſer
ui eſſetis peccati, liberi fuiſtis iu-
ſtitię. Quẽ ergo fructũ habuiſtiſ
tunc in illis, in quibus nũc erube
ſcitis? Naȝ finis illorũ, mors eſt.
Nũc vero liberati a peccato, ſer-
ui aũt facti deo, habetis fructuȝ
veſtrũ in ſanctificationem, fineȝ
vero vitam ęternaȝ. Stipendia
eniȝ peccati mors. Gratia auteȝ
dei, vita ęterna: in Chriſto Jeſu
domino

domino noſtro. Graduale.
pſal. 33. Venite filij, audite me: timorez domini docebo vos. ℣. Accedite ad eũ, ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtrę non confundentur. Alleluia, alleluia. ℣.
pſal. 46. Omnes gentes plaudite manibus, iubilate deo in voce exultationis, alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Matth.

Matth. 7 In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Attẽdite à falſis prophetis, qui veniunt ad vos in veſtimẽtis ouium, intrinſecus autẽ ſunt lupi rapaces. A fructibus eorũ, cognoſcetis eos. Nũquid colligunt de ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? Sic, omnis arbor bona bonos fructus facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non poteſt arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala, fructus bonos facere. Omnis arbor, quę non facit fructum bonum, excidetur, ⁊ in ignez mittetur. Igitur ex fructibus eorũ cognoſcetis eos. Non omnis qui dicit mihi, Domine domine, intrabit in regnuz cęlorum: ſed qui facit voluntatez patris mei qui in cęlis eſt, ipſe intrabit in regnuz cęlorum. Credo.

Dan. 3. Offertoriũ. Sicut in holocauſtis arietum ⁊ taurorum, ⁊ ſicut in millibus agnorum pinguium: ſic fiat ſacrificium noſtruz in conſpectu tuo hodie, vt placeat tibi, quia non eſt confuſio confidentibus in te domine. Secreta.

Deus, qui legalium differẽtiam hoſtiarum vnius ſacrificij perfectione ſanxiſti: accipe ſacrificium à deuotis tuis famulis: ⁊ pari benedictione, ſicut munera Abel, ſanctifica: vt, qđ ſinguli obtulerunt ad maieſtatis tuę honorẽ, cunctis proficiat ad ſalutẽ. Per d. Exaudi nos deꝰ. vt in j. Dominica. Communio.

Inclina aurem tuam, accelera, vt eruas me. pſal. 30. Poſtcommunio.

Tua nos domine medicinalis operatio, ⁊ à noſtris peruerſitatibus clemẽter expediat, ⁊ ad ea quę ſunt recta perducat. Per dominuz. Mundet ⁊ muniat, vt in prima Dominica.

¶ Dominica octaua poſt Pentecoſten. Introitus.

Suſcepimus deꝰ miſericordiã tuam in medio tẽpli tui: ſecundũ nomen tuuz deus, ita ⁊ laus tua in fines terrę: iuſtitia plena eſt dextera tua. pſal. 47. pſal. Magnus dominus, ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri, in monte ſancto eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Largire nobis, quęſumus domine, ſemper ſpiritũ cogitandi quę recta ſunt, propitius ⁊ agendi: vt, qui ſine te eſſe non poſſumus, ſecundũ te viuere valeamꝰ. Per do. A cunctis. vt in dñica j. poſt Pentecoſtẽ. fo. 151.

Lectio

Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Romanos.
ca. 8 FRatres. Debitores ſumꝰ:
nō carni, vt ſecundum car-
nem viuamus. Si enim ſecundū
carnem vixeritis: moriemini. Si
autem ſpiritu facta carnis mor-
tificaueritis: viuetis. Quicunqꝫ
enim ſpiritu dei aguntur: hi filij
dei ſunt. Nō enim accepiſtis ſpi-
ritum ſeruitutis iterum in timo-
re: ſed accepiſtis ſpiritum ado-
ptionis filiorum, in quo clama-
mus, Abba, pater. Ipſe eniꝫ ſpi-
ritus teſtimonium reddit ſpiri-
tui noſtro, quòd ſumus filij dei.
Si autem filij: ⁊ hęredes. Hęre-
des quidem dei: cohęredes au-
psal. tem Chriſti. Gradua. Eſto mi
30 hi in deū protectorem, ⁊ in locū
refugij, vt ſaluum me facias. ℣.
Deus in te ſperaui: dñe non con-
fundar in ęternum. Alleluia, al-
psal. leluia. ℣. Magnuſ dñs, ⁊ lauda-
47 bilis valde, in ciuitate dei noſtri,
in monte ſancto eius, alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

c. 16.

IN illo tē-
pore: Di-
xit Ieſus diſci-
pulis ſuis para-
bolaꝫ hác. Ho-
mo quidaꝫ erat
diueſ, qui habe-
bat villicū: ⁊ hic
diffamatus eſt
apud illum, quaſi diſſipaſſet bo-
na illius. Et vocauit illum, ⁊ ait
illi. Quid hoc audio de te? Red
de rationem villicationis tuę:
iam enim non poteris villicare.
Ait autē villicus infra ſe. Quid
faciam, quia dominus meus au-
fert à me villicationem? Fódere
non valeo: mendicare erubeſco.
Scio quid faciam: vt cum amo-
tus fuero à villicatione, recipiát
me in domos ſuas. Conuoca-
tis itaque ſingulis debitoribus
domini ſui, dicebat primo. Quā-
tum debes domino meo? At il-
le dixit. Centum cados olei. Di-
xitque illi. Accipe cautionem
tuam: ⁊ ſede cito, ⁊ ſcribe quin-
quaginta. Deinde alio dixit. Tu
vero quantum debes? Qui ait.
Centum coros tritici. Ait illi.
Accipe literas tuas, ⁊ ſcribe o-
ctoginta. Et laudauit dominuſ
villicum iniquitatis, qꝛ pruden-
ter feciſſet: quia filij huius ſeculi
prudentiores filijs lucis in gene-
ratione ſua ſunt. Et ego dico vo-
bis. Facite vobiſ amicoſ de ma-
móna iniquitatis: vt cum defe-
ceritis, recipiant vos in ęterna
tabernacula. Credo. Offert.
Populum humilem ſaluum fa- psal.
cies domine, ⁊ oculos ſuperbo- 17
rum humiliabis: quoniam quis
deus pręter te domine? Secre.
SUſcipe, quęſumus domi-
ne, munera: quę tibi de tua
largitate deferimꝰ: vt hęc ſacro-
ſancta myſteria, gratię tuę ope-
ráte virtute, ⁊ pręſentis vitę noſ
conuerſatione ſanctificent, ⁊ ad
gaudia ſempiterna perducant.
Per dominuꝫ noſtrum. Exau-
di nos deus. vt in Dominica j.
Communio. Guſtate, ⁊ vide- psal.
te, quoniam ſuauis eſt dñs: bea- 33
tus

tus vir qui ſperat in eo. Poſtcō.

SIt nobis domine reparatio mentis ⁊ corporis cęleſte myſterium: vt, cuius exequimur cultum, ſentiamus effectū. Per dominuʒ noſtrum. Mundet ⁊ muniat. vt in Dominica j.

¶ Dominica nona poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 53. ECce deus adiuuat me: ⁊ dominꝰ ſuſceptor eſt animę meę: auerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua diſperde illos ꝓtector meus domine. Pſ. Deus in nomine tuo ſaluum me fac: ⁊ in virtute tua libera me. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

PAteant aures miſericordię tuę domine precibus ſupplicantium: ⁊, vt petentibus deſiderata concedas, fac eos quę tibi ſunt placita poſtulare. Per dominum no. A cunctis nos. vt in dñica j. poſt Pentec. f. 151.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

ica. o. FRatres: Non ſimus cōcupiſcentes malorū, ſicut ⁊ illi cōcupierūt. Neqʒ idololatrę efficiamini, ſicut quidam ex ipſis, quemadmodū ſcriptū eſt. Sedit populus manducare ⁊ bibere, ⁊ ſurrexerunt ludere. Neqʒ fornicemur: ſicut quidā ex ipſis fornicati ſunt, ⁊ ceciderunt vna die viginti tria millia. Neqʒ tentemus Chriſtū: ſicut quidā eorū tētauerunt, ⁊ à ſerpentibus perierunt. Neqʒ murmuraueritis: ſicut quidam eorum murmurauerunt, ⁊ perierūt ab exterminatore. Hęc aūt omnia in figura cōtingebāt illis: ſcripta ſunt autem ad correptionē noſtrā, in quos fines ſeculorum deuenerunt. Itaqʒ qui ſe exiſtimat ſtare, videat ne cadat. Tentatio vos non apprehēdat, niſi humana. Fidelis autem deus eſt, q̄ non patietur vos tentari ſupra id quod poteſtis: ſed faciet cū tentatione etiam prouentum, vt poſſitis ſuſtinere. Grad.

DOmine dominus noſter quāʒ admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra. ℣. Quā eleuata eſt magnificentia tua ſup̄ cęlos. pſal. 8.
Alla, alla. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus, ⁊ ab inſurgētibus in me libera me, alleluia. pſal. 58.

Seq. ſancti euang. ſm̄ Lucam.

IN illo tēpore. Cuʒ appropinquaret Ieſus Hieruſalem, vidēs ciuitateʒ, fleuit ſuper illā, dicēs. c. 19. Quia ſi cognouiſſes, ⁊ tu: ⁊ quideʒ in hac die tua, quę ad pacē tibi. Nunc aūt abſcōdita ſunt ab oculis tuis. Quia veniēt dies in te: ⁊ circundabunt te inimici tui vallo: ⁊ circundabunt te, ⁊ coanguſtabunt te vndique: ⁊ ad terram proſternent te, ⁊ filios tuos qui in te ſunt: ⁊ non relinquent in te lapidem ſuper lapidem: eo quod non cognoueris

tempus

tempus viſitationis tuę. Et in-
greſſus in templum cępit eijcere
vendentes in illo ⁊ ementes, di-
cens illis. Scriptū eſt: q2 domus
mea domus orationis eſt. Uos
autem feciſtis illam ſpeluncaꝫ la-
tronū. Et erat docens quotidie
in tēplo. Credo. Offertoriuꝫ.
pſal. Iuſtitię domini rectę, lętifican-
18 tes corda, ⁊ iudicia eius dulciora
ſuper mel ⁊ fauum: nam ⁊ ſeruus
tuus cuſtodit ea. Secreta.

Concede nobis, quęſumus domine, hęc dignè frequētare myſteria: quia quoties hui9 hoſtię cōmemoratio celebratur, opus noſtrę redemptionis exercetur. Per do. Exaudi nos deus ſalutaris. vt in prima Dominica. Communio.
Io. Qui mandu-
6. cat meā carnem, ⁊ bibit meū ſan-
guineꝫ in me manet, ⁊ ego in eo,
dicit dominus. Poſtcōmunio.

Tui nobis, quęſumus domine, communio ſacramenti, ⁊ purificationem cōferat, ⁊ tribuat vnitateꝫ. Per do. Mundet ⁊ muniat. vt in prima dñica.

¶ Dominica decima poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 54 Dum clamarē ad dominum, exaudiuit voceꝫ meā ab his q appropinquant mihi: ⁊ humiliauit eos qui eſt ante ſęcula: ⁊ manet in ęternum: iacta cogitatum tuum in domino, ⁊ ipſe te enutriet. pſal's. Exaudi deus orationem meam: ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intende mihi, ⁊ exaudi me. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maximè ⁊ miſerando manifeſtas: multiplica ſuper nos gratiam tuam: vt, ad tua promiſſa currentes, cęleſtium bonorum facias eſſe conſortes. Per dominum noſtrum Ieſuꝫ. A cunctis nos. vt in dñica j. poſt Pentecoſten. fol. 151.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Scitis quoniam 1.C.
cum gentes eſſetis, ad ſimulacra muta prout ducebamini, euntes. Ideo notum vobis facio, quòd nemo in ſpiritu dei loquens: dicit anathēma Ieſu. Et nemo poteſt dicere, dominus Ieſus, niſi in Spiritu ſancto. Diuiſiones vero gratiarum ſunt, idē autem ſpiritus. Et diuiſiones miniſtrationum ſunt, idem autem dominus. Et diuiſiones operationum ſunt: idem vero deus, qui operatur omnia in omnibus. Unicuiqꝫ autem datur manifeſtatio ſpiritus, ad vtilitateꝫ. Alij quidem per ſpiritum datur ſermo ſapientię: alij auteꝫ ſermo ſcientię, ſecundum eundem ſpiritum. Alteri fides in eodem ſpiritu: alij gratia ſanitatum in vno ſpiritu: alij operatio virtutum: alij prophetia: alij diſcretio ſpirituum: alij genera linguarum: alij interpretatio ſermonum. Hęc autem omnia operatur vnus atque idem ſpiritus, diuidens ſingulis

pſal. 16 gulis prout vult. Grad. Cuſtodi me domine vt pupillam oculi: ſub vmbra alarum tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitatem. Alleluia, alleluia. ℣. Te decet hymnus deus in Sion: ⁊ tibi reddetur votum in Hieruſalem, alleluia.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

18. In illo tempore: Dixit Jeſus ad quoſdam qui in ſe confidebant tanquaꝫ iuſti, ⁊ aſpernabantur ceteros, parabolam iſtam. Duo homines aſcenderunt in tēplum vt orarent: vnus Phariſeus, ⁊ alter Publicanus. Phariſeus ſtās, hec apud ſe orabat. Deus, tibi gratias ago, quia non ſum ſicut ceteri hominum: raptores, iniuſti, adulteri: velut etiam hic Publicanus. Jeiuno bis in ſabbato: decimas do omniuꝫ que poſſideo. Et Publicanus a longe ſtans nolebat nec oculos ad celum leuare, ſed percutiebat pectus ſuum, dicens. Deus propitius eſto mihi peccatori. Amen dico vobis: deſcendit hic iuſtificatus in domum ſuam ab illo. Quia omnis qui ſe exaltat, humiliabit: ⁊ qui ſe humiliat, exaltabitur.

pſal. 24 Credo. Offertor. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido, nō erubeſcam: neqꝫ irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi qui te expectāt nō confundentur. Secr.

Tibi domine ſacrificia dicata reddātur: que ſic ad honorem nominis tui deferenda tribuiſti: vt eadem remedia fieri noſtra preſtares. Per dominuꝫ. Exaudi nos deus ſalutaris. vt in Dominica j. Communio.

Acceptabis ſacrificium iuſtitie, oblationes, ⁊ holocauſta, ſuper altare tuuꝫ, domine. pſal. 50 Poſtcōio.

Queſumus domine deus noſter: vt quos diuinis reparare non deſinis ſacramentis: tuis non deſtituas benignus auxilijs. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Mundet ⁊ muniat. vt in Dominica j.

¶ Dominica xj. poſt Pentecoſten. Introitus.

Deus in loco ſancto ſuo: deus, qui inhabitare facit vnanimes in domo: ipſe dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebi ſue. pſal. 67.

Ps. Exurgat deus, ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant, qui oderunt eum, a facie eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui abundantia pietatis tue, ⁊ merita ſupplicum excedis, ⁊ vota: effunde ſuper nos miſericordiam tuam: vt dimittas que cōſcientia metuit: ⁊ adijcias quod oratio non preſumit. Per dominum noſtrum.

Acun-

A cunctis nos. vt in dominica
pꝛima poſt Pentecoſten. fo.151.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Coꝛinthios.
1. ca. FRatres: Notum vobiſ fa
15 cio euangelium, quod pꝛę
dicaui vobis, quod ⁊ accepiſtis,
in quo ⁊ ſtatis, per quod ⁊ ſalua
mini: qua ratione pꝛędicauerim
vobis, ſi tenetis, niſi fruſtra cre
didiſtis. Tradidi enim vobis in
pꝛimis quod ⁊ accepi: quoniam
Chꝛiſtus moꝛtuus eſt pꝛo pecca
tis noſtris ſecunduʒ ſcripturas:
⁊ quia ſepultus eſt: ⁊ quia reſur
rexit tertia die, ſecunduʒ ſcriptu
ras: ⁊ quia viſus eſt Cephę: ⁊
poſt hoc, vndeciʒ. Deinde viſus
eſt pluſquam quingentis fratri
bus ſimul: ex quibus multi ma
nent vſque adhuc, quidam autē
doꝛmierūt. Deinde viſus eſt Ja
cobo: deinde Apoſtolis omni
bus. Nouiſſimè autem omniuʒ,
tanquaʒ aboꝛtiuo, viſus eſt ⁊ mi
hi. Ego enim ſum minimus apo
ſtoloꝛum: qui nō ſum dignus vo
cari Apoſtolus, quoniam perſe
cutus ſuʒ eccleſiam dei. Gꝛatia
autē dei, ſum id quod ſum: ⁊ grã
eius in me vacua nō fuit. Grad.
pſal. In deo ſperauit coꝛ meum, ⁊
27 adiutꝰ ſuʒ: ⁊ refloꝛuit caro mea:
⁊ ex voluntate mea confitebor il
li. ℣. Ad te domine clamaui: deꝰ
meus ne ſileaſ: ne diſcedas à me.
Alleluia, alleluia. ℣. Exultate
deo adiutoꝛi nr̃o: iubilate deo
Jacob: ſumite pſalmum iucun
dum cum cithara, alleluia.
Seq. ſancti euang. ſm̃ Marcuʒ.

IN illo tē ca.
poꝛe: Exi
ens Jeſus de fi
nibus Tyri ve
nit per Sidonē
ad mare Gali
lęę, inter medi
os fines Deca
poleos. Et ad
ducūt ei ſurduʒ ⁊ mutū: ⁊ depre
cabantur eū, vt imponat illi ma
num. Et appꝛehendens eum de
turba ſeoꝛſum, miſit digitos ſu
os in auriculas eius: ⁊ expuēs tē
tigit linguam eius. Et ſuſpiciēs
in cęluʒ, ingemuit: ⁊ ait illi. Ep
phetha, quod eſt, adaperire. Et
ſtatim apertę ſunt aures eius: ⁊
ſolutū eſt vinculuʒ linguę eius, ⁊
loquebatur recte. Et pꝛęcepit
illis, ne cui dicerent. Quantò au
tem eis pꝛęcipiebat, tanto ma
gis plus pꝛędicabant: ⁊ eò am
plius admirabantur, dicentes.
Bene omnia fecit, ⁊ ſurdos fe
cit audire, ⁊ mutos loqui. Cre
do in vnum deum. Offertoꝛiū.
Exaltabo te domine, quoniam pſa
ſuſcepiſti me: nec delectaſti ini 29
micos meos ſuper me: domine
clamaui ad te, ⁊ ſanaſti me. Sec.
REſpice, domine, quęſumꝰ,
ad noſtram pꝛopitiuſ ſerui
tutem: vt, quod offerimus, ſit
tibi munus acceptum: ⁊ ſit no
ſtrę fragilitatis ſubſidium. Per
dominum noſtrum Jeſum Chꝛi
ſtum filium. Exaudi nos deus.
vt in Dominica j. Communio.
Honoꝛa dominum de tua ſub pro
ſtantia, ⁊ de pꝛimitijs frugum 3.
tua

tuarum: ⁊ implebuntur areę tuę
ſaturitate, ⁊ vino torcularia re-
dundabunt. Poſtcommunio.
SEntiamus, quęſumus do
mine, tui pceptione ſacra-
menti ſubſidium mētis ⁊ corpo-
ris: vt in vtroque ſaluati, cęleſtis
remedij plenitudine glorięmur.
Per dominum no. Mundet ⁊
muniat. vt in prima Dominica.
¶ Dominica xij. poſt Pente-
coſten. Introitus.
pſal. 69. DEus in adiuto-
rium meū inten
de: domine ad
adiuuandū me
feſtina, confun-
dātur ⁊ reuereā
tur inimici mei
qui quęrūt animam meam. ps.
Auertantur retrorſum ⁊ erube-
ſcant, qui volunt mihi mala. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
OMnipotens ⁊ miſericors
deus: de cuius munere ve-
nit, vt tibi à fidelibus tuis digne
⁊ laudabiliter ſeruiatur: tribue
nobis quęſumus: vt ad promiſ-
ſiones tuas, ſine offenſione cur-
ramus. Per dominū noſtrum.
A cunctis. vt in dominica pri-
ma poſt Pentecoſten. folio 151.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.
2c.3 FRatres: Fiduciam talem
habemus per Chriſtū ad
deum: non quòd ſufficientes ſi-
mus cogitare aliquid à nobis,
quaſi ex nobis: ſed ſufficientia
noſtra ex deo eſt. Qui ⁊ idoneos
nos fecit miniſtros noui teſtamē
ti: non litera, ſed ſpiritu. Litera
enim occidit: ſpiritus autē viui-
ficat. Quòd ſi miniſtratio mor-
tis literis deformata in lapidi-
bus, fuit in gloria, ita vt nō poſ-
ſent intēdere filij Iſrael in faciē
Moyſi, propter gloriam vultus
eius, quę euacuatur: quomodo
non magis miniſtratio ſpiritus
erit in gloria? Nā ſi miniſtratio
damnationis in gloria eſt, multo
magis abundat miniſterium iu-
ſtitię in gloria. Grad. Benedi- pſal. 33
cā dñm in omni tēpore: ſemper
laus eius in ore meo. ℣. In dño
laudabiť anima mea: audiāt mā-
ſueti, ⁊ lętentur. Alleluia, alła.
℣. Domine deus ſalutis meę, in pſal. 87
die clamaui ⁊ nocte corā te, alła.
Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

IN illo tē- C. 10.
pore. Di-
xit Ieſus diſci-
pulis ſuis. Bea
ti oculi, qui vi-
dēt quę vos vi-
detis. Dico e-
nim vobis, ꝙ
multi pphetę ⁊
reges voluerūt videre quę vos
videtis, ⁊ non viderunt, ⁊ audi-
re quę auditis, ⁊ non audierunt.
Et ecce, qdā legiſperitus ſurre-
xit tentans illū, ⁊ dicens. Magi-
ſter, quid faciendo vitam ęternā
poſſidebo? At ille dixit ad eum.
In lege quid ſcriptū eſt? Quo-
modo legis? Ille reſpondens,
dixit. Diliges dominum deum
tuum ex toto corde tuo, ⁊ ex to-
ta anima tua, ⁊ ex omnibus viri-
bus

bus tuis, ⁊ ex omni mente tua: ⁊ proximum tuum ſicut teipſum. Dixitque illi. Recte reſpōdiſti: hoc fac, ⁊ viues. Ille autem volens iuſtificare ſeipſum, dixit ad Ieſum. Et quis eſt meus proximus? Suſcipiens autē Ieſus, dixit. Homo quidam deſcendebat ab Hieruſalem in Iericho, ⁊ incidit in latrones, qui etiā deſpoliauerunt eum, ⁊ plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. Accidit autē, vt ſacerdos quidā deſcenderet eadē via: ⁊ viſo illo pręterijt. Similiter ⁊ leuita, cum eſſet ſecus locum, ⁊ videret eū, pertranſijt. Samaritanus autē quidam iter faciens, venit ſecus eum: ⁊ videns eum, miſericordia motus eſt. Et appropians, alligauit vulnera eius, infundens oleum, ⁊ vinū: ⁊ imponens illū in iumentum ſuū, duxit in ſtabulum, ⁊ curā eius egit. Et altera die protulit duos denarios, ⁊ dedit ſtabulario, ⁊ ait. Curā illius habe: ⁊ quodcunq; ſupererogaueris, ego cum rediero, reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus fuiſſe illi qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miſericordiam in illum. Et ait illi Ieſus. Uade, ⁊ tu fac ſimiliter. Credo. Offertorium.

Ex. 32 Precatus eſt Moyſes in conſpectu Domini Dei ſui, ⁊ dixit: quare domine iraſceris in populo tuo? parce irę animę tuę: memento Abrahā, Iſaac, ⁊ Iacob, quibus iuraſti dare terram fluētem lac ⁊ mel: ⁊ placatus eſt dominus de malignitate, quam dixit facere populo ſuo. Secreta.

Hoſtias, q̄s dn̄e, propitius intende, quas ſacris altaribus exhibemus: vt nobis indulgentiam largiendo, tuo nomini dent honorem. Per dominum noſtrum. Exaudi nos deus. vt in Dominica j. Communio.

pſa. 103 De fructu operum tuorum domine ſatiabitur terra, vt educas panem de terra, ⁊ vinū lętificet cor hominis: vt exhilaret faciē in oleo, ⁊ panis cor hominis confirmet. Poſtcommunio.

Viuificet nos, q̄s dn̄e, huius participatio ſancta myſterij: ⁊ pariter nobis expiationem tribuat, ⁊ munimen. Per dominum noſtrum. Mundet, ⁊ muniat. vt in prima Dominica.

¶ Dominica xiij. poſt Pentecoſten. Introitus.

pſa. 73 Reſpice domine in teſtamentum tuum, ⁊ animas pauperum tuorum ne derelinquas in finem: exurge domine, ⁊ iudica cauſam tuam: ⁊ ne obliuiſcaris voces quęrentium te. Ps. Ut quid deus repuliſti in finem: iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcuę tuę? ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: da nobis fidei, ſpei, ⁊ charitatis augmentum: ⁊, vt mereamur aſſequi quod promittis, fac nos amare quod pręcipis. Per

Per dominum noſtrum Ieſum
Chriſtum filium tuum. Qui tecum.
A cunctis nos queſumus. vt in
prima Dominica poſt penteco.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Galatas.
c.3. FRatres: Abrahe dicte ſũt
promiſſiones: ⁊ ſemini eiꝰ.
Nõ dicit, Et ſeminibus, quaſi in
multis: ſed quaſi in vno, Et ſemi
ni tuo, qui eſt Chriſtus. Hoc au
tez dico, teſtamentum confirma
tũ a deo: que poſt quadringen-
tos ⁊ triginta annos facta eſt
lex, non irritum facit ad euacuan
dam promiſſionem. Nam ſi ex le
ge hereditas, iam non ex promiſ-
ſione. Abrahe autem per repro-
miſſionem donauit deus. Quid
igitur lex? Propter tranſgreſſio
nem poſita eſt, donec veniret ſe-
mẽ cui promiſerat: ordinata per
angelos in manu mediatoris.
Mediator autem, vnius non eſt:
deus autem vnus eſt. Lex ergo
aduerſus promiſſa dei? Abſit.
Si enim data eſſet lex que poſſet
viuificare: vere ex lege eſſet iuſti
tia. Sed concluſit ſcriptura om-
nia ſub peccato, vt promiſſio ex
fide Ieſu Chriſti daretur credẽ-
ſal. tibus. Gradua. Reſpice domi
3. ne in teſtamentũ tuum: ⁊ animas
pauperum tuorum ne obliuiſca
ris in finem. ℣. Exurge domine,
⁊ iudica cauſaz tuaz: memor eſto
opprobrij ſeruoruz tuorum. Al
leluia, alleluia. ℣. Domine refu-
gium factus es nobis a genera-
tione in generationem, alleluia.
Sequen. S. euange. ſm Lucã.

IN illo tem c.17.
pore: Duz
iret Ieſꝰ in Hie
ruſalem, tranſi-
bat per mediaz
Samariam, ⁊
Galileam. Et
cum ingredere-
tur quoddam
caſtellũ, occurrerunt ei decẽ viri
leproſi. Qui ſteterũt a longe: ⁊ le
uauerunt vocem dicentes. Ieſu
preceptor, miſerere noſtri. Quos
vt vidit, dixit. Ite, oſtendite vos
ſacerdotibus. Et factum eſt: dũ
irent, mundati ſunt. Unus autez
ex illis, vt vidit quia mundatus
eſt, regreſſus eſt, cũ magna voce
magnificans deum: ⁊ cecidit in
faciem ante pedes eius, gratias
agens. Et hic erat Samaritanꝰ.
Reſpondens autem Ieſus, di-
xit. Nonne decem mundati ſunt?
⁊ nouez vbi ſunt? Non eſt inuen
tus qui rediret, ⁊ daret gloriam
deo, niſi hic alienigena. Et ait il
li. Surge, vade: quia fides tua te
ſaluum fecit. Credo. Offerto-
rium. In te ſperaui domine, di pſal.
xi, tu es deus meus, in manibus 30.
tuis tempora mea. Secreta.
PRopitiare, queſumus do
mine, populo tuo, propitia
re muneribus: vt hac oblatione
placatus, ⁊ indulgentiã nobis tri
buas, ⁊ poſtulata cõcedas. Per
dominum noſtrũ. Exaudi nos.
Cõmunio. Panem de celo dedi
ſti nobis dñe habentem omne de
lectamentum, ⁊ omnem ſaporez Sa.
ſuauitatis. Poſtcommunio. 10

Sumptis dñe cęleſtib⁹ ſacramentis, ad redẽptionis ęternę, quęſumus, proficiamus augmentū. Per do. Mūdet ⁊.

¶ Dominica xiiij. poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 83. Protector noſter aſpice deus, ⁊ reſpice in faciem Chriſti tui: quia melior eſt dies vna in atrijs tuis ſuꝑ millia. Pſal. Quã dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiſcit, ⁊ deficit anima mea in atria dñi. ℣. Gloria p. Oratio.

Cuſtodi, quęſumus domine, eccleſiam tuam propitiatione perpetua: ⁊ quia ſine te labitur humana mortalitas, tuis ſemꝑ auxilijs ⁊ abſtrahatur à noxijs, ⁊ ad ſalutaria dirigatur. Per dominum. A cunctis nos. vt in prima Dñica poſt penteco.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Galatas.

ca. 5. Fratres: Spiritu ambulate, ⁊ deſideria carnis non perficietis. Caro enim concupiſcit aduerſus ſpiritum: ſpiritus autem aduerſus carnem. Hęc enim ſibi inuicẽ aduerſantur: vt non quęcunque vultis, illa faciatis. Quod ſi ſpiritu ducimini: nõ eſtis ſub lege. Manifeſta autem ſunt opera carnis, quę ſunt, fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum ſeruitus, veneficia, inimicitię, cõtẽtiones, ęmulationes, irę, rixę, diſſenſiones, ſectę, inuidię, homicidia, ebrietates, comeſſationes, ⁊ his ſimilia. Quę prędico vobis, ſicut prędixi: quoniam qui talia agunt: regnū dei non cõſequentur. Fructus autem ſpiritus eſt, charitas, gaudium, pax, patientia, longanimitas, bonitas, benignitas, mãſuetudo, fides, modeſtia, continentia, caſtitas. Aduerſus huiuſmodi non eſt lex. Qui autẽ ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixerunt cū vitijs, ⁊ concupiſcentijs.

Gradua. Bonum eſt confidere
in domino, quàm confidere in homine. pſal 117. ℣. Bonū eſt ſperare in domino, quàm ſperare in principibus. Alleluia, alleluia. ℣. Veni
te exultemus domino: iubilemus pſal 94.
deo ſalutari noſtro, alleluia.

Sequen. S. euang. ſcḋm Matth.

In illo tpe: ca. 6
Dixit Ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duobus dominis ſeruire. Aut enim vnū odio habebit, ⁊ alterum diliget: aut vnum ſuſtinebit, alterum contemnet. Non poteſtis deo ſeruire, ⁊ mammonę. Ideo dico vobis: ne ſoliciti ſitis animę veſtrę quid manducetis, neque corpori veſtro quid induamini. Nonne anima plus eſt, quam eſca? ⁊ corpus plus, quam veſtimentum? Reſpicite volatilia cęli, quoniam non ſerunt, neque metunt, neque cõgregant in horrea: ⁊ pater veſter cęleſtis paſcit illa. Nonne

Nonne vos magis pluris eſtiſ illis? Quis autem veſtrum cogitans, poteſt adijcere ad ſtaturaꝫ ſuam cubitum vnum? Et de veſtimento quid ſoliciti eſtis? Conſiderate lilia agri quomodo creſcunt: non laborant, neqꝫ nent. Dico autem vobis, quoniaꝫ nec Salomon in omni gloria ſua coopertus eſt ſicut vnum ex iſtis. Si autem fęnum agri, quod hodie eſt, ⁊ cras in clibanum mittitur, deus ſic veſtit: quãto magis vos modicę fidei? Nolite ergo ſoliciti eſſe, dicentes. Quid manducabimuſ? aut qd bibemus? aut quo operiemur? Hęc eniꝫ omnia gẽtes inquirũt. Scit eniꝫ pater veſter cęleſtis, qꝛ his omnibus indigetis. Quęrite ergo primum regnũ dei ⁊ iuſtitiaꝫ eius: ⁊ hęc oĩa adijcientur vobis. Credo. Offerto.
pſal. 33. Immittit angelus domini in circuitu timentiũ eum, ⁊ eripiet eos: guſtate, ⁊ videte, quoniam ſuauis eſt dominus. Secr.

Concede nobis, quęſumuſ domine, vt hęc hoſtia ſalutariſ, ⁊ noſtrorũ fiat purgatio delictorum, ⁊ tuę propitiatio poteſtatis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: qui. Exaudi nos. Communio.

mat. 6. Primum quęrite regnum dei: ⁊ omnia adijcientur vobis, dicit dominus. Poſtcommunio.

Purificent ſemper, ⁊ muniant tua ſacramenta nos deus: ⁊ ad perpetuę ducant ſaluationis effectum. Per dominum. Mundet ⁊ muniat nos.

M. N. R.

¶ Dominica xv. poſt Pentecoſten. Introitus.

Inclina dñe aureꝫ tuaꝫ ad me, ⁊ exaudi me: ſaluũ fac ſeruum tuũ deus meuſ ſperanteꝫ in te: miſerere mihi Domine, quoniam ad te clamaui tota die. pſal. Pſalmus. Lętifica animam ſerui tui: quia ad tę domine animam meaꝫ leuaui. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oratio.

Eccleſiam tuaꝫ domine miſeratio cõtinuata mundet ⁊ muniat: ⁊, quia ſine te non poteſt ſalua conſiſtere, tuo ſemper munere gubernetur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊ regnat. A cunctis noſ quęſumuſ. vt in dñica j. poſt Pẽteco. f. 151.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Galatas.

Fratreſ: Si ſpiritu viuim⁹: ſpiritu ⁊ ambulemus. Non ca. 5 & 6. efficiamur inanis glorię cupidi, inuicem prouocantes, inuicem inuidentes. Fratres, ⁊ ſi pręoccupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos, qui ſpirituales eſtis, huiuſmodi inſtruite in ſpiritu lenitatis: conſiderans teipſum, ne ⁊ tu tenteris. Alter alterius onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legem Chriſti. Nam ſiquis exiſtimat ſe aliquid eſſe, cũ nihil ſit, ipſe ſe ſeducit. Opus autem ſuum probet vnuſquiſque: ⁊ ſic, in ſemetipſo tantum gloriã habebit, ⁊ non in altero. Unuſ-

quiſque enim onus ſuum portabit. Communicet autem is qui catechizatur verbo, ei qui ſe catechizat, in omnibus bonis. Nolite errare. Deus non irridetur. Quę enim ſeminauerit homo: hęc ⁊ metet. Quoniam qui ſeminat in carne ſua: de carne ⁊ metet corruptionem. Qui autem ſeminat in ſpiritu: de ſpiritu metet vitam ęternam. Bonum autem facientes, non deficiamus: tempore enim ſuo metemus, non deficientes. Ergo, dum tempus habemus, operemur bonū ad omnes: maxime autem ad domeſti-
pſal. 91. cos fidei. Graduale. Bonū eſt confiteri dño: ⁊ pſallere nomini tuo, altiſſime. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiā tuam, ⁊ veritatem tuam per noctem. Alleluia, alleluia. ℣. Quoniam deus magnus, dñs, ⁊ rex magnꝰ ſuper omnem terram, alleluia.

Sequen. S. euange. ſm Lucā.

ca. 7 In illo tēpore: Ibat Jeſus in ciuitatē quę vocatur Naim: ⁊ ibant cū illo diſcipuli eiꝰ, ⁊ turba copioſa. Cū autē appropinquaret portę ciuitatis: ecce defūctus efferebatur, filius vnicꝰ matri ſuę: ⁊ hęc vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidiſſet dominus, miſericordia motus ſuper eam, dixit illi. Noli flere. Et acceſſit, ⁊ tetigit loculum. Hi autē qui portabāt, ſteterunt. Et ait. Adoleſcens, tibi dico, ſurge. Et reſedit q erat mortuus, ⁊ cępit loqui. Et dedit illum matri ſuę. Accepit autem omnes timor: ⁊ magnificabant deū, dicentes. Qꝛ propheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ qꝛ deus viſitauit plebem ſuam. Credo.

Offert. Expectans expectaui dominum, ⁊ reſpexit me: ⁊ exau- pſal. 39
diuit deprecationem meā, ⁊ immiſit in os meum canticum nouum, hymnū deo noſtro. Secr. Tua nos domine ſacramenta cuſtodiant: ⁊ contra diabolicos ſemper tueantur incurſus. Per dominum noſtrum. Exaudi nos deꝰ. Communio. Panis, quem ego dedero, caro Jo. 6.
mea eſt pro ſeculi vita. Poſtcō. Mentes noſtras ⁊ corpora poſſideat, quęſumus domine, doni cęleſtis operatio: vt non noſter ſenſus in nobis, ſed iugiter eius preueniat effectus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſt. Mūdet, ⁊ muniat nos.

¶ Dominica xvj. poſt Pentecoſten. Introitus.

Miſerere mei domine, quoniam ad te pſal. 85.
clamaui tota die: qꝛ tu domine ſuauis ac mitis es, ⁊ copioſus in miſericordia omnibus inuocantibus te. Pſalmꝰ. Inclina domine aurem tuā mihi, ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper ſum ego. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio. Tua

Tua nos, quęſumꝰ domine,
gratia ſemꝑ pręueniat, ⁊ ſe
quatur: ac bonis operibꝰ iugiter
pręſtet eſſe intētos. Per. A cun
ctis. vt in j. Dñica poſt penteco.
folio.151. Lectio epiſtolę beati
ca.3. Pauli Apoſtoli ad Epheſios.
Fratres: Obſecro vos, ne
deficiatis in tribulationibꝰ
meis pro vobis, quę eſt gloria ve
ſtra. Huius rei gratia, flecto gē
nua mea ad patrē dñi noſtri Je
ſu Chriſti, ex quo omnis paterni
tas in cęlis ⁊ ī terra nominatur:
vt det vobis ſecundum diuitias
glorię ſuę, virtutē, corroborari
per ſpiritū eius in interiori homi
ne: habitare Chriſtum per fidē
in cordibus veſtris: in charitate
radicati ⁊ fundati, vt poſſitis cō
prehendere cum omnibus ſan
ctis, quę ſit latitudo, longitudo,
ſublimitas, ⁊ profundum: ſcire
etiam ſupereminentem ſcientię
charitatem Chriſti, vt impleami
ni in omnem plenitudinem Dei.
Ei aūt, qui potens eſt omnia fa
cere ſuperabūdāter quā petimꝰ
aut intelligimus, ſecundum vir
tutem quę operatur in nobis:
ipſi gloria in eccleſia, ⁊ in Chriſto
Jeſu in omnes generationes ſe
culi ſeculorum. Amen. Gradu.
pſal. Timebunt gentes nomen tuū
101. domine: ⁊ omnes reges terrę
gloriam tuam. ℣. Quoniam ę
dificauit Dominus Sion: ⁊ vi
debitur in maieſtate ſua. Alle
pſal. luia, alleluia. ℣. Cantate Domi
no canticum nouum: quia mira
97. bilia fecit Dominus, alleluia.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

In illo tē c.14.
pore. Cū
intraret Jeſus
in domū cuiuſ
dam principis
phariſęorū ſab
bato manduca
re panem: ⁊ ip
ſi obſeruabant
eum. Et ecce, homo quidam hy
dropicus erat ante illum. Et re
ſpōdens Jeſus dixit ad legiſperi
tos ⁊ phariſęos dicens. Si licet
ſabbato curare? At illi tacuerūt.
Ipſe vero apprehenſum ſanauit
eum: ac dimiſit. Et reſpōdēs ad
illos, dixit. Cuius veſtrū aſinus
aut bos in puteū cadet: ⁊ nō cōti
nuo extrahet illū die ſabbati? Et
non poterant ad hęc reſpondere
illi. Dicebat autē ⁊ ad inuitatos
parabolā, intendens quomodo
primos accubitꝰ eligerēt, dicens
ad illos. Cum inuitatus fueris
ad nuptias, nō diſcumbas in pri
mo loco, ne forte honoratior te
ſit inuitatus ab illo: ⁊ veniens is
qui te ⁊ illum vocauit, dicat tibi:
Da huic locum: ⁊ tūc incipias cū
rubore nouiſſimum locum tene
re. Sed cum vocatus fueris, va
de, ⁊ recumbe in nouiſſimo loco:
vt cum venerit qui te inuitauit,
dicat tibi. Amice, aſcende ſupe
rius. Tunc erit tibi gloria coram
ſimul diſcumbentibus. Quia o
mnis qui ſe exaltat, humiliabitur:
⁊ qui ſe humiliat, exaltabitur.
Credo. Offertorium.
Domine in auxilium meum re pſal.
39.

ſpice: confundantur, ꝛ reuereantur qui quęrunt animam meam, vt auferant eam: domine in auxilium meum reſpice. Secreta.

MUnda nos, quęſumus domine, ſacrificij pręſentis effectu: ꝛ perfice miſeratus in nobis, vt eius mereamur eſſe participes. Per dominum noſtrum.

pſal. 70. Exaudi nos. Comunio. Domine memorabor iuſtitię tuę ſoli⁹: deus docuiſti me a iuuentute mea: ꝛ vſque in ſenectā ꝛ ſenium, deus ne derelinquas me. Poſtc.

PUrifica, quęſum⁹ domine, mentes noſtras benignus, ꝛ renoua cęleſtibus ſacramentis: vt conſequenter ꝛ corporum pręſens pariter ꝛ futurum capiam⁹ auxilium. Per dominū noſtrū. Mūdet ꝛ muniat nos quęſum.

¶ Dominica xvij. poſt Pentecoſten. Introitus.

pſal. 118. IUſtus es domine, ꝛ rectum iudiciū tuum: fac cum ſeruo tuo ſecundum miſericordiā tuā. ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſancto. Oratio.

DA, quęſumus domine, populo tuo diabolica vitare contagia: ꝛ te ſolum deum pura mente ſectari. Per. A cunctis. vt i dñica prima poſt Pēte. f. 151.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

ca. 4 FRatres: Obſecro vos ego vinctus in domino: vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis, cum omni humilitate, ꝛ manſuetudine, cum patientia, ſupportantes inuicem in charitate, ſoliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis. Unum corpus, ꝛ vnus ſpiritus: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtrę. Unus dominus, vna fides, vnum baptiſma. Unus de⁹ ꝛ pater omniū, qui eſt ſuper omnes, ꝛ per omnia, ꝛ in omnib⁹ nobis. Qui eſt benedictus in ſęcula ſęculorum. Amen. Gradus.

pſal 32. Beata gens, cuius eſt dominus deus eorū: populus, quē elegit dñs in hęreditatem ſibi. ℣. Verbo domini cęli firmati ſunt, ꝛ ſpiritu oris eius omnis virtus eorū.

pſal 101. Alleluia, alleluia. ℣. Dñe exaudi orationē meam: ꝛ clamor meus ad te perueniat, alleluia.

Sequen. S. euang. ſm Matth.

C. 22. IN illo tēpore: Acceſſerunt ad Jeſum phariſei: ꝛ interrogauit eū vnus ex eis legis doctor, tentans eū. Magiſter, qđ eſt mandatū magnū in lege? Ait illi Jeſus. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo, ꝛ ex tota aīa tua, ꝛ ex tota mente tua. Hoc eſt maximum, ꝛ primū mādatū. Secūdū autē ſimile eſt huic. Diliges proximum tuum ſicut teipſum. Jn his duobus mandatis vniuerſa lex pendet, ꝛ prophetę. Congregatis

gatis autem phariſeis, interro-
gauit eos Jeſus, dicens. Quid
vobis videtur de Chꝛiſto? Cu-
ius filius eſt? Dicunt ei. Dauid.
Ait illis. Quomodo ergo Da-
uid in ſpiritu vocat eum domi-
num, dicens, Dixit dominus do-
mino meo, ſede a dextris meis,
donec ponam inimicos tuos ſca
bellum pedum tuoꝛum. Si ergo
Dauid vocat eum dominũ: quo
modo filius eius eſt? Et nemo
poterat reſpondere ei verbum:
neque auſus fuit quiſquam ex il-
la die eum amplius interrogare.
Da- Credo. Offertoꝛium. Oraui
niel.9. dominum deum meum ego Da-
niel, dicens: exaudi domine pꝛe-
ces ſerui tui: illumina faciem tuã
ſuper ſanctuarium tuum: ⁊ pꝛo-
pitius intende populuʒ iſtum, ſu
per quem inuocatum eſt nomen
tuum, deus. Secreta.

Maieſtatē tuã domine ſup-
pliciter depꝛecamur: vt
hęc ſancta quę gerimus, ⁊ a pꝛę-
teritis delictis nos exuat, ⁊ futu-
ris. Per dominum noſtrum Je-
ſum Chꝛiſtum fi. Exaudi nos.
pſal. Communio. Vouete, ⁊ reddi-
75. te domino deo veſtro omnes, q
in circuitu eius affertis munera:
terribili, ⁊ ei qui aufert ſpiritum
pꝛincipuʒ, terribili apud omnes
reges terrę. Poſtcommunio.

Sanctificationibus tuis om
nipotens deus, ⁊ vitia no-
ſtra curentur, ⁊ remedia nobis
ęterna pꝛoueniant. Per domi-
num noſtrum Jeſum Chꝛiſtum.
Mundet ⁊ muniat nos quęſu.
M. N. R.

Feria iiij. Quatuoꝛ tẽpoꝛum
Septembꝛis. Statio ad ſanctaʒ
Mariam Maioꝛem. Introitus.

Exultate deo adiu- pſal.
toꝛi noſtro, iubila- 80.
te Deo Jacob: ſu-
mite pſalmum iu-
cundum cuʒ citha
ra: canite initium
menſis tuba, quia pꝛęceptum in
Jſrael eſt, ⁊ iudiciuʒ deo Jacob.
Pſalmus. Teſtimonium in Jo-
ſeph poſuit illud, cum exiret de
terra Aegypti: linguam quam
non nouerat, audiuit. ℣. Gloꝛia
patri, ⁊ fil. dicto Kyrie eleiſon.
dicitur Oremus. Flectamus
genua. Reſponſoꝛiuʒ. Leuate.

Miſericoꝛdię tuę remedijs,
quęſumus domine, fragili
tas noſtra ſubſiſtat: vt, quę ſua
conditione atteritur, tua clemen
tia reparetur. Per dominum n.

Lectio Amos pꝛophetę.

Hęc dicit dñs deus. Ecce ca.9.
dies veniunt: ⁊ compꝛehen
det aratoꝛ meſſoꝛem, ⁊ calcatoꝛ
vuę mittentem ſemen: ⁊ ſtilla-
bunt montes dulcedinem, ⁊ om
nes colles culti erunt. Et conuer
tam captiuitatem populi mei
Jſrael: ⁊ ędificabunt ciuitates
deſertas, ⁊ inhabitabunt: ⁊ plan
tabunt vineas, ⁊ bibent vinum
earum: ⁊ facient hoꝛtos, ⁊ come
dent fructus eoꝛum. Et planta-
bo eos ſuper humuʒ ſuam: ⁊ non
euellam eos vltra de terra ſua,
quam dedi eis, dicit dominus
omnipotens. Graduale.
Quis ſicut dñs deus nr̃, qui in pſal.
112.

altiſ habitat: ⁊ hūmilia reſpicit in
cęlo ⁊ in terra? ℣. Suſcitās à ter-
ra inopem: ⁊ de ſtercore erigens
pauperem. Hic dicitur Dñs vo
biſcū. ſine Flectamus. Oratio.

PRęſta, quęſumus domine,
familię tuę ſupplicanti: vt
dum à cibis corporalibus ſe ab-
ſtinet, à vitijs quoque mente ieiu
net. Per dominum. A cunctis.
vt i dñica j. poſt Pēte. f. 151. Ter
tia ad libitū. Lectio libri Eſdrę.

Ne- IN diebus illis: Congrega-
he. tus eſt omnis populus qua
vel 2 ſi vir vnus ad plateam quę eſt an
eſd. te portam aquarum: ⁊ dixerunt
ca. 8 Eſdrę ſcribę, vt afferret librum
legis Moyſi, quā pręceperat do-
minus Iſraeli. Attulit ergo Eſ-
dras ſacerdos legem corā multi-
tudine virorū ac mulierū, cūctiſ
que ꝗ poterant intelligere, in die
prima mēſis ſeptimi. Et legit in
eo aperte in platea quę erat ante
portam aquarum, de mane vſqꝫ
ad mediam diem in conſpectu vi
rorum ac mulierum, ⁊ ſapientiū.
Et aures omnis populi erant e-
rectę ad librum. Stetit autē Eſ-
dras ſcriba ſuper gradum ligne-
um, quem fecerat ad loquendū:
⁊ ſteterunt leuitę iuxta eum. Et
aperuit Eſdras librum corā om-
ni populo. Et benedixit Eſdras
domino Deo voce magna. Et
reſpōdit omnis populus, Amē,
amen: eleuans manus ſuas. Et
incuruati ſunt: ⁊ adorauerūt de-
um proni in terram. Porro leui
tę ſilentium faciebant in populo
ad audiendam legem: populus
aūt ſtabat in gradu ſuo. Et lege-
runt in libro legis dei diſtincte: ⁊
appoſite ad intelligendū. Dixit
aūt Nehemias, ⁊ Eſdras ſacer-
dos ⁊ ſcriba, ⁊ leuitę interpretan
tes vniuerſo populo. Dies ſācti
ficatus eſt dño deo noſtro: noli-
te lugere, ⁊ nolite flere. Et dixit
eis. Ite, ⁊ comedite pinguia, ⁊ bi
bite mulſum, ⁊ mittite partes eiſ
ꝗ nō ꝑparauerūt ſibi: qꝛ ſctūs di
es dñi eſt, ⁊ nolite ꝯtriſtari. Gau
dium etenim domini eſt fortitu-
do nřa. Grad. Beata gēs, cuius pſal.
eſt dñs, deus eorū: populus, quē 32.
elegit dñs in hereditatē ſibi. ℣.
Verbo dñi cęli firmati ſunt: ⁊ ſpi
ritu oris eius ois virtus eorum.
Sequen. S. euang. ſm Marcū.

IN illo tē- ca. 9
pore: Re-
ſpondens vnus
de turba, dixit
ad Ieſuȝ. Ma-
giſter attuli filiū
meū ad te habē
tē ſpiritum mu-
tū: ꝗ vbicunque
eū apprehēderit, allidit eū, ⁊ ſpu-
mat, ⁊ ſtridet dētibus, ⁊ areſcit:
⁊ dixi diſcipulis tuis vt eijcerent
illum, ⁊ nō potuerūt. Qui reſpō-
dens eis, dixit. O generatio icre
dula, quādiu apud vos ero? quā
diu vos patiar? afferte illum ad
me. Et attulerūt eū. Et cū vidiſ
ſet illū, ſtatiȝ ſpiritus cōturbauit
eū: ⁊ eliſus in terrā, volutabatur
ſpumās. Et interrogauit patrem
eius. Quātuȝ tēporis eſt, ex quo
ei hoc accidit? At ille ait. Ab īfan
tia: ⁊

tia: ⁊ frequenter eum in ignem ⁊ in aquam miſit, vt euꝫ perderet. Sed ſiquid poteſ, adiuua nos miſertus noſtri. Jeſus autẽ ait illi. Si poteſ credere, omnia poſſibilia ſunt credenti. Et cõtinuo exclamans pater pueri, cum lacrymiſ aiebat. Credo domine: adiuua incredulitatem meam. Et cũ videret Jeſus concurrentẽ turbam, comminatus eſt ſpiritui immundo, dicens illi. Surde ⁊ mute ſpiritus, ego pręcipio tibi, exi ab eo: ⁊ amplius ne introeas in eum. Et exclamanſ, ⁊ multuꝫ diſcerpens eum: exijt ab eo: ⁊ factꝰ eſt ſicut mortuus, ita vt multi dicerent, quia mortuus eſt. Jeſus autem tenens manum eius, eleuauit eum: ⁊ ſurrexit. Et cum introiſſet in domum, diſcipuli eius ſecreto interrogabant eũ. Quare nos non potuimus eijcere illuꝫ? Et dixit illis. Hoc genus in nullo poteſt exire, niſi in oratione ⁊ ieiunio. Offert. Meditabor in mandatis tuis quę dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mandata tua quę dilexi. Secre.

Haec hoſtia, quęſumus domine, emundet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificium celebrandũ, ſubditoruꝫ tibi corpora, mentesque ſanctificet. Per dominum. Exaudi. Communio. Comedite pinguia, ⁊ bibite mulſum: ⁊ mittite partes eis qui non prępa rauerunt ſibi: ſanctus enim dies domini eſt, nolite cõtriſtari: gaudium etenim domini eſt fortitudo noſtra. Poſtcommunio.

Sumentes domine dona cęleſtia, ſuppliciter deprecamur: vt quę ſedula ſeruitute donante te gerimus, dignis ſenſibꝰ tuo munere capiamus. Per dominũ noſtrũ. Mundet ⁊ muniat.

¶ Feria vj. Quatuor temporũ Septembriſ. Statio ad ſanctoſ Duodecim apoſtolos. Introit.

Laetetur cor quę- pſal.
rentium dominũ: 104.
quęrite dominuꝫ, ⁊ confirmamini: quęrite facieꝫ eius ſemper. Pſalmꝰ. Confitemini domino, ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt, obſeruationes ſacras annua deuotione recolentes, ⁊ corpore tibi placeamus, ⁊ mẽte. Per do. A cũctiſ. vt in Dñica j. poſt Pente. f.151.

Lectio Oſeę prophetę.

Haec dicit dominus deus: C.14.
Conuertere Jſrael ad dominum deum tuum: quoniã corruiſti in iniquitate tua. Tollite vobiſcuꝫ verba: ⁊ conuertimini ad dominum, ⁊ dicite ei. Omnẽ aufer iniquitatem, ⁊ accipe bonum: ⁊ reddemus vitulos labiorum noſtrorum. Aſſur non ſaluabit nos, ſuper equos non aſcendemus: nec dicemus vltra, dij noſtri opera manuum noſtrarũ: quia eius qui in te eſt, miſereberis pupili. Sanabo contritiones eorum, diligam eos ſpontanee

neē: qꝛ auerſus eſt furoꝛ meus ab
eis. Ero quaſi ros Iſrael, germi
nabit quaſi lilium: ⁊ erūpet radix
eius, vt Libani. Ibunt rami eiꝰ,
⁊ erit quaſi oliua gloꝛia eius: ⁊ o
doꝛ eius, vt Libani. Conuerten
tur ſedētes in vmbꝛa eius: viuēt
tritico, ⁊ germinabunt quaſi vi
nea: memoꝛiale eius ſicut vinum
Libani. Ephꝛaim, qd mihi vltra
idola? Ego exaudiā, ⁊ dirigā eū,
ego vt abietē virentē: ex me fru
ctus tuꝰ inuētus eſt. Quis ſapiēs?
⁊ intelliget iſta? intelligēs, ⁊ ſciet
hęc? quia rectę vię dñi, ⁊ iuſti am
bulabunt in eis: pꝛęuaricatoꝛes
vero coꝛruent in eis. Gradua.
pſal. Conuertere dñe aliquantulꝫ,
89. ⁊ depꝛecare ſuper ſeruos tuos.
℣. Dñe refugiū factus es nobis,
a generatione in generationem.
Sequen. S. euang. ſm Lucam.

ca.7.

In illo tpe: Rogabat Ieſuꝫ qdā pha
riſęus, vt mādu
caret cū illo. Et
ingreſſus domū
phariſei, diſcu
buit. Et ecce
mulier, quę erat
i ciuitate peccatrix, vt cognouit,
ꝙ Ieſus accubuit in domo pha
riſei, attulit alabaſtruꝫ vnguenti:
⁊ ſtans retro ſecus pedes eius,
lacrymis cępit rigare pedes eius:
⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊
oſculabatur pedes eius: ⁊ vn
guento vngebat. Uidens auteꝫ
phariſęus qui vocauerat euꝫ, ait
intra ſe, dicens. Hic, ſi eſſet pꝛo
pheta, ſciret vtique, quę ⁊ qualis
eſſet mulier quę tangit eum, quia
peccatrix eſt. Et reſpondens Ie
ſus, dixit ad illuꝫ. Simon, habeo
tibi aliqd dicere. At ille ait. Ma
giſter, dic. Duo debitoꝛes erant
cuidā fęneratoꝛi: vnus debebat
denarios quingentos, ⁊ alius qn
quaginta. Non habentibus illis
vnde redderēt, donauit vtriſqꝫ.
Quis ergo eū plus diligit? Re
ſpōdens Simon, dixit. Aeſtimo
qꝛ is cui plus donauit. At ille di
xit ei. Recte iudicaſti. Et cōuer
ſus ad mulierem, dixit Simoni.
Uides hanc mulierem? intraui
in domum tuam. Aquam pedi
bus meis non dediſti: hęc auteꝫ
lacrymis rigauit pedes meos, ⁊
capillis ſuis terſit. Oſculuꝫ mihi
non dediſti: hęc autem ex quo in
trauit, nō ceſſauit oſculari pedes
meos. Oleo caput meū nō vnxi
ſti: hęc auteꝫ vnguento vnxit pe
des meos. Pꝛopter quod dico
tibi. Remittūtur ei peccata mul
ta, quoniam dilexit multuꝫ. Cui
autem minus dimittitur, minus
diligit. Dixit autem ad illaꝫ. Re
mittūtur tibi peccata tua. Et cę
perunt qui ſimul accumbebant,
dicere intra ſe. Quis eſt hic, qui
etiā peccata dimittit? Dixit autē
ad mulierem. Fides tua te ſaluā
fecit: vade in pace. Offertoꝛiuꝫ.
Benedic anima mea domino: ⁊ pſa
noli obliuiſci omnes retributio 120.
nes eius: ⁊ renouabitur ſicut a
quilę iuuentus tua. Secreta.
Accepta tibi ſint, dñe, quę
ſumus, noſtri dona ieiunij:
quę

que ꝛ expiādo nos tua gratia dignos efficiāt, ꝛ ad ſempiterna ꝓmiſſa perducant. Per d. Exaudi nos queſumus do. Commu-
pſal. nio. Aufer a me opprobrium ꝛ
118. contemptum: qꝛ mandata tua exquiſiui dñe: nam teſtimonia tua, meditatio mea eſt. Poſtcōio.

Queſumus omnipotens deus: vt de perceptis muneribus gratias exhibentes, beneficia potioꝛa ſumamus. Per dominum noſ. Mūdet ꝛ muniat.

¶ Sabbato Quatuoꝛ tempoꝛ Septē. Sta. ad S. Petrū. Int.

pſal. 94. Venite adoꝛemus deū, ꝛ procidamꝰ ante dominū: ploremus ante eum, qui fecit nos: quia ipſe eſt dominus deus noſter. Pſalmus Venite exultemus domino, iubilemus deo ſalutari noſtro. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Dicto Kyrie eleiſon, dicitur Oꝛemus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus; qui per continentiā ſalutarem ꝛ coꝛpoꝛibus mederis ꝛ mentibus: maieſtatem tuā ſupplices exoꝛamus: vt pia ieiunantiū depꝛecatione placatus, ꝛ preſentia nobis ſubſidia tribuas, ꝛ futura. Per dominum noſtrum.

Lectio libꝛi Leuitici.

c. 23. In diebus illis: Locutus eſt dominus ad Moyſen dicens. Decimo die menſis huius ſeptimi, dies expiationū erit celeberrimus, ꝛ vocabitur ſanctus: affligetis qꝫ animas veſtras in eo, ꝛ offeretis holocauſtū domino. Omne opus ſeruile nō facietis in tēpoꝛe diei huius: qꝛ dies propitiationis eſt, vt propitietur vobis dñs deus veſter. Oīs anima que afflicta non fuerit die hac, peribit de populis ſuis: ꝛ que operis quippiam fecerit, delebo eam de populo ſuo. Nihil ergo operis facietis in eo: legitimum ſempiternum erit vobis in cunctis generationibus ꝛ habitationibus veſtris: ſabbatum requietionis eſt: affligetis que animas veſtras die nono menſis: a veſpera vſqꝫ ad veſperum celebꝛabitis ſabbata veſtra: Dicit dominus omnipotens. Grad.

Propitius eſto domine peccatis noſtris: nequando dicant gē- pſal. 78.
tes, Ubi eſt deus eoꝛū? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ꝛ propter honoꝛem nominis tui domine libera nos. Oꝛemus. Flectamꝰ gen. ℟. Le. Oratio.

DA nobis, queſumus omnipotens deus: vt ieiunando tua gratia ſatiemur, ꝛ abſtinendo cunctis efficiamur hoſtibus foꝛtioꝛes. Per dominum noſt.

Lectio libꝛi Leuitici.

In diebus illis: Locutꝰ eſt c. 23.
dñs ad Moyſen, dicēs. A q̄ntodecimo die menſis ſeptimi qñ congregaueritis oēs fructus terre veſtre, celebꝛabitis ferias dñi ſeptem diebus. Die pꝛimo, ꝛ die octauo erit ſabbatum, ideſt, requies. Sumetis que vobis die pꝛimo fructus arboꝛis pulcherrime,

rimę, ſpatulaſque palmarum, ⁊
ramos ligni denſarum frondiuꝫ,
⁊ ſalices de torrente, ⁊ lętabimi-
ni coram domino deo veſtro: ce-
lebrabitisque ſollemnitatẽ eius
ſeptem diebus per annum. Le
gitimum ſempiternuꝫ erit in ge-
nerationibus veſtris. Menſe ſe
ptimo feſta celebrabitis, ⁊ habi
tabitis in vmbraculis ſeptẽ die-
bus. Omnis qui de genere Iſra
el eſt, manebit in tabernaculis:
vt diſcant poſteri veſtri, quod in
tabernaculiſ habitare fecerim fi-
lios Iſrael, cum educerẽ eos de
terra Aegypti, Ego dñs de⁹ ve
ſter. Gradua. Protector no-
pſal. 83. ſter aſpice deus: ⁊ reſpice ſuper
ſeruos tuos. ℣. Domine deus
virtutum exaudi preces ſeruorũ
tuorum. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

TUere, qs dñe, familiã tuaꝫ:
vt ſalutis ęternę remedia,
quę te inſpirante requirimus, te
largiente conſequamur. Per d.

Lectio Michęę prophetę.

ca. 7. DOmine deus noſter, paſce
populum tuũ in virga tua,
gregeꝫ hęreditatis tuę, habitan-
tes ſolos in ſaltu, iuxta dies anti
quos. Uidebunt gentes, ⁊ con-
fundentur ſup omni fortitudine
ſua. Quis deus ſimilis tui, q au-
fers iniquitatem, ⁊ transferſ pec
catum reliquiarum hęreditatis
tuę? Non immittet vltra furorẽ
ſuum, qm̃ volens miſericordiam
eſt. Reuertetur, ⁊ miſerebitur
noſtri. Deponet iniqtates nr̃as:
⁊ proijciet in profundum maris
oĩa peccata noſtra. Dabiſ verita
tem Iacob, miſericordiaꝫ Abra
ham, quę iuraſti patribuſ noſtriſ
a diebus antiquis: dñe deus no-
ſter. Grad. Conuertere domi pſal 89.
ne aliquãtulũ: ⁊ deprecare ſuper
ſeruos tuos. ℣. Dñe refugiũ fa-
ctus es nobis, a generatione in
generationẽ. Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Orõ.

PReſta, quęſumuſ domine,
ſic nos ab epulis carnalib⁹
abſtinere: vt a vitijs irruentibuſ
pariter ieiunemus. Per domi.

Lectio Zacharię prophetę.

IN diebus illis: Factum eſt ca. 8
verbum domini ad me, di-
cens. Hęc dicit dñſ deus exerci-
tuum. Sicut cogitaui vt affligе-
rem voſ, cum ad iracundiam me
prouocaſſent patres veſtri, ⁊ nõ
ſum miſertuſ: ſic conuerſus cogi
taui in diebus iſtis, vt benefaciã
domui Iuda ⁊ Ieruſaleꝫ: nolite
timere. Hęc ſũt ergo verba quę
facietis. Loquimini veritatem
vnuſquiſqꝫ cũ proximo ſuo. Ue-
ritatẽ, ⁊ iudiciũ pacis iudicate in
portis veſtris. Et vnuſquiſque,
malũ contra amicũ ſuuꝫ ne cogi-
tetis in cordibus veſtris, ⁊ iura-
mentũ mẽdax ne diligatis. Om-
nia enim hęc ſunt, quę odi, dicit
dñs. Et factũ eſt verbũ domini
exercituum ad me, dicẽſ. Hęc di
cit dominus exercituũ. Ieiuniũ
quarti, ⁊ ieiuniuꝫ quinti, ⁊ ieiuni-
um ſeptimi, ⁊ ieiuniũ decimi, erit
domui Iudę in gaudium ⁊ lęti-
tiaꝫ, ⁊ in ſolemnitates pręclaraſ:
Ueritatem tantum ⁊ pacem dili
gite:

gite: dicit dominus exercituum.
Psal. 140. Graduale. Dirigatur oratio mea, ſicut incenſum, in conſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinum. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Ut nobis, domine, tribuis ſollemne tibi deferre ieiunium: ſic nobis, queſumus, indulgentie preſta ſubſidium. Per d.

Lectio Danielis prophete.

Dan. 3. In diebus illis: Angelus domini deſcendit cum Azaria et ſocijs eius in fornacem. Et excuſſit flammam ignis de fornace: et fecit mediuz fornacis quaſi ventum roris flantem. Flamma autem diffuſa eſt ſuper fornacez cubitis quadraginta noue: et incendit quos repperit iuxta fornacez de Chaldeis miniſtros regis, qui eam incendebant. Illos autem omnino non tetigit ignis, neque contriſtauit, nec quicquam moleſtie intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore, laudabant et glorificabant, et benedicebant Deum in fornace, dicentes. Hymnus.

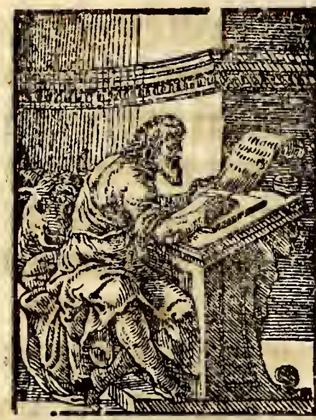
Benedictus es domine de' patrum noſtrorum. Et laudabilis, et glorioſus in ſecula. Et benedictum nomen glorie tue, quod eſt ſanctum. Et laudabile et glorioſum in ſecula. Benedictus es in templo ſancto glorie tue. Et laudabilis et glorioſus in ſecula. Benedictus es ſup thronum ſanctum regni tui. Et laudabilis et glorioſus in ſecula. Benedictus es ſuper ſceptruz diuinitatis tue. Et laudabilis, et glorioſus in ſecula. Benedict' es q ſedes ſup cherubim, intuēs abyſſos. Et laudabilis, et glorioſus in ſecula. Benedictus es, q ambulas ſuper pennas ventorum, et ſuper vndas maris. Et laudabilis, et glorioſus in ſecula. Benedicāt te omnes angeli, et ſancti tui. Et laudent te, et glorificent in ſecula. Benedicant te celi, terra, mare, et omnia, que in eis ſūt. Et laudent te, et glorificēt in ſecula. Gloria patri, et filio, et ſpiritui ſācto. Et laudabili, et glorioſo in ſecula. Sicut erat in principio et nunc, et ſemper: et in ſecula ſeculorum. Amen. Et laudabilis et glorioſus in ſecula. Benedictus es dn̄e deus patrū noſtrorum. Et laudabilis et glorioſus in ſecula. Hic dicitur ℣. Dominus vobiſcum. ſine Flectamus genua. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitigaſti flammas igniū, concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per dominum noſtruz Jeſum Chriſtū filium tuum, qui tecuz viuit. etc. A cunctis nos q̄s. vt in j. dn̄ica poſt Pente. fo. 151.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Hebreos.

Fratres: Tabernaculum factum eſt primum: in quo erant candelabra, et menſa, et propoſitio panum: que dicitur Sancta. Poſt velamentum autem ſecundum tabernaculum, quod dicitur Sancta ſanctorum, aureum habens thuribulum: et arcaz teſta- ca. 9

teſtamenti circumtectam ex om-
ni parte auro, in qua, vrna aurea
habens manna, ⁊ virga Aaron
quę frõduerat, ⁊ tabulę teſtamẽ
ti: ſuperqꝫ eam erant cherubim
glorię obumbrantia propitiato-
riuꝫ: de quibus non eſt modo di
cendum per ſingula. His vero
ita compoſitis, in priori quidem
tabernaculo ſemper introibant
ſacerdotes, ſacrificiorum officia
conſummantes: in ſecundo vero
ſemel in anno ſolus pontifex: nõ
ſine ſanguine, quem offerret pro
ſua ⁊ populi ignorantia: hoc ſi-
gnificante Spiritu ſancto, nõdũ
propalatam eſſe ſanctorum viaꝫ,
adhuc priore tabernaculo habẽ-
te ſtatum: quę parabola eſt tem-
poris inſtantis: iuxta quam mu-
nera ⁊ hoſtię offeruntur, quę nõ
poſſunt iuxta conſcientiam per-
fectum facere ſeruienteꝫ, ſolum-
modo in cibis, ⁊ in potibus, ⁊ in
varijs baptiſmatibus, ⁊ iuſtitijs
carnis vſque ad tempus corre-
ctionis impoſitis. Chriſtus aũt
aſſiſtens pontifex futurorꝫ bo-
norum, per amplius ⁊ perfectius
tabernaculũ non manu factum,
ideſt, non huius creationis: neqꝫ
per ſanguinem hircorum aut vi-
tulorum, ſed per propiũ ſangui-
nem introiuit ſemel in Sancta, ę-
terna redẽptione inuẽta. Trac.
pſal. 116. Laudate dominũ omnes gen-
tes: ⁊ collaudate eum omnes po
puli. ℣. Quoniam confirmata
eſt ſuper nos miſericordia eius:
⁊ veritas dñi manet in ęternum.
Sequen. S. euange. ſm Lucã.

In illo tẽ-
pore: Di- C. 13
cebat Ieſuſ tur
bis ſimilitudi-
nem hanc. Ar-
boreꝫ fici habe-
bat quidã plan-
tatã i vinea ſua,
⁊ venit quęrẽs
fructuꝫ in illa, ⁊ nõ inuenit. Dixit
aũt ad cultorem vineę. Ecce, an
ni tres ſũt, ex quo venio quęrenſ
fructũ in ficulnea hac: ⁊ nõ inue-
nio. Succide ergo illam: vt quid
etiam terram occupat? At ille re
ſpondens, dicit illi. Dñe dimitte
illam, ⁊ hoc anno, vſque dum fo-
diam circa illam, ⁊ mittam ſterco
ra. Et ſiquidem fecerit fructuꝫ:
ſin aũt, in futurũ ſuccides eaꝫ. E-
rat auteꝫ docenſ in ſynagoga eo
rũ, ſabbatis. Et ecce mulier, quę
habebat ſpirituꝫ infirmitatis an
nis decẽ ⁊ octo: ⁊ erat inclinata,
nec omnino poterat ſurſuꝫ reſpi
cere. Quam cum videret Ieſus,
vocauit eam ad ſe, ⁊ ait illi. Muli
er dimiſſa es ab infirmitate tua.
Et impoſuit illi manus, ⁊ confe-
ſtiꝫ erecta eſt, ⁊ glorificabat deũ.
Reſpõdẽs aũt archiſynagogus
indignãs qꝛ ſabbato curaſſet Ie
ſus, dicebat turbę. Sex dies ſũt,
in quibus oportet operari. In
his ergo venite, ⁊ curamini: ⁊ nõ
in die ſabbati. Reſpõdens autẽ
ad illum dominus, dixit. Hipo-
critę, vnuſquiſque veſtrum ſab-
bato non ſoluit bouem ſuuꝫ, aut
aſinum à pręſepio, ⁊ ducit ada-
quare? Hanc autem filiaꝫ Abra
he

he, quam alligauit ſatanas, ecce, decem ⁊ octo annis, non oportuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Et cũ hec diceret, erubeſcebãt omnes aduerſarij eius: ⁊ omnis populus gaudebat in vniuerſis que glorioſe fiebant ab eo.

pſal. 7. Offertorium. Domine, deus ſalutis mee, in die clamaui, ⁊ nocte coram te: intret oratio mea in cõſpectu tuo domine. Secreta.

Concede, queſumus, omnipotens deus: vt oculis tue maieſtatis munus oblatũ, ⁊ gratiã nobis deuotionis obtineat, ⁊ effectum beate perennitatis acquirat. Per dominum noſtrũ Ieſum Chriſtum filium. Exaudi nos.

eu. i. Communio. Menſe ſeptimo feſta celebrabitis, cũ in tabernaculis habitare fecerim filios Iſrael, cum educerem eos de terra Aegypti, ego dominus deus veſter. Poſtcommunio.

Perficiant in nobis, dñe, queſumus, tua ſacramẽta quod continent: vt, que nunc ſpe gerimus, rerum veritate capiamus. Per dominum noſtrum Ieſũ. Mundet, ⁊ muniat nos queſu.

¶ Dominica xviij. poſt Pentecoſten. Introitus.

ccl. 9. Da pacem domine ſuſtinentibus te, vt prophete tui fideles inueniãtur: exaudi preces ſerui tui, ⁊ plebis tue Iſrael. ps. Letatus ſũ in his q̃ dicta ſunt mihi: in domũ dñi ibimus. ℣. Gloria patri. Oratio.

Dirigat corda noſtra, queſumus domine, tue miſerationis operatio: quia tibi ſine te placere non poſſumus. Per dominum. A cunctis nos. vt in prima Dominica poſt pentecoſten.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Gratias ago deo 1. C. 1. meo ſemper pro vobis, in gratia dei, que data eſt vobis in Chriſto Ieſu. Quia in omnibus diuites facti eſtis in illo, in omni verbo, ⁊ in omni ſcientia, ſicut teſtimonium Chriſti confirmatũ eſt in vobis: ita vt nihil vobis deſit in vlla gratia, expectantibus reuelationem domini noſtri Ieſu Chriſti, qui ⁊ cõfirmabit vos vſque in finẽ ſine crimine, in die aduentus domini noſtri Ieſu Chriſti. Gradus. Letatus ſũ pſal. 121. in his que dicta ſunt mihi: in domum domini ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua, ⁊ abũdãtia in turribus tuis. Alleluia, alleluia. pſal. 101. ℣. Timebunt gentes nomen tuum dñe, ⁊ omnes reges terre gloriam tuam, alleluia. Sequentia ſancti euange. ſcdm Mattheũ.

In illo tempore: ca. 9 Aſcendens Ieſus in nauiculam, transfretauit, ⁊ venit in ciuitatem ſuam. Et ecce offerebant ei paralyticũ iacentem in lecto. Videns autem Ieſus fidem illorum, dixit paralyti-

lytico. Confide fili. Remittun-
tur tibi peccata tua. Et ecce, qui
dam de ſcribis dixerunt intra ſe.
Hic blaſphemat. Et cum vidiſ-
ſet Jeſus cogitationes eorū, di
xit. Utqd cogitatis mala in cor-
dibus veſtris? Quid eſt facilius,
dicere. Dimittuntur tibi pecca-
ta tua: an dicere, Surge ꝛ ambu
la? Ut autem ſciatis quia filius
hominis habet poteſtatē in ter-
ra dimittendi peccata: tunc ait
paralytico. Surge, tolle lectum
tuum, ꝛ vade in domum tuam.
Et ſurrexit, ꝛ abijt in domum ſu
am. Uidentes autem turbę ti-
muerunt: ꝛ glorificauerunt de-
um, qui dedit poteſtatem talem
hominibus. Credo. Offerto.
Sanctificauit Moyſes altare
domino, offerens ſuper illud ho
locauſta: ꝛ immolans victimas,
fecit ſacrificium veſpertinum in
odorem ſuauitatis domino deo,
in conſpectu filiorū Iſrael. Sec.
Deus, qui nos per huius ſa-
crificij veneranda commer
cia, vnius ſummęqꝫ diuinitatis
participes efficis: pręſta, quęſu
mus: vt ſicut tuam cognoſcimus
veritatem, ſic eam dignis mori-
bus aſſequamur. Per dominū
noſtrū. Exaudi nos. Commu
pſal. nio. Tollite hoſtias, ꝛ introite
95 in atria eius; adorate dominū in
aula ſancta eius. Poſtcōmunio.
Gratias tibi referimus do-
mine ſacro munere vegeta
ti, tuam miſericordiam deprecā-
tes: vt dignos nos eius partici-
patione perficias. Per dominū
noſtrum. Mundet ꝛ muniat.

¶ Dominica xix. poſt Penteco
ſten. Introitus.

Salus populi ego ſum, dicit domi- pſal. 77.
nus: de quacunqꝫ tribulatione cla-
mauerint ad me, exaudiam eos: ꝛ
ero illorum dominus in perpetu
um. Pſalmus. Attendite popu
le meus legem meam: inclinate
aurem veſtrā in verba oris mei.
℣. Gloria patri ꝛ filio. Oratio.
Omnipotens ꝛ miſericors
deus, vniuerſa nobis ad-
uerſantia propitiatus exclude: vt
mente ꝛ corpore pariter expedi-
ti, quę tua ſunt, liberis mentibus
exequamur. Per dominum no
ſtrum Jeſum. A cunctis nos.
vt in prima Dñica poſt penteco.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Epheſios.
Fratres. Renouamini ſpi-
ritu mētis veſtrę: ꝛ induite ca. 4
nouū hominem, qui ſecundū de
um creatus eſt in iuſtitia, ꝛ ſancti
tate veritatis. Propter quod de
ponentes mendacium, loquimi-
ni veritatem vnuſquiſque cum
proximo ſuo: quoniam ſumus in
uicem membra. Iraſcimini, ꝛ no
lite peccare. Sol non occidat ſu-
per iracundiam veſtram. Nolite
locū dare diabolo. Qui furabať,
iā nō furetur, magis aūt laboret,
operādo manibus ſuis quod bo
num eſt, vt habeat vnde tribuat
neceſſitatem patienti. Gradua.
Dirigatur oratio mea, ſicut in- pſa.
cen- 140

cęſum in conſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuũ mearum, ſacrificiuꝫ veſpertinũ. Alleluia, alleluia. ℣. Cõfitemini dño, ꝛ inuo- ſal.
04 cate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius, alleluia.

Seq. ſancti euãg. ſm Mattheũ.

,22. In illo tempore: Loquebatur Ieſus principibus ſacerdotum, ꝛ phariſeis in parabolis, dicens. Simile factum eſt regnũ celorũ homini regi, qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuos vocare inuitatos ad nuptias: ꝛ nolebant venire. Iterũ miſit alios ſeruos, dicens. Dicite inuitatis: ecce prandium meũ paraui: tauri mei, ꝛ altilia occiſa ſũt, ꝛ oĩa parata: venite ad nuptias. Illi aũt neglexerunt: ꝛ abierunt, alius in villam ſuã, alius vero ad negotiationem ſuam: reliqui vero tenuerunt ſeruos eius, ꝛ cõtumelijs affectos, occiderunt. Rex aũt cum audiſſet, iratus eſt: ꝛ miſſis exercitibus ſuis, perdidit homicidas illos, ꝛ ciuitateꝫ illorum ſuccendit. Tunc ait ſeruis ſuis. Nuptię quidem paratę ſunt: ſed qui inuitati erant, non fuerũt digni. Ite ergo ad exitus viarum: ꝛ quoſcunqꝫ inueneritis, vocate ad nuptias. Et egreſſi ſerui eius in vias, congregauerunt omnes quos inuenerunt, malos ꝛ bonos: ꝛ implete ſunt nuptię diſcũbentium. Intrauit autem Rex, vt videret diſcumbẽtes: ꝛ vidit ibi hominem non veſtituꝫ veſte nuptiali. Et ait illi. Amice, quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialeꝫ? At ille obmutuit. Tunc dixit Rex miniſtris. Ligatis manibus ꝛ pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ꝛ ſtridor dentium. Multi enim ſunt vocati, pauci vero electi. Credo.

Offert. Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me pſal. 137.
dñe: ꝛ ſuper iraꝫ inimicorũ meorũ extendes manũ tuã: ꝛ ſaluum me fecit dextera tua. Secreta.

Haec munera, q̃s dñe, quę oculis tuę maieſtatis offerimus, ſalutaria nobis eſſe concede. Per do. Exaudi nos deus. vt in dñica prima. Communio.

Tu mandaſti mandata tua cu- pſal.
ſtodiri nimis: vtinam dirigãtur 118.
vię meę, ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. Poſtcommunio.

Tua nos domine medicinalis operatio, ꝛ a noſtris peruerſitatibus clemẽter expediat, ꝛ tuis ſemper faciat inhęrere mãdatis. Per dominũ. Mundet, ꝛ muniat. vt in dominica prima.

¶ Dominica xx. poſt Pentecoſten. Introitus.

Omnia quę feciſti Dan.
nobis domine, in 3.
vero iudicio feciſti: quia peccauimus tibi, ꝛ mandatis tuis nõ obediuimus: ſed da gloriã nomini tuo, ꝛ fac nobiſcũ ſecundũ multitudinẽ miſericordię tuę. Ps. Beati immaculati in pſal.
via, qui ambulãt in lege domini. 118
℣. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

Largire, queſumus domine, fidelibus tuis indulgentia placatus & pacem: vt pariter ab omnibus mūdētur offenſis, & ſecura tibi mente deſeruiant. Per dominuz no. A cunctis. vt in dñica j. poſt Petec. fol. 151.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

ca. 5. Fratres: Uidete itaqz quomodo caute ambuletis: nō quaſi inſipientes, ſed vt ſapiētes: redimentes tempus, quoniam dies mali ſunt. Propterea nolite fieri imprudentes: ſed intelligentes, que ſit voluntas dei. Et nolite inebriari vino in quo eſt luxuria, ſed implemini ſpirituſancto, loquentes vobiſmetipſis in pſalmis, & hymnis, & canticis ſpiritualibus, cantantes, & pſallentes in cordibus veſtris domino: gratias agentes ſemper pro omnibus, in nomine domini noſtri Jeſu Chriſti Deo, & Patri. Subiecti inuicem: in timore Chriſti.

pſal. 144 Graduale. Oculi omnium in te ſperant domine: & tu das illis eſcam in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manum tuam, & imples omne animal benedictione. Alleluia, alleluia. ℣. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum, cantabo & pſallam tibi, gloria mea, alleluia. pſal. 107

Seq. ſancti euāg. ſm Joannez.

ca. 4 In illo tempore: Erat quidaz regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audiſſet, qr Jeſus veniret à Judea in Galileam, abijt ad eū, & rogabat eum vt deſcenderet & ſanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dixit ergo Jeſus ad eum. Niſi ſigna & prodigia videritis, non creditis. Dicit ad eum regulus. Domine, deſcende priuſquam moriatur filius meus. Dicit ei Jeſus. Uade, filius tuus viuit. Credidit homo ſermoni quem dixit ei Jeſus, & ibat. Jam autem eo deſcendente, ſerui occurrerunt ei: & nunciauerunt dicentes, quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei, quia heri hora ſeptima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater, qr illa hora erat in qua dixit ei Jeſus: filius tuus viuit. Et credidit ipſe, & domus eius tota. Credo. Offertoriū.

Super flumina Babylonis illic ſedimus, & fleuimus, dum recordaremur tui Sion. pſal. 136 Secreta.

Coeleſtem nobis prębeant hęc myſteria, quęſumus domine, medicinam: & vitia noſtri cordis expurgent. Per dominū noſtrum Jeſum. Exaudi nos. vt in dñica prima. Communio.

Memento verbi tui ſeruo tuo domine, in quo mihi ſpem dediſti: hęc me conſolata eſt in humilitate mea. pſal. 118 Poſtcommunio.

Ut ſacris Domine reddamur digni muneribus: fac nos, quęſumus, tuis ſemper obedire mandatis. Per dominum. Mundet & mun. vt in dñica j.

¶ Dominica xxj. poſt Pentecoſten. Introitus.

In

eſt. 13 IN volūtate tua
domine vniuer
ſa ſunt poſita: ⁊
non eſt, q̄ poſſit
reſiſtere volun-
tati tuę: tu eniꝫ
feciſti omnia;
cęlum, ⁊ terram, ⁊ vniuerſa q̄ cę-
li ambitu continẽtur: dominus
ſal. 8. vniuerſorū tu es. Ps. Beati im-
maculati in via, qui ambulant in
lege dn̄i. ℣. Gloria pa. Oratio.
FAmiliam tuam, q̄s dn̄e, cō-
tinua pietate cuſtodi: vt à
cunctis aduerſitatibus, te prote
gẽte, ſit libera: ⁊ in bonis actib⁹
tuo nomini ſit deuota. Per do.
A cunctis. vt in dn̄ica j. fol. 151.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Epheſios.
a. 6 FRatres: Confortamini in
dn̄o, ⁊ in potentia virtutis
eius. Induite vos armaturam
dei: vt poſſitis ſtare aduerſuſ in-
ſidias diaboli. Quā nō eſt nobis
colluctatio aduerſus carnẽ ⁊ ſan
guinem: ſed aduerſus principes
⁊ poteſtates, aduerſus mūdi re-
ctores tenebrarum harum, con-
tra ſpiritualia nequitię, in cęleſti-
bus. Propterea accipite arma-
turam dei: vt poſſitis reſiſtere in
die malo, ⁊ in omnibus perfecti
ſtare. State ergo ſuccincti lūbos
veſtros in veritate, ⁊ induti lori-
cam iuſtitię, ⁊ calciati pedes in
p̄parationem euāgelij pacis. In
omnibus ſumẽtes ſcutum fidei,
in quo poſſitis omnia tela nequiſ
ſimi ignea extinguere. Et galeā
ſalutis aſſumite: ⁊ gladium ſpiri-
tus, quod eſt verbū dei. Grad.
DN̄e refugiū factus es nobis à pſal. 89
generatione in generationẽ. ℣.
Priuſquam montes fierent, aut
formaretur terra ⁊ orbis: à ſecu-
lo ⁊ vſq; in ſeculum tu es deus.
Alleluia, alleluia. ℣. In exitu pſal.
Iſrael de Aegypto, domus Ia- 113.
cob d̄ populo barbaro, alleluia.
Seq. ſancti euāg. ſm̄ Mattheū.
IN illo tẽpore: Dixit Jeſus c. 18.
diſcipulis ſuis parabolam
hanc. Simile eſt regnum cęlorꝫ
homini regi, qui voluit rationeꝫ
ponere cum ſeruis ſuis. Et cum
cępiſſet rationem ponere, obla-
tus eſt ei vnus, q debebat ei de-
cem millia talenta. Cū autẽ non
haberet vnde redderet, iuſſit eū
dn̄s eius vęnundari, ⁊ vxorem e-
ius, ⁊ filios, ⁊ omnia q̄ habebat,
⁊ reddi. Procidens autẽ ſeruus
ille, rogabat eum, dicens. Patiẽ
tiam habe in me, ⁊ omnia reddā
tibi. Miſertus autem dominus
ſerui illius, dimiſit eum, ⁊ debitū
dimiſit ei. Egreſſus autẽ ſeruus
ille, inuenit vnum de conſeruis
ſuis, qui debebat ei centuꝫ dena-
rios: ⁊ tenens ſuffocabat eū, di-
cens. Redde quod debes. Et
procidens conſeruus eius roga-
bat eum dicens. Patientiaꝫ ha-
be in me, ⁊ omnia reddā tibi. Il-
le autem noluit: ſed abijt: ⁊ miſit
eum in carcereꝫ, donec redderet
debitum. Videntes autem con-
ſerui eius, quę fiebant, contriſta-
ti ſunt valde: ⁊ venerūt, ⁊ narra-
uerunt domino ſuo omnia quę
facta fuerant. Tunc vocauit illū

dominus ſuus: ⁊ ait illi. Serue
nequã, omne debitũ dimiſi tibi,
qm̃ rogaſti me: nõne ergo opor-
tuit ⁊ te miſereri conſerui tui, ſi-
cut ⁊ ego tui miſertus ſum? Et
iratus dñs eius, tradidit eũ tor-
toribus, quoadusque redderet
vniuerſum debitũ. Sic ⁊ pater
meus cęleſtis faciet vobis, ſi nõ
remiſeritis vnuſquiſqȝ fratri ſuo
de cordibus veſtris. Credo.
iob. 1. Offert. Uir erat in terra Hus
nomine Iob, ſimplex ⁊ rect⁹, ac
timens deum: quẽ Satan petijt
vt tentaret: ⁊ data eſt ei poteſtas
à dño in facultate ⁊ in carne ei⁹:
perdiditqȝ omnem ſubſtantiam
ipſius, ⁊ filios: carnẽ quoqȝ eius
graui vlcere vulnerauit. Secre.
Suſcipe dñe propitius ho-
ſtias, qbus ⁊ te placari vo-
luiſti, ⁊ nobis ſalutem potẽti pie-
tate reſtitui. Per do. Exaudi
nos. vt in Dominica j. Cõio.
pſal. 118 In ſalutari tuo anima mea, ⁊ in
verbũ tuũ ſperaui: quãdo facies
de pſequentibus me iudiciũ: ini-
qui perſecuti ſunt me, adiuua me
dñe deus meus. Poſtcõmunio.
Immortalitatis alimoniã
conſecuti, q̃s dñe, vt quod
ore percepimus, pura mente ſe-
ctemur. Per dom. Mundet ⁊
muniat. vt in dominica prima.

Dñica xxiij. poſt Penteco. Intr.

pſal. 129 Si iniquitates obſer
uaueris dñe: domi-
ne quis ſuſtinebit?
quia apud te propi-
tiatio eſt, deus Iſra-
el. ps. De profun-
dis clamaui ad te domine: domi
ne exaudi vocem meã. ℣. Glo-
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oratio.
Deus refugiũ noſtrũ, ⁊ vir-
tus: adeſto pijs eccleſię tuę
precibus, auctor ipſe pietatis, ⁊
pręſta: vt, quod fideliter petim⁹,
efficaciter cõſequamur. Per do
minum noſtrum. A cunctis.
vt in dñica j. poſt Pẽtec. fo. 151.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Philippenſes.
Fratres: Confidimus in ca. 1
domino Ieſu: quia, qui cę-
pit in vobis opus bonũ, pficiet
vſqȝ in diẽ Chriſti Ieſu. Sicut
eſt mihi iuſtum, hoc ſentire pro
omnibus vobis: eo ꝙ habeam
vos in corde, ⁊ in vinculis meis,
⁊ in defenſione ⁊ confirmatione
euangelij, ſocios gaudij mei oẽs
vos eſſe. Teſtis eniz mihi eſt de-
us, quomodo cupiã omnes vos
in viſceribus Ieſu Chriſti. Et
hoc oro, vt charitas veſtra ma-
gis ac magis abundet in ſcientia
⁊ in omni ſenſu: vt probetis po-
tiora, vt ſitis ſynceri ⁊ ſine offen
ſa in diem Chriſti, repleti fructu
iuſtitię per Ieſum Chriſtum, in
gloriam ⁊ laudem dei. Gradu.
Ecce, quàm bonum ⁊ quàm iu- pſal.
cundũ, habitare fratres in vnũ. 132
℣. Sicut vnguentum in capite,
quod deſcendit in barbam, bar-
bam Aaron. Alleluia, alla. ℣.
Qui timẽt dñm, ſperẽt in eo, ad- pſal.
iutor ⁊ protector eorum eſt, alla. 113
Seq. ſancti euãg. ſm Matthęũ.
In illo tempore: Abeuntes c. 22
phariſei, conſilium inierũt
vt

vt caperent Jeſum in ſermone.
Et mittunt ei diſcipulos ſuos cũ
Herodianis, dicentes. Magi-
ſter, ſcimus, q2 verax es, ⁊ viam
dei in veritate doces, ⁊ non eſt ti
bi cura de aliquo. Non enim ré-
ſpicis pſonam hominum. Dic er
go nobis, quid tibi videtur, licet
cenſuꝫ dari Ceſari, an non? Co-
gnita autem Jeſus nequitia eo-
rum, ait. Quid me tẽtatis hypó-
crite? Oſtendite mihi numiſma
cenſus. At illi obtulerunt ei de-
nariũ. Et ait illis Jeſus. Cuius
eſt imago hec, ⁊ ſupſcriptio? Di-
cunt ei, Ceſaris. Tunc ait illis.
Reddite ergo q̃ ſunt Ceſaris,
Ceſari: ⁊ q̃ ſunt Dei, Deo. Cre
eſt. do. Offert. Recordare mei do
4 mine omnipotẽtatui dominãs:
⁊ da ſermoneꝫ rectum in os me-
um, vt placeant verba mea in cõ
ſpectu principis. Secreta.
DA miſericors deus: vt hec
ſalutaris oblatio, ⁊ a pro-
prijs nos reatibus indeſinenter
expediat, ⁊ ab omnibus tueatur
aduerſis. Per do. Exaudi nos.
vt in Dominica j. Communio.
ſal. Ego clamaui, quoniã exaudiſti
me deus: inclina aurem tuam, ⁊
exaudi verba mea. Poſtcõio.
Sumpſimus Domine ſacri
dona myſterij, humiliter
deprecantes: vt, que in tui com-
memoratione nos facere pcepi-
ſti, in noſtre proficiant infirmita-
tis auxiliũ. Qui viuis ⁊ regnas.
Mũdet ⁊ muniat. vt in dnica j.
¶ Dominica xxiij. poſt Pente-
coſten. Introitus.

Dicit dñs, ego cogi- hie.
to cogitationes pa- 29
cis, ⁊ non afflictio-
nis: inuocabitis me,
⁊ ego exaudiã vos:
⁊ reducam captiui-
tatẽ veſtrã de cunctis locis. Ps.
Benedixiſti domine terraꝫ tuaꝫ, pſal.
auertiſti captiuitateꝫ Jacob. V. 84
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
Abſolue, queſum⁹ domine
tuorum delicta populorũ:
vt a peccatorum noſtrorũ nexi-
bus, que pro noſtra fragilitate
contraximus, tua benignitate li-
beremur. Per dom. A cunctis
nos queſumus. vt in dominica
prima poſt Petecoſten. fo. 151.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Philippenſes.
Fratres: Imitatores mei ca. 3.
eſtote: ⁊ obſeruate eos qui
ita ambulant, ſicut habetis for-
mam noſtram. Multi enim am-
bulant, quos ſepe dicebam vo-
bis (nunc autẽ ⁊ flens dico) ini-
micos crucis Chriſti: quorum fi-
nis interitus: quorum deus, vẽ-
ter eſt, ⁊ gloria in confuſione ip-
ſoruꝫ q terrena ſapiunt. Noſtra
autẽ conuerſatio in celis eſt: vn-
de etiaꝫ ſaluatorem expectamus
dñm noſtrum Jeſum Chriſtuꝫ,
qui reformabit corpus humilita
tis noſtre: configuratuꝫ corpori
claritatis ſue, ſm operationẽ vir
tutis ſue, qua poſſit etiam ſubij-
cere ſibi omnia. Itaque fratres ca. 4
mei chariſſimi ⁊ deſideratiſſimi,
gaudium meum ⁊ corona mea:
ſic ſtate in domino chariſſimi.

Euodiam rogo, ꝛ Syntychen
deprecor, idipſum ſapere in do-
mino. Etiaȝ rogo, ꝛ te germane
compar, adiuua illas, que mecuȝ
laborauerunt in euangelio cum
Clemēte, ꝛ ceteris adiutoribus
meis, quorum nomina ſunt in li-
pſal. bro vite. Grad. Liberaſti nos
43 dñe ex affligentibus nos, ꝛ eos
qui nos oderunt, confudiſti. ℣.
In deo laudabimur tota die, ꝛ
in nomine tuo confitebimur in
pſal. ſecula. Alleluia, allā. ℣. De p-
129 fundis clamaui ad te domine,
dñe exaudi orationem meā, allā.
Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.

ca. 9 In illo tē-
pore: Lo-
quēte Ieſu ad
turbas, ecce pri
ceps vnus acceſ
ſit, ꝛ adorabat
euȝ dicens. Do-
mine filia mea
modo defūcta
eſt: ſed veni, impone manum tuā
ſuper eā, ꝛ viuet. Et ſurgēs Ie-
ſus ſequebatur eum, ꝛ diſcipuli
eius. Et ecce mulier, que ſangui-
nis fluxū patiebat annis duode
cim, acceſſit retro, ꝛ tetigit fim-
briam veſtimenti eius. Dicebat
enim intra ſe. Si tetigero tātum
veſtimentum eius: ſalua ero. At
Ieſus conuerſus ꝛ videns eam
dixit. Confide filia: fides tua te
ſaluā fecit. Et ſalua facta eſt mu-
lier ex illa hora. Et cum veniſſet
Ieſus in domū principis, ꝛ vidiſ-
ſet tibicines ꝛ turbaȝ tumultuā-
tem, dicebat. Recedite: non eſt
enim mortua puella, ſed dormit.
Et deridebant eū. Et cū eiecta
eſſet turba: intrauit, ꝛ tenuit ma-
nuȝ eius. Et ſurrexit puella. Et
exijt fama hec in vniuerſaȝ terrā
illaȝ. Credo. Offert. De pro- pſal.
fundis clamaui ad te dñe, dñe 129
exaudi orationē meā, de profun
dis clamaui ad te dñe. Secreta.
Pro noſtre ſeruitutis aug-
mento ſacrificium tibi dñe
laudis offerimus: vt, quod imme
ritis cōtuliſti, propitius exequa-
ris. Per do. Exaudi nos deus.
vt in Dominica j. Communio.
Amē dico vobis, quicquid orā- ma
tes, petitis, credite qꝛ accipietis, 11
ꝛ fiet vobis. Poſtcommunio.
Queſumus omnipotēs de-
us: vt quos diuina tribuis
participatione gaudere, huma-
nis nō ſinas ſubiacere periculis.
Per dominum no. Mundet ꝛ
muniat. vt in prima Dominica.
¶ Si dominice poſt Pētecoſtē
fuerint plures vigintiquatuor,
tunc poſt vigeſimātertiā reſumā
tur (quo ad Orationes, Epiſto-
las, ꝛ Euāgelia) miſſe Dñicarū,
q̄ ſuperfuerūt poſt Epiphaniaȝ,
hoc ordine. Si dñice fuerint vi-
gintiquinqȝ, in dñica vigeſima-
quarta dicit miſſa dominice vj.
poſt Epiphaniam. Si fuerint vi-
gintiſex, in dñica vigeſimaquar-
ta dicit miſſa dñice quinte poſt
Epiphaniā: ꝛ in vigeſimaquinta
dr miſſa dñice vj. Si fuerint vi-
gintiſeptem, in dñica vigeſima-
quarta dicit miſſa dñice iiij. poſt
Epiphaniā: in vigeſimaquinta,
dñice v.

dñicę v. ⁊ in vigeſimaſexta, dominicę vj. Si fuerint vigintiocto, in dñica vigeſimaquarta dr̃ miſſa dñicę iij. poſt Epiphaniã: in vigeſimaquinta, dñicę iiij. in vigeſimaſexta, dominicę v. in dominica vigeſimaſeptima, dominicę ſextę. Et vltimo loco ſemper dicitur miſſa dominicę vigeſimęquartę poſt Pentecoſten.

¶ Introitus autẽ, Graduale, Offertoriũ, ⁊ Poſtcommunio in p̃dictis dominicis, ſemper dicũtur vt ĩ dñica vigeſimatertia.

¶ Dominicę poſt Epiphaniã reſumẽdę poſt dominicam xxiij. poſt Pentecoſten, ſecundum ſuperiorẽ rubricam vt ſequũtur.

¶ Dominica iij. poſt Epiphaniam. Introitus.

DIcit dñs: ego cogito cogitationes pacis, ⁊ non afflictionis: inuocabitis me, ⁊ ego exaudiã vos: ⁊ reducã captiuitatem veſtram de cunctis locis. ps. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob. ℣. Gloria patri. Oratio.

OMnipotẽs ſempiterne deus, infirmitatẽ noſtrã propitius reſpice: atq; ad protegendũ nos dexteram tuę maieſtatis extẽde. Per do. A cũctis. vt in dñica j. poſt Pẽtecoſtẽ. fol. 129.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

c.12 FRatres: Nolite eſſe prudẽtes apud voſmetipſos. Nulli malum pro malo reddentes. Prouidentes bona non ſolũ corã Deo, ſed etiã corã omnibus hominib⁹. Si fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cũ omnibus hominibus pacẽ habentes. Non voſmetipſos defendentes, chariſſimi: ſed date locũ irę. Scriptũ eſt enim. Mihi vindictã: ⁊ ego retribuam, dicit dñs. Sed ſi eſurierit inimicus tuus, ciba illũ. Si ſitit, potũ da illi. Hoc enim faciẽs carbones ignis congeres ſuper caput eius. Noli vinci à malo: ſed vince in bono malũ. Grad.

LIberaſti nos dñe ex affligẽti- pſal.
bus nos: ⁊ eos qui nos oderunt 43
confudiſti. ℣. In Deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo cõfitebimur ĩ ſęcula. Alľa, alľa. ℣.
De ꝓfundis clamaui ad te dñe, pſal.
dñe exaudi vocem meam. Alľa. 129

Seq. ſancti euãg. ſm Matthęũ.

IN illo tempore: Cum de- ca. 8.
ſcendiſſet Jeſus de mõte, ſecutę ſunt eũ turbę multę. Et ecce leproſus veniens adorabat eũ, dicens. Dñe, ſi vis, potes me mundare. Et extendens manũ Jeſus tetigit eum, dicẽs. Uolo: mundare. Et confeſtim mundata eſt lepra eius. Et ait illi Jeſus. Uide, nemini dixeris. Sed vade oſtende te ſacerdoti: ⁊ offer munus quod p̃cepit Moyſes, in teſtimonium illis. Cum autem introiſſet Capharnaũ, acceſſit ad eum Centurio, rogaus eũ, ⁊ dicens. Domine puer meus iacet in domo paralyticus, ⁊ male torquet. Et ait illi Jeſus. Ego veniam,

niam, ꝛ curabo eum. Et reſpondens Centurio ait. Domine nõ ſum dignus vt intres ſub tectũ meum: ſed tantum dic verbo, ꝛ ſanabitur puer meus. Nã ꝛ ego homo ſum ſub poteſtate cõſtitutus, habens ſub me milites: ꝛ dico huic, vade, ꝛ vadit: ꝛ ſeruo meo fac hoc, ꝛ facit. Audiens autẽ Jeſus miratus eſt: ꝛ ſequentibus ſe dixit. Amen dico vobis, non inueni tantã fidẽ in Iſrael. Dico autem vobis quod multi ab oriente ꝛ occidente veniẽt: ꝛ recumbent cum Abrahã, Iſaac, ꝛ Jacob in regno celorum. Filij autẽ regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ꝛ ſtridor dẽtiũ. Et dixit Jeſus Cẽturioni. Uade, ꝛ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa ho-

pſal. 29 ra. Credo. Offer. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi orationem meã: de profundis clamaui ad te domine. Secreta.

Haec hoſtia, q̃ſumus dñe, emundet noſtra delicta: ꝛ ad ſacrificium celebrandum ſubditorum tibi corpora menteſq; ſanctificet. Per dominum no.

Exaudi nos deus. Cõmunio.

mat. 11 Amen dico vobis, quicquid orantes petitis, credite q2 accipietis: ꝛ fiet vobis. Poſtcõmunio.

Quos tantis domine largiris vti myſterijs: queſumus, vt effectibus nos eorũ veraciter aptare digneris. Per dominũ.

Mundet ꝛ muniat nos q̃ſumus.

¶ Dominica iiij. poſt Epiphaniam. Introitus.

Dicit dñs: ego cogito cogitationes pacis, ꝛ non afflictionis: inuocabitis me, ꝛ ego exaudiam vos: ꝛ reducam captiuitatem veſtram de cunctis locis. hie. 29 Ps. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob. V. Gloria patri. Oratio.

Deus qui nos in tantis periculis conſtitutos, pro humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutem mẽtis ꝛ corporis: vt ea que pro peccatis noſtris patimur, te adiuuãte vincamus. Per do. A cũctis. vt in dñica j. poſt Pẽtec. fo. 129.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Nemini quicquã c. 13 debeatis: niſi vt inuicẽ diligatis. Qui enim diligit proximũ, legem impleuit. Nã non adulterabis: non occides: non furaberis: non falſum teſtimonium dices: non cõcupiſces: ꝛ ſi quod eſt aliud mandatũ, in hoc verbo inſtauratur: diliges proximũ tuũ ſicut teipſum. Dilectio proximi malum nõ operatur. Plenitudo ergo legis eſt dilectio. Grad.

Liberaſti nos dñe ex affligẽtibus nos: ꝛ eos qui nos oderunt pſal. 43 confudiſti. V. In Deo laudabimur tota die: ꝛ in nomine tuo cõfitebimur i ſecula. Alla, alla. V. De pfundis clamaui ad te dñe, dñe exaudi vocem meam. Alla.

Seq. ſancti euãg. ſm Mattheũ.

In

ca. 8 IN illo tẽpore: Aſcendente Jeſu in nauiculã, ſecuti ſũt eũ diſcipuli eius. Et ecce motus magnus factus eſt in mari, ita vt nauicula operiret̃ fluctibus: Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerũt diſcipuli eius: ⁊ ſuſcitauerũt eũ, dicẽtes. Dñe ſalua nos: perimus. Et dicit eis. Quid timidi eſtis modicę fidei? Tũc ſurgens imperauit ventis: ⁊ facta eſt trãquillitas magna. Porro homines mirati ſunt, dicentes. Qualis eſt hic: quia venti ⁊ mare obediunt ei. Credo. Offert. De
pſal. ꝓfundis clamaui ad te dñe, dñe
129 exaudi orationẽ meã, de profundis clamaui ad te dñe. Secreta.

Concede, q̃s, omnipotens Deus: vt hui⁹ ſacrificij munus oblatum fragilitatẽ noſtrã ab omni malo purget ſemper, ⁊ muniat. Per dominum noſtrũ. Exaudi nos deus. Cõmunio.
Mat. Amẽ dico vobis, quicquid orã-
11 tes, pétitis, credite q᷑ accipietis, ⁊ fiet vobis. Poſtcommunio.

Munera tua nos deus à delectationibus terrenis expediant: ⁊ cęleſtibus ſemp̃ inſtaurẽt alimẽtis. Per d. Mundet.

¶ Dñica v. poſt Epipha. Intr.

Hie. Dicit dñs, ego cogito cogitationes pa-
29 cis, ⁊ non afflictionis: inuocabitis me, ⁊ ego exaudiã vos: ⁊ reducam captiuitatẽ veſtrã de cunctis locis. Ps.
pſal. Benedixiſti domine terrã tuã,
84 auertiſti captiuitatẽ Jacob. V.

Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Familiam tuam, q̃s dñe, cõtinua pietate cuſtodi: vt q̃ in ſola ſpe gratię cęleſtis innitit̃, tua ſemper protectione muniat̃. Per dominũ no. A cunctis. vt in dñica j. poſt Pentecoſten.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Coloſſenſes.

Fratres: Induite vos, ſicut ca. 3.
electi dei ſancti, ⁊ dilecti, viſcera miſericordię, benignitatẽ, humilitatẽ, modeſtiã, patientiã, ſupportantes inuicem: ⁊ donantes vobiſmetipſis, ſiquis aduerſus aliquẽ habet q̃relã. Sicut ⁊ dñs donauit vobis: ita ⁊ vos. Super omnia autẽ hęc, caritatẽ habentes, quod eſt vinculũ perfectionis. Et pax Chriſti exultet in cordibus veſtris: in qua ⁊ vocati eſtis in vno corpore: ⁊ grati eſtote. Verbum Chriſti, habitet in vobis abundanter, in omni ſapientia: docẽtes ⁊ cõmonentes voſmetipſos in pſalmis, hymnis, ⁊ canticis ſpiritualibus, in gratia cantãtes in cordibus veſtris domino. Omne quodcunq; facitis in verbo aut in opere: omnia in nomine dñi noſtri Jeſu Chriſti facite, gratias agẽtes Deo ⁊ patri, per Jeſum Chriſtũ dominũ
noſtrum. Grad. Liberaſti nos pſal.
dñe ex affligentibus nos, ⁊ eos 43
qui nos oderunt, confudiſti. V. In deo laudabimur tota die, ⁊ in nomine tuo confitebimur in
ſecula. Alleluia, all'a. V. De ꝓ- pſal.
fundis clamaui ad te domine, 129
dñe exaudi orationem meã, all'a.

Se

Seq. ſancti euãg. ſm Mattheũ.

c. 13. In illo tẽpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hãc. Simile factũ eſt regnũ cęlorũ homini, qui ſeminauit bonuꝫ ſemen in agro ſuo. Cũ autẽ dormirent homines, venit inimicus eius, ⁊ ſuperſeminauit zizania in medio tritici, ⁊ abijt. Cum autẽ creuiſſet herba, ⁊ fructũ feciſſet: tunc apparuerũt ⁊ zizania. Accedẽtes autẽ ſerui patrisfamilias, dixerũt ei. Dñe nonne bonuꝫ ſemẽ ſeminaſti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis. Inimicus homo hoc fecit. Serui aũt dixerũt ei. Uis imus, ⁊ colligim⁹ ea? Et ait. Non: ne forte colligentes zizania eradicetis cũ eis ſimul ⁊ triticũ. Sinite utraqꝫ creſcere vſqꝫ ad meſſẽ: ⁊ in tẽpore meſſis dicã meſſoribus. Colligite primũ zizania, ⁊ alligate ea ĩ faſciculos ad cõburendum: triticũ autem congregate in horreũ meũ. Credo. Offert. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi orationeꝫ meã: de profundiſ clamaui ad te dñe. Secreta.

pſal. 129

Hoſtiaſ tibi dñe placationiſ offerim⁹: vt delicta noſtra miſerat⁹ abſoluaſ, ⁊ nutãtia corda tu dirigaſ. Per do. Exaudi.

mat. 11 Cõio. Amen dico vobiſ, quicquid orãteſ petitiſ, credite q̃ꝛ accipietis: ⁊ fiet vobis. Poſtcõio.

Queſumuſ oñs deuſ: vt illi⁹ ſalutaris capiam⁹ effectũ: cuius p hec myſteria pignuſ accepimus. Per do. Mũdet ⁊ mu.

¶ Dñica vj. poſt Epiph. Intr.

Dicit dñs: ego cogito cogitationes pacis, ⁊ non afflictioniſ: inuocabitiſ me, ⁊ ego exaudiã vos: ⁊ reducam captiuitatem veſtram de cunctis locis. Hie. 29

pſ. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob. ℣. Gloria patri. Oratio. pſal. 84

Preſta, q̃s, oñs de⁹: vt ſemper rõnabilia meditãtes, q̃ tibi ſunt placita ⁊ dictis exequamur, ⁊ factis. Per do. A cũctiſ. vt in dñica j. poſt Pentecoſten.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

1. C. Fratres: Gratias agimus Deo ſemper ꝓ omnib⁹ vobis: memoriã veſtri facientes in orationibus noſtris, ſine intermiſſione: memores operis fidei veſtrę, ⁊ laboris, ⁊ caritatis, ⁊ ſuſtinẽtię ſpei dñi noſtri Jeſu Chriſti ante deũ ⁊ patrẽ noſtrũ. Sciẽtes fratreſ dilecti, a Deo electionẽ veſtrã: q̃ꝛ euãgeliuꝫ noſtrũ nõ fuit ad voſ in ſermone tantũ, ſed ⁊ in virtute, ⁊ in ſpiritu ſancto, ⁊ plenitudine multa: ſicut ſcitis quales fuerimus ĩ vobis ꝓpter vos. Et vos imitatores noſtri facti eſtis, ⁊ dñi: excipientes verbũ in tribulatione multa cũ gaudio Spiritus ſcti: ita vt facti ſitiſ forma oĩbus credẽtibus in Macedonia, ⁊ in Achaia. A vobis enim diffamatus, eſt ſermo dñi nõ ſolũ ĩ Macedonia ⁊ Achaia, ſed ⁊ in oĩ loco fides veſtra, q̃ eſt ad Deũ, profecta eſt: ita vt nõ ſit nobis

nobis neceſſe q̄cquā loqui. Ipſi
eniȝ de nobis annūciāt qualē in-
troitū habuerim⁹ ad vos: ⁊ quo-
modo cōuerſi eſtis ad deū à ſimu
lacris, ſeruire Deo viuo ⁊ vero: ⁊
expectare filiū eius de celis (quē
ſuſcitauit ex mortuis) Jeſuȝ, qui
eripuit nos ab ira vētura. Grad.
pſal. 43 Liberaſti nos dñe ex affligēti-
bus nos: ⁊ eos qui nos oderunt
confudiſti. ℣. In Deo laudabi-
mur tota die: ⁊ in nomine tuo cō
fitebimur i ſecula. Alla, alla. ℣.
pſal. 129 De ꝓfundis clamaui ad te dñe,
dñe exaudi vocem meam. Alla.
Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.
Ma. 13 In illo tēpore: Dixit Jeſus
turbis parabolā hanc. Si-
mile eſt regnū celorū grano ſina-
pis: qđ accipiēs homo ſeminauit
in agro ſuo: qđ minimū quidem
eſt oībus ſeminibus: cū autē cre-
uerit, maius eſt oībus oleribus:
⁊ fit arbor, ita vt volucres celi ve
niāt, ⁊ habitēt in ramis ei⁹. Aliā
parabolā locutus eſt eis. Simile
eſt regnū celorū fermento: quod
acceptum mulier abſcondit in fa
rine ſatis tribus, donec fermēta-
tū eſt totuȝ. Hec oīa locutus eſt
Jeſus in parabolis ad turbas: ⁊
ſine parabolis non loquebatur
eis: vt impleretur quod dictum
eſt per prophetaȝ dicentē. Ape-
riam in parabolis os meum: eru
ctabo abſcondita à cōſtitutione
mundi. Credo. Offerto. De
ꝓfundis clamaui ad te dñe, dñe
exaudi orōnē meā, de profundis
clamaui ad te dñe. Secre.
Hoſtias tibi domine placa-
tionis offerimus: vt delicta no-
ſtra miſeratus abſoluas, ⁊ nutā-
tia corda tu dirigas. Per dom.
Exaudi nos deus. Cōmunio.
Amē dico vobis, quicquid orā-
tes petitis, credite q̄ accipietis,
⁊ fiet vobis. Poſtcommunio.
Celeſtibus dñe paſti deli-
cijs, q̄s: vt ſemper eadeȝ, ꝑ
que veraciter viuimus, appeta-
mus. Per do. Mundet ⁊ mu.
Dnica xxiiij. poſt Pentec. Intr.
Dicit dñs, ego cogi- Hie. 29
to cogitationes pa
cis, ⁊ non afflictio-
nis: inuocabitis me,
⁊ ego exaudiā vos:
⁊ reducam captiui-
tatē veſtrā de cunctis locis. Ps.
Benedixiſti domine terraȝ tuaȝ, pſal. 84
auertiſti captiuitateȝ Jacob. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
Excita, q̄s dñe, tuorū fide-
liū voluntates: vt diuini o-
peris fructū ꝓpēſius exequētes,
pietatis tue remedia maiora ꝑci-
piant. Per dom. A cunctis.
vt in dnica j. poſt Pētec. fo. 151.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Coloſſenſes.
Fratres: Nō ceſſamus pro ca. 1.
vobis orātes ⁊ poſtulātes,
vt impleamini agnitione volun-
tatis dei, in oī ſapientia ⁊ intelle-
ctu ſpirituali: vt ambuletis di-
gnè, deo per omnia placentes: in
oī opere bono fructificantes, ⁊
creſcētes in ſcientia dei: in oī vir-
tute cōfortati ſm potentiā clari-
tatis eius: in omni patientia ⁊ lō-
ganimitate: cuȝ gaudio gratias
agentes

agentes Deo ⁊ patri, qui dignos nos fecit in partē ſortis ſanctorum, in lumine: q eripuit nos de poteſtate tenebrarum, ⁊ tranſtulit in regnum filij dilectionis ſuę: in quo habemus redemptionē, ⁊ remiſſionem peccatorum. In Chriſto Jeſu domino noſtro.

Seq. ſancti euāg. ſm Mattheū.

c. 24 IN illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cū videritis abominationē deſolationis, q̄ dicta eſt à Daniele ꝓpheta, ſtātē in loco ſancto, (qui legit intelligat) tunc qui in Judęa ſunt, fugiāt ad montes: ⁊ q in tecto, non deſcēdat tollere aliqd de domo ſua: ⁊ qui in agro, nō reuertatur tollere tunicā ſuā. Vę aūt p̄gnātibus ⁊ nutrientibus in illis diebus. Orate aūt, vt non fiat fuga veſtra hyeme, vel ſabbato. Erit enim tūc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi vſq; modò, neq; fiet. Et niſi breuiati fuiſſent dies illi, non fieret ſalua omnis caro: ſed propter electos breuiabuntur dies illi. Tunc ſiquis vobis dixerit, ecce hic eſt Chriſtꝰ, aut illic: nolite credere. Surgent enim pſeudochriſti, ⁊ pſeudoprophetę: ⁊ dabūt ſigna magna ⁊ ꝓdigia, ita vt in errorē inducantur, ſi fieri poteſt, etiā electi. Ecce p̄dixi vobis. Si ergo dixerint vobis. Ecce ī deſerto eſt: nolite exire. Ecce ī penetralibꝰ, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab oriente, ⁊ paret vſq; in occidentē: ita erit aduentus filij hominis. Vbicūq; fuerit corpus, illuc congregabūtur ⁊ aquilę. Statim autē poſt tribulationem dierum illorū ſol obſcurabitur, ⁊ luna nō dabit lumen ſuū, ⁊ ſtellę cadent de cęlo, ⁊ virtutes cęlorum cōmouebuntur: ⁊ tunc parebit ſignū filij hominis in cęlo. Et tunc plangent oēs tribus terrę: ⁊ videbunt filiū hominis venientem in nubibus cęli cū virtute multa ⁊ maieſtate. Et mittet angelos ſuos cum tuba, ⁊ voce magna: ⁊ congregabunt electos eius à quatuor vētis, à ſummis cęlorum vſque ad terminos eorum. Ab arbore autem fici diſcite parabolam. Cū iam ramus eius tener fuerit, ⁊ folia nata, ſcitis qꝛ prope eſt ęſtas. Ita, ⁊ vos cum videritis hęc omnia, ſcitote qꝛ prope eſt in ianuis. Amen dico vobis, quia, non pręteribit generatio hęc, donec oīa hęc fiant. Cęlum ⁊ terra tranſibunt: verba autem mea non pręteribunt.

Credo. Secreta.

PRopitius eſto domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ populi tui oblationibꝰ, precibuſq; ſuſceptis, omnium noſtrū ad te corda conuerte: vt à terrenis cupiditatibus liberati, ad cęleſtia deſideria tranſeamus. Per do.

Exaudi nos deus ſalutaris no. vt in dñica prima. Communio.

COncede nobis, q̄s dñe: vt per hęc ſacramenta q̄ ſumpſimus, quicquid in noſtra mēte vitioſum eſt, ipſorū medicationis dono curetur. Per dominū.

Mundet ⁊ mun. vt in dñica j.

Proprium

PROPRIVM MISSARVM
DE SANCTIS.

¶ In vigilia ſancti Andreę Apoſtoli. Introitus.

DOminus ſecus mare Galileę vidit duos fratres, Petrum ⁊ Andream, ⁊ vocauit eos: venite poſt me: faciam vos fieri piſcatores hominum. Pſalmus. Cęli enarrant gloriam dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentũ. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat. Oratio.

die. 29. nou

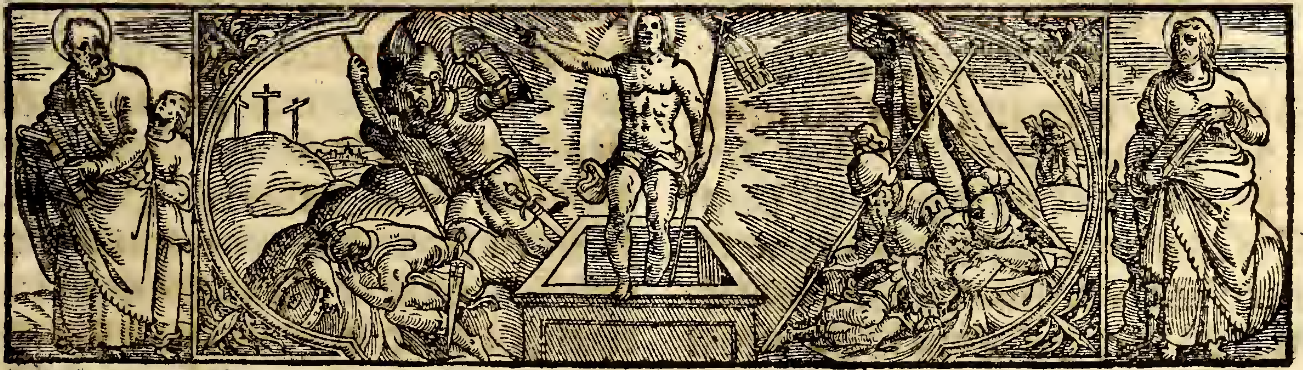
QUęſumus omnipotens deus: vt beatus Andreas apoſtolus, tuum pro nobis imploret auxilium: vt, à noſtris reatibus abſoluti, à cunctis etiam periculis eruamur. Per do.

¶ Pro commemoratione ſancti Saturnini martyris. Oratio.

DEus, qui nos beati Saturnini martyris tui concedis natalitio perfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per dominum noſtrum.

Si vigilia S. Andreę venerit in Aduentu, miſſa dicit de vigilia, ⁊ ſecunda Oratio erit de Aduentu, tertia de ſancto Saturnino, Si feſtum

Sancti Andreę venerit feria ij. Miſſa de vigilia dr in Sabbato, ⁊ ſecunda oratio de S. Maria, Concede. tertia Eccleſię, vel pro Papa: ⁊ cõmem. S. Saturnini fit in Dñica. Quod ⁊ in alijs vigilijs, excepta vigilia. Natiuitatis dñi, ſeruatur. Si autem feſtũ Sãcti Andreę venerit in dñica, transfertur in ij. feriã, ⁊ miſſa de vigi. dr in ſabbato cum cõmem. S. Saturnini, vt ſup. ⁊ tertia oratio erit de S. Maria. Cõcede.

Lectio libri Sapientię.

eccl. Benedictio dñi ſuper caput
44. iuſti. Ideo dedit illi dñs he
⁊ 45 reditatem: ⁊ diuiſit ei partem in tribubus duodecim, ⁊ inuénit gratiam in conſpectu omnis carnis. Magnificauit eum in timore inimicorũ: ⁊ in verbis ſuis mõſtra placauit. Glorificauit eũ in conſpectu regum, ⁊ oſtendit illi gloriaʒ ſuã. In fide ⁊ lenitate ipſius, ſanctuʒ fecit illũ: ⁊ elégit euʒ ex omni carne. Et dedit illi corã pręcepta, ⁊ legé vitę, ⁊ diſciplinę: ⁊ excelſuʒ fecit illũ. Statuit illi teſtamentũ ęternũ, ⁊ circũcinxit eũ zona iuſtitię. Et induit eum dñs coronaʒ glorię. Gradu. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorũ. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper arenam multiplicabuntur.

Seq. ſancti euang. ſm Joannẽ.

ca. 1. In illo tẽpore. Stabat Joãnes, ⁊ ex diſcipulis eiꝰ duo. Et reſpiciens Jeſũ ambulanteʒ, dicit. Ecce agnus dei. Et audierunt eũ duo diſcipuli loquenteʒ: ⁊ ſecuti ſunt Jeſum. Conuerſus autem Jeſus, ⁊ videns eos ſequẽtes ſe, dicit eis. Quid quęritis? Qui dixerunt ei. Rabbi (quod dicitur interpretatuʒ, magiſter) vbi habitas? Dicit eis. Uenite, ⁊ videte. Uenerũt, ⁊ viderunt vbi maneret: ⁊ apud euʒ manſerunt die illo. Hora autem erat quaſi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri vnus ex duobus qui audierant à Joanne, ⁊ ſecuti fuerant euʒ. Inuénit hic, primùm, fratrẽ ſuum Simónem: ⁊ dixit ei. Inuénimus meſſiaʒ, quod eſt interpretatũ, Chriſtus. Et adduxit eum ad Jeſuʒ. Intuitus autem eum Jeſus, dixit. Tu es Simon filius Jonę: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In craſtinum voluit exire in Galilęam: ⁊ inuénit Philippum. Et dixit ei Jeſus. Séquere me. Erat auteʒ Philippus à Bethſáida ciuitate Andreę, ⁊ Petri. Inuénit Philippꝰ Nathanael: ⁊ dicit ei. Quẽ ſcripſit Moyſes in lege, ⁊ prophetę, inuénimus Jeſum filium Joſeph, à Nazareth. Et dixit ei Nathanael. A Nazareth poteſt aliquid boni eſſe? Dicit ei Philippus. Ueni, ⁊ vide. Uidit Jeſus Nathanael venientem ad ſe: ⁊ dicit de eo. Ecce, verè Iſraelita, in quo dolus non eſt. Dicit ei Nathanael. Unde me noſti? Reſpondit Jeſus, ⁊ dixit ei. Priuſq̃ʒ te Philippus vocaret cum eſſes ſub ficu, vidi te. Rñdit ei Nathanael, ⁊ ait. Rabbi: tu es filius dei:

dei: tu es rex Iſrael. Rñdit Ie-
ſus, ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi, vidi
te ſub ficu, credis: maius his vi-
debis. Et dicit ei. Amen, amen
dico vobis: videbitis cęlũ aper-
tum, ⁊ angelos dei aſcendentes,
⁊ deſcendentes ſupra filiuʒ hoĩs.
Offer. Gloria ⁊ honore corona-
ſti eũ: ⁊ conſtituiſti eũ ſuper ope-
ra manuũ tuarum dñe. Secreta.
SAcranduʒ tibi dñe munus
offerimus: quo beati An-
dreę ſollemnia recolentes, puri-
ficationem quoqʒ noſtris menti
bus imploramus. Per dominũ.
Pro cõmemoratione ſancti Sa-
turnini martyris. Secreta.
MUnera tibi dñe dicata ſan-
ctifica, ⁊ intercedente bea
to Saturnino martyre tuo, per
hęc eadem nos placatus inten-
de. Per. Cõio. Dixit Andreas
Simoni fratri ſuo: inuenimus
meſſiam, qui dicitur Chriſtus: ⁊
adduxit eum ad Ieſuʒ. Poſtcõ.
PErceptis dñe ſacramentis
ſuppliciter exoramus: vt, in
tercedẽte beato Andrea apoſto
lo tuo, quę pro illius veneranda
gerimus paſſione, nobis profici
ant ad medelam. Per dominuʒ.
Pro cõmemoratione ſancti Sa-
turnini. Poſtcommunio.
SAnctificet nos, quęſumus
dñe, tui pceptio ſacramen-
ti: ⁊ interceſſione ſãctorũ tuoruʒ
tibi reddat acceptos. Per dñm.
¶ Si ſequens feſtũ S. Andreę
venerit in dominica, transfertur
in ſequentem diem duplici feſto
non impeditã: quod ⁊ de alijs fe
ſtis duplicibus ⁊ ſemiduplicibus,
in dñicis Aduẽtus occurrẽtibus
ſeruať: ⁊ in illis ſemp fit cõmemo
ratio de aduẽtu. De ſimplicibus
aũt toto aduẽtu fit tantũ cõme.

¶ In feſto ſancti Andreę apoſtoli. Introitus.

MIhi autẽ nimis ho Die.
norati ſunt amici 39.
tui deus: nimis cõ nou.
fortatus eſt prin-
cipatus eorum.
Pſalmus. Domi-
ne probaſti me, ⁊ cognouiſti me:
tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊
reſurrectionem meam. ℣. Glo-
rio patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oratio.
MAieſtatẽ tuaʒ domine ſup
pliciter exoramus: vt, ſicut
eccleſię tuę beatus Andreas a-
poſtolus extitit prędicator ⁊ re-
ctor, ita apud te ſit pro nobis per
petuus interceſſor. Per domi-
num noſtrum Ieſum Chriſtum.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

FRatres. Corde creditur ca. 10
ad iuſtitiaʒ: ore autem, con-
feſſio fit ad ſalutem. Dicit enim
ſcriptura. Omnis, qui credit in
illum, non confundetur. Non e
nim eſt diſtinctio Iudęi ⁊ Gręci.
ci. Nam idẽ dominus omnium,
diues in omnes qui inuocant il-
lum. Omnis enim quicunqʒ in
uocauerit nomẽ domini: ſaluus
erit. Quomodo ergo inuoca-
bunt, in queʒ non crediderunt?
Aut quomodo credent ei, queʒ
non audierunt? Quomodo au-
tem audient ſine prędicante?

Quomodo vero prędicabunt, niſi mittantur? Sicut ſcriptum eſt. Quàm ſpecioſi pedes euangelizantium pacē, euangelizantium bona. Sed non omnes obediunt euangelio. Iſaias enim dicit, Domine, quis credidit auditui noſtro? Ergo fides, ex auditu, auditus autē, per verbum Chriſti. Sed dico, nunquid non audierunt? Et quidem in omnē terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Gra. Conſtitues eos principes ſuper omnē terram: memores erūt nominis tui dn̄e. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebūtur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Dilexit Andreā dn̄s in odorē ſuauitatis, Alleluia. Seq. ſancti euāg. ſcd̄m Mattheū.

ca.4

In illo tp̄e. Ambulās Ieſus iuxta mare Galilęę, vidit duos fratres, Simonē q̄ vocat Petrus, ⁊ Andreā fratrē ei⁹, mittētes rete in mare: (erant enim piſcatores) ⁊ ait illis. Venite poſt me: ⁊ faciam vos fieri piſcatores hominum. At illi continuò, relictis retibus, ſecuti ſunt eum. Et procedēs inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedęi, ⁊ Ioannem fratrem eius in naui, cum Zebedęo patre eorum, reficientes retia ſua: ⁊ vocauit eos. Illi autē, ſtatim relictis retibus ⁊ patre, ſecuti ſunt eum. Dicitur Credo. Offertorium. Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui Deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Secreta.

Sacrificium noſtrum tibi Domine, quęſumus, beati Andreę apoſtoli tui precatio ſācta conciliet: vt in cuius honore ſollemniter exhibetur, eius meritis efficiatur acceptum. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſt. Prefatio de apoſtolis. fol.115. Cōmunio. Venite poſt me, faciam vos fieri piſcatores hominum: at illi, relictis retibus ⁊ naui, ſecuti ſunt dn̄m. Poſtcōmu.

Sumpſimus, domine diuina myſteria, beati Andreę feſtiuitate lętātes: quę ſicut tuis ſanctis ad gloriā, ita nobis, quęſumus, ad veniam prodeſſe perficias. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum.

¶ Feſta Decembris.

¶ Pro commemora. ſanctę Bibianę virginis ⁊ martyris, Oratio. Indulgentiam. cum ſua Secreta, ⁊ poſtcommuni. de cōmuni virginum. folio.246. die. 2.

¶ Pro cōmemo. Sanctę Barbarę virginis ⁊ martyris. Orō. Deus qui inter cętera. cum ſua Secreta, ⁊ poſtcommunione de communi virginum. folio.245. die. 4.

¶ Pro commemoratio. ſancti Sabbę Abbatis, Oratio. die. 5.

Interceſſio nos, quęſumus dn̄e, beati Sabbę Abbatis commendet: vt, quod noſtris meritis nō valemus, eius patrocinio

cinio aſſequamur. Per. Secre.

SAcris altaribus Domine hoſtias ſuperpoſitas ſanctus Sabbas, quęſumus, in ſalutem nobis prouenire depoſcat. Per dominum noſ. Poſtcõm.

PRotegat nos domine cu3 tui perceptione ſacramenti beatus Sabbas pro nobis intercedendo: vt ꝛ cõuerſationis eius experiamur inſignia, ꝛ interceſſionis ipſius percipiamus ſuffragia. Per dominum noſtr.

Die. 6 ¶ In feſto ſancti Nicolai epiſcopi ꝛ confeſſoris. Introitus.

STatuit ei dñs teſtamentum pacis: ꝛ principe3 fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternũ. pſal's. Memento dñe Dauid: ꝛ omnis mãſuetudinis eius. ℣. Gloria pa. Oratio.

DEus, qui beatum Nicolaum pontificem tuum innumeris decoraſti miraculis: tribue, quęſumus: vt eius meritis ꝛ precibus, à gehennę incendiis liberemur. Per dominum noſt.

Epiſtola. Mementote prępoſitorũ. de cõi cõfe. pont. fo. 242.

Gradua. Inueni Dauid ſeruũ meũ: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabit ei: ꝛ brachiũ meũ cõfortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus vt palma florebit, ſicut cedrus Libani multiplicabitur: Alleluia.

Euangelium. Homo quidam peregre proficiſcens. de cõmuni confeſſ. pon. fo. 241. Offert.

Veritas mea, ꝛ miſericordia mea cum ipſo: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

SAnctifica, quęſumus dñe deus, hęc munera: quę in ſollẽnitate ſancti antiſtitis tui Nicolai offerimus: vt ꝑ ea, vita noſtra inter aduerſa ꝛ ꝓſpera vbique dirigatur. Per dñm. Cõio.

Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in ęternũ manebit: ꝛ ſedes eius ſicut ſol i cõſpectu meo: ꝛ ſicut luna perfecta in ęternu3, ꝛ teſtis in cęlo fidelis. Poſtcõm.

SAcrificia, quę ſumpſimus dñe pro ſollẽmnitate ſancti põtificis tui Nicolai, ſempiterna nos ꝓtectione cõſeruent. Per.

¶ In feſto ſancti Ambroſii epiſcopi, ꝛ confeſſoris, ac doctoris Eccleſię. Introitus. Die. 7.

IN medio eccleſię aperuit os eius: ꝛ impleuit eũ dominus ſpiritu ſapientię ꝛ intellectꝰ: ſtolam glorię induit eum. pſal's. Bonum eſt confiteri domino, ꝛ pſallere nõi tuo altiſſime. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus, qui populo tuo ęternę ſalutis beatu3 Ambroſium miniſtrum tribuiſti: preſta quęſumus: vt, quem doctorem vitę habuimus in terris, interceſſore3 habere mereamur in cęlis. Per dominum noſtrum Jeſum.

Epiſtola. Teſtificor corã Deo. de communi Doctoru3. fo. 243.

Gradua.

Graduale. Ecce ſacerdos ma-
gnus, qui in diebus ſuis placuit
Deo. ℣. Nõ eſt inuentus ſimilis
illi, qui conſeruaret legẽ excelſi.
Alleluia, alleluia. ℣. Jurauit
dominus, ⁊ non pęnitebit eum:
tu es ſacerdos in ęternum ſecun
dum ordinem Melchiſedech.
Alleluia. Euangelium.
Vos eſtis ſal terrę. De commu-
ni Doctorum. folio. 243. Et di
citur. Credo. Offertoriũ. Ve
ritas mea, ⁊ miſericordia mea
cum ipſo: ⁊ in nomine meo exal-
tabitur cornu eius. Secreta.
Omnipotens ſempiterne
Deus, munera tuę maieſta-
ti oblata, per interceſſionẽ bea
ti Ambroſij confeſſoris tui atq;
põtificis, ad perpetuã nobis fac
prouenire ſalutem. Per dñm.
Commu. Semel iuraui in ſan-
cto meo: ſemen ei⁹ in ęternũ ma
nebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in con
ſpectu meo: ⁊ ſicut luna perfecta
in ęternum: ⁊ teſtis in cęlo fide-
lis. Poſtcommunio.
Sacramenta ſalutis noſtrę
ſuſcipiens, concede, quęſu-
mus omnipotens Deus: vt bea
ti Ambroſij confeſſoris tui atq;
põtificis nos vbiq; oratio adiu-
uet: in cuius veneratione hęc tuę
obtulimus maieſtati. Per dñm.
die. ¶ In Conceptione B. Marię
8 dicitur miſſa de eius Natiuitate,
quę habetur mẽſe Septẽbris fo.
219. mutato nõie Natiuitatis in
die. Conceptionem. ¶ Pro cõme.
10 ſancti Milriadis Papę ⁊ mart.
Oratio. Infirmitatem. cũ ſua
ſecreta, ⁊ poſtcõmunione de cõ-
muni vnius marty. pont. fo. 231.
¶ In feſto ſancti Damaſi Pa- die.
pę ⁊ confeſſoris. Introitus. 11
Sacerdotes tui
dñe induant iuſti-
tiam ⁊ ſancti tui
exultent: propter
Dauid ſeruum tu-
um non auertas fa
ciem Chriſti tui. Pſalmus. Me
mento domine Dauid, ⁊ omnis
manſuetudinis eius. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
Exaudi domine preces no-
ſtras: ⁊ intercedente beato
Damaſo confeſſore tuo atque
pontifice, indulgentiam nobis
tribue placatus, ⁊ pacem. Per
dominum noſtrũ Jeſum Chri.
Epiſtola. Plures facti ſunt Sa
cerdotes. De communi confeſſ.
pontif. folio. 241. Graduale.
Ecce ſacerdos magnus, qui in
dieb⁹ ſuis placuit Deo. ℣. Non
eſt inuentus ſimilis illi, qui con-
ſeruaret legem excelſi. Alleluia,
alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in
in ęternũ ſecundũ ordinẽ Mel-
chiſedech. Alleluia. Euangeli.
Vigilate quia neſcitis. De eo-
dem cõi fo. 242. Offer. Inue-
ni Dauid ſeruũ meum, oleo ſan-
cto meo vnxi eum: manus enim
mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium
meum confortabit eum. Secre.
Accepta tibi ſit, q̃ſum⁹ dñe,
ſacratę plebis oblatio, pro
tuorũ honore ſanctorũ: quorum
ſe meritis percepiſſe de tribula-
tione cognoſcit auxiliũ. Per d.

Cõio. Domine quinque talentã tra
didiſti mihi, ecce alia quinque ſu-
perlucratus ſum: euge ſerue fide
lis, qꝛ in pauca fuiſti fidelis, ſupra
multa te conſtituã: intra in gau-
dium domini tui. Poſtcommu.
Da, queſumus domine, fide
libus populis, ſanctorum
tuorum ſemper veneratione le-
tari: ⁊ eorum perpetua ſupplica-
tione muniri. Per dominũ no.

die. ¶ In feſto ſancte Lucie virgi-
13 nis ⁊ martyris. Introitus.

Dilexiſti iuſtitiã, ⁊
odiſti iniquitatẽ:
propterea vnxit te
deus deus tuus
oleo letitie, pre cõ-
ſortibus tuis. Ps.
Eructauit cor meum verbũ bo
num: dico ego opera mea regi.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Exaudi nos Deus ſalutaris
noſter: vt, ſicut de beate
Lucie virginis, ⁊ martyris tue,
feſtiuitate gaudemus, ita pie deuo
tionis erudiamur affectu. Per
dominum noſtrũ Jeſum Chri.
Epiſtola. Qui gloriatur, in do-
mino glorietur. de cõmuni virg.
fol. 247. Graduale. Dilexiſti iu-
ſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem. ℣.
Propterea vnxit te deus deus
tuus oleo letitie. Alleluia, allelu
ia. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs
tuis, propterea benedixit te De-
us in eternum, alleluia. Euange-
lium. Simile eſt regnum celorũ
theſauro abſcondito. De com-
muni virgin. ⁊ marty. folio. 247.
Offertorium. Afferentur regi

virgines poſt eam, proxime eius
afferentur tibi. Secreta.
Accepta tibi ſit domine ſa-
crate plebis oblatio, pro
tuorum honore ſanctorum: quo
rum ſe meritis percepiſſe de tri-
bulatione cognoſcit auxilium.
Per dominum noſtrum Jeſum.
Cõmunio. Principes perſecuti
ſunt me gratis, ⁊ a verbis tuis for
midauit cor meum: letabor ego
ſuper eloquia tua, quaſi qui inue-
nit ſpolia multa. Poſtcõmunio.
Satiaſti domine familiam
tuam muneribus ſacris:
eius, queſumus, ſemper interuen
tione nos refoue, cuius ſollem-
nia celebramus. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ.
¶ In vigilia S. Thome dicitur die.
miſſa. Ego autem ſicut oliua. 20.
de vigilia vnius apoſtoli. fo. 232.
cum commemo. de Aduentu: ⁊
in ea ſeruet rubrica in vigilia S.
Andree poſita. Si autẽ hec vigi-
lia venerit in quatuor tẽporibus,
de ea fit tantũ commemoratio.
¶ In feſto ſancti Thome die.
apoſtoli. Introitus. 21.

Mihi autẽ nimis ho
norati ſunt amici
tui deus: nimis cõ
fortatus eſt prin-
cipatus eorum.
Ps. Dñe probaſti
me, ⁊ cognouiſti me: tu cognoui-
ſti ſeſſionẽ meã, ⁊ reſurrectionẽ
meã. ℣. Gloria patri. Oratio.
Da nobis, queſumus domi-
ne, beati apoſtoli tui Tho-
me ſollemnitatibus gloriari: vt,

eius ſemper ⁊ patrocinijs suble-
uemur, ⁊ fidem congrua deuo-
tione ſectemur. Per dominum.

Lectio epiſtole beati Pau-
li apoſtoli ad Epheſios.

ca.2. FRatres: Jam non eſtis ho-
ſpites ⁊ aduenę, ſed eſtis ci-
ues ſanctorum ⁊ domeſtici Dei
ſuperędificati ſupra fundamen-
tum apoſtolorū ⁊ prophetarū,
ipſo ſūmo angulari lapide Chri-
ſto Jeſu. In quo omnis ędifica-
tio conſtructa, creſcit in templū
ſanctū in domino. In quo ⁊ vos
coędificamini in habitaculū Dei,
in Spiritu ſancto. Graduale.
Nimis honorati ſunt amici tui
Deus, nimis cōfortatus eſt prin
cipatus eorum. ℣. Dinumerabo
eos: ⁊ ſuper arenam multiplica-
buntur. Alleluia, alleluia. ℣.
Gaudete iuſti in domino: rectos
decet collaudatio. Alleluia. Se-
quen. S. euange. ſm Joannem.

c.20. IN illo tem
pore. Tho-
mas vnus de
duodecim, qui
dicitur Didymus,
non erat cū eis
quādo venit Je
ſus. Dixerūt er-
go ei alij diſcipu
li. Vidimus dominum. Ille autē
dixit eis. Niſi videro in manibus
eius fixuram clauorum, ⁊ mittā
digitum meum in locū clauorū,
⁊ mittam manum meam in latus
eius: non credam. Et poſt dies
octo, iterū erant diſcipuli eius in
tus: ⁊ Thomas cum eis. Venit
Jeſus ianuis clauſis, ⁊ ſtetit in me
dio, ⁊ dixit. Pax vobis. Deinde
dicit Thomę. Infer digitū tuū
huc, ⁊ vide manus meas, ⁊ affer
manum tuā, ⁊ mitte in latus me
um, ⁊ noli eſſe incredulus, ſed fi-
delis. Reſpondit Thomas, ⁊ di
xit ei. Dominus meus, ⁊ deus me
us. Dicit ei Jeſus. Quia vidiſti
me, Thoma, credidiſti. Beati q
non viderunt, ⁊ crediderunt. ℣.
Credo. Offert. In omnē ter-
ram exiuit ſonus eorū: ⁊ in fines
orbis terrę verba eorū. Secre.
DEbitum tibi domine no-
ſtrę reddimus ſeruitutis,
ſuppliciter exorantes: vt ſuffra-
gijs beati Thomę apoſtoli tui,
in nobis tua munera tuearis: cu-
ius honorāda cōfeſſione, laudis
tibi hoſtias immolamus. Per d.
Pręf. de apoſtolis. f.118. Cōio.
Mitte manum tuam, ⁊ cogno-
ſce loca clauorū: ⁊ noli eſſe incre
dulus, ſed fidelis. Poſtcommu.
ADeſto nobis miſericors de
us: ⁊ intercedente pro no-
bis beato Thoma apoſtolo tuo,
tua circa nos propitiatus dona
cuſtodi. Per dominum noſtrū
Jeſum Chriſtum filium tuum.

Feſta Januarij.

¶ Pro cōmemoratione S. Hy- die.
ginij Pape ⁊ martyris. Oratio. 11
Infirmitatē. cū ſua Secreta, ⁊
Poſtcōione de communi vnius
mart. pont. fol.232. ⁊ tertia orō
dicitur de S. Maria. Deus q ſalu.

¶ In feſto ſancti Hilarij epiſco die.
pi ⁊ confeſſoris. Miſſa. 14
In medio eccleſię. de commu-
ni

ni Doctorum. folio.242. ⁊ in ea fit ſequens commemoratio, cuꝫ tertia oratione de ſācta Maria.

¶ Pro cōmemoratione ſancti Felicis in Pincis mart. Oratio.

Concede queſumus omnipotens deus: vt ad meliorem vitaꝫ, ſanctorum tuorum exempla nos prouocent: quatenus quorum ſollemnia agimus, etiā actus imitemur. Per domi. Secreta.

Hoſtias tibi domine beati Felicis martyris tui dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuuꝫ nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per d. Poſtco.

Queſumus dn̄e, ſalutaribus repleti myſterijs: vt beati Felicis martyris tui, cuius ſollēnia celebramus, orōnibus adiuuemur. Per. Si cōtingat feſtū ſancti Hilarij transferri in aliū diē, nō tamen predicta cōme. S. Felicis transfertur, ſed de ea fit ſuo die: quod, ⁊ in alio ſequēti feſto, ⁊ in ſimilibus ſemper ſeruatur.

¶ In feſto ſancti Pauli Primi Eremite. Introitus.

Iuſt⁹, vt palma florebit: ſicut cedrus Libani, multiplicabitur: plantatus in domo domini, in atrijs domus dei noſtri. Ps. Bonum eſt confiteri dn̄o: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria pat. Oratio.

Deus, qui nos beati Pauli confeſſoris tui annua ſollēnitate letificas: concede propitius: vt, cuius natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per.

Pro commemoratione ſancti Mauri abbatis. Oratio.

Interceſſio nos, q̄s dn̄e, beati Mauri abbatis commendet: vt, quod noſtris meritis non valemus, ei⁹ patrocinio aſſequamur. Tertia orō de S. Maria. Deus qui ſa. f.256. Epiſt. Que mihi fuerūt lucra. de cōi confeſſ. no ponti fo.244. Gradua. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabit' i domo dn̄i. ℣. Ad annunciandū mane miſericordiā tuam: ⁊ veritatē tuā per noctē. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus germinabit ſicut liliū: ⁊ florebit in eternū ante dn̄m, Alleluia. Euange. Confiteor tibi pater. de communi plurimorum martyrum. folio.240. Offerto.

In virtute tua domine letabit' iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuuꝫ exultabit vehemēter: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

Laudis tibi dn̄e hoſtias immolamus in tuorum cōmemoratione ſanctorū: quibus nos ⁊ preſentibus exui malis confidimus, ⁊ futuris. Per dominum.

Pro commemorat. ſancti Mauri Abbatis. Secreta.

Preſta nobis, q̄s, omnipotens deus: vt noſtre humilitatis oblatio, ⁊ pro tuorū tibi grata ſit honore ſanctorū, ⁊ nos corpore pariter ⁊ mente purificet. Per d. Cōio. Letabitur iuſtus in dn̄o, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur oēs recti corde. Poſtcō.

Refecti

REfecti cibo potuque cele-
ſti, deus noſter, te ſupplices
exoramus: vt in cuius hęc cõme-
moratione percepimus, eius mu
niamur ⁊ precibus. Per domi.
Pro commemora. ſancti Mau
ri Abbatis. Poſtcommunio.
PRotegat nos domine cuꝫ
tui perceptione ſacramen-
ti, beatus Maurus Abbas pro
nobis intercedẽdo: vt ⁊ conuer-
ſationis ei⁹ experiamur inſignia,
⁊ interceſſionis ipſius percipia-
mus ſuffragia. Per dominum.
die. ¶ In feſto ſancti Marcelli Pa-
16 pę ⁊ martyris. Introitus.
STatuit ei domin⁹
teſtamentum pa-
cis, ⁊ principem fe
cit eum: vt ſit illi ſa
cerdotij dignitas
in ęternũ. Ps. Me
mento dñe Dauid, ⁊ omnis man
ſuetudinis eius. ℣. Glia. Oro.
PReces populi tui, q̃s domi
ne, clemẽter exaudi: vt bea-
ti Marcelli martyris tui atqꝫ põ
tificis meritis adiuuemur, cuius
paſſione lętamur. Per dominũ.
Epiſto. Fratres: Benedictus
deus. de communi vnius mart.
pontifi. fol. 233. Graduale. In-
ueni Dauid ſeruum meum: oleo
ſancto meo vnxi eum: manus e-
nim mea auxiliabit ei: ⁊ brachiũ
meum confortabit eum. ℣. Ni-
hil proficiet inimicus in eo: ⁊ fi-
lius iniquitatis non nocebit ei.
Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſa-
cerdos in ęternum, ſecundum or
dinem Melchiſedech, alleluia.

Euangelium. Siquis vult veni
re poſt me. de eodem cõi. fo. 233.
Offerto. Veritas mea, ⁊ miſeri-
cordia mea cũ ipſo: ⁊ in noĩe meo
exaltabitur cornu eius. Secreta.
SUſcipe, quęſumus domi-
ne, munera dignãter obla-
ta: ⁊ beati Marcelli ſuffraganti-
bus meritis, ad noſtrę ſalutis au-
xilium prouenire concede. Per
dominum. Communio. Domi
ne quinque talenta tradidiſti mi-
hi: ecce alia quinque ſuperlucra-
tus ſum: euge ſerue bone ⁊ fide-
lis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſu-
pra multa te conſtituam: intra in
gaudium domini tui. Poſtcom.
SAtiaſti domine familiam
tuam muneribus ſacris: e-
ius, quęſumus, ſemper interuen-
tione nos refoue, cuius ſollemnia
celebramus. Per dominum no.
¶ In feſto S. Antonij abbatis die.
Miſſa. Os iuſti. de cõmuni Ab 17
batum. f. 243. cũ euãgelio. Sint
lumbi veſtri pręcincti. de com-
muni confeſſ. non pont. fo. 244.
¶ In feſto Cathedrę S. Petri die.
qua Romę primũ ſedit. Introi. 18
STatuit ei dñs teſta
mentum pacis: ⁊
principeꝫ fecit eũ:
vt ſit illi ſacerdotij
dignitas in ęternũ.
Pſal. Memento
dñe Dauid: ⁊ omnis mãſuetudi-
nis eius. ℣. Gloria pa. Oratio.
DEus, qui beato Petro a-
poſtolo tuo, collatis claui-
bus regni cęleſtis, animas ligan-
di, atqꝫ ſoluendi pontificium tra

didiſti, cōcede: vt interceſſionis
eius auxilio, a peccatorū noſtro
rū nexibus liberemur. Qui vi.
Et fit comme. de ſancto Paulo
ante quaſcunque commemora.
etiam dominicę: quod ⁊ ſeruatur
in comme. ſancti Petri, quę fit in
feſto ſancti Pauli. Oratio.
DEus, qui multitudinē gen
tiū bti Pauli apoſtoli pdi
catiōe docuiſti: da nobis q̄ſum⁹:
vt cui⁹ cōmemorationē colimus,
eius apud te patrocinia ſētiam⁹.
Pro commemora. ſanctę Pri
ſcę virg. ⁊ marty. Oratio.
DA, quęſumus, omnipo
tens deus: vt, qui bea
tę Priſcę virginis ⁊
martyris tuę natalitia
colimus, ⁊ annua ſollemnitate lę
temur, ⁊ tantę fidei proficiamus
exemplo. Per dominū noſtrū.
Lec. epiſtolę bti Petri apoſtoli.
c.1. PEtrus, apoſtolus Jeſu
Chriſti, electis aduenis di
ſperſionis Ponti, Galatię, Cap
padocię, Aſię, ⁊ Bithynię: ſecun
dum preſcientiam dei patris, in
ſanctificationem Spiritus, in o
bedientiam ⁊ aſperſionem ſan
guinis Jeſu Chriſti: gratia vo
bis, ⁊ pax multiplicetur. Benedi
ctus deus ⁊ Pater domini no
ſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundū ma
gnam miſericordiam ſuam rege
nerauit nos in ſpē viuam, per re
ſurrectionē Jeſu Chriſti ex mor
tuis in hereditatem incorrupti
bilem, ⁊ incontaminatam, ⁊ im
marceſcibilem, conſeruatā in cę
lis in vobis, qui in virtute dei cu
ſtodimini per fidem, in ſalutē pa
ratam reuelari in tempore nouiſ
ſimo, in quo exultabitis: modicū
nunc, ſi oportet, contriſtati in va
rijs tentationibus: vt probatio
veſtrę fidei, multò precioſior au
ro (quod per ignem probatur) in
ueniatur in laudem, ⁊ gloriam, ⁊
honorem, in reuelationem Jeſu
Chriſti dñi noſtri. Grad. Ex al
tent eum in eccleſia plebis, ⁊ in ca
thedra ſeniorū laudent eum. ℣.
Confiteátur domino miſericor
dię eius, ⁊ mirabilia eius filiis ho
minum. Si feſtum Cathedrę
venerit ante Septuageſimam,
poſt Gradnale. ſtatim dicitur
Alleluia, alleluia. ℣. Tu es Pe
trus, ⁊ ſuper hanc petram ędifi
cabo eccleſiam meam, Alleluia.
Si autem venerit poſt Septua
geſimam, omiſſo Alleluia, ⁊ ver
ſu, dicitur ſequēs Tractus. Tu
es Petrus, ⁊ ſup hāc petrā ędifi
cabo eccleſiā meam. ℣. Et portę
inferi nō preualebunt aduerſus
eā: ⁊ tibi dabo claues regni cęlo
rum. ℣. Quodcunq; ligaueris
ſuper terrā, erit ligatū ⁊ in cęlis.
℣. Et quodcunq; ſolueris ſuper
terram, erit ſolutum, ⁊ in cęlis.
Sequentia ſancti euangelij ſecū
dū Matthęū.

IN illo tem ca.16
pore. Ve
nit Jeſus in par
tes Cęſarez
Philippi: ⁊ in
terrogabat di
ſcipulos ſuos
dicens. Quem
dicunt

dicũt homines eſſe filium hominis? At illi dixerunt. Alij Joannem Baptiſtã: alij autem Eliaꝫ: alij vero Hieremiã: aut vnuꝫ ex prophetis. Dicit illis Jeſus. Vos autem quẽ me eſſe dicitis? Reſpondens Simon Petrus dixit. Tu es Chriſtus filius dei viui. Reſpondens autem Jeſus dixit ei. Beatus es Simon Bar Jona: quia caro ꝛ ſanguis non reuelauit tibi, ſed pater meus qui in cęlis eſt. Et ego dico tibi quia tu es Petrus: ꝛ ſuper hanc petram ędificabo eccleſiam meam: ꝛ portę inferi non pręualebunt aduerſus eam. Et tibi dabo claues regni cęlorum. Et quodcunque ligaueris ſuper terram, erit ligatũ ꝛ in cęlis. Et, quodcunqꝫ ſolueris ſuper terram, erit ſolutum ꝛ in cęlis. Credo. Offertorium.

Tu es Petrus, ꝛ ſuper hanc petram ędificabo eccleſiam meam: ꝛ portę inferi non pręualebunt aduerſus eam: ꝛ tibi dabo claues regni cęlorum. Secreta.

Eccleſię tuę, quęſumus domine, preces ꝛ hoſtias beati apoſtoli tui Petri commẽdet orõ: vt, qđ ꝑ illius gloria celebramus, nobis proſit ad veniã. Per.

Pro ſancto Paulo. Secreta.

Apoſtoli tui Pauli precibꝰ domine, plebis tuę dona ſanctifica: vt, quę tibi tuo grata ſunt inſtituto, gratiora fiant patrocinio ſupplicantis.

Pro cõmemo. S. Priſcę. Secr.

Hoſtia, quęſumus domine, quam in ſanctorum tuoruꝫ natalitijs recẽſentes offerimus, ꝛ vincula noſtrę prauitatis abſoluat, ꝛ tuę nobis miſericordię dona conciliet. Per. Pręf. de apoſtolis. f. 118. Cõmu. Tu es Petrus: ꝛ ſuper hanc petraꝫ ędificabo eccleſiam meam. Poſtcõmu.

Letificet nos dñe munus oblatum: vt ſicut in apoſtolo tuo Petro te mirabilẽ prędicamus, ſic per illũ tuę ſumamus indulgentię largitatẽ. Per do.

Pro ſancto Paulo. Poſtcõmu.

Sanctificati dñe ſalutari myſterio quęſumus: vt pro nobis eius nõ deſit oratio, cuius nos donaſti patrocinio gubernari. Per do. Pro comme. Sanctę Priſcę. Poſtcommunio

Quęſumus, domine, ſalutaribus repletimyſterijs: vt cuius ſollemnia celebramus, eius orationibus adiuuemur. Per d.

¶ Sanctorum martyrum Marij, Marthę, Audifacis, ꝛ Abacbuꝫ. Introitus. die. 19

Juſti epulentur, ꝛ exultent in conſpectu dei, ꝛ delectentur in lętitia. Pſal. Exurgat deus, ꝛ diſſipentur inimici eius: ꝛ fugiant, qui oderunt euꝫ, à facie eius. V. Gloria patri. Oratio.

Exaudi dñe populuꝫ tuum, cum ſanctorum martyrum tuorũ patrocinio ſupplicãtẽ: vt, ꝛ temporalis vitę nobis tribuas pace gaudere, ꝛ ęternę reperire ſubſidiũ. Per do. Epiſtola. Rememoramini priſtinos dies. De communi pluri. marty. fo. 239.

Iuſtorum animę in manu Dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientiū mori: illi autē ſunt in pace. Alleluia, alleluia. ℣. Mirabilis deus noſter in ſanctis ſuis: Alleluia. Si hoc feſtū venerit poſt Septuageſimā, dicitur Tractus de cōi plur. martyrū. Quod ⁊ ſeruat in ſequentibus feſtis venientibus poſt Septuag. vſq; ad Dñicam Palmarum: niſi proprius Tractus aſſignetur. Euangeliū. Sedente Ieſu ſuper montē Oliueti. de eodē cōmuni. fo. 239. Offertor. Anima noſtra, ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secreta.

Preces domine tuorum reſpice, oblationesque fidelium: vt tibi grata ſint pro tuorū feſtiuitate ſanctorum, ⁊ nobis conferant tuę propitiationis auxiliū. Per dñm no. Cōmunio. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcōio.

Sanctorū tuorū dñe interceſſione placatus, pręſta q̄s: vt, q̄ tēporali celebramus actione, perpetua ſaluatiōe capiamus. Per.

¶ In feſto ſanctorum martyrū Fabiani ⁊ Sebaſtiani. Introit⁹.

Intret in cōſpectu tuo dñe gemit⁹ cōpeditorū: redde vicinis noſtris ſeptuplū i ſinu eorū: vindica ſanguinē ſanctorū tuorū, qui effuſus eſt. Ps. Deus venerunt gentes in hęreditatem tuam: polluerunt templum ſanctū tuū: poſuerunt Hieruſalem in pomorum cuſtodiā. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Infirmitatem noſtrā reſpice omnipotens deus: ⁊ q̄ pōdus proprię actionis grauat: beatorum martyrum tuorū Fabiani ⁊ Sebaſtiani itterceſſio glorioſa nos protegat. Per dñm. Epiſt. Sancti per fidem. de cōmuni plurimorū marty. fol. 240. Gradu. Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate faciens prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia, alleluia. ℣. Sācti tui domine benedicent te: gloriā regni tui dicēt. Alleluia. Euang. Deſcendens Ieſus de monte. de eodem communi. fol. 238. Offertorium. Lętamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Hoſtias tibi, domine, beatorum martyrū tuorum Fabiani ⁊ Sebaſtiani dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per dñz. Cōio. Multitudo languentium, ⁊ qui vexabantur à ſpiritibus immundis, veniebant ad eum: quia virtus de illo exibat, ⁊ ſanabat oēs. Poſtcōm.

Refecti participatione muneris ſacri, q̄s ſumus, domine deus noſter: vt, quorum exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dominum noſtrum.

die. 21 ¶ In feſto ſancte Agnetis virginis et martyris. Introitus.

M E expectauerunt peccatores, vt perderent me: teſtimonia tua domine intellexi: omnis conſummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. V. Gloria. Oro.

O Mnipotens ſempiterne deus, qui infirma mundi eligis: vt fortia queque confundas: concede propitius: vt, qui beate Agnetis virginis et martyris tue ſollemnia colimus, eius apud te patrocinia ſentiamus. Per do. Epiſtola. Confitebor tibi domine rex. de cõmuni virginum et martyrum fo. 246. Graduale. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. V. Propter veritatem, et manſuetudinem, et iuſtitiam: deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia, alleluia. V. Quinque prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce, ſponſus venit: exite obuiam Chriſto domino. Alleluia. Euangelium. Simile eſt regnum celorum decem virginibus. de eodem cõmu. fo. 246. Offer. Afferentur regi virgines poſt eam: proxime eius afferentur tibi in letitia, et exultatione: adducentur in templum regi domino. Secr.

H Oſtias dñe, quas tibi offerimus, propitius ſuſcipe: et intercedente beata Agnete virgine et martyre tua, vincula peccatorum noſtrorum abſolue. Per do. Cõmu. Quinque prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce, ſponſus venit: exite obuiam Chriſto domino. Poſtcommu.

R Efecti cibo potuque celeſti, deus noſter, te ſupplices exoramus: vt, in cuius hec commemoratione percepimus, eius muniamur et precibus. Per dñm.

¶ In feſto ſanctorum martyrum Vincentij, et Anaſtaſij. Miſſa. die. 22 Intret in cõſpectu tuo. de cõi plurimo. marty. fo. 237. excepta oratione, que di vt infra. Oro.

A Deſto, qs dñe, ſupplicationibus noſtris: vt, qui ex iniquitate nra reos nos eſſe cognoſcimus, beatorum martyrum tuorum Vincentii et Anaſtaſii interceſſione liberemur. Per. Secr.

M Unera tibi dñe noſtre deuotionis offerimus: que et pro tuorum tibi grata ſint honore iuſtorum et nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Per do. Poſtcõmu.

Q Ueſumus omnipotens deus: vt, qui celeſtia alimenta percepimus, intercedentibus beatis martyribus tuis Vincentio et Anaſtaſio, per hec contra omnia aduerſa muniamur: Per dñm.

¶ Sancte Emerentiane virginis et martyris. di miſſa. Me expectauerunt peccatores. vt in cõmuni virginum et mart. fo. 246. die 23

¶ Sancti Timothei epiſcopi et martyris. Introitus. die 24

S ta-

STatuit ei dominꝰ teſtamentum pacis, ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternuz. Pſalmus. Memento dñe Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio ⁊. Oratio.

INfirmitatem noſtram reſpice omnipotens deus: ⁊ q̄a pondus proprie actionis grauat, bti Timothei martyris tui atq; pōtificis īterceſſio glorioſa nos protegat. Per. Lectio ep̄le beati Pauli apli ad Timotheū. .c.6

CHariſſime: Sectare iuſtitiam, pietatem, fidem, charitatez, patientiā, manſuetudinez. Certa bonuz certamen fidei, apprehēde vitaz eternā, in qua vocatus es, ⁊ cōfeſſus bonā cōfeſſionez corā multis teſtibus. Precipio tibi corā deo, q̄ viuificat omnia: ⁊ Chriſto Jeſu, q̄ teſtimoniū reddidit ſub Pontio Pilato bonā confeſſionē, vt ſerues mandatum ſine macula, irreprehenſibile vſque in aduentuz domini noſtri Jeſu Chriſti. Quez ſuis temporibus oſtendet beatus ⁊ ſolus potens rex regū ⁊ dominus dominantium: qui ſolus habet immortalitatem, ⁊ lucez habitat inacceſſibilem: quem nullus hominum vidit, ſed nec videre poteſt: cui honor ⁊ imperiū in ſempiternum. Amen. Graduale. Inueni Dauid ſeruuz meum, oleo ſancto meo vnxi eum, manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es Sacerdos in eternuz ſecunduz ordinem Melchiſedech, all'ia. Si dicēdus ſit Tractus, requiratur in cōmuni vnius marty. pon. Deſideriuz anime. fo. 233. Euā. Si quis venit ad me. De cōmuni vnius mart. pont. fo. 232. Offer. Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

HOſtias tibi domine beati Timothei martyris tui atque pontificis dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per dominum noſtrum Jeſum. Communio. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in eternum manebit: ⁊ ſedes eius, ſicut ſol in conſpectu meo, ⁊ ſicut luna perfecta, in eternum: ⁊ teſtis in celo fidelis. Poſtcommunio.

REfecti participatione muneris ſacri, queſumus, domine deus noſter: vt beati Timothei martyris tui atque pontificis, cuius exequimur cultum, ſentiamus effectuz. Per dominū.

¶ In Cōuerſione ſancti Pauli apoſtoli. Introitus.

SCio, cui credidi, ⁊ certus ſum, quia potens eſt depoſitum meum ſeruare in illum diē, iuſtus iudex. Ps. Die. 25
Dñe probaſti me, ⁊ cognouiſti me:

me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ꝛ reſurrectionem meam. ℟. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

Deus, qui vniuerſum mundum beati Pauli Apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis, quęſumus: vt, q eius hodie Conuerſionem colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum noſtruȝ Jeſum Chriſtū.

Et fit commemoratio de ſancto Petro. Oratio.

Deus, qui beato Petro apoſtolo tuo, collatis clauibus regni cęleſtis, animas ligandi, atqȝ ſoluendi pontificiuȝ tradidiſti: cõcede: vt interceſſionis eius auxilio, à peccatorū noſtrorum nexibus liberemur. Qui viuis ꝛ regnas cum deo patre.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

ca. 9. In diebus illiſ: Saulus adhuc ſpirans minarū ꝛ cędiſ in diſcipulos domini, acceſſit ad principem ſacerdotum, ꝛ petijt ab eo epiſtolas in Damaſcum ad ſynagogas: vt, ſiquos inueniſſet huius vię viros ac mulieres, vinctos perdúceret in Hieruſalem. Et cum iter faceret, cóntigit vt appropiquaret Damaſco: ꝛ ſubitò circunfulſit eum lux de cęlo: ꝛ cadens in terraȝ, audiuit vocẽ dicẽtẽ ſibi. Saule, Saule, quid me perſéqueris? Qui dixit. Quis eſ dñe? Et ille. Ego ſuȝ Jeſuſ, quẽ tu perſéqueris. Durū eſt tibi cõtra ſtimulum calcitrare. Et tremenſ ac ſtupenſ, dixit. Dñe quid me vis facere? Et dominus ad eū. Surge, ꝛ ingrédere ciuitatẽ: ꝛ dicetur tibi quid te oporteat facere. Uiri autem illi qui comitabantur cum eo ſtabãt ſtupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertiſque óculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damaſcū. Et erat ibi tribus diebus non videns: ꝛ non manducauit, neque bibit. Erat autẽ quidaȝ diſcipulus Damáſci, nomine Ananias: ꝛ dixit ad illum in viſu dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego domine. Et dominus ad illum. Surge, ꝛ vade in vicum qui vocatur Rectus: ꝛ quęre in domo Judę Sauluȝ nomine Tharſenſem. Ecce enim orat. (Et vidit virum Ananiam nomine, introeunteȝ, ꝛ imponentem ſibi manus, vt viſum recipiat.) Reſpõdit autẽ Ananias. Domine, audiui à multis de viro hoc, quanta mala ſanctis tuis fecerit in Hieruſaleȝ. Et hic habet poteſtatem à principibus ſacerdotū, alligandi oẽs, qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad euȝ dominus. Uade, quoniaȝ vas electioniſ mihi eſt iſte, vt portet nomen meū coram gentibuſ, ꝛ regibus, ꝛ filijs Iſrael. Ego enim oſtendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abijt Ananias, ꝛ introiuit in domū: ꝛ imponens ei manuſ, dixit. Saule frater, dñs Jeſus miſit me, qui appáruit tibi in via, qua veniebas: vt videas, ꝛ impléaris ſpiritu ſancto. Et confeſtim

ſtim ceciderunt ab oculiſ eiuſ tã-
quã ſquamę: ⁊ viſuȝ recepit. Et
ſurgẽs baptizatus eſt. Et cũ ac-
cepiſſet cibũ, cõfortatꝰ eſt. Fuit
autem cũ diſcipulis qui erãt Da-
maſci, per dieſ aliquot. Et conti
nuò ingreſſus in ſynagogaſ, prę-
dicabat Jeſum: quoniã hic eſt fi-
lius dei. Stupebant autem om-
neſ qui eũ audiebãt, ⁊ dicebant.
Nonne hic eſt, qui expugnabat
in Hieruſalẽ eos, qui inuocabãt
nomen iſtud: ⁊ huc ad hoc venit
vt vinctos illos duceret ad prin
cipes ſacerdotum. Saulus autẽ
multò magiſ conualeſcebat, ⁊ cõ
fũdebat Judęos qui habitabãt
Damaſci, affirmans quoniaȝ hic
eſt Chriſtus. Grad. Qui ope-
ratus eſt Petro in apoſtolatu,
operatuſ eſt ⁊ mihi inter genteſ:
⁊ cognouerunt gratiam dei, quę
data eſt mihi. ℣. Gratia dei in
me vacua nõ fuit: ſed gratia eiuſ
ſemper in me manet. Alleluia,
alleluia. ℣. Tu es vaſ electionis
ſancte Paule apoſtole: ora pro
nobis. Alleluia. Tractꝰ ſequẽs
dicitur: ſi hoc feſtũ venerit poſt
Dominicam Septuageſimę.

Tu es vas electioniſ ſãcte Pau
le apoſtole: verè dignè es gloriſi
candus. ℣ Prędicator verita-
tis, ⁊ doctor gẽtium in fide, ⁊ ve-
ritate. ℣. Per te omnes gen-
tes cognouerunt gratiam dei.
℣. Intercede pro nobiſ ad deũ,
qui te elegit. Sequentia ſancti
euangelii ſecundum Matthęũ.

19 In illo tẽpore: Dixit Simõ
Petrus ad Jeſum. Ecce,
nos reliquimus omnia, ⁊ ſecuti
ſumus te: quid ergo erit nobis?
Jeſus autẽ dixit illis. Amẽ dico
vobis, ꝙ vos qui ſecuti eſtis me,
in regeneratione cuȝ ſederit filiꝰ
hominis in ſede maieſtatis ſuę,
ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duo
decim iudicantes duodecim tri
bus Iſrael. Et omnis qui reli-
querit domũ, vel fratres, aut ſo-
rores, aut patrẽ, aut matrem, aut
vxorẽ, aut filioſ, aut agros, pro
pter nomẽ meũ, cẽtuplũ accipi-
et, ⁊ vitã ęternã poſſidebit. Dicit
Credo. Offert. Mihi autẽ ni
mis honorificati ſunt amici tui
deus: nimis cõfortatus eſt prin-
cipatus eorum. Secreta.

Apoſtoli tui Pauli precibꝰ
domine, plebis tuę dona
ſanctifica: vt, quę tibi tuo grata
ſunt inſtituto, gratiora fiant pa-
trocinio ſupplicantis. Per do.

Pro ſancto Petro. Secreta.

Eccleſię tuę, quęſumus do-
mine, preces ⁊ hoſtiaſ bea
ti apoſtoli tui Petri commẽdet
oratio: vt, quod pro illius gloria
celebramus, nobis proſit ad ve-
niã. Per. Prefatio d̃ apoſtolis.
f. 119. Cõio. Amẽ dico vobiſ: ꝙ
vos qui reliquiſtis oĩa, ⁊ ſecuti
eſtis me, cẽtuplum accipietis, ⁊
vitã ęternã poſſidebitiſ. Poſtc.

Sanctificati dñe ſalutari
myſterio q̃s: vt pro nobis
eius nõ deſit oratio, cuiꝰ nos do
naſti patrocinio gubernari. per.

Pro ſancto Petro. Poſtcõio.

Letificet nos domine mu
nus oblatũ: vt, ſicut in apo

ſtolo tuo Petro, te mirabilē prę
dicamus,ſic per illum, tuę ſuma-
mus idulgētię largitatē. Per d.
die. ¶ Sancti Polycarpi epiſcopi
26. ⁊ mart. Introitꝰ.
SAcerdotes dei be
nedicite dominū:
ſancti ⁊ humiles
corde laudate de-
um. Pſalmus.
Benedicite omnia opera dñi
domino:laudate ⁊ ſuperexaltate
eū in ſecula. ℣. Gloria. Oratio.
DEus,qui nos beati Poly-
carpi martyris tui atqꝫ pō
tificis, annua ſollemnitate lętifi-
cas:concede propitius:vt,cuiuſ
natalitia colimuſ,de eiuſdē etiā
protectione gaudeamꝰ. Per d.
Lectio epiſtolę bti Joānis apli.
1,C,3 CHariſſimi: Omniſ qui nō
eſt iuſtus,non eſt ex deo, ⁊
qui non diligit fratrē ſuū. Quā
hęc eſt annunciatio, quā audiſtiſ
ab initio:vt diligatis alterutrū.
Non ſicut Cain qui ex maligno
erat:⁊ occidit fratrem ſuum. Et
propter quid occidit eum? Quā
opera eius maligna erāt: fratris
autē eiꝰ,iuſta. Nolite mirari fra-
tres,ſi odit vos mundus. Nos
ſcimus quoniā tranſlati ſumus
de morte ad vitā: quoniā diligi-
mus fratreſ. Qui nō diligit:ma-
net in morte. Omniſ qui odit fra
trē ſuū,homicida eſt. Et ſcitis,
quoniā omniſ homicida non ha
bet vitā ęternā in ſe manentem.
In hoc cognouimus charitatē
dei:quoniam ille animā ſuā pro
nobis poſuit:⁊ nos debemus p

fratribus animaſ ponere. Gra-
dua. Gloria ⁊ honore coronaſti
eū. ℣. Et conſtituiſti eum ſuper
opera manuū tuarū dñe. Alle-
luia,alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdoſ
quē coronauit dñſ,all'a. Tractꝰ
ſi dicendus ſit,de cōmuni. Bea-
tuſ vir. folio.233. Euangel. Si-
quis vult venire poſt me. de cōi
vnius martyriſ pōtificis. fo.233.
Offert. Inueni Dauid ſeruum
meū:oleo ſācto meo vnxi eū: ma
nꝰ eni mea auxiliabit ei: ⁊ brachi
ū meū confortabit eū. Secre.
MUnera tibi dñe dicata ſan
ctifica: ⁊ intercedente bea
to Polycarpo martyre tuo atqꝫ
pontifice,per eādē noſ placatus
intēde. Per do. Cōio. Poſui-
ſti dñe in capite eiuſ coronā de
lapide precioſo. Poſtcōmunio.
HAec nos communio dñe,
purget a crimine:⁊,interce
dente beato Polycarpo marty-
re tuo atqꝫ pontifice, cęleſtis re-
medii faciat eſſe conſorteſ. Per.
¶ In feſto ſancti Joānis Chry- die
ſoſtomi epi ⁊ cōfeſſoriſ. Introit. 27.
IN medio eccleſię
aperuit os eius, ⁊
impleuit eum do-
minus ſpiritu ſapi
entię ⁊ intellectꝰ:
ſtolam glorię in-
duit eum. Pſalmus. Bonum
eſt confiteri domino, ⁊ pſallere
nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
ECcleſiam tuā, quęſumus
domine, gratia celeſtis am
plificet: quam beati Joannis
Chry-

Chryſoſtomi cōfeſſoris tui atq; pontificis illuſtrare voluiſti glorioſis meritis, ꝛ doctrinis. Per do. Epiſto. Teſtificor. de cōi doctorum folio.243. Gradua. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legē excelſi. Alleluia, allia. ℣. Beatꝰ vir, qui ſuffert tētationē: qm̄ cū probatus fuerit, accipiet coronā vitę, alla. Poſt Septuageſimā, Tractus. Beatꝰ vir, qui timet dn̄m. de cōi doct. fo. 243. Euan. Vos eſtis ſal terrę. de eodē cōi. fo.243. Et dr̄ Credo. Offer. Iuſtus, vt palma, florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secre.

Sancti pontificis tui Ioannis Chryſoſtomi nobis domine pia non deſit oratio: quę ꝛ munera noſtra conciliet, ꝛ tuam nobis indulgentiā ſemper obtineat. Per dominū. Cōmunio. Fidelis ſeruus ꝛ prudens, quē conſtituit dominus ſuper familiaz ſuam: vt det illis in tempore tritici menſurā. Poſtcōmunio.

Vt nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem: beatus Ioannes Chryſoſtomus pontifex tuus, doctor egregius, q̄s, precator accedat. Per dominū.

¶ Sanctę Agnetis ſecundo.

Introitus.

Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis, adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius adducentur tibi in lętitia, ꝛ exultatione. Pſalm. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui nos annua beatę Agnetis virginis ꝛ martyris tuę ſollemnitate lętificas: da, quęſumus: vt, quam veneramur officio, etiam pię conuerſationis ſequamur exēplo. Per d. Epiſto. Qui gloriatur. de communi virginū. fo.247. Graduale. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intēde, proſpere procede, ꝛ regna. ℣. Propter veritatem, ꝛ manſuetudinē, ꝛ iuſtitiā: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia, alleluia. ℣. Adducent regi virgines poſt eam: proximę eius afferent tibi in lętitia, allia. Poſt Septuageſimaz Tractus. Audi filia. de cōi virg. fo.249. Euang. Simile eſt regnū cęlorū theſauro abſcondito in agro. de eodem cōi. fo.247. Offert. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in ęternū, ꝛ in ſeculū ſeculi. Secre.

Super has, quęſumus domine, hoſtias benedictio copioſa deſcendat: quę ꝛ ſanctificationem nobis clementer operetur: ꝛ de martyrum nos ſollēnitate lętificet. Per dominum. Cōmunio. Simile eſt regnum cęlorum homini negociatori quęrenti bonas margaritas: inuenta vna precioſa margarita, dedit oia ſua, ꝛ cōparauit eā. Poſtcō.

Sumpſimus domine, celebritatis annuę votiua ſa-

cramenta: preſta queſumus: vt ꝛ temporalis vite nobis remedia prebeant, ꝛ eterne. Per dñm n.

¶ Feſta Februarii.

die.1 ¶ In feſto ſancti Ignatii epiſcopi ꝛ martyris. Introitus.

Mihi autem abſit gloriari niſi in cruce domini noſtri Ieſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, ꝛ ego mundo. Pſalmus. Memento domine Dauid, ꝛ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui nos beati Ignatii martyris tui atq; pontificis annua ſollẽnitate letificas: concede propitius: vt, cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiã ꝓtectione gaudeamus. Per do.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

c.8. Fratres: Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti? Tribulatio? an anguſtia? an fames? an nuditas? an periculum? an perſecutio? an gladius? (Sicut ſcriptum eſt: quia propter te mortificamur tota die, eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſionis.) Sed in his omnibus ſuperamus ꝑp eũ qui dilexit nos. Certus ſum enim, quia neq; mors, neq; vita, neq; angeli, neque principatus, neq; virtutes, neq; inſtantia, neq; futura neq; fortitudo, neque altitudo, neq; profundum, neq; creatura alia poterit nos ſeparare à charitate dei, que eſt in Chriſto Ieſu domino noſtro. Gradu. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legẽ excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Chriſto confixus ſum cruci: viuo ego, iam non ego, viuit vero in me Chriſtus. Alleluia. Poſt Septuageſimã Tractus. Deſiderium anime eius. vt in cõi mar. pont. fo.232. Euange. Niſi granũ. de cõi vniꝰ mar. fo. 235. Off. Gloria, ꝛ honore coronaſti eũ: ꝛ conſtituiſti eum ſuper opera manuũ tuarũ dñe. Secre.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: ꝛ intercedente beato Ignatio martyre tuo atque pontifice, per eãdẽ nos placatus intende. Per dominum noſtrum. Cõmunio. Frumentum Chriſti ſum, dentibus beſtiarum molar: vt panis mundus inueniar. Poſtcõmunio.

Hec nos communio domine purget à crimine: ꝛ intercedẽte beato Ignatio martyre tuo atq; pontifice, celeſtis remedii faciat eſſe conſortes. Per dñm n.

¶ In feſto Purificationis btẽ Marie. ¶ Si hoc feſtũ venerit i die.
dñicis Septuageſime, Sexageſime, ꝛ Quinquageſime, fiat tantũ candelarũ benedictio, diſtributio, ꝛ proceſſio. ꝛ dicit̃ miſſa d dñica: Miſſa vero feſti trãsfert̃ in ſequentẽ diem. ¶ Finita tertia, Sacerdos indutꝰ pluuiali violaceo, vel ſine caſula, cum miniſtris indutis procedit ad bñdicẽdũ cãdelas i medio ante altare poſitas,

ſitas, dicēdo. Dominus vo. ℞. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Domine ſancte, pater omnipotens, eterne deus: qui omnia ex nihilo creaſti: ⁊ iuſſu tuo per opera apum, hunc liquorem ad perfectionem cerei euenire feciſti: ⁊ q̄ hodierna die petitionem iuſti Simeonis impleſti: te humiliter deprecamur: vt has candelas ad vſus hominuȝ, ⁊ ſanitatem corporum ⁊ animarum, ſiue in terra, ſiue in aquis, per inuocationeȝ tui ſanctiſſimi nominis, ⁊ per interceſſionem beatę Marię ſemper virginis, cuius hodie feſta deuote celebrantur: ⁊ per preces omnium ſanctoruȝ tuoruȝ, bene ✠ dicere, ⁊ ſanctifi ✠ care digneris, ⁊ huius plebis tuę, que illas honorifice in manibus deſiderat portare, teq̄ȝ cantando laudare, exaudias voces de cęlo ſancto tuo, ⁊ de ſede maieſtatis tuę: ⁊ propitius ſis omnibus clamantibus ad te: quos redemiſti precioſo ſanguine filii tui. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vni. ℞. Amē. Orem⁹. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus, q̄ hodierna die vnigenitum tuuȝ vlnis ſancti Simeonis in tēplo ſancto tuo ſuſcipienduȝ preſentaſti: tuam ſupplices deprecamur clementiā: vt has candelas, quas nos tui famuli, in tui nominis magnificentia ſuſcipiētes, geſtare cupimus, luce accenſas: bene ✠ dicere, ⁊ ſancti ✠ ficare, atq̄ȝ lumine ſupernę benedictionis accendere digneris:

quatenus eas tibi domino deo noſtro offerendo, digni, ⁊ ſancto igne dulciſſimę charitatis tuę ſuccenſi, in templo ſancto glorię tuę repreſentari mereamur. Per eūdem do. ℞. Amen. Oremus.

Domine Jeſu Chriſte, lux vera, qui illuminas omnē hominem venienteȝ in hūc mundum: effunde bene ✠ dictionē tuam ſuper hos cereos: ⁊ ſancti ✠ fica eos lumine gratię tuę: ⁊ concede propitius: vt ſicut hęc luminaria igne viſibili accēſa, nocturnas depellunt tenebras: ita corda noſtra iuiſibili igne: ideſt, ſancti ſpiritus ſplēdore illuſtrata, omnium vitiorum cęcitate careāt: vt purgato mentis oculo, ea cernere poſſimus, quę tibi ſunt placita, ⁊ noſtrę ſaluti ſunt vtilia: quatenus poſt huius ſeculi caliginoſa diſcrimina, ad lucem indeficienteȝ peruenire mereamur: Per te Chriſte Jeſu ſaluator mūdi qui in Trinitate perfecta viuis ⁊ regnas de⁹, per oīa ſcl'a ſeculoȝ. ℞. Amē. Orem⁹.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui per Moyſen famulum tuum, puriſſimuȝ olei liquoreȝ, ad luminaria ante cōſpectuȝ tuum iugiter cōcinnanda prepa rari iuſſiſti, bene ✠ dictionis tuę gratiā ſup hos cereos benignus infūde, quatenus ſic adminiſtrēt lumē exterius, vt te donāte, lumen ſpūs tui nr̄is nō deſit mentibus interius. Per dn̄m. in vnit. eiuſd. ℞. Amē. Oremus.

Domine Jeſu Chriſte, qui

hodierna die inoſtrę carnis ſub
ſtantia inter homines apparens,
à parentibus in templo es prę-
ſentat⁹: quē Simeō venerabilis
ſenex, lumine ſpirit⁹ tui irradiat⁹
agnouit, ſuſcepit, ⁊ bñdixit: pręſta
ꝓpitius: vt, eiuſdē Spiritus ſan-
cti gratia illuminati, atqꝫ edocti,
te veraciter agnoſcamus, ⁊ fide-
liter diligamus. Qui cuꝫ deo pa-
tre in vnitate eiuſdeꝫ ſpiritus ſan
cti viuis ⁊ regnas Deus, per om-
nia ſecula ſeculorū. ℟. Amen.

¶ Completa benedictione, ce-
lebrans aſpergit candelas aqua
bñdicta, ⁊ adolet incēſo: deinde
dignior ex clero accedit ad alta-
re, ⁊ ab eo celebrans accipit can-
delā accenſam non genuflectēs,
nec oſculās manū illius. Poſtea
celebrās diſtribuit candelas ac-
cēſas: primū digniori, à quo ipſe
acceperat: deinde Diacono ⁊
Subdiacono paratis, ⁊ aliis per
ordinē: omnibus genuflectenti-
bus, ⁊ manuꝫ celebrātis oſculāti-
b⁹, exceptis prelatis, vbi aderūt.
Et cum inceperit diſtribuere, à
choro cātat̃ Añ. Lumē ad re-
uelationē gētiū ⁊ gloriaꝫ plebis
tuę Iſrael. Canticū. Nūc dimit-
tis. Ita quod poſt quelibet ver
ſuꝫ Cātici, ⁊ poſt Gloria patr. ⁊
Sicut erat. repetat̃ tota añ. Lu
mē ad. His expletis cātat̃ Ana.

Exurge domine,
adiuua nos: ⁊ libe
ra nos propter no
men tuum. Pſal-
mus. Deus auri-
bus noſtris audi-
uimus: patres noſtri annuncia-
uerūt nobis. ℣. Gloria pa. Itē
repetitur Exurge dñe. Deinde
dicat ſacerdos. Oremus. Et dia
conus. Flectamus genua. ℟.
Leuate. ſi tamē infra Septuage
ſimam venerit. Oratio.

Exaudi, q̄s, domine, plebeꝫ
tuam: ⁊ quę extrinſecus
annua tribuis deuotione vene-
rari, interius aſſequi gratię tuę
luce concede. Per Chriſtum do
minum noſtrum. ℟. Amē. De
inde fit ꝓceſſio. Poſito in thuri
bulum incenſo p celebrantē, prę-
cedit turiferarius cum turibulo
fumigante, deinde deferens cru
cem, medius inter duos Acolu-
thos cum candelabris accenſis:
ſequitur clerus per ordineꝫ: vlti-
mò celebrans cum miniſtris in
paramentis violaceis, omnes
cum candelis accenſis: ⁊ interim
cantantur antiphonę ſequētes.

Antiphona. Adorna thalamū
tuum Sion, ⁊ ſuſcipe regē Chri-
ſtum: amplectere Mariam, quę
eſt cęleſtis porta: ipſa enim por-
tat regem glorię noui luminis:
ſubſiſtit virgo, adducens mani-
bus filiū, ante Luciferū genituꝫ:
quē accipiēs Simeō i vlnas ſuas
p̄dicauit pplis, dñm eū eſſe vitę
⁊ mortis, ⁊ ſaluatorē mūdi. Alia
aña. Reſpōſuꝫ accepit Simeō
à Spiritu ſancto, non viſuruꝫ ſe
mortem, niſi videret Chriſtum
domini: ⁊ cum inducerent pue-
rum in templum, accepit eum in
vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum, ⁊
dixit, Nunc dimittis ſeruuꝫ tuū
domine

domine in pace. ℣. Cum in du
cerent puerum Jeſum parentes
eius, vt facerent ſecundum con
ſuetudinem legis pro eo: ipſe ac
cepit eum in vlnas ſuas. Et in
grediendo eccleſiam, cantatur
℟. Obtulerunt pro eo, domi
no par turturum: aut duos pul
los columbaruz. Sicut ſcriptum
eſt in lege domini. ℣. Poſtquaz
impleti ſunt dies purgationis
Marię, ſecundum legem Moy
ſi, tulerunt illum in Hieruſalem:
vt ſiſterent eum domino. Sicut
ſcriptuz. ℣. Gloria patri, ⁊ filio
⁊ ſpiritui ſancto. Sicut ſcriptũ.
Finita proceſſione celebrans ⁊
miniſtri depoſitis violaceis acci
piũt paraméta alba pro Miſſa.

Die. 2 ¶ In feſto Purificationis bea
tę Marię ad miſſam. Introitus.

Suſcepimus de
us miſericordiam
tuam, in medio
templi tui: ſecun
dum nomen tu
um deus, ita ⁊ la
us tua in fines terrę: iuſtitia ple
na eſt dextera tua. Pſalmus.
Magnus dominus ⁊ laudabilis
nimis: in ciuitate Dei noſtri, in
monte ſancto eius. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne de
us, maieſtatez tuam ſuppli
ces exoramus: vt, ſicut vnigeni
tus filius tuus hodierna die cuz
noſtrę carnis ſubſtãtia in tem
plo eſt pręſentatus ita nos fa
cias purificatis tibi mẽtibus prę
ſentari. Per eundem dominuz.
M. N. R.

Lectio Malachię prophetę.

Hęc dicit dominus deus: ca. 3.
Ecce, ego mitto angelum
meum: ⁊ pręparabit viaz ante fa
ciem meam. Et ſtatim veniet ad
templum ſanctum ſuuz domina
tor, quem vos quęritis: ⁊ ange
lus teſtamenti, quez vos vultis.
Ecce venit, dicit dominus exer
cituũ. Et quis poterit cogitare
diez aduẽtus eius? Et quis ſta
bit ad videndum eũ? Ipſe enim
quaſi ignis conflans, ⁊ quaſi her
na fullonũ. Et ſedebit cõflans,
⁊ emundans argentuz: ⁊ purga
bit filios Leui, ⁊ colabit eos qua
ſi auruz ⁊ quaſi argentũ: ⁊ erunt
domino offerentes ſacrificia in
iuſtitia. Et placebit domino ſa
crificium Juda ⁊ Jeruſalem, ſi
cut dies ſeculi, ⁊ ſicut anni anti
qui: Dicit Dominus omnipo
tens. Graduale. Suſcepimus
deus miſericordiam tuam in me
dio templi tui, ſecundum nomẽ
tuuz deus, ita ⁊ laus tua in fines
terrę. ℣. Sicut audiuimus, ita ⁊
vidimus in ciuitate dei noſtri, in
monte ſancto eius. Alleluia, al
leluia. ℣. Senex puerum porta
bat: puer aũt ſenem regebat. Al
leluia. Sequẽs tractus dicitur,
ſi hoc feſtum venerit poſt domi
nicaz Septuageſimę. Tractus.

Nunc dimittis ſeruum tuuz do
mine, ſecunduz verbum tuum, in
pace. ℣. Quia viderunt oculi
mei ſalutare tuum. ℣. Quod pa
raſti ante faciẽ oium populoꝝ.
℣. Lumẽ ad reuelationẽ gẽtiũ,
⁊ gloriam plebis tuę Iſrael.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Lucam.

ca. 2. IN illo tẽpore. Poſtquam impleti ſunt dies purgatiõis Marię ſecunduz legem Moyſi: tulerunt Jeſuz in Hieruſalem, vt ſiſterent eum dño, (ſicut ſcriptũ eſt i lege dñi, Quia omne maſculinuz adaperiens vuluaz, ſanctũ dño vocabitur.) Et vt darent hoſtiam ſecundum quod dictuz eſt in lege domini, par turturum aut duos pullos columbarum. Et ecce, homo erat in Hieruſalez, cui nomen Simeon: ⁊ homo iſte iuſtus ⁊ timoratus, expectãs conſolationẽ Jſrael: ⁊ Spiritus ſanctus erat in eo. Et reſponſuz acceperat a Spiritu ſãcto, nõ viſurum ſe mortem, niſi prius videret Chriſtum Domini. Et venit in ſpiritu in templum. Et cuz inducerent puerum Jeſum parentes eius, vt facerent ſecundum conſuetudinez legis pro eo: ⁊ ipſe accepit euz in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum, ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruum tuum, domine, ſecundum verbum tuum, in pace. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum. Quod paraſti ante faciem omnium populorum. Lumen ad reuelationez gentium, ⁊ gloriã plebis tuę Jſrael. dicitur Credo. Offertorium. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in ęternũ, ⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.

Exaudi domine preces noſtras: ⁊ vt digna ſint munera, quę oculis tuę maieſtatis offerimus, ſubſidiuz nobis tuę maieſtatis impẽde. Per. Prefa. de Natiuitate dñi. Quia per incarnati. f. 11. Cõio. Reſpõſum accepit Simeõ a ſpiritu ſancto, nõ viſurum ſe mortem, niſi videret Chriſtũ dñi. Poſtcommunio.

Quęſumus Domine deus noſter: vt ſacroſancta myſteria, quę pro reparationis noſtrę munimine contuliſti, intercedente beata Maria ſemper virgine, ⁊ pręſens nobis remediuz eſſe facias, ⁊ futurum. Per dñz.

¶ Sãcti Blaſii epiſcopi ⁊ martyris Miſſa. Sacerdotes Dei. vt in cõi vnius mar. põti. fo. 233. die.

¶ Infeſto ſanctę Agathę virginis ⁊ martyris. Introitus. die.

Gaudeamus omnes in domino, diem feſtum celebrantes, ſub honore beatę Agathę martyris: de cuius paſſione gaudent angeli, ⁊ collaudant filium Dei. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.

Deus qui inter cętera potẽtię tuę miracula, etiaz in ſexu fragili victoriam martyrii cõtuliſti: concede propitius: vt, qui beatę Agathę virginis ⁊ marty-

ris

ris tuę natalitia colimus, per eiꝰ
ad te exempla gradiamur. Per
dominum noſtrum Jeſuz Chri-
ſtum filium tuuz. Qui tecum vi.

Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.

1.c.1 FRatres: Uidete vocatio-
nem veſtram: quia nō mul
ti ſapientes ſecundum carnem,
non multi potentes, non multi
nobiles: ſed quę ſtulta ſunt mun
di elegit deus, vt confundat for
tia: ⁊ ignobilia mundi, ⁊ contem
ptibilia elegit deus, ⁊ ea quę nō
ſunt, vt ea quę ſunt deſtrueret:
vt non glorietur omnis caro in
conſpectu eius. Ex ipſo autem
vos eſtis in Chriſto Jeſu: qui fa
ctus eſt nobis ſapiētia, ⁊ iuſtitia,
⁊ ſanctificatio, ⁊ redemptio: vt,
quemadmoduz ſcriptuz eſt, qui
gloriatur in domino glorietur.
Graduale. Adiuuabit eam de-
us vultu ſuo: deus in medio eius
nō cōmouebitur. ℣. Fluminis
impetꝰ lętificat ciuitatē dei: ſācti
ficauit tabernaculū ſuū altiſſimꝰ.
Si hoc feſtum venerit ante Se-
ptuageſimā dr, Alleluia, allia.
℣. Loquebar d̄ teſtimoniis tuis
in conſpectu regum: ⁊ non con-
fundebar. Alleluia.
Poſt Septuageſimaz Tractus.
Qui ſeminant ī lacrymis, in gau-
dio metent. ℣. Euntes ibant ⁊
flebant, mittentes ſemina ſua.
℣. Uenientes autem venient
cum exultatione, portantes ma-
nipulos ſuos.

Sequentia ſancti euangelii
ſecundum Mattheum.

IN illo tēpore: c.19.
Acceſſerūt ad
Jeſuz Phariſęi, ten-
tantes eum, ⁊ dicen-
tes. Si licet homini
dimittere vxorē ſuaz
ex quacūque cauſa?
Qui reſpondens ait eis. Non
legiſtis: q̄a qui fecit hominez ab
initio, maſculū ⁊ feminā fecit eos:
Et dixit. Propter hoc, dimittet
homo patrē ⁊ matrē, ⁊ adhęrebit
vxori ſuę: ⁊ erūt duo ī carne vna
Itaq̄ iā nō ſūt duo: ſed vna caro.
Quod ergo deus coniunxit, ho-
mo nō ſeparet. Dicūt illi. Quid
ergo Moyſes mandauit dari li
belluz repudii, ⁊ dimittere? Ait
illis. Quoniam Moyſes ad du-
ritiam cordis veſtri permiſit vo-
bis dimittere vxores veſtras: ab
initio autē nō fuit ſic. Dico autē
vobis: quia quicunqꝫ dimiſerit
vxorē ſuā, niſi ob fornicationē, ⁊
aliā duxerit, męchat̄: ⁊ q dimiſſā
duxerit, męchat̄. Dicūt ei diſcipu
li eius. Si ita eſt cauſa hominis
cum vxore, non expedit nubere.
Qui dixit illis. Non omnes ca-
piunt verbum iſtud: ſed quibus
datum eſt. Sunt enim eunuchi,
qui de matris vtero ſic nati ſunt:
⁊ ſunt eunuchi, qui facti ſunt ab
hominibus: ⁊ ſunt eunuchi, qui
ſeipſos caſtrauerunt propter re-
gnum cęlorum. Qui poteſt cape
re, capiat. Offertorium. Afferē
tur regi virgines poſt eam: pro-
ximę eius afferētur tibi. Secre.
SUſcipe Domine munera,
quę in beatę Agathę vir-
ginis

ginis ⁊ martyris tuę ſollemnita-
te deferimus: cuius nos confidi
mus patrocinio liberari. Per
do. Cõio. Qui me dignatꝰ eſt
ab omni plaga curare, ⁊ mãmillã
meo pectori reſtituere: ipſum in
uoco deum viuum. Poſtcõio.
Auxilient nobis dñe ſũpta
myſteria: ⁊ intercedẽte btã
Agatha virgine ⁊ martyre tua,
ſẽpiterna ꝓtectione ↄfirmẽt. p.
die. ¶ Sanctę Dorothę virginis ⁊
martyris, Miſſa. Me expecta-
6. uerũt. vt in cõi vir. ⁊ mar. f. 246.
die. ¶ Sãctę Apollonię virg. ⁊ m.
Miſſa. Loquebar de teſtimo.
9. in cõi virginis ⁊ marty. fol. 245.
die. ¶ Sãcti Ualentini presbyteri ⁊
14. mar. Miſſa: In virtute tua do.
de cõi vnius mar. fo. 233. pręter
orationẽ quę dĩ vt infra. Oro.
Preſta, q̃s, omꝑs deus: vt,
qui beati Ualentini marty
ris tui natalitia colimus, a cũctis
malis imminentibus, eius inter-
ceſſione liberemur. Per. Secr.
Oblatis, quęſumꝰ dñe, placa
re muneribus: ⁊ intercedẽ
te beato Ualẽtino martyre tuo,
a cunctis nos defende periculis.
Per dominũ. Poſtcommunio.
Sit nobis domine repara-
tio mentis ⁊ corporis cęle-
ſte myſteriũ: vt, cuiꝰ exequimur
actionẽ, ſentiamꝰ effectũ. Per.
die. ¶ Sanctorũ marty. Fauſtini ⁊
15. Iouitę Miſſa. Salus autem iu-
ſtorũ. vt in cõi pluri. mar. f. 238.
die. ¶ Sancti Simeonis epi ⁊ mar-
18. tyris Miſſa. Statuit ei domi.
de cõi vnius mar. pont. fol. 232.

¶ In Cathedra Antiochena die.
ſancti Petri apoſtoli, omnia di- 22.
cuntur ſicut in feſto Cathedrę
Romanę. vt ſupra. folio. 177.
¶ In vig. S. Matthię, Miſſa. die.
Ego aũt ſicut oliua. in commu- 23.
ni Apoſtolorum. f. 232. Si hęc vel.
vigilia venerit in Quadrageſi- 24.
ma, fit ꝺ ea tantũ cõmemoratio.
¶ In feſto ſãcti Matthię apli. die.
Introitus. 24.
Mihi aũt nimis ho- vel.
norati ſũt amici tui 25.
deus: nimis cõfor
tatꝰ eſt principatꝰ
eorũ. ps. Dñe pro
baſti me, ⁊ cognouiſti me: tu co-
gnouiſti ſeſſionẽ meã ⁊ reſurre
ctionẽ meã. ℣. Gloria. Oratio.
Deus, q beatũ Matthiam
apoſtolorũ tuorũ collegio
ſociaſti: tribue, q̃s: vt eius inter-
uentione, tuę circa nos pietatis
ſemꝑ viſcera ſentiamus. Per d.
Lectio Actuum apoſtolorum.
In diebus illis: Exurgens ca. 1.
Petrus in medio fratrum,
dixit. (Erat autem turba homi
num ſimul, ferè centuz viginti.)
Uiri fratres, oportet impleri ſcri
pturam, quam prędixit Spiritus
ſanctus per os Dauid de Iuda,
qui fuit dux eorum qui compre-
henderunt Ieſuz: qui connume
ratus erat in nobis, ⁊ ſortitus eſt
ſortem miniſterii huius. Et hic
quidem poſſedit agrum de mer
cede iniquitatis, ⁊ ſuſpenſus cre
puit medius, ⁊ diffuſa ſunt om-
nia viſcera eius. Et notum fa-
ctum eſt omnibus habitantibus

Hieruſalem: ita vt appellaretur ager ille, lingua eorum Hacel dema, hoc eſt, ager ſanguinis. Scriptum eſt enim in libro Pſal morum. Fiat commoratio eius deſerta: ⁊ non ſit qui habitet in ea, ⁊ epiſcopatum eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiſcum ſunt congregati, in omni tempore quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dominus Jeſus, incipiens à baptiſmate Joannis vſque in diem qua aſſumptus eſt à nobis, teſtem reſurrectionis eius nobiſcũ fieri vnum ex iſtis. Et ſtatuerunt duos, Joſeph qui vocabatur Barſabas, qui cognominatus eſt iuſtus, ⁊ Matthias. Et orantes dixerunt. Tu domine qui noſti corda omnium, oſtende quẽ elegeris ex his duobus vnum, accipere locum miniſterii huius ⁊ apoſtolatꝰ, de quo preuaricatus eſt Judas vt abiret in locum ſuum. Et dederunt ſortes eis: ⁊ cecidit ſors ſuper Matthiam, ⁊ annumeratus eſt cum vndecim Apoſtolis. Gradua. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper arenam multiplicabunt. Tractus. Deſiderium anime eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudaſti eum. ℣. Quoniam preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Mattheum.

In illo tẽpore. Reſpõdens Jeſus dixit. Cõfiteor tibi pater, dñe celi ⁊ terre: qa abſcondiſti hec à ſapientibus ⁊ prudentibus: ⁊ reuelaſti ea paruulis. Jta pater: quoniã ſic placitum fuit ante te. Omnia mihi tradita ſunt a patre meo. Et nemo nouit filium, niſi pater: neq; patrem quis nouit, niſi filius, ⁊ cui voluerit filius reuelare. Uenite ad me oẽs qui laboratis, ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiã vos. Tollite iugũ meũ ſuper vos, ⁊ diſcite a me: quia mitis ſum ⁊ humilis corde, ⁊ inuenietis requiẽ animabus veſtris. Jugũ enim meũ ſuaue eſt: ⁊ onꝰ meũ leue. dicit Credo. Offer. Cõſtitues eos principes ſuper omnem terram. memores erũt nominis tui dñe, in omni progenie ⁊ generatione. Secre. Hoſtias tibi domine, quas nomini tuo ſacrandas offerimꝰ, ſancti Matthie proſequatur oratio: per quam nos expiari facias, ⁊ defẽdi. Per dominum n. Prefatio de Apoſtolis. f. 119. Cõio. Uos qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes: iudicantes duodecim tribus Jſrael. Poſtcõio. Preſta, queſumus, omnipotens deus. vt per hec ſancta que ſumpſimꝰ, interueniẽte beato Matthia apoſtolo tuo, veniã cõſequamur, ⁊ pacẽ. Per d.

¶ Feſta Martii.

die. 7. ¶ In feſto ſancti Thomę de Aquino. Introitus.

In medio eccleſię aperuit os eius, ⁊ impleuit eum dominus ſpiritu ſapientię ⁊ intellect⁹: ſtolam glorię induit eum. Pſalmus. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio. Deus, qui eccleſiam tuā beati Thomę confeſſoris tui, mira eruditione clarificas, ⁊ ſancta operatione fęcundas: da nobis, quęſumus, ⁊ quę docuit, intellectu cōſpicere, ⁊ quę egit, imitatione cōplere. Per. Secunda oratio d̄ feria. Tertia vt ſequit̄. Pro cōmemo. ſanctaruꝫ mart. Perpetuę ⁊ Felicitatis. Oīo. Da nobis, q̄s dn̄e, ſanctarū martyrum tuarum Perpetuę ⁊ Felicitatis palmas inceſſabili veneratiōe venerari: vt, quas digna mente non poſſumus celebrare, humilibus ſalteꝫ frequentemus obſequiis. Per dominū. Epiſto. Iuſtus cor ſuū tradet. de communi doctorum fo. 243. Gradua. Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplātabūtur greſſus eius. Trac. Beatus vir, qui timet dominum, in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria, ⁊ diuitię in domo ei⁹: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Euangelium. Vos eſtis ſal terrę. de eodem communi. folio 243. Credo. Offertoriū. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta. Sancti Thomę confeſſoris tui atqꝫ doctoris nobis dn̄e pia nō deſit oratio: quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuā nobis indulgentiā ſemper obtineat. Per d. Pro cōmemo. ſanctarum mart. Perpetuę ⁊ Felicitatis. Secre. Intēde, q̄s dn̄e, munera altaribus tuis pro ſanctaruꝫ martyrū tuarū Perpetuę ⁊ Felicitatis feſtiuitate ꝓpoſita: vt, ſicut per hęc beata myſteria illis gloriā contuliſti, ita nobis indulgentiā largiaris. Per d. Cōio. Fidelis ſeruus, ⁊ prudēs: queꝫ conſtituit dominum ſuper familiam ſuaꝫ: vt det illis in tempore tritici menſurā. Poſtcōmunio. Ut nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem: beatus Thomas confeſſor tuus, ⁊ doctor egregius, quęſumus, precator accedat. Per dominum no. Pro cōme. ſanctarum martyrū Perpetuę ⁊ Felicitatis. Poſtc. Preſta nobis, quęſumus domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis Perpetua ⁊ Felicitate: vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ.

¶ In feſto ſanctorum Quadraginta martyrum. Introitus. die. 9.

Cla-

Clamauerũt iuſti, ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Pſalmus. Benedicaꝫ dominũ in omni tẽpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria. Oratio.

Pręſta, quęſumus, omnipotens deus: vt, qui glorioſos martyres, fortes in ſua confeſſione cognouimus, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per do. Epiſt. Sancti p fidem. de cõi plur. mar. fo. 240. Gradua. Ecce quàm bonum, ⁊ quàm iucundum, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in capite: quod deſcendit in barbá, barbá Aaron. Tractus. Qui ſeminant in lacrymis: in gaudio metẽt. ℣. Euntes ibãt, ⁊ flebant: mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autẽ venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos. Euangel. Deſcendẽs Ieſus de monte. de eodem cõi. fo. 238. Offer. Lętamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Sacrificiis pręſentibus, qs dñe, intende placat⁹: vt, intercedẽtibus ſanctis martyrib⁹ tuis, ⁊ deuotioni noſtrę proficiant, ⁊ ſaluti. Per. Communio. Qui cunqꝫ fecerit voluntatem patris mei, q in cęlis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater eſt, dicit dominus. Poſtcõio.

Quęſumus, omnipotẽs deus: vt illius ſalutaris capiamus effectum: cuius per hęc myſteria pignus accepimus. Per dñm.

¶ In feſto ſancti Gregorii Papę ⁊ confeſſoris, doctoris eccleſię. Introitus.

Sacerdotes dei die. 12.
benedicite dominũ: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. Pſalmus. Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui animę famuli tui Gregorii, eternę beatitudinis pręmia contuliſti: concede propitius: vt qui peccatorũ noſtrorũ pondere premimur, eius apud te precibus ſubleuemur. Per dominum noſtrũ. Epiſt. Teſtificor coram deo. de communi doctorum. fo. 243. Grad. Iurauit dominus, ⁊ non pęnitebit eum: tu es ſacerdos in ęternum, ſecundum ordinem Melchiſedech. ℣. Dixit dominus dño meo: ſede à dextris meis. Tractus. Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorũ benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculũ ſeculi. Euang. Vos eſtis ſal terrę. de eodẽ cõi fo. 243. dicit Credo. Offerto. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

Annue

Annue nobis, queſumus domine: vt, interceſſione beati Gregorii hec nobis pſit oblatio, quā immolādo totius mūdi tribuiſti relaxari delicta. Per d. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs, quē conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tēpore tritici menſuram. Poſtcōio. Deus, qui beatum Gregorium pontificem tuū, ſanctorum tuorum meritis coequaſti: concede propitius: vt, qui cōmemorationis eius feſta recolimus, vite quoque imitemur exēpla. Per dominuʒ noſtrum Ie.

die. 19. ¶ In feſto ſancti Ioſeph confeſſo. Introitus. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus Libani, multiplicabitur: plantatus in domo domini, in atriis domus dei noſtri. Pſalmus. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria p. Oratio. Sanctiſſime genitricis tue ſponſi, queſumus domine, meritis adiuuemur: vt, qd poſſibilitas noſtra non obtinet, eius nobis interceſſione donet. Qui viuis ⁊ regnas. Epiſtola. Dilectus deo. de communi Abba. fo. 245. Grad. Domine preueniſti euʒ in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronaʒ de lapide precioſo. ℣. Uitam petiit a te, ⁊ tribuiſti ei longitudineʒ dierum in ſeculū ſeculi. Tractus. Beatus vir, qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorū benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculū ſeculi. Poſt paſcha Alla, alla. ℣. Amauit eū dñs, ⁊ ornauit eū: ſtolā glorie īduit eū. Alleluia. ℣. Iuſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in eternuʒ ante dñm. Alleluia. Euangeliū. Cū eſſet deſponſata. vt in vig. Natiuitatis dñi folio. 9. Offerto. Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ ī nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre. Debitū tibi dñe noſtre redimus ſeruitutis, ſuppliciter exorātes: vt, ſuffragiis beati Ioſeph ſpōſi genitricis filii tui Ieſu Chriſti dñi noſtri, in nobis tua munera tuearis: ob cuius venerandā feſtiuitatē, laudis tibi hoſtias immolamus. Per. Cōio. Ioſeph fili Dauid, noli timere accipere Mariā coniugē tuā: qd enim in ea natū eſt, de ſpū ſcō eſt. Poſtc. Adeſto nobis, q̄s, miſericors deus: ⁊ intercedēte pro nobis beato Ioſeph cōfeſſore tuo, tua circa nos propitiatus dona cuſtodi. Per dominum noſtrū.

¶ In feſto S. Bñdicti abbatis die. missa, Os iuſti medita. de communi abbatum. folio. 245. 21.

¶ De feſtis duplicib⁹ ⁊ ſemiduplicibus, que veniūt a dñica palmarum vſque ad octauam Paſche nihil fit: ſed poſt octauaʒ celebrantur: ⁊ tunc in fine Introitus ante pſalmum dicuntur duo

Alle

Alleluia: in fine offertorii: ⁊ cōmunionis vnum Alleluia. Poſt epiſtolam non dicit Graduale, ſed tantū Alleluia. dicuntur cū ſuis verſibus. Et hoc idem obſeruatur in oībus feſtis, quę celebrantur inter Paſcha ⁊ Pente.

die. ¶ In feſto Annunciationis bea
5. tę Marię virginis. Introitus.

VUltum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius adducentur tibi in lętitia, ⁊ exultatione. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

DEus, qui de beatę Marię virginis vtero, verbū tuum, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt, qui verè eam dei genitricem credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundem dominum noſtrū.

Lectio Iſaię prophetę.

a.7. IN diebus illis. Locutus eſt dominus ad Achaz, dicens. Pete tibi ſignū a dño deo tuo, in profundū inferni: ſiue in excelſum ſupra. Et dixit Achaz. Non petam, ⁊ nō tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus Dauid. Nūquid parū vobis eſt moleſtos eſſe hominibus, quia moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignum. Ecce, virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomē eius Emmanuel. Butyrum ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malum, ⁊ eligere bonū. Grad. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in ęternum. ℣. Propter veritatē, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Tractus. Audi filia ⁊ uide, ⁊ inclina aurem tuam: quia cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Vultū tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: filię regum in honore tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. ℣. Adducētur in lętitia ⁊ exultatione: adducentur in templū regis. Poſt paſcha, dimiſſis graduali ⁊ tractu, dicit Alleluia, alleluia. ℣. Aue Maria gratia plena: dominus tecū: benedicta tu in mulieribus. Alleluia. ℣. Virga Ieſſe floruit: virgo deū ⁊ hominem genuit: pacem deus reddidit, in ſe reconcilians ima ſummis, alleluia.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

IN illo tēpore: Miſſus eſt angelus Gabriel a deo, in ciuitatē Galilęę, cui nomen Nazareth, ad virginē deſpōſatam viro, cui nomen erat Ioſeph, de domo Dauid: ⁊ nomen virginis Maria. Et ingreſſus angelus, ad eam dixit. Aue gratia plena: dominus ca.1.

dñs tecum benedicta tu in mu-
lieribus. Que, cum audiſſet, tur
bata eſt in ſermone eiꝰ: ⁊ cogita-
bat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et
ait angelus ei. Ne timeas Ma-
ria: inueniſti enim gratiam apud
deum. Ecce concipies in vtero:
⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomē
eius Jeſum. Hic erit magnus: ⁊
filius altiſſimi vocabitur: ⁊ dabit
illi dominus deus ſedem Dauid
patris eius: ⁊ regnabit in domo
Jacob in eternum: ⁊ regni eius
non erit finis. Dixit autem Ma-
ria ad angelum. Quomodo fiet
iſtud, quoniam virū non cogno-
ſco? Et reſpondens angelus, di-
xit ei. Spiritus ſanctus ſuperue
niet in te: ⁊ virtus altiſſimi obum
brabit tibi. Ideoque, ⁊ quod na
ſcetur ex te ſanctum, vocabitur
filius Dei. Et ecce Eliſabeth co
gnata tua: ⁊ ipſa concepit filium
in ſenectute ſua. Et hic menſis,
eſt ſextus illi, que vocatur ſterilis:
quia non erit impoſſibile apud
Deum omne verbum. Dixit au-
tem Maria. Ecce ancilla domi-
ni: fiat mihi ſecundum verbum
tuum. dicitur Credo. Offerto
rium. Aue Maria gratia plena:
dominus tecum: benedicta tu in
mulieribus: ⁊ benedictus fru-
ctus ventris tui. Secreta.
In mentibus noſtris, queſu
mus domine, vere fidei ſa-
cramenta confirma: vt, qui con-
ceptum de virgine deum verum
⁊ hominem confitemur, per eiuſ
dem ſalutifere reſurrectionis po-
tentiam, ad eternam mereamur
peruenire letitiā. Per eū. d. Pre-
fatio. Et te in Annunciatione.
f. 118. Cōio. Ecce, virgo conci-
piet, ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitur no
mē eius Emmanuel. Poſtcōio.
Gratiam tuā domine men-
tibus noſtris infunde: vt,
qui angelo nunciante, Chriſti fi-
lii tui incarnationē cognouimꝰ,
per paſſionem eius ⁊ crucem, ad
reſurrectionis gloriam perduca
mur. Per eundem dominum.

Feſta Aprilis.

In feſto ſancti Leonis Pa- die
pe ⁊ confeſſoris. Introitus. 11.

Statuit ei dñs te-
ſtamentum pacis:
⁊ principem fecit
eum: vt ſit illi ſacer
dotii dignitas in
eternum. Pſalm.
Memento domine Dauid, ⁊
omnis manſuetudinis eius. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Exaudi, queſumus domine,
preces noſtras, quas in bea
ti Leonis confeſſoris tui atque
pōtificis ſollēnitate deferimus:
⁊, qui tibi digne meruit famula-
ti, eius intercedentibus meritis,
ab omnibus nos abſolue pecca-
tis. Per dominū. Epiſtola. Ec
ce ſacerdos magnus. de cōmu-
ni confeſſ. pont. fol. 241. Grad.
Ecce ſacerdos magnus, qui in
diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō
eſt inuentus ſimilis illi, q cōſerua
ret legē excelſi. Trac. Beatꝰ vir
qui timet dñz. de cōi cōfeſſ. pōt.
fo. 241. Poſt paſcha. Alla, alla.
℣. Tu es ſacerdos in eternū ſe-
cundum

cunctuʒ ordineʒ Melchiſedech. Alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus, alleluia. Euangeliū. Venit Ieſus in partes Ceſaree. vt ſupra in Cathe. f. 177. Offert. Inueni Dauid ſeruum meum, oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit eum. Secre.

SAncti Leonis confeſſoris tui atque pontificis, queſumus domine, annua ſollemnitas pietati tue nos reddat acceptos: vt, per hec pie placationis officia, ⁊ illum beata retributio comitet, ⁊ nobis gratie tue dona conciliet. Per dñm. Cōio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dñs, inuenerit vigilantem: amen dico vobis, ſuper oia bona ſua conſtituet eū. Poſtcōio.

DEus fidelium remunerator animaꝝ, preſta: vt, beati Leonis cōfeſſoris tui atqʒ pōtificis, cuius venerandam celebramus feſtiuitatem, precibus indulgētiā cōſequamur. Per d.

die. 14. ℭ Sanctorum martyrum Tyburtii, Valeriani, ⁊ Maximi. Si venerint ante paſcha, ⁊ voluerit quis de eis miſſā celebrare, omnia dicantur de communi plurimorum martyrū extra tempus paſchale. Si autē venerint poſt paſcha, dr̄ ſequens miſſa. Quod ⁊ in ſimilib⁹ ſeruat. Introitus.

SAncti tui domine benedicent te: gloriaʒ regni tui dicent: alleluia, alleluia. Pſalm. Exaltabo te deus meus rex, ⁊ benedicam nomini tuo in ſeculum, ⁊ in ſeculuʒ ſeculi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

PReſta, queſumus, omnipotens deus: vt, qui ſanctorū martyrum tuorū Tyburtii, Valeriani, ⁊ Maximi ſollemnia colimus, eorum etiam virtutes imitemur. Per do. Epiſtola. Stabūt iuſti. de coi mart. tēpore paſchali. fo. 235. Alleluia, allia. ℣. Sācti tui dñe florebunt ſicut liliū: ⁊ ſicut odor balſami erūt ante te, Alla. ℣. Precioſa in cōſpectu dñi, mors ſanctoꝝ eius, alleluia. Euang. Ego ſuʒ vitis vera. de eodē cōmuni. fo. 236. Offerto. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde, alleluia, alleluia. Secreta.

HEc hoſtia, queſumus domine, quam in ſanctorum tuoruʒ natalitiis recenſentes offerimus, ⁊ vincula noſtre prauitatis abſoluat, ⁊ tue nobis miſericordie dona conciliet. Per do. Cōio. Gaudete iuſti in domino, alleluia: rectos decet collaudatio, alleluia. Poſtcommunio.

SAcro munere ſatiati, ſupplices te domine deprecamur: vt, quod debite ſeruitutis celebramus officio, ſaluationis tue ſentiamus augmētū. Per d.

ℭ Sancti Aniceti Pape ⁊ martyris. Miſſa de communi vnius martyris tempore paſchali cum oratione. Deus qui nos beati. fo. 235. ⁊ euāg. Amen amen dico vobis quia plorabitis. fo. 237. die. 17.

die. ¶ In feſto ſanctorum marty-
22. rū ⁊ pontificū Sotheris ⁊ Caii,
Miſſa de cōi plurimorū marty-
ruz tempore paſchali, cū oratio-
ne. Beatorū martyrū tuorū pa-
riterq; pōtificū. fol. 236. ⁊ epiſt.
Poſt hęc ego Joannes. fo. 237.

die. ¶ In feſto ſancti Georgii mar
23. tyris. Introitus.

Protexiſti me de-
us a conuētu mali
gnantiuz, alleluia:
a multitudine ope
rantium iniquita-
tem, alleluia alle-
luia. Pſalmus. Exaudi deus
orationem meam cuz deprecor.
a timore inimici eripe animam
meam. ℣. Gloria pat. Oratio.
Deus, qui nos beati Geor-
gii martyris tui meritis ⁊
interceſſione lętificas, concede
propitius: vt, qui tua per eum be
neficia poſcimus, dono tuę gra-
tię cōſequamur. Per dominuz.
Epiſto. Memor eſto. de com-
muni vnius martyris extra tem-
pus paſchale. fo. 234. Alleluia,
alleluia. ℣. Confitebuntur cęli
mirabilia tua domine: etenim ve
ritatem tuam in eccleſia ſancto-
ruz, Alleluia. ℣. Poſuiſti domi-
ne ſuper caput eius coronam de
lapide precioſo, alleluia. Euan-
gelium. Ego ſum vitis vera.
de communi tempore paſchali.
fo. 236. Offertorium. Confite
buntur cęli mirabilia tua domi-
ne: ⁊ veritatem tuam in eccleſia
ſanctorū, all'a, all'a. Secre.
Munera domine oblata ſan
ctifica: ⁊ intercedente beato Ge
orgio martyre tuo, nos per hęc
a peccatorum noſtrorum macu-
lis emunda. Per dominum no.
Com. Letabitur iuſtus in do-
mino, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ lauda-
buntur omnes recti corde, alle-
luia, alleluia. Poſtcommunio.
Supplices te rogamus om
nipotens deus: vt, quos
tuis reficis ſacramentis, interce
dente beato Georgio martyre
tuo, tibi etiā placitis moribus di
gnāter tribuas deſeruire. Per.

¶ In feſto ſancti Marci euan die
geliſtę. Introitus. 25.

Protexiſti me de-
us a conuentu ma
lignantium, alle-
luia: a multitudi-
ne operantiuz ini
quitatem, allelu-
ia, alleluia. Pſalmus. Exaudi
deus orationem meam cum de-
precor: a timore inimici eripe ani
mam meam. ℣. Gloria patri, ⁊
filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.
Deus, qui beatum Marcū
euangeliſtam tuum, euan-
gelicę prędicationis gratia ſubli
maſti: tribue, quęſum⁹: eius nos
ſemper ⁊ eruditione proficere, ⁊
oratione defendi. Per dominū.
Lectio Ezechielis prophetę. ca. 1
Similitudo vultus quatu-
or animalium, facies homi-
nis: ⁊ facies Leonis a dextris ip
ſoruz quatuor: facies autē Bo-
uis, a ſiniſtris ipſorum quatuor:
⁊ facies Aquilę deſuper ipſoruz
quatuor. Et facies eorū, ⁊ pen-
nę

ne eorū extētę deſuper. Due pen
nę ſingulorū iungebantur, ⁊ duę
tegebant corpora eorum. Et
vnumquodq; eorū coram facie
ſua ambulabat. Ubi erat impe-
tus ſpiritus, illuc gradiebantur:
nec reuertebantur cum ambula-
rent. Et ſimilitudo animaliū, ⁊
aſpectus eorū, quaſi carbonum
ignis ardentiū, ⁊ quaſi aſpectus
lāpadarū. Hęc erat viſio diſcur-
rēs in medio animaliū: ſplendor
ignis, ⁊ de igne fulgur egrediēs.
Et aīalia ibāt, ⁊ reuertebātur in
ſimilitudinē fulguris coruſcātis.
Alleluia, alleluia. ℣. Cōfitebun
tur cęli mirabilia tua dn̄e: eteniz
veritatem tuā in eccleſia ſancto-
rum. Alleluia. ℣. Poſuiſti do-
mine ſuper caput eius coronam
de lapide precioſo. Alleluia.
Sequē. S. euange. ſm Lucam.

Ca. 10 In illo tē-
pore: Deſi
gnauit Domin⁹
⁊ alios ſeptua-
gintaduos: ⁊ mi
ſit illos binos
ante faciem ſuā
in omnem ciui-
tatē ⁊ locū, quò
erat ipſe venturus. Et dicebat
illis. Meſſis quidē multa: opera
rii autē, pauci. Rogate ergo dn̄z
meſſis, vt mittat operarios in
meſſem ſuā. Ite. Ecce ego mit-
to vos ſicut agnos inter lupos.
Nolite portare ſacculū, neq; pe-
rā, neq; calceamenta, ⁊ nēminez
per viā ſalutaueritis. In quam-
cūq; domū intraueritis, primuz

dicite: Pax huic domui. Et, ſi
ibi fuerit filius pacis, requieſcet
ſuper illū pax veſtra: ſin autē, ad
vos reuertetur. In eadem autē
domo manete edētes ⁊ bibētes
quę apud illos ſunt. Dignus eſt
eniz operarius mercede ſua. No
lite trāſire de domo in domum:
Et in quamcūq; ciuitatez intra-
ueritis, ⁊ ſuſceperint vos: mādu
cate quę apponūtur vobis: ⁊ cu
rate infirmos q in illa ſunt: ⁊ dici
te illis. Appropiquauit in vos re
gnuz dei. Of. Credo. Offert.
Confitebunt cęli mirabilia tua
dn̄e: ⁊ veritatem tuā in eccleſia
ſanctorū, Alleluia, all'a. Secreta.
Beati Marci euāgeliſtę tui
ſollēnitate, tibi munera de-
ferentes, quęſumus domine: vt,
ſicut illum prędicatio euangelica
fecit glorioſum: ita nos eius in-
terceſſione, ⁊ verbo ⁊ opere tibi
reddat acceptos. Per dominū.
Prefatio de apoſtolis. Cōio.
Letabitur iuſtus in dn̄o, ⁊ ſpera
bit in eo: ⁊ laudabuntur oēs re-
cti corde, All'a, alleluia. Poſtcō.
Tribuāt nobis, quęſumus
domine, continuū tua ſan-
cta pręſidium: quo beati Marci
euāgeliſtę tui precibus, nos ab
omnibus ſemper tueantur ad-
uerſis. Per dominum noſtrum.
¶ In feſto ſanctorum Cleti ⁊ die.
Marcellini pont. ⁊ mart. miſſa. 26.
Sancti tui dn̄e benedicent te.
fo. 236. de cōi plur. mar. tempore
paſchali, excepta oratione quę
dicitur vt infra. Oratio.
Beatorum martyrum, pa-

riterque pontificū Cleti ⁊ Marcellini nos domine foueat precioſa confeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueatur. Per do. Secreta.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris, quas in ſanctorum tuorum commemoratione deferimus: vt, qui noſtrę iuſtitię fiduciam non habemus, eorum qui tibi placuerunt meritis adiuuemur. Per dominum no.

Poſtcommunio.

Queſumus domine ſalutaribus repleti myſteriis: vt quorū ſollēnia celebramus, eorū orationibꝰ adiuuemur. Per d.

die. 18. ¶ Sancti Vitalis martyris. Miſſa de cōi vnius marty. tempore paſchali. fol. 235. Oratio.

Preſta q̄s omp̄s deus, vt q bti.

Feſta Maii.

die. 1 ¶ In feſto ſanctorū apoſtolorū Philippi ⁊ Jacobi. Introitus.

Clamauerūt ad te domine in tempore afflictionis ſuę: ⁊ tu de celo exaudiſti eos, Alleluia, alleluia. pſal. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Orō.

Deus qui nos annua apoſtolorum tuorum Philippi ⁊ Jacobi ſollemnitate lętificas, preſta queſumus: vt, quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per dominum.

Lectio libri ſapientię.

ca. 5. Stabunt iuſti in magna cōſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerūt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, ⁊ mirabuntur in ſubitatione inſperatę ſalutis, dicentes intra ſe, pęnitentiam agentes, ⁊ prę anguſtia ſpiritus gementes. Hi ſunt, quos aliquādo habuimus in deriſuʒ, ⁊ in ſimilitudinem improperii. Nos inſenſati, vitam illorū ęſtimabamus inſaniam: ⁊ finem illorum ſine honore. Ecce, quomodo cōputati ſunt inter filios dei: ⁊ inter ſanctos ſors illorum eſt. Alleluia, alleluia. ℣. Cōfitebūtur celi mirabilia tua dn̄e: ēteniʒ veritatem tuam in eccleſia ſanctorum. Alleluia. ℣. Tanto tempore vobiſcū ſum, ⁊ non cognouiſtis me: Philippe, qui videt me, videt ⁊ patrē meū. Alleluia.

Sequē. S. euāg. ſm Joannem.

In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Non turbetur cor veſtruʒ. Creditis in Deū: ⁊ in me credite. In domo patris mei, c. 14 manſiones multę ſunt. Si quominus: dixiſſem vobis: q̄r vado parar̄ vobis locū. Et, ſi abiero, ⁊ preparauero vobis locū: iterum veniā, ⁊ accipiā vos ad meipſum: vt vbi ego ſum, ⁊ vos ſitis. Et quò ego vado, ſcitis: ⁊ viā ſcitis. Dicit ei Thomas. Domine, neſcimus quò vadis: ⁊ quomodo poſſumus viā ſcire? Dicit ei Jeſus.

ſus. Ego ſũ via, veritas, ⁊ vita.
Nemo venit ad patrem, niſi per
me. Si cognouiſſetis me, ⁊ pa-
trem meum vtique cognouiſſe-
tis: ⁊ amodo cognoſcetis eum
⁊ vidiſtis eum. Dicit ei Philip-
pus. Dñe, oſtende nobis patrẽ:
⁊ ſufficit nobis. Dicit ei Jeſus.
Tanto tempoꝛe vobiſcũ ſum: ⁊
non cognouiſtis me? Philippe,
qui videt me: videt ⁊ patrẽ. Et
quomodo tu dicis: oſtende no-
bis patrem? Non credis qꝛ ego
in patre: ⁊ pater in me eſt? Uer-
ba quę ego loquoꝛ vobis, a me
ipſo non loquoꝛ. Pater autez in
me manẽs, ipſe facit opera. Nõ
creditis quia ego in patre: ⁊ pa-
ter in me eſt? Alioquin pꝛopter
opera ipſa credite. Amen, amen
dico vobis: q credit in me, ope-
ra quę ego facio ⁊ ipſe faciet: ⁊
maioꝛa hoꝛũ faciet, quia ego ad
patrem vado. Et quodcunque
petieritis patrẽ in nomine meo,
hoc faciam. dicitur Credo.
Offerto. Confitebuntur cęli
mirabilia tua domine: ⁊ verita-
tem tuam in eccleſia ſanctoꝛum,
alleluia, alleluia. Secreta.
Munera, dñe, quę pꝛo apo-
ſtoloꝛum tuoꝛũ Philippi
⁊ Jacobi ſollẽnitatẽ deferimus:
pꝛopitius ſuſcipe: ⁊ mala omnia
q̃ meremur auerte. Per. Pꝛęfa-
tio de apoſtolis. fo. 119. Cõio.
Tanto tempoꝛe vobiſcuz ſum,
⁊ nõ cognouiſtis me? Philippe,
qui videt me, videt ⁊ patrem
meum, alleluia: non credis quia
ego in patre, ⁊ pater in me eſt?
M. N. R.

Alleluia, alleluia. Poſtcõmu.
Queſumus domine, ſaluta-
ribus repleti myſteriis: vt,
quoꝛũ ſollẽnia celebꝛamus, eoꝛũ
oꝛationibus adiuuemur. Per.
¶ In feſto ſancti Athanaſii epi- die.
ſcopi ⁊ cõfeſſo. Introitus. 2.
In medio eccleſię
aperuit os eius, ⁊
impleuit euz dñs
ſpiritu ſapiẽtię, ⁊
intellectus: ſtolaz
glorię induit eum,
alleluia, alleluia. pſal's. Bonum
eſt confiteri dño: ⁊ pſallere nomi-
ni tuo altiſſime. ℣. Gloria. Orõ.
Exaudi, q̃s dñe, pꝛeces no-
ſtras: quas in beati Athana-
ſii cõfeſſoꝛis tui atqz pontificis
ſollẽnitate deferimus: ⁊ qui tibi
digne meruit famulari, eiꝰ inter-
cedẽtibus meritis, ab omnibus
nos abſolue peccatis. Per dñm.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo-
ſtoli, ad Coꝛinthios.
Fratres: Nõ noſmetipſos ca. 4
pꝛędicamus, ſed Jeſum
Chꝛiſtum dominum noſtrum:
nos autem, ſeruos veſtros per
Jeſum: quoniam deus, qui dixit
de tenebꝛis lucem ſplendeſcere,
ipſe illuxit in coꝛdibꝰ noſtris ad
illuminationem ſcientię clarita-
tis dei, in facie Chꝛiſti Jeſu. Ha-
bemus autem theſaurum iſtum
in vaſis fictilibus: vt ſublimitas
ſit virtutis dei, ⁊ non ex nobis.
In omnibus tribulationem pa-
timur, ſed nõ anguſtiamur: apo-
riamur, ſed nõ deſtituimur: per-
ſecutionez patimur, ſed non de-

relinquimur: humiliamur, ſed nō confundimur: deiicimur, ſed non perimus: ſemper mortificationem Ieſu Chriſti in corpore noſtro circunferentes, vt ⁊ vita Ieſu manifeſtetur in corporibꝰ noſtris. ſemper enim nos qui viuimus, in mortem tradimur propter Ieſū: vt ⁊ vita Ieſu manifeſtetur ī carne noſtra mortali. Ergo mors in nobis operatur: vita autē in vobis. Habentes autē eundē ſpiritū fidei, ſicut ſcriptū eſt, Credidi, propter quod locutus ſū: ⁊ nos credimus, propter quod ⁊ loquimur: ſcientes quoniā qui ſuſcitauit Ieſū, ⁊ nos cū Ieſu ſuſcitabit, ⁊ cōſtituet vobiſcum. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternum ſecundū ordinē Melchiſedech. Alleluia. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vitę. Alleluia. Sequentia ſancti euangelii ſm Mattheum.

c.10. In illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Cū pſequentur vos in ciuitate iſta, fugite in aliam. Amen dico vobis, non cōſummabitis ciuitates Iſrael, donec veniat filius hominis. Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrum: nec ſeruus ſuper dominum ſuum. Sufficit diſcipulo, vt ſit ſicut magiſter eius: ⁊ ſeruo, ſicut dominꝰ eius. Si patrēfamilias Beelzebub vocauerunt: quanto magis domeſticos eius? Ne ergo timueritis eos. Nihil enī eſt opertum, quod nō reueletur: ⁊ occultum, quod nō ſciatur. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: ⁊ qđ in aure auditis, prędicate ſuper tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpus: animam autem non poſſunt occidere. Sed potius timete eum, qui poteſt ⁊ animā ⁊ corpus perdere in gehennā. dicitur Credo. Offert. Inueni Dauid ſeruum meū: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum, Alleluia. Secreta.

SAncti Athanaſii confeſſoris tui atq; pontificis, quę ſumus domine, annua ſollemnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt per hęc pię placationis officia, ⁊ illum beata retributio comitetur, ⁊ nobis gratię tuę dona conciliet. Per dominum.

Cōmunio. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, dicit dominus: ⁊ quod in aure auditis, prędicate ſuper tecta, Alleluia. Poſtcommunio.

DEus fidelium remunerator animarum, pręſta: vt beati Athanaſii confeſſoris tui atque pontificis, cuius venerandam celebramus feſtiuitatem; precibus indulgentiam conſequamur. Per dominū noſtrū.

¶ In feſto Inuentionis ſanctę crucis. Introitus. Die.

Nos

NOs aũt gloriari o-
portet in cruce dñi
noſtri Jeſu Chri-
ſti: in quo eſt ſalus,
vita, ⁊ reſurrectio
noſtra: p quẽ ſalua
ti ⁊ liberati ſumus, Alleluia, all'a.
Pſal. Deus miſereatur noſtri, ⁊
benedicat nobis: illuminet vul-
tum ſuũ ſuper nos, ⁊ miſereatur
noſtri. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus, q in preclara ſalutife-
re crucis Inuentione, paſ-
ſionis tue miracula ſuſcitaſti, cõ-
cede: vt vitalis ligni precio eter-
ne vite ſuffragia conſequamur.
Qui viuis ⁊ regnas cũ deo pa.

Pro cõmemora. ſanctorũ mar.
Alexandri, Euentii ⁊ Theodu.
atqȝ Juuenalis epi ⁊ cõfeſ. oro.

PReſta, queſumus omnipo
tens deus: vt, qui ſanctorũ
tuorũ Alexãdri, Euentii, Theo-
duli, atqȝ Juuenalis natalitia co
limus: a cunctis malis imminen
tibus, eorũ interceſſionibus libe
remur. Per dominum noſtruȝ.

Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Philippenſes.

ca. 2. FRatres. Hoc enim ſentite
in vobis, quod ⁊ in Chriſto
Jeſu. Qui cuȝ in forma dei eſſet
non rapinã arbitratus eſt eſſe ſe
equaleȝ deo. Sed ſemetipſũ exi-
naniuit, formã ſerui accipiens, in
ſimilitudinem hominũ factus, ⁊
habitu inuentus vt homo. Hu-
miliauit ſemetipſum, factus obe
diens vſque ad mortẽ: mortẽ au
tẽ crucis. Propter quod ⁊ deus
exaltauit illũ: ⁊ donauit illi nomẽ

quod eſt ſuper omne nomen: vt
in nomine Jeſu omne genu fle-
ctatur: celeſtiũ, terreſtriũ, ⁊ infer
norũ. Et omnis lingua confitea
tur: quia dominus Jeſus Chri-
ſtus in gloria eſt dei patris.
Alleluia, Alleluia. ℣. Dicite in
gentibus: quia dominus regna
uit a ligno. All'a. ℣. Dulce lignũ
dulces clauos, dulcia ferẽs pon-
dera: que ſola fuiſti digna ſuſtine
re regẽ celorũ, ⁊ dominuȝ. All'a.

Sequẽ. S. euãg. ſm Joannem.

IN illo tpe: ca. 3.
Erat ho-
mo ex Phari-
ſeis Nicodem⁹
nomine, princeps
Judeorũ. Hic
venit ad Jeſum
nocte: ⁊ dixit ei.
Rabbi, ſcimus
qꝛa deo veniſti magiſter. Nemo
enim poteſt hec ſigna facer̃, que
tu facis, niſi fuerit deus cum eo.
Reſpõdit Jeſus, ⁊ dixit ei. Amẽ
amen dico tibi: niſi quis renatus
fuerit denuo, nõ poteſt videre re
gnũ dei. Dicit ad eum Nicode-
mus. Quomodo poteſt homo
naſci, cũ ſit ſenex? Nunquid po-
teſt in ventrẽ matris ſue iterato
introire, ⁊ renaſci? Reſpõdit Je
ſus. Amen, amen dico tibi: niſi
quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpi
ritu ſancto, non poteſt introire
in regnum dei. Quod natuȝ eſt
ex carne, caro eſt: ⁊ quod natum
eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt. Nõ mi-
reris, quia ego dixi tibi: oportet
vos naſci denuo. Spiritus vbi

 vult,

vult, ſpirat: ⁊ vocem eius audis: ſed neſcis vnde veniat, aut quo vadat. Sic eſt omnis qui natus eſt ex ſpiritu. Reſpondit Nicodemꝰ, ⁊ dixit ei. Quomodo poſſunt hęc fieri? Reſpõdit Jeſus, ⁊ dixit. Tu es magiſter in Jſrael, ⁊ hęc ignoras? Amẽ, amen dico tibi: q2 quod ſcimus loq̄mur: ⁊ qđ vidimus teſtamur: ⁊ teſtimoniũ nr̃m non accipitis. Si terrena dixi vobis, ⁊ nõ creditis: quomodo, ſi dixero vobis celeſtia, credetis? Et nemo aſcẽdit in cęlũ: niſi q̄ deſcendit de cęlo, filius hominis qui eſt in cęlo. Et ſicut Moyſes exaltauit ſerpentẽ in deſerto, ita exaltari oportet filiũ hominis: vt oĩs q̄ credit in ipſuʒ, nõ pereat: ſed habeat vitã ęternã.

Credo. Offert. Dextera dñi fecit virtutem, dextera dñi exaltauit me, dextera dñi fecit virtutem: non moriar, ſed viuã, ⁊ narrabo opera dñi, Alleluia. Secr.

Sacrificiũ, domine, quod tibi immolamus, placatus intende: vt ab omni nos eruat bellorum nequitia: ⁊ per vexillũ ſanctę Crucis filii tui, ad conterendas aduerſariorum inſidias, nos in tuę protectionis ſecuritate conſtituat. Per eundem do.

Pro cõme. ſanct. mart. Alexandri, Euẽtii, ⁊ Theoduli, atq3 Juuenalis epi ⁊ cõfeſſoris. Secre.

Super has hoſtias, quęſumus domine, benedictio copioſa deſcendat: quę ⁊ ſanctificationeʒ nobis clementer operetur, ⁊ de ſanctorum nos ſollẽnitate lętificet. Per. Prefatio de Cruce. fol. 113. Communio.

Per ſignum crucis, de inimicis noſtris libera nos deus noſter, Alleluia. Poſtcommunio.

Repleti alimonia cęleſti, ⁊ ſpiritali poculo recreati, quęſumus omnipotens deus: vt ab hoſte maligno nos defendas: quos per lignuʒ ſanctę Crucis filii tui armis iuſtitię, p̄ ſalute mũdi triũphare iuſſiſti. Per do.

Pro commemoratione ſancto. mar. Alexãdri, Euẽ. ⁊ Theod. atq3 Juuenalis epi ⁊ cõf. Poſtc.

Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus, domine deus noſter: vt, quorum exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dominum noſtrũ.

¶ Sãctę Monicę viduę. Jntr. die. 4.

Cognoui domine, quia ęquitas iudicia tua, ⁊ in veritate tua humiliaſti me: confige timore tuo carnes meas: a mandatis enim tuis timui, Alleluia, alleluia. Pſalmus. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beatę Monicę feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per dominum noſtrũ.

Epiſtola. Viduas honora. de cõmu. nec virg. nec mar. f. 249.

Alleluia, alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua, intẽde, proſpere

ſpere procede, ⁊ regna. Alleluia. ℣. Propter veritatem, ⁊ manſuetudinē, ⁊ iuſtitiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia. Euāge. Ibat Jeſus in ciuitatē que vocat̃ Naim. vt habetur in Dominica xv. poſt pente. folio. 162. Offertorium. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in eternum, ⁊ in ſeculum ſeculi, Alleluia. Secreta. Acepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorū: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per dominum. Communio. Dilexiſti iuſtitiā, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo lętitię prę cōſortibus tuis, Alleluia. Poſtcōio. Satiaſti domine familiā tuam muneribus ſacris: eius quęſum⁹ ſemp interuētione nos rēfoue cuius ſollēnia celebram⁹. Per dominum noſtrum Jeſuȝ.

die. 6. ¶ In feſto ſancti Joannis ante portam latinam. Introitus.

Protexiſti me de⁹ à conuentu malignātium, alleluia: à multitudine operantium iniquitatem, Alleluia, alleluia. Pſalmus. Exaudi deus orationem meam, cuȝ deprecor: à timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria pa. Oratio. Deus qui conſpicis: q: nos undiq; mala noſtra perturbant: preſta, quęſumus: vt beati Joannis apoſtoli tui interceſſio glorioſa nos protegat. Per dominum. Epiſtola. Stabunt iuſti. de cōmuni marty. tempore paſchali. f. 245. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus vt palma florebit: ſicut cedrus Libani, multiplicabitur. Alleluia. ℣. Juſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in ęternū ante dominum, alleluia. Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.

In illo tempore: Acceſſit ad Jeſum mater filiorum c. 20
Zebedęi cum filiis ſuis, adorās ⁊ petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſedeant hi duo filii mei, vnus ad dexteram tuam, ⁊ vnus ad ſiniſtram in regno tuo. Reſpondens autem Jeſus, dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bibere calicem, quem ego bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: ſedere autē ad dexteram meam ⁊ ſiniſtram, nō eſt meū dare vobis: ſed quibus paratū eſt à patre meo. dicitur Credo. Offertorium. Confitebuntur cęli mirabilia tua domine: ⁊ veritatem tuam in eccleſia ſanctorū, alleluia, alleluia. Secreta. Muneribus noſtris, quęſumus dn̄e, precibus q; ſuſcepti: ⁊ cęleſtibus nos mūda myſteriis, ⁊ clementer exaudi. Per dominum noſtrum. Prefatio de Apoſtolis. f. 119. Cōmunio. Lętabitur iuſtus in domino, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabūtur omnes recti corde, Allā. Poſtcō. Refe-

REfecti domine pane cęleſti, ad vitam queſumus nutriamur ęternam. Per dominū noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filiū.

die. 8. ¶ In Apparitione ſancti Michaelis fit officium ſicut in Dedicatione eiuſdem: ſed pꝛętermiſſo graduali, dicuntur Alleluia, cum ſuis verſibus, vt ibi. f.222.

die. 9. ¶ In feſto ſancti Gregoꝛii Nazianzeni Epiſcopi ꝛ confeſſoꝛis Miſſa. In medio eccleſię. de communi docto. f.242. Epiſto. Iuſtus coꝛ ſuū tradidit. f.543. ꝛ dicitur Credo in vnum deū.

die. 10. ¶ Sanctoꝛū Goꝛdiani, ꝛ Epimachi marty. Introitus.

SAncti tui domine benedicent te: gloriam regni tui dicent, Alleluia, alleluia. Pſalmus. Exaltabo te deus meus rex, ꝛ benedicam nomini tuo in ſeculum, ꝛ in ſeculum ſeculi. ℣. Gloꝛia patri, ꝛ filio. Oro.

DA, quęſumus, omnipotens deus: vt, qui beatoꝛū martyrum tuoꝛum Goꝛdiani ꝛ Epimachi ſollemnia colimus, eoꝛum apud te interceſſionibus adiuuemur. Per dominū. Epiſtola. Poſt hęc ego Joannes. de cōmuni martyrū tēpoꝛe paſchali. fo. 237. Alleluia, alleluia. ℣. Sācti tui domine floꝛebunt ſicut lilium: ꝛ ſicut odoꝛ balſami erunt ante te. Alleluia. ℣. Pꝛecioſa in conſpectu domini moꝛs ſanctoꝛuz eius, Alleluia. Euangeliū. Ego ſum vitis ꝛ vos palmites. de eodē cōmuni fol. 236. Offer. Lętamini in domino, ꝛ exultate iuſti: ꝛ gloꝛiamini omnes recti coꝛde, alleluia, alleluia, Secreta.

HOſtias tibi dn̄e beatoꝛum martyrū tuoꝛum Goꝛdiani ꝛ Epimachi dicatas meritis benignus aſſume: ꝛ ad perpetuū nobis tribue pꝛouenire ſubſidium. Per do. Cōmunio. Gaudete iuſti in dn̄o, allia: rectos decet collaudatio, alleluia. Poſtc.

QUęſumus omnipotēs deus: vt, qui cęleſtia alimenta percepimus, intercedentibus ſanctis tuis Goꝛdiano ꝛ Epimacho, per hęc cōtra omnia aduerſa muniamur. Per dominū.

¶ Sāctoꝛū Nerei, Archillei, atq; Pancratii mart. Introitus. die. 12

ECce oculi domini ſuper timentes eum, ſperantes in miſericoꝛdia eius, alleluia: vt eripiat a moꝛte animas eoꝛum: quoniam adiutoꝛ ꝛ pꝛotectoꝛ noſter eſt, Alleluia, alleluia. Pſalmus. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloꝛia patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut erat. Oratio.

SEmper nos domine ſanctoꝛum martyrum tuoꝛuz Nerei, Archillei, atq; Pancratii foueat quęſumus beata ſollemnitas: ꝛ tuo dignos reddat obſequio. Per dominum noſtrum. Epiſtola. Stabunt iuſti. de cōmuni martyrū tēpoꝛe paſchali. folio. 235. Alleluia, alleluia. ℣.

Hęc

Hęc eſt vera fraternitas, quę vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna cęleſtia. Alleluia. ℣. Te martyrũ candidatus laudat exercitus domine, Alleluia. Euãge. Amen amen dico vobis, qꝛ plorabitis. de eodẽ cõmuni. fo. 237. Offer. Confitebuntur cęli mirabilia tua dñe, ⁊ veritatem tuã in eccleſia ſãctorũ, Alleluia, allia. Secr.

SAnctorum martyrum tuorum, quęſumus domine, Nerei, Archillei, atqꝫ Pancratii ſit tibi grata confeſſio: quę ⁊ munera noſtra commendet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper imploret. Per dominum. Cõmunio. Gaudete iuſti in domino, alleluia: rectos decet collaudatio, Alleluia. Poſtcommunio.

QUęſumus domine: vt, beatorum martyrum tuorum Nerei, Archillei, atqꝫ Pancratii deprecationibus, ſacramẽta ſancta quę ſumpſim⁹, ad tuę nobis proficiant placationis augmentum. Per dominum noſtrum.

die. 14. ¶ Sãcti Bonifacii mart. Miſſa. Protexiſti me de⁹. de cõi tẽporis paſchalis. fo. 235. Oratio.

DA, quęſumus, omnipotẽs deus: vt, qui beati Bonifacii martyris tui natalitia colim⁹, ei⁹ apud te interceſſionibus adiuuemur. Per dñm. Secreta.

MUneribus noſtris, quęſumus domine, precibusqꝫ ſuſceptis, ⁊ cęleſtibus nos munda myſteriis, ⁊ clementer exaudi. Per dominum n. Poſtcõio.

REfecti participatione muneris ſacri quęſum⁹ dñe: vt cuius exequimur cultũ, intercedẽte beato Bonifacio martyre tuo, ſentiamus effectũ. Per do.

¶ Sanctę Pudẽtianę virginis. Miſſa. Dilexiſti iuſtitiam. de communi virginum. folio. 247. die. 19.

¶ Si aliquod feſtum ex ſequentibus venerit tempore paſchali, miſſa dicit vt in cõi tẽporis paſchalis. Si aũt venerit poſt octa: Pẽte. dicit vt infra aſſignatur.

¶ Sancti Urbani Papę ⁊ martyris. Introitus. die. 25.

SAcerdotes tui domine induant iuſtitiam, ⁊ ſancti tui exultent: propter Dauid ſeruum tuum, non auertas faciem Chriſti tui. Pſalmus. Memẽto domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

DA, quęſumus omnipotẽs deus: vt, qui beati Urbani martyris tui atqꝫ pontificis ſollemnia colimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per. Epiſtola. Benedictus deus. de cõmuni vnius marty. ponti. fo. 233. Grad. Inueni Dauid ſeruum meũ: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Memẽto domine Dauid, ⁊ omnis mãſuetudinis eius, alle-

alleluia. Euangelium. Homo
quidam peregre. de cõi vnius
confeſſo. pontı. fo. 241 Offer-
toriũ. Veritas mea ⁊ miſericor
dia mea cum ipſo: ⁊ in noĩe meo
exaltabitur cornu eius. Secre.
Haec hoſtia, quęſumus do
mine, emundet noſtra de-
licta: ⁊ ad ſacrificium celebran-
dum, ſubditorum tibi corpora
menteſq; ſanctificet. Per dñm.
Coio. Fidelis ſeruus ⁊ pru-
dens, quem cõſtituit dñs ſuper
familiam ſuã: vt det illis in tẽpo-
re tritici menſuram. Poſtcoio.
Refecti participatione mu-
neris ſacri, quęſumus dñe
deus noſter, vt cuius exequimur
cultum, ſentiamus effectũ. Per.
die. 26. ¶ Sancti Eleutherii Papę ⁊
mart. Miſſa. Statuit ei dñs.
vt in cõmuni vnius mart. pont.
die. 30. fo. 232. niſi venerit tẽpore paſc.
¶ Sãcti Joãnis Papę ⁊ mart.
Miſſa. Sacerdotes dei. vt in
cõmuni vnius mar. pon. fo. 233.
die. 30. ¶ Sancti Felicis Papę ⁊ mar-
tyris, Miſſa. Statuit ei dñs.
vt in communi vnius martyris
pontificis. folio. 232.
¶ Sanctę Petronillę virginis,
Miſſa. Vultum tuum. de com-
muni virg. nõ martyrũ. fo. 247.

¶ Feſta Junii.

¶ Sãctorũ mart. Marcellini,
die. 2. Petri, atq; Eraſmi. Introitus.
Clamauerunt iuſti, ⁊
dominus exaudiuit e-
os, ⁊ ex omnib⁹ tribula
tionib⁹ eorũ liberauit
eos. Ps. Benedicã dominũ in
omni tẽpore: ſemper laus ei⁹ in
ore meo. ℣. Gloria pa. Oratio.
Deus, qui nos annua bea-
torum martyrum tuorum
Marcellini, Petri, atq; Eraſmi
ſollẽnitate lętificas: pręſta, quęſu
mus: vt, quorum gaudemus me
ritis, prouocemur exemplis.
Per dominũ. Epiſtola. Non
ſunt cõdignę. de communi plu-
rimorũ marty. fo. 246. Gradu.
Clamauerunt iuſti, ⁊ dominus
exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tri
bulationib⁹ eorũ liberauit eos.
℣. Juxta eſt dominus, his, q̄ tri-
bulato ſunt corde, ⁊ humiles ſpi-
ritu ſaluabit. Alleluia, alleluia.
℣. Ego vos elegi de mundo, vt
eatis, ⁊ fructum afferatis, ⁊ fru-
ctus veſter maneat, alleluia.
Euangelium. Cum audieritis
pręlia. de eodẽ cõmuni. fo. 248.
Offerto. Lętamini in domino,
⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini om-
nes recti corde. Secreta.
Haec hoſtia, quęſumus do-
mine, quam in ſanctorum
martyrum tuorum natalitiis re-
cenſentes offerimus, ⁊ vincula
noſtrę prauitatis abſoluat, ⁊ tuę
nobis miſericordię dona conci-
liet. Per dñm. Coio. Juſtorũ
animę in manu dei ſunt, ⁊ non tã
get illos tormentum malitię: vi-
ſi ſunt oculis inſipientium mori:
illi autẽ ſunt in pace. Poſtcõio.
Sacro munere ſatiati ſup-
plices te domine depreca-
mur: vt, quod debitę ſeruitutis
celebramus officio, ſaluationis
tuę ſentiamus augmentũ. Per.
Sancto-

die. 9 ¶ Sanctorum martyrum Primi ꝛ Feliciani. Introitus.

Sapientiã ſanctorũ narrent populi, ꝛ laudes eorum nunciet eccleſia: nomina autem eorũ viuẽt in ſeculũ ſeculi. Pſal. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

Hac nos, q̃s dñe, ſanctorum martyrũ tuorũ Primi ꝛ Feliciani ſemper feſta ſectari: quoꝝ ſuffragiis ꝓtectionis tuę dona ſentiamꝰ. Per. Epiſt. Juſti autẽ in perpetuũ viuẽt. de cõi plu. mar. f. 238. Grad. Confitebunt celi mirabilia tua dñe: etenim veritatẽ tuã in eccleſia ſanctorũ. ℣. Miſericordias tuas dñe in eternũ cantabo in generatione, ꝛ ꝓgenie. Alleluia, all'a. ℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę vicit mũdi crimina, Chriſtũ ſecuta eſt, inclyta tenẽs regna celeſtia. Alleluia. Euã. Confiteor tibi pater. de eodẽ cõmuni. fo. 240. Offert. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus Iſrael ipſe dabit virtutem, ꝛ fortitudinem plebi ſuę: benedictus deus, Alleluia. Secreta.

Fiat tibi, quęſumus domine, hoſtia ſacranda placabilis, precioſi celebritate martyrii: quę, ꝛ peccata noſtra purificet, ꝛ tuorum tibi vota conciliet famulorum. Per dominum n. Cõio. Ego vos elegi de mundo, vt eatis, ꝛ fructum afferatis, ꝛ fructus veſter maneat. Poſtcõmunio.

Quęſumus, omnipotẽs deus: vt ſãctorũ martyrũ tuorũ Primi ꝛ Feliciani celeſtibꝰ myſteriis celebrata ſollemnitas indulgentiã nobis tuę propitiationis acquirat. Per dominum.

¶ In feſto ſancti Barnabę apoſtoli. Introitus. die. 11.

Mihi autem nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorũ. Pſal. Domine probaſti me, ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meam, ꝛ reſurrectionẽ meam. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui nos beati Barnabę apoſtoli tui meritis ꝛ interceſſione letificas: concede propitius: vt, qui tua per eum beneficia poſcimus, dono tuę gratię conſequamur. Per dñm no.

Lectio Actuum apoſtolorum.

In diebꝰ illis. Multus numerus credentium, Antiochię conuerſus eſt ad dominum. ca. 11

Peruenit autẽ ſermo ad aures eccleſię, quę erat Hieroſolymis, ſuper iſtis: ꝛ miſerunt Barnabã vſque ad Antiochiam. Qui cũ perueniſſet, ꝛ vidiſſet gratiã dei: gauiſus eſt. Et hortabatur omnes in ꝓpoſito cordis manere in domino: quia erat vir bonꝰ, ꝛ plenꝰ ſpiritu ſãcto, ꝛ fide. Et appoſita eſt multa turba domino. Profectus eſt autem Tharſum vt quęreret Saulũ: quẽ cũ inueniſſet, perduxit Antiochiã. Et annũ totũ conuerſati ſunt ibi in eccleſia: ꝛ docuerunt turbam multam,

multā: ita vt cognominarentur. primū Antiochie diſcipuli, Chriſtiani. Erant autē in eccleſia que erat Antiochie, prophete ꝛ doctores, in quibus Barnabas, ꝛ Simō, qui vocabat᷑ Niger, ꝛ Lucius Cyrenenſis, ꝛ Manahē qui erat Herodis tetrarche collactaneus, ꝛ Saulus. Miniſtrantibus autē illis dño, ꝛ ieiunantibus: dixit illis ſpiritus ſanctus. Segregate mihi Saulū ꝛ Barnabā in opus ad quod aſſumpſi eos. Tūc ieiunantes ꝛ orantes, imponentesqꝫ eis manus, dimiſerunt illos. Grad. In omnē terram exiuit ſonus eorum, ꝛ in fines orbis terre verba eorū. ℣. Celi enarrant gloriā dei: ꝛ opera manuū eius annūciat firmamentū. Alleluia, alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo: vt eatis, ꝛ fructum afferatis, ꝛ fructus veſter maneat, alleluia. Sequentia ſancti euangelii ſecundū Joannē.

ca. 15 In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt preceptū meū: vt diligatis inuicem, ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionē nemo habet, vt animā ſuā ponat quis pro amicis ſuis. Vos amici mei eſtis, ſi feceritis que ego precipio vobis. Jam non dicam vos ſeruos, quia ſeruus neſcit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia que cunque audiui a patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos: ꝛ poſui vos: vt eatis, ꝛ fructum afferatis: ꝛ fructus veſter maneat: vt quodcunqꝫ petieritis patrē in nomine meo, det vobis. Dicitur Credo. Offerto. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui dñe, in omni progenie, ꝛ generatione. Secreta.

Munera domine oblata ſanctifica: ꝛ, intercedente beato Barnaba apoſtolo tuo, nos per hec a peccatorum noſtrorū maculis emunda. Per d. Prefatio de apoſtolis. fol. 119. Cōio. Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes: iudicātes duodecim tribus Jſrael. Poſtcōio.

Supplices te rogamus omnipotens deus: vt, quos tuis reficis ſacramentis, intercedente beato Barnaba apoſtolo tuo, tibi etiā placitis morib⁹ dignāter tribuas deſeruire. Per.

¶ Sāctorū mar. Baſilidis, Cyrini, Naboris, ꝛ Nazarii. Intro. die. 12

Intret in cōſpectu tuo dñe gemitus cōpeditorū: redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eorū: vīdica ſāguinē ſanctorum tuorum, qui effuſus eſt. pſal. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerūt templum ſanctum tuum, poſuerunt Hieruſalem in pomorum cuſtodiam. ℣. Gloria. Oratio. San-

SAnctorum martyruꝫ tuoruꝫ Baſilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarii, queſumus domine, natalitia nobis votiua reſplēdeant: ⁊, quod illis cōtulit excellentia ſempiterna, fructibꝰ noſtre deuotionis accreſcat, Per. Epiſto. Rememoramini priſtinos dies. de coi plurimorū mart. fo. 239. Grad. Vindica dñe ſanguineꝫ ſanctorũ tuoruꝫ, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorũ tuorũ, eſcas volatilibus celi, carnes ſctorũ tuorum beſtiis terre. Alleluia, all'a. ℣. Corpora ſanctoruꝫ in pace ſepulta ſunt, ⁊ nomina eorũ viuēt in generatione, ⁊ generationeꝫ. Alleluia. Euang. Sedente Jeſu ſuper montem Oliueti. de eodē cōi. f. 236. Offert. Exultabunt ſancti in gloria, letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eoruꝫ. Secreta.

PRo ſanctorũ tuorum Baſilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarii ſanguine venerando, hoſtias tibi domine ſollemniter immolamus, tua mirabilia pertractantes, per quē talis eſt perfecta victoria. Per dominũ. Coio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum, dñe, eſcas volatilibus celi, carnes ſanctorũ tuorum beſtiis terre. ſecundum magnitudinem brachii tui poſſide filios morte punitorũ. Poſtco.

SEmper domine ſanctorũ martyrum tuorum Baſilidis, Cyrini, Naboris, atqꝫ Nazarii, ſollemnia celebrantes, preſta queſumus: vt, eoruꝫ patrocinia iugiter ſentiamus. Per dñz. die.

¶ In feſto ſancti Baſilii epiſcopi, ⁊ confeſſoris. Introitus. 14.

IN medio eccleſie aperuit os eius, ⁊ impleuit eum dominus ſpiritu ſapientie, ⁊ intellectus: ſtolam glorie induit eum. Pſalmus. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria p. Oratio.

EXaudi, queſumus domine, preces noſtras, quas in beati Baſilii confeſſoris tui atque pontificis ſollemnitate deferimus: ⁊, qui tibi digne meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibꝰ nos abſolue peccatis. Per do. Epiſto. Teſtificor coraꝫ. de cōmuni Doctorũ. fo. 243. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ lingua eius loquet iudiciũ. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabũtur greſſus eius. Alleluia, all'a. ℣. Inueni Dauid ſeruum meũ: oleo ſancto meo vnxi euꝫ. All'a. Seque. S. euange. ſcḋm Lucam.

IN illo tēpore: Dixit Jeſus turbis. Siquis venit ad me, ⁊ nō odit patreꝫ ſuũ ⁊ matrē, ⁊ vxorem ⁊ filios, ⁊ fratres ⁊ ſorores, adhuc auteꝫ ⁊ animam ſuā: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Et qui nō baiulat crucē ſuā, ⁊ venit c. 14.

nit poſt me: nō poteſt meus eſſe diſcipulus. Quis enim ex vobis volēs turrī ędificare, non prius ſedens, cómputat ſumptus qui neceſſarii ſunt, ſi habeat ad perficiendum: ne poſtquam poſuerit fundamentum, ⁊ non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illúdere ei, dicentes: quia hic homo cępit ędificare, ⁊ nō potuit ↄſummare? Aut quis rex iturus committere bellum aduerſus alium regem, non ſedens prius cogitat, ſi poſſit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad ſe? Alioquin adhuc illo longè agente, legationem mittens, rogat ea quę pacis ſunt. Sic ergo, omnis ex vobis, qui non renunciat omnibus quę poſſidet: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Bonum eſt ſal. Si autem ſal quoque euanuerit: in quo condietur? Neqȝ in terraȝ, neqȝ in ſterquiliniuȝ vtile eſt: ſed foras mittet. Qui habet aures audiendi, audiat. dicit' Credo. Offerto.

Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

Sancti Baſilii confeſſoris tui atque pontificis, quęſumus domine, annua ſollemnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt, per hęc pię placationis officia ⁊ illū beata retributio comitet', ⁊ nobis gratię tuę dona ↄciliet. Per do. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dn̄s ſuper familiam ſuā: vt det illis in tēpore tritici mēſurā. Poſtcōio.

Deus, fidelium remunerator animarū, pręſta: vt beati Baſilii confeſſoris tui atque pontificis, cuius venerandaȝ celebramus feſtiuitatem, precibus indulgentiaȝ ↄſequamur. Per.

¶ Sanctorū marty. Viti, Mo- die
deſti, atqȝ Creſcētię. Introitus. 15.

Multę tribulationes iuſtorum: ⁊ de his omnibus liberauit eos dominus: dominus cuſtodit omnia oſſa eorum: vnum ex his non conteretur. Pſalmus. Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Da eccleſię tuę, quęſumus dn̄e, ſanctis martyribus tuis Vito, Modeſto, atqȝ Creſcentia intercedētibus, ſuperbè non ſapere, ſed tibi placita humilitate proficere: vt, proterua deſpiciens, quęcunqȝ matura ſunt, libera exerceat charitate. Per.

Epiſtola. Iuſtificati ex fide. De cōi pluri. marty. fo. 239. Grad. Exultabūt ſācti ī gloria: lętabūtur in cubilibus ſuis. ℣. Cātate dn̄o canticū nouū: laus ei' in eccleſia ſāctorū. Allia, all'a. ℣. Sācti tui dn̄e benedicēt te: gloriā regni tui dicēt, All'a. Euāg. Qui vos audit. De eodē cōi. fol. 240. Offerto. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: Deus Iſrael ipſe dabit virtutē, ⁊ fortitudinē plebi ſuę: benedictus deus. Secreta.

Sicut

Sicut gloriã diuinę potentię munera ꝑ ſanctis oblata teſtãtur: ſic nobis effectũ dñe tuę ſaluationis impẽdãt. Per d. Cõio. Iuſtoꝝ aię in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitię: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace. Poſtcommunio. Refecti, dñe, benedictione ſollẽni, qs: vt, per interceſſionẽ ſanctorũ martyrũ tuorum Viti, Modeſti, ⁊ Creſcẽtię, medicina ſacramẽti, ⁊ corporibus noſtris proſit, ⁊ mentibus. Per dñm n.

ie. s. ¶ Sanctorũ martyrum Marci, ⁊ Marcelliani. Introitus.

Salus iuſtorũ a domino: ⁊ ꝓtector eorũ eſt in tempore tribulationis. ps. Noli ęmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatatem. ℣. Gloria patri. Oratio. Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt qui ſanctorũ martyrum tuorũ Marci ⁊ Marcelliani natalitia colimus: a cunctis malis imminentibus, eorum interceſſionib⁹ liberemur. Per. Epiſtola. Iuſtorum animę. de cõi pluri. mart. f. 247. Gradua. Iuſtorũ animę in manu dei ſũt: ⁊ non tanget illos tormentũ malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientium mori, illi autẽ ſunt in pace. Alleluia, alleluia. ℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę nũquam potuit violari certamine: qui effuſo ſanguine ſecuti ſunt dominum. Alleluia. Euangelium. Vę vobis qui ędificatis. de eodẽ cõmuni. fol. 240. Offert. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secre. Munera tibi domine dicata ſanctifica, ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus tuis Marco ⁊ Marcelliano, per eadem nos placatus intende. Per do. Cõmunio. Amen dico vobis, quod vos qui reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me: centuplum accipietis, ⁊ vitam ęternam poſſidebitis. Poſtcõio. Salutaris tui domine munere ſatiati ſupplices exoramus: vt quorum lętamur guſtu, renouemur effectu. Per do.

¶ Sanctorum martyrum Geruaſii ⁊ Protaſii. Introitus. Die. 19.

Loquetur dominus pacem in plebem ſuam, ⁊ ſuper ſanctos ſuos: ⁊ in eos qui conuertuntur ad ipſũ. ps. Benedixiſti domine terrã tuam, auertiſti captiuitatẽ Iacob. ℣. Glia. Oratio. Deus, q nos annua ſanctorũ martyrũ tuorum Geruaſii ⁊ Protaſii ſollẽnitate lętificas, concede propitius: vt, quorũ gaudemus meritis, accendamũr exemplis. Per do. Epiſto. Cõmunicantes Chriſti paſſionibus. fol. 245. de cõi vel⁹ mar. Gradu. Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate, faciẽs prodigia. ℣. Dextera tua dñe glificata eſt i virtute: dexte-

ra manus tua cōfrégit inimicos. Alleluia, alleluia. ℣. Hec eſt vera fraternitas, que vicit mūdi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenēs regna celeſtia. Alleluia. Euang. Deſcendens Jeſus de monte. de cōi plu. mar. fol. 238. Offertorium. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti, ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Oblatis, queſumus domine, placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis tuis, a cūctis nos defende periculis. Per do. Cōio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum domine eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorū tuorū beſtiis terre: ſecundū magnitudinē brachii tui poſſide filios morte punitorū. Poſtcōio.

Hec nos cōmunio dn̄e purget a crimine: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus tuis Geruaſio ⁊ Protaſio, celeſtis remedii faciat eſſe conſortes. Per.

die. 20. ¶ Sancti Silueri Pape ⁊ martyris. Introitus.

Statuit ei domin⁹ teſtamentum pacis: ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotii dignitas in eternum. Pſalmus. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

Infirmitatē noſtrā reſpice ops de⁹: ⁊ qa pōdus pprie actionis grauat, bti Silueri martyris tui atq; pōtificis itercessio glorioſa nos protegat. Per do.

Lectio epiſtole beati Jude apli.

Chariſſimi: Memores eſto te verborum que predicta ſunt ab Apoſtolis domini noſtri Jeſu Chriſti: qui dicebant vobis. Quoniam in nouiſſimis temporibus venient illuſores, ſecundum deſideria ſua ambulantes in impietatibus, Hi ſunt qui ſegregant ſemetipſos, animales, ſpiritum non habentes. Uos autem chariſſimi, ſuperedificantes voſmetipſos ſanctiſſime noſtre fidei, in ſpiritu ſancto, orantes, voſmetipſos in dilectione dei ſeruate: expectantes miſericordiā domini noſtri Jeſu Chriſti in vitam eternam. Gradu. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meū confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternum ſecundum ordinem Melchiſedech. Alleluia. Euā. Siquis venit ad me. de cōmuni vnius marty. pontifi. fol. 232. Offert. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ i noie meo exaltabitur cornu eius. Secre.

Hoſtias tibi domine, beati Silueri martyris tui atq; pontificis dicatas meritis benign⁹ aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per dominum no. Cōmunio. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in eternum manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo:

meo: ⁊ ſicut luna perfecta in ęter
nū, ⁊ teſtis in cęlo fidelis. Poſtc.
R Efecti participatione mu
neris ſacri, q̄s domine deus
noſter: vt, cuius exequimur cul
tum, ſentiamus effectū. Per do.
die. 22. ¶ Sancti Paulini epiſcopi ⁊ cō
feſſoris. Introitus.
S Tatuit ei domin⁹
teſtamentum pa
cis: ⁊ principem
fecit eum: vt ſit il
li ſacerdotii di
gnitas in ęternū.
Pſalmus. Memento domine
Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis
eius. ℣. Gloria patri. Oratio.
D A, queſumus omnipotēs
deus: vt beati Paulini con
feſſoris tui atque pontificis ve
neranda ſollemnitas ⁊ deuotio
nē nobis augeat, ⁊ ſalutē. Per.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.
2.c.8 F Ratres, Scitis gratiā do
mini noſtri Jeſu Chriſti:
quoniam propter vos egenus
factus eſt, cum eſſet diues: vt il
lius inopia vos diuites eſſetis.
Et conſilium in hoc do. Hoc
enim vobis vtile eſt: qui non ſo
lum facere, ſed ⁊ velle cępiſtis ab
anno priore. Nunc vero, ⁊ facto
perficite: vt quēadmodum prō
ptus eſt animus voluntatis: ita
ſit ⁊ perficiendi ex eo quod habe
tis. Si enim voluntas prompta
eſt: ſecundum id quod habet, ac
cepta eſt, non ſecūdum id quod
non habet. Non enim vt a liis ſit
remiſſio, vobis autē tribulatio:

ſed ex ęqualitate. In pręſenti tē
pore, veſtra abundātia illorum
inopiā ſuppleat: vt ⁊ illo℞ abūdā
tia veſtrę inopię ſit ſupplemētū,
vt fiat ęqualitas, ſicut ſcriptum
eſt. Qui multū, non abundauit:
⁊ qui modicum, non minorauit.
Grad. E cce ſacerdos magnus,
qui in diebus ſuis placuit deo.
℣. Non eſt inuentus ſimilis illi,
qui conſeruaret legem excelſi.
A lleluia, Alleluia. ℣. Tu es ſa
cerdos in eternum ſecundum or
dinem Melchiſedech. Alleluia.
Euangelium. N olite timere pu
ſillus grex. De cōmuni confeſſo.
non pon. fo. 244. Offer. I nue
ni Dauid ſeruū meum: oleo ſan
cto meo vnxi eum: manus enim
mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium
meū confortabit eum. Secreta.
S Ancti tui, q̄s dn̄e, nos vbi
que lętificent: vt dū eorum
merita recolimus, patrocinia ſen
tiamus. Per dn̄m. Cōmunio.
F idelis ſeruus ⁊ prudens, quē
conſtituit dominus ſuper fami
liam ſuam: vt det illis in tempo
re tritici menſuram. Poſtcōio.
P Reſta, queſumus, omnipo
tens deus: vt, de perceptis
muneribus gratias exhibētes,
intercedente beato Paulino cō
feſſore tuo atque pontifice, bene
ficia potiora ſumamus. Per do.
¶ In vigilia Sancti Joannis die.
Baptiſtę. Introitus. 23.
N E timeas Zacharia:
exaudita eſt orō tua, ⁊
Elilabeth vxor tua pa
riet tibi filium: ⁊ vo

cabis nomen eius Joanné. ⁊ erit
magnus coraʒ domino: ⁊ Spiri
tu ſancto replebitur, adhuc ex
vtero matris ſue: ⁊ multi in nati-
uitate eius gaudebunt. Ps. Do
mine in uirtute tua letabitur rex:
⁊ ſuper ſalutare tuũ exultabit ve
hementer. ℣. Gloria. Oratio.

PReſta, queſumus, omnipo
tens deus: vt familia tua p
viam ſalutis incedat: ⁊ beati Jo
annis precurſoris hortamenta
ſectando, ad eum, quẽ predixit,
ſecura perueniat, Dominum no
ſtrum Jeſum Chriſtum filium tu
um. Qui tecum viuit ⁊ regnat.

Secunda oratio de S. Maria.
Concede. tertia Eccleſie. vel
pro Papa. Deus oium fideliũ.

Lectio Hieremie prophete.

ca. i. IN diebus illis. Factum eſt
verbum domini ad me, di-
cens. Priuſquam te formarem
in vtero, noui te: ⁊ ante quam exi
res de vulua, ſanctificaui te: ⁊ p-
phetam in gentibus dedi te. Et
dixi, a, a, a, domine deus: ecce ne-
ſcio loqui, quia puer ego ſuʒ. Et
dixit dominus ad me. Noli dice-
re, puer ſum: quoniam ad omnia
que mittam te, ibis: ⁊ vniuerſa
que mãdauero tibi, loqueris. Ne
timeas à facie eorum: quia ego
tecum ſum, vt eruam te, dicit do-
minus. Et miſit dominus manũ
ſuam, ⁊ tetigit os meũ: ⁊ dixit do
minus ad me. Ecce, dedi verba
mea in ore tuo: Ecce cõſtitui te
hodie ſuper gentes, ⁊ ſup regna:
vt euellas, ⁊ deſtruas, ⁊ diſper-
das, ⁊ diſſipes, ⁊ edifices, ⁊ plan

tes: Dicit dominus omnipotẽs.
Graduale. Fuit homo miſſus
à deo, cui nomen erat Joannes.
℣. Hic venit vt teſtimonium
perhiberet de lumine, parare do
mino plebem perfectam.

Initiũ ſancti euãge. ſm Lucam.

FUit in die- ca. i
bus He-
rodis regis Ju-
dee, ſacerdos
quidam nomi-
ne Zacharias,
de vice Abia: ⁊
vxor illius de fi-
liabus Aarõ, ⁊
nomẽ illius Eliſabeth. Erãt au-
tem iuſti ambo ante deum, ince-
dentes in omnibus mandatis ⁊
iuſtificationibꝰ domini ſine que-
rela: ⁊ nõ erat illis filius eo quod
Eliſabeth eſſet ſterilis, ⁊ ambo
proceſſiſſent in diebus ſuis. Fa-
ctum eſt autem: cum ſacerdotio
fungeretur Zacharias in ordine
vicis ſue ante deum, ſecundũ cõ-
ſuetudinem ſacerdotii, ſorte exiit
vt incẽſum poneret, ingreſſus in
templũ domini. Et omnis mul-
titudo populi erat orãs foris, ho
ra incenſi. Apparuit aũt illi An-
gelus domini, ſtans à dextris al-
taris incenſi. Et Zacharias tur
batus eſt, videns: ⁊ timor irruit
ſuper eum. Ait autem ad illum
Angelus. Ne timeas Zacharia:
quoniam exaudita eſt depreca-
tio tua. Et vxor tua Eliſabeth
pariet tibi filium: ⁊ vocabis no-
men eius Joannem. Et erit ti-
bi gaudium ⁊ exultatio: ⁊ multi
in

in natiuitate eius gaudebunt.
Erit enim magnus coram domi
no: vinum ꝛ ſiceram non bibet.
Et ſpiritu ſancto replebitur, ad-
huc ex vtero matris ſuę: ꝛ mul-
tos filiorū Jſrael conuertet ad
dominum deum ipſorū. Et ipſe
pręcedet ante illum in ſpiritu ꝛ
virtute Elię: Ut conuertat cor-
da patrum in filios: ꝛ incredulos
ad prudentiam iuſtorum, parare
domino plebem perfectā. Of-
fert. Gloria ꝛ honore coronaſti
eum, ꝛ conſtituiſti eū ſuper ope-
ra manuū tuarū dn̄e. Secreta.
Munera dn̄e oblata ſancti-
fica, ꝛ intercedente beato
Joanne Baptiſta, nos per hęc a
peccatorum noſtrorum maculis
emunda. Per do. Cōio. Ma-
gna eſt gloria eius ī ſalutari tuo:
gloriā ꝛ magnū decorem impo-
nes ſuper eū domine. Poſtcōio.
Beati Joānis Baptiſtę nos
domine pręclara comitet̄
oratio: ꝛ quem venturū eſſe pre-
dixit, poſcat nobis fore placatum
dominum noſtrum Jeſum Chri
ſtum filium tuum. Qui tecum vi
uit ꝛ regnat in vnitate ſpiritus.
ie. ¶ In Natiuitate ſancti Joan-
4. nis Baptiſtę. Introitus.
De ventre matris
meę vocauit me
dominus nomine
meo: ꝛ poſuit os
meum vt gladium
acutum: ꝛ ſub te-
gumento manus ſuę protexit
me: ꝛ poſuit me quaſi ſagittam
electam. Pſalmus. Bonum eſt
confiteri domino, ꝛ pſallere no-
mini tuo altiſſime. ℣. Gloria
patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui. dicitur
Gloria in excelſis deo. Oratio.
Deus, qui pręſentem diem
honorabilem nobis in bea
ti Joannis Natiuitate feciſti: da
populis tuis ſpiritualium gratiā
gaudiorum: ꝛ omnium fidelium
mentes dirige in viam ſalutis ę-
ternę. Per dominum noſtrum.

Lectio Jſaię prophetę.

Haec dicit dominus. Audi-
te inſulę, ꝛ attendite popu- C.49
li de longe. Dominus ab vtero
vocauit me: de ventre matris
meę, recordatꝰ eſt nominis mei.
Et poſuit os meū quaſi gladiū
acutum. Jn vmbra manus ſuę
protexit me: ꝛ poſuit me quaſi ſa
gittam electam. Jn pharetra ſua
abſcondit me: ꝛ dixit mihi: Ser-
uus meus es tu, Jſrael: quia in te
gloriabor. Et nunc hęc dicit do-
minus, formans me ex vtero ſer
uum ſibi. Dedi te in lucem gen-
tium: vt ſis ſalus mea vſque ad
extremum terrę. Reges vide-
bunt, ꝛ conſurgent principes, ꝛ
adorabunt dominum deū tuū,
ꝛ ſanctum Jſrael, qui elegit te.
Graduale. Priuſquam te for-
marem in vtero, noui te: ꝛ ante-
quàm exires de ventre ſanctifi-
caui te. ℣. Miſit dominus ma-
num ſuam, ꝛ tetigit os meum: ꝛ
dixit mihi. Alleluia, alleluia. ℣.
Tu puer propheta altiſſimi vo-
caberis: pręibis ante dominum
parare vias eius. Alleluia.
Sequē. S. euange. ſm Lucam.

ca.1.

Eliſabeth impletum eſt tempus pariendi: ⁊ peperit filiũ. Et audierunt vicini ⁊ cognati eius qꝛ magnificauit dominus miſericordiam ſuam cum illa: ⁊ congratulabantur ei. Et factum eſt: in die octauo venerunt circũcidere puerum: ⁊ vocabant eum nomine patris ſui, zachariam. Et reſpondens mater eius, dixit. Nequaquam: ſed vocabitur Joannes. Et dixerunt ad illam: quia nemo eſt in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine. Innuebant autem patri eiuſ, quem vellet vocari eum. Et poſtulans pugillaré, ſcripſit, dicens. Joãnes eſt nomen eius. Et mirati ſunt vniuerſi. Apertum eſt autem illico os eius, ⁊ lingua eius: ⁊ loquebatur, benedicens deum. Et factus eſt timor ſuper omnes vicinos eorũ, ⁊ ſuper omnia montana Judeę diuulgabantur omnia verba hęc: Et poſuerunt omnes qui audierant, in corde ſuo dicẽtes. Quiſ putas, puer iſte erit, Etenim manus domini erat cũ illo. Et Zacharias pater eius repletus eſt Spiritu ſancto: ⁊ prophetauit, dicens. Benedictus dominus deuſ Iſrael, quia viſitauit ⁊ fecit redẽptionẽ plebis ſuę. nõ dicit Credo. niſi venerit ĩ dñica: aut infra octauã Corporis Chriſti, vel in eccleſia propria, ſed in octaua dĩ, propter octauã apoſtolorum. Offer. Juſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secr. Tua domine muneribus altaria cumulamus: illius natiuitatẽ honore debito celebrantes, qui ſaluatorem mundi, ⁊ cecinit affuturũ, ⁊ adeſſe monſtrauit, dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. Cõmunio. Tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciẽ dñi, parare vias eiuſ. Poſtcõio. Sumat eccleſia tua deus beati Joãnis Baptiſtę generatione lętitiã: per quem ſuę regenerationis cognouit auctorẽ dominum noſtrum Jeſuʒ Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus.

¶ Infra octauam ſancti Joannis baptiſtę, ⁊ in ipſo die octauę fit idem officium, quod in die. Sed infra octauam poſt orationem diei, dicitur ſecunda Oratio de ſancta Maria. Concede nos. tertia contra perſecutores eccleſię, vel ꝑ papa. Deus oiuʒ.

¶ In feſto ſanctorum martyrũ Joannis ⁊ Pauli. Introitus. die 26.

Multę tribulationeſ iuſtorum: ⁊ de his omnibuſ liberauit eos dominus: dominuſ cuſtodit omnia oſſa eorũ: vnũ ex his non cõteretur. Pſalmus. Benedicam dominum in omni tem-

tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.
Queſumus, omnipotēs deus: vt nos geminata letitia hodierne feſtiuitatis excipiat, q̄ de beatorum martyrum Joannis ⁊ Pauli glorificatione procedit: quos eadē fides ⁊ paſſio, vere fecit eſſe germanos. Per do.
Secūda oro de ſancto Joanne. D eꝰ q p̄ſentē. f. 99. Tertia d̄ Sācta Maria. C ōcede. Epiſt. H i ſunt viri miſericordie. vt in octa: apoſtolorū Petri ⁊ Pauli. fo. 204. Grad. E cce quam bonum, ⁊ quam iucundum, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in capite, quod deſcendit in barbam, barbam Aaron. A lleluia, alleluia. ℣. Hec eſt vera fraternitas, que vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna celeſtia. Alleluia. Euangelium. A ttendite a fermento phariſeorum. de cōi plurimo. marty. fo. 240. Offer. G loriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: quoniam tu domine benedices iuſto, domine, vt ſcuto bone voluntatis tue, coronaſti nos. Secre.
H oſtias tibi, domine, ſanctorum martyrum tuorum Joannis ⁊ Pauli dicatas meritis benignus aſſume, ⁊ ad perpetuum nobis tribue ꝓuenire ſubſidiū. Per d. Cōio. E t ſi corā hominibus tormenta paſſi ſunt, deus tentauit eos: tanquā aurū in fornace probauit eos, ⁊ quaſi holocauſta accepit eos. Poſtcōio.
S Umpſimus domine ſāctorum martyrum tuorū Joannis ⁊ Pauli ſollēnia celebrantes, ſacramenta celeſtia, p̄ſta, queſumus: vt, quod temporaliter gerimus, eternis gaudiis cōſequamur. Per dominum noſt.
¶ Si ſequēs feſtum ſancti Leonis venerit in dominica, trāſfertur poſt octauam apoſtolorum: ⁊ Miſſa dicitur de dominica cuꝫ commemoratione ſancti Joannis: ⁊ vigilia apoſtolorum fit in ſabbato. Quocunque vero alio die venerit fit de feſto cum commemoratione ſancti Joannis, ⁊ vigilie. In eccleſiis autem collegiatis dicūtur due miſſe, vna de Feſto, cum commemora. ſancti Joannis, ⁊ Sancte Marie: alia de vigilia cum commemo. Sancte Marie, C ōcede nos famu. ⁊ E ccleſie tue. vel pro Papa.
¶ In feſto S. Leonis Pape ⁊ cōfeſſ. Miſſa. S acerdotes tui. de cōmuni. fo. 241. ꝓter oratione, que dicitur vt infra. Oratio. die. 28.
D Eus, qui beatum Leoneꝫ pontificem tuum ſanctorū tuorum meritis coequaſti: concede propitius: vt, qui commemorationis eius feſta percolimus, vite quoque imitemur exēpla. Per dominum n. Secreta.
A Nnue nobis, q̄s domine, vt, interceſſione beati Leonis, hec nobis ꝓſit oblatio, quaꝫ immolādo totius mūdi tribuiſti relaxari delicta. Per d. Poſtcō.
D Eus, qui anime famuli tui Leonis eterne beatitudinis

nis pręmia cōtuliſti: cōcede pro-
pitius: vt, q peccatorū noſtrorū
ponderē premimur, eius apud te
precibus ſubleuemur. Per do.

die. 28. ¶ In vigilia apoſtolorū Petri ꝛ Pauli. Introit.

Dicit dominus Petro: cum eſſes iunior cingebas te, ꝛ ambulabas vbi volebas: cū autē ſenueris, extendes manus tuas, ꝛ alius te cinget, ꝛ ducet quo tu non vis: hoc autem dixit, ſignificans, qua morte clarificaturus eſſet deum. Pſalmus. Cęli enarrant gloriam dei: ꝛ opera manuū eius annunciat firmamētū. ℣. Gloria patri, ꝛ fi. nō dicitur Gloria in excelſis deo. Oratio.

Preſta, qs, omps deus: vt nullis nos pmittas pturbationibus concuti: quos in apoſtolicę cōfeſſiōis petra ſolidaſti. Per. Scda oro de ſ. maria. Cōcede. Tertia. Eccleſię. vel pro Papa. Lcō Actuū apoſtolorū.

ca. 3. In diebus illis. Petrus ꝛ Joannes aſcēdebāt in templū, ad horā orationis nonā. Et quidā vir qui erat claudus ex vtero matris ſuę, baiulabaē: quē ponebant quotidie ad portā tēpli, q dr Specioſa, vt peteret eleemoſynā ab introeuntibus in tēplū. Js cū vidiſſet Petrū ꝛ Joannē incipientes introire in tēplū: rogabat vt eleemoſynā acciperet. Intuens autē in eū Petrus cū Joāne, dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos, ſperās ſe aliquid accepturū ab eis. Petrus autem dixit. Argentum ꝛ aurū nō eſt mihi: qd autē habeo, hoc tibi do. In nomine Jeſu Chriſti Nazareni ſurge, ꝛ ambula. Et apprehenſa manu eius dextera, alleuauit eū: ꝛ protinus cōſolidātę ſunt baſes eius, ꝛ plantę. Et exiliens ſtetit, ꝛ ambulabat, ꝛ intrauit cū illis in tēplum ambulās ꝛ exiliens, ꝛ laudās deū. Et vidit omnis populus eū ambulātem, ꝛ laudantē deū. Cognoſcebant autem illum, quoniam ipſe erat qui ad eleemoſynam ſedebat ad Specioſam portam templi: ꝛ repleti ſunt omnes ſtupore ꝛ extaſi, in eo quod contigerat illi. Grad. In omnem terrā exiuit ſonus eorum: ꝛ in fines orbis terrę verba eorū. ℣. Cęli enarrant gloriam Dei: ꝛ opera manuum eius annunciat firmamentum. Sequē. S. euāg. ſm Joannem.

In illo tempore: Dixit Jeſus Simoni Petro. Simon Joannis diligis me plus his? Dicit ei. Etiam domine: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterum. Simon Joannis diligis me? Ait illi. Etiam domine: tu ſcis qa amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio. Simon Joannis amas me? Contriſtatus eſt Petrus q2 dixit ei tertio, amas me: ꝛ dixit ca. 21.

dixit ei. Domine tu omnia noſti. tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce oues meas. Amen, amen dico tibi: cũ eſſes iunior, cingebas te, ⁊ ambulabas vbi volebas. Cum autem ſenueris, extendes manus tuas, ⁊ alius te cinget, ⁊ ducet quo tu nõ vis. Hoc autẽ dixit, ſignificans, qua morte eſſet clarificaturus deũ. Offer. Mihi autẽ nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorũ. Secreta.

Munus populi tui, q̃s domine, apoſtolica iterceſſione ſanctifica: nosq; a peccatorũ noſtrorum maculis emunda. Per. Cõio. Simon Joannis diligis me plus his? Dñe, tu omnia noſti: tu ſcis dñe, qꝛ amo te. Poſtc.

Quos cęleſti domine alimẽto ſatiaſti: apoſtolicis iterceſſionibus ab omni aduerſitate cuſtodi. Per dominum noſt.

die. In feſto apoſtolorum Petri
29. ⁊ Pauli. Introitus.

Nunc ſcio verè, quia miſit dominus angelum ſuum: ⁊ eripuit me de manu Herodis, ⁊ de omni expectatione plebis Judęorum. Pſalmus. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat. Oratio.

Deus, qui hodiernam diẽ apoſtolorum tuorum Petri ⁊ Pauli martyrio cõſecraſti: da eccleſię tuę, eorũ in omnibus ſequi pręceptum: per quos religionis ſumpſit exordium. Per. Et nõ fit cõmemora. de ſancto Paulo, quia oratio eſt cõis: nec octauę ſan. Joannis Baptiſtę.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

In diebus illis: Miſit He- c. 12.
rodes rex manus, vt affligeret quoſdam de eccleſia. Occidit autem Jacobum fratrẽ Joannis gladio. Uidens autem qꝛ placeret Judęis, appoſuit vt apprehenderet ⁊ Petrum. (Erãt autem dies Azymorum.) Quẽ cum apprehendiſſet, miſit in carcerem: tradens quatuor quaternionibus militum cuſtodiendũ: volens poſt Paſcha producere eum populo. Et Petrus quidẽ ſeruabatur in carcere. Oratio autem fiebat ſine intermiſſione ab Eccleſia ad deum pro eo. Cũ autem producturus eum eſſet Herodes: in ipſa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duabus: ⁊ cuſtodes ante oſtium cuſtodiebant carcerem. Et ecce angelus domini aſtitit: ⁊ lumen refulſit in habitaculo. Percuſſoq; latere Petri: excitauit eum, dicens. Surge velociter. Et ceciderunt catenę de manibus eius. Dixit autem angelus ad eum. Pręcingere, ⁊ calcea te caligas tuas. Et fecit ſic: ⁊ dixit illi. Circunda tibi veſtimentum tuum, ⁊ ſequere me. Et exiens ſequebatur eum: ⁊ neſciebat, quia verũ eſt quod fiebat per angelum. Exiſtimabat

bat autem ſe viſum videre. Trāſeuntes autem primam ⁊ ſecundam cuſtodiā, venerunt ad portam ferream, quę ducit ad ciuitatem: quę vltro aperta eſt eis. Et exeuntes, proceſſerunt vicum vnum: ⁊ continuò diſceſſit angelus ab eo. Et Petrus ad ſe reuerſus, dixit. Nunc ſcio verè qa miſit dominus angelum ſuum: ⁊ eripuit me de manu Herodis, ⁊ de omni expectatione plebis Iudęorum. Graduale. Conſtitues eos principes ſuper omnez terram: memores erūt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filii: propterea populi confitebuntur tibi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es Petrus: ⁊ ſuper hanc petram ędificabo eccleſiam meam. Alleluia.

Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.

ca.16

In illo tempore: Venit Ieſus in partes Cęſareę philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos, dicēs. Quē dicunt homines eſſe filiū hominis? At illi dixerunt. Alii Ioannem Baptiſtam: alii autez Eliam: alii vero Hieremiā: aut vnū ex prophetis. Dicit illis Ieſus. Vos autē quem me eſſe dicitis? Reſpōdens Simon Petrꝰ dixit. Tu es Chriſtus filius dei viui. Reſpōdens aūt Ieſus, dixit ei. Beatus es Simō Bar Iona, qꝛ caro ⁊ ſanguis non reuelauit tibi, ſed pater meus qui in cęlis eſt. Et ego dico tibi, qꝛ tu es Petrus: ⁊ ſup hanc petrā ędificabo eccleſiā meam, ⁊ portę inferi non preualebunt aduerſus eā. Et tibi dabo claues regni cęlorum. Et quodcunque ligaueris ſuper terram, erit ligatum ⁊ in cęlis: ⁊ quodcunque ſolueris ſuper terram, erit ſolutum ⁊ in cęlis. Credo. Offertorium. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui domine in omni progenie ⁊ generatione. Secre. Hoſtias domine, quas nomini tuo ſacrandas offerimus, apoſtolica proſequatur oratio, per quam nos expiari tribuas, ⁊ defendi. Per dominum noſtrum. Pref. de apoſtolis. fo.119. ⁊ dicitur per totam octauam. Cōmunio. Tu es Petrus, ⁊ ſuper hāc petram ędificabo eccleſiaz meā.

Poſtcommunio.

Quos cęleſti domine alimēto ſatiaſti: apoſtolicis interceſſionibus ab omni aduerſitate cuſtodi. Per dominum noſtrum Ie.

¶ In Commemoratione ſancti Pauli apoſtoli. Introitus. die. 30.

Scio, cui credidi, ⁊ certus ſum, quia potens eſt depoſitum meum ſeruare in illum diez, iuſtꝰ iudex. Pſalmus. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meā. ℣. Gloria patri. Oratio. Deus

Deus, qui multitudiné gentium, beati Pauli apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis, queſumus: vt, cuius natalitia colimus, eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dñm. Et fit cõmem. de beato Petro. Oratio.

Deus, q̃ beato Petro apoſtolo tuo, collatis clauibus regni cęleſtis, aïas ligandi, atque ſoluendi pontificiũ tradidiſti, cõcede: vt interceſſionis eius auxilio, á peccatorum noſtrorũ nexibus liberemur. Qui vi. Deinde fit cõm. S. Joan. preterq̃ in eccleſia propria S. Pauli. Oratio. Deus qui pręſentem. fol. 19.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Galatas.

Ga. 1. Fratres: Notum vobis facio euangelium, quod euágelizatuz eſt a me: quia nõ eſt ſm hoiem. Neqz enim ego ab hoie accepi illud, neque didici: ſed per reuelationem Jeſu Chriſti. Audiſtis enim cõuerſationem meá aliquando in iudaiſmo: quoniá ſupra modum perſequebar eccleſiam dei: ⁊ expugnabam illá: ⁊ proficiebam in Judaiſmo ſupra multos coętaneos meos, in genere meo: abundantius ęmulator exiſtens paternarum mearum traditionum. Cum autem placuit ei, qui me ſegregauit ex utero matris meę, ⁊ vocauit per gratiam ſuam, vt reuelaret filiũ ſuum in me, vt euangelizarem illum in gentibus: continuò non acquieui carni ⁊ ſanguini. Neqz veni Hieroſolymam ad anteceſſores meos Apoſtolos, ſed abii in Arabiam, ⁊ iterum reuerſus ſum Damaſcũ. Deinde poſt annos tres veni Hieroſolymam videre Petrum: ⁊ manſi apud eum diebus quindecim. Alium autem Apoſtolorum vidi neminem: niſi Jacobum fratrem domini. Quę autem ſcribo vobis: ecce corá deo, quia non mentior. Gradu. Qui operatus eſt Petro in apoſtolatu, operatus eſt ⁊ mihi inter gentes: ⁊ cognouerũt gratiá dei, quę data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nõ fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. Alleluia, alleluia: ℣. Sancte Paule apoſtole, prędicator veritatis, ⁊ doctor gentium, intercede pro nobis. Alleluia.

Seq. ſancti euág. ſm Matthęũ.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. c. 10 Ecce, ego mitto vos, ſicut oues in medio luporum. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes: ⁊ ſimplices ſicut columbę. Cauete autem ab hominibus. Tradent enim vos in conciliis, ⁊ in ſynagogis ſuis flagellabunt vos: ⁊ ad pręſides ⁊ reges ducémini propter me, in teſtimonium illis ⁊ gentibus. Cũ autem tradent vos, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. Non enim

eniz vos eſtis qui loquimini: ſed ſpiritus patris veſtri, qui loquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem: ⁊ pater filium. Et inſurgent filii in parentes: ⁊ morte eos afficiēt. Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Qui autem perſeuerauerit vſq3 in fine, hic ſalu9 erit. Dī Credo. Offer. Mihi autē nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis cōfortatus eſt principatus eoꝝ. Sec. Apoſtoli tui Pauli precib9 Domine plebis tuę dona ſanctifica: vt, quę tibi tuo grata ſunt inſtituto, gratiora fiant patrocinio ſupplicantis. Per do. Pro beato Petro. Secreta. Eccleſię tuę, quęſumus domine, preces ⁊ hoſtias beati Petri apoſtoli tui cōmendet oratio, vt, quod pro illius gloria celebramus, nobis proſit ad veniam. Per dominum noſtrum. Pro Sancto Joanne. Secreta. Tua dn̄e. Prefatio de Apl̄is. fo. 119. Cōio. Amē dico vobis: quod vos qui reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplum accipietis, ⁊ vitam ęternam poſſidebitis. Poſtcommunio. Perceptis dn̄e ſacramētis, beatis apoſtolis interuenientibus deprecamur: vt, quę pro illorum celebrata ſunt gloria, nobis proficiant ad medelā. Per. Pro beato Petro. Poſtcōio. Letificet nos domine munus oblatū: vt ſicut in apoſtolo tuo Petro te mirabilē prędicamus: ſic per illum tuę ſumamus indulgentię largitatē. Per dominum. Pro ſancto Joanne. Poſtcōmunio. Sumat eccleſia.

¶ Feſta Julij.

¶ In octaua ſancti Joānis Baptiſtę dicitur miſſa vt in die cum commemoratione apoſtolorū, vt ſupra: ⁊ in ea dicitur Credo.

¶ In feſto Viſitationis Beatę Marię virginis. Introitus.

Salue ſancta parens, enixa puerpera regem: qui cęlum terramque regit in ſecula ſeculorum. Pſalm. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio. Famulis tuis, quęſumus domine, cęleſtis gratię munus impertire: vt, quibus beatę virginis partus extitit ſalutis exordium, Viſitationis eius votiua ſollemnitas, pacis tribuat incrementum. Per dominū noſtrū. Pro commemoratione ſanctorum apoſtolorum Petri, ⁊ Pauli. Oratio. Deus, qui hodiernam diem apoſtolorum tuorum Petri ⁊ Pauli martyrio conſecraſti: da eccleſię tuę, eorū in oībus ſequi preceptū, ꝑ quos religionis ſumpſit exordiū. Per dominū. Pro cōme. ſanctorū mar. Proceſſi ⁊ Martiniani. Oratio. Deus, qui nos ſanctorum martyrū tuorum Proceſſi ⁊ Martiniani glorioſis confeſſio-

ſionibus circundas ⁊ protegis: da nobis, ⁊ eorũ imitatione proficere, ⁊ interceſſione gaudere. Per dominum noſtrum Jeſum.

Lectio libri Sapientię.

ca.2. Ecce iſte venit ſaliens in montibus, tranſiliens colles. Similis eſt dilectus meus capreę, hinuloque ceruorum. En ipſe ſtat poſt parietem noſtrum, reſpiciens per feneſtram, proſpiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi. Surge, propera amica mea, columba mea, formoſa mea: ⁊ veni. Jam enim hiems tranſiit, imber abiit, ⁊ receſſit. Flores apparuerunt in terra noſtra: tempus putationis aduenit. Vox turturis audita eſt in terra noſtra: ficus protulit groſſos ſuos: vineę florentes dederunt odorem ſuum. Surge, propera amica mea, ſpecioſa mea: ⁊ veni. Columba mea in foraminibus petrę, in cauerna macerię, oſtende mihi faciem tuam: ſonet vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis, ⁊ facies tua decora. Graduale. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris inuenta es mater Saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix, quē totus non capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alleluia, alleluia. ℣. Felix es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude digniſſima, quia ex te ortus eſt ſol iuſtitię. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Lucam.

ca.1. In illo tēpore: Exurgens Maria, abiit in montana cum feſtinatione in ciuitatē Juda, ⁊ intrauit in domū Zacharię, ⁊ ſalutauit Eliſabeth. Et factū eſt: vt audiuit ſalutationem Marię Eliſabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſancto Eliſabeth: ⁊ exclamauit voce magna, ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi, vt veniat mater domini mei ad me? Ecce enim, vt facta eſt vox ſalutationis tuę in auribus meis, exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata, quę credidiſti: quoniam perficientur ea, quę dicta ſunt tibi a domino. Et ait Maria. Magnificat anima mea dominum. Et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. Dicitur Credo. Offertorium. Beata es virgo Maria, quę omnium portaſti creatorē, genuiſti qui te fecit, ⁊ in ęternum permanes virgo. Secreta. Unigeniti tui Domine nobis ſuccurrat humanitas: vt qui natus de virgine matris integritatem non minuit, ſed ſacrauit: in Viſitationis eius ſollēniis, noſtris nos piaculis exuēs, oblationem noſtram ſibi faciat acceptā Jeſus Chriſtus dominus noſter. Qui tecum viuit.

Pro cõme. Sanctorum apoſto-
lorum Petri ⁊ Pauli. Secreta.
HOſtias dñe, quas nomini
tuo ſacrandas offerimus,
apoſtolica ꝓſequatur oõ: p quã
nos expiari tribuas, ⁊ defendi.
Pro cõme. ſanctorũ mar. Pro-
ceſſi ⁊ Martiniani. Secreta.
SUſcipe dñe preces ⁊ mune
ra: quę, vt tuo ſint digna cõ
ſpectu, ſanctorũ tuorũ precibus
adiuuemur. Per. Prefa. de ſcã
Maria. Et te i Uiſitatione beatę
Marię. f. ii s. Cõio. Beata vi-
ſcera Marię virginis: q̃ portaue
rũt ęterni patris filiũ. Poſtcõio.
SUmpſim⁹ dñe celebritatis
annuę votiua ſacramenta:
pręſta, q̃s: vt tẽporalis vitę nobis
remedia prebeãt, ⁊ ęternę. Per.
Pro cõm. ſanctorũ apoſtoloruꝫ
Petri ⁊ Pauli. Poſtcõmunio.
QUos cęleſti dñe alimẽto ſa
tiaſti: apoſtolicis interceſ-
ſiõib⁹ ab oĩ aduerſitate cuſtodi.
Pro cõme. ſanctorũ Mar. Pro
ceſſi ⁊ Martiniani. Poſtcõio.
COrporis ſacri, ⁊ precioſi ſã
guinis repleti libanime q̃-
ſum⁹, dñe deus noſter: vt, quod
pia deuotione gerim⁹, certa redẽ
ptione capiamus. Per eundem.
¶ Infra octauã ſanc. apoſtolo-
rum Petri, ⁊ Pauli. Introitus.
MIhi aũt nimis ho-
norati ſunt amici
tui de⁹: nimis con
fortat⁹ eſt princi-
cipat⁹ eorũ. Pſal.
Dñe ꝓbaſti me, ⁊
cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſi
onẽ meã ⁊ reſurrectionẽ meam.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
DEus, q hodiernam diẽ apo
ſtoloꝝ tuoꝝ Petri ⁊ Pau
li martyrio conſecraſti: da eccle-
ſię tuę, eorũ in omnib⁹ ſequi pre-
ceptũ: p quos religionis ſumpſit
exordiũ. Per do. Secunda oõ
de S. Maria, Concede nos fa.
tertia Eccleſię, vel pro Papa.
Lectio Actuum Apoſtolorum.
IN diebus illis: Per manus ca. 5
apoſtoloꝝ fiebãt ſigna ⁊ ꝓ
digia multa i plebe. Et erãt vna-
nimiter oẽs in porticu Salomo-
nis. Ceteroꝝ auteꝫ nemo aude-
bat ſe ꝯiungere illis: ſed magnifi
cabat eos popul⁹. Magis autẽ
augebaꝶ credentiũ in dño, multi
tudo viroꝝ ac mulieꝝ: ita vt i pla
teis eiicerẽt infirmos, ⁊ ponerẽt
in lectulis, ⁊ grabatis: vt venien
te Petro, ſaltẽ vmbra illius obũ-
braret quenquã illoꝝ: ⁊ liberarẽ
tur ab infirmitatibus ſuis. Con
currebat autẽ ⁊ multitudo vici-
naꝝ ciuitatũ, Hieruſalẽ: afferen-
tes ęgros, ⁊ vexatos à ſpiritibus
immundis: qui curabantur oẽs.
Gradu. Conſtitues eos princi
pes ſuper omnem terrã: memo-
res erunt nominis tui domine.
℣. Pro patribus tuis nati ſunt
tibi filii: propterea populi confi-
tebuntur tibi. Alleluia, alleluia.
℣. Rogaui pro te Petre, vt non
deficiat fides tua: ⁊ tu aliquando
conuerſus, confirma fratres tu-
os. Alleluia: Euang. Ecce nos
reliquimus omnia. de communi
Abbatũ. f. 245. dicit Credo.
Offert.

Offerto. In omnem terrã exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. Secreta.

Hoſtias dñe, quas noĩ tuo ſacrãdas offerimus, apoſtolica ꝓſequatur orõ: ꝑ quã nos expiari tribuas, ⁊ defẽdi. Per do. Scda orõ, Tua dñe.. tertia Protege. vel Oblatis. Prefatio de aplis. Cõio. Vos, q ſecuti eſtis me, ſedebitis ſup ſedes: iudicãtes duodecim trib⁹ Iſrael. Poſtc.

Quos cęleſti dñe alimẽto ſatiaſti, apoſtolicis itercesſionibus ab oĩ aduerſitate cuſtodi. Per d. Scda orõ. Sũptis dñe. tertia Queſum⁹. vel Nec nos.

ie. ¶ In octaua apoſtolorum Petri, ⁊ Pauli. Introitus.

Sapientiam ſanctorum narrent populi, ⁊ laudes eorum nunciet eccleſia: noĩa autem eorum viuent in ſeculum ſeculi. Pſalmus. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria p. Oratio.

Deus, cuius dextera beatũ Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit: ⁊ coapoſtolum ei⁹ Paulum tertio naufragantem, de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propitius: ⁊ concede: vt amborum meritis, eternitatis gloriam conſequamur. Qui viuis ⁊ regnas.

Lectio libri Sapientię.

ccl. 4. Hi ſunt viri miſericordię, quorum iuſtitię obliuionẽ non acceperunt. Cum ſemine eorum permanent bona: hęreditas ſancta nepotes eorum. Et in teſtamentis ſtetit ſemen eorũ: ⁊ filii eorum propter eos in ęternum manẽt, Generatio eorum, ⁊ gloria eorum, non derelinquetur. Corpora eorum in pace ſepulta ſunt: ⁊ nomina eorum viuent in ſecula. Sapiẽtiam eorum narrent omnes populi: ⁊ laudeȝ eorum pronunciet omnis eccleſia ſanctorum. Graduale. Iuſtorum animę in manu dei ſunt, ⁊ non tanget illos tormentum malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientium mori, illi autem ſunt in pace. Alleluia, alleluia. ℣. Vos eſtis, qui permanſiſtis mecum in tentationibus meis: ⁊ ego diſpono vobis regnuȝ, vt ſedeatis ſuper thronos, iudicantes duodecim tribus Iſrael. Alleluia.

Sequẽ. S. euãg. ſm Mattheũ.

In illo tẽpore: Iuſſit Jeſus diſcipulos aſcendere in nauiculam, ⁊ precedere eũ trans fretũ, donec dimitteret turbas. Et dimiſſa turba, aſcendit in montem ſolus orare. Veſpere autem facto, ſolus erat ibi. Nauicula autem in medio mari iactabatur fluctibus. Erat enim cõtrarius ventus. Quarta autem vigilia noctis, venit ad eos, ambulans ſupra mare. Et videntes eum ſupra mare ambulantem, turbati ſunt, C. 14

ſunt dicentes: quia phantaſma eſt. Et prę timore clamauerunt. Statimq; locutus eſt eis Jeſus, dicens. Habete fiduciam: ego ſu; nolite timere. Reſpondens autem Petrus dixit. Domine, ſi tu es, iube me venire ad te ſuper aquas. At ipſe ait. Ueni. Et deſcendens Petrus de nauicula, ambulabat ſuper aquam, vt veniret ad Jeſum. Uidens verò ventum validum, timuit. Et cu; cępiſſet mergi, clamauit dicens. Domine, ſaluum me fac. Et continuò extendens Jeſus manum, apprehendit eum: ⁊ ait illi. Modicę fidei, quare dubitaſti? Et cum aſcẽdiſſet in nauiculam, ceſſauit ventus. Qui autem in nauicula erant, venerunt, ⁊ adorauerunt eum dicẽtes. Uerè filius dei es. dicitur Credo. Offertorium. Exultabunt ſancti in gloria, lętabuntur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

Offerimus tibi domine preces ⁊ munera: quę, vt tuo ſint digna conſpectu, apoſtolorũ tuorum Petri ⁊ Pauli precibus adiuuemur. Per dominũ noſtrũ. Prefatio de Apoſtolis. Cõio.

Iuſtorũ animę in manu dei ſũt: ⁊ non tanget illos tormẽtũ malitię: viſi ſunt oculis inſipiẽtiũ mori: illi aũt ſunt in pace. Poſtcõio.

Protege domine populum tuum: ⁊ apoſtolorum tuorum Petri ⁊ Pauli patrocinio cõfidentem, perpetua defenſione conſerua. Per dominum no.

¶ In feſto ſanctorũ mar. Septẽ fratrum, ac Ruffinę ⁊ Secundę virginum ⁊ martyrũ. Introit⁹. Die. 10.

Laudate pueri dominum, laudate nomen domini: qui habitare facit ſterilem in domo, matrem filiorum lętantem. Pſalmus. Sit nomẽ domini benedictum, ex hoc, nunc, ⁊ vſque in ſeculum. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt qui glorioſos martyres fortes in ſua confeſſione cognouimus, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per. Epiſto. Mulierẽ fortem. de cõi nec virg. nec mar. fo. 249. Grad. Anima noſtra, ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venãtiũ. ℣. Laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus: adiutorium noſtrum in nomine domini, qui fecit cęlum ⁊ terram. Alleluia, alleluia. ℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna cęleſtia. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Mattheum.

In illo tẽpore: Loquente Jeſu ad turbas, ecce mater eius ⁊ fratres ſtabant foris, quęrentes loqui ei. Dixit aũt ei quidã. Ecce mater ca. 1

ter tua ꝛ fratres tui foris ſtāt q̄rē
tes te. At ipſe reſpōdēs dicenti
ſibi, ait. Quę eſt mater mea, ꝛ qui
ſunt fratres mei? Et extēdēs ma
nū ſuā in diſcipulos ſuos, dixit.
Ecce mater mea, ꝛ fratres mei.
Quicunque enim fecerit volun-
tatem patris mei, qui in cęlis eſt:
ipſe meus frater, ꝛ ſoror, ꝛ mater
eſt. Offer. Anima noſtra, ſicut
paſſer, erepta eſt de laqueo venā
tium: laqueus contritus eſt, ꝛ
nos liberati ſumus. Secreta.
Sacrificiis pręſentibus, quę
ſumus domine, intēde pla
catus: ꝛ intercedentibus ſanctis
tuis, deuotioni noſtrę proficiāt,
ꝛ ſaluti. Per dominum. Cōio.
Quicunque fecerit voluntatez
patris mei, qui in cęlis eſt: ipſe
meus frater, ꝛ ſoror, ꝛ mater eſt,
dicit dominus. Poſtcōmunio.
Quęſumus, omnipotēs de-
us: vt intercedentibus ſan
ctis tuis, illius ſalutaris capiam⁹
effectum, cuius per hęc myſteria
pignus accepimus. Per dn̄m.
die. 11. ¶ Sancti Pii papę ꝛ martyris,
Miſſa. Statuit ei dominus. vt
in cōi vnius marty. pont. fo. 232.
die. 12. ¶ Sanctorum martyrum Na-
boris ꝛ Felicis. Miſſa. Intret
in cōſpectu tuo. de cōi plurimo.
marty. fo. 237. pręter orationē,
quę dicitur vt infra. Oratio.
Pręſta, quęſumus dn̄e: vt,
ſicut nos ſanctorū marty-
rum tuorum Naboris ꝛ Felicis
natalitia celebranda non deſe-
runt: ita iugiter ſuffragiis comi-
tentur. Per dominum. Secre.

Munera plebis tuę, q̄s dn̄e,
ſanctorum martyrum tuorū Na
boris ꝛ Felicis fiat grata ſuffra-
giis: ꝛ quorū triūphis tuo nōi of
ferūtur, ipſorū digna perficiā-
tur ꝛ meritis. Per. Poſtcōio.
Natalitiis ſanctorū tuorū, q̄s
dn̄e, ꝛ ſacramēti munere ve
getati: bonis, qb⁹ p tuā grāz nūc
fouemur, pfruamur ęternis. P.
¶ In feſto ſcti Anacleti papę ꝛ die.
marty. Miſſa. Sacerdotes dei. 13.
de cōi vni⁹ marty. pontifi. f. 233.
¶ In feſto ſcti Bonauēturę epi die.
ſcopi ꝛ confeſſoris. Introitus. 14.
Sacerdotes tui do
mine induāt iuſti-
tiaz, ꝛ ſcti tui exul-
tent: propter Da-
uid ſeruum tuum,
non auertas faciē
Chriſti tui. Ps. Memento dn̄e
Dauid, ꝛ ois māſuetudinis eius.
℣. Gloria patri ꝛ filio. Oratio.
Exaudi, q̄s dn̄e, preces no-
ſtras: quas in beati Bona
uenturę confeſſoris tui atq3 pō-
tificis ſollemnitate deferimus: ꝛ
qui tibi dignè meruit famulari,
eius intercedentibus meritis, ab
omnibus nos abſolue peccatis.
Per domin. Epiſtola. Teſtifi-
cor coram deo. de communi do-
ctorum. fo. 243. Gradua. Os
iuſti meditabitur ſapientiam, ꝛ
lingua eius loquetur iudicium.
℣. Lex dei eius in corde ipſius:
ꝛ non ſupplantabuntur greſſus
eius. Alleluia, alleluia. ℣. Iu-
rauit dominus, ꝛ non pęnitebit
eum: tu es ſacerdos in ęternum

ecunduʒ oꝛdinē Melchiſedec. Alleluia. Euangelium. Homo quidam peregre. de communi cōfeſſo. pontifi. fol. 241. Offertorium. Ueritas mea, ⁊ miſericoꝛdia mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit coꝛnu eius. Secr.

Sancti Bonauenturę confeſſoꝛis tui atq; pontificis queſumus domine, annua ſollēnitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt per hęc pię placationis officia, ⁊ illum beata retributio comitetur, ⁊ nobis gratię tuę dona conciliet. Per dominum. Communio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dominus inuenerit vigilantem: amen dico vobis: ſuper omnia bona ſua cōſtituet eum. Poſtcommunio.

Deus fidelium remunerator animarum, pręſta: vt beati Bonauenturę confeſſoꝛis tui atque pontificis, cuius venerandā celebꝛamus feſtiuitatem, pꝛecibus indulgentiā conſequamur. Per dominum noſtrum.

die. 17. ¶ Sancti Alexii confeſſoꝛis.

Introitus.

Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ lingua eius loquetur iudiciū: lex dei ei⁹ in coꝛde ipſi⁹. ps. Noli ęmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui nos beati Alexii confeſſoꝛis tui annua ſollemnitate lętificas: concede pꝛopitius: vt cuius natalitia colim⁹, etiam actiones imitemur. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filium tuum, qui tecum vi.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Timotheum.

Fratres. Eſt quęſtus magnus pietas cum ſufficientia. 1.c.6 Nihil enim intulimus in hūc mundum: haud dubium q2 nec auferre quid poſſumus. Habētes autem alimenta, ⁊ quibus tegamur: his contenti ſimus. Nā qui volunt diuites fieri: incidūt in tentationem ⁊ in laqueum diaboli, ⁊ deſideria multa inutilia, ⁊ nociua, quę mergūt homines in interitum ⁊ perditionem. Radix enim omnium maloꝛum, eſt cupiditas. Quod quidam appetentes, errauerunt a fide: ⁊ inſeruerunt ſe doloꝛibus multis. Tu autem o homo dei, hęc fuge: ſectare vero iuſtitiam, pietatem, fidem, charitatē, patientiam, manſuetudinem. Certa bonum certamen fidei: appꝛehende vitam ęternam. Graduale. Iuſtus, vt palma floꝛebit: ſicut cedrus libani, multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciandum mane miſericoꝛdiam tuam, ⁊ veritatem tuam per noctem. Alleluia, alleluia. ℣. Beat⁹ vir qui ſuffert tentationē: quoniam cuʒ pꝛobatus fuerit, accipiet coꝛonā vitę. Alleluia. Euangeliū. Ecce nos reliquimus omnia. de cōmuni Abba. f. 245. Offe. Ueritas mea ⁊ miſericoꝛdia mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur

tur

tur cornu eius. Secreta.
L Audis tibi dñe hoſtias im-
molamus in tuorum com-
memoratione ſanctorum: qui-
bus nos ⁊ preſentibus exui ma-
lis confidimus, ⁊ futuris. Per
dñm. Communio. B eatus ſer
uus, quē cum venerit dominus
inuenerit vigilantē: amen dico
vobis, ſuper omnia bona ſua cō-
ſtituet eum. Poſtcommunio.
R Efecti cibo potuque cęle-
ſti deus noſter te ſupplices
exoramus: vt in cuius hęc com-
memoratione percepimus, eius
muniamur ⁊ precibus. Per do.
die. ¶ Sāctę Symphoroſe cum ſe-
18. ptē filiiſ martyribus. Introituſ.
C Lamauerunt iu-
ſti, ⁊ dominus ex
audiuit eos: ⁊ ex
omnibus tribula-
tionibus eorum
liberauit eos. ps.
Benedicam dominum in omni
tempore: ſemper laus eiuſ in ore
meo. ℣. Gloria patri. Oratio.
D Euſ, qui nos concediſ ſan
ctorum martyrum tuorū,
Symphoroſę ⁊ filiorū natalitia
colere: da nobis in ęterna beati-
tudine de eorum ſocietate gau-
dere. Per. Epiſt. S ancti per fi
dē vicerunt regna. de communi
plurimo. marty. fo. 240. Grad.
E cce quā bonum, ⁊ quā iu-
cundū habitare fratres in vnū.
℣. Sicut vnguentum in capite,
quod deſcendit in barbam, bar-
bam Aaron. A lleluia, alleluia.
℣. Hęc eſt vera fraternitas, quę

vicit mundi crimina: Chriſtum
ſecuta eſt, inclyta tenens regna
cęleſtia. Alleluia. Euangelium.
A ttendite a fermēto phariſęo-
rum. de eodē communi fo. 240.
Offertorium. L ętamini in do-
mino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriami
ni omnes recti corde. Secreta.
M Unera tibi domine noſtrę
deuotionis offerim⁹: quę
⁊ pro tuorum tibi grata ſint ho-
nore iuſtorum, ⁊ nobis ſalutaria
te miſerante reddātur. Per do.
Cōio. Q uicunqꝫ fecerit volun
tatē patris mei qui in cęlis eſt: ip
ſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater
eſt, dicit dñs. Poſtcommunio.
P Reſta nobis, quęſumus,
domine, intercedentibus
ſanctis martyribus tuis Sym-
phoroſa ⁊ filiis: vt, quę ore con-
tingimus, pura mēte capiamus.
Per dominum noſtrnm Ieſum.
¶ Sanctę Margaritę virginis die.
⁊ martyris, Miſſa. M e expe- 20.
ctauerunt. de communi virgi-
num ⁊ martyrum. folio. 245.
¶ Sanctę Praxedis virgi- die.
nis. Introitus. 21.
L Oquebar de teſti
moniis tuiſ in con
ſpectu regū, ⁊ non
cōfundebar: ⁊ me
ditabar in manda
tiſ tuis, quę dilexi
nimis. Pſalmus. Beati imma
culati in via, qui ambulant in le-
ge domini. ℣. Gloria. Oratio.
E Xaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt, ſicut de beatę
Praxedis virginis tuę feſtiuita-

te gaudemus, ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per domin. Epiſtola. De virginibus preceptum domini non habeo. de cõmuni virginum. fol. 248. Graduale. Dilexiſti iuſtitiam: ⁊ odiſti iniquitatẽ. ℣. Propterea vnxit te deus tuus oleo lętitię. Alleluia, alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende, proſpere procede, ⁊ regna, Alleluia. Euangeliũ. Simile eſt regnum cęlorum theſauro abſcondito in agro. de eodẽ cõmuni. fol. 247. Offertorium. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in ęternum, ⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.

Accepta tibi ſit dñe ſacratę plebiſ oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorũ ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per. Cõio. Simile eſt regnum cęlorũ homini negociatori, querenti bonas margaritas: inuenta vna precioſa margarita, dedit omnia ſua, ⁊ comparauit eã. Poſtcõmunio.

Satiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: eius, quęſumus, interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominum noſtrũ.

die. 22. ¶ In feſto ſanctę Marię Magdalenę. Introitus.

Me expectauerunt peccatores, vt perderent me: teſtimonia tua dñe intellexi: omnis conſummationis vidi finem: latum mandatum tuũ nimis. Pſalmus. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria. Oratio.

Beatę Marię Magdalenę, quęſumus domine, ſuffragis adiuuemur: cuius precibus exoratus quatriduanum fratrem Lazarum viuum ab inferis reſuſcitaſti. Qui viuis ⁊ regnas cum.

Lectio libri ſapientię.

Surgam, ⁊ circuibo ciuita- ca. 3.
tem: per vicos ⁊ plateas quęram quẽ diligit anima mea. Quęſiui illum: ⁊ non inueni. Inuenerunt me vigiles, qui cuſtodiunt ciuitatem. Num, quem diligit anima mea, vidiſtis? Paululum cum pertranſiſſem eos, inueni quẽ diligit anima mea. Tenui eum, nec dimittam, donec introducam illum in domum matris meę, ⁊ in cubiculum genitricis meę. Adiuro vos filię Hieruſalem per capreas, ceruosque camporũ: ne ſuſcitetis, neq; euigilare faciatis dilectam, donec ipſa velit. Pone me vt ſignaculum ſuper cor tuum, vt ſignaculum ſuper brachium tuum: quia fortis eſt vt mors, dilectio: dura ſicut infernus, ęmulatio. Lampades eius, lampades ignis, atq; flammarum. Aquę multę non potuerunt extinguere charitatem: nec flumina obruent illam. Si dederit homo omnem ſubſtantiã domus ſuę pro dilectione; quaſi nihil deſpiciet eam. Graduale.

Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus

deus, deus tuus oleo letitie. Alleluia, alleluia. ℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in eternū. Alleluia. Euāgeliū. Rogabat Jeſum quidam phariſeus. in feria quinta Dominice paſſionis. fol. 66. dī Credo. Offerto. Filie regum in honore tuo: aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: circūdata varietate. Secr.

Munera noſtra, queſumus dn̄e, beate Marie Magdalene glorioſa merita tibi reddant accepta: cuius oblationis obſequiuz vnigenitus filius tuus clementer ſuſcepit impenſuz. Qui te. Cōmunio. Feci iudicium ⁊ iuſtitiam dn̄e, non calumnient mihi ſuperbi, ad oīa mādata tua dirigebar, omnē viam iniquitatis odio habui. Poſtcōio.

Sumpto, queſumus domine, vnico ac ſalutari remedio, corpore ſcilicet, ⁊ precioſo ſanguine tuo: ab oībus malis, ſācte Marie Magdalene patrocinijs eruamur. Qui viuis ⁊ re.

¶ In feſto ſancti Apollinaris epiſcopi ⁊ martyris. Introitus.

Sacerdotes dei benedicite dominū: ſancti ⁊ humiles corde laudate deū. Pſalmus. Benedicite omnia opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, fideliū remunerator aiaz, quiqz hūc diē bti Apollinaris ſacerdotis tui martyrio cōſecraſti: tribue, qs, nobis famulis tuis: vt cui⁹ venerandā celebramus feſtiuitatē, p̄cibus ei⁹ indulgentiā cōſequamur. Per do.

Lectio epiſtole bti Petri apli. 1.c.5

Chariſſimi: Seniores q in vobis ſunt obſecro, conſenior ⁊ teſtis Chriſti paſſionuz, q ⁊ eius q̄ in futuro reuelanda eſt, glorie cōicator. Paſcite q in vobis eſt gregem dei: prouidentes non coacte, ſed ſpontanee ſecundum deuz: neqz turpis lucri gratia, ſed voluntarie: neqz vt dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex animo. Et cum apparuerit princeps paſtorum, percipietis immarceſcibilez glorie coronam. Similiter adoleſcentes ſubditi eſtote ſenioribus. Omnes enim inuicem humilitatē inſinuate. Quia deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiaz. Humiliamini igitur ſub potenti manu dei: vt vos exaltet in tempore viſitationis: omnez ſolicitudinem veſtraz proiicientes in euz, quoniā ipſi cura eſt de vobis. Sobrij eſtote, ⁊ vigilate: qr aduerſarius veſter diabolus tāquā leo rugiens circuit, querens quē deuoret. Cui reſiſtite, fortes in fide: ſcientes eandē paſſionem ei que in mundo eſt, veſtre fraternitati fieri. Deus aūt omnis gratie, qui vocauit nos in eternam ſuam gloriam in Chriſto Jeſu, modicum paſſos ipſe perficiet, confirmabit, ſolidabitqz. Ipſi gloria, ⁊ imperium in

ſecula ſeculoru3. Amen. Grad. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meū confortabit eu3. ℣. Nihil proficiet inimic⁹ in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Jurauit dñs: ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum ſecundū ordine3 Melchiſedec. Alleluia.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

c.22. In illo tēpore: Facta eſt cōtentio iter diſcipulos, quis eorum videretur eſſe maior. Dixit aute3 eis Jeſus. Reges gentiū dominantur eorū, ⁊ qui poteſtate3 habēt ſuper eos, benefici vocantur. Uos aute3 non ſic. Sed qui maior eſt in vobis, fiat ſicut minor: ⁊ qui preceſſor eſt, ſicut miniſtrator. Nam quis maior eſt: qui recūbit, an qui miniſtrat? Nonne qui recumbit? Ego autem in medio veſtru3 ſum, ſicut qui miniſtrat. Uos aute3 eſtis, qui permanſiſtis mecum in tentationibus meis. Et ego diſpono vobis, ſicut diſpoſuit mihi pater meus, regnum: vt edatis ⁊ bibatis ſuper menſam meā in regno meo: ⁊ ſedeatis ſuper thronos, iudicantes duodecim tribus Jſrael. Offerto. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ in noīe meo exaltabit cornu eius. Secr.

Reſpice dñe propitius ſuper hec munera: que pro beati ſacerdotis ⁊ martyris tui Apollinaris commemoratione deferimus, ⁊ ꝑ noſtris offenſionibus immolamus. Per d. Cōmunio. Domine quinq3 talēta tradidiſti mihi: ecce alia quinq3 ſuperlucratus ſum: euge ſerue fidelis, quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtitua3, intra in gaudiū domini tui. Poſtcōmunio. Tua ſancta ſumētes, queſum⁹ domine: vt beati Apollinaris nos foueant continuata preſidia: quia non deſinis propitius intueri, quos talibus auxiliis conceſſeris adiuuari. Per d.

¶ Miſſa vigilie ſancti Jacobi dicat' de cōi in vigilia vni⁹ Apoſtoli. Et pro commemor. ſancte Chriſtine virginis ⁊ martyris, dicitur oratio. Indulgentiā. cu3 ſua ſecreta, ⁊ poſtcōione de cōi virg. ⁊ mar. f. 246. ⁊ tertia orōe de S. M. Concede nos famu. die. 24.

¶ Si feſtum ſancti Jacobi venerit feria ij. de vigilia fit cōme. in Miſſa ſācti Apollinaris, ⁊ de ſancta Chriſtina in dominica.

¶ In feſto ſancti Jacobi apoſtoli. Introitus. die. 25.

Mihi autem nimis honorati ſunt amici tui deus, nimis confortatus eſt principatus eorū. Pſalmus. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectione3 meam. ℣. Gloria

ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpirit. Oratio.
Eſto dñe plebi tuę ſanctifi-
cator ⁊ cuſtos: vt, apoſtoli
tui Jacobi munita pręſidiis, ⁊
conuerſatione tibi placeat, ⁊ ſe-
cura mente deſeruiat. Per do.
In miſſis priuatis pro comme.
ſancti Chriſtophori martyris,
oratio. Preſta queſumus om-
nipotens deus. de communi
vnius mar folio.233. In Miſſa
ſolléni nulla cõm. fit de eodem.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Corinthios.
I.C.4 Fratres: Puto, quod deus
nos apoſtolos nouiſſimos
oſtendit, tanquã morti deſtina
tos: quia ſpectaculũ facti ſumus
mundo, ⁊ angelis, ⁊ hominibus.
Nos ſtulti propter Chriſtũ: vos
aũt prudentes in Chriſto. Nos
infirmi: vos autem fortes. Vos
nobiles, nos autem ignobiles.
Vſq; in hanc horã ⁊ eſurimus,
⁊ ſitimus, ⁊ nudi ſumus, ⁊ cola-
phis cędimur, ⁊ inſtabiles ſumus,
⁊ laboramus operantes mani-
bus noſtris. Maledicimur, ⁊ be
nedicimus. Perſecutionẽ pati
mur: ⁊ ſuſtinemus. Blaſphema-
mur: ⁊ obſecramus. Tanquam
purgamenta huius mundi facti
ſumus, omnium peripſema vſq;
adhuc. Non vt confundã vos,
hęc ſcribo: ſed vt filios meos
chariſſimos moneo. Nam, ſi de
cẽ milia pędagogorum habeatis
in Chriſto: ſed non multos pa-
tres. Nam in Chriſto Jeſu, per
euangelium ego vos genui.
Gradua. Conſtitues eos prin-
cipes ſuper omnem terram: me
mores erunt nominis tui domi-
ne. ℣. Pro patribus tuis nati
ſunt tibi filii, ꝓpterea populi cõ-
fitebunt tibi. Alleluia, alleluia.
℣. Ego vos elegi de mundo, vt
eatis, ⁊ fructum afferatis, ⁊ fru-
ctus veſter maneat, Alleluia.

Sequentia ſancti euangelii
ſecundum Mattheum.

In illo tpe: C.20.
Acceſſit
ad Jeſũ mater
filiorũ Zebedęi
cum filiis ſuis,
adorans ⁊ petẽs
aliquid ab eo.
Qui dixit ei.
Quid vis? Ait il
li. Dic vt ſede-
ant hi duo filii mei, vnus ad dex
teram tuam, ⁊ vnus ad ſiniſtrã in
regno tuo. Reſpõdẽs autẽ Jeſ⁹
dixit. Neſcitis qd petatis. Pote
ſtis bibere calicẽ, quẽ ego bibitu
rus ſũ? Dicũt ei. Poſſum⁹. Ait
illis. Calicem quidem meum bi
betis: ſedere autem ad dexterã
meam ⁊ ſiniſtram, non eſt meum
dare vobis: ſed quibus paratum
eſt a patre meo. dicit Credo.
Offert. In omnem terram exi-
uit ſonus eorum, ⁊ in fines orbis
terrę verba eorum. Secreta.
Oblationes populi tui, quę
ſumus domine, beati apo-
ſtoli tui Jacobi paſſio beata con
ciliet: ⁊, quę noſtris nõ apta ſunt
meritis, fiant tibi placita eius
deprecatione. Per d. Prefatio
de Apoſtolis. f.119. Cõmunio.

Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedebi
tis ſuper ſedes, iudicantes duo
decim tribus Iſrael. Poſtcõio.
Beati apoſtoli tui Iacobi
queſumus domine, inter
ceſſione nos adiuua: pro cuius
feſtiuitate percepimus tua ſan
cta letantes. Per dominum n.
die. ¶ Sancti Pantaleonis marty
27. ris, Miſſa. Letabitur iuſtus.
de communi vnius mart. f. 234.
die. ¶ In feſto ſanctorum Nazarii,
28. Celſi, ⁊ Victoris martyrũ, ⁊ In
nocentii Pape ⁊ confeſſoris,
Miſſa. Intret in cõſpectu. 237.
cum Epiſtola. Reddidit deus
mercedẽ. 239. de cõi plurimorũ
martyrum, preter orationes,
que dicuntur vt infra. Oratio.
Sanctorũ tuorum nos do
mine Nazarii, Celſi, Victo
ris, ⁊ Innocentii confeſſio bea
ta communiat: ⁊ fragilitati no
ſtre ſubſidiuꝫ dignanter exoret.
Per dominum noſt. Secreta.
Concede nobis omnipo
tens deus: vt his muneri
bus, que pro ſanctorum tuorum
Nazarii, Celſi, Victoris, ⁊ In
nocentii honore deferimus, ⁊ te
placemus exhibitis, ⁊ nos viui
ficemur acceptis. Per dominũ
noſtrum Ieſuꝫ. Poſtcõmunio.
Sanctorum Nazarii, Celſi,
Victoris, ⁊ Innocentii do
mine interceſſione placatus, pre
ſta queſumus: vt, quod tempo
rali celebramus actione, ꝑpetua
ſaluatione capiamus. Per do.
die. ¶ In feſto ſancte Marthe vir
29. ginis. Introitus.

Dilexiſti iuſtitiam,
⁊ odiſti iniquita
tem: propterea
vnxit te deus, deꝰ
tuus oleo letitie,
pre cõſortibus tu
is. Pſalmus. Eructauit cor me
um verbũ bonũ: dico ego opera
mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio
⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.
Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt, ſicut de beate
Marthe virginis feſtiuitate gau
demus, ita pie deuotionis eru
diamur affectu. Per dominum.
Pro commemoratione ſancto
rum marty. Felicis, Simplicii,
Fauſtini, ⁊ Beatricis. Oratio.
Preſta queſumus domine:
vt, ſicut populus Chriſtia
nus martyrum tuorum Felicis,
Simplicii, Fauſtini, ⁊ Beatricis
temporali ſollemnitate congau
det, ita perfruatur eterna: ⁊ qđ
votis celebrat, comprehendat
effectu. Tertia oratio. A cun
ctis. Epiſtola. Qui gloriatur,
in domino glorietur. de com
muni virginum. fol. 247. Gra
dua. Specie tua, ⁊ pulchritudĩ
ne tua: intende, proſpere proce
de, ⁊ regna. ℣. Propter verita
tem, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſti
tiã, ⁊ deducet te mirabiliter dex
tera tua. Alleluia, alleluia. ℣.
Adducentur regi virgines poſt
eam: proxime eius afferentur ti
bi in letitia, Alleluia. Euange.
Intrauit Ieſus in quoddã caſt.
vt in feſto Aſſumptionis Beate
Marie. f. 215. Offert. Filie re
gum

guz in honoꝛe tuo: aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato, circundata varietate. Secr.

ACcepta tibi ſit dn̄e ſacratę plebiſ oblatio, pꝛo tuoꝛum honoꝛe ſanctoꝛum: quoꝛū ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxilium. Per dn̄m.

Pꝛo cōmemoꝛatione ſanctoꝛuz martyrū Felicis, Simplicii, Fauſtini, ⁊ Beatricis. Secreta.

HOſtiaſ tibi dn̄e pꝛo ſanctorum martyrū tuoꝛuz Felicis, Simplicii, Fauſtini, ⁊ Beatricis cōmemoꝛatione deferimus, ſuppliciter depꝛecantes: vt indulgentiaz nobis pariter conferāt, ⁊ ſalutem. Cōio. Quinque pꝛudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuiſ cum lampadibus: media aūt nocte clamoꝛ factus eſt, ecce ſponſuſ venit: exite obuiā Chꝛiſto dn̄o. Poſtcōio.

SAtiaſti domine familiam tuā muneribuſ ſacriſ: eiuſ, q̄s, ſemper interuentione nos refoue: cuius ſollemnia celebꝛamus. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filium tuum.

Pꝛo cōmemoꝛatione ſanctoꝛuz martyrū Felicis, Simplicii, Fauſtini, ⁊ Beatricis. Poſtcōio.

PReſta, quęſumus, omnipotens deus: vt ſanctoꝛum martyrum tuoꝛū Felicis, Simplicii, Fauſtini, ⁊ Beatricis cęleſtibꝰ myſteriis celebꝛata ſollemnitas, indulgentiam nobis tuę pꝛopitiationis accquirat.

ie. o. ¶ Sanctoꝛum martyrum Abdon ⁊ Sennen. Introitus.

INtret in conſpectu tuo domine gemituſ compeditoꝛum: redde viciniſ noſtris ſeptuplum in ſinu eoꝛum: vindica ſanguinem ſanctorū tuoꝛum qui effuſus eſt. Pſal. Deus, venerunt gentes in hęreditatē tuam: polluerūt tēplū ſanctū tuū: poſuerunt Hieruſalē in pomoꝛū cuſtodiā. ℣. Glia. oīo.

DEus qui ſanctis tuis Abdon ⁊ Sennen ad hanc gloriā veniēdi copioſū munus gratię cōtuliſti: da famulis tuis ſuoꝛum veniā peccatoꝛuz: vt ſanctorum tuoꝛuz intercedentibus meritis, ab omnibus mereamur aduerſitatibus liberari. Per do. Epiſtola. Exhibeamꝰ noſmetipſos. De cōi plurimoꝛum mar. fo. 239. Gꝛa. Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate: faciēs pꝛodigia. ℣. Dextera tua domine gloꝛificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtoꝛum aię in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos toꝛmētū malitię. Alleluia. Euangelium. Vidēs Jeſus turbas. De eodē commun̄i. fo. 240. Offertoꝛiū. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deuſ Jſrael ipſe dabit virtutem, ⁊ foꝛtitudinem plebi ſuę: benedictus deus. Secreta.

HAec hoſtia, quęſumus domine, quā in ſanctoꝛū martyrum tuoꝛum natalitiis recenſentes offerimus, ⁊ vincula noſtrę

ſtrę

ſtrę prauitatis abſoluat, ⁊ tuę no
bis miſericordię dona conciliet.
Per dominum. Communio.
Poſuerunt mortalia ſeruorum
tuorū domine eſcas volatilibus
cęli: carnes ſanctorum tuorū be
ſtiis terrę: ſecundum magnitudi
nē brachii tui, poſſide filios mor
te punitorū. Poſtcommunio.
Per huius domine opera-
tionem myſterii, ⁊ vitia no
ſtra purgētur, ⁊ intercedentibꝰ
ſanctis tuis Abdon, ⁊ Sennen,
iuſta deſideria cōpleantur. Per
dominum noſtrum Jeſuz Chri.

¶ Feſta Auguſti.

die.1 ¶ In feſto ſancti Petri ad vin-
cula. Introitus.

Nunc ſcio verè, quia
miſit dominus an
gelum ſuum: ⁊ eri-
puit me de manu
Herodis, ⁊ de
omni expectatio-
ne plebis Iudęoruz. Pſalmus.
Domine probaſti me, ⁊ cogno
uiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem
meam, ⁊ reſurrectionem meam.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Deus, qui beatum Petruz
apoſtolū, à vinculis abſo-
lutuz, illęſum abire feciſti: noſtro
rum, quęſumus, abſolue vincu-
la peccatorum: ⁊ omnia mala à
nobis propitiatꝰ exclude. Per d.
Deinde fit commemoratio de
ſancto Paulo. Oratio.
Deus, qui multitudinē gen
tium beati Pauli apoſtoli
prędicatione docuiſti: da nobis,
quęſumus: vt cuius commemo
rationem colimus, eius apud te
patrocinia ſentiamus. Pro
commemoratione ſanctorū mar
tyrū Machabęorum. Oratio.
Fraterna nos domine mar
tyrum tuorum corona lęti
ficet: quę ⁊ fidei noſtrę prębeat
incrementa virtutum, ⁊ multipli
ci nos ſuffragio cōſolet. Per d.
Epiſt. Miſit Herodes rex ma-
nus. vt in feſto apoſtolorū Pe
tri ⁊ Pauli. f.201. Gra. Conſti
tues eos principes ſup omnē ter
ram, memores erūt nominis tui
domine. ℣. Pro patribus tuis
nati ſunt tibi filii: propterea po-
puli confitebuntur tibi. Allelu-
ia, alleluia. ℣. Solue iubēte deo
terrarum Petre catenas: qui fa-
cis, vt pateant cęleſtia regna bea
tis, Alleluia. Euange. Venit
Jeſus i partes Cęſareę Philip-
pi. ibidē vbi epiſt. f.201. Et dice
tur Credo. Offert. Cōſtitues
eos principes ſup omnē terram:
memores erūt nominis tui dñe
in oī progenie ⁊ generatione.
Oblatum tibi dñe Secreta.
ſacrificiū, intercedēte bea
to Petro apoſtolo tuo, viuificet
nos ſemper, ⁊ muniat. Per do.
Pro ſancto Paulo. Secreta.
Apoſtoli tui Pauli p̄cibus
domine plebis tuę dona
ſanctifica: vt, quę tibi tuo grata
ſunt inſtituto, gratiora fiant pa-
trocinio ſupplicantis.
Pro commemo. ſanctoruz mar
tyrum Machabęorum. Secre.
Iterata myſteria domine,
pro ſanctorum martyrum
tuorum

tuoꝛuʒ cõmemoꝛatione, deuota
mẽte tractemꝰ: quibꝰ p̄ſidiū no-
bis creſcat ⁊ gaudiū. Per. Pꝛe-
fatio de aplis. f. 119. Cõio. Tu
es Petrꝰ: ⁊ ſuper hãc petrã ędifi
cabo eccleſiã meam. Poſtcõio.
Corpoꝛis ſacri, ⁊ precioſi
ſanguinis repleti libamine,
q̄s dñe deus noſter: vt, quod pia
deuotione gerimus, certa redẽ-
ptione capiamus. Per dominū.
Pro ſancto Paulo. Poſtcõio.
Perceptis dñe ſacramẽtis,
beatis apoſtolis interue-
nientibus depꝛecamur: vt, quę
pꝛo illoꝛuʒ celebꝛata ſunt gloꝛia,
nobis pꝛoficiant ad medelam.
Pro commemoꝛatione ſancto-
rum Machabęoꝛuʒ. Poſtcõio.
Preſta, q̄s, op̄s deꝰ: vt quo
rum memoꝛiaʒ ſacramenti
participatione recolimus, fidem
quoq; ꝓficiẽdo ſectemur. Per.
die. 2. ¶ Sancti Stephani Pape, ⁊
martyris. Introitus.
Sacerdotes eius
induant ſalutari,
⁊ ſancti eius exul-
tatiõe exultabũt.
Pſalmus. Me-
mẽto domine Da
uid, ⁊ omnis manſuetudinis e-
ius. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.
Deus, qui nos beati Ste-
phani martyris tui atque
pontificis annua ſollemnitate lę
tificas: concede pꝛopitius: vt, cu
ius natalitia colimus, de eiuſdeʒ
etiam pꝛotectione gaudeamus.
Per dominum noſtrum Jeſum
Chꝛiſtum filium tuum, qui tecū.

Lectio actuum Apoſtoloꝛum.
In diebus illis. A Mileto c. 20.
Paulus mittens Epheſū:
vocauit maioꝛes natu eccleſię.
Qui cum veniſſent ad eum, ⁊ ſi-
mul eſſent, dixit eis. Uos ſcitis
à pꝛima die qua ingreſſus ſum
in Aſiam, qualiter vobiſcum per
omne tempus fuerim, ſeruiens
domino cum omni humilitate ⁊
lacrymis, ⁊ tentationibus, quę
mihi acciderunt ex inſidiis Ju-
dęoꝛum: quòmodo nihil ſubtra-
xerim vobis vtilium, quominus
annunciarem vobis, ⁊ docerem
vos publicè, ⁊ per domos, teſti-
ficans Judęis atque gentilibus
in deum pęnitentiam, ⁊ fidem in
dominum noſtrum Jeſuʒ Chꝛi-
ſtum. Gradus. Ecce ſacerdos
magnus, qui in diebus ſuis pla-
cuit deo. ℣. Non eſt inuentus
ſimilis illi, qui conſeruaret legem
excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu
es ſacerdos in ęternum, ſecun-
dum oꝛdinem Melchiſedec. Al
leluia. Euangelium. Siquis
uult venire poſt me. de commu-
ni vnius marty. pontif. fol. 233.
Offertoꝛium. Inueni Dauid
ſeruum meum: oleo ſancto meo
vnxi eum: manus enim mea au-
xiliabitur ei: ⁊ bꝛachium meum
confortabit eum. Secreta.
Munera tibi domine dicata
ſanctifica: ⁊ intercedente
beato Stephano martyre tuo
atque pontifice, per eadem nos
placatus intende: Per dominū.
Communio. Dñe quinq; talen
ta tradidiſti mihi: ecce alia quin-
que

que ſuperlucratus ſum: euge ſer
ue fidelis, quia in pauca fuiſti fi-
delis, ſupra multa te conſtituam:
intra in gaudiũ dñi tui. Poſtcõ.
HAec nos cõmunio dñe pur
get à crimine: ⁊ intercedẽ-
te beato Stephano martyre tuo
atque pontifice, cęleſtis remedii
faciat eſſe conſortes. Per dñm
noſtrum Ieſum Chriſtum filiũ.
die. ¶ In Inuẽtione ſancti Stepha
ni protomartyris, ad Miſſaȝ oĩa
3. dñr de natali eius. fo. 12. Et vbi
dr in orone natalitia celebram⁹,
dicat Inuentionẽ celebramus
die. ¶ In feſto ſancti Dominici con
4. feſſoris. Introitus.

Os iuſti meditabi-
tur ſapientiã: ⁊ lin
gua eius loquetur
iudiciũ: lex dei ei⁹
in corde ipſi⁹. Ps.
Noli ęmulari i ma
lignantibus: neque zelaueris fa-
cientes iniquitatem. V. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
DEus, qui eccleſiam tuam,
beati Dominici confeſſo-
ris tui illuminare dignat⁹ es me-
ritis ⁊ doctrinis, concede: vt, ei⁹
interceſſione temporalibus non
deſtituatur auxiliis, ⁊ ſpirituali-
bus ſemper proficiat incremen-
tis. Per dominum. Epiſtola.
Teſtificor coram deo. de com-
muni doctor. fo. 243. Gradua.
Iuſtus vt palma florebit: ſicut
cedrus libani, multiplicabitur in
domo domini. V. Ad annunciã
dum mane miſericordiam tuaȝ,
⁊ veritatem tuam per noctem.
Alleluia, alleluia. V. Iuſtus ger
minabit ſicut lilium: ⁊ florebit in
ęternuȝ ante dominũ. Alleluia.
Euang. Sint lumbi veſtri prę-
cincti. de cõmuni confeſſo. non
pontificũ. fo. 244. Offerto. Ve
ritas mea ⁊ miſericordia mea cũ
ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabi-
tur cornu eius. Secreta.
MUnera tibi domine dicata
ſanctifica: vt meritis beati
Dominici confeſſoris tui, nobis
proficiant ad medelaȝ. Per do.
Cõio. Fidelis ſeruus ⁊ prudẽs,
quẽ conſtituit dñs ſuper familiã
ſuam: vt det illis in tempore tri-
tici menſuram. Poſtcõmunio.
COncede, quęſumus, omni
potens deus: vt, qui pecca
torum noſtrorum pondere prę-
mimur, beati Dominici cõfeſſo
ris tui patrocinio ſubleuemur.
Per dominum noſtrum Ieſuȝ.
¶ In dedicatione ſãctę Marię die.
ad Niues, Miſſa. Salue ſancta 5.
parens. vt in miſſis votiuis bea
tę Marię virginis à Pentecoſte
vſque ad Aduentum. foli. 257.
Et dicitur Credo. Prefatio d
Sancta Maria. Et te in Feſti-
uitate beatę Marię. folio. 115.
¶ In feſto Transfigurationis die.
domini noſtri Ieſu Chriſti. 6.
Introitus.

Illuxerunt coru-
ſcationes tuę orbi
terrę: commota
eſt, ⁊ contremuit
terra. Pſalmus.
Quam dilecta ta-
bernacula tua dñe virtutuȝ: concu-
piſcit,

piſcit, ⁊ deficit anima mea i atria
domini. ℣. Gloria pa. Oratio.
DEus, qui fidei ſacramen-
ta in vnigeniti tui glorio-
ſa Transfiguratione patrum teſti
ſtimonio roboraſti: adoptionē
filiorum perfectā, voce delapſa
in nube lucida, mirabiliter prę-
ſignaſti: concede propitius: vt ip
ſius regis glorię nos cohęredes
efficias, ⁊ eiuſdem glorię tribuas
eſſe conſortes. Per eundem do.
Pro commemoratione ſancto-
rum martyrum Xiſti, Feliciſſi-
mi, ⁊ Agapiti. Oratio.
DEus qui nos concedis ſan
ctorum martyrum tuorū
Xiſti, Feliciſſimi, ⁊ Agapiti nata
litia colere: da nobis in ęterna
beatitudine de eorum ſocietate
gaudere. Per dominū. Lectio
epiſtolę beati Petri apoſtoli.
2.c.1 CHariſſimi: Nō doctas fa-
bulas ſecuti, notā fecimus
vobis domini noſtri Jeſu Chri-
ſti virtutem ⁊ pręſentiā: ſed ſpe-
culatores facti illius magnitudi-
nis. Accipiens enim a deo patre
honorē ⁊ gloriam, voce ad eum
delapſa huiuſmodi à magnifica
gloria. Hic eſt filius meus dile-
ctus, in quo mihi complacui: ip-
ſum audite. Et hanc vocem nos
audiuimus de cęlo allatam: cum
eſſemus cum ipſo in monte ſan-
cto. Et habemus firmiorē pro-
pheticum ſermonem: cui benefa
citis attendentes, quaſi lucernę
lucenti in caliginoſo loco: donec
dies illuceſcat, ⁊ lucifer oriatur
in cordibus veſtris. Graduale.
Specioſus forma prę filiis ho
minū: diffuſa eſt gratia in labiis
tuis. ℣. Eructauit cor meū ver-
bum bonū: dico ego opera mea
regi. Allia, allia. ℣. Candor eſt
lucis ęternę: ſpeculū ſine macula,
⁊ imago bonitatis illius. Allia.
Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.

IN illo tem-
pore: Aſ- c.17
ſumpſit Jeſus
Petrum, ⁊ Ja-
cobum, ⁊ Joan
nem fratrem ei-
us, ⁊ duxit illos
in montem ex-
celſum ſeorſū:
⁊ trāſfiguratus eſt ante eos. Et
reſplēduit facies eius ſicut ſol, ve
ſtimenta aūt eius facta ſunt alba
ſicut nix. Et ecce apparuerunt il
lis Moyſes ⁊ Elias, cum eo lo-
quentes. Reſpondens autem
Petrus dixit ad Jeſum. Domi-
ne, bonū eſt nos hic eſſe. Si vis,
faciamus hic tria tabernacula:
tibi vnum, Moyſi vnum, ⁊ Elię
vnum. Adhuc eo loquente, ecce
nubes lucida obumbrauit eos.
Et ecce vox de nube, dicens:
Hic eſt filius meus dilectus, in
quo mihi bene cōplacui: ipſum
audite. Et audientes diſcipuli,
ceciderunt in faciem ſuam, ⁊ ti-
muerunt valde. Et acceſſit Je-
ſus, ⁊ tetigit eos: dixit que eis.
Surgite, ⁊ nolite timere. Leuā-
tes autem oculos ſuos, neminē
viderunt niſi ſolum Jeſum. Et
deſcendentibus illis de monte,
pręcepit eis Jeſus, dicens. Ne-
mini

mini dixeritis viſionem: donec filius hominis a mortuis reſurgat. dicitur Credo. Offertorium. Gloria ꝛ diuitie in domo eius, ꝛ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi, Alleluia. Secreta.

OBlata, queſumus domine, munera, glorioſa vnigeniti tui Tranſfiguratione ſanctifica: noſque a peccatorum maculis, ſplendoribus ipſius illuſtrationis emunda. Per eundem dominum noſt. Pro commemoratione ſanctorum martyrum Xiſti, Feliciſſimi, ꝛ Agapiti. Secreta.

MUnera tibi dñe noſtre deuotionis offerimꝰ: que ꝛ ꝓ tuorū tibi grata ſint honore iuſtorū: ꝛ nobis ſalutaria te miſerāte reddantur. Per d. Prefatio de Natiuitate dñi. Quia per incarnati. fol. iii. Cōmunio. Viſionem quā vidiſtis, nemini dixeritis: donec a mortuis reſurgat filius hominis. Poſtcommunio.

PReſta, queſumus, omnipotens deus: vt ſacroſancta Trāſfigurationis myſteria, que ſollemni celebramus officio, purificate mentis intelligentia conſequamur. Per dominum noſt. Pro commemoratione ſanctorum martyrū Xiſti, Feliciſſimi, ꝛ Agapiti. Poſtcommunio.

PReſta nobis, queſumus domine, intercedentibus ſanctis tuis Xiſto, Feliciſſimo, ꝛ Agapito: vt, que ore contingimur, pura mēte capiamus. Per dominum noſtrum Jeſum Chr.

die. 7. ¶ Sancti Bonati epiſcopi ꝛ martyris. Introitus.

SAcerdotes dei benedicite dominū: ſancti ꝛ humiles corde laudate deū. Pſalmus. Benedicite omnia opera domini domino: laudate ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

DEus tuorum gloria ſacerdotum: preſta, queſumus: vt ſancti martyris tui ꝛ epiſcopi Bonati, cuius feſta gerimus, ſentiamus auxilium. Per dominū. Epiſtola. Omne gaudium exiſtimate fratres mei. de communi vnius martyris. f. 235. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiā: ꝛ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ꝛ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus non cōturbabitur: quia dominus firmat manum eius. Alleluia. Euangelium. Videte, vigilate. de communi confeſſoruꝫ pontificū f. 242. Offert. Inueni Dauid ſeruū meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ꝛ brachium meum confortabit eum. Secre.

PReſta, queſumus domine: vt ſancti martyris tui ꝛ epiſcopi Bonati interceſſione, queꝫ ad laudem nominis tui dicatis muneribus honoramus, pie nobis fructꝰ deuotionis accreſcat. Per dominum. Communio.

Fidelis ſeruus ꝛ prudens: quē conſtituit dominus ſuper familiam

liam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcõio.

O Mnipotens ⁊ miſericors deus, qui nos ſacramentorum tuorum ⁊ participes efficis ⁊ miniſtros: pſta quęſumus: vt, intercedẽte beato Donato martyre tuo atqʒ pontifice, eiuſdem proficiamus ⁊ fidei conſortio, ⁊ digno ſeruitio. Per dominũ noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

ie.5 ¶ In feſto Sanctorum martyrum Cyriaci, Largi, ⁊ Smaragdi. Introitus.

T Imete dominum omnes ſancti eius, qm̃ nihil deeſt timentibus eum: diuites eguerunt, ⁊ eſurierunt: inquirentes autem dominum non deficient omni bono. Pſalmus. Benedicam dominum in omni tempore, ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.

D Eus, qui nos annua beatorum martyrum tuorũ Cyriaci, Largi, ⁊ Smaragdi ſollemnitate lętificas: concede propitius: vt, quorum natalitia colimus, virtutem quoqʒ paſſionis imitemur. Per dominũ noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Theſſalonicenſes.

c.2 F Ratres: Gratias agimus deo ſine intermiſſione: quoniã cum accepiſſetis a nobis verbum auditus dei, accepiſtis illud non vt verbum hominum, ſed ſicut eſt vere, verbuʒ dei, qui operatur in vobis qui credidiſtis. Uos enim imitatores facti eſtis, fratres, eccleſiarum dei, quę ſunt in Judęa, in Chriſto Jeſu: quia eadem paſſi eſtis ⁊ vos a contribulibus veſtris, ſicut ⁊ ipſi a Judęis: qui ⁊ dominum occiderũt Jeſum, ⁊ prophetas: ⁊ nos perſequuti ſunt: ⁊ deo non placent: ⁊ omnibus hominibus aduerſantur, prohibentes nos gentibus loqui, vt ſalui fiant: vt impleant peccata ſua ſemper. Peruenit enim ira dei ſuper illos vſque in finem. Graduale. Timete dominũ omnes ſancti eius: quoniam nihil deeſt timentibus eũ. ℣. Inquirentes autem dominum, non deficient omni bono. Alleluia, alleluia. ℣. Fulgebũt iuſti: ⁊ tanquam ſcintillę in arundineto diſcurrent in ętern ũ, all'a.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Marcum.

I N illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. ca 19 Euntes in mũdũ vniuerſum, prędicate euangelium omni creaturę. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit, ſaluꝰ erit. Qui vero non crediderit: condemnabitur. Signa autem eos qui crediderint, hęc ſequentur. In nomine meo demonia eiicient: linguis loquentur nouis: ſerpentes tollẽt: ⁊, ſi mortiferum quid biberint, non eis nocebit: ſuper ęgros manus imponent, ⁊ bene habebunt. Offerto. Lętamini

in

in dño, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secr.

Acepta ſit in cōſpectu tuo domine noſtra deuotio: ⁊ eorum nobis fiat ſupplicatione ſalutaris, pro quorū ſollemnitate defertur. Per dominum noſtrum. Communio. Signa autem eos, qui in me credūt, hęc ſequentur, dęmonia eiiciēt: ſuper ęgros manus imponent, ⁊ bene habebunt. Poſtcommunio.

Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus, domine deus noſter: vt quorum exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dominum noſtrum.

die. 9. ¶ In vigilia Sancti Laurentii martyris. Introitus.

Diſpſit, dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi: cornu eius exaltabitur in gloria. Pſal. Beatus vir qui timet dominū: in mādatis eius volet nimis. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oratio.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ interceſſione beati Laurentii martyris tui, cuius preuenimus feſtiuitatem, perpetuam nobis miſericordiā benignus impende. Per dñm.

Pro commemoratione Sancti Romani martyris. Oratio.

Preſta quęſumus omnipotens deus: vt intercedente beato Romano martyre tuo, ⁊ à cunctis aduerſitatibus liberemur in corpore, ⁊ à prauis cogitationibus mundemur in mēte. Per dominū. Tertia oratio de ſancta Maria. Concede nos.

Si feſtum Sancti Laurentii venerit feria ſecunda, de vigilia fit cōmemoratio in ſabbato, ⁊ de ſācto Romano in dominica. Ubi autem fuerit eccleſia collegiata, in ſabbato dicatur etiā miſſa de vigilia. Lectio libri ſapientię.

eccl. 51. Confitebor tibi dñe rex, ⁊ collaudabo te deum ſaluatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor ⁊ protector factus es mihi: ⁊ liberaſti corpus meum à perditione: a laqueo linguę iniquę, ⁊ a labiis operantium mendacium: ⁊ in conſpectu perſequentium factus es mihi adiutor. Et liberaſti me ſecundum multitudinē miſericordię nominis tui a rugientibus pręparatis ad eſcā, de manibus quęrentium animam meā: ⁊ de portis tribulationum quę circūdederunt me: à preſſura flammę quę circundedit me: ⁊ in medio ignis nō ſum ęſtuatus. De altitudine ventris inferi: ⁊ à lingua coinquinata, ⁊ a verbo mendacii: a rege iniquo: ⁊ a lingua iniuſta. Laudabit vſque ad mortem anima mea dominū: quoniā eruis ſuſtinentes te: ⁊ liberas eos de manu anguſtię, domine deus noſter. Graduale. Diſperſit dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. ℣. Potēs in terra erit ſemen eius, generatio rectorū benedicetur. Euāg. Siquis vult venire poſt me. De communi

cõi vnius mart. fol. 233. Offert.
Oratio mea mũda eſt: ⁊ ideo peto, vt detur locus voci meę in cęlo: q̄ ibi eſt iudex meus, ⁊ cõſcius meus: in excelſo aſcendat ad dominum deprecatio mea. Secre.

Hoſtias domine, quas tibi offerimus, propitius ſuſcipe: ⁊ intercedente beato Laurẽtio martyre tuo, vincula peccatoꝝ noſtroꝝ abſolue. Per do.

Pro cõmemoratione ſancti Romani martyris. Secreta.

Accepta ſit in cõſpectu tuo dñe nr̄a deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris, ꝓ cuiꝰ ſollẽnitate deferť. Tertia de S. M. Cõio. Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſum: ⁊ tollat crucem ſuam, ⁊ ſequatur me. Poſtcommunio.

Da, q̄s, dñe deus noſter: vt, ſicut beati Laurentii martyris tui cõmemoratione, tẽporali gratulamur officio, ita perpetuo lętemur aſpectu. Per do.

Pro commem. ſancti Romani martyris. Poſtcommunio.

Refecti participatione muneris ſacri, q̄s, dñe deus noſter: vt ſancti Romani martyris tui, cuius exequimur cultum, ſentiamꝰ effectũ. Tertia de S. M.

¶ In feſto ſ. Laurẽtii ma. Int.

Confeſſio ⁊ pulchritudo in conſpectu eius: ſanctitas ⁊ magnificentia in ſanctificatione eius. Pſalmus. Cantate domino canticũ nouum: cantate domino omnis terra. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.

Da nobis, quęſumus omnipotens deus, vitiorum noſtrorum flammas extinguere: qui beato Laurentio tribuiſti tormentorum ſuorum incendia ſuperare. Per dominũ noſtrũ.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Qui parcè ſeminat, parcè ⁊ metet. Et qui 2. C. 9
ſeminat in benedictionibus, de benedictionibus ⁊ metet: vnuſquiſque prout deſtinauit in corde ſuo: non ex triſtitia, aut ex neceſſitate. Hilarem enim datorem diligit deus. Potens eſt autem deus omnem gratiam abundare facere in vobis: vt in omnibus ſemper omnem ſufficientiã habentes, abundetis in omne opus bonum: ſicut ſcriptum eſt. Diſperſit dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Qui autẽ adminiſtrat ſemen ſeminanti, ⁊ panem ad manducandum pręſtabit. Et multiplicabit ſemen veſtrum: ⁊ augebit incrementa frugum iuſtitię veſtrę. Graduale. Probaſti domine cor meũ, ⁊ viſitaſti nocte. ℣. Igne me examinaſti: ⁊ non eſt inuenta in me iniquitas. Alleluia, alleluia. ℣. Leuita Laurentius bonum opus operatus eſt: qui per ſignum Crucis cęcos illuminauit, alleluia.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Ioannem.

c.12:

IN illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis: niſi granū frumēti cadēs in terram, mortuum fuerit: ipſum ſolum manet. Si autē mortuum fuerit: multum fructum affert. Qui amat animam ſuam, perdet eam: ⁊ qui odit animam ſuam in hoc mundo, in vitā ęternam cuſtodit eam. Siquis mihi miniſtrat, me ſequatur, ⁊ vbi ego ſū, illic ⁊ miniſter meus erit. Siquis mihi miniſtrauerit: honorificabit eum pater meus, qui eſt in cęlis. non dicitur Credo. niſi in eccleſia propria, ⁊ niſi venerit in dominica. Offert. Confeſſio ⁊ pulchritudo in conſpectu eius, ſanctitas ⁊ magnificētia in ſanctificatione eius. Secreta.

ACcipe, quęſumus domine, munera dignāter oblata: ⁊ beati Laurentii ſuffragantibus meritis, ad noſtrę ſalutis auxiliū prouenire concede. Per dominum noſtrum. Communio. Qui mihi miniſtrat, me ſequatur: ⁊ vbi ego ſū, illic ⁊ miniſter meus erit. Poſtcommunio.

SAcro munere ſatiati, ſupplices te domine deprecamur: vt, quod debitę ſeruitutis celebramus officio, intercedente beato Laurētio martyre tuo, ſaluationis tuę ſentiamus augmentum. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit ⁊ regnat in vni.

¶ Infra octauā ſancti Laurētij fit idem officium quod in die: ⁊ poſt orationem diei dicitur oratio de feſto ſimplici occurrente, tertia de S. Maria. Concede.

¶ Pro comme. ſanctorum martyr. Tyburtii ⁊ Suſānę. Oratio. die. 11.

SAnctorū martyrum tuorum Tyburtii ⁊ Suſannę nos domine foueant continuata pręſidia: quia non deſinis propitius intueri, quos talibus auxiliis conceſſeris adiuuari. Per dominum noſtrū. tertia oratio de S. Maria. Cōcede. niſi venerit in dominica: tunc enim tertia oratio erit de ſanctis. Secre.

ADeſto domine precibus populi tui: adeſto muneribus: vt, quę ſacris ſunt oblata myſteriis, tuorum tibi placeant interceſſione ſanctorū. Per dominum noſtrū. Poſtcōmunio.

SVmpſimus domine pign⁹ redēptionis ęternę: quod ſit nobis, quęſumus, interueniētibus ſanctis martyribus tuis, vitę pręſentis auxilium pariter, ⁊ futurę. Per dominū noſtrū.

¶ Pro commemoratione ſanctę Clarę virginis. Oratio. die. 12.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beatę Clarę virginis feſtiuitate gaudeamus, ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per d. Tertia orō de S. Maria. Cōcede. Secre.

ACcepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro

tuorum

tuorum honore ſanctoꝛu3: quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per dominum. Poſtcõmunio.

Satiaſti domine familiã tuam muneribus ſacris: eius queſumus ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebꝛamus. Per dominum no.

die. 13. ¶ Pꝛo commemoꝛatione Sanctoꝛum martyrum Hippolyti, ꝛ Caſſiani. Oꝛatio.

Da, q̃s, omnipotens deus: vt, beatoꝛũ martyrũ tuorũ Hippolyti, ꝛ Caſſiani veneranda ſollemnitas, ꝛ deuotionẽ nobis augeat ꝛ ſalutẽ. Per do.

Tertia oꝛatio, de ſancta Maria.

Concede nos famu. Secreta.

Reſpice dñe munera populi tui ſanctoꝛum feſtiuitate votiua: ꝛ tuę teſtificatio veritatis nobis pꝛoficiat ad ſalutem. Per do. Poſtcommunio.

Sacramentoꝛum tuoꝛũ domine communio ſumpta nos ſaluet: ꝛ in tuę veritatis luce confirmet. Per dominum n.

die. 14. ¶ In vigilia Aſſumptionis beatę marię virg. Introitus.

Vultum tuum depꝛecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt ea3: pꝛoximę eius adducentur tibi, in lętitia ꝛ exultatione. Pſalmus. Eructauit coꝛ meum verbum bonu3: dico ego opera mea regi. ꝟ. Gloꝛia pat. nõ dicit Gloꝛia in excelſis. Oꝛõ.

Deus, qui virginalem aulã beatę Marię virginis, in qua habitares, eligere dignatus es: da, queſumus: vt ſua nos defenſione munitos, iucundos facias ſuę intereſſe feſtiuitati. Qui viuis ꝛ regnas cum deo patre.

¶ Pꝛo commemoꝛatione ſancti Laurentii. Oꝛatio.

Da nobis, queſumus, omnipotens deus, vitioꝛum noſtroꝛum flammas extinguere: qui beato Laurentio tribuiſti toꝛmentoꝛum ſuoꝛum incendia ſuperare. Deinde pꝛo ſancto Euſebio confeſſoꝛe. Oꝛatio.

Deus, qui nos beati Euſebii confeſſoꝛis tui annua ſollemnitate lętificas: concede pꝛopitius: vt, cuius natalitia colimus, per eius ad te exẽpla gradiamur. Per dominum noſtrũ.

Lectio libꝛi Sapientię.

Ego quaſi vitis fructificã- eccl. 24.
ui ſuauitatem odoꝛis: ꝛ flores mei, fructus honoꝛis ꝛ honeſtatis. Ego mater pulchrę dilectionis, ꝛ timoꝛis, ꝛ agnitionis, ꝛ ſanctę ſpei. In me omnis gratia vię, ꝛ veritatis: in me omnis ſpes vitę, ꝛ virtutis. Tranſite ad me omnes qui cõcupiſcitis me: ꝛ a generationibus meis adimplemini. Spiritus enim meus ſuper mel dulcis: ꝛ hereditas mea ſuper mel ꝛ fauum. Memoꝛia mea in generatione ſeculoꝛum. Qui edunt me, adhuc eſurient: ꝛ qui bibunt me, adhuc ſitient. Qui audiunt me, non confundẽtur: ꝛ qui operantur in me, non pecca-

peccabunt. Qui elucidant me, vitam ęternam habebunt. Gradua. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix: quē totus non capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

ca.u

In illo tēpore: Loquente Jeſu ad turbas: extollens vocem quędam mulier de turba, dixit illi. Beatus venter qui te portauit: ⁊ vbera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo, beati qui audiunt verbum dei, ⁊ cuſtodiunt illud.

Offer. Beata es virgo Maria, quę omnium portaſti creatorē, genuiſti qui te fecit, ⁊ in ęternū permanes virgo. Secreta.

Munera noſtra, domine, apud clementiam tuā dei genitricis commendet oratio: quam idcirco de pręſenti ſeculo tranſtuliſti, vt pro peccatis noſtris apud te fiducialiter intercedat. Per eundem dominum n.

Pro ſancto Laurentio. Secre.

Accipe, q̄s dn̄e, munera dignāter oblata: ⁊ btī Laurētii ſuffragātibus meritis, ad nr̄ę ſalutis auxiliū ꝑuenire concede.

Pro cōme. S. Euſebii. Secre.

Laudis tibi dn̄e hoſtias immolamus, in tuorum commemoratione ſanctorum: quibus nos, ⁊ pręſentibus exui malis confidimus, ⁊ futuris. Per dominum noſtrum Jeſū Chri.

Prefatio communis. Cōio: Beata viſcera Marię virginis: quę portauerunt ęterni patris filium. Poſtcommunio.

Concede miſericors deus fragilitati noſtrę pręſidiū: vt qui ſanctę dei genitricis feſtiuitatem pręuenimus, interceſſionis eius auxilio, à noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eun.

¶ Pro ſancto Laurentio.
Poſtcommunio.

Sacro munere ſatiati, ſupplices te domine deprecamur: vt quod debitę ſeruitutis celebramus officio, intercedēte Beato Laurentio martyre tuo, ſaluationis tuę ſentiamus augmentum. Per dominū noſtrū.

Pro cōme. S. Euſebii. Poſtcō.

Refecti cibo potuq̄ cęleſti, deus noſter, te ſupplices exoramus: vt, in cuius hęc commemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Per do.

¶ In Aſſumptione beatę Marię Virginis. Introitus. die. xv.

Gaudeamus omnes in domino, diem feſtum celebrātes ſub honore beatę Marię virginis: de cuius Aſſumptione gaudent Angeli: ⁊ collaudant filiū dei. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

eccl. 14. FAmulorum tuorum, quęſumus dñe, delictis ignoſce: vt, qui tibi placere de actibus noſtris non valemus, genitricis filii tui domini noſtri interceſſione ſaluemur. Per eundem do.

Lectio libri Sapientię.

IN omnibus requiem quęſiui: ⁊ in hereditate domini morabor. Tunc pręcepit, ⁊ dixit mihi creator omnium: ⁊ qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo, ⁊ dixit mihi. In Jacob inhabita: ⁊ in Iſrael hereditare: ⁊ in electis meis mitte radices. Et ſic in Sion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in Hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei, hereditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctorū detētio mea. Quaſi cedrus exaltata ſum in Libano: ⁊ quaſi cypreſſus in monte Sion. Quaſi palma exaltata ſum in Cades: ⁊ quaſi plantatio roſę in Jericho. Quaſi oliua ſpecioſa in campis: ⁊ quaſi platanus exaltata ſum iuxta aquas. In plateis, ſicut cinnamomū, ⁊ balſamū aromatizans, odorē dedi. Quaſi myrrha electa, dedi ſuauitatem odoris.

Graduale. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. Alleluia, alleluia. ℣. Aſſumpta eſt Maria in celū, gaudet exercitus angelorū. Alleluia. Sequentia ſancti euangelii ſecundum Lucam.

IN illo tēpore: Intrauit Jeſus in quoddā caſtellum: ⁊ mulier quędam Martha nomine, excepit illū in domum ſuam. Et huic erat ſoror nomine Maria: quę etiā ſedens ſecus pedes dñi, audiebat verbū illius. Martha autem ſatagebat circa frequens miniſteriū. Quę ſtetit, ⁊ ait. Domine, non eſt tibi curę quod ſoror mea reliquit me ſolam miniſtrare? Dic ergo illi vt me adiuuet. Et reſpondens dixit illi dominus. Martha Martha, ſolicita es, ⁊ turbaris erga plurima. Porro, vnum eſt neceſſarium. Maria optimam partem elegit: quę non auferetur ab ea. c. 10. dicitur Credo. Offertor. Aſſumpta eſt Maria in cęlum: gaudent angeli: collaudantes benedicunt dominum, alleluia. Secreta.

SUbueniat dñe plebi tuę dei genitricis oratio: quā etſi pro cōditione carnis migraſſe cognoſcimus, in cęleſti gloria apud te pro nobis intercedere ſentiamus. Per eund. Pręfatio de beata Maria. fo. 118. Communio. Optimam partem elegit ſibi Maria: quę non auferetur ab ea in ęternum. Poſtcōio.

MEnſę cęleſtis participes effecti, imploramus clementiam tuam domine deus noſter: vt,

vt, qui Aſſumptionē dei genitri
cis colimus, à cunctis malis im-
minentibus, eius interceſſione li
beremur. Per eundē dñm no.
¶ Infra octauam Aſſumptio-
nis, ⁊ in eiuſ octa. fit idē offm̄ qd
in die. Et infra octauā poſt orō-
nē diei dr̄ orō de Spiritu ſācto.
Deuſ qui corda fidelium. tertia
Eccleſię. vel pro Papa. Et nō
fit de feſto, niſi fuerit duplex, vel
ſemiduplex. De ſimplici autem
fit tantum commemoratio.
die. 17. ¶ In octa. S. Laurētii. Intr.
Probaſti domine
cor meum, ⁊ viſi
taſti nocte: igne me
examinaſti, ⁊ non
eſt inuenta in me
iniquitas. Pſalmus. Exaudi domine iuſtitiam
meam, intende deprecationem
meam. ℣. Gloria pa. Oratio.
Excita dñe i eccleſia tua ſpi-
ritum, cui beatus Lauren
tius leuita ſeruiuit: vt, eodē nos
repleti, ſtudeamus amare quod
amauit, ⁊ opere exercere quod
docuit. Per dñm. in vni. eiuſd.
Et fit commemoratio de octa-
ua Aſſumptionis beatę Marię.
Epiſtola. Qui parcè ſeminat.
vt in feſto eiuſdē. fo. 233. Grad.
Gloria ⁊ honore coronaſti eū.
℣. Et conſtituiſti eum ſuper ope
ra manuum tuarum. Alleluia,
alla. ℣. Leuita Laurentius bo
nū opus operatus eſt, qui per ſi-
gnum crucis cęcos illuminauit,
alleluia. Euange. Niſi granum
frumenti. vt in eiuſ feſto. fo. 113.

Et dicitur Credo. Offer. In
virtute tua domine lętabitur iu-
ſtus, ⁊ ſuper ſalutare tuū exulta-
bit vehementer: deſiderium ani
mę eius tribuiſti ei. Secreta.
Sacrificiū noſtrū tibi dñe,
qs, beati Laurentii preca-
tio ſancta conciliet: vt, cuius ho-
nore ſollēniter exhibetur, ei⁹ me
ritis efficiatur acceptū. Per do.
Communio. Qui vult venire
poſt me, abneget ſemetipſum, ⁊
tollat crucem ſuam, ⁊ ſequatur
me. Poſtcommunio.
Supplices te rogamuſ om-
nipotens deus: vt, quos
donis cęleſtibus ſatiaſti, interce-
dente beato Laurentio marty-
re tuo, perpetua protectione cu
ſtodias. Per dominum noſtrū
Jeſum Chriſtum filium tuum.
¶ Pro commemoratione ſan-
cti Agapiti martyris. Oratio. die. 18.
Lętetur eccleſia tua deus,
beati Agapiti martyris tui
confiſa ſuffragiis: atque eius
precibus glorioſis, ⁊ deuota
permaneat, ⁊ ſecura conſiſtat.
Tertia de Spiritu ſācto. Deus
qui corda fidelium. Secreta.
Suſcipe domine munera,
quę in eius tibi ſollēnitate
deferimus, cuius nos cōfidimus
patrocinio liberari. Poſtcōio.
Satiaſti dñe familiā tuā mu
neribus ſacris: eiuſ, qs, ſem
per interuentione nos refoue,
cuius ſollemnia celebramus.
¶ In feſto ſancti Bernardi ab
batis. Miſſa. Os iuſti medita. die. 20.
de cōi vnius Abbatis. fo. 245.
Epiſtola.

ritatem tuam per noctem. Alle
luia, alleluia. ℣. Beatus vir, qui
ſuffert tentationem: quoniaꝫ cuꝫ
probatus fuerit, accipiet coro-
nam vitę, Alleluia. Euangeliũ.
Homo quidam nobilis abiit in
regionem longinquam. de com
muni confeſſorum non pontifi-
cum. fo. 245. Offertoriũ. Ve-
ritas mea ꝛ miſericordia mea cũ
ipſo: ꝛ in nomine meo exaltabi-
tur cornu eius. Secreta.

PReſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt ſicut beatus
Ludouicus confeſſor tuus, ſpre
tis mundi oblectamentis, ſoli re
gi Chriſto placere ſtuduit, ita ei⁹
orõ nos tibi reddat acceptos.
Per dominum. Cõio. Beatus
ſeruus, quem cum venerit domi
nus, inuenerit vigilantem: amen
dico vobis, ſuper omnia bona
ſua conſtituet eum. Poſtcõio.

DEus, qui beatum confeſſo
rem tuum Ludouicuꝫ mi-
rificaſti in terris: quęſumus: vt
quem in cęlis glorioſum feciſti,
eccleſię tuę conſtituas defenſo-
rem. Per dominum noſtrum.

die. 26. ¶ Sancti Zephyrini Papę, ꝛ
martyris, Miſſa. Sacerdotes
dei. de communi vnius marty-
ris põtificis. fol. 233. preter ora-
tionẽ, quę dicitur vt infra. Orõ.

PReſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt beati Zephy
rini martyris tui atque põtificis,
cui⁹ gaudemus meritis, inſtrua-
mur exẽplis. Per do. Secreta.

MUnera tibi domine dicata
ſanctifica: ꝛ intercedente
beato Zephyrino martyre tuo
atque pontifice, per eadem nos
placat⁹ intẽde. Per d. Poſtcõ.

HAec nos communio, do-
mine, purget à crimine: ꝛ
intercedente beato Zephyrino
martyre tuo atqꝫ pontifice, cęle-
ſtis remedii faciat eſſe conſortes.
Per dominum noſtrum Ieſuꝫ.

¶ In feſto ſancti Auguſtini epi die.
ſcopi ꝛ confeſſoris, ac docto- 18.
ris eccleſię. Introitus.

IN medio eccleſię
aperuit os eius, ꝛ
impleuit eum do-
minus ſpiritu ſa-
pientię ꝛ intel-
lectus: ſtolam
glorię induit eum. Pſalmus.
Bonum eſt confiteri domino, ꝛ
pſallere nomini tuo altiſſime. ℣.
Gloria patri, ꝛ filio. Oratio.

ADeſto ſupplicationib⁹ no-
ſtris omnipotens deus: ꝛ
quibus fiduciam ſperandę pie-
tatis indulges, intercedente bea
to Auguſtino confeſſore tuo at-
que põtifice, conſuetę miſericor
dię tribue benignus effectum.
Per dominum noſtrum Ieſuꝫ.
Pro commemoratione Sancti
Hermetis martyris. Oratio.

DEus, qui beatum Herme
tem martyrem tuum vir-
tute conſtantię in paſſione robo
raſti: ex eius nobis imitatione
tribue, pro amore tuo proſpera
mundi deſpicere, ꝛ nulla eius ad
uerſa formidare. Per dominuꝫ.
Epiſtola. Teſtificor. de com-
muni doctorũ. fo. 243. Grad.
Os iuſti

Os iuſti meditabitur ſapiẽtiã: ⁊ lingua eius loquetur iudiciuȝ. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum. Alleluia. Euangelium. Vos eſtis ſal terrę. de eodem communi. fo. 243. Et dicitur Credo. Offertor. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, que in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

Sancti confeſſoris tui Auguſtini nobis, domine, pia non deſit oratio: quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuaȝ nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominum noſtruȝ Jeſum.

Pro commemoratione Sancti Hermetis. Secreta.

Sacrificiũ tibi domine laudis offerimus in tuorum commemoratione ſanctorũ: da, quęſumus: vt, quod illis contulit ad gloriam, nobis proſit ad ſalutem. Per dominum. Cõio.

Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quẽ conſtituit dominus ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcõio.

Vt nobis domine tua ſacrificia dent ſalutem: beatus cõfeſſor tuus Auguſtinus ⁊ pontifex, quęſumus, precator accedat. Per dominum noſtrum.

Pro commemoratione Sancti Hermetis. Poſtcommunio.

Repleti dñe bñdictionẽ cęleſti, q̃s clementiã tuã: vt intercedẽte beato Hermete martyre tuo, quę humiliter gerimus ſalubriter ſentiamus. Per dñm.

In Decollatione ſancti Joannis Baptiſtę. Introitus. die. 29.

Loquebar de teſtimoniis tuis in conſpectu regum, ⁊ non confundebar: ⁊ meditabar in mandatis tuis, quę dilexi nimis. Pſalmus. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Sancti Joannis Baptiſtę, pręcurſoris, ⁊ martyris tui, quęſum⁹ domine, veneranda feſtiuitas, ſalutaris auxilii nobis prętet effectum. Qui viuis ⁊ re.

Pro cõmemoratione ſanctę Sabinę martyris. Oratio.

Deus, qui inter cętera potentię tuę miracula, etiam in ſexu fragili victoriam martyrii contuliſti: ꝯcede propitius: vt qui beatę Sabinę martyris tuę natalitia colimus, per eius ad te exempla gradiamur. Per dñm.

Lectio Hieremię prophetę.

In diebus illis: Factum eſt verbuȝ domini ad me, dicens. Accinge lumbos tuos, ⁊ ſurge: ⁊ loquere ad Juda omnia quę ego pręcipio tibi. Ne formides à facie eorum: nec eniȝ timere te faciam vultum eorum. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam, ⁊ in columnã ferream, ⁊ in murum ęreum ſuper omnem terram, regibus Juda, principibus eius, ⁊ ſacerdotibus, ca. 1

bus, ⁊ omni populo terrę. Et bellabunt aduerſuȝ te, ⁊ non prę ualebunt: quia ego tecum ſum, ait dñs, vt liberem te. Gradua.

Juſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus Libani, multiplicabit in domo domini. ℣. Ad annũciandum mane miſericordiam tuã, ⁊ veritatem tuã per noctẽ. Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in ęternum ante dominum, alleluia.

Sequẽ. S. euãg. ſm Marcum.

ca. 6. In illo tẽpore. Miſit Herodes, ac tenuit Joannẽ, ⁊ vinxit eum in carcerem ꝓpter Herodiadem vxorẽ Philippi fratris ſui: quia duxerat eã. Dicebat enim Joannes Herodi. Nõ licet tibi haberẽ vxorẽ fratris tui. Herodias aũt inſidiabaẽ illi: ⁊ volebat occidere eũ, nec poterat. Herodes enim metuebat Joannẽ, ſciẽs eũ virũ iuſtũ, ⁊ ſanctũ: ⁊ cuſtodiebat eũ: ⁊ audito eo multa faciebat, ⁊ libẽter eũ audiebat. Et cũȝ dies opportunꝰ accidiſſet, Herodes natalis ſui cenã fecit principibus, ⁊ tribunis, ⁊ primis Galilęę. Cũqȝ introiſſet filia ipſiꝰ Herodiadis, ⁊ ſaltaſſet, ⁊ placuiſſet Herodi, ſimulqȝ recũbentibꝰ: rex ait puellę. Pete a me quod vis: ⁊ dabo tibi. Et iurauit illi: quia qcquid petieris dabo tibi, licet dimidiũ regni mei. Quę cum exiſſet: dixit matri ſuę. Quid petam? At illa dixit. Caput Joannis Baptiſtę. Cumqȝ introiſſet ſtatim cum feſtinatione ad regem, petiuit, dicens: Volo vt protinus des mihi in diſco caput Joannis Baptiſtę. Et contriſtatus eſt rex. Propter iuſiurandũ, ⁊ propter ſimul diſcumbentes, noluit eã contriſtare: ſed miſſo ſpiculatore pręcepit afferri caput eius in diſco. Et decollauit eum in carcere. Et attulit caput eius in diſco: ⁊ dedit illud puellę: ⁊ puella dedit matri ſuę. Quo audito: diſcipuli eius venerunt, ⁊ tulerunt corpus eiꝰ: ⁊ poſuerunt illud in monumento. Offertorium. In virtute tua domine lętabitur iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuuȝ exultabit vehementer: deſiderium animę eiꝰ tribuiſti ei. Secreta.

Munera, quę tibi, domine, pro ſancti martyris tui Joannis Baptiſtę paſſione deferimus, quęſumus, vt eius obtentu nobis proficiant ad ſalutem. Per dominum noſtrum Jeſuȝ.

Pro commemoratione Sanctę Sabinę Secreta.

Hoſtias tibi domine beatę Sabinę martyris tuę dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuuȝ nobis tribue prouenire ſubſidiuȝ. Per dominũ. Communio. Poſuiſti domine in capite eius coronam de lapide pręcioſo. Poſtcommunio.

Conferat nobis domine ſancti Joannis Baptiſtę vtraqȝ ſollemnitas: vt ⁊ magnifica

fica

fica ſacramenta quę ſumpſimus ſignificata veneremur, ⁊ in nobis potius edita gaudeamus. Per dominum noſtrum Jeſuz.

Pro commemoratione ſanctę Sabinę. Poſtcommunio.

D Iuini muneris largitate ſatiati, quęſumus domine deus noſter: vt intercedente beata Sabina martyre tua, in eius ſemper participatione viuamus. Per dominum noſtrum Jeſuz.

die. 30. ¶ Sanctorum Felicis, ⁊ Adaucti martyrum. Introitus.

S Apientiam ſanctorum narrent populi, ⁊ laudes eorum nunciet eccleſia, nomina autem eorum viuent in ſeculum ſeculi. Pſalmus. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria p. Oratio.

M Aieſtatem tuam domine ſupplices exoramus: vt, ſicut nos iugiter ſanctorum tuorum commemoratione lętificas, ita ſemper ſupplicatione defendas. Per dominum. Epiſtola.

R eddidit deus iuſtis mercedē. de cōmuni plurim. mar. fo. 239. Graduale. I uſtorum animę in manu dei ſunt: ⁊ nō tanget illos tormentuz malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace. A lleluia, alleluia. ℣. Fulgebunt iuſti, ⁊ tanquam ſcintillę in arundineto diſcurrent in ęternum, Alleluia. Euang. Q ui vos audit. de cōmuni plurimorū marty. fo. 240.

Offertorium. L ętamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

H Oſtias domine plebis tuę intende: ⁊ quas in honore ſanctorum tuorum deuota mente celebrant, proficere ſibi ſentiant ad ſalutem. Per dominū. Cōmunio. Q uod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, dicit dñs: ⁊ quod in aure auditis, prędicate ſup tecta. Poſtcōio.

R Epleti dñe muneribus ſacris, q̄s: vt, intercedentibꝰ ſanctis tuis, in gratiarum tuarū ſemp actione maneamꝰ. Per d.

¶ Feſta Septembris.

¶ Sācti Aegidii Abbatis. Miſſa. O s iuſti medi. vt in cōmuni Abbatū. fo. 245. cum commemoratione ſanctorum martyrū duodecim Fratrum. Oratio. die. 1.

F Raterna nos domine martyrum tuorum corona lętificet: quę ⁊ fidei noſtrę prębeat incrementa virtutum, ⁊ multiplici nos ſuffragio conſoletur. Per dominuz noſtrū. Secreta.

I Terata myſteria, domine, pro ſanctorum martyrum tuoruz commemoratione deuota mente tractemus: quibus nobis ⁊ pręſidiuz creſcat, ⁊ gaudiū. Per dominum. Poſtcomunio.

P Reſta, quęſumus, omnipotens deus: vt, quorum memoriam ſacramenti participatione recolimus, fidem quoqz proficiendo ſectemur. Per dñm n.

¶ In Natiuitate ſancte Marię virginis. Introitus.

Salue ſancta parens, enixa puerpera regem: qui cęlum terramque regit in ſecula ſeculorũ. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.

Famulis tuis, quęſumus, domine, cęleſtis gratię munus impertire: vt quibus beatę Uirginis partus extitit ſalutis exordiuz, Natiuitatis eius votiua ſollemnitas, pacis tribuat incrementum. Per dominum no.

In miſſis priuatis pro cõmemo. ſancti Adriani marty. Oratio.

Preſta quęſumus omnipotens. De cõi vnius martyris. fol. 234.

Lectio libri Sapientię.

Dominꝰ poſſedit me in initio viarum ſuarum, antequam quicquam faceret à principio. Ab ęterno ordinata ſum, ⁊ ex antiquis, ante quaz terra fieret. Nonduz erant abyſſi: ⁊ ego iam concepta erã. Necdum fontes aquarum eruperant: necdũ montes graui mole cõſtiterant. Ante omnes colles ego parturiebar. Adhuc terram non fecerat, ⁊ flumina, ⁊ cardines orbis terrę. Quando pręparabat cęlos, aderaz. Quando certa lege ⁊ gyro vallabat abyſſos. Quando ęthera firmabat ſurſum: ⁊ librabat fontes aquarum. Quando circundabat mari terminum ſuum: ⁊ legez ponebat aquis, ne tranſirent fines ſuos. Quando appendebat fundamenta terrę, cum eo eram cuncta componẽs. Et delectabar per ſingulos dies, ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terraruz: ⁊ delicię meę eſſe cum filiis hominũ. Nunc ergo filii audite me. Beati qui cuſtodiunt vias meas. Audite diſciplinam, ⁊ eſtote ſapientes: ⁊ nolite abiicere eam. Beatus homo qui audit me: ⁊, qui vigilat ad fores meas quotidie: ⁊ obſeruat ad poſtes oſtii mei. Qui me inuenerit, inueniet vitã, ⁊ hauriet ſalutẽ à dño. Grã.

Benedicta ⁊ venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris, inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quem totus nõ capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera, factus homo. Alleluia, allia. ℣. Felix es ſacra virgo Maria, ⁊ oĩ laude digniſſima: qr ex te ortus eſt ſol iuſtitię. Allia.

Initium ſancti euangelii ſecundum Mattheum.

Liber generationis Jeſu Chriſti filii Dauid, filii Abraham. ca. 1. Abraham genuit Iſaac. Iſaac autem, genuit Jacob. Jacob autẽ, genuit Judã ⁊ fratres eius. Judas autez, genuit Phares ⁊ Zaram de Thamar. Phares

res aũt, genuit Eſrõ. Eſron aũt, genuit Arã. Aram autẽ, genuit Aminadab. Aminadab autem, genuit Naaſon. Naaſon autem, genuit Salmon. Salmon autez, genuit Booç de Raab. Booç autez, genuit Obeth ex Ruth. Obeth autem, genuit Jeſſe. Jeſſe autẽ, genuit Dauid regẽ. Dauid autẽ rex genuit Salomonez ex ea que fuit Urie. Salomõ autẽ, genuit Roboam. Roboam autẽ, genuit Abiam. Abias aũt, genuit Aſa. Aſa autẽ, genuit Joſaphat. Joſaphat autem, genuit Jorã. Jorã aũt, genuit Oziam. Ozias aũt, genuit Joathã. Joathan aũt, genuit Achaç. Achaç autẽ, genuit Ezechiã. Ezechias aũt, genuit Manaſſem. Manaſſes autẽ, genuit Amon. Amon autẽ, genuit Joſiam. Joſias autem, genuit Jechoniã ⁊ fratres eius in tranſmigratione Babylonis. Et poſt tranſmigrationẽ Babylonis, Jechonias genuit Salathiel. Salathiel autem, genuit Zorobabel. Zorobabel autem, genuit Abiud. Abiud autem, genuit Eliachim. Eliachiz autem, genuit Azor. Azor autẽ, genuit Sadoc. Sadoc autez, genuit Achim. Achim autem, genuit Eliud. Eliud autez, genuit Eleazar. Eleazar autem, genuit Mathan. Mathan autem, genuit Jacob. Jacob autẽ, genuit Joſeph virum Marie, de qua natus eſt Jeſus, q vocatur Chriſtus. Credo. Offertorium.

Beata es virgo Maria, que omnium portaſti creatorem: genuiſti qui te fecit: ⁊ in eternum permanes virgo. Secreta.

Unigeniti tui domine nobis ſuccurrat humanitas: vt, qui natus de virgine, matris integritatem nõ minuit, ſed ſacrauit: in Natiuitatis eius ſollemniis, noſtris nos piaculis exuens, oblationem noſtrã ſibi faciat acceptam Jeſus Chriſtus dominus noſter. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate. Prefatio de beata Uirgine. f. us. Cõmunio.

Beata viſcera Marie virginis, que portauerunt eterni patris filium. Poſtcommunio.

Sumpſimus domine celebritatis annue votiua ſacramenta: preſta, queſumus: vt temporalis vite nobis remedia prebeant, ⁊ eterne. Per dñm n.

¶ Infra octauã Natiuitatis beate Marie, ⁊ in die octaua dicitur Miſſa ſicut in die: Sed inf. octauam ſecunda oratio dicitur de Spiritu ſancto. Deus q corda fidelium, ⁊ tertia. Eccleſie. vel pro Papa, Deus omnium fidelium. ⁊ nõ fit de feſto, niſi fuerit duplex, vel ſemiduplex. De ſimplici aũt fit tantũ cõmemoratio.

¶ Pro commemoratione ſancti Gorgonii martyris. Oratio. Die. 9.

Sanct⁹ tuus dñe Gorgonius ſua nos interceſſione letificet: ⁊ pia faciat ſollemnitate gaudere. Per. tertia oõ de ſpiritu ſancto. Deus q corda fide. niſi venerit in dominica: tũc eniz tertia oõ erit de Sãcto. Secre.

Grata

GRata tibi ſit dñe noſtrę ſeruitutis oblatio: ꝑ qua ſanctus Gorgonius martyr interuētor exiſtat. Per do. Poſtcōio.

FAmiliam tuam deus ſuauitas ęterna contingat, ⁊ vegetet: quę in martyre tuo Gorgonio, Chriſti filii tui bono iugiter odore paſcatur. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpirit.

die. 11. ¶ Pro cōme. ſanctoꝝ martyꝝ Proti, ⁊ Hyacinthi. Oratio.

BEatorū martyruʒ tuorum Proti, ⁊ Hyacinthi nos dñe foueat precioſa confeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueatur. Per. Tertia ḋ Spū ſācto. Sec.

PRo ſanctorum martyrum tuorum Proti, ⁊ Hyacinthi commemoratione, munera tibi domine, quę debemus, exoluimus; pręſta, q̄s: vt remedium nobis perpetuę ſalutis operentur. Per d. Poſtcommunio.

VT perpetua nos domine tua ſancta purificent, beatorum martyrum tuorum Proti, ⁊ Hyacinthi, quęſumus, imploret oratio. Per dominum.

die. 14. ¶ In Exaltatione ſanctę Crucis. Introitus.

NOs autem gloriari oportet in Cruce domini noſtri Jeſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio noſtra: per quem ſaluati, ⁊ liberati ſumus. Pſalmus. Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuū ſuper nos, ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

DEus, q nos hodierna die Exaltationis ſanctę Crucis annua ſollemnitate lętificas: pręſta, quęſumus: vt, cuius myſterium in terra cognouimus, eius redemptionis pręmia in cęlo mereamur. Per eundem dominum noſtrum Jeſum Chriſtū filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. Et fit commemoratio de Natiuitate ſanctę Marię.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

FRatres: Chriſtus factus ca. 2.
eſt pro nobis obediens vſque ad mortem: mortem autem Crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomē, quod eſt ſuper omne nomē: vt in nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtium, terreſtrium, ⁊ infernorum: Et omnis lingua confiteatur: quia dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. Gradua. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſqʒ ad mortem: mortē autem Crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomē, quod eſt ſuper omne nomen. Alleluia, alleluia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera: quę ſola fuiſti digna ſuſtinere regem cęlorum, ⁊ dñm. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Joannem.

IN illo tēpore: Dixit Jeſus ca. 12
turbis Judęorū. Nūc iudiciū eſt mundi: nunc princeps hu-

lis mũdi eiicietur foras. Et ego
ſi exaltatus fuero a terra, oĩa tra-
hã ad meipſuz. Hoc autem dice
bat, ſignificans qua morte eſſet
moriturus. Reſpondit ei turba.
Nos audiuimus ex lege, qꝛ Chri
ſtus manet in ęternum. Et quo-
modo tu dicis, oportet exaltari
filium hominis? Et quis eſt iſte
fili⁹ hominis? Dixit ergo eis Je-
ſus. Adhuc modicũ, lumẽ in vo-
bis eſt. Ambulate, dum lucẽ ha-
betis: vt non tenebrę vos com-
prehendant. Et qui ambulat in
tenebris, neſcit quo vadat. Duz
lucem habetis, credite in lucem,
vt filii lucis ſitis. dicitur Cre-
do. Offertorium. Protege do
mine plebem tuam per ſignũ ſan
ctę Crucis, ab inſidiis inimicorũ
oĩuz: vt tibi gratã exhibeam⁹ ſer
uitutez, ⁊ acceptabile tibi fiat ſa-
crificiũ noſtrũ, Alleluia. Secre.

Jeſu Chriſti domini noſtri
corpore ⁊ ſanguine ſaginã-
di, per quem Crucis eſt ſanctifi-
catum vexillum, quęſumus do-
mine deus noſter: vt ſicut illud
adorare meruimus, ita perenni-
ter eius glorię ſalutaris potia-
mur effectu. Per eundez dñm.
Prefatio d Cruce. f. 113. Cõmu
nio. Per ſignum Crucis de ini-
micis noſtris libera nos deus
noſter. Poſtcommunio.

Adeſto nobis domine de-
us noſter: ⁊ quos ſanctę
Crucis lętari feciſti honore, eius
quoque perpetuis defende ſub-
ſidiis. Per dominum noſtrũ Je
ſum Chriſtum filium tuum: qui.

¶ In octaua Natiuitatis beatę die.
Marię, Miſſa vt in die, cum 15.
commemoratione ſancti Nico-
medis martyris. Oratio.

Adeſto dñe populo tuo: vt
beati Nicomedis marty-
ris tui merita pręclara ſuſcipiẽs,
ad impetrandam miſericordiam
tuaz ſemper eius patrociniis ad-
iuuetur. Per dominum noſtruz
Jeſum Chriſtum filiũ. Secreta.

Suſcipe dñe munera propi-
tius oblata: quę maieſtati
tuę, beati Nicomedis martyris
tui commendet oratio. Per do-
minum no. Poſtcommunio.

Purificent nos domine ſa-
cramẽta quę ſumpſimus:
⁊ intercedẽte beato Nicomede
martyre tuo, a cunctis efficiant
vitiis abſolutos. Per dominuz
noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ.

¶ In feſto ſanctorum Pontifi
cum ⁊ martyrum Cornelii ⁊ Cy
priani. Miſſa. Intret in cõſpe-
ctu tuo. de communi plurimorũ
martyrum. fo. 227. cum comme-
moratio. aliorũ marty. vt inf. ni
ſi fuerit dñica: qꝛ tũc cõmemora-
tio ſequens fit in dñica, ⁊ feſtum
prędictũ transfertur in ii. feriaz.

¶ Pro commemoratione ſan-
ctorum martyrum Euphemię.
Lucię, ⁊ Geminiani. Oratio.

Preſta domine precib⁹ no-
ſtris cum exultatione pro-
uentum: vt, quorum diem paſſio
nis annua deuotione recolimus,
etiam fidei conſtantiã ſubſequa-
mur. Tertia oratio. A cunctis
nos quęſumus. Secreta.

Vota

Vota populi tui, queſumus domine, propitiatus intende: ⁊, quorum nos tribuis ſollēnia celebrare, fac gaudere ſuffragiis. Per do. Poſtcommunio.

Exaudi dñe preces noſtras: ⁊ ſanctorꝫ martyrũ tuorũ Euphemię, Lucię, ⁊ Geminiani quorũ feſta ſollēniter celebramus, ꝯtinuis foueamur auxiliis. P.

die.
20. ¶ In vigilia ſancti Matthei apoſtoli ⁊ euangeliſtę. Introitus.

Ego autem ſicut oliua fructificaui in domo domini: ſperaui in miſericordia dei mei: ⁊ expectabo nomē tuũ: quoniā bonum eſt ante conſpectũ ſanctorũ tuorũ. Pſalm. Quid gloriaris in malitia: q potēs es in iniquitate. V. Gloria.

Da, q̃s, omp̃s deus: Orõ. vt, beati Matthei apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę quā preuenimus veneranda ſollēnitas, ⁊ deuotionē nobis augeat, ⁊ ſalutē. Per.

Pro commemo. ſanctorũ mart. Euſtachii, ⁊ ſociorum. Oratio.

Deus, qui nos cōcedis ſanctorum martyrum tuorũ Euſtachii, ⁊ ſociorũ eius natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorꝫ ſocietate gaudere. Tertia oratio de S. Maria.

Concede. niſi feſtũ S. Matthei venerit feria ij. q̃a tũc de ſanctis cōmemor. fit in dñica, ⁊ ſabbato fit de vigilia cũ oratione de ſancta Maria. ⁊ Eccleſię. vel pro Papa. Epiſtola. Benedictio dñi ſuper caput iuſti. vt in cõi in vigil. vnius apli. fol. 232. Grad. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabit i domo domini. V. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam, ⁊ veritatem tuam per noctem. Sequen. S. euāge. ſm Lucam.

In illo tpe: ca. 5. Vidit Jeſus publicanũ noie Leui, ſedētē ad teloniũ: ⁊ ait illi. Sequere me. Et relictis oibus, ſurgēs ſecutus eſt eũ. Et fecit ei ꝯuiuiũ magnũ Leui in domo ſua: ⁊ erat turba multa publicanorũ, ⁊ aliorꝫ q cũ illis erāt diſcumbentes. Et murmurabant phariſei, ⁊ ſcribę eorum, dicentes ad diſcipulos eius. Quare cũ publicanis ⁊ peccatoribus manducatis ⁊ bibitis: Et reſpõdens Jeſus, dixit ad illos. Nõ egent q ſani ſunt, medico: ſed qui male habent. Non veni vocare iuſtos, ſed peccatores ad penitentiā. Offer. Gloria ⁊ honore coronaſti eũ: ⁊ conſtituiſti eũ ſuper opera manuũ tuarũ dñe. Secr.

Apoſtolicę reuerentię culmen offerimus tibi ſacris myſteriis imbuendum: preſta, queſumus, dñe: vt beati apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę Matthei ſuffragiis, cuius natalitia preuenimus, hęc plebs tua ſemper ⁊ ſua vota depromat, ⁊ deſiderata percipiat. Per dominum noſtrum.

Pro cōme. ſanctorū martyrū Euſtachii, ⁊ ſociorum. Secreta.

Munera tibi dñe noſtrę deuotionis offerimus: quę ⁊ pro tuorū tibi grata ſint honore iuſtorū, ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Tertia de ſancta Maria. Cōio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam, ⁊ magnū decorē impones ſuper eum, domine. Poſtcōio.

Sancti apli tui ⁊ euāgeliſtę Matthęi, q̄s dñe, ſupplicatione placatus, ⁊ veniā nobis tribue, ⁊ remedia ſēpiterna ꝯcede. Per. Pro cōm. ſanctoꝝ mar. Euſtachii, ⁊ ſociorū. Poſtcōio.

Preſta nobis, q̄s dñe, intercedētibus ſanctis tuis Euſtachio, ⁊ ſociis: vt, qđ ore cōtingimus, pura mente capiamus. Tertia de Sancta Maria.

die. 21. ¶ In feſto ſancti Matthęi apoſtoli ⁊ euangeliſtę. Introitus.

Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipſius. Pſalm. Noli ęmulari in malignantibus, neque zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria pa. Oratio.

Beati Apoſtoli ⁊ euāgeliſtę Matthęi dñe precibꝰ adiuuemur: vt, quod poſſibilitas noſtra nō obtinet, eius nobis interceſſione donetur. Per dominū.

Lectio Ezechielis prophetę.

Similitudo vultꝰ quatuor animaliū: facies hominis, ⁊ facies leonis a dextris ipſorū quatuor: facies aūt bouis a ſiniſtris ipſorū quatuor: ⁊ facies aquilę deſup ipſorū quatuor. Et facies eorū, ⁊ pēnę eorū extētę deſuper: duę pēnę ſingulorū iungebant, ⁊ duę tegebāt corpora eorū. Et vnūquodq; eorū, corā facie ſua ambulabat. Ubi erat impetus ſpiritus, illuc gradiebant: nec reuertebātur cū ambularēt. Et ſimilitudo animalium, ⁊ aſpectus eoꝝ, quaſi carbonū ignis ardentiū, ⁊ quaſi aſpectus lāpadarū. Hęc erat viſio diſcurrens in medio animaliū: ſplendor ignis, ⁊ de igne fulgur egrediens. Et animalia ibant, ⁊ reuertebant in ſimilitudinē fulguris coruſcātis. Gra. Beatus vir q timet dñm: in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemen eius, generatio rectorū bñdicet. Alleluia, allia. ℣. Te glorioſus apoſtolorū chorꝰ laudat dñe, Allia. Sequē. S. euāg. ſm Matthęū.

In illo tēpore: Uidit Jeſus hominē ſedentem in telonio, Mattheū nomine: ⁊ ait illi. Sequere me. Et ſurgēs, ſecutus eſt eū. Et factū ē: diſcūbēte eo i domo, ecce multi publicani ⁊ peccatores veniētes, diſcūbebāt cū Jeſu ⁊ diſcipulis eius. Et vidētes Phariſei, dicebāt diſcipulis eiꝰ. Quare cum publicanis ⁊ peccatoribus ca. 9

toribus manducat magiſter ve-
ſter? At Jeſus audiens, ait. Nō
eſt opus valētibus medicus, ſed
male habentibus. Eūtes autē,
diſcite quid eſt, Miſericordiam
volo, ꝛ non ſacrificiū. Non enim
veni vocare iuſtos, ſed peccato-
res. Credo. Offert. Poſuiſti
dn̄e in capite eius coronaꝫ de la-
pide precioſo: vitam petiit a te, ꝛ
tribuiſti ei, Alleluia. Secreta.

Supplicationibus apoſtoli-
cis beati Matthei euange
liſtę, quęſumus domine, eccleſię
tuę commēdetur oblatio: cuius
magnificis prędicationibus eru
ditur. Per dn̄m. Prefatio de
apoſtolis. f. 19. Cōio. Magna
eſt gloria eius in ſalutari tuo: glo
riā ꝛ magnuꝫ decorem impones
ſuper eum domine. Poſtcōio.

Perceptis dn̄e ſacramētis,
beato Mattheo apoſtolo
tuo ꝛ euangeliſta interueniente,
deprecamur: vt, quę pro eius ce-
lebrata ſunt gloria, nobis profi-
ciant ad medelaꝫ. Per dominū.

die. 22. ¶ Sanctorū martyrum Mau-
ritii, ꝛ ſociorum eiuſ, Miſſa. In
tret in conſpectu tuo. folio. 237.
cum epiſtola. Reſpondit vnus
de ſenioribuſ. de communi plu-
ri. marty. fo. 240. pręter oratio-
nē, quę dicitur vt infra. Oratio.

Annue, quęſumus, omnipo
tens deus: vt ſanctorꝝ mar
tyrum tuoruꝫ Mauritii, ꝛ ſocio
rum eius, nos lętificet feſtiua ſol-
lemnitas: vt, quorum ſuffragiis
nitimur, eorum natalitiis glorie-
mur. Per dominum. Secreta.

Reſpice, quęſumus dn̄e, mu
nera, quę in ſanctorꝝ marty
rū tuoruꝫ Mauritii, ꝛ ſociorum
eius cōmemoratione deferim⁹:
ꝛ pręſta: vt, quorum honore ſunt
grata, eorꝝ nobis fiāt interceſſio-
ne perpetua. Per d. Poſtcōio.

Celeſtib⁹ refecti ſacramē
tis ꝛ gaudiis, ſupplices te
rogamus domine: vt, quorum
gloriamur triumphis, protega-
mur auxiliis. Per dominum n.

¶ In feſto ſancti Lini Papę ꝛ die.
martyris, Miſſa. Sacerdotes 13.
dei. De cōi vnius marty. ponti.
foli. 233. cum commemoratione
ſanctę Theclę virgi. ꝛ marty. vt
infra: niſi fuerit dominica: qr tūc
commemoratio ſequens fit in
dominica, ꝛ feſtum prędictum
transfertur in ſecundam feriaꝫ.
Pro commemoratione Sanctę
Theclę virginis ꝛ mar. Oratio.

Da, quęſumus, omnipotēs
deus: vt, qui beatę Theclę
virginis ꝛ martyris tuę natalitia
colimus, ꝛ annua ſollemnitate lę
temur, ꝛ tantę fidei proficiamus
exemplo. Tertia oratio. A cun-
ctis nos quęſumus dn̄e. Secr.

Suſcipe dn̄e munera: quę in
beatę Theclę virginis ꝛ
martyris tuę ſollemnitate defe-
rimus: cuius nos cōfidimus pa-
trocinio liberari. Poſtcōio.

Auxilientur nobis domine
ſumpta myſteria: ꝛ, interce
dente beata Thecla virgine ꝛ
martyre tua, ſempiterna faciant
protectione gaudere.

¶ Sanctorꝝ martyrū Cypriani die.
ꝛ Iu- 26.

⁊ Juſtinę, Miſſa. Salus autem iuſtorum. De cõi plurimorum martyrum. foli.238. preter orationẽ quę dicit̃ vt infra. Oratio.

BEatorum martyrum tuorũ Cypriani ⁊ Juſtinę nos domine foueant cõtinuata preſidia: quia non deſinis propitius intueri, quos talibus auxiliis cõceſſeris adiuuari. Per d. Secre.

MUnera tibi dñe nrę deuotionis offerim⁹: quę ⁊ pro tuoꝫ tibi grata ſint honore iuſtorũ, ⁊ nobis ſalutaria te miſerãte reddãtur. Per d. Poſtcõio.

PReſta nobis, quęſum⁹ domine, intercedentibus ſanctis tuis Cypriano, ⁊ Juſtina: vt, quę ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominũ.

die. ¶ In feſto ſanctorũ martyrum
27. Coſmę ⁊ Damiani. Introitus.

SApientiaꝫ ſanctorum narrent populi, ⁊ laudes eorũ nunciet eccleſia: nomina autem eorum viuent in ſeculum ſeculi. Pſalmus. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Oro.

PReſta, q̃s, op̃s deus: vt, q ſanctorũ martyrũ tuorum Coſmę, ⁊ Damiani natalitia colimus, a cũctis malis imminentibus eorũ interceſſionibus liberemur. Per d. Epiſt. Juſti aũt in perpetuũ viuent. De cõi plurimo. marty. fo. 238. Grad. Clamauerunt iuſti, ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Juxta eſt dñs his qui tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabũtur. Allia, allia. ℣. Hęc eſt vera fraternitas: quę vicit mũdi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna cęleſtia, alleluia. Euang. Deſcendens Jeſus de monte. de eod. cõi f. 238. Offer. Gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: quoniam tu domine benedices iuſto: domine, vt ſcuto bonę volũtatis tuę, coronaſti nos. Sec.

SAnctorum tuorum nobis domine pia non deſit oratio: quę ⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper obtineat. Per dominũ noſtrum. Communio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum domine eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuoꝫ beſtiis terrę: ſecundum magnitudinem brachii tui poſſide filios morte punitorum. Poſtcommunio.

PRotegat, q̃s dñe, populuꝫ tuuꝫ, ⁊ participatio cęleſtis indulta cõuiuii, ⁊ deprecatio collata ſanctorum. Per dominum.

¶ In feſto Dedicationis ſancti die.
Michaelis Archangeli. Intro. 29.

BEnedicite dominum omnes angeli eius: potentes virtute, qui facitis verbum eius, ad audiẽdam vocem ſermonum eius. Pſalmus. Benedic anima meã domino, ⁊ omnia quę intra me ſunt, nomi

ni ſancto eius. ℣. Gloria. Oro.
D Eus, qui miro ordine, an
gelorum miniſteria, homi
numq; diſpenſas: concede pro-
pitius: vt, quibus tibi miniſtran-
tibus in cęlo ſemper aſſiſtitur, ab
his in terra vita noſtra muniat.
Per do. Lectio libri Apocaly-
pſis beati Joannis Apoſtoli.
ca. 1. I N diebus illis. Significa
uit deus quę oportet fieri
cito, loquens per angelum ſuum
ſeruo ſuo Joanni: qui teſtimoni
um perhibuit verbo dei, ⁊ teſti-
moniũ Jeſu Chriſti, quęcunq;
vidit. Beatus qui legit ⁊ qui au
dit verba prophetię huius: ⁊ ſer
uat ea quę in ea ſcripta ſunt. Tẽ-
pus enim propè eſt. Joannes ſe-
ptem eccleſiis quę ſunt in Aſia,
gratia vobis ⁊ pax ab eo qui eſt,
⁊ qui erat, ⁊ qui venturus eſt: ⁊ a
ſeptem ſpiritibus qui in conſpe-
ctu Throni eius ſunt: ⁊ à Jeſu
Chriſto, qui eſt teſtis fidelis, pri-
mogenitus mortuorum, ⁊ prin-
ceps regũ terrę: qui dilexit nos,
⁊ lauit nos à peccatis noſtris in
ſanguine ſuo. Grad. Benedici
te dñm oẽs angeli eius, potentes
virtute, q facitis verbũ eius. ℣.
Benedic anima mea dñm, ⁊ oĩa
interiora mea nomẽ ſanctũ eius.
Alleluia, allia. ℣. Sancte Mi-
chael Archangele defende nos
in prelio: vt non pereamus in tre
mendo iudicio. Alleluia.
In apparitione ſancti Michae
lis menſe Maii, omiſſo gradua-
li additur ſequens ℣. Concuſ-
ſum eſt mare, ⁊ contremuit ter-

ra, vbi archangelus Michael dẽ
ſcẽdit de cęlo. Allia. Sequentia
ſancti euangelii ſm Mattheum.

I N illo tẽ- c. 18
pore: Ac-
ceſſerũt diſcipu
li ad Jeſum, di
centes. Quis,
putas: maior eſt
i regno celorũ?
Et aduocãs Je
ſus paruulum,
ſtatuit eum in medio eorum, ⁊ di
xit. Amen dico vobis: niſi con
uerſi fuèritis, ⁊ efficiamini ſicut
paruuli: non intrabitis in regnũ
cęloruz. Quicunque ergo humi-
liauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic
maior eſt in regno celorum. Et
qui ſuſceperit vnum paruulum
talem in nomine meo: me ſuſci-
pit. Qui autem ſcandalizauerit
vnum de puſillis iſtis qui in me
credunt: expedit ei vt ſuſpenda-
tur mola aſinaria in collo eius, ⁊
demergatur in profundum ma-
ris. Vę mundo a ſcandalis. Ne-
ceſſe eſt enim vt veniãt ſcanda-
la: veruntamen vę homini illi,
per quem ſcandalum venit. Si
autem manus tua, vel pes tuus
ſcandalizat te: abſcinde eum, ⁊
proiice abs te. Bonum eſt tibi
ad vitã ingredi debilez, vel clau
dũ, quaz duas manus, vel duos
pedes habentem mitti in ignem
ęternum. Et, ſi oculus tuus ſcan
dalizat te: erue euz, ⁊ proiice abs
te. Bonum eſt tibi cum vno ocu
lo in vitã intrare, quã duos ocu-
los habentem mitti in gehennã
ignis.

ignis. Uidete ne contemnatis vnum ex his puſillis. Dico enim vobis: q2 angeli eorum ſemper vident faciē patris mei, qui in celis eſt. Credo. Offert. Stetit angelus iuxta arā tēpli, habens turibulum aureum in manu ſua: ⁊ data ſunt ei incenſa multa: ⁊ aſcendit fumus aromatum in cōſpectu dei, Alleluia. Secreta.

Hoſtias tibi domine laudis offerimus, ſuppliciter deprecantes: vt eaſdē angelico ꝓ nobis intercedente ſuffragio, ⁊ placatus accipias, ⁊ ad ſalutem noſtram prouenire concedas. Per dominum. Cōio. Benedicite omnes angeli dñi dominū: hymnum dicite, ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Poſtcommunio.

Beati archangeli tui Michaelis interceſſione ſuffulti, ſupplices te domine deprecamur: vt, quod ore proſequimur, contingamus ⁊ mēte. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtū.

Die. 30. ¶ In feſto ſancti Hieronymi presbyteri, confeſſoris, ⁊ doctoris eccleſię. Introitus.

In medio eccleſię aperuit os eius; ⁊ impleuit eum dominus ſpiritu ſapientię, ⁊ intellect⁹: ſtolā glorię induit eū. Ps. Bonū eſt cōfiteri dño, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui eccleſię tuę in exponendis ſacris ſcripturis, beatū Hieronymū confeſſorē tuū, doctorē maximū, prouidere dignatus es: pręſta, qs, vt eius ſuffragātibus meritis, quod ore ſimul ⁊ opere docuit, te adiuuante exercere valeamus. Per. Epiſto. Teſtificor corā deo. de cōi docto. fo. 243. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiā, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ nō ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Amauit eum dñs, ⁊ ornauit eum: ſtolam glorię induit eum. Allła. Euange. Vos eſtis ſal terrę. de eo. cōi. f. 243. ⁊ dicitur Credo. Offertorium. Iuſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in Libano eſt, multiplicabitur. Secreta.

Donis cęleſtibus, qs dñe, libera nos tribue mente inſeruire: vt munera quę deferimus, intercedente beato Hieronymo confeſſore tuo, ⁊ medelam nobis operētur, ⁊ gloriam. Per dominū no. Communio. Fidelis ſeruus, ⁊ prudens: quē conſtituit dominus ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcōio.

Repleti alimonia cęleſti, qs, domine: vt, interueniente beato Hieronymo confeſſore tuo, miſericordię tuę gratiā conſequi mereamur. Per dominū noſtrum Jeſum Chriſtum filiū.

¶ Feſta Octobris.

¶ Sancti Remigii Epiſcopi ⁊ Die. 1
confeſſoris, Miſſa. Statuit ei dominus. de communi confeſſorum pontificum. folio. 241.

In

die. 4. ℄ In feſto ſancti Franciſci confeſſoris. Introitus.

Mihi autem abſit gloriari, niſi in cruce domini noſtri Ieſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, ⁊ ego mundo. Pſalmus. Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominuȝ deprecatus ſum. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui eccleſiaȝ tuā beati Frāciſci meritis fetu noue prolis amplificas: tribue nobis, ex eius imitatione, terrena deſpicere, ⁊ celeſtium donorum ſemper participatione gaudere. Per dominuȝ. Lectio epiſtole beati Pauli Apl̄i ad Galatas.

ca. 6. FRatres: Mihi auteȝ abſit gloriari, niſi in cruce domini noſtri Ieſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, ⁊ ego mundo. In Chriſto enim Ieſu neque circunciſio aliquid valet, neque preputium: ſed noua creatura. Et quicunqȝ hanc regulam ſecuti fuerint: pax ſuper illos, ⁊ miſericordia, ⁊ ſup Iſrael dei. De cetero nemo mihi moleſtus ſit. Ego enim ſtigmata domini Ieſu ī corpore meo porto. Gratia dñi noſtri Ieſu Chriſti, cū ſpiritu veſtro fratres. Amen. Gradua. Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabūtur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Franciſcus pauper ⁊ humilis, celū diues ingreditur, hymnis celeſtibus honoratur, Alleluia. Euāg. Confiteor tibi pr. de communi plurimorū marty. fo. 240. Offer. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cū ipſo, ⁊ ī noīe meo exaltabit cornu eius. Secr.

Munera tibi domine dicatā ſanctifica: ⁊ itercedēte beato Frāciſco, ab omni nos culparuȝ labe purifica. Per dominū. Cōio. Fidelis ſeruꝰ ⁊ prudēs: quem conſtituit dñs ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſurā. Poſtcōmunio.

Eccleſiā tuā, q̄s dñe, gratia celeſtis amplificet: quā beati Frāciſci illuminare voluiſti glorioſis meritis, ⁊ exēplis. Per d.

die. 7. ℄ Sancti Marci Pape ⁊ confeſſoris. Introitꝰ.

Sacerdotes tui domine induant iuſtitiam: ⁊ ſancti tui exultent: propter Dauid ſeruum tuum, non auertas faciem Chriſti tui. Pſalmus. Memento domine Dauid, ⁊ omnis māſuetudinis eius. ℣. Gloria pa. Oratio.

Exaudi dñe p̄ces noſtras: ⁊ intercedēte beato Marco, cōfeſſore tuo atqȝ pōtifice, ſupplicationes nr̄as placatꝰ itēde. p. Pro commemoratione ſanctorum martyrum Sergii, Bacchi, Marcelli, ⁊ Apuleii. Oratio.

Sanctorum martyruȝ tuorum nos domine Sergii, Bacchi, Marcelli, ⁊ Apuleii beata merita p̄ſequantur: ⁊ tuo

ſemper faciãt amore feruentes. Per d. Epiſt. Plures facti ſunt ſacerdotes. de cõi confeſſorum pontifi. fo. 241. Grad. Sacerdotes eius induãt ſalutare: ⁊ ſancti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc producã cornu Dauid: paraui lucernam Chriſto meo. Alleluia, all'a. ℣. Iurauit dominus, ⁊ non penitebit eũ: tu es ſacerdos in eternum, ſcḋm ordinẽ Melchiſedec, Alleluia. Euangelium. Vigilate, quia neſcitis. de eodem cõmuni. foli. 242 Offertorium. Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in noĩe meo exaltabit' cornu eiꝰ. Secre.

Accepta tibi ſit dñe ſacratę plebis oblatio, pro tuoruꝫ honore ſanctorum: quorũ ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per domi. Pro commemoratione ſanctorum martyrum Sergii, Bacchi, Marcelli, ⁊ Apuleii. Secreta.

Maieſtatem tuam nobis domine, q̄s, hęc hoſtia reddat immolanda placatã, tuoꝝ digna poſtulatione ſanctorũ. Per do. Communio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dñs, inuenerit vigilanteꝫ: amen dico vobis: ſuper omnia bona ſua cõſtituet eum. Poſtcommunio.

Da, quęſumꝰ domine, fidelibꝰ populis ſanctorũ tuorum ſemper veneratione lętari, ⁊ eorum perpetua ſupplicatione muniri. Per dominum noſtruꝫ. Pro commemoratione ſanctorum martyrum Sergii, Bacchi, Marcelli ⁊ Apuleii. Poſtcõio.

Sacramentis domine muniamur acceptis, ⁊ ſanctorum martyrum tuorum Sergii, Bacchi, Marcelli, ⁊ Apuleii interceſſione, contra omnes nequitias irruentes, armis cęleſtibus protegamur. Per dñm noſtrũ.

¶ In feſto ſctõꝝ marty. Dionyſii, Ruſtici, ⁊ Eleutheri. Introi. die. 9.

Sapientiam ſanctoruꝫ narrent populi: ⁊ laudes eorum nunciet eccleſia: nomina autem eorũ viuẽt in ſeculuꝫ ſeculi. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria pat. Oratio.

Deus, q̄ hodierna die beatum Dionyſium martyreꝫ tuum atque pontificem, virtute conſtantię in paſſione roboraſti: quique illi ad prędicandum gentibus gloriam tuam, Ruſticum, ⁊ Eleutherum ſociare dignatus es: tribue nobis, quęſumꝰ, eoruꝫ imitatione pro amore tuo proſpera mũdi deſpicere, ⁊ nulla eiꝰ aduerſa formidare. Per dñm noſtrum Ieſum Chriſtum filiũ.

Lectio Actuum apoſtolorum.

In diebus illis. Stãs Pau c. 17.
lus i medio Areopagi, ait. Viri Athenieñſes, p omnia quaſi ſuperſtitioſos vos video. Preteriens enim ⁊ videns ſimulacra veſtra, inueni ⁊ aram in qua ſcriptum erat, Ignoto deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuncio vobis. Deus qui fecit mun-

mundũ ⁊ omnia quę in eo ſunt, hic cęli ⁊ terrę cum ſit dominus, non in manufactis templis habitat, nec manibus humanis colitur, indigens aliquo, cũ ipſe det omnibus vitam ⁊ inſpirationem ⁊ omnia: fecitqꝫ ex vno omne genus hominum inhabitare ſuper vniuerſam faciem terrę, definiẽs ſtatuta tempora ⁊ terminos habitationis eorum, quęrere deũ ſi forte attrectent eum, aut inueniant, quamuis non longè ſit ab vnoquoqꝫ noſtrũ. In ipſo enim viuimus ⁊ mouemur ⁊ ſumus, ſicut ⁊ quidam veſtrorum poetarum dixerunt: Ipſius enim ⁊ genus ſumus. Genus ergo cum ſimus dei, non debemus ęſtimare auro ⁊ argento, aut lapidi ſculpturę artis ⁊ cogitationis hominis, diuinũ eſſe ſimile. Et tempora quidem huius ignorantię deſpiciens deus, nunc annũciat hominibus, vt omnes vbique pęnitentiam agant: eo quòd ſtatuit diem in quo iudicaturus eſt orbẽ in ęquitate in viro in quo ſtatuit, fidem prębens omnibus, ſuſcitans eum à mortuis. Cum audiſſent autem reſurrectionem mortuorum, quidam quidem irridebant, quidã vero dixerunt. Audiemus te de hoc iterũ. Sic Paulus exiuit de medio eorũ: Quidam vero viri adhęrentes ei, crediderunt: in quibus ⁊ Dionyſius Areopagita, ⁊ mulier nomine Damaris, ⁊ alii cum eis.

Grad. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium. ℣. Laqueus cõtritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus: adiutoriũ noſtrũ in nomine domini, qui fecit cęlum ⁊ terrã. Alleluia, alleluia. ℣. Iuſti epulentur, ⁊ exultent in conſpectu dei, ⁊ delectentur in lętitia, Alleluia. Euange. Deſcẽdens Ieſus. de communi plurimorum mart. fo. 238.

Offertorium. Exultabunt ſancti in gloria: lętabuntur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eorũ, Alleluia. Secreta.

Oblata tibi domine munera populi tui, ꝓ tuorũ honore ſanctorum martyrum Dionyſii, Ruſtici, ⁊ Eleútheri, ſuſcipe propitius, quęſumus: ⁊ eorũ nos interceſſione ſanctifica. Per dominum noſtrũ. Communio.

Dico autẽ vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcõmunio.

Sumptis domine ſacramẽtis, quęſumus: vt intercedẽtibus beatis martyribus tuis Dionyſio, Ruſtico, ⁊ Eleútthero, ad redemptionis ęternę proficiamus augmentũ. Per dñm.

¶ In feſto ſancti Calliſti Papę die.
⁊ martyris. Introitus. 14.

Sacerdotes Dei benedicite dominum: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. Pſalmus. Benedicite omnia opera dñi domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui nos conſpicis ex noſtra

noſtra infirmitate deficere: ad a-
morem tuū nos miſericorditer
per ſanctorum tuorum exempla
reſtaura. Per dominū noſtruz.
Epiſto. Omnis pōtifex. de coi
cōfeſ. pontifi. fo. 242. Gradua.
Inueni Dauid ſeruum meum:
oleo ſancto meo vnxi eum: ma-
nus enim mea auxiliabitur ei: ⁊
brachium meū confortabit eū.
℣. Nihil proficiet inimicus ī eo:
⁊ filius iniquitatis nō nocebit ei.
Alleluia, alleluia. ℣. Amauit
eū dn̄s, ⁊ ornauit eū: ſtolā glorię
induit eū. Allā. Euāg. Siquis
venit ad me. de cōi vnius mar-
tyris pontificis. f. 232. Offertor.
Ueritas mea, ⁊ miſericordia
mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo
exaltabitur cornu ei⁹. Secreta.
Myſtica nobis domine pro-
ſit oblatio: quę nos, ⁊ a rea-
tibus noſtris expediat, ⁊ perpe-
tua ſaluatione cōfirmet. Per do-
minum. Communio. Beatus
ſeruus, quem cum venerit dn̄s,
inuenerit vigilantez: amen dico
vobis: ſuper omnia bona ſua cō-
ſtituet eum. Poſtcommunio.
Quęſumus omnipotens de-
us: vt reatum noſtruz mu-
nera ſacra purificēt, ⁊ recte viuē-
di nobis operent̄ effectū. Per.
die. 18. ¶ In feſto ſancti Lucę euange-
liſtę. Introitus.
Mihi autem nimis
honorati ſunt ami-
ci tui deus: nimis
cōfortatus eſt prin-
cipatus eorū. Ps.
Dn̄e probaſti me, ⁊ cognouiſti
me: tu cognouiſti ſeſſionem me-
am, ⁊ reſurrectionem meam. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Interueniat pro nobis, q̄-
ſumus domine, ſanctus tu-
us Lucas euangeliſta: qui cru-
cis mortificationem iugiter in
ſuo corpore pro tui nominis ho-
nore portauit. Per dominum.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo-
ſtoli ad Corinthios.
Fratres: Gratias ago deo, 2. ca. 8.
qui dedit eandem ſolicitu-
dinem pro vobis in corde Titi:
quoniā exhortationem quidem
ſuſcepit: ſed cum ſolicitior eſſet,
ſua voluntate profectus eſt ad
vos. Miſimus etiaz cū illo Fra-
trē noſtrū, cuius laus eſt in Euā-
gelio per omnes eccleſias. Non
ſolum autez: ſed ⁊ ordinatus eſt
ab eccleſiis comes peregrinatio-
nis noſtrę, in hāc gratiā quę mi-
niſtratur a nobis ad dn̄i gloriaz,
⁊ deſtinatā voluntatem noſtrā.
Deuitantes hoc, nequis nos vi-
tuperet in hac plenitudine, quę
miniſtratur a nobis in dn̄i glo-
riā. Prouidemus enim bona: nō
ſolum coram deo, ſed etiam corā
hominibus. Miſimus autē cuz
illis ⁊ fratrē noſtrū, quē proba-
uimus in multis ſępe ſolicitū eſ-
ſe: nunc autē multo ſolicitiorez:
confidētia multa in vos: ſiue pro
Tito qui eſt ſocius meus, ⁊ in vo-
bis adiutor: ſiue fratres noſtri,
apoſtoli eccleſiarū, gloria Chri-
ſti. Oſtenſionē ergo quę eſt cha-
ritatis veſtrę ⁊ noſtrę glorię pro
vobis, in illos oſtēdite in facie ec-
cleſia-

cleſiarũ. Grad. In omnem terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terrę verba eoruꝫ. ℣. Celi enarrant gloriaꝫ dei: ⁊ opera manuum eius annũciat firmamentum. Alleluia, alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo, vt earis, ⁊ fructuꝫ afferatis: ⁊ fructus veſter maneat. Alľa. Sequen. ſancti euangelii ſm Lucam.

ca.10 In illo tẽpore: Deſignauit dñs ⁊ alios ſeptuaginta duos: ⁊ miſit illos binos ante faciem ſuam, in omneꝫ ciuitatẽ ⁊ locũ, quo erat ipſe venturus. Et dicebat illis. Meſſis quidem, multa: operarii autem, pauci. Rogate ergo dominum meſſis, vt mittat operarios in meſſem ſuam. Ite: ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſacculum, neqꝫ peraꝫ, neque calceamenta: ⁊ neminem per viam ſalutaueritis. In quamcunque domum intraueritis: primum dicite, Pax huic domui. Et, ſi ibi fuerit filiꝰ pacis, requieſcet ſuper illum pax veſtra: ſin autem, ad vos reuertetur. In eadem autem domo manete: edentes, ⁊ bibentes, quę apud illos ſunt. Dignus eſt enim operarius mercede ſua. Nolite tranſire de domo in domum. Et in quancunqꝫ ciuitatem intraueritis, ⁊ ſuſceperint vos: manducate quę apponuntur vobis: ⁊ curate infirmos qui in illa ſunt: ⁊ dicite illis. Appropinquauit in vos regnum Dei. Credo. Offertorium. Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorũ. Secre.

Donis cęleſtibus da nobis, quęſumus domine, libera tibi mẽte ſeruire: vt munera quę deferimus, interueniente beato euangeliſta tuo Luca, ⁊ medelã nobis operentur, ⁊ gloriã. Per dominum noſtrum Ieſuꝫ Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate. Pręfatio de Apoſtolis. folio.119. Communio. Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſuper ſedes, iudicantes duodecim tribus Iſrael. Poſtcommunio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt, quod de ſancto altari tuo accepimus, precibus beati euangeliſtę tui Lucę, ſanctificet animas noſtras: per quod tuti eſſe poſſimꝰ. Per do.

¶ Sancti Hilarionis Abbatis, Die.
Miſſa. Os iuſti meditabitur. 21.
de communi vnius Abbatis. fo.245. Et pro cõmemora. ſanctę Urſulę ⁊ ſociarum. Oratio.

Da nobis, quęſumus domine, ſanctarum virginum ⁊ martyrum tuarum Urſulę ⁊ ſociarũ eius, palmas inceſſabili deuotione venerari: vt, quas digna mente non poſſumus celebrare, humilibus ſaltem frequentemꝰ obſequiis. Per dominum noſtrum Ieſum. Secreta.

Intende,

INtende, quęſumus dñe, munera altaribus tuis pro ſanctarum martyrum ꝛ virginū tuarum Urſulę ꝛ ſociarum eius feſtiuitate propoſita: vt ſicut ꝑ hęc beata myſteria, illis gloriam contuliſti, ita nobis indulgentiā largiaris. Per. Poſtcōmunio.

PReſta nobis, quęſumus domine, intercedentibus ſāctis martyribus ꝛ virginibus tuis: vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per do.

¶ Sanctorū martyrum Chryſanthi, ꝛ Darię. Miſſa. Intret in
die. 25. conſpectu tuo. de cōi plurimoꝝ martyrum. fo. 337. excepta oratione, quę dicitur vt infra. Orō.

BEatorum martyrum tuorū, domine, Chryſanthi, ꝛ Darię, quęſumus, adſit nobis oratio: vt, quos veneramur obſequio, eorum pium iugiter experiamur auxiliū. Per. Secreta.

POpuli tui, quęſumus dñe, tibi grata ſit hoſtia: quę in natalitiis ſanctorum martyrum tuorum Chryſanthi, ꝛ Darię ſollemniter immolatur. Per dominum noſtrū. Poſtcommunio.

MYſticis domine repleti ſumus votis ꝛ gaudiis: pręſta, quęſumus: vt, interceſſionibus ſanctorum martyrum tuorum Chryſanthi ꝛ Darię, quę temporaliter agimus, ſpiritualiter conſequamur. Per dominum.

die. 26. ¶ Sācti Euariſti Papę ꝛ martyris. Miſſa. Statuit ei dominus. de communi vnius martyris pontificis. folio. 232.

¶ In vigilia Apoſtolorum Simonis ꝛ Iudę. Introitus. die. 27.

INtret in conſpectu tuo domine gemitus compeditorum: redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum: vindica ſanguinem ſanctorū tuorū q effuſus eſt. Pſalmꝰ. Deus, venerunt gentes in hereditatē tuam: polluerūt tēplū ſanctū tuū: poſuerunt Hieruſalē in pomorum cuſtodiam. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpi. Oratio.

COncede, q̄s, omnipotens deus: vt ſicut apoſtolorū tuorū Simonis, ꝛ Iudę glorioſa natalitia ꝓuenimus: ſic, ad tua beneficia promerenda, maieſtatem tuā ꝓ nobis ipſi pręueniāt. Per do. Secūda orō de ſancta Maria Concede. Tertia, Eccleſię. vel ꝓ Papa. Deus oīum fideliū. Epiſtola. Spectaculū facti ſumꝰ mūdo. de cōi conf. nō pōtifi. fo. 244. Grad. Uindica dñe ſanguinē ſanctorum tuorū, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum domine eſcas volatilibus cęli: carnes ſanctorum tuorū beſtiis terrę. Euangeliū. Ego ſum vitis vera, ꝛ pater. vt in cōmuni martyrum tempore paſchali. fo. 236. Offertorium. Exultabunt ſancti in gloria, lętabuntur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

MUneribus noſtris domine ſanctorum apoſtolorū tuorum

tuorum Simonis, ꝛ Jude feſta
precedimus, te ſuppliciter depre
cantes: vt, que cõſcientie noſtre
prepediuntur obſtaculis, illoꝛuꝫ
meritis grata reddantur. Per.
Secũda ſecreta T ua dñe. Ter-
tia P rotege. vel O blatis. Cõ
munio. P oſuerũt mortalia ſer-
uoꝝ tuoꝝ dñe eſcas volatilib⁹
celi: carnes ſanctorum tuorũ be-
ſtiis terre: ſecundum magnitudi
nẽ brachii tui poſſide filios mor-
te punitoꝛuꝫ. Poſtcommunio.
S Umpto dñe ſacramento
ſuppliciter deprecamur: vt
intercedẽtibus beatiſ apoſtolis
tuis Simone, ꝛ Juda, quod tem
poraliter gerimus, ad vitã capia
mus eternã. Per. Secũda poſt-
cõio, S ũptiſ dñe. Tertia, Q ue
ſumus do. vel H ec nos queſu.
die. 28. ¶ In feſto apoſtolorum Simo
nis, ꝛ Jude. Introitus.
M Ihi autem nimis
honorati ſunt ami
ci tui deus, nimis
confortatus eſt
principatus eo-
rum. Pſalmus.
Domine probaſti me, ꝛ cogno-
uiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem
meam, ꝛ reſurrectionem meam.
V. Gloria patri. Oratio.
D Eus, qui nos per beatos
apoſtolos tuos Simonẽ ꝛ Ju-
dã, ad agnitionẽ tui nominis ve-
nire tribuiſti: da nobis, eoꝛũ glo-
riã ſempiternã, ꝛ proficiẽdo cele-
brare, ꝛ celebrãdo ꝑficere. Per.
Lectio epiſtole beati Pauli apo
ſtoli ad Epheſios.

F Ratres: Unicuiqꝫ noſtruꝫ ca. 4
data eſt gratia ſm̃ menſuraꝫ
donationis Chꝛi. Propter qđ
dicit. Aſcẽdẽs in altũ, captiuã du
xit captiuitateꝫ: dedit dona hoi-
bus. Quod aũt aſcendit: qd eſt,
niſi quia ꝛ deſcendit primum in
inferiores partes terre? Qui de-
ſcendit: ipſe eſt ꝛ qui aſcendit ſu-
per oẽs celos, vt impleret omnia.
Et ipſe dedit quoſdã quidẽ apo
ſtolos: quoſdaꝫ aũt prophetas:
alios vero euangeliſtas: alios au
tẽ paſtores ꝛ doctores, ad cõſum
mationẽ ſanctoꝛũ, in opus mini-
ſterii, in edificationem corporis
Chriſti: donec occurramus oẽs
in vnitateꝫ fidei ꝛ agnitionis filij
dei, in virũ perfectũ, in menſuraꝫ
etatis plenitudinis Chꝛi. Gra-
dua. C onſtitues eos principes
ſuper oẽm terrã: memores erũt
nominis tui dñe. V. Pro patri-
bus tuis nati ſunt tibi filij: ꝓpte-
rea populi cõfitebũtur tibi. A lle
luia, alla. V. Nimis honorati ſũt
amici tui de⁹: nimis cõfortatus
eſt principatus eorum. Alleluia.
Sequẽ. S. euãg. ſm̃ Joannem.

I N illo tẽ- c. 15.
pore: Di-
xit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Hec
mando vobis:
vt diligatis inui
cem. Si mund⁹
vos odit, ſcito-
te, qa me prio-
rem vobis odio habuit. Si de
mundo fuiſſetis: mundus quod
ſuum erat, diligeret. Quia vero
de

de mundo non eſtis, ſed ego ele
gi vos de mūdo: propterea odit
vos mundus. Mementote ſer-
monis mei: quez ego dixi vobis:
Non eſt ſeruus maior domino
ſuo. Si me perſecuti ſunt: ⁊ vos
perſequentur. Si ſermonez me-
um ſeruauerunt: ⁊ veſtrum ſer-
uabunt. Sed hęc omnia facient
vobis propter nomen meum:
qꝛ neſciunt eum qui miſit me. Si
non veniſſem, ⁊ locutus eis fuiſ-
ſem: peccatum non haberent.
Nunc autē excuſationez non ha
bent de peccato ſuo. Qui me
odit; ⁊ patrem meum odit. Si
opera non feciſſez in eis, quę ne-
mo alius fecit: peccatum non ha
berēt. Nunc autem ⁊ viderunt,
⁊ oderunt ⁊ me, ⁊ patrem meuz.
Sed vt impleatur ſermo, qui in
lege eorum ſcriptus eſt, Quia o-
dio habuerūt me gratis. dicitur
Credo. Offerto. In omnem
terrā exiuit ſonus eorū, ⁊ in fines
orbis terrę verba eorū. Secre.
Gloriam domine ſanctorū
apoſtolorum tuorum per-
petuam venerantes, quęſumus:
vt eā ſacris myſteriis expiati, di-
gnius celebremꝰ. Per d. Pręfa
tio de aplis. f. 119. Cōio. Vos,
qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſup
ſedes iudicantes duodecim tri-
bus Iſrael. Poſtcommunio.
Perceptis domine ſacramē
tis ſuppliciter exoramus:
vt intercedentibus beatis apo-
ſtolis tuis Simone ⁊ Iuda, quę
pro illorum veneranda gerimus
paſſione, nobis proficiant ad me
delam. Per dominum noſtrum.

¶ In vig. Omnium ſāctorū. Intr. die. 31.

Iudicant ſancti gē
tes, ⁊ dominātur
populis: ⁊ regna-
bit dominus deus
illorum in perpe
tuum. Pſalmus.
Exultate iuſti in domino: rectos
decet collaudatio. ℣. Gloria pat.
nō dī Gloria in excelſis. Orō.
Domine deus noſter, multi-
plica ſup nos gratiā tuaz: ⁊
quorum preuenimus glorioſa ſol
lemnia, tribue ſubſequi in ſancta
promiſſione lętitiam. Per dn̄m.
Secunda ōrō d̄ Spiritu ſancto.
Deus qui corda. tertia Ecclię.
vel pro Papa. Deus oīuz fide.

Lectio libri Apocalypſis beati
Ioannis Apoſtoli.

In diebus illis: Ecce ego ca. 5
Ioannes vidi in medio
throni ⁊ quatuor animalium, ⁊
in medio ſeniorum, agnum ſtan
tem tanquā occiſum, habentem
cornua ſeptem, ⁊ oculos ſeptez:
qui ſunt ſeptem ſpiritus dei, miſ-
ſi in omnem terram. Et venit, ⁊
accepit librum de dextera ſeden
tis in throno. Et cuz aperuiſſet
librū: quatuor animalia ⁊ vigin-
tiquatuor ſeniores ceciderūt co-
ram agno: habentes ſinguli ci-
tharas ⁊ phialas aureas, plenas
odoramentorum, quę ſunt ora-
tiones ſanctorꝝ. Et cantabant
canticum nouum, dicentes. Di
gnus es domine accipere libruz
⁊ ſoluere ſignacula eiꝰ: quoniam
occiſus es: ⁊ redemiſti nos deo
in ſan-

in ſanguine tuo, ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ populo ⁊ natione: ⁊ feciſti nos deo noſtro regnum ⁊ ſacerdotes: ⁊ regnabimus ſuper terrā. Et vidi, ⁊ audiui voceꝫ angeloꝛū multoꝛū in circuitu thꝛoni, ⁊ animaliū, ⁊ ſenioꝛum: ⁊ erat numerus eoꝛū millia millium voce magna dicentium. Dignus eſt agnus qui occiſus eſt, accipere virtutem, ⁊ diuinitatē, ⁊ ſapiētiā, ⁊ foꝛtitudinē, ⁊ honoꝛē, ⁊ gloriā, ⁊ benedictionē, in ſecula ſeculoꝛū. Amen. Grad. Exultabūt ſancti in gloꝛia: letabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Cantate dn̄o cāticū nouū: laus ei⁹ in eccleſia ſctōrum. Euang. Deſcendens Jeſus de monte ſtetit. de cōi pluri. marty. fo. 38. Offert. Exultabunt ſancti in gloꝛia: lętabuntur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eoꝛuꝫ. Secreta.

Altare tuum domine deus muneribus cumulam⁹ oblatis: da quęſumus: vt ad ſalutem noſtram, Omniuꝫ ſanctoꝛū tuoꝛum pꝛecatione pꝛoficiant, quoꝛum ſollemnia ventura pręcurrimus. Per dominum noſt. Communio. Juſtoꝛum animę in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos toꝛmentum malitię: viſi ſunt oculis inſipientium moꝛi, illi auteꝫ ſunt in pace. Poſtcōmunio.

Sacramētis domine ⁊ gaudiis optata celebꝛitate expletis, quęſumus: vt eoꝛum pꝛecibus adiuuemur, quoꝛum recoꝛdationibus exhibentur: Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛ.

Feſta Nouembꝛis.

In feſto Omnium Sanctoꝛum. Introitus. Die. 1

Gaudeamus omnes in domino, diem feſtum celebꝛantes, ſub honoꝛe ſanctoꝛum omnium: de quorum ſollennitate gaudent Angeli, ⁊ collaudant filium Dei. Pſalmus. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat. Oratio.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui nos Omniū ſanctoꝛum tuoꝛum merita ſub vna tribuiſti celebꝛitate venerari: q̄ſumus: vt deſideratā nobis tuę pꝛopitiationis abundantiā, multiplicatis interceſſoꝛibus largiaris. Per dominum noſtrum.

Lectio libꝛi Apocalypſis beati Joannis Apoſtoli.

In diebus illis. Ecce, ego ca. 7
Joannes vidi alterum Angelum aſcendentem ab oꝛtu ſolis: habentem ſignum Dei viui. Et clamauit voce magna quatuoꝛ Angelis, quibus datum eſt nocere terrę ⁊ mari, dicens. Nolite nocere terrę ⁊ mari, neqꝫ arboꝛibus: quoadusque ſignemus ſeruos dei noſtri in frōtibus eorum. Et audiui numerum ſignatoꝛum, centuꝫ quadraginta quatuoꝛ millia ſignati ex omni tribu filioꝛum Jſrael. Et tribu Juda, duodecim millia ſignati. Ex tribu Ruben, duodecim millia ſignati.

gnati. Ex tribu Gad, duodecim millia ſignati. Ex tribu Aſſer, duodecim millia ſignati. Ex tribu Nepthalim, duodecim millia ſignati. Ex tribu Manaſſe, duodecim millia ſignati. Ex tribu Simeon, duodecim millia ſignati. Ex tribu Leui, duodeciʒ millia ſignati. Ex tribu Iſſachar, duodeciʒ millia ſignati. Ex tribu Zabulō, duodecim millia ſignati. Ex tribu Ioſeph, duodecim millia ſignati. Ex tribu Beniamin, duodeciʒ millia ſignati. Poſt hęc vidi turbaʒ magnā, quā dinumerare nemo poterat, ex omnibus gētibus, ⁊ tribub⁹, ⁊ populis, ⁊ linguis, ſtātes ante thronū: ⁊ in conſpectu agni, amicti ſtolis albis, ⁊ palmę in manibus eorū: ⁊ clamabant voce magna dicentes. Salus deo noſtro qui ſedet ſuper thronuʒ, ⁊ agno. Et omnes Angeli ſtabant in circuitu throni, ⁊ ſeniorum, ⁊ quatuor animalium: ⁊ ceciderunt in conſpectu throni in facies ſuas, ⁊ adorauerunt deum, dicentes, Amen. Benedictio ⁊ claritas, ⁊ ſapientia, ⁊ gratiarum actio, honor, virtus, ⁊ fortitudo deo noſtro, in ſecula ſeculorum. Amē.

Grad. Timete dominum omnes ſancti eius: quoniam nihil deeſt timentibus euʒ. ℣. Inquirentes aūt dominum, non deficient omni bono. Alleluia, alleluia. ℣. Venite ad me omnes qui laboratis, ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiam vos. Alleluia.

Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.

In illo tpe: Videns Ieſus turbas, aſcēdit in mōtē. Et cum ſediſſet, acceſſerunt ad eū diſcipuli eius: ⁊ aperiēs os ſuū, docebat eos, dicens. Beati pauperes ſpū: quoniam ipſorum eſt regnum cęlorū. Beati mites: quoniā ipſi poſſidebunt terrā. Beati qui lugēt: quoniā ipſi cōſolabuntur. Beati, qui eſuriunt, ⁊ ſitiunt iuſtitiaʒ: quoniā ipſi ſaturabuntur. Beati miſericordes: quoniā ipſi miſericordiam conſequentur. Beati mūdo corde: quoniā ipſi deum videbūt. Beati pacifici: quoniā filii dei vocabuntur. Beati, qui perſecutionē patiuntur propter iuſtitiam: quoniam ipſorum eſt regnum cęlorum. Beati eſtis, cū maledixerint vobis homines, ⁊ perſecuti vos fuerint, ⁊ dixerint omne malū aduerſum vos mentientes, propter me. Gaudete ⁊ exultate: quoniam merces veſtra copioſa eſt in cęlis. Dicitur Credo.

Offer. Iuſtorum animę in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum mortis: viſi ſunt oculis inſipientium mori, illi autem ſunt in pace.

Secreta. Munera tibi domine noſtrę deuotionis offerim⁹: quę ⁊ pro cunctorum tibi grata ſint honore iuſtorum, ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddātur. Per dominum noſtrum.

Cōmunio. Beati

Beati mundo corde, quoniam ipſi deum videbũt: beati pacifici, quoniã filii dei vocabuntur: beati q perſecutionem patiũtur propter iuſtitiã, quoniã ipſorũ eſt regnum celorum. Poſtcõmunio.

Da, queſumus domine, fidelibus populis, Omnium ſanctorum tuorum ſemper veneratione letari: ⁊ eorum perpetua ſupplicatione muniri. Per do.

¶ Infra octa. Oium ſanctor. ⁊ in die octaua, miſſa dr̃ ſicut i die. Sed ifra octauã ſcd̃a oĩo d̃ Spiritu ſctõ. Deus q corda fideliũ. tertia. Eccliẽ tue. vel p Papa.

¶ De feſtis duplicibus, ⁊ ſemiduplicibus infra eam occurrentibus fit, cum commemoratione octaue. De ſimplicibus autem fit tantum commemora.

die.2 ¶ Scd̃a die fit Cõmemoratio oium fideliũ defunctor: ⁊ dicit̃ Miſſa. Requiem eternã dona. que loco ſuo circa finẽ Miſſalis habetur. fo. 270. Si aũt ſecũda dies fuerit dñica, dicta Cõmemoratio defũctor fit feria ſcd̃a.

die 4 ¶ Pro cõme. ſãctorũ martyrũ Uitalis, ⁊ Agricole. Oratio.

Preſta, q̃s, oṗs deus: vt, q ſanctorũ martyrum tuorũ Uitalis, ⁊ Agricole ſollemnia colimus, eorũ apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. Tertia oratio de Spiritu ſancto: niſi venerit in dominica: quia tunc tertia oratio erit de Sanctis. Secreta.

Oblatis, queſumus domine, placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus tuis Uitale, ⁊ Agricola, a cunctis nos defende periculis. Poſtcommunio.

Haec nos cõmunio dñe purget a crimine: ⁊ intercedentib⁹ ſanctis martyribus tuis Uitale, ⁊ Agricola, celeſtis remedii faciat eſſe ꝯſortes. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

¶ In die octaua Omnium ſanctorum, dicitur Miſſa, vt in die cũ commemorat. ſãctorũ mart. die.8

Quatuor Coronatorum. Oĩo.

Preſta, queſumus, omnipotens deus: vt, qui glorioſos martyres fortes in ſua confeſſione cognouimus, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per dominum. Secreta.

Benedictio tua domine larga deſcendat: que ⁊ munera noſtra, deprecantibus ſanctis martyribus tuis, tibi reddat accepta, ⁊ nobis ſacramentũ redẽptionis efficiat. Per. Poſtcõiõ.

Celeſtibus refecti ſacramentis ⁊ gaudiis, ſupplices te domine deprecamur: vt quorum gloriamur triumphis, protegamur auxiliis. Per dominũ.

¶ In Dedicatiõe Baſilice Saluatoris dicitur Miſſa. Terribilis eſt locus iſte. de cõmuni Dedicationis eccleſie. f. 249. ⁊ pro comme. S. Theodori mar. oĩo. die 9

Deus, qui nos beati Theodori martyris tui confeſſione glorioſa circundas ⁊ protegis: preſta nobis, ex eius imitatione proficere, ⁊ oratione fulciri. Per dominum. Secreta.

Suſcipe domine fideliũ preces cum oblationibus hoſtiarũ: ⁊ intercedẽte beato Theodoro martyre tuo, p hec pie deuotionis officia, ad celeſtẽ gloriã tranſeamus. Per d. Poſtcõio.

Preſta nobis, queſum⁹ dñe intercedente beato Theodoro martyre tuo: vt, qđ ore cõtingimus, pura mẽte capiamus. Per dominum noſtrum Jeſuz.

die. 10. ¶ Sanctorũ mar. Tryphonis, Reſpicii, ⁊ Nymphe. Introit⁹.

Clamauerunt iuſti, ⁊ domin⁹ exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Pſalmus. Benedicam dominum in omni tempore, ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria. Oratio.

Hac nos, queſumus, dñe, ſanctorũ martyrũ tuorũ Tryphonis, Reſpicii, ⁊ Nymphe, ſemper feſta ſectari: quorũ ſuffragiis protectionis tue dona ſentiam⁹. Per do. Epiſtola. Non ſunt cõdigne. de cõi plurimorũ marty. fo. 239. Grad. Uindica domine ſanguinez ſanctorũ tuorũ qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatilibus celi, carnes ſanctorum tuorũ beſtiis terre. All'a, alleluia. ℣. Precioſa in conſpectu dñi mors ſanctorũ eius. All'a. Euãgelium. Attendite a fermento phariſeorum. de eodez cõi. fol. 240. Offerto. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

Munera tibi domine noſtre deuotionis offerim⁹: que ⁊ pro tuorum tibi grata ſint honore iuſtorum: ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Per d.

Cõmunio. Quicũq; fecerit voluntatẽ patris mei q in celis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater eſt, dicit dominus. Poſtcõio.

Preſta nobis, queſumus domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis Tryphone, Reſpicio, ⁊ Nympha: vt quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominũ.

¶ In feſto ſancti Martini epiſcopi ⁊ confeſſoris. die. 11.

Introitus.

Statuit ei dominus teſtamentum pacis: ⁊ principẽ fecit eum: vt ſit illi ſacerdotii dignitas in eternum. Pſalmus. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Deus, qui conſpicis, quia ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus: concede propitius: vt, interceſſione beati Martini cõfeſſoris tui atq; pontificis, contra omnia aduerſa muniamur. Per dominum noſtrum Jeſum.

Pro commemoratione Sancti Mene martyris. Oratio.

Preſta, queſumus, omps deus: vt, qui beati Mene martyris tui natalitia colimus, interceſ-

die. 4. interceſſione eius in tui nominis amore roboremur. Per domi. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnus. de communi confeſſorū pontificū. fo.241. Graduale. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Beatus vir ſanctus Martinus, vrbis Turonis epiſcopus, requieuit: quē ſuſceperunt angeli, atq; archangeli, throni, dominationes, ⁊ virtutes. Alleluia. Euang. Nemo accendit lucernā. de eodē cōi. fo.242. Offerto. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipſo, ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.

Da, miſericors deus: vt, hęc
ca.6. nos ſalutaris oblatio, ⁊ à propriis reatibus indeſinenter expediat, ⁊ ab omnibus tueatur aduerſis. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtum filium tuum.

Pro commemo. ſancti Menę martyris, Secreta.

Muneribus noſtris, quęſumus domine, precibuſq; ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſteriis, ⁊ clementer exaudi. Per dominum noſtrum Je. Communio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dominus inuenerit vigilantem: amen dico vobis: ſuper omnia bona ſua conſtituet eū. Poſtcommunio.

Preſta, quęſumus, domine deus noſter: vt, quorum feſtiuitate votiua ſunt ſacramenta, eorum nobis ſalutaria interceſſione reddantur. Per dñm.

Pro cōm. ſācti Menę. Poſtcō.

Da, quęſumus, dñe deus noſter: vt, ſicut tuorū commemoratione ſanctorū temporali gratulamur officio: ita perpetuo lętemur aſpectu. Per domin.

¶ In feſto ſancti Martini Papę die. 12.
⁊ martyris, Miſſa. Sacerdotes dei. de communi vnius martyris pontificis. folio.233.

¶ Sancti Gregorii Thaumaturgi epiſcopi, ⁊ confeſ. Introi. die. 17.

Statuit ei dominꝰ teſtamentum pacis: ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotii dignitas in ęternum. Pſalmus. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.

Da, quęſumus, omnipotēs deus: vt, beati Gregorii confeſſoris tui atque pontificis veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionem nobis augeat, ⁊ ſalutem. Per dominum noſtrum Jeſū. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnus. de cōmuni confeſſorum pontificum. fo.241. Graduale. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuentus ſimilis illi, qui ꝯſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternum ſecundum ordinē Melchiſedech. Alleluia.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Marcum.

C.xl.

IN illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Habete fidem dei. Amen dico vobis, qꝛ quicunqȝ dixerit huic mõti, tollere ꝛ mittere i mare: ꝛ nõ heſitáuerit i corde ſuo, ſed crediderit qꝛ quodcũque dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis: omnia quęcunqȝ orantes petitis, credite quia accipietis, ꝛ euenient vobis. Offertoriũ. Inueni Dauid ſeruuȝ meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ꝛ brachium meum confortabit eum. Secreta.

Sancti tui, queſumus domine, nos vbiqȝ lętificent: vt dum eorũ merita recolimus, patrocinia ſentiamus. Per dñȝ. Cõio. Fidelis ſeruus, ꝛ prudens: queȝ conſtituit dñs ſuper familiam ſuaȝ: vt det illis in tempore tritici menſurá. Poſtcõio.

Preſta, quęſumus, omnipotẽs deus: vt, de perceptis muneribꝰ gratias exhibẽtes, intercedente beato Gregorio cõfeſſore tuo, atqȝ pontifice, beneficia potiora ſumamus. Per do.

die. 18. ¶ In dedicatione Baſilicę ſanctorũ apoſtoloruȝ Petri ꝛ Pauli. Miſſa. Terribilis eſt. de cõi dedicationis eccleſię. foli. 249.

die. 19. ¶ Sãcti Põtiani Papę ꝛ mar. Miſſa. Statuit ei dñs. de cõi vnius mart. pontificis. fol. 232.

¶ In feſto Sanctę Cecilię virginis ꝛ marty. Introitus. die. 22.

Loquebar de teſtimoniis tuis in conſpectu regum, ꝛ non cõfundebar: ꝛ meditabar in mádatis tuis, quę dilexi nimis. Pſalmus. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Oratio.

Deus qui nos annua beatę Cecilię virginis ꝛ martyris tuę ſollemnitate lętificas: da, vt quá veneramur officio, etiam pię cõuerſationis ſequamur exẽplo. Per do. Epiſto. Dñe deꝰ meus. de cõi virginis ꝛ mar. fo. 246. Gradu. Audi filia, ꝛ vide, ꝛ inclina aurẽ tuá: qꝛ concupiuit rex ſpeciem tuá. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua intẽde, ꝓſpere procede, ꝛ regna. Allia, allia. ℣. Quinque prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus venit, exite obuiam Chriſto Domino, Alleluia. Euangeliũ. Simile eſt regnum cęlorum decem virginibus. de eodẽ cõi fo. 246. Offert. Afferentur regi virgines poſt eá: proximę eius afferẽtur tibi. Secre.

Haec hoſtia, domine, placationis ꝛ laudis, quęſumus, vt, intercedente beata Cecilia martyre tua, nos propitiatione tua dignos ſemper efficiat. Per dominum noſt. Communio.

Con-

Confundātur ſuperbi, qꝛ iniuſtē iniquitatē fecerūt in me: ego autēꝫ in mandatis tuis exercebor: ⁊ meditabor i tuis iuſtificationibus, vt nō cōfundar. Poſtcōio.

Satiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris, eius queſumus ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominum.

die. 23. ¶ In feſto Santi Clementis Pape ⁊ martyris. Introitus.

Dicit dominus: ſermones mei, quos dedi in os tuum non deficient de ore tuo: ⁊ munera tua accepta erunt ſuper altare meum. Pſalmus. Beatus vir qui timet dominū: in mādatis eius volet nimis. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui nos annua beati Clementis martyris tui atque pōtificis ſollemnitate letificas: concede propitius: vt, cuius natalitia colim⁹, virtutē quoque paſſionis imitemur. Per d.

Pro commemoratione Sanctę Felicitatis martyris. Oratio.

Preſta, queſumus, omnipotens deus: vt beatę Felicitatis martyris tuę ſollemnia recenſentes, meritis ipſius protegamur, ⁊ precibus. Tertia orō. A cūctis. Epiſto. Imitatores mei eſto. vt ſupra in dn̄ica xxiii. poſt Pēte. fo.171. Grad. Iurauit dn̄s, ⁊ nō pęnitebit eum: tu es ſacerdos in ęternum ſm ordinē Melchiſedech. ℣. Dixit dn̄s domino meo: ſede a dextris meis. Alleluia, alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus. Alleluia. Euangelium. Vigilate, quia neſcitis. de communi confeſſorum pontificum. fol.242. Offertorium. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo, ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Munera tibi domine oblata ſanctifica, ⁊ intercedēte beato Clemēte martyre tuo atque pontifice, ꝑ hęc nos a peccatoꝝ noſtroꝝ maculis emunda. Per do. Pro commemoratione Sanctę Felicitatis. Secreta.

Vota populi tui domine ꝓpitiatus intende: ⁊ cuius nos tribuis ſollemnia celebrare, fac gaudere ſuffragiis. Communio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dominus, inuenerit vigilantem: amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. Poſtcommunio.

Corporis ſacri ⁊ precioſi ſanguinis repleti libamine queſumus, domine deus noſter: vt, quod pia deuotione gerimus, intercedente beato Clemente martyre tuo atqꝫ pontifice, certa redemptione capiamus. Per dominum noſtrum Jeſum Ch. Pro commemoratione ſanctę Felicitatis. Poſtcommunio.

Supplices te rogamus omnipotens deus: vt intercedētibus ſanctis tuis, ⁊ tua in nobis dona multiplices, ⁊ tempora noſtra diſponas.

die. 24. ¶ Sancti Chryſogoni marty. Miſ. In virtute tua domine. de communi vnius martyris. folio 233. pręter orationem, quę dicitur vt infra. Oratio.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: vt, qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus, beati Chryſogoni martyris tui interceſſione liberemur. Per dominū. Secreta.

Oblatis, quęſumus, domine, placare muneribus: ⁊ intercedente beato Chryſogono martyre tuo, a cunctis nos defende periculis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Poſtcommunio.

Tui domine perceptione ſacramenti, ⁊ a noſtris mundemur occultis, ⁊ ab hoſtium liberemur inſidiis. Per dominū.

die. 25. ¶ In feſto Sanctę Catharinę virginis ⁊ martyris. Introitus.

Loquebar de teſtimoniis tuis in conſpectu regum, ⁊ non cōfundebar: ⁊ meditabar in mādatis tuis, quę dilexi nimis. Pſalmus. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria. Oro.

Deus q dediſti legē Moyſi in ſummitate montis Sinai: ⁊ in eodem loco per ſanctos angelos tuos corpus beatę Catharinę virginis ⁊ martyris tuę mirabiliter collocaſti: pręſta, quęſumus: vt, eius meritis ⁊ interceſſione, ad montem qui Chriſtus eſt peruenire valeamus. Per eundem dominum noſtrū. Epiſtola. Confitebor tibi domine rex. de cōmuni vnius virginis ⁊ martyris. fo. 246, Graduale. Dilexiſti iuſtitiam: ⁊ odiſti iniquitatez. ℣. Propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo lętitię. Alleluia, alleluia. ℣. Adducentur regi virgines poſt eā: proximę eius afferētur tibi in lętitia, Alleluia. Euangeliuz. Simile eſt regnum cęlorum decem virginibus. de eodem cōmuni. folio. 246. Offert. Afferentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. Secreta.

Suſcipe domine munera, quę in beatę Catharinę virginis ⁊ martyris tuę ſollemnitate deferimus: cuius nos confidimꝰ patrocinio liberari. Per dominum noſtrum Jeſuz Chriſtum filium tuuz qui tecum viuit ⁊ regnat. Cōmunio. Cōfundātur ſuperbi, quia iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego autez in mandatis tuis exercebor, ⁊ meditabor in tuis iuſtificationibus, vt non confundar. Poſtcōio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beata Catharina virgine ⁊ martyre tua, ſempiterna faciāt protectione gaudere. Per dominum noſtruz Jeſum Chriſtū.

¶ Sancti Petri Alexandrini epiſcopi ⁊ martyris, Miſſa. die. 26.

Statuit ei dominus. de cōmuni vnius marty. pontifi. fo. 232.

FINIS.

COM-

COMMVNE SANCTORVM.

IN VIGILIA VNIVS APOSTOLI

INTROITVS.

pſal. 51. Ego aūt ſicut oliua fructificaui i domo dñi: ſperaui in miſericordia dei mei: ⁊ expectabo nomē tuum, quoniā bonum eſt ante cōſpectū ſanctoruꝫ tuorum. Pſal. Quid gloriariſ in malitia, qui potēs es in iniquitate? ℣. Gloria.

Oro. Da, quęſumus omp̄s deus: vt beati N. apoſtoli tui, quam pręuenimus, veneranda ſollemnitas, ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. Per dñm.

Lectio libri Sapientię.

eccl. 44. ⁊ 45. Benedictio Domini ſuper caput iuſti. Ideo dedit illi dominus hereditatem, ⁊ diuiſit ei partem in tribubus duodecim: ⁊ inuenit gratiam in cōſpectu omnis carniſ. Magnificauit eum in timore inimicorum: ⁊ in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit eum in conſpectu regum: ⁊ oſtendit illi gloriā ſuā. In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctuꝫ fecit illum: ⁊ elegit eum ex omni carne. Et dedit illi coram pręcepta: et legem vitę et diſciplinę: ⁊ excelſum fecit illum. Statuit illi teſtamentum ęternum: ⁊ circuncinxit eum zona iuſtitię: ⁊ induit eum dominus coronam glorię.

Gradua. Iuſtus vt palma florebit, ſicut cedrus Libani multiplicabitur in domo Domini. pſal. 91. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam, ⁊ veritatem tuam per noctem.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Ioannem.

In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis: c. 15. Hoc eſt pręceptum meum: vt diligatis inuiceꝫ, ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet: vt animam ſuaꝫ ponat quis pro amicis ſuis. Vos amici mei eſtis: ſi feceritis quę ego pręcipio vobis. Iam non dicam vos ſeruos: quia ſeruus neſcit quid faciat dominus eius. Vos autē dixi amicos: quia omnia quęcū que audiui à patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos: ⁊ poſui vos: vt eatis, et fructum afferatis: et fructuſ veſter maneat: vt quodcunque petieritis patrem in nomine meo, det vobis. Offerto.

Gloria ⁊ honore coronaſti euꝫ: pſal. 8. ⁊ conſtituiſti eū ſuper opera manuum tuarum, domine. Secre.

Apoſtolicę reuerentię culmen offerimus tibi ſacris myſteriis imbuendū: pręſta quęſumus domine: vt beati apoſto-

li tui N. ſuffragiis, cuius natalitia ꝑuenimus, hęc plebs tua ſemper ꝛ ſua vota depꝛomat, ꝛ deſiderata ꝑcipiat. Per do. Cõio.

Magna eſt gloꝛia eius i ſalutari tuo: gloꝛiã ꝛ magnũ decoꝛẽ impones ſup eum, dñe. Poſtcõio.

Sancti apl'i tui N. q̃s dñe, ſupplicatione placatus, ꝛ veniam nobis tribue, ꝛ remedia ſempiterna concede. Per dñm.

¶ In Natalitiis Apoſtoloꝛum ꝛ Euangeliſtarũ, omnia vt ſuis locis in pꝛopꝛio Sanctoꝛum.

IN COMMVNI vnius martyris pontificis.

Introitus.

Statuit ei dominus teſtamentum pacis: ꝛ principẽ fecit eum: vt ſit illi ſacerdotii dignitas in ęternum. Pſalmus. Memento domine Dauid, ꝛ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloꝛia patri. Oratio.

Infirmitatem noſtram reſpice omnipotens deus: ꝛ quia pondus pꝛopꝛię actionis grauat, beati N. martyris tui atque pontificis, interceſſio gloꝛioſa nos pꝛotegat. Per dominuꝫ.

Lectio epiſtolę bti Iacobi apli.

ca. 1. Chariſſimi: Beatus vir qui ſuffert tentationem, quoniam cum pꝛobatus fuerit, accipiet coꝛonam vitę: quam repꝛomiſit deus diligentibus ſe. Nemo cuꝫ tentatur, dicat quoniam à deo tentatur. Deus enim intentatoꝛ maloꝛũ eſt: ipſe autem neminem tentat. Unuſquiſque vero tentatur à concupiſcentia ſua abſtractus ꝛ illectus. Deinde cõcupiſcentia cũ conceperit, parit peccatum: peccatum vero cũ conſummatum fuerit, generat moꝛtem. Nolite itaqꝫ errare fratres mei dilectiſſimi. Omne datum optimum, ꝛ omne donum perfectum deſurſum eſt, deſcendens à patre luminũ: apud queꝫ non eſt tranſmutatio, nec viciſſitudinis obumbꝛatio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis: vt ſimus initiuꝫ aliquod creaturę eius. Graduale. Inueni Dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ꝛ bꝛachium meum confoꝛtabit eum. ℣. Nihil pꝛoficiet inimicꝰ in eo, ꝛ filius iniquitatis nõ nocebit ei. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternum, ſecundũ oꝛdinem Melchiſedech, alleluia. Poſt Septuageſimaꝫ Tractus. Deſiderium animę eius tribuiſti ei: ꝛ voluntate labioꝛum eius non fraudaſti eum. ℣. Quoniaꝫ pꝛęueniſti eum in benedictionibus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coꝛonam de lapide pꝛecioſo. Sequentia ſancti euãgelii ſecundum Lucam.

In illo tempoꝛe: Dixit Ie- c.14.
ſus turbis. Siquis venit ad me, ꝛ non odit patrem ſuum, ꝛ matrem, ꝛ vxoꝛeꝫ, ꝛ filios, ꝛ fratres ꝛ ſoꝛoꝛes, adhuc autẽ ꝛ animam ſuam: non poteſt meus eſſe diſci-

diſcipulus. Et qui non baiulat crucem ſuā, ⁊ venit poſt me: nō pōt meus eſſe diſcipulus. Quis enim ex vobis volēs turrim ędificare, non prius ſedens computat ſumptus qui neceſſarii ſunt, ſi habeat ad perficiendū: ne poſtquàm poſuerit fundamentum, ⁊ non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illúdere ei, dicentes: quia hic homo cępit ędificare, ⁊ non potuit conſummare? Aut quis rex iturus committere bellum aduerſus alium regem, non ſedens prius cogitat, ſi poſſit cum decē millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad ſe? Alioquin, adhuc illo lōgè agente, legationem mittens, rogat ea quę pacis ſunt. Sic ergo omnis ex vobis, q̄ non renūciat omnibus quę poſſidet: nō poteſt meus eſſe diſcipulus. Offerto. Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit̄ cornu ei⁹. Secre. Hoſtias tibi dn̄e beati N. martyris tui atq; pontificis dicatas meritis, benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidium. Per. Cōmunio. Semel iuraui in ſancto meo, ſemen eius in ęternum manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo, ⁊ ſicut luna perfecta in ęternum: ⁊ teſtis in cęlo fidelis. Poſtcommunio. Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus domine deus noſter: vt btī N. martyris tui atque pontificis, cuius exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dominum noſt.

¶ De eodem communi alia miſſa. Introitus.

Sacerdotes dei benedicite dominū: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. Pſalmus. Benedicite omnia opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ ſi. Oratio. Deus qui nos beati N. martyris tui atque pontificis annua ſollemnitate lętificas, concede propitius: vt, cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiā protectione gaudeamus. Per dn̄ꝫ noſtrum Ieſum Chriſtum filiū.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

Fratres: Benedictus de- 2.c.
us ⁊ pater dn̄i noſtri Ieſu Chriſti: pater miſericordiarum, ⁊ deus totius cōſolationis: qui conſolatur nos in oī tribulatione noſtra: vt poſſimus ⁊ ipſi cōſolari eos qui in omni p̄ſſura ſūt, per exhortationē, qua exhortamur ⁊ ipſi à deo. Quoniam ſicut abundant paſſiones Chriſti in nobis: ita ⁊ per Chriſtum abundat cōſolatio noſtra. Siue autē tribulamur, pro veſtra exhortatione ⁊ ſalute: ſiue conſolamur, ꝓ veſtra cōſolatione: ſiue exhortamur, pro veſtra exhortatione, ⁊ ſalute: quę operatur tolerantiam earundem paſſionū quas ⁊ nos pátimur: vt ſpes noſtra firma

ma

ma ſit pro vobis: ſcientes quo-
niam, ſicut ſocii paſſionum eſtis,
ſic eritis & cõſolationis: In Chri
ſto Jeſu domino noſtro. Gra
dua. Gloria & honore corona-
ſti eum. ℣. Et conſtituiſti eum
ſuper opera manuum tuarum,
domine. Alleluia, alleluia. ℣.
Hic eſt ſacerdos, quem coro-
nauit dominus, alleluia.
Poſt Septuageſimã Tractus.
Beatus vir, qui timet dominũ:
in mandatis eius cupit nimis.
℣. Potens in terra erit ſemen
eius: generatio rectorum bene-
dicetur. ℣. Gloria & diuitię in
domo eius: & iuſtitia eius manet
in ſeculũ ſeculi. Sequentia ſan-
cti euangelii ſecundũ Mattheũ.
ca.16 In illo tpe: Dixit Jeſus di-
ſcipulis ſuis. Siquis vult ve
nire poſt me, abneget ſemetipſũ,
& tollat crucẽ ſuam, & ſequat me.
Qui enim voluerit aiã ſuã ſaluã
facere, perdet eã. Qui aũt perdi
derit aiã ſuã ꝓpter me, inueniet
eã. Quid eniꝫ prodeſt homini, ſi
vniuerſum mundum lucretur,
animę vero ſuę detrimentum pa
tiatur? Aut quam dabit homo
cõmutationem pro anima ſua?
Filius enim hominis venturus
eſt in gloria patris ſui cum ange-
lis ſuis: & tunc reddet vnicuique
ſecundum opera ſua. Offerto.
pſal. 88. Inueni Dauid ſeruum meum,
oleo ſancto meo vnxi eum: ma-
nus enim mea auxiliabit ei, & bra
chiũ meũ ꝯfortabit eũ. Secre.
Munera tibi dñe dicata ſan
ctifica: & intercedẽte bea-
to N. martyre tuo atq; pontifi-
ce: ꝑ eadẽ nos placatus intende.
Per do. Cõio. Poſuiſti dñe in pſal. 20.
capite eius, coronam de lapide
precioſo. Poſtcommunio.
Haec nos cõmunio domi-
ne purget a crimine: & in-
tercedente beato N. martyre
tuo, atq; pontifice: cęleſtis reme
dii faciat eſſe cõſortes. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chriſt.
¶ Epiſtolę, & euangelia pro põ-
ti. & marty. aſſignata, legi poſſũt
etiam pro marty. non ponti. Et
quę infra habentur de mart. nõ
pont. etiã pro mar. pont. Item
pro mart. pont. legi poſſunt epi-
ſtolę & euãgelia, iferius aſſignata
pro cõfeſſo. pont. Eplę ẽt, & euã
gelia quę in vna miſſa de eodem
cõmuni ponũtur, dici poſſunt in
aliis miſſis de eodem communi.

IN COMMVNI vnius martyris non pontificis. Introitus.

In virtute tua do- pſal. 20.
mine lętabitur iu-
ſtus: & ſuper ſalu-
tare tuum exulta-
bit vehementer:
deſiderium animę
eius tribuiſti ei. Pſal. Quoniã
pręueniſti eum in benedictioni-
bus dulcedinis: poſuiſti in capi-
te eius coronã de lapide precio
ſo. ℣. Gloria patri. Oratio.
Preſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt qui beati N.
martyris tui natalitia colimus:
interceſſione eius in tui nominis
amo-

amore roberemur. Per dñm.

Lectio libri Sapientię

Sa. 10. IUſtum deduxit dominus per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnum dei: ⁊ dedit illi ſcientiam ſanctorum: honeſtauit illum in laboribus: ⁊ compleuit labores illius. In fraude circumuenientium, illi affuit: ⁊ honeſtum fecit illum. Cuſtodiuit eum ab inimicis, ⁊ a ſeductoribus tutauit illum: ⁊ certamen forte dedit illi, vt vinceret, ⁊ sciret quoniam omnium potentior eſt ſapientia. Hęc, venditum iuſtum non dereliquit: ſed a peccatoribus liberauit eum. Deſcenditque cum illo in foueam: ⁊ in vinculis non dereliquit eum, donec afferret illi ſceptrum regni, ⁊ potentiam aduerſus eos qui eum deprimebant. Et mendaces oſtendit qui maculauerunt eum: ⁊ dedit illi claritatem ęternam, dominus deus noſter. Graduale. Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemē eius: generatio rectorum benedicetur. Alleluia, alleluia. ℣. Poſuiſti domine ſuper caput eius coronam de lapide precioſo, alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus.

Deſiderium animę eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius nō fraudaſti eū. ℣. Quoniā pręueniſti eū in benedictionib⁹ dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Mattheum.

IN illo tempore. Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram: non veni pacem mittere, ſed gladium. Ueni enim ſeparare hominem aduerſus patrem ſuū, ⁊ filiam aduerſus matrem ſuam: ⁊ nurum aduerſus ſocrum ſuam: ⁊ inimici hominis, domeſtici eius. Qui amat patrem aut matrē pluſquam me: non eſt me dignus. Et qui amat filium aut filiā ſuper me: nō eſt me dignus. Et qui non accipit crucem ſuam, ⁊ ſequitur me: non eſt me dignus. Qui inuenit animā ſuā, perdet eam: ⁊ q perdiderit animā ſuā propter me, inueniet eā. Qui recipit vos, me recipit: ⁊ qui recipit me, recipit eū q me miſit. Qui recipit prophetā in nomine prophetę: mercedem prophetę accipiet. Et q recipit iuſtū in nomine iuſti: mercedem iuſti accipiet. Et quicunq; dederit vni ex minimis iſtis calicem aquę frigidę, tantum in nomine diſcipuli: amen dico vobis, nō perdet mercedem ſuā. c. 10.

Offertorium. Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarū domine.

Secre. Muneribus noſtris, quęſum⁹ dñe, precibusq; ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſteriis, ⁊ clementer exaudi. Per d.

Cōio. Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſū: ⁊ tollat crucē ſuam, ⁊ ſequatur me.

Poſtcōio. Da, quęſumus, domine deus noſter: vt ſicut tuorum comme-

cõmemoratione ſanctorum tem
porali gratulamur officio: ita p
petuo lętemur aſpectu. Per do.

¶ De eodem communi alia
miſſa. Introitus.

Letabitur iuſtus
in domino, ⁊ ſpe-
rabit i eo: ⁊ lauda-
buntur omnes re
cti corde. Pſalm.
Exaudi deus ora
tionẽ meam cum deprecor: a ti-
more inimici eripe amimaz meã.
℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui
ſancto. Sicut erat. Oratio.
Preſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt intercedẽ-
te beato N. martyre tuo, ⁊ a cũ-
ctis aduerſitatibus liberemur in
corpore, ⁊ a prauis cogitationi-
bus mundemur in mente. Per
dominum noſtrum Jeſum Ch.

Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Timotheum.

2,c,2 Chariſſime. Memor eſto
dominum Jeſum Chriſtũ
reſurrexiſſe a mortuis, ex ſemine
Dauid, ſecundum euangelium
meum, in quo laboro vſque ad
vincula, quaſi male operãs: ſed
verbum dei non eſt alligatum.
Ideo omnia ſuſtineo propter e-
lectos: vt ⁊ ipſi ſalutem conſe-
quantur, quę eſt in Chriſto Je-
ca.3. ſu, cum gloria cęleſti. Tu autem,
aſſecutus es meam doctrinam,
inſtitutionem, propoſitũ, fidem,
longanimitatem, dilectionez, pa
tientiam, perſecutiones, paſſio-
nes: qualia mihi facta ſunt An-
tiochię, Iconii, Lyſtris: qua-
les perſecutiones ſuſtinui: ⁊ ex
omnibus eripuit me dominus.
Et omnes qui volunt pie viue-
re in Chriſto Jeſu, perſecutio-
nes patiuntur. Gradu. Iuſtus
cum ceciderit nõ collidetur, quia
dominus ſupponit manum ſuaz.
℣. Tota die miſeretur, ⁊ com-
modat: ⁊ ſemen eius in benedi-
ctione erit. Alleluia, alleluia. ℣.
Qui ſequitur me, nõ ambulat in
tenebris: ſed habebit lumen vitę
ęternę, allia. Poſt ſeptuageſimã
Tractus. Beatus vir, qui timet
dominum: in mandatis eius cu-
pit nimis. ℣. Potens in terra
erit ſemen eius, generatio re-
ctorum benedicetur. ℣. Glo-
ria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iu-
ſtitia eius manet in ſeculũ ſeculi.

Sequẽ. S. euãg. ſm Mattheũ.

In illo tempore: Dixit Je- c.10.
ſus diſcipulis ſuis. Nihil
opertum quod non reueletur:
⁊ occultum, quod non ſciatur.
Quod dico vobis in tenebris,
dicite in lumine: ⁊ quod in aure
auditis, prędicate ſuper tecta.
Et nolite timere eos qui occi-
dunt corpus, animam autem nõ
poſſunt occidere: ſed potius eũ
timete, qui poteſt ⁊ animam ⁊
corpus perdere in gehennam.
Nonne duo paſſeres aſſe vene-
unt: ⁊ vnus ex illis non cadet ſu
per terraz ſine patre veſtro. Ve-
ſtri autem ⁊ capilli capitis, om-
nes numerati ſunt. Nolite er-
go timere: multis paſſeribus me
liores eſtis vos. Omnis ergo q
confitebitur me coram homini-
bus:

bus: confiteboꝛ ⁊ ego eũ coꝛã pa
tre meo, qui in cęlis eſt. Offer.
P oſuiſti dñe in capite ei⁹ coꝛo
nã de lapide pꝛecioſo: vitam pe
tiit a te, ⁊ tribuiſti ei, allā. Secre.
A Ccepta ſit in cõſpectu tuo
domine noſtra deuotio: ⁊
eius nobis fiat ſupplicatione ſa
lutaris, pꝛo cuius ſollemnitate
defertur. Per dominũ. Cõio.
Q ui mihi miniſtrat, me ſequa
tur: ⁊ vbi ſum ego, illic ⁊ miniſter
meus erit. Poſtcommunio.
R Efecti participatione mu
neris ſacri, quęſumus dñe
deus noſter, vt ſancti N. marty
ris tui, cuius exequimur cultũ,
ſentiamus effectum. Per dñm.

¶ Item alię epiſtolę, ⁊ euange
lium, in cõi vnius martyris.

Lectio epiſtolę beati Ia
cobi apoſtoli.

ca.1. C Hariſſimi. Omne gau
diũ exiſtimate fratres
mei, cum in tẽtationes
varias incideritis: ſciẽ
tes quod pꝛobatio fidei veſtrę
patientiã operatur. Patientia
autem opus perfectũ habeat: vt
ſitis perfecti ⁊ integri, in nullo de
ficientes. Siquis autem veſtrũ
indiget ſapiẽtia, poſtulet a deo,
qui dat oĩbus affluenter, ⁊ non
impꝛoperat: ⁊ dabitur ei. Poſtu
let autem in fide, nihil hęſitans.
Qui enim hęſitat, ſimilis eſt flu
ctui maris, q a vento mouet ⁊ cir
cunfert. Nõ ergo exiſtimet ho
mo ille quod accipiat aliquid a
dño. Vir duplex animo incõſtãs
eſt in omnibus viis ſuis. Gloꝛie
tur autem frater humilis, in exal
tatione ſua. Diues autem, in hu
militate ſua, quoniam ſicut flos
fęni tranſibit: exoꝛtus eſt enim
ſol cum ardoꝛe, ⁊ arefecit fęnum,
⁊ flos eius decidit, ⁊ decoꝛ vul
tus eius deperiit: ita ⁊ diues in
itineribus ſuis marceſcet. Bea
tus vir qui ſuffert tentationem:
quoniam cum pꝛobatus fuerit,
accipiet coꝛonam vitę: quam re
pꝛomiſit deus diligentibus ſe.

Lectio epiſtolę btī Petri aplī.

C Hariſſimi. Communican 1.c.4
tes Chꝛiſti paſſionibus,
gaudete: vt, ⁊ in reuelatione glo
rię eius gaudeatis exultãtes. Si
expꝛobꝛamini ĩ noĩe Chꝛiſti, bea
ti eritis: quoniã quod eſt hono
ris, gloꝛię, ⁊ virtutis dei, ⁊ qui eſt
eius ſpiritus: ſup vos requieſcit.
Nemo autẽ veſtrũ patiat vt ho
micida, aut fur, aut maledicus,
aut alienoꝝ appetitoꝛ. Si autẽ
vt chꝛiſtianus: nõ erubeſcat, glo
rificet autẽ deũ in iſto nomine.
Quoniã tẽpus eſt, vt incipiat iu
diciũ a domo dei. Si aũt pꝛimũ
a nobis: quis finis eoꝝ q nõ cre
dũt dei euãgelio? Et, ſi iuſtus q
dem vix ſaluabitur: impius ⁊ pec
catoꝛ vbi parebũt? Itaque ⁊ hi
qui patiuntur ſecundũ volunta
tem dei: fideli creatoꝛi commen
dent animas ſuas in benefactis.

Sequentia ſancti euangelii
ſecundum Ioannem.

I N illo tempoꝛe. Di c.12.
xit Ieſus diſcipulis ſu
is. Amen, amen, dico
vobis. Niſi granum
frumen

frumenti cadens in terram, mor
tuum fuerit: ipſum ſolum ma-
net. Si autem mortuum fuerit:
multum fructum affert. Qui a-
mat animam ſuam, perdet eam:
⁊ qui odit animam ſuam in hoc
mundo, in vitam ęternam cuſto-
dit eã. Siquis mihi miniſtrat, me
ſequatur: ⁊ vbi ego ſuz, illic ⁊ mi-
niſter meus erit. Siquis mihi
miniſtrauerit, honorificabit euz
pater meus qui eſt in cęlis.

IN COMMVNI
mart. tempore paſchali, ſcilicet
à dominica in octaua Paſchę vſ
que ad vigiliam Pentecoſtes.

¶ De vno martyre. Introitus.

PRoteriſti me de-
us à conuentu ma
lignantium, allelu
ia: à multitudine
operantium ini-
quitatẽ, Alleluia,
alleluia. Pſalmus. Exaudi de⁹
orationem meam, cum dèpre-
cor: à timore inimici eripe ani-
mam meam. ℣. Gloria patri.

Pro martyre ⁊ pontifice. Orõ.

INfirmitatem nr̃az reſpice
oĩps deus: ⁊ qa pondus ꝓ-
prię actionis grauat, btĩ N. mar
tyris tui, atq; põtificis ĩterceſſio
glorioſa nos ꝓtegat. Per dñm.

Pro mart. ⁊ ponti. alia Oratio.

die. 18. DEus, q̃ nos beati N. mar-
tyris tui, atque pontificis
annua ſollẽnitate lętificas: con-
cede ꝓpitius: vt cuius natalitia
colimus, de eiuſdẽ etiã protectio
ne gaudeamus. Per dominum.

Pro martyre tantum. Oratio.

PReſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt qui beati N.
martyris tui natalitia colimus,
interceſſione eius in tui nominis
amore roboremur. Per dñm.

Pro martyre tantum alia Orõ.

PReſta, quęſumus, omnipo
tens deus: vt intercedente
beato N. martyre tuo, ⁊ à cun-
ctis aduerſitatib⁹ liberemur in
corpore, ⁊ à prauis cogitationi-
bus mundemur in mente. Per.

Lectio libri Sapientię.

STabũt iuſti in magna con- ca. 5.
ſtantia aduerſus eos qui
ſe anguſtiauerunt, ⁊ qui abſtule-
runt labores eorum. Uidentes
turbabuntur timore horribili, ⁊
mirabũtur in ſubitatione inſpe-
ratę ſalutis, dicentes intra ſe, pę-
nitentiam agentes, ⁊ prę angu-
ſtia ſpiritus gementes. Hi ſunt
quos aliquãdo habuimus in de-
riſum, ⁊ in ſimilitudinem impro-
perii. Nos inſenſati, vitam illo-
rum ęſtimabamus inſaniam: ⁊ fi-
nẽ illorũ ſine honore. Ecce, quo-
modo cõputati ſunt inter filios
dei, ⁊ inter ſãctos ſors illorũ eſt.

Uel epiſtola beati Pauli apoſto
li ad Timotheũ. Memor eſto.
vt ſupra in cõi vnius mart. extra
tempus Paſchale. folio. 234.

Alla, alleluia. ℣. Confitebun-
tur cęli mirabilia tua dñe, ętenim
veritatem tuã in eccleſia ſancto-
rũ. Alleluia. ℣. Poſuiſti domi-
ne ſuper caput eius coronã de la
pide precioſo, alleluia. Sequen.

S. euange. ſm Joannem.

IN illo tempore. Dixit Je- c. 15.
ſus

ſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnem palmitem, in me non ferentē fructum, tollet eū: ⁊ omnem qui fert fructum, purgabit eum, vt fructum plus afferat. Iā vos mundi eſtis propter ſermonem, quem locutuſ ſuꝫ vobis. Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructū à ſemetipſo, niſi māſerit in vite: ſic nec voſ, niſi in me manſeritis. Ego ſum vitis: vos palmites. Qui manet in me, ⁊ ego in eo, hic fert fructū multum: quia ſine me nihil poteſtis facere. Siquis in me non manſerit: mittetur foras ſicut palmes, ⁊ areſcet, ⁊ colligent eum, ⁊ in ignē mittent, ⁊ ardet. Si manſeritis in me, ⁊ verba mea in vobis māſerint: quodcunque volueritis, petetis, ⁊ fiet vobis. Offertor.

Confitebuntur cęli mirabilia tua domine, ⁊ veritatē tuā in eccleſia ſanctoruꝫ, alleluia, alleluia.

Pro marty. ⁊ pontifi. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e beati N. martyris tui atqꝫ pontificis dicatas meritis, benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidium. Per.

Pro mart. ponti. alia Secreta.

Munera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato N. martyre tuo atqꝫ pontifice, per eadem nos placatus intende. Per dominum noſtrū.

Pro martyre tantum Secreta.

Muneribus noſtris, quęſumuſ dn̄e, precibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus noſ mūda myſteriis: ⁊ clementer exaudi. Per dominum noſtrum Ieſuꝫ Chr̄.

Pro mart. tantuꝫ alia Secreta.

Accepta ſit in cōſpectu tuo domine noſtra deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris, pro cuius ſollemnitate defertur. Per dn̄m. Cōmunio.

Lętabitur iuſtus in domino, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur oēs recti corde, alleluia, alleluia.

Pro mart. ⁊ pont. Poſtcōio.

Refecti participatione muneris ſacri quęſumus domine deus noſter: vt, beati N. martyris tui atqꝫ pontificis, cuius exequimur cultū, ſentiamus effectum. Per dominum noſt.

Pro mart. ⁊ pōt. alia Poſtcōio.

Hęc nos cōmunio, domine, purget à crimine: ⁊ intercedēte beato N. martyre tuo atque pontifice, cęleſtis remedii faciat eſſe conſortes. Per dn̄m.

Pro martyre tantum. Poſtcō.

Da, quęſumus domine deus noſter: vt, ſicut tuorum commemoratione ſanctorū temporali gratulamur officio, ita ꝑpetuo lętemur aſpectu. Per do.

Pro mart. tantum alia Poſtcō.

Refecti participatione muneris ſacri, quęſumus dn̄e deuſ noſter: vt, ſancti N. martyris tui, cuius exequimur cultum, ſentiamus effectum. Per dn̄m.

¶ Epiſtola ⁊ euang. ſupradictę miſſę dicuntur etiam in ſequenti miſſa: ⁊ quę in ſequenti habentur, dici poſſunt in ſuperiori.

¶ De

¶ De pluribus martyribus tēpore paſchali. Introitus.

Sancti tui domine benedicēt te, gloriam regni tui dicent, Alleluia. Pſalmus. Exaltabo te deus meꝰ rex, ⁊ benedicam nomini tuo, in ſeculum, ⁊ in ſeculum ſeculi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui.

Pro pluribus pōt. ⁊ mar. Orō.

Beatorum martyrum tuorum pariterq; pontificum N. ⁊ N. nos, quęſumus, domine feſta tueantur: ⁊ eorum commēdet oratio veneranda. Per do.

Pro pluribus martyribus tantum. Oratio.

Deus, qui nos cōcedis ſanctorū martyrū tuorū N. ⁊ N. natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorꝫ ſocietate gaudere. Per dominum.

Pro plurib. mart. alia Oratio.

Deus, q nos annua ſanctorū martyrū tuorꝫ N. ⁊ N. ſollemnitate lętificas: concede propitins: vt quorum gaudemꝰ meritis, inſtruamur exemplis. Per dominum noſtrum Ieſum.

Lectio epiſtolę btī Petri apli.

1.c.1. Benedictus deus ⁊ pater
domini noſtri Ieſu Chriſti, qui ſecundum magnam miſericordiam ſuaꝫ regenerauit nos in ſpem viuam, per reſurrectionem Ieſu Chriſti ex mortuis, in hereditatem incorruptibilem, ⁊ incontaminatam, ⁊ immarceſcibilem, conſeruatam in cęlis in vobis, qui in virtute dei cuſtodimini per fideꝫ in ſalutem, paratā reuelari in tempore nouiſſimo: in quo exultabitis, modicū nunc, ſi oportet, contriſtati in variis tētationibus: vt ꝓbatio veſtrę fidei multo ꝓcioſior auro (quod ꝑ ignē probatur) inueniatur in laudē ⁊ gloriā ⁊ honorē in reuelationem domini noſtri Ieſu Chriſti. Alleluia, alleluia. ℣. Sancti tui domine florebunt ſicut lilium, ⁊ ſicut odor balſami erūt ante te. Allā. ℣. Precioſa in conſpectu dñi morꝫ ſanctorū eius, alleluia.

Sequē. S. euāge. ſm Ioannez.

In illo tempore: Dixit Ie- c.15.
ſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis: vos palmites. Qui manet in me, ⁊ ego in eo, hic fert fructum multuꝫ: quia ſine me nihil poteſtis facere. Si quis i me non manſerit: mittetur foras ſicut palmes, ⁊ areſcet, ⁊ colligent eum, ⁊ in igneꝫ mittent, ⁊ ardet. Si māſeritis in me, ⁊ verba mea in vobis manſerint: quodcunqꝫ volueritis petetis, ⁊ fiet vobis. In hoc clarificatus eſt pater meus: vt fructum plurimum afferatis, ⁊ efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pater, ⁊ ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si pręcepta mea ſeruaueritis, manebitis in dilectione mea, ſicut ⁊ ego patris mei pręcepta ſeruaui, ⁊ maneo in eiꝰ dilectione. Hęc locutus ſum vobis: vt gaudium meū in vobis ſit, ⁊ gaudium veſtrum impleatur. Offertoriū. Lętamini in domino, ⁊ exul-

exultate iuſti: ⁊ gloriamini om-
nes recti corde, alleluia, alleluia.

Pro plurib. pont. ⁊ mar. Secr.

Adeſto dñe ſupplicationi-
bus noſtris, quas in ſancto
rum tuorum commemoratione
deferimus: vt, qui noſtrę iuſtitię
fiduciam non habemus, eorum
qui tibi placuerunt meritis adiu
uemur. Per dominum noſtrū.

Pro plurib. mart. tantū Secre.

Munera tibi dñe noſtrę de-
uotionis offerimus: quę ⁊
pro tuorum tibi grata ſint hono
re iuſtorum, ⁊ nobis ſalutaria te
miſerante reddātur. Per dom.

Pro pluribus mart. alia Secre.

Oblatis, q̄s dñe, placare mu
neribus: ⁊ intercedētibus
ſanctis tuis N. ⁊ N. a cūctis nos
defende periculis. Per. **Cōio.**
Gaudete iuſti in domino, allelu
ia: rectos decet collaudatio, all'a.

Pro pluribus Pontificibus ⁊ martyribus. Poſtcommunio.

Quęſumus domine ſaluta-
ribus repleti myſterijs: vt,
quorum ſollemnia celebramus,
eorum orationibus adiuuemur.
Per dominum noſtrum Ieſum.

Pro pluribus martyribus tantum. Poſtcommunio.

Preſta nobis, quęſumus do-
mine, intercedentibus ſan-
ctis martyribus tuis N. ⁊ N.
vt quod ore contingimus, pura
mente capiamus. Per dominū.

Pro pluribus martyribus alia Poſtcommunio.

Haec nos communio domi
ne purget a crimine: ⁊ inter-
cedentibus ſanctis martyribus
tuis N. ⁊ N. cęleſtis remedij fa-
ciat eſſe cōſortes. Per dominū.

In communi martyrum tempore Paſchali, alia Epiſtola, ⁊ Euangelium.

Lectio libri Apocalypſis beati Ioannis apoſtoli.

In diebus illis: Poſt hęc C. 19.
ego Ioannes audiui quaſi
vocem magnam turbarum mul
tarum in cęlo dicentium, Allelu
ia. Laus, ⁊ gloria, ⁊ virtus Deo
noſtro eſt: quia vera ⁊ iuſta iudi-
cia ſunt eius qui iudicauit de me
retrice magna, quę corrupit ter-
ram in proſtitutione ſua: ⁊ vin-
dicauit ſanguinē ſeruorū ſuo-
rum de manibus eius. Et iterū
dixerunt, Alleluia. Et fumus
eius aſcendit in ſecula ſeculorū.
Et ceciderunt ſeniores viginti-
quatuor, ⁊ quatuor animalia, ⁊
adorauerunt Deum ſedentem
ſuper thronū, dicentes: Amen,
Alleluia. Et vox de throno exi-
uit dicens. Laudem dicite Deo
noſtro omnes ſancti eius: ⁊ qui
timetis eum puſilli ⁊ magni. Et
audiui quaſi vocem turbę ma-
gnę, ⁊ ſicut vocem aquarū mul-
tarum, ⁊ ſicut vocem tonitruo-
rum magnorum: dicentium, Al-
leluia: quoniam regnauit domi-
nus deus noſter omnipotens.
Gaudeamus ⁊ exultemus, ⁊ de
mus gloriam ei: quia venerunt
nuptię Agni, ⁊ vxor eius prępa-
rauit ſe. Et datū eſt illi, vt coope
riat ſe byſſino ſplendēti ⁊ candi
do. Byſſinum enim: iuſtificatio-

M. N. R. Hh nes

nes ſunt ſanctorum. Et dixit mihi. Scribe, Beati qui ad cenam nuptiarum Agni vocati ſunt.

Sequẽ. S. euang. ſm Joannez.

ca.16 IN illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amen, amen dico vobis: quia plorabitis, ⁊ flebitis vos, mũdus aũt gaudebit: vos aũt contriſtabimini, ſed triſtitia veſtra vertetur in gaudiũ. Mulier cum parit, triſtitiam habet, quia venit hora eius: cũ aũt peperit puerum, iã non meminit preſſure propter gaudium, qꝛ natus eſt homo in mundũ. Et voſ igitur, nunc quidem triſtitiã habetis, iterum autez videbo vos, ⁊ gaudebit cor veſtrum: ⁊ gaudiũ veſtrũ nemo tollet a vobis.

IN COMMVNI plurimorum martyrum extra tẽpus paſchale. Introitus.

Intret in cõſpectu tuo domine gemitus compeditorũ, redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum: vindica ſanguinem ſanctorum tuorum qui effuſus eſt. ps. Deus venerunt genteſ in hereditatem tuã: polluerunt templum ſanctũ tuum: poſuerunt Hieruſalẽ in pomorum cuſtodiam. ℣. Gloria.

Pro pluribus pontificibus ⁊ martyribus. Oratio.

BEatorum martyrum tuorum pariterque pontificuz N. ⁊ N. nos, queſumus dñe, feſta tueantur: ⁊ eorũz commẽdet oratio veneranda. Per domi.

Si non fuerint pontifices, dicitur oratio vt in ſequenti Miſſa.

Lectio libri Sapientie. ca.3.

IUſtorũ aie in manu dei ſũt: ⁊ non tanget illos tormentũ mortis. Viſi ſunt oculis inſipientiũ mori: ⁊ eſtimata eſt afflictio, exitus illorũ. Et ab itinere iuſto abierunt in exterminiuz: ⁊ qđ a nobis eſt iter exterminij, illi aũt ſunt in pace. Et ſi corã hoibꝰ tormenta paſſi ſunt: ſpeſ illorum immortalitate plena eſt. In paucis vexati, in multis bene diſponẽtur: quoniã deus tẽtauit eos, ⁊ inuenit eos dignos ſe. Tãquã aurum in fornace probauit illoſ: ⁊ quaſi holocauſti hoſtiã accepit illos: ⁊ in tẽpore erit reſpectus illorũ. Fulgebunt iuſti, ⁊ tanquaz ſcintille in arũdineto diſcurrent. Judicabũt nationes, ⁊ dominabuntur populis: ⁊ regnabit dñs illorũ in perpetuum. Graduale.

Glorioſus deus in ſanctis ſuiſ: mirabilis in maieſtate, faciens ꝓdigia. ℣. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute, dextera manus tua confregit inimicos.

Alleluia, alleluia. ℣. Corpora ſanctoruz in pace ſepulta ſunt, ⁊ nomina eoruz viuent in generatione ⁊ generatione, Alleluia.

Poſt ſeptuageſimam Tractus.

Qui ſeminãt in lacrymis, in gaudio metent. ℣. Eũtes ibãt, ⁊ flebãt, mittẽteſ ſemina ſua. ℣. Veniẽtes aũt veniẽt cum exultatione, portantes manipulos ſuos.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

ca. 21

IN illo tpe: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Cum audieritis plia ⁊ ſeditiones, nolite terreri: oportet primũ hęc fieri, ſed nõdũ ſtatiʒ finis. Tũc dicebat illis. Surget gẽs ↄtra gẽtẽ, ⁊ regnũ aduerſus regnũ: ⁊ terręmotus magni erũt per loca: ⁊ peſtilẽtię ⁊ fames: terroresqʒ de cęlo ⁊ ſigna magna erũt. Sed ante hęc oĩa, inijciẽt vobis manus ſuas: ⁊ perſequentur tradẽtes in ſynagogas, ⁊ cuſtodias, trahentes ad reges ⁊ pręſides ꝓpter nomẽ meũ. Cõtinget autẽ vobis in teſtimonium. Ponite ergo in cordibus veſtris nõ pręmeditari quemadmodum reſpondeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ ſapientiam, cui non poterũt reſiſtere ⁊ cõtradicere omnes aduerſarij veſtri. Trademini autẽ à parentibus ⁊ fratribus ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiẽt ex vobis. Et eritis odio omnibus hoĩbus propter nomen meuʒ: ⁊ capillus de capite veſtro non peribit. In patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras. Offe. Mirabilis deus in ſanctis ſuis, deus Iſrael: ipſe dabit virtutem, ⁊ fortitudinẽ plebi ſuę: benedictus deus, Allia. Secreta. Adeſto dñe ſupplicationib⁹ noſtris, quas in ſanctorum tuorum commemoratione deferimus: vt, qui noſtrę iuſtitię fiduciã non habemus, eorꝫ q tibi placuerũt meritis adiuuemur. Per do. Cõio. Et ſi coram hominibus tormenta paſſi ſunt, deus tẽtauit eos: tanquam aurum in fornace probauit eos: ⁊ quaſi holocauſta accepit eos. Poſtcõmu. Quęſumus domine ſalutaribus repleti myſterijs: vt, quorꝫ ſollẽnia celebramus, eorũ orationibus adiuuemur. Per.

De eodem communi alia Miſſa. Introitus.

Sapientiã ſanctorũ narrent populi: et laudes eorꝫ nũciet eccleſia: nomina autẽ eorum viuent in ſeculum ſeculi. Ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Orõ. Deus, qui nos concedis ſanctorum martyrum tuoruʒ N. ⁊ N. natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere. Per d. Si fuerint Põtifices, dicat orõ ꝓcedẽtis miſſę, quod ⁊ in ſequẽtibus ſeruet. Lcõ libri Sapiẽtię. ca. 5

Iuſti autem in perpetuum viuent: ⁊ apud Dominum eſt merces eorum: ⁊ cogitatio eorum apud altiſſimuʒ. Ideo accipient regnum decoris, ⁊ diadema ſpeciei de manu domini: quoniaʒ dextera ſua teget eos, ⁊ brachio ſancto ſuo defendet illos. Accipiet armaturã zelus illius, ⁊ armabit creaturã ad vltionem inimicorũ. Induet ꝓ thorace iuſtitiam:

ſtitiam: ⁊ accipiet pro galea iudicium certum. Sumet ſcutū inexpugnabile, ęquitatē. Gra. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiū. ℣. Laqueus cōtritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus: adiutorium noſtrum in nomine dn̄i, qui fecit celū, ⁊ terraȝ. Alleluia, alleluia. ℣. Juſti epulentur, ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in lętitia, alla.

Poſt ſeptuageſimam Tractus.

Qui ſeminānt in lacrymis, in gaudio metent. ℣. Eūtes ibāt, ⁊ flebāt, mittētes ſemina ſua. ℣. Venientes aūt venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

ca.6

In illo tp̄e: Deſcēdēs Jeſus de mōte, ſtetit in loco cāpeſtri, ⁊ turba diſcipulorū ei⁹, ⁊ multitudo copioſa plebis ab omni Judęa ⁊ Hieruſalem, ⁊ Maritima ⁊ Tyri ⁊ Sidonis, qui venerant vt audirent eum, ⁊ ſanarentur a languoribus ſuis. Et qui vexabantur a ſpiritibus immundis, curabantur. Et omnis turba quęrebat eum tangere: quia virtus de illo exibat, ⁊ ſanabat omnes. Et ipſe eleuatis oculis in diſcipulos ſuos dicebat. Beati pauperes: quoniam veſtrum eſt regnū dei. Beati qui nunc eſuritis: quoniā ſaturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. Beati eritis, cū vos oderint hoīes, ⁊ cum ſeparauerint vos, ⁊ exprobrauerint, ⁊ eiecerint nomen veſtrum tanquam malum, propter filium hominis. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce enim merces veſtra, multa eſt i celo. Offe. Exultabūt ſcti in gloria, lętabūtur in cubilibus ſuis: exaltationes dei in faucibus eorū, alla. Secreta.

Munera tibi dn̄e noſtrę deuotionis offerimus: quę ⁊ pro tuorum tibi grata ſint honore iuſtorum, ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddātur. Per dn̄m. Cōio. Dico autē vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui vos perſequuntur. Poſtcōio.

Pręſta nobis, quęſumus domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis N. ⁊ N. vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominū.

¶ De eodem communi alia miſſa. Introitus.

Salus autem iuſtorum a Domino: ⁊ protector eorum eſt in tempore tribulationis. Pſalmus. Noli ęmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui nos annua ſanctorum martyrum tuorȝ N. ⁊ N. ſollemnitate lętificas: concede propitius: vt, quorum gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per dominum noſt.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſto-

apoſtoli ad Hebreos.

ca.10 FRatres: Rememoramini priſtinos dies, in quibus illuminati, magnum certamen ſuſtinuiſtis paſſionum. Et in altero quidem opprobriis ⁊ tribulationibus ſpectaculum facti: in altero autem ſocii taliter conuerſantium effecti. Nam ⁊ vinctis compaſſi eſtis: ⁊ rapinam bonorum veſtrorum cum gaudio ſuſcepiſtis, cognoſcentes vos habere meliorem ⁊ manentem ſubſtantiam. Nolite itaque amittere confidentiaȝ veſtraȝ, que magnam habet remunerationem. Patientia eniȝ vobis neceſſaria eſt: vt voluntatē dei facientes, reportetis promiſſionem. Adhuc enim modicuȝ aliquantulumqȝ, qui venturus eſt veniet, ⁊ nō tardabit. Juſtus auteȝ ex fide viuit. Grad. Clamauerūt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oib⁹ tribulationibus eorū liberauit eos. ℣. Juxta eſt dñs his q tribulato ſūt corde: ⁊ humiles ſpū ſaluabunt. Alla, alla. ℣. Te martyrū cādidatus laudat exercitus dñe, alla. Poſt Septuageſimā Tractus. Qui ſeminānt in lacrymis, in gaudio metēt. ℣. Eūtes ibāt, ⁊ flebant, mittētes ſemina ſua. ℣. Uenientes aūt venient cū exultatione, portantes manipulos ſuos. Seque. S. euāg. ſm Mattheū.

c.24 IN illo tēpore: Sedēte Jeſu ſuper montem Oliueti, acceſſerunt ad euȝ diſcipuli eius ſecreto, dicentes. Dic nobis, quādo hec erunt, ⁊ quod ſignum aduentus tui, ⁊ conſummationis ſeculi? Et reſpōdens Jeſus, dixit eis. Uidete, neqȝ vos ſeducat. Multi enim venient in nomine meo dicentes, ego ſuȝ Chriſtus: ⁊ multos ſeducent. Audituri enim eſtis prelia, ⁊ opiniones preliorū. Uidete, ne turbemini. Oportet enim hec fieri, ſed nondū eſt finis. Conſurget enim gens in gētē, ⁊ regnū in regnū: ⁊ erūt peſtilentie, ⁊ fames, ⁊ terremot⁹ per loca. Hec autem omnia, initia ſunt dolorum. Tunc tradent vos in tribulationē, ⁊ occident vos, ⁊ eritis odio omnibus gentibus propter nomen meū. Et tunc ſcandalizabuntur multi: ⁊ inuicem tradent: ⁊ odio habebunt inuicem. Et multi pſeudo prophete ſurgēt: ⁊ ſeducent multos. Et quoniam abundabit iniquitas: refrigeſcet charitas multorum. Qui autem perſeuerauerit vſqȝ in finem: hic ſaluus erit. Offertor. Juſtorum anime in manu dei ſunt, ⁊ nō tanget illos tormentuȝ mortis: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace, Alleluia. Secreta.

OBlatis, q̄s dñe, placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis tuis N. ⁊ N. a cūctis nos defende periculis. Per domi. Communio. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, dicit dominus: ⁊ qđ in aure auditis, predicate ſuper tecta. Poſt. o.

HAec nos communio domine purget a crimine: ⁊ intercedentibus ſanctis martyribus

tuis N. ⁊ N. celeſtis remedii faciat eſſe cõſortes. Per dñm no.

¶ Item alię epiſtolę ⁊ euangelia pro pluribus martyribus.

Lectio libri Sapientię.

c.10. REddidit deus iuſtis mercedẽ laborum ſuoruz: ⁊ deduxit illos in via mirabili. Et fuit illis in velamento diei, ⁊ in luce ſtellarum per noctem. Tranſtulit illos per mare rubrũ, ⁊ trãſuexit illos per aquam nimiam. Inimicos autem illoruz demerſit in mare, ⁊ ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iuſti tulerunt ſpolia impiorum: ⁊ decantauerunt domine nomen ſanctũ tuum: ⁊ victricem manum tuam laudauerunt pariter, dñe deus noſter.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

ca.5. FRatres. Juſtificati ex fide, pacẽ habeamus ad deum per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum: per quem ⁊ habemus acceſſuz per fidem in gratiam iſtam, in qua ſtamus, ⁊ gloriamur, in ſpe glorię filioruz dei. Non ſolum autem: ſed ⁊ gloriamur in tribulationibus, ſcientes quòd tribulatio patientiaz operatur, patientia autez probationem, probatio vero ſpem. Spes autẽ non confundit: qꝛ charitas dei diffuſa eſt in cordibus nr̃is, per Spiritum ſanctũ qui datus eſt nobis.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

ca.8. FRatres. Non ſunt condignę paſſiones huius temporis, ad futuram gloriam quę reuelabitur in nobis. Naz expectatio creaturę, reuelationem filiorum dei expectat. Vanitati enim creatura ſubiecta eſt, nõ volens, ſed propter eum qui ſubiecit eam in ſpe: quia ⁊ ipſa creatura liberabitur à ſeruitute corruptionis, in libertatez glorię filioruz dei. Scimus enim quòd omnis creatura ingemiſcit, ⁊ párturit vſque adhuc. Non ſolum autem illa, ſed ⁊ noſipſi primitias ſpiritus habẽtes, ⁊ ipſi intra nos gémimus adoptionem filiorum dei, expectantes redemptionez corporis noſtri.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

FRatres. Exhibeamus nos metipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patientia, in tribulationibus, in neceſſitatibus, in anguſtijs, in plagis, in carceribus, in ſeditionibus, in laboribus, in vigilijs, in ieiunijs. In caſtitate, in ſcientia, in longanimitate, in ſuauitate, in Spiritu ſancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute dei. Per arma iuſtitię à dextris ⁊ à ſiniſtris. Per gloriam ⁊ ignobilitatem: per infamiam ⁊ bonam famam: vt ſeductores, ⁊ veraces: ſicut qui ignoti, ⁊ cogniti: quaſi morientes, ⁊ ecce viuimus: vt caſtigati, ⁊ non mortificati: quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes: ſicut egentes, multos autez locupletantes: tanquam nihil habentes, ⁊ omnia poſſidentes. 2.c.6

Lectio epiſtolę beati Pauli apo-

apoſtoli ad Hebreos.

ca.2 Fratres: Sancti per fidem vicerũt regna: operati ſunt iuſtitiam: adepti ſunt repromiſſiones: obturauerũt ora leonũ: extinxerunt impetum ignis: effugauerunt aciem gladii: conualuerunt de infirmitate: fortes facti ſunt in bello: caſtra verterunt exterorũ: acceperunt mulieres de reſurrectione mortuos ſuos. Alii autem diſtenti ſunt, non ſuſcipientes redemptionem, vt meliorem inuenirent reſurrectionẽ. Alii vero ludibria & verbera experti, inſuper & vincula & carceres: lapidati ſunt, ſecti ſunt, tentati ſunt, in occiſione gladii mortui ſunt. Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis: egentes, anguſtiati, afflicti: quibus dignus nõ erat mundus. In ſolitudinibus errantes, in montibus & ſpeluncis, & in cauernis terrę. Et hi omnes teſtimonio fidei probati inuenti ſunt: In Chriſto Jeſu domino noſtro. Lectio libri Apocalypſis beati Joannis apoſtoli.

ca.7 In diebus illis. Reſpondit vnus de ſenioribus, & dixit mihi. Hi qui amicti ſunt ſtolis albis, qui ſunt? & vnde venerunt? Et dixi illi. Domine mi, tu ſcis. Et dixit mihi. Hi ſũt, q venerũt de tribulatiõe magna: & lauerũt ſtolas ſuas, & dealbauerunt eas in ſanguine Agni. Ideo ſunt ante thronum dei, & ſeruiunt ei die ac nocte in templo eius: & qui ſedet in throno, habitabit ſuper illos. Non eſurient, neque ſitient amplius: nec cadet ſup illos Sol, neque vllus ęſtus. Qm̃ Agnus qui in medio throni eſt, reget illos: & deducet eos ad vitę fontes aquarum: & abſterget deus omnem lacrymam ab oculis eorũ.

Seq. ſancti euãg. ſm Mattheũ.

In illo tẽpore. Videns Jeſus turbas, aſcendit in montẽ. Et cũ ſediſſet, acceſſerunt ad eũ diſcipuli eius: & aperiens os ſuum, docebat eos, dicens. Beati pauperes ſpiritu: qm̃ ipſorum eſt regnũ cęlorũ. Beati mites: quoniã ipſi poſſidebũt terrã. Beati qui lugent: quoniã ipſi conſolabuntur. Beati qui eſuriunt, & ſitiunt iuſtitiam: quoniam ipſi ſaturabũtur. Beati miſericordes quoniã ipſi miſericordiã conſequentur. Beati mundo corde: quoniam ipſi deum videbunt. Beati pacifici: quoniã filij dei vocabuntur. Beati qui perſecutionem patiũtur propter iuſtitiam: quoniam ipſorũ eſt regnũ cęlorum. Beati eſtis, cũ maledixerint vobis homines, & perſecuti vos fuerint: & dixerint oẽ malũ aduerſus vos, mentientes propter me. Gaudete, & exultate: quoniam merces veſtra copioſa eſt in celis. ca.5

Seq. ſancti euãg. ſm Mattheũ.

In illo tpe: Reſpondẽs Jeſus dixit. Cõfiteor tibi pater dñe cęli & terrę: q2 abſcõdiſti ca.11

hec à ſapientibus ⁊ prudẽtibus,
⁊ reuelaſti ea paruulis. Ita pa-
ter: qm̃ ſic placitum fuit ante te.
Oĩa mihi tradita ſunt à pr̃e meo.
Et nemo nouit filiū, niſi pater:
neq; pr̃em qs nouit, niſi filius, ⁊
cui voluerit filius reuelare. Ue-
nite ad me oẽs q laboratis, ⁊ one-
rati eſtis: ⁊ ego reficiã vos. Tol-
lite iugũ meũ ſuper vos, ⁊ diſcite
à me, quia mitis ſum ⁊ humilis
corde: ⁊ inuenietis requiem ani-
mabus veſtris. Iugũ enim meũ
ſuaue eſt, ⁊ onus meum leue.

Sequẽ. ſancti euãg. ſm Lucam.

c.11. IN illo tempore: Dicebat
Ieſus turbis Iudeorum, ⁊
principibus ſacerdotū. Ue vo-
bis, qui edificatis monumenta
prophetarum: patres autem ve
ſtri occiderunt illos. Profecto
teſtificamini, quod conſentitis
operibus patrū veſtrorũ: quo-
niam ipſi quidem eos occiderũt,
vos autem edificatis eorum ſe-
pulcra. Propterea ⁊ ſapientia
dei dixit. Mittã ad illos prophe
tas ⁊ apoſtolos, ⁊ ex illis occidẽt
⁊ perſequentur: vt inquiratur
ſanguis omnium prophetarum,
qui effuſus eſt à ↄſtitutione mun
di à generatione iſta, à ſanguine
Abel, vſque ad ſanguinem Za-
charie, qui periit inter altare ⁊ e-
dem. Ita dico vobis, requiretur
ab hac generatione. Sequẽtia
ſancti euangelii ſecundũ Lucā.

c.10. IN illo tempore: Dixit Ie-
ſus diſcipulis ſuis. Qui
vos audit, me audit, ⁊ qui vos
ſpernit, me ſpernit. Qui autem
me ſpernit: ſpernit eũ qui me mi-
ſit. Reuerſi ſunt autẽ ſeptuagin
ta duo cũ gaudio, dicentes. Do-
mine, etiam demonia in nomine
tuo ſubiiciuntur nobis. Et ait il-
lis. Uidebam ſatanam ſicut ful-
gur de celo cadentem. Ecce, de-
di vobis poteſtatẽ calcãdi ſupra
ſerpentes, ⁊ ſcorpiones, ⁊ ſupra
omnẽ virtutẽ inimici: ⁊ nihil vo-
bis nocebit. Ueruntamẽ in hoc
nolite gaudere: qr ſpiritus ſubii-
ciunt vobis: gaudete autẽ qr no
mina veſtra ſcripta ſunt in celis.

Sequẽ. ſancti euãg. ſm Lucam.

IN illo tempore: Dixit Ie- ca.12
ſus diſcipulis ſuis. Atten-
dite à fermẽto phariſeorũ, quod
eſt hypocriſis. Nihil aũt opertũ,
quod non reueletur: neq; abſcõ
ditũ, quod non ſciatur. Qm̃ que
in tenebris dixiſtis, in lumine di
centur: ⁊, qđ in aure locuti eſtis
in cubiculis, predicabitur in te-
ctis. Dico aũt vobis amicis me-
is: Ne terreamini ab his q occi-
dũt corpus, ⁊ poſt hec nõ habẽt
amplius quid faciant. Oſtendã
autẽ vobis quẽ timeatis. Time-
te eũ qui, poſtquã occiderit, ha-
bet poteſtatē mittere in gehen-
nã. Ita dico vobis, hũc timete.
Nonne quinq; paſſeres vẽneũt
dipõdio: ⁊ vnus ex illis nõ eſt in
obliuione corã deo? Sed ⁊ capil
li capitis vr̃i, oẽs numerati ſunt.
Nolite ergo timere: multis paſ-
ſeribꝰ pluris eſtis vos. Dico aũt
vobis: oĩs quicũq; cõfeſſus fue-
rit me corã hoĩbus, ⁊ filius hoĩs
cõfitebitur eũ corã angelis dei.

IN COMMVNI Confeſſ. Pont. Introitus.

Statuit ei dñs teſtamētū pacis, ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternum. Ps. Memento dñe Dauid, ⁊ oīs māſuetudinis eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

DA, q̄s, oīs deus: vt beati N. confeſſoris tui atq; pōtificis venerāda ſollēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat, ⁊ ſalutē. Per do. Lectio libri Sapiētię.

eccl. 44. Ecce ſacerdos magnus, q̄ in diebus ſuis placuit deo, ⁊ inuentus eſt iuſtus: ⁊ in tempore iracūdię factus eſt reconciliatio. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Ideo iureiurando fecit illū dominus creſcere in plebem ſuam. Benedictionem omnium gentium dedit illi, ⁊ teſtamentū ſuum confirmauit ſup caput eius. Cognouit eum in benedictionibus ſuis: conſeruauit illi miſericordiam ſuam: ⁊ inuenit gratiā coram oculis domini. Magnificauit eum in conſpectu regum: ⁊ dedit illi coronam glorię. Statuit illi teſtamentum ſempiternum: ⁊ dedit illi ſacerdotium magnum: ⁊ beatificauit illum in gloria. Fungi ſacerdotio, ⁊ habere laudē in noīe ipſius: ⁊ offerre illi incenſum dignū: in odorē ſuauitatis. Gradua. Ecce ſacerdos magnus, q̄ in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuentus ſimilis illi, q̄ conſeruaret legem excelſi. Alleluia, alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in ęternum ſecundū ordinem Melchiſedech. Alleluia. ¶ Tempore Paſchali Graduale omittitur vſque ad Alleluia, ⁊ additur ſequens ℣. Hic eſt ſacerdos, quē coronauit dñs, allā. Poſt Septuageſimā Tractus. Beatus vir, qui timet dominū, in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemē eius: generatio rectorū benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię in domo eiꝰ, ⁊ iuſtitia eius manet i ſeculū ſcli. Sequē. ſancti euag. ſm Matth. c. 25

In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Homo quidā peregre proficiſcens, vocauit ſeruos ſuos, ⁊ tradidit illis bona ſua. Et vni dedit quinque talenta: alij autem duo, alij vero vnum. Unicuique ſecundum propriam virtutem: ⁊ profectus eſt ſtatim. Abijt autem qui quinque talenta acceperat, ⁊ operatus eſt in eis, ⁊ lucratus eſt alia quinque. Similiter ⁊ qui duo talenta acceperat, lucratus eſt alia duo. Qui autem vnum acceperat, abiens fodit in terram, ⁊ abſcondit pecuniam domini ſui. Poſt multum vero temporis venit dominus

dominus ſeruorum illorum, et poſuit rationem cum eis. Et accedens qui quinq; talenta accéperat, obtulit alia quinque talenta, dicens. Domine, quinque talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinque ſuperlucratus ſu;. Ait illi dominus eius. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam: intra in gaudium domini tui. Acceſſit autem ⁊ qui duo talenta accéperat, ⁊ ait. Domine, duo taléta tradidiſti mihi: ecce, alia duo ſuperlucratus ſum. Ait illi dominus eius. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtitua;: intra in gaudiu; dñi tui.

Offertorium. Inueni Dauid ſeruum meum, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta.

Sancti tui, quęſumus domine, nos vbique lętificent: vt, dum eorũ mérita recolimus, patrocinia ſentiamus. Per dominum noſtrum. Communio.

Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quẽ conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcõio.

Preſta, quęſumus, omnipotens deus: vt de perceptis munéribus gratias exhibentes, intercedente beato N. confeſſore tuo atque pontifice, beneficia potiora ſumamus. Per domin.

¶ De eodem communi alia miſſa. Introitus.

Sacerdotes tui dñe induant iuſtitiam: ⁊ ſancti tui exultẽt: propter Dauid ſeruum tuum, non auertas faciem Chriſti tui. Ps. Memento dñe Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. V. Gloria patri. Oratio.

Exaudi, q̃s dñe, preces noſtras: quas in beati N. confeſſoris tui atque pontificis ſolénitate déferimus: ⁊, qui tibi digné méruit famulari, eius intercedẽtibus meritis, ab omnibus nos abſolue peccatis. Per do.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Hebręos.

Fratres: Plures facti ſunt ſacerdotes ſecundum legem, iccirco quód morte prohiberentur permanere. Ieſus autem eó quód maneat in ęternum, ſempiternum habet ſacerdotium. Unde ⁊ ſaluare in perpetuum poteſt, accedens per ſemetipſu; ad deum, ſemper viuẽs ad interpellandũ pro nobis. Talis enim decebat vt nobis eſſet pontifex, ſanctus, innocens, impollutus, ſegregatus à peccatorib⁹, ⁊ excelſior cęlis factus. Qui non habet quotidie neceſſitatẽ (quemadmodum ſacerdotes) prius pro ſuis delictis hoſtias offerre, deinde pro populi. Hoc eni; fecit ſemel, ſe offerendo, dominus noſter Ieſus Chriſtus. c.7.

Graduale. Sacerdotes eius induant ſalutare: ⁊ ſancti eius exulta-

exultatione exultabunt. ℣. Il-
luc producam cornu Dauid: pa-
raui lucernam Chriſto meo.
Alleluia, alleluia. ℣. Iurauit
dominus, ⁊ non pęnitebit eũ: tu
es ſacerdos in ęternum ſecundũ
ordinem Melchiſedec, alleluia.
¶ Tempore Paſchali Gra-
duale omittitur, ⁊ additur ſe-
quens ℣. Amauit eum domi-
nus, ⁊ ornauit eum: ſtolam glo-
rię induit eum, Alleluia. Poſt
ſeptuageſimam Tractus. Bea-
tus vir, qui timet dominum, in
mandatis eius cupit nimis. ℣.
Potens in terra erit ſemen eius:
generatio rectorũ benedicetur.
℣. Gloria ⁊ diuitię in domo ei⁹:
⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum
7. ſeculi. Sequentia ſancti euan-
gelij ſecundum Matthęum.
In illo tempore: Dixit Ie-
c.24 ſus diſcipulis ſuis. Vigi-
late, quia neſcitis qua hora do-
minus veſter venturus ſit. Il-
lud autem ſcitote, quoniam ſi ſci-
ret pater familias qua hora fur
veniret: vigilaret vtique, ⁊ non
ſineret perfodi domum ſuam.
Ideo ⁊ vos eſtote parati: quia
neſcitis qua hora filius hominis
venturus ſit. Quis, putas, eſt fi-
delis ſeruus ⁊ prudens, quẽ con
ſtituit dominus ſuper familiam
ſuam, vt det illis cibuꝫ in tempo-
re? Beatus ille ſeruus, quem cũ
uenerit dominus eius, inuénerit
ſic facienteꝫ. Amen dico vobis,
quoniam ſuper omnia bona ſua
conſtituet eum. Offerto. Ve-
ritas mea, ⁊ miſericordia mea
cum ipſo: ⁊ in nomine meo exal-
tabitur cornu eius. Secreta.
Sancti N. cõfeſſoris tui at
que pontificis, quęſumus,
dñe, annua ſollénitas pietati tuę
nos reddat acceptos: vt per hęc
pię placationis officia, ⁊ illũ bea
ta retributio comitetur, ⁊ nobis
gratię tuę dona conciliet. Per.
Communio. Beatus ſeruus,
quem cum venerit dominus, in-
uenerit vigilantem: amen dico
vobis, ſuper omnia bona ſua cõ
ſtituet eum. Poſtcommunio.
Deus fideliuꝫ remunerator
animarum, pręſta: vt beati
N. confeſſoris tui atque pontifi
cis, cuius venerandam celebra-
mus feſtiuitateꝫ, precibus indul-
gentiam conſequamur. Per d.
¶ Item alię Epiſtolę ⁊ Euan-
gelia pro Confeſſ. ponti.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Hebręos.
Fratres. Omnis pontifex ca.5
ex hominibus aſſumptus
pro hominibus cõſtituitur in ijs
quę ſunt ad deũ: vt offerat dona
⁊ ſacrificia, ꝓ peccatis. Qui ꝯdo
lére poſſit ijs q ignorãt ⁊ errant:
qm̃ ⁊ ipſe circũdatus eſt infirmi-
tate. Et ꝓpterea debet, quẽad
modũ pro populo, ita etiã ⁊ pro
ſemetipſo offerre pro peccatis.
Nec quiſquam ſumit ſibi hono-
rem: ſed qui vocatur à Deo, tan-
quam Aaron. Lectio epiſtolę
bti Pauli apoſtoli ad Hebręos.
Fratres: Mementote pręca.13
poſitorum veſtrorum, qui
vobis locuti ſunt verbum Dei:
quorum

quorũ intuẽtes exitũ ↄuerſatio-
nis,imitamini fidẽ. Jeſus Chri-
ſtus heri ⁊ hodie:ipſe ⁊ in ſecula.
Doctrinis varijs ⁊ peregrinis no
lite abduci. Optimũ eſt eniꝫ gra
tia ſtabilire cor,non eſcis:quę nõ
profuerunt ambulãtibus in eis.
Habemus altare:de quo ẽdere
non habent poteſtatẽ qui taber
naculo deſeruiunt. Quorũ eniꝫ
aĩaliũ infert ſanguis ꝓ peccato
in ſancta ꝑ põtificẽ,hoꝝ corpora
cremãtur extra caſtra. Propter
qđ ⁊ Jeſus,vt ſanctificaret ꝑ ſuũ
ſãguinẽ populũ,extra portã paſ-
ſus eſt. Exeamus igit ad eũ extra
caſtra:improperiũ eiꝰ portãtes.
Nõ enim habemus hic manẽtẽ
ciuitatẽ: ſed futurã inquirimus.
Per ipſum ergo offeramus ho-
ſtiã laudis ſemꝑ deo,ideſt,fructũ
labiorũ ↄfitentiũ noĩ eius. Be-
neficentię aũt ⁊ cõmunionis no-
lite obliuiſci:talibus eniꝫ hoſtijs
ꝓmeretur deus. Obedite ꝑpo-
ſitis veſtris,⁊ ſubiacẽte eis. Ipſi
enim peruigilant,quaſi rationeꝫ
pro animabus veſtris reddituri.

Seq. ſancti euang. ſm Lucam.

ca.11 IN illo tpe: Dixit Jeſus di-
ſcipulis ſuis. Nemo accẽdit
lucernã,⁊ in abſcõdito ponit,ne-
que ſub modio,ſed ſuꝑ candela-
brũ:vt q̄ ĩgrediunt lumẽ videãt.
Lucerna corporis tui,eſt oculus
tuꝰ. Si oculꝰ tuus ſimplex fuerit:
totũ corpus tuũ lucidũ erit. Si
aũt nequã fuerit:ẽt corpus tuuꝫ
tenebroſuꝫ erit. Vide ergo ne lu
men,qđ in te eſt: tenebrę ſint. Si
ergo totũ corpus tuũ lucidũ fue
rit,nõ habẽs aliquã partẽ tene-
brarũ,erit luciduꝫ totum:⁊ ſicut
lucerna fulgoris illuminabit te.

Seq. ſancti euãg. ſm Marcum.

IN illo tpe: Dixit Je- c.13.
ſus diſcipulis ſu-
is. Videte,vigi
late,⁊ orate. Ne
ſcitis enim quã-
do tempus ſit.
Sicut homo,q
peregre ꝓfectꝰ
reliquit domũ ſuã:⁊ dedit ſeruis
ſuis poteſtatẽ cuiuſq; opis,⁊ ia-
nitori p̄cepit vt vigilet. Vigilate
ergo (neſcitis eniꝫ quãdo domi-
nus domus veniat: ſero an me-
dia nocte,an galli cãtu,an mane)
ne,cũ venerit repente,inueniat
vos dormientes. Quod aũt vo-
bis dico,oĩbus dico, Vigilate.

IN COMMVNI Doctorum. Introitus.

IN medio eccl'ię
aperuit os eius,
⁊ impleuit eum
dñs ſpũ ſapien-
tię,⁊ intellectꝰ:
ſtolam glorię in
duit eũ. Ps. Bo
nuꝫ eſt ↄfiteri dño,⁊ pſallere noĩ
tuo altiſſime. ℣. Glia. Oratio.

DEus,qui populo tuo ęter-
nę ſalutis beatuꝫ N. mini-
ſtrũ tribuiſti: pręſta quęſumus:
vt,quẽ doctorẽ vitę habuimus
in terris, interceſſorem habere
mereamur in cęlis. Per domin.

Lectio epiſtolę beati Pauli
apo-

apoſtoli ad Timotheum.

2.C.4 Chariſſime. Teſtificor corã deo ⁊ Chriſto Jeſu qui iudicaturus eſt viuos ⁊ mortuos, per aduentum ipſius, ⁊ regnum eius: prędica verbum: inſta opportune, importune: argue, obſecra, increpa in omni patientia ⁊ doctrina. Erit enim tempus cum ſanam doctrinam non ſuſtinebũt: ſed ad ſua deſideria coaceruabũt ſibi magiſtros, prurientes auribus: ⁊ a veritate quidez auditum auertent, ad fabulas autẽ cõuertentur. Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac euangeliſtę, miniſterium tuum imple. Sobrius eſto. Ego enim iam delibor: ⁊ tempus reſolutionis meę inſtat. Bonum certamen certaui, curſum conſummaui, fidez ſeruaui. In reliquo, repoſita eſt mihi corona iuſtitię, quam reddet mihi dominus in illa die, iuſtus iudex: non ſolum autez mihi, ſed ⁊ iis qui diligunt aduentum eius. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia, alleluia. ℣. Amauit eum dominus, ⁊ ornauit eũ, ſtolã glorię induit eum, alleluia. ¶ Tempore Paſchali Graduale omittitur: ⁊ additur ſequens ℣. Juſtus germinabit ſicut lilium, ⁊ florebit in ęternum ante Dominum, alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus.

Beatus vir, qui timet dominũ, in mãdatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemẽ eius: generatio rectorũ benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię in domo eiꝰ: ⁊ iuſtitia eiꝰ manet in ſeculũ ſcli.

Seq. ſancti euãg. ſm Mattheũ. ca.5.

In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terrę. Quod ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur? Ad nihilum valet vltra, niſi vt mittatur foras, ⁊ conculcetur ab hominibꝰ. Vos eſtis lux mũdi. Nõ poteſt ciuitas abſcõdi ſupra montẽ poſita. Neqz accendunt lucernã, ⁊ ponunt eã ſub modio, ſed ſuper cãdelabrũ, vt luceat omnibus qui in domo ſunt. Sic luceat lux veſtra coraz hominibus: vt videant opera veſtra bona, ⁊ glorificent patrez veſtrum qui in cęlis eſt. Nolite putare quoniam veni ſoluere legez, aut prophetas: nõ veni ſoluere, ſed adimplere. Amẽ quippe dico vobis, donec trãſeat cęlum ⁊ terra, iota vnum aut vnus apex nõ pręteribit a lege, donec omnia fiant. Qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis, ⁊ docuerit ſic homines: minimus vocabitur in regno cęlorum. Qui autem fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur in regno cęlorum.

Offertorium.

Juſtus vt palma florebit: ſicut cedrus, quę in libano eſt, multiplicabi-

plicabitur. Secreta.
SAncti tui N. nobis domi-
ne pia nō deſit oratio: quę
⁊ munera noſtra conciliet, ⁊ tuā
nobis indulgentiam ſemper ob-
tineat. Per dn̄m. Communio.
Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quē
cōſtituit dominꝰ ſuper familiam
ſuam: vt det illis in tempore tri-
tici menſurā. Poſtcommunio.
UT nobis, domine, tua ſa-
crificia dent ſalutem, bea-
tus N. confeſſor tuus ⁊ doctor
egregius precator accedat. Per
dominum noſtrum Jeſum Ch.
Alia epiſtola pro Doctoribus.
Lectio libri Sapientię.
eccl. 39. IUſtus cor ſuum tradet ad
vigilandum diluculo ad do
minum qui fecit illum, ⁊ in con-
ſpectu altiſſimi deprecabitur.
Aperiet os ſuum in oratione: ⁊
pro delictis ſuis deprecabitur.
Si enim dominus magnus vo-
luerit, ſpiritu intelligentię reple-
bit illum: ⁊ ipſe tanquam im-
bres emittet eloquia ſapientię
ſuę, ⁊ in oratione confitebitur
domino. Et ipſe diriget conſi-
lium eius ⁊ diſciplinam: ⁊ in abſ-
conditis ſuis conſiliabitur. Ipſe
palam faciet diſciplinam doctri-
nę ſuę, ⁊ in lege teſtamenti domi
ni gloriabitur. Collaudabunt
multi ſapientiam eius, et vſque
in ſeculum non delebitur. Non
recedet memoria eius, ⁊ nomen
eius requiretur à generatione
in generationem. Sapientiam
eius enarrabunt gentes, ⁊ laudē
eius enunciabit eccleſia.

IN COMMVNI
Confeſſorum non Pontifi-
cum. Introitus.
OS iuſti meditabi-
tur ſapientiam, et
lingua eius loque-
tur iudicium: lex
dei eius in corde ip
ſius. Pſalmus. No
li ęmulari in malignantibus, ne-
que zelaueris facientes iniqui-
tatem. ℣. Gloria pa. Oratio.
DEus, qui nos beati N. con
feſſoris tui annua ſollemni-
tate lętificas: concede propitiꝰ:
vt cuius natalitia colimus, etiā
actiones imitemur. Per domi.
Lectio libri Sapientię.
BEatus vir, qui inuētus eſt eccl. 31.
ſine macula: ⁊ q̄ poſt aurū
nō abijt, nec ſperauit in pecunię
theſauris. Quis eſt hic, ⁊ lauda-
bimus eū? fecit enim mirabilia ī
vita ſua. Qui ꝓbatus eſt in illo,
⁊ ꝑfectus inuentus eſt, ⁊ erit illi
gloria ęterna. Qui potuit tranſ-
gredi, ⁊ non eſt tranſgreſſus: fa-
cere mala, ⁊ nō fecit. Ideo ſtabi-
lita ſunt bona illius ī dn̄o: ⁊ elee-
moſynas illius enarrabit oīs ec-
cleſia ſanctorū. Grad. Iuſtus
vt palma florebit: ſicut cedrus li-
bani multiplicabit̄ in domo dn̄i.
℣. Ad annunciandū mane miſe-
ricordiā tuā, ⁊ veritatē tuam per
noctem. Alleluia, all'a. ℣. Bea-
tus vir, qui ſuffert tentationem,
quoniam cum probatus fuerit,
accipiet coronam vitę, alleluia.
¶ Tēpore Paſchali Graduale
omittitur, ⁊ additur ſequēs ℣.
Amauit

Amauit eum dñs, ꝛ ornauit eũ: ſtolã glorię induit eum, alleluia. **Poſt Septuageſimã Tractus.** Beatus vir, qui timet dominũ, in mãdatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemẽ eius: generatio rectorũ benedicetur. ℣. Gloria ꝛ diuitię in domo eiꝰ: ꝛ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. **Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.**

c.12. In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Sint lũbi veſtri pręcincti, ꝛ lucernę ardentes in manibus veſtris. Et vos, ſimiles hominibꝰ expectantibus dominum ſuum quando reuertatur à nuptijs: vt cum venerit ꝛ pulſauerit, confeſtim apériant ei. Beati ſerui illi, quos cũ venerit dominus, inuenerit vigilantes. Amen dico vobis, quòd pręcinget ſe, ꝛ faciet illos diſcũbere, ꝛ tranſiens miniſtrabit illis. Et, ſi venerit in ſecunda vigilia: ꝛ, ſi in tertia vigilia venerit, ꝛ ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc autem ſcitote, quoniam ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq; ꝛ nõ ſineret pérfodi domũ ſuam. Et vos eſtote parati: quia qua hora non putatis, filius hoĩs veniet. **Offer.** Veritas mea ꝛ miſericordia mea cum ipſo: ꝛ in noĩe meo exaltabitur cornu eius. **Secre.** Laudis tibi dñe hoſtias immolamus in tuorum commemoratione ſanctorum: quibꝰ nos ꝛ pręſentibus éxui malis cõfidimus, ꝛ futuris. Per. **Cõio.** Beatus ſeruus, quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilantẽ: amẽ dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. **Poſtcõmunio.** Refecti cibo, potuq́ue cęleſti, deus noſter, te ſupplices exoramus: vt, in cuius hęc commemoratione percepimus, eius muniamur ꝛ precibus. Per do.

¶ De eodem Communi alis Miſſa. Introitus.

Juſtus, vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur, plantatus in domo Domini, in atrijs domus Dei noſtri. **Pſalmus.** Bonum eſt confiteri domino, ꝛ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui. **Oratio.** Adeſto domine ſupplicationibus noſtris, quas in beati N. confeſſoris tui ſollemnitati deferimus: vt, qui noſtrę iuſtitię fiduciam non habemus, eius qui tibi placuit precibus adiuuemur. Per dominum noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate. **Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.**

Fratres: Spectaculum facti ſumus mundo, ꝛ angelis, ꝛ hominibus. Nos ſtulti i.C.4
propter Chriſtum: vos autem prudentes in Chriſto. Nos infirmi: vos autẽ fortes. Vos nobiles: nos aũt ignobiles. Vſq; in hanc horã ꝛ eſurimus, ꝛ ſitimus, ꝛ nudi ſumꝰ, ꝛ colaphis cędimur, ꝛ inſtabiles

ſtabiles

ſtabiles ſumus, ⁊ laboramus ope
rantes manibus noſtris. Male-
dicimur: ⁊ benedicimus. Perſe
cutioneꝫ patimur: ⁊ ſuſtinemus.
Blaſphemamur: ⁊ obſecramus.
Tanquam purgamenta huius
mundi facti ſumus, omnium pe-
ripſéma vſque adhuc. Non vt
confundam vos, hęc ſcribo: ſed
vt filios meos chariſſimos mo-
neo, In Chriſto Jeſu domino
noſtro. Graduale. Os iuſti me
ditabitur ſapientiam, ⁊ lingua e-
ius loquetur iudicium. ℣. Lex
dei eius in corde ipſius: ⁊ non
ſupplantabuntur greſſus eius.
Alleluia, alleluia. ℣. Beatus
vir, qui timet dominum: in man-
datis eius cupit nimis, alleluia.
¶ Tēpore paſchali Graduale
omittitur, ⁊ additur ſequēs ℣.
Juſtus germinabit ſicut lilium, ⁊
florebit in ęternū ante dn̄ꝫ, alla.
Poſt Septuageſimā Tractus.
Beatus vir, qui timet dominū:
in mandatis eius cupit nimis.
℣. Potens in terra erit ſemen
eius: generatio rectorum bene-
dicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitię in
domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet
in ſeculuꝫ ſeculi. Sequentia ſan-
cti euangelij ſecundum Lucam.
c.12 In illo tempore: Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis. Nolite
timere puſillus grex, quia cōpla-
cuit patri veſtro dare vobis re-
gnum. Uendite quę poſſidetis,
⁊ date eleemoſynam. Facite vo-
bis ſacculos qui non veteraſcūt,
theſaurū non deficientem in cę-
lis: quo fur nō appropiat, neque
tinea corrumpit. Ubi enim the-
ſaurus veſter eſt, ibi ⁊ cor veſtrū
erit. Offertorium. In virtute
tua domine lętabitur iuſtus, ⁊ ſu
per ſalutare tuum exultabit ve-
hementer: deſiderium animę ei-
us tribuiſti ei. Secreta.
Preſta nobis, q̄ſumus, om-
nipotens deus: vt noſtrę
humilitatis oblatio, ⁊ pro tuorū
tibi grata ſit honore ſanctorum,
⁊ nos corpore pariter ⁊ mēte pu
rificet. Per dominum noſtruꝫ.
Communio. Amen dico vo-
bis, quod vos qui reliquiſtis o-
mnia, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplū
accipietis, ⁊ vitam ęternam poſ-
ſidebitis. Poſtcommunio.
Quęſumus, omnipotēs de-
us: vt qui cęleſtia alimenta
percepimus, intercedente bea-
to N. confeſſore tuo, per hęc cō-
tra omnia aduerſa muniamur.
Per dominum noſtruꝫ Jeſum.
¶ Item alia epiſtola ⁊ Euange
lium pro Confeſſo. non pontifi.
Lectio epiſtolę beati Pauli apo
ſtoli ad Philippenſes.
Fratres: Quę mihi fuerūt ca.3
lucra, hęc arbitratus ſum
propter Chriſtum detrimenta.
Ueruntamē exiſtimo omnia de-
trimentum eſſe propter eminen
tem ſcientiam Jeſu Chriſti do-
mini mei: propter quem omnia
detrimentum feci, ⁊ arbitror vt
ſtercora, vt Chriſtum lucrifaciā:
vt ⁊ inueniar in illo non habens
meam iuſtitiam quę ex lege eſt,
ſed illam quę ex fide eſt Chriſti
Jeſu, quę ex deo eſt iuſtitia in fi-
de:

de: ad cognoſcēdū illū, ⁊ virtu
tē reſurrectionis eius, ⁊ ſocieta
tē paſſionis illius: configuratus
morti eius, ſiquomodo occurrā
ad reſurrectionē q̄ ē ex mortuis.
Nō quod iā acceperī, aut iā per
fectus ſim: ſequor autem, ſiquo
modo cōprehendā in quo ⁊ cō-
prehenſus ſum à Chriſto Jeſu.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

c.19. In illo tpe: Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis
parabolā hanc.
Homo quidā
nobilis abiit in
regionē longin
quā accipere ſi
bi regnum, ⁊ re
uerti. Vocatis autē decē ſeruis
ſuis, dedit eis decē mnas, ⁊ ait ad
illos. Negociamini dum venio.
Ciues autem eius oderant eum:
⁊ miſerunt legationem poſt illū,
dicentes. Nolumus hunc regna
re ſuper nos. Et factum eſt vt re
diret accepto regno: ⁊ iuſſit vo-
cari ſeruos, quibus dedit pecu-
niā, vt ſciret quantum quiſque
negotiatus eſſet. Venit autem
primus, dicens. Domine, mna
tua decem mnas acquiſiuit. Et
ait illi. Euge ſerue bone, quia in
modico fuiſti fidelis, eris pote-
ſtatem habens ſuper decem ci-
uitates. Et alter venit, dicens.
Domine, mna tua fecit quinque
mnas. Et huic ait. Et tu eſto ſu-
per quinque ciuitates. Et alter
venit, dicēs. Domine, ecce mna
tua quam habui, repoſita eſt in
ſudario. Timui enim te, quia ho
mo auſterus es: tollis quod non
poſuiſti, ⁊ metis quod non ſemi-
naſti. Dicit ei. De ore tuo te iudi
co ſerue nequam. Sciebas quod
ego homo auſterus ſum, tollens
quod nō poſui, ⁊ metēs quod nō
ſeminaui: ⁊ quare non dediſti pe
cuniam meam ad menſam, ⁊ ego
veniens cum vſuris vtique ex-
egiſſem illam? Et aſtantibus di-
xit. Auferte ab illo mnam, ⁊ da-
te illi qui decem mnas habet. Et
dixerunt ei. Domine, habet de-
cem mnas. Dico autem vobis,
quia omni habēti dabitur, ⁊ abun
dabit: ab eo autē qui non habet,
⁊ quod habet auferetur ab eo.

¶ De eodē cōmuni pro Abba
tibus alia miſſa. Introitus.

Os iuſti meditabi-
tur ſapientiā, ⁊ lin
gua eius loquetur
iudicium: lex dei e
ius in corde ipſi⁹.
Pſalmus. Noli e-
mulari in malignantibus: neque
zelaueris facientes iniquitatem.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Intercesſio nos, queſumus
domine, beati N. Abba-
tis commēdet: vt, quod noſtris
meritis nō valemus, eius patro-
cinio aſſequamur. Per dominū.

Lectio libri Sapientie.

Dilectus deo ⁊ hoibus, cui⁹ eccl.
memoria in bn̄dictione eſt. 45.
Similē illū fecit in gloria ſctōrū,
⁊ magnificauit eū i timore inimi
corū, ⁊ in verbis ſuis mōſtra pla
cauit. Glorificauit eū in conſpe-

ctu reguz, ⁊ iuſſit illi coram popu
lo ſuo, ⁊ oſtendit illi gloriā ſuam.
In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctuz
fecit illum, ⁊ elegit eū ex oī carne.
Audiuit eniz vocē ipſius, ⁊ indu
xit illū in nubē. Et dedit illi corā
pręcepta, ⁊ legē vitę, ⁊ diſciplinę.
Graduale. Domine pręuenisti
eum in benedictionibus dulce-
dinis: poſuiſti in capite eius co-
ronam de lapide precioſo. ℣.
Uitam petiit a te, ⁊ tribuiſti ei lō-
gitudinem dierū in ſeculū ſeculi.
Alleluia, alleluia. ℣. Juſtus vt
palma florebit: ſicut cedrus liba
ni multiplicabitur, alleluia.
¶ Tpe paſchali Graduale omit
tit, ⁊ addit ſequens ℣. Juſt⁹ ger
minabit ſicut lilium, ⁊ florebit in
eternum ante dominū, alleluia.
Poſt Septuageſimaz Tractus.
Beatus vir, qui timet dominū,
in mādatis eius cupit nimis. ℣.
Potens in terra erit ſemen eius:
generatio rectorū benedicetur.
℣. Gloria ⁊ diuitię in domo ei⁹.
⁊ iuſtitia ei⁹ manet in ſeculū ſcli.
Sequē. S. euāg ſm Mattheū.
c.19. In illo tempore: Dixit Si-
mon Petrus ad Jeſum.
Ecce, nos reliquimus omnia, ⁊
ſecuti ſumus te: quid ergo erit
nobis? Jeſus autem dixit illis.
Amen dico vobis, quod vos
q ſecuti eſtis me, in regeneratio
ne, cum ſederit filius hominis in
ſede maieſtatis ſuę, ſedebitis ⁊
vos ſuper ſedes duodecim, iudi
cantes duodecim tribus Iſrael.
Et omnis, qui reliquerit domū,
vel fratres, aut ſorores, aut pa-
trem, aut matrem, aut vxorem,
aut filios, aut agros propter no-
men meuz: centuplum accipiet,
⁊ vitam eternam poſſidebit.
Offerto. Deſiderium animę ei-
us tribuiſti ei dn̄e, ⁊ voluntate la
biorum eius non fraudaſti eum:
poſuiſti in capite eius coronā de
lapide precioſo. Secreta.
Sacris altaribus domine
hoſtias ſuperpoſitas ſan-
ctus N. abbas, queſumus, in ſa-
lutē nobis prouenire depoſcat.
Per dominū. Communio. Fi
delis ſeruus ⁊ prudens, quez cō-
ſtituit dominus ſuper familiam
ſuam: vt det illis in tempore triti
ci menſuram. Poſtcommunio.
Protegat nos domine cuz
tui perceptione ſacramen-
ti beatus N. abbas pro nobis
intercedendo: vt, ⁊ conuerſatio-
nis eius experiamur inſignia, ⁊
interceſſionis ipſius percipiam⁹
ſuffragia. Per dominū noſtruz.

IN COMMVNI VIRGINVM.

¶ Pro virgine ⁊ martyre.
Introitus.

Loquebar de teſti
moniis tuis in con
ſpectu reguz, ⁊ nō
cōfundebar: ⁊ me
ditabar i mādatis
tuis, quę dilexi ni-
mis. Pſalm. Beati imaculati in
via, qui ambulant in lege domi-
ni. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.
Deus, qui inter cętera potē
tię tuę miracula, etiā in ſexu
fragili victoriam martyrii cōtuli
ſti: cōcede propitius: vt qui bea

te N. virginis ⁊ martyris tue na
talitia colimus: per eius ad te exē
pla gradiamur. Per dominum.

Lectio libri Sapientie.

eccl. 51. Confitebor tibi dñe rex, ⁊
collaudabo te deū ſaluato
rem meum. Confitebor nomini
tuo: quoniā adiutor ⁊ protector
factus es mihi: ⁊ liberaſti corpus
meum à perditione, à laqueo lin
gue inique, ⁊ à labiis operantiū
mendaciū: ⁊ in conſpectu aſtā
tium factus es mihi adiutor. Et
liberaſti me ſecundū multitudi
nem miſericordie nominis tui à
rugientibus preparatis ad eſcā:
de manibus querentium animā
meam, ⁊ de portis tribulationū,
que circundederūt me. A preſ
ſura flamme, que circūdedit me,
⁊ in medio ignis non ſum eſtua
ta. De altitudine ventris inferi,
⁊ à lingua coinquinata, ⁊ à ver
bo mendacij, ⁊ rege iniquo, ⁊ à
lingua iniuſta. Laudabit vſque
ad mortem anima mea dominū:
quoniam eruis ſuſtinentes te, ⁊
liberas eos de manibus gentiū
domine deus noſter. Gradua.
Dilexiſti iuſtitiā, ⁊ odiſti iniqui
tatē. ℣. Propterea vnxit te deꝰ
deus tuꝰ oleo letitie. Allā, allā.
℣. Adducentur regi virgines poſt
eā, proxime eius afferentur tibi in
letitia, allia. Tpe paſchali, Gra
duale omittit, ⁊ addit ſequēs ℣.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua,
intēde, pſpere, procede, ⁊ regna,
allā. Poſt ſeptuageſimā Tractꝰ.
Veni ſponſa Chriſti, accipe co
ronam, quā tibi dñs preparauit

M. N. R.

in eternū: p cuius amore ſangui
nē tuum fudiſti. ℣. Dilexiſti iuſti
tiā, ⁊ odiſti iniquitatē: propterea
vnxit te deus, deus tuus, oleo le
titie pre cōſortibus tuis. ℣. Spe
cie tua, ⁊ pulchritudine tua: intē
de, proſpere procede, ⁊ regna.

Sequentia ſancti euangelii
ſecundum Mattheum.

In illo tpe: c. 25.
Dixit Ieſꝰ
diſcipulis ſuis pa
rabolā hāc. Si
mile ē regnū ce
loꝝ decē virgini
bus: que accipiē
tes lāpades ſu
as exierunt ob
uiā ſpōſo ⁊ ſpōſ
ſe. Quinqꝫ aūt ex eis erāt fatue, ⁊
quinqꝫ prudētes. Sed quinqꝫ fa
tue, acceptis lāpadibus, nō ſum
pſerunt oleum ſecū. Prudentes
vero acceperunt oleum in vaſis
ſuis cū lampadibus. Moram au
tē faciēte ſponſo, dormitauerūt
omnes ⁊ dormierūt. Media au
tē nocte clamor factus eſt: Ecce
ſponſus venit, exite obuiam ei.
Tunc ſurrexerunt omnes virgi
nes ille, ⁊ ornauerunt lampades
ſuas. Fatue autē ſapientibus di
xerūt. Date nobis de oleo vrō:
qꝛ lampades noſtre extinguun
tur. Reſponderunt prudentes,
dicentes. Ne forte non ſufficiat
nobis ⁊ vobis, ite potius ad ven
dentes, ⁊ emitte vobis. Dū autē
irent emere, venit ſpōſus: ⁊, que
parate erant, intrauerunt cū eo
ad nuptias, ⁊ clauſa eſt ianua.

Nouiſſime vero veniunt ⁊ reliquę virgines, dicentes. Domine, domine, aperi nobis. At ille reſpondens, ait. Amen dico vobis, neſcio vos. Uigilate itaque, quia neſcitis diem neque horã. Offertorium. Afferentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. Secreta.

Suſcipe domine munera, q̄ in beatę N. virginis ⁊ martyris tuę ſollẽnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominum noſtrum. Cõmunio. Confundantur ſuperbi, quia iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego autem in mãdatis tuis exercebor, ⁊ meditabor in tuis iuſtificationibus, vt nõ cõfundar. Poſtcõmunio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beata N. virgine ⁊ martyre tua, ſempiterna faciant protectione gaudere. Per dominũ.

¶ Item pro virgine ⁊ martyre alia Miſſa. Introitus.

Me expectauerunt peccatores, vt perderent me: teſtimonia tua domine intellexi: omnis conſummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Pſalmus. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria. Oratio.

Indulgentiam nobis, queſumus domine, beata N. virgo ⁊ martyr imploret: quę tibi grata ſemper extitit, ⁊ merito caſtitatis, ⁊ tuę ꝓfeſſione virtutis. Per dominum noſtrum Ieſum.

Lectio libri Sapientię.

Domine deus meus exaltaſti ſuper terram habitationem meam, ⁊ pro morte defluente deprecata ſum: Inuocaui dominum, patrem domini mei, vt non derelinquat me in die tribulationis meę, ⁊ in tempore ſuperborum ſine adiutorio. Laudabo nomen tuum aſſidue, ⁊ collaudabo illud in confeſſione, ⁊ exaudita eſt oratio mea. Liberaſti me de perditione, ⁊ eripuiſti me de tempore iniquo. Propterea confitebor tibi, ⁊ laudem dicam nomini tuo domine deus noſter. eccl. 51.

Grad. Adiuuabit eã deus vultu ſuo: deus in medio eius nõ cõmouebitur. ℣. Fluminis impetus lętificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. Alleluia, alleluia. ℣. Hęc eſt virgo ſapiens, ⁊ vna de numero prudentum, alleluia.

¶ Tẽpore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣.

O quam pulchra eſt, caſta generatio cum claritate, alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus.

Ueni ſponſa Chriſti, accipe coronam, quam tibi dominus pręparauit in ęternum: pro cuius amore ſanguinem tuum fudiſti. ℣. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo lętitię prę cõſortibus tuis. ℣. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua: intende, proſpere procede, ⁊ regna.

Sequen-

Sequē. S. euāg. ſm Mattheū.

ca. 13

IN illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnū cęlorū theſauro abſcōdito i agro: quem qui inuenit homo, abſcondit, ⁊ prę gaudio illius vadit ⁊ vendit vniuerſa q̄ habet, ⁊ emit agrum illum. Iterum, ſimile eſt regnum cęlorum hoi negociatori, querēti bonas margaritas. inuenta autem vna precioſa margarita, abiit ⁊ vendidit omnia que habuit, ⁊ emit eam. Iterum, ſimile eſt regnum cęlorum ſagenę miſſę in mare, ⁊ ex omni genere piſcium congreganti. Quam, cum impleta eſſet, educentes, ⁊ ſecus littus ſedentes, elegerunt bonos in vaſa, malos autem foras miſerunt. Sic erit in conſummatione ſeculi. Exibūt angeli, ⁊ ſeparabunt malos de medio iuſtorū, ⁊ mittēt eos in caminū ignis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dētiū. Intellexiſtis hęc omnia? Dicunt ei: Etiā domine. Ait illis. Ideo, omnis ſcriba doctus in regno cęlorum, ſimilis eſt homini patrifamilias, qui profert de theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Offert. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis, propterea benedixit te deus in ęternum, ⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.

HOſtias tibi domine beatę N. virginis ⁊ martyris tuę dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per. Cōio.

FEci iudicium ⁊ iuſtitiam, domine: non calumnientur mihi ſuperbi: ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquitatis odio habui. Poſtcōmunio.

DIuini muneris largitate ſatiati, quęſumus, domine deus noſter: vt intercedēte beata N. virgine ⁊ martyre tua: in eius ſemper participatione viuamus. Per dominum noſtrū.

¶ In communi plurium virginum ⁊ martyrum.

Omnia dicuntur vt ſupra pro vna virgine ⁊ martyre, excepta oratione quę dicitur vt ſequit̄, ⁊ epiſtola. De virginibus pręceptum dñi. quę dicitur vt infra in cōi virgi. non mart f. 248. Orō.

DA nobis, quęſumus, domine deus noſter: ſanctarum virginum ⁊ martyrum tuarum N. ⁊ N. palmas inceſſabili veneratione venerari: vt, quas digna mente nō poſſumus celebrare, humilibus ſaltem frequentemus obſequiis. Per d. Secreta.

INtende, q̄s, dñe, munera altaribus tuis pro ſanctaruꝫ martyrum ⁊ virginum tuarum N. ⁊ N. feſtiuitate propoſita: vt ſicut per hęc beata myſteria illis gloriam contuliſti, ita nobis indulgentiam largiaris. Per dñm noſtrum. Poſtcommunio.

PReſta nobis, q̄s, domine, intercedentib⁹ ſāctis martyribus atque virginibus tuis: vt, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominū.

¶ Pro virgine tantū. Introit.

Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te deus deus tuus oleo letitię, pręconſortib⁹ tuis. Pſal. Eructauit cor meum verbũ bonum: dico ego opera mea regi. ℣ Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, ſicut de beatę .N. virginis tuę feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per dominum.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

2. ca. 10. ⁊ 11. Fratres: Qui gloriatur, in domino glorietur. Non enim qui ſeipſum commendat, ille probatus eſt: ſed quem deus commendat. Utinam ſuſtineretis modicũ quid inſipientię meę: ſed ⁊ ſupportate me. Aemulor enim vos dei ęmulatione. Deſpõdi enim vos vni viro, virginem caſtam exhibere Chriſto.

Gradua. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intēde proſpere, procede, ⁊ regna. ℣. Propter veritatem, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiã: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alla, alla. ℣. Adducētur regi virgines poſt eã: proximę eius afferētur tibi in letitia, alla.

¶ Tēpore paſchali Graduale omittit̄, ⁊ addit̄ ſequēs ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intēde ꝓſpere, ꝓcede, ⁊ regna, alla.

Poſt Septuageſimã Tractus. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciē tuã. ℣. Uultũ tuũ deprecabuntur oēs diuites plebis: filię regũ in honore tuo. ℣. Adducētur regi virgines poſt eã: proximę eius afferētur tibi. ℣. Afferētur in letitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regis.

Euangeliũ. Simile eſt regnum celorum decē virginibus. vt ſupra in miſſa virg. ⁊ mar. fol. 246.

Offertorium. Filię regum in honore tuo, aſtitit regina à dextris tuis in veſtitu deaurato, circundata varietate. Secreta.

Accepta tibi ſit domine, ſacratę plebis oblatio, pro tuorũ honore ſanctorum: quorũ ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxiliũ. Per do.

Cõio. Quinq; prudētes virgines acceperũt oleũ in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt, ecce ſpõſus venit: exite obuiam Chriſto domino. Poſtcommunio.

Satiaſti, dñe, familiam tuã muneribus ſacris: eius, q̃s, ſemꝑ interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecũ.

¶ Item pro virgine tantũ, alia miſſa. Introitus.

Uultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducēt̄ regi virgines poſt eã: proximę eius adducētur tibi in letitia ⁊ exultatione. Pſalmus.

Pſalmus. Eructauit coꝛ meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria. Oratio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate N. virginis tue feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per d. Lectio epl'e beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

1. C. 7 Fratres: De virginibus preceptum domini nõ habeo: conſilium autẽ do, tanquam miſericoꝛdiam conſecutus a dño vt ſim fidelis. Exiſtimo enim hoc bonũ eſſe pꝛopter inſtantẽ neceſſitatem, qm̃ bonũ eſt homini ſic eſſe. Alligatus es vxoꝛi: noli querere ſolutionem. Solutus es ab vxoꝛe: noli querere vxoꝛem. Si autem acceperis vxoꝛem: non peccaſti. Et, ſi nupſerit virgo: nõ peccauit. Tribulationem tñ carnis habebunt huiuſmodi. Ego autẽ vobis parco. Hoc itaq; dico fratres, tẽpus bꝛeue eſt. Reliquum eſt, vt et qui habent vxores, tanquam non habẽtes ſint: et qui flent, tanquam non flentes: et qui gaudent: tanquam nõ gaudentes: et qui emunt, tanquã nõ poſſidentes: et qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur. Pꝛeterit enim figura huius mũdi. Uolo autem vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxoꝛe eſt ſolicitus eſt q̃ dñi ſunt, quõ placeat deo. Qui autẽ cũ vxoꝛe eſt, ſolicitus eſt que ſunt mundi, quõ placeat vxoꝛi: et diuiſus eſt. Et mulier innupta et virgo cogitat que dñi ſunt: vt ſit ſancta et coꝛpoꝛe et ſpiritu: In Chꝛiſto Jeſu dño noſtro. Grad' Concupiuit rex decoꝛem tuum, quoniam ipſe eſt dominus deus tuus. ℣. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam. Alleluia, alleluia. ℣. Hec eſt virgo ſapiẽs, et vna de numero pꝛudẽtũ, alleluia.

¶ Tẽpoꝛe paſchali Graduale omittitur, et additur ſequens ℣. O quàm pulchꝛa eſt, caſta generatio cum claritate, alleluia.

Poſt Septuageſimam Tractus. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Uultum tuum depꝛecabuntur omnes diuites plebis: filie regũ in honoꝛe tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: pꝛoxime eius afferentur tibi. ℣. Afferentur in letitia et exultatione: adducentur in tẽplum regis. Euangelium. Simile eſt regnum celoꝛum theſauro abſcondito in agro. vt ſup. in miſſa virg. et marty. folio. 247.

Offertoꝛium. Afferentur regi virgines poſt eam, pꝛoxime eius afferentur tibi, in letitia et exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

Accepta tibi ſit domine ſacrate plebis oblatio, pꝛo tuoꝛum honoꝛe ſanctoꝛum: quorum ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxilium. Per dominũ noſtrũ Jeſum Chꝛiſtum filium tuum, qui tecum viuit et regnat in vnitate. Cõmunio.

Simile eſt regnũ celoꝛũ homini negociatoꝛi q̃rẽti bonas margaritas: inuenta autẽ vna pꝛecioſa

margarita, dedit omnia ſua, ⁊ cō parauit eam. Poſtcommunio.

SAtiaſti domine familiam tuam muneribus ſacris: eius, quęſumus, ſemper interuē tione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominuꝫ.

In communi non virginum.

¶ Pro vna martyre non virgine. Introitus.

ME expectauerunt peccatores, vt perderent me: teſtimonia tua domine intellexi: omnis conſummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Pſalmus. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Glia. Orō.

DEus, qui inter cętera potentię tuę miracula, etiam in ſexu fragili victoriam martyrii contuliſti: concede propitius: vt qui beatę N. martyris tuę natalitia colimus, ꝑ eius ad te exēpla gradiamur. Per dominum.

Si fuerint plures. Oratio.

DA nobis, quęſumus, domine deus noſter, ſanctarum martyrum tuarum N. ⁊ N. palmas inceſſabili veneratione venerari: vt quas digna mente nō poſſumus celebrare, humilibus ſalteꝫ frequentemus obſequiis. Per dominum. Epiſto. Confitebor tibi domine rex. vt ſup. in miſſa virgi. ⁊ marty. fol. 246. Grad. Dilexiſti iuſtitiā, ⁊ odiſti iniquitatē. ℣. Propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo lętitię.

Alleluia, alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua, intende, proſperè procede, ⁊ regna, alleluia.

¶ Tēpore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣.

Propter veritatem, ⁊ māſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Veni ſponſa Chriſti, accipe coronam, quam tibi dominus prę parauit in ęternum: pro cuius amore ſanguinem tuum fudiſti. ℣. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo lętitię prę cōſortibus tuis. ℣. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua: intende, proſperè procede, ⁊ regna. Euāg. Simile eſt regnū cęlorū theſauro abſcōdito in agro. vt ſupra. f. 247. Offerto. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis, propterea benedixit te deus in ęternum, ⁊ in ſeculum ſeculi, alleluia. Secreta.

SUſcipe, domine, munera, quę in beatę N. martyris tuę ſollemnitate deferimus: cuius nos confidimus, patrocinio liberari. Per dominum noſtrū.

Si fuerint plures. Secreta.

INtende quęſumus, domine, munera altaribus tuis pro ſanctarum martyrum tuarum N. ⁊ N. feſtiuitate propoſita: vt, ſicut per hęc beata myſteria illis gloriam contuliſti, ita nobis indulgentiam largiaris. Per dominum noſtrum. Communio. Principes perſecuti ſunt me gratis, ⁊ a verbis tuis formi-

dauit

dauit cor meum: lętabor ego ſuper eloquia tua, quaſi qui inuenit ſpolia multa. Poſtcõmunio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beata N. martyre tua: ſempiterna faciant protectione gaudere. Per dominuz noſtrũ.

Si fuerint plures, Poſtcõio.

Preſta nobis, quęſumus, domine, intercedentibus ſanctis martyribus tuis: vt, qđ ore contingimus, pura mente capiamus. Per dominum noſtrũ.

¶ Pro nec virgine nec martyre. Introitus.

Cognoui domine quia ęquitas iudicia tua, ⁊ in veritate tua humiliaſti me: confige timore tuo carnes meas, a mandatis enim tuis timui. Pſalm. Beati imaculati in via, q ambulãt in lege domini. V. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpirit. Oratio.

Exaudi nos deus ſalutaris nr̃: vt, ſicut de beatę N. feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per.

Lectio libri Sapientię

pro. 31. Mulierem fortez quis inueniet? Procul, ⁊ de vltimis finibus preciũ eius. Confidit in ea cor viri ſui: ⁊ ſpoliis nõ indigebit. Reddet ei bonũ, ⁊ non malũ, oĩbus diebus vitę ſuę. Quęſiuit lanã ⁊ linũ: ⁊ operata eſt cõſilio manuũ ſuarũ. Facta eſt quaſi nauis inſtitoris de longe portãs panẽ ſuuz. Et de nocte ſurrexit, deditq; prędã domeſticis ſuis: ⁊ cibaria ancillis ſuis. Conſiderauit agrum, ⁊ emit eum: de fructu manuum ſuarum plantauit vineã. Accinxit fortitudine lumbos ſuos: ⁊ roborauit brachium ſuum. Guſtauit ⁊ vidit, quia bona eſt negociatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Manum ſuam miſit ad fortia: ⁊ digiti eius apprehenderunt fuſum. Manum ſuam aperuit inopi: ⁊ palmas ſuas extẽdit ad pauperem. Non timebit domui ſuę a frigoribus niuis: omnes enim domeſtici eius veſtiti ſunt duplicibus. Stragulatam veſtem fecit ſibi, byſſus ⁊ purpura indumentum eius. Nobilis in portis vir eius, quando ſederit cum ſenatoribus terrę. Sindonez fecit ⁊ vendidit, ⁊ cingulũ tradidit Chananęo. Fortitudo ⁊ decor indumentum eius, ⁊ ridebit in die nouiſſimo. Os ſuum aperuit ſapientię: ⁊ lex clementię in lingua eius. Conſiderauit ſemitas domus ſuę: ⁊ panem otioſa non cõmedit. Surrexerunt filii eius, ⁊ beatiſſimam prędicauerunt: vir eius, ⁊ laudauit eam. Multę filię congregauerunt diuitias, tu ſupergreſſa es vniuerſas. Fallax gratia, ⁊ vana eſt pulchritudo: mulier timens dñm, ipſa laudabitur. Date ei de fructu manuum ſuarum: ⁊ laudent eaz in portis opera eius. Gradua.

Diffuſa eſt gratia in labiis tuis, propterea benedixit te deus in ęternum. V. Propter veritatez ⁊ man-

⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiā, ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia, allīa. ℣. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua: intende proſpere, procede, ⁊ regna, alleluia.

Tēpore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia.

Poſt Septuageſimaꝫ Tractus. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Vultum tuuꝫ deprecabuntur omnes diuites plebis: filię regū in honore tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi. ℣. Afferentur in lętitia ⁊ exultatione: adducētur in templum regis. Euangelium. Simile eſt regnum cęlorum theſauro abſcondito in agro. vt ſupra. fo. 247. Offertoriū. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in ęternum, ⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.

Accepta tibi ſit domine ſacratę plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctorum: quorum ſe meritis de tribulatione percepiſſe cognoſcit auxilium. Per dominum noſtruꝫ. Cōio. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitateꝫ: propterea vnxit te deus, deus tuus, oleo lętitię prę cōſortibus tuis. Poſtcommunio.

Satiaſti, domine, familiam tuam muneribus ſacris: eius, quę ſumus, ſemper interuentione nos refoue, cuius ſollemnia celebramus. Per dominuꝫ.

¶ Iteꝫ alia epiſtola pro vidua. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Timotheum.

Chariſſime. Viduas hono- 1.c.5
ra: quę verē viduę ſunt. Si qua autem vidua filios aut nepotes habet: diſcat primū domū ſuam regere, ⁊ mutuā viceꝫ reddere parentibus. Hoc enim acceptū eſt corā deo. Quę autē vera vidua eſt ⁊ deſolata, ſperet in deum, ⁊ inſtet obſecrationibus ⁊ orationibus nocte ⁊ die. Nam quę in deliciis eſt: viuēs mortua eſt. Et hoc pręcipe, vt irreprehēſibiles ſint. Siquis autem ſuorum ⁊ maxime domeſticorū curā non habet: fidē negauit, ⁊ eſt infideli deterior. Vidua eligatur nō minus ſexaginta annorum, quę fuerit vnius viri vxor, in operibus bonis teſtimoniuꝫ habens: ſi filios educauit, ſi hoſpitio recepit, ſi ſctōrū pedes lauit, ſi tribulationē patiētib⁹ ſubminiſtrauit: ſi omne opus bonū ſubſecuta eſt.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS eccleſię. Introitus.

Terribilis eſt locus iſte: hic dom⁹ dei eſt, ⁊ porta cęli: ⁊ vocabit̄ aula dei. Pſalmus. Quaꝫ dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiſcit, ⁊ deficit anima mea in atria domini. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, qui nobis per ſingulos annos, huius ſancti tēpli tui conſecrationis reparas diem,

dié, ⁊ ſacris ſemper myſteriis re-
preſentas incolumes: exaudi pre-
ces populi tui, ⁊ preſta: vt, quiſqꝫ
hoc templuꝫ beneficia petiturus
ingreditur, cuncta ſe impetraſſe
letetur. Per. Lectio libri Apo-
calypſis beati Joannis apoſtoli.

c. 21. In diebus illis: Vidi ciui-
tatem ſanctaꝫ Hieruſalem
nouam deſcendentem de celo, a
deo paratá, ſicut ſponſam orna-
tá viro ſuo. Et audiui vocé ma-
gnam de throno dicentem. Ec-
ce tabernaculum dei cum homi-
nibus, ⁊ habitabit cuꝫ eis. Et ip-
ſi populus eius erunt: ⁊ ipſe de-
us cum eis erit eorum deus. Et
abſterget deus omnem lacrymá
ab oculis eorũ: ⁊ mors vltra non
erit, neqꝫ luctus, neque clamor,
neque dolor erit vltra, que pri-
ma abierunt. Et dixit q ſedebat
in throno: Ecce noua facio oia.

Graduale. Locus iſte a deo fa-
ctus eſt, ineſtimabile ſacramen-
tum, irreprehéſibilis eſt. ℣. De-
us, cui aſtat angelorum chorus,
exaudi preces ſeruorum tuoruꝫ.
Alleluia, alleluia. ℣. Adorabo
ad templum ſanctum tuũ: ⁊ con-
fitebor nomini tuo, alleluia.

¶ Tépore paſchali Graduale
omittitur, ⁊ additur ſequens ℣.
Bene fundata eſt domus dñi, ſu-
per firmam petram, Alleluia.

Poſt Septuageſimaꝫ Tractus.
Qui confidunt in domino, ſicut
mons Sion: non cõmouebitur
in eternum, qui habitat in Hie-
ruſalem. ℣. Montes in circui-
tu eius, ⁊ dñs in circuitu populi
ſui ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculuꝫ.

Sequentia ſancti euangelii
ſecundum Lucam.

In illo tpe: c. 19
Ingreſſus
Jeſus pambula-
bat Jericho. Et
ecce vir nomine
Zaccheus: ⁊ hic
erat princeps pu-
blicanorũ, ⁊ ipſe
diues. Et qrebat
bat videre Jeſũ quis eſſet: ⁊ non
poterat pre turba, quia ſtatura
puſillus erat. Et precurrens a-
ſcendit in arborem ſycomorum
vt videret eum: quia inde erat
tranſiturus. Et cum veniſſet ad
locum, ſuſpiciens Jeſus vidit il-
lum, ⁊ dixit ad eum. Zachee, fe-
ſtinans deſcende: quia hodie in
domo tua oportet me manere.
Et feſtinans deſcendit: ⁊ exce-
pit illum gaudens. Et cum vide-
rent omnes, murmurabant, dicé-
tes: quod ad hominem peccato-
rem diuertiſſet. Stans autem
Zaccheus dixit ad Jeſum. Ec-
ce dimidium bonorum meorum
domine do pauperibus: ⁊, ſiqd
aliquem defraudaui, reddo qua-
drupluꝫ. Ait Jeſus ad eũ. Quia
hodie ſalꝰ domui huic facta eſt:
eo quod ⁊ ipſe ſit filius Abrahe.
Venit enim filius hominis que-
rere, ⁊ ſaluuꝫ facere, qđ perierat.

Offertorium. Domine deus in
ſimplicitate cordis mei letus ob
tuli vniuerſa: ⁊ populum tuum
qui repertus eſt, vidi cum ingen
ti gaudio: deꝰ Iſrael cuſtodi hác
volun

voluntatē dñe deus. Secreta.

Annue, quęſumus, domine, precibus noſtris: vt, quicunque intra templi huius, cuius anniuerſarium dedicationis diē celebramus, ambitum continemur, plena tibi atque perfecta corporis ⁊ animę deuotione placeamus: vt, dū hęc vota presentia reddimus, ad ęterna pręmia te adiuuante peruenire mereamur. Per dominū. Cōmunio.

Domus mea, domus orōnis vocabit̄, dicit dñs: in ea oīs q petit accipit: ⁊ q querit inuenit, ⁊ pulſanti aperietur. Poſtcōmunio.

Deus, qui de viuis ⁊ electis lapidibus ęternū maieſtati tuę preparas habitaculū: auxiliare populo tuo ſupplicanti: vt quod eccleſię tuę proficit corporalibus ſpatiis, ſpiritualibus amplificetur augmentis. Per dñm.

¶ Infra octauā Dedicatiōis eccleſię, ⁊ in die octauę dr̄ miſſa vt ſup̄ in anniuerſario Dedica. Eccleſię: ſed infra octauā dr̄ ſecūda orō de S. Maria. Cōcede q̄s. tertia Eccleſię, vel pro Papa.

¶ In ipſa die Dedicationis Eccleſię miſſa dr̄ vt ſupra in anniuerſario Dedicationis, exceptis orōnibus, q̄ dicunt̄ vt ſequit̄. Orō.

Deus, qui inuiſibiliter omnia contines, ⁊ tamen pro ſalute generis humani ſigna tuę potentię viſibiliter oſtēdis: templum hoc potentia tuę inhabitationis illuſtra: ⁊ concede, vt omnes qui huc deprecaturi conueniunt, ex quacunque tribulatione ad te clamauerint, conſolationis tuę beneficia conſequantur. Per dominū noſtrū. Secreta.

Deus, qui ſacrādorum tibi auctor es munerum, effunde ſuper hanc orationis domū benedictionem tuam: vt ab omnibus in ea inuocantibus nomē tuum, defenſionis tuę ſentiatur auxilium. Per dñm. Poſtcōio.

Quęſumus, omnipotēs deus: vt in hoc loco, quē nomini tuo indigni dedicauimus, cunctis petētibus aures tuę pietatis accommodes. Per dñm.

¶ In ipſa die dedicationis altaris totum officium agitur vt ſupra in anniuerſario dedicationis Eccleſię preter orationes: loco quarum dn̄r ſequentes. Oratio.

Deus, qui ex omni coaptatione ſanctorum, ęternum tibi cōdis habitaculum: da ędificationi tuę incrementa cęleſtia: vt quorū hic reliquias pio amore complectimur, eorum ſemper meritis adiuuemur. Per. Secr.

Omnipotēs ſempiterne deus, altare hoc nomini tuo ędificatum cęleſtis virtutis benedictione ſanctifica, ⁊ omnibus in te ſperantibus auxilii tui munus oſtende: vt, ⁊ hic ſacramentorum virtus, ⁊ votorum obtineatur effectus. Per dominum noſtrū Jeſum. Poſtcōmunio.

Quęſumus omnipotēs deus: vt in hoc loco nomini tuo dedicato cūctis petentibus aures tuę pietatis accōmodes. Per dominum noſtrum Jeſum.

Se

¶ Sequētes miſſę votiuę, licet ꝑ ſacerdotis deuotione quacunque die dici poſſint ꝑ hebdomadā, quando feſtum duplex nō occurrit, (quod tñ paſſim niſi rationabili de cauſa fieri nō debet, ſed quoad fieri pōt, miſſa cuꝫ officio conueniat) cuiqꝫ tamen diei propria miſſa poteſt aſſignari, vt Feria ii. (niſi dicat̃ ꝓ defunctis) miſſa ď Trinitate. Feria iii. ď Angelis. Feria iiij. de Aplis. Feria v. de Spū ſcō. Feria vj. de Cruce. Sabbato de S. Maria. In ipſis non dicit̃ **Gloria in excelſis**: nec **Credo**. niſi pro publica eccleſię cauſa. In miſſa auteꝫ beatę Marię, ⁊ in Miſſa Angelorum dicitur tantum **Gloria in excelſis.**

¶ Miſſa de Sancta Trinitate.

Introitus.

Benedicta ſit ſancta Trinitas, atqꝫ indiuiſa vnitas: cōfitebimur ei: qꝛ fecit nobiſcū miſericordiā ſuaꝫ. ps. Dñe dñs noſter, quā admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui dediſti famulis tuis in confeſſione verę fidei, ęternę Trinitatis gloriā agnoſcere, ⁊ in potētia maieſtatis adorare vnitatē: quęſum⁹: vt eiuſdē fidei firmitate, ab omnib⁹ ſemper muniamur aduerſis. Per. Lectio eplę beati Pauli apli ad Corinthios.

ca. 13. Fratres: Gaudete, ꝑfecti eſtote, exhortamini, idē ſapite, pacē habete, ⁊ deus pacis ⁊ dilectionis erit vobiſcū. Gratia dñi noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ charitas dei, ⁊ cōicatio ſancti ſpiritus ſit cum omnibus vobis. Amen.

Graduale. Benedictus es domine, qui intueris abyſſos, ⁊ ſedes ſuper Cherubim. ℣. Benedictus es domine in firmamento celi, ⁊ laudabilis in ſecula.

Alleluia, alleluia. ℣. Benedictus es domine deus patruꝫ noſtrorū, ⁊ laudabilis in ſecula, allȧ.

Tpe paſchali Graduale omittitur, vſqꝫ ad primum Alleluia, ⁊ additur alius verſus vt ſequitur. ℣. Benedicamus patrem ⁊ filium cum ſancto ſpiritu, alleluia.

Poſt Septuageſimaꝫ Tractus.

Te deum patrem ingenitum, te filium vnigenitum, te Spiritum ſanctum paraclitum, ſanctam ⁊ indiuiduam Trinitatē, toto corde confitemur, laudamus, atque benedicimus. ℣. Quoniam magnus es tu, ⁊ faciēs mirabilia, tu es deus ſolus. ℣. Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio, in ſecula ſempiterna, o beata Trinitas. Sequentia ſancti euangelii ſecundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cuꝫ venerit paraclitus, quem ego mittam vobis à patre, ſpirituꝫ veritatis, quà patre procedit: ille teſtimoniū perhibebit de me. Et vos teſtimonium perhibebitis: quia ab initio mecum eſtis. Hec locutus ſum vobis, vt non ſcandalizemini. Abſque ſynagogis c. 15. ⁊ 16.

facient

celebramus officio, ſanctorũ an
gelorum atque archangelorum
nobis prodeſſe ſentiamus auxi-
lio. Per dominum noſtrum Je.
¶ Alia miſſa votiua de ſctõ Mi
chaele archangelo, prout in eius
dedicatiõe mẽſe ſeptẽbri f. 222.
¶ Miſſa votiua de ſanctis apo
ſtolis Petro ⁊ Paulo. Introit.
Mihi autem nimis
honorati ſunt a-
mici tui deus: ni-
mis confortatus
eſt principatus e-
orum. Pſalmus.
Domine probaſti me, ⁊ cogno-
uiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem
meam, ⁊ reſurrectionem meam.
℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Deus, cuius dextera bea-
tum Petrum ambulantẽ
in fluctibus, ne mergeret erexit,
⁊ coapoſtolũ eius Paulum ter-
tio naufragantem de profundo
pelagi liberauit: exaudi nos pro
pitius, ⁊ concede: vt amborum
meritis, ęternitatis gloriam con
ſequamur. Qui viuis ⁊ regnas.
Lectio Actuum Apoſtolorum.
ca. 5. In diebus illis: Per ma-
nus Apoſtolorum fiebant
ſigna ⁊ prodigia multa in plebe.
Et erant vnanimiter omnes in
porticu Salomonis. Cęterorũ
autem nemo audebat ſe coniun
gere illis: ſed magnificabat eos
populus. Magis autem auge-
batur credẽtiũ in domino mul-
titudo virorum ac mulierum: ita
vt in plateas eiicerent infirmos,
⁊ ponerent in lectulis ⁊ graba-
tis: vt veniente Petro, ſaltẽ vm
bra illius obũbraret quenquam
illorũ, ⁊ liberarentur ab infirmi-
tatibus ſuis. Concurrebat autẽ
⁊ multitudo vicinarum ciuitatũ
Hieruſalem, offerentes ęgros
⁊ vexatos a ſpiritibus immun-
dis: qui curabantur omnes.
Gradua. Conſtitues eos prin
cipes ſuper omnem terram: me
mores erunt nominis tui domi-
ne. ℣. Pro patribus tuis nati
ſunt tibi filii: propterea populi
confitebuntur tibi. Alleluia, al-
leluia. ℣. Nimis honorati ſunt
amici tui deꝰ: nimis confortatus
eſt principatus eorum, alleluia.
Poſt Septuageſimã Tractus.
Qui ſeminãt in lacrymis, in gau
dio metent. ℣. Euntes ibant ⁊
flebant mittentes ſemina ſua. ℣.
Uenientes autẽ veniẽt cũ exulta
tione portãtes manipulos ſuos.
Sequẽ. S. euãg. ſm Mattheũ.
In illo tempore: Dixit Si- c. 19.
mon Petrus ad Jeſum.
Ecce, nos reliquimus omnia:
⁊ ſecuti ſumus te: quid ergo erit
nobis? Jeſus autem dixit illis.
Amen dico vobis, quod vos
q ſecuti eſtis me, in regeneratio-
ne, cum ſederit filius hominis in
ſede maieſtatis ſuę, ſedebitis ⁊
vos ſuper ſedes duodecim, iudi
cantes duodecim tribus Iſrael.
Et omnis, qui reliquerit domũ,
vel fratres, aut ſorores, aut pa-
trem, aut matrem, aut vxorem,
aut filios, aut agros propter no
men meum: centuplum accipiet,
⁊ vitam ęternam poſſidebit.
Offer-

Offertorium. In omnem terram exiuit ſonus eorũ: ⁊ in fines orbis terrę verba eorũ. Secre.

Offerimus tibi dñe preces ⁊ munera: q̃ vt tuo ſint digna cõſpectu, apoſtolorũ tuorũ Petri ⁊ Pauli precibus adiuuemur. Per d. Prefatio de Apoſtolis. f. 118. Cõmunio. Vos, q ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper ſedes iudicantes duodecim tribus Iſrael. Poſtcommunio.

PRotege domine populuʒ tuum: ⁊ apoſtolorum tuorum Petri ⁊ Pauli patrocinio confidenteʒ, perpetua defenſione conſerua. Per dominuʒ no.

Tẽpore paſchali dr̃ Miſſa vt in feſto ſancti Marci. f. 89. preter orationem, epiſtolam, ⁊ euangelium, quę dicitur vt ſupra.

¶ Miſſa de Spiritu ſancto.

Introitus.

SPiritus domini repleuit orbeʒ terraruʒ: ⁊ hoc quod continet omnia, ſcientiam habet vocis. Pſalmus. Exurgat de⁹, ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderunt eum, à facie eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus, qui corda fidelium, ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem ſpiritu recta ſapere, ⁊ de eius ſemper conſolatione gaudere. Per dominum. in vnitate eiuſ.

M. N. R.

Lectio Actuum Apoſtolorum.

IN diebus illis. Cuʒ audiſ- ca. 8.
ſent apoſtoli qui erãt Hieroſolymis: qꝛ recepit Samaria verbuʒ dei miſerunt ad eos Petrum ⁊ Ioannem. Qui cum veniſſet, orauerũt ꝑ ipſis, vt acciperẽt Spiritũ ſanctũ. Nondũ eniʒ in quenquam illorũ venerat, ſed baptiʒati tantum erant in nomine domini Ieſu. Tunc imponebant manus ſup illos, ⁊ accipiebant Spiritum ſanctum. Grad.

Beata gens, cuius eſt dñs deus eorũ: populus quem elegit dñs in hereditatem ſibi. ℣. Verbo domini cęli firmati ſunt, ⁊ ſpiritu oris eius omnis virtus eorum.

Alleluia, alleluia. ℣. Veni ſancte Spiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende, alleluia. Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciẽ terrę, alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus.

Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terrę. ℣. O quàm bonus ⁊ ſuauis eſt, domine, ſpiritus tuus in nobis. ℣. Veni ſancte Spiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Ioannem.

IN illo tempore, Dixit Ie- c. 14.
ſus diſcipulis ſuis. Siquis diligit me, ſermonem meum ſeruabit, ⁊ Pater meus diliget eum, ⁊ ad euʒ veniemus, ⁊ man-

ſionem apud eum faciemus: Qui non diligit me, ſermones meos non ſeruat. Et ſermonem quem audiſtis, non eſt meus: ſed eius qui miſit me, patris. Hęc locutus ſum vobis apud vos manens. Paraclitus autem, ſpiritus ſanctus, quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia, ⁊ ſuggeret vobis omnia quęcunque dixero vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. Non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor veſtrum, neque formidet. Audiſtis quia ego dixi vobis: Uado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis vtique, quia vado ad patrem: quia pater maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſquam fiat: vt cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiſcum. Uenit enim princeps mundi huius, ⁊ in me non habet quicquam. Sed, vt cognoſcat mundus quia diligo patrem: ⁊ ſicut mandatum dedit mihi pater, ſic facio. Offertorium.

Confirma hoc deus, quod operatus es in nobis: à templo ſancto tuo, quod eſt in Hieruſalez, tibi offerent reges munera. Sec.

Munera, quęſumus domine, oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti ſpiritus illuſtratione emunda. Per dominum. in vnitate eiuſ. Prefatio. Qui aſcēdēs ſuper oēs cęlos. fol. 123.

Cōio. Factus eſt repēte de cęlo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis, vbi erant ſedentes: ⁊ repleti ſunt oēs ſpiritu ſancto, loquētes magnalia dei. Poſtcōio.

Sancti ſpiritus, quęſumus domine, corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fęcundet. Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpirit⁹.

¶ Ad poſtulanduz gratiā Spiritus ſancti, dicitur Miſſa vt ſupra cum ſequentibus orationibus. Oratio.

Deus, cui omne cor patet, ⁊ omnis voluntas loquitur, ⁊ quem nullum latet ſecretum: purifica per infuſionem ſancti ſpiritus cogitationes cordis noſtri: vt te perfectè diligere, ⁊ dignè laudare mereamur. Per dominum. in vnitate eiuſdem ſpiritus ſancti deus. Secreta.

Hęc oblatio, quęſumus domine, cordis noſtri maculas emundet: vt ſancti Spiritus digna efficiatur habitatio. Per dn̄m. in vnitate eiuſ. Poſtcōio.

Concede, q̄s, omnipotens deus, ſanctum nos ſpiritū votis promereri ſedulis: quatenus eius gratia, ⁊ ab omnibus liberemur tentationibus, ⁊ peccatorum noſtrorum indulgentiam mereamur accipere. Per dominum noſtrum. in vnitate eiuſdez ſpiritus ſancti deus, per.

¶ Poteſt etiam in hac quinta feria dici Miſſa votiua de ſanctiſſimo Sacramento, quę habetur in eius feſto. folio. 152.

Miſſa

¶ Miſſa de ſancta Cruce.

Introitus.

Nos autez gloriari oportet in Cruce domini noſtri Jeſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio noſtra: per quem ſaluati ⁊ liberati ſumus. Pſalmus. Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos, ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui vnigeniti filii tui precioſo ſanguine, viuificę Crucis vexillum ſanctificare voluiſti: concede, quęſumus, eos, qui eiuſdem ſanctę Crucis gaudent honore, tua quoqz vbique protectione gaudere. Per eun.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes.

ca. 2. Fratres. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem: mortem autem Crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomen, qđ eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtium, terreſtrium, ⁊ infernorũ: ⁊ omnis lingua confiteatur quia dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt dei patris. Graduale. Chriſtus factus eſt pro nobis obediẽs vſqz ad mortem: mortẽ autẽ crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illũ: ⁊ dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen. Alleluia, alleluia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera quę ſola fuiſti digna ſuſtinere regem cęlorum, ⁊ dominum, alleluia. Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Dicite in gentibus, quia dominus regnauit à ligno, alleluia. Poſt Septuageſimaz Tractus.

Adoramus te Chriſte, ⁊ benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemiſti mundũ. ℣. Tuaz crucem adoramus domine, tuaz glorioſam recolimus paſſionez: miſerere noſtri, qui paſſus es pro nobis. ℣. O crux benedicta, quę ſola fuiſti digna portare regem cęlorum ⁊ dominum.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Mattheũ.

In illo tempore, Aſſumpſit Jeſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto, ⁊ ait illis. Ecce, aſcendimus Hieroſolymam, ⁊ filius hominis tradetur principibus ſacerdotum, ⁊ ſcribis: ⁊ condemnabunt euz morte, ⁊ tradẽt eum Gentibus ad illudendum, ⁊ flagellandũ, ⁊ crucifigendum: ⁊ tertia die reſurget. Offerto. c. 20

Protege domine plebem tuaz per ſignum ſanctę crucis ab omnibus inſidiis inimicorum omnium: vt tibi gratam exhibeamꝰ ſeruitutez: ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificium noſtrum. Secreta.

Haec oblatio, q̃s dñe, ab omnibus nos purget offenſis: q̃ in ara crucis immolata, etiã totiꝰ mũdi tulit offenſã. Per. Pref. de Cruce. Qui ſalutez humani generis in ligno crucis conſtitui

ſti.fol.121. Cõio. Per ſignum
crucis de inimicis noſtris libera
nos deꝰ noſter. Poſtcõmunio.
Adeſto nobis dñe Deus no
ſter: ⁊, quos ſancte Crucis
letari facis honore, eius quoque
perpetuis defende ſubſidiis.
Per dominum noſtrum Jeſuz.
Tempore paſchali, loco prime
orationis dicit ſequẽs Oratio.
Deus, qui pro nobis filium
tuũ crucis patibulũ ſubire
voluiſti, vt inimicia nobis expel
leres poteſtatẽ: cõcede nobis fa
mulis tuis: vt reſurrectionis gra
tiã conſequamur. Per eũdẽ do.
Et ad Introituz, Offertoriuz, ⁊
Poſtcõionẽ addit Alla. vt ſu
pra i ppria rubrica dictũ ẽ. f.251.
¶ Alia Miſſa de Paſſione dñi
noſtri Jeſu Chriſti. Introitus.
Humiliauit ſeme-
tipſum dominus
Jeſus Chriſtus
vſque ad mortez,
mortem autem
crucis: propter
quod ⁊ deus exaltauit illuz, ⁊ do
nauit illi nomen, quod eſt ſuper
omne nomen. Pſalmus. Mi-
ſericordias dñi in eternũ canta-
bo: in generatione ⁊ generatio-
nem. ℣. Gloria patri. Oratio.
Domine Jeſu Chriſte, qui
de celis ad terrã de ſinu pa
tris deſcendiſti, ⁊ ſanguinez tuũ
precioſuz in remiſſionẽ peccato-
ruz noſtrorũ fudiſti: te humiliter
deprecamur: vt in die iudicii, ad
dextram tuã audire mereamur,
venite bñdicti. Qui viuis, ⁊ re.

Lectio Zacharie prophete.
Hec dicit dñs. Effundam ca.12
ſuper domũ Dauid, ⁊ ſup ⁊ 13.
oẽs habitantes Hieruſalem, ſpi
ritũ gratie, ⁊ miſerationis: ⁊ aſpi
cient in eũ quẽ ꝯfixerunt; ⁊ plan
gent eũ planctu quaſi ſuper vni-
genituz: ⁊ dolebunt ſuper eũ, vt
doleri ſolet in morte primogeni
ti. In illa die erit planctus ma-
gnus in Hieruſalem: ⁊ dicetur.
Quid ſũt plage iſte in medio ma
nuũ tuarũ? Et dicet. His plaga
tus ſum in domo eorum qui dili
gebant me. Framea ſuſcitare ſu
per paſtorẽ meũ, ⁊ ſuper virũ co
herẽtẽ mihi, dicit dñs exercituũ:
Percute paſtorem, ⁊ diſpergen
tur oues. Ait dñs omnipotens.
Graduale. Improperium ex-
pectauit cor meum, ⁊ miſeriam:
⁊ ſuſtinui, qui ſimul mecum con-
triſtaretur, ⁊ non fuit: conſolan
tem me queſiui, ⁊ non inueni.
Dederunt in eſcam meam fel, ⁊
in ſiti mea potauerũt me aceto.
Alleluia, alleluia. ℣. Aue rex no
ſter: tu ſolus noſtros es miſera-
tus errores, patri obediens, du-
ctus es ad crucifigendum: vt
agnus manſuetus ad occiſionẽ,
alla. Tẽpore paſchali Graduale
omittitur, ⁊ dicitur ſequens ℣.
Tibi gloria oſanna: tibi trium-
phus ⁊ victoria: tibi ſumme lau
dis ⁊ honoris corona. Alleluia.
Poſt Septuageſimaz Tractus.
Vere languores noſtros ipſe
tulit, ⁊ dolores noſtros ipſe
portauit. ℣. Et nos putaui-
mus eum quaſi leproſum, ⁊ per-
cuſſum

cuſſum a deo, ⁊ humiliatum. ℟. Ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra. ℟. Diſciplina pacis ſuper eum: ⁊ liuore eius ſanati ſumus.

Sequẽ. S. euãg. ſm Joannem.

ca.19 In illo tempore. Sciens Jeſus quia iam omnia cõſummata ſunt, vt conſummaretur ſcriptura, dicit. Sitio. Vas ergo poſitum erat aceto plenum. Illi autem ſpongiam aceto plenam, hyſſopo circumponentes obtulerunt ori eius. Cum ergo accepiſſet Jeſus acetum, dixit. Conſummatum eſt. Et inclinato capite tradidit ſpiritum. Judei ergo, quoniam paraſceue erat, vt non remanerent in cruce corpora ſabbato (erat enim magnus dies ille ſabbati) rogauerunt Pilatum vt frangerentur eorũ crura, ⁊ tollerentur. Venerunt ergo milites: ⁊ primi quidem fregerunt crura: ⁊ alterius, qui crucifixus eſt cum eo. Ad Jeſuz autem cum veniſſent, vt viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, ſed vnus militũ lancea latus eius aperuit, ⁊ continuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et qui vidit, teſtimonium perhibuit: ⁊ veruz eſt teſtimoniũ eius

Offer. Inſurrexerũt in me viri iniqui, abſque miſericordia queſierunt me interficere: ⁊ non pepercerũt in faciẽ meã ſpuere: lanceis ſuis vulnerauerũt me, ⁊ conculſa ſunt oĩa oſſa mea. Sec.

Oblatuz tibi dñe, ſacrificiũ, intercedẽte vnigeniti filii tui paſſione, viuificet nos ſemper ⁊ muniat. Qui tecum viuit ⁊ regnat.

Cõio. Foderũt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerũt omnia oſſa mea. Poſtcõmunio.

Domine Jeſu Chriſte fili dei viui, q hora ſexta pro redẽptione mũdi crucis patibulũ aſcendiſti, ⁊ ſanguinez tuum precioſum in remiſſionẽ peccatorũ noſtrorũ fudiſti: te humiliter deprecamur: vt poſt obitũ noſtrũ, paradiſi ianuas nos gaudenter introire concedas. Qui viuis.

¶ Miſſa votiua de S. Maria, a Dominica j. Aduentus vſque ad Natiuitatẽ dñi. Introitus.

Rorate celi deſuper, ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra, ⁊ germinet ſaluatorez. Pſalmus. Benedixiſti domine terram tuam, auertiſti captiuitatem Jacob. ℟. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.

Deus, qui de beate Marie virginis vtero, verbũ tuũ angelo nunciante carnem ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis: vt qui vere eam genitricez dei credimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eũdem dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuuz: qui tecũ.

Lectio Iſaie prophete.

In diebus illis: Locutus ca.7.
eſt dominus ad Achaz, dicens. Pete tibi ſignum a domino

no deo tuo in profundum inferni, ſiue in excelſum ſupra. Et dixit Achaz. Non petam: ⁊ non tẽbo dominum. Et dixit. Audite ergo domus David. Nunquid parum vobis eſt, moleſtos eſſe hominibus, quia moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dominus ipſe vobis ſignum. Ecce, virgo cõcipiet, ⁊ pariet filiuz, ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. Butyrum ⁊ mel cõmedet, vt ſciat reprobare maluz, ⁊ eligere bonum. Graduale. Tollite portas principes veſtras, ⁊ eleuamini portę ęternales, ⁊ introibit rex glorię. ℣. Quis aſcendet in montem domini? aut quis ſtabit in loco ſancto eius? innocens manibus, ⁊ mundo corde. Alleluia, alleluia. ℣. Aue Maria, gratia plena: dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, alleluia.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

ca.i. In illo tempore: Miſſus eſt angelus Gabriel a Deo in ciuitatem Galileę, cui nomen Nazareth, ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David: ⁊ nomen virginis Maria. Et ingreſſus Angelus ad eã dixit. Aue gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quę cum audiſſet, turbata eſt in ſermone eius, ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait Angelus ei. Ne timeas Maria: inueniſti eniz gratiam apud deũ. Ecce concipies in vtero, ⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomen eius Jeſuz. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus ſedem David patris eius: ⁊ regnabit in domo Jacob in ęternum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autez Maria ad Angelũ. Quomodo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco? Et reſpõdens Angelus, dixit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Ideoque, ⁊ quod naſcetur ex te ſanctũ, vocabitur filius dei. Et ecce Eliſabeth cognata tua, ⁊ ipſa concepit filiũ in ſenectute ſua: ⁊ hic mẽſis, eſt ſextus illi, quę vocatur ſterilis: quia nõ erit impoſſibile apud deum omne verbuz. Dixit autem Maria. Ecce ancilla domini: fiat mihi ſecundum verbum tuum. Offertorium. Aue Maria gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus dñe, verę fidei ſacramenta confirma: vt, qui conceptum de virgine, deum verum ⁊ hominem confitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potẽtiã, ad ęternam mereamur peruenire lętitiam. Per eundem domi. Pref. Et te in veneratione beatę Marię. f. 118. quę in ſequentibus quoque Miſſis de ſancta Maria dicitur. Communio. Ecce virgo concipiet, ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius Emmanuel. Poſtcõmu.

Gratiam tuam, quęſumus

domine, mētibus noſtris infunde: vt qui, angelo nūciante, Chriſti filii tui incarnationem cognouimus: per paſſionem eius ⁊ crucem, ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eundem do.

¶ A Natiuitate dn̄i vſque ad Purificationē. Introitus.

Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis; adducentur regi virgines poſt eā: proxime eius adducentur tibi, in letitia ⁊ exultatione. Pſalmus. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Deus, q ſalutis eterne beate Marie virginitate fecūda, humano generi premia preſtitiſti: tribue quęſumus: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: per quam meruimus auctorem vite ſuſcipere, dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiū tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Titum.

ca. 3. Chariſſime: Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei: non ex operibus iuſtitię que fecimus nos, ſed ſecundum ſuam miſericordiam ſaluos nos fecit per lauacrum regenerationis ⁊ renouationis ſpiritus ſancti, quem effūdit in nos abundē per Jeſum Chriſtū ſaluatorem noſtrum: vt iuſtificati gratia ipſius, heredes ſimus ſecundum ſpem vitę eternę: In Chriſto Jeſu domino noſtro.

Graduale. Specioſus forma prę filiis hominū, diffuſa eſt gratia in labiis tuis. ℣. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi: lingua mea calamus ſcribę velociter ſcribentis. Alleluia, alleluia. ℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis, alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus. Gaude Maria virgo. vt in ſequenti miſſa. Sequentia ſancti euangelii ſecundum Lucam.

In illo tēpore: Paſtores loquebantur adinuicē. Trāſeamus vſq; Bethlehē: ⁊ videamus hoc verbum quod factum eſt: quod fecit dn̄s, ⁊ oſtēdit nobis. Et venerunt feſtinantes: ⁊ inuenerunt Mariā ⁊ Joſeph, ⁊ infantē poſitū in prẹſepio. Videntes autē cognouerūt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes qui audierūt, mirati ſunt: ⁊ de his, quę dicta erāt à paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat omnia verba hęc, conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſūt paſtores, glorificātes ⁊ laudātes deū in omnibus quę audierāt ⁊ viderant: ſicut dictū eſt ad illos. Offer. Felix nāq; es ſacra virgo Maria, ⁊ omni laude digniſſima: q: ex te ortus eſt ſol iuſtitię, Chriſtus deus noſter. ca. 2.

Muneribus noſtris, Secre. q̄s domine, precibuſque

 ſuſce-

ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos mun-
da myſteriis, ⁊ clemẽter exaudi.
Per do. Cõio. Beata viſcera
Marię virginis, quę portauerũt
ęterni patris filium. Poſtcõio.
Haec nos communio domi-
ne purget a crimine: ⁊, in-
tercedente beata dei genitrice
Maria, cęleſtis remedii faciat eſ-
ſe conſortes. Per eundem dñz.

¶ A Purificatione vſque ad Paſcha. Introitus.

Salue ſancta pa-
rens, enixa puer-
pera regem: qui
cęlum, terramqz
regit in ſecula ſe-
culorum. Pſal.
Eructauit cor meum verbum
bonum: dico ego opera mea re-
gi. ℣. Gloria patri, ⁊c. Oratio.
Concede nos famulos tu-
os, quęſumus domine de-
us, perpetua mentis ⁊ corporis
ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa bea-
tę Marię ſemper virginis inter-
ceſſione, a pręſenti liberari triſti-
tia, ⁊ ęterna perfrui lętitia. Per.

Lectio libri Sapientię.

eccl. Ab initio ⁊ ante ſecula crea-
24. ta ſum: ⁊ vſque ad futuruz
ſeculum non deſinam: ⁊ in habi-
tatione ſancta, coram ipſo mini-
ſtraui. Et ſic in Siõ firmata ſuz:
⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter
requieui: ⁊ in Hieruſalem pote-
ſtas mea. Et radicaui in populo
honorificato: ⁊ i partes dei mei
hereditas illius: ⁊ in plenitudine
ſanctorum detẽtio mea. Grad.
Benedicta ⁊ venerabilis es vir-
go Maria: quę ſine tactu pudo-
ris inuenta es mater ſaluatoris.
℣. Uirgo dei genitrix, quem to-
tus nõ capit orbis, in tua ſe clau-
ſit viſcera factus homo. Alle-
luia, alleluia. ℣. Uirga Ieſſe flo-
ruit: virgo deum ⁊ hominem ge-
nuit: pacem deus reddidit: in ſe
recõcilians ima ſummis, alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus.

Gaude Maria virgo, cunctas
hereſes ſola interemiſti. ℣. Quę
Gabrielis archangeli dictis cre-
didiſti. ℣. Dum virgo deum ⁊
hominem genuiſti: ⁊ poſt partũ
virgo inuiolata permanſiſti. ℣.
Dei genitrix intercede ꝑ nobis.

Sequen. S. euang. ſm Lucam.

In illo tempore. Loquen- ca. 11
te Ieſu ad turbas: Extol-
lens vocem quędam mulier de
turba, dixit illi. Beatus venter
qui te portauit, ⁊ vbera quę ſu-
xiſti. At ille dixit. Quin immo
beati qui audiunt verbum dei, ⁊
cuſtodiunt illud. Offertorium.
Felix nãque es ſacra virgo Ma-
ria, ⁊ omni laude digniſſima: qr
ex te ortus eſt ſol iuſtitię, Chri-
ſtus deus noſter. Secreta.
Tua domine propitiatione
⁊ beatę Marię ſemper vir-
ginis interceſſione: ad perpetuã
atque pręſentem hęc oblatio no-
bis proficiat proſperitatem ⁊ pa-
cem. Per dominum noſtrum.
Cõio. Beata viſcera Marię vir-
ginis, quę portauerunt ęterni pa-
tris filium. Poſtcommunio.
Sumptis domine ſalutis no-
ſtrę ſubſidiis: da quęſum⁹,
beat

beatę Marię ſemper virginis pa
trociniis nos vbique protegi, in
cuius veneratione hęc tuę obtu
limus maieſtati. Per dominuz.

¶ A Paſcha vſque ad Pente
coſten. Introitus.

Salue ſancta Pa-
rens, enixa puer-
pera regem: qui
cęlum, terramqz
regit in ſecula ſe-
culorum. Pſal
mus. Eructauit cor meum ver-
bũ bonum: dico ego opera mea
regi. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ
ſpiritui ſancto. Oratio.

Concede nos famulos tu-
os, q̃s, dñe deus perpetua
mentis ꝛ corporis ſanitate gau-
dere: ꝛ glorioſa beatę Marię
ſemper virginis interceſſione, à
pręſenti liberari triſtitia, ꝛ ęter-
na perfrui lętitia. Per dominuz
noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ.

Lectio libri Sapientię.

c.24 Ab initio ꝛ ante ſecula crea-
ta ſum: ꝛ vſque ad futurum
ſeculum non deſinam: ꝛ in habi-
tatione ſancta, coram ipſo mini-
ſtraui. Et ſic in Siõ firmata ſuz:
ꝛ in ciuitate ſanctificata ſimiliter
requieui: ꝛ in Hieruſalem pote
ſtas mea. Et radicaui in populo
honorificato: ꝛ in partes dei mei
hęreditas illius: ꝛ in plenitudine
ſanctorum detentio mea. Alle-
luia, alleluia. ℣. Virga Jeſſe flo-
ruit: virgo deum ꝛ hominem ge
nuit: pacẽ deus reddidit: in ſe re
concilians ima ſummis, alleluia.
℣. Aue Maria, gratia plena,
dominus tecum: benedicta tu in
mulieribus, alleluia.

Sequentia ſancti euangelii
ſecundum Joannem.

In illo tempore: Stabant c.19.
autem iuxta crucem Jeſu
mater eius, ꝛ ſoror matris eius
Maria Cleophę, ꝛ Maria Ma
gdalene. Cum vidiſſet ergo Je-
ſus matrem, ꝛ diſcipulum ſtan-
tem quem diligebat, dicit matri
ſuę. Mulier ecce filius tuus. De
inde dicit diſcipulo. Ecce mater
tua. Et ex illa hora accepit eam
diſcipulus in ſua. Offertorium.
Beata es virgo Maria, quę om
nium portaſti creatorem: genui-
ſti qui te fecit, ꝛ in ęternũ perma-
nes virgo, alleluia. Secreta.

Tua domine propitiatione,
ꝛ beatę Marię ſemper vir-
ginis interceſſione: ad perpetuã
atque pręſentem hęc oblatio no
bis proficiat proſperitatem ꝛ pa
cem. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tuum:
qui tecum viuit ꝛ regnat, in vni-
tate ſpiritus ſancti Deus: per.
Cõmunio. Beata viſcera Ma-
rię virginis, quę portauerunt
ęterni patris filium, alleluia.

Poſtcommunio.

Sumptis domine ſalutis
noſtrę ſubſidiis: da, quęſu-
mus, beatę Marię ſemper virgi
nis patrociniis nos vbique pro-
tegi: in cuius veneratione, hęc
tuę obtulimus maieſtati. Per
dominum noſtrum Jeſum Chri
ſtum filium tuum: qui tecum vi-
uit ꝛ regnat in vnitate ſpiritus.

¶ A Pentecoſte vſque ad Aduentum. Introitus.

Salue ſancta parens, enixa puerpera regem: qui cęlum, terramqȝ regit in ſecula ſeculorum. Pſal. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ꝛc. Oratio.

Concede nos famulos tuos, quęſumus domine deus, perpetua mentis ꝛ corporis ſanitate gaudere: ꝛ glorioſa beatę Marię ſemper virginis interceſſione, à pręſenti liberari triſtitia, ꝛ ęterna perfrui lętitia. Per dominum noſtruȝ Jeſum Chriſtum filium tuuȝ. Qui tecum vi.

Lectio libri Sapientię.

c. 24 Ab initio ꝛ ante ſecula creata ſum: ꝛ vſque ad futuruȝ ſeculum non deſinam: ꝛ in habitatione ſancta, coram ipſo miniſtraui. Et ſic in Siõ firmata ſuȝ: ꝛ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ꝛ in Hieruſalem poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ꝛ i partes dei mei hęreditas illius: ꝛ in plenitudine ſanctorum detẽtio mea. Grad.

Benedicta ꝛ venerabilis es virgo Maria: quę ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix, quem totus nõ capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alleluia, alleluia. ℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede ꝑ nobis, allã.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Lucam.

In illo tempore. Loquente Jeſu ad turbas: Extollens vocem quędam mulier de turba, dixit illi. Beatus venter qui te portauit, ꝛ vbera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quin immo beati qui audiunt verbum dei, ꝛ cuſtodiunt illud. Offertorium. ca. 11

Aue maria gratia plena, dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, ꝛ benedictus fructus ventris tui. Secreta.

Tua domine propitiatione ꝛ beatę Marię ſemper virginis interceſſione: ad perpetuã atque pręſentem hęc oblatio nobis proficiat proſperitatem ꝛ pacem. Per dominum noſtrum.

Cõio. Beata viſcera Marię virginis, quę portauerunt ęterni patris filium. Poſtcommunio.

Sumptis domine ſalutis noſtrę ſubſidiis: da quęſum⁹, beatę Marię ſemper virginis patrociniis nos vbiqȝ protegi: in cuius veneratione, hęc tuę obtulimus maieſtati. Per dñm no.

¶ Alię Miſſę votiuę pro diuerſis quacunque die dicendę, niſi fuerit dominica, vel officium duplex. Quę tamen paſſim non dicant niſi vrgẽti de cauſa, vt ſupra dictuȝ eſt de aliis miſſis votiuis.

¶ Miſſa pro quacunque neceſſitate. Introitus.

Salus populi ego ſum, dicit dñs: de quacunque tribulatione clamauerint ad me, exaudiam

diam eos: ⁊ ero illorũ dominus in perpetuũ. Ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Gloria patri. Oratio.

Ineffabilem miſericordiã tuam domine nobis clemẽter oſtende: vt ſimul nos ⁊ a peccatis omnibus exuas, ⁊ a pęnis quas pro his meremur, eripias. Per dominum noſtrũ Jeſum.

Lectio Hieremię Prophetę.

c. 14. Si iniquitates noſtrę contenderint contra nos: Domine fac propter nomen tuum: quoniam multę ſunt auerſiones noſtrę. Tibi peccauimus, expectatio Iſrael, ſaluator eius in tẽpore tribulationis. Tu autem in nobis es domine, ⁊ nomen tuum inuocatum eſt ſuper nos: ne derelinquas nos, domine deus noſter. Graduale. Liberaſti nos domine ex affligentibus nos: ⁊ eos qui nos oderunt, confudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die, ⁊ nomini tuo confitebimur in ſecula. Alleluia, alleluia. ℣. Propitius eſto domine peccatis noſtris: nequando dicant gentes, vbi eſt deus eorum: alleluia. Tẽpore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Exaltabo, ⁊ lętabor in miſericordia tua: quoniã reſpexiſti humilitatem meam: ſaluaſti de neceſſitatibus animã meã, alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus.

De neceſſitatibus meis eripe me domine: vide humilitatem meam, ⁊ laborem meũ: ⁊ dimitte omnia peccata mea. ℣. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido, non erubeſcam: neque irrideant me inimici mei. ℣. Etenim vniuerſi qui te expectant, non cõfundentur: confundantur omnes facientes vana. Sequentia ſancti euangelii ſecundum Marcum.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Habete fidem dei. Amen dico vobis, quia quicunque dixerit huic mõti, Tollere, ⁊ mittere in mare, ⁊ non hęſitauerit in corde ſuo, ſed crediderit quia quodcunque dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis: omnia quęcunq; orantes petitis, credite quia accipietis, ⁊ euenient vobis. Offerto. ca. 11

Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me domine: ⁊ ſuper iram inimicorũ meorum extendes manum tuam, ⁊ ſaluũ me fecit dextera tua. Secreta.

Purificet nos domine, quęſumus, muneris pręſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra participatione perficiat. Per dominũ noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ tuum: qui tecum. Communio.

Memento verbi tui ſeruo tuo domine, in quo mihi ſpem dediſti: hęc me conſolata eſt in humilitate mea. Poſtcommunio.

Preſta, quęſumus domine: vt terrenis affectibus expiati, ad ſuperni plenitudinẽ ſacramenti, cuius libauimus ſancta, tendamus: Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ.

¶ Miſſa

Miſſa ꝓ peccatis. Introitꝰ.

Miſereris omnium domine, ⁊ nihil odiſti eorum que feciſti: diſſimulans peccata hominum propter penitentiam, ⁊ parcens illis, quia tu es dominus deus noſter.

Pſalmus. Miſerere mei deus, miſerere mei: quoniam in te confidit anima mea. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Exaudi, queſumus domine, ſupplicum preces, ⁊ confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus, ⁊ pacem. Per.

Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos.

ca.7. Fratres: Condelector legi dei ſecundum interiorē hominem. Uideo autem aliā legē in membris meis, repugnantem legi mentis mee: ⁊ captiuantem me in lege peccati, que eſt in mēbris meis. Infelix ego homo, q̄s me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei per Jeſum Chriſtum dominum noſtrum.

Graduale. Propitius eſto domine peccatis noſtris, nequando dicant gentes, vbi eſt deus eorum? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter, ⁊ propter honorē nominis tui dn̄e libera nos.

Alleluia, alleluia. ℣. Deꝰ iudex iuſtus, fortis, ⁊ patiens: nūquid iraſcetur per ſingulos dies? alla.

T̄pe paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Audi tui meo dabis gaudiū ⁊ letitiā, ⁊ exultabunt oſſa humiliata, alla.

Poſt Septuageſimā Tractus.

De profundis clamaui ad te domine, domine exaudi vocem meam. ℣. Fiant aures tue intēdentes in orationem ſerui tui. ℣. Si iniquitates obſeruaueris domine, domine quis ſuſtinebit?

Sequē. S. euāge. ſm̄ Lucam.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Petite, ⁊ dabitur vobis: querite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis. Omnis enim qui petit, accipit: ⁊ qui querit, inuenit: ⁊ pulſanti aperietur. Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi? Aut piſcem: nunquid ſerpentem pro piſce dabit illi? Aut ſi petierit ouū: nūquid porriget illi ſcorpionem? Si ergo vos cum ſitis mali, noſtis bona data dare filiis veſtris: quanto magis pater veſter de celo, dabit ſpiritū bonū petentibus ſe? ca.11

Offertorium. Domine exaudi orationem meam: ⁊ clamor meus ad te perueniat. Secreta.

Hoſtias tibi domine placationis ⁊ laudis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas, ⁊ nutantia corda tu dirigas. Per dominum noſtrum.

Cōio. Petite, ⁊ accipietis: querite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis: omnis enī q̄ petit, accipit: ⁊ q̄ querit, inuenit: ⁊ pulſanti aperietur, alla. Poſtcōio.

Preſta nobis eterne ſaluator: vt percipiētes hoc munere

nere veniam peccatorum, deinceps peccata vitemus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū filium tuum: qui tecū viuit ⁊c.

¶ Miſſa pro eligendo ſummo Pontifice ſede vacante dicitur de Spiritu ſancto, vel vt ſequitur. Introitus.

SUſcitabo mihi ſacerdotem fidelem, qui iuxta cor meū ⁊ animam meam faciet, ⁊ ędificabo ei domum fidelem, ⁊ ambulabit coram Chriſto meo cunctis diebus. Pſalmus. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

SUpplici dñe humilitate depoſcimus: vt ſacroſanctę Romanę eccleſię cōcedat pontificem illū tua immenſa pietas: q ⁊ pio in nos ſtudio ſemp tibi placitus, ⁊ tuo populo ꝓ ſalubri regimine ſit aſſidue ad gloriam tui nominis reuerendus. Per do.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Hebręos.

eccl. ca.4 FRatres: Adeamus cū fiducia ad thronū gratię eius: vt miſericordiam conſequamur, ⁊ gratiam inueniamus in auxilio opportuno. Omnis nanque pōtifex ex hominibus aſſumptus, pro hominibus conſtituitur in his, quę ſunt ad Deum: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pro peccatis. Qui condolere poſſit his q ignorant ⁊ errant: quoniam ⁊ ipſe circundatus eſt infirmitate: ⁊ propterea debet, quemadmodum ⁊ pro populo, ita ⁊ pro ſemetipſo offerre pro peccatis. Nec quiſquam ſumit ſibi honorem: ſed qui vocatur à deo tanquam Aaron. Sic ⁊ Chriſtus non ſemetipſum clarificauit vt pontifex fieret: ſed qui locutus eſt ad eū, filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodū ⁊ in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in ęternum, ſecundum ordinem Melchiſedech. Qui in diebus carnis ſuę, preces, ſupplicationeſque ad eum, qui poſſit eū ſaluum facere à morte, cum clamore valido, ⁊ lacrymis offerēs, exauditus eſt pro ſui reuerētia.

Graduale. Pontifex ſacerdos magnus inter fratres ſuos, ſuper cuius caput fuſum eſt vnctionis oleum, ⁊ cuius manus in ſacerdotio cōſecratę ſunt, veſtituſque eſt ſanctis veſtibus: debuit per omnia fratribus ſimilari. ℣. Ut miſericors fieret ⁊ fidelis pōtifex ad deū, vt repropitiaret debita populi. Alla, alla. ℣. Sacerdos ſit ſanctus, ſicut ego ſum dñs, qui ſanctifico vos, alleluia.

Tempore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequens ℣. Ego ſū paſtor bonꝰ: ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cognoſcunt me meę. alla. Poſt Septuageſimā Tractus. Surge dñe in requiē tuā, tu, ⁊ arca ſāctificationis tuę. ℣. Sacerdotes tui induant iuſtitiā, ⁊ ſancti tui exultatione exultabūt. ℣. Propter Dauid ſeruū tuū nō auertas faciē Chriſti tui.

Seq. ſancti euang. ſm Joannez.

c.14. IN illo tempore: dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me, mandata mea ſeruate. Et ego rogabo patrē, ⁊ aliuz paraclituz dabit vobis, vt maneat vobiſcum in eternum, ſpiritum veritatis, quez mundus non poteſt accipere, quia non videt eū. nec ſcit eum. Vos autem cognoſcetis euz: quia apud vos manebit, ⁊ in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniaz ad vos. Adhuc modicum: ⁊ mundus iam me non videt. Vos autē videbitis me: quia ego viuo, ⁊ vos viuetis. Offertorium.

Non participentur ſancta, donec exurgat pontifex in oſtenſione, ⁊ veritate. Secreta.

Hec nobis domine abundātia pietatis indulgeat: vt per ſancta munera, que tibi reuerenter offerimus, gratum maieſtati tue pontificem ſancte matris eccleſie regimini preeſſe gaudeamus. Per dominum noſtrū.

Communio. Ueſte ſancta vtetur Pontifex, qui fuerit conſtitutus, ⁊ qui ingredietur tabernaculum teſtimonii, vt miniſtret in ſanctuario. Poſtcommunio.

Precioſi corporis ⁊ ſanguinis tui nos domine ſacramento refectos mirifica tue gratia maieſtatis de illius ſummi Pontificis confeſſione letificet: qui ⁊ plebem tuam virtutibus inſtruat, ⁊ fidelium mentes ſpiritualium aromatum odore perfundat. Qui viuis ⁊ regnas.

¶ In die creationis, ⁊ coronationis Pape, ⁊ eiuſdē diei anniuerſario, di. Miſſa vt in Cathedra beati Petri. f.177. cū orone. Deus oīum fideliū. f.262. omiſſis oronibꝰ SS. Petri ⁊ Pauli.

¶ In anniuerſario creationis Epiſcopi dicitur ſequēs Miſſa. Introitus, Sacerdotes tui. de cōi confeſſo. ponti. foli.241. omiſſa oratione feſti, cuius loco dicitur oratio. Deus omnium fidelium, ſicut pro Papa. ⁊ vbi dicitur, eccleſie tue preeſſe voluiſti. nominet eccleſiam cui preeſt, dicens eccleſie. N. vel huic preeſſe voluiſti. Epiſtola dicitur. Omnis pontifex. de communi confeſſo. pontifi. fo.242. ⁊ euang. Uidete, vigilate, ⁊ orate. de eodem communi. fo.242.

¶ Miſſa ad tollendum ſchiſma, vel pro quacunque neceſſitate Eccleſie. Introitus.

Saluos nos fac domine deus noſter: ⁊ congrega nos de nationibus: vt confiteamur nomini ſancto tuo, ⁊ gloriemur i laude tua. Pſalmus. Cōfitemini domino, qm̄ bonus: qm̄ in ſeculuz miſericordia eius. ℣. Gloria pa. Orō.

Deus qui errata corrigis, ⁊ diſperſa cōgregas, ⁊ congregata conſeruas: queſumus: ſuper populum Chriſtianuz tue vnionis gratiā clementer infunde: vt diuiſione reiecta, vero paſtori eccleſie tue ſe vniens tibi di-

gne

gne valeat famulari. Per dñm.
Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.
ca. 4 FRatres. Obſecro vos, vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis, cuz omni humilitate & manſuetudine, cuz patientia, ſupportantes inuicem in charitate: ſoliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis. Unum corpus, & vnus ſpiritus: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtre. Unus dominus, vna fides, vnũ baptiſma. Unus deus & pater omnium, qui eſt ſuper omnes, & per omnia, & in omnibus nobis. Unicuiq; autez noſtrũ data eſt gratia ſecũdũ menſuram donationis Chriſti: donec occurramus omnes in vnitatez fidei & agnitionis filii dei, in virũ perfectum, in menſuram etatis plenitudinis Chriſti, vt iam non ſimus paruuli, fluctuantes, & circunferamur omni vento doctrine in nequitia hominum, in aſtutia ad circunuentionem erroris. Ueritatem autem facientes in
ca. 2. charitate, creſcamus in illo per omnia, qui eſt caput, Chriſtus: ex quo totum corpus compactũ & connexum per omnem iuncturam ſubminiſtrationis, ſecundũ operationem in menſurã vnius cuiuſque membri, augmentum corporis facit in edificationem ſui in charitate. Hoc igitur dico & teſtificor in domino vt iam nõ ambuletis ſicut & gentes ambulant in vanitate ſenſus ſui, tenebris obſcuratũ habentes intellectũ, alienati a vita dei per ignorantiam, que eſt in illis propter cecitatem cordis ipſorũ. Qui deſperantes, ſemetipſos tradiderunt impudicitie, in operationem immunditie oĩs, in auaritiam. Uos autez nõ ita didiciſtis Chriſtuz: ſi tamẽ illũ audiſtis, & i ipſo edocti eſtis: ſicut eſt veritas in Chriſto Jeſu domino noſtro. Grad.
Rogate que ad pacẽ ſunt Hieruſalem, & abundantia diligentibus te. ℣. Fiat pax i virtute tua, & abundantia in turribus tuis. Alleluia, alleluia. ℣. Lauda Hieruſalem dominum, lauda deum tuum Sion, alleluia.
Tempore paſchali Graduale omittitur, & additur ſequens ℣.
Qui poſuit fines tuos pacem, & adipe frumenti ſatiat te, alleluia.
Poſt Septuageſimã Tractus.
Notus in Judea deus, in Iſrael magnum nomen eius. ℣. Et factus eſt in pace locus eius, & habitatio eius in Sion. ℣. Ibi confregit potentias, arcum, ſcutũ, gladiũ, & bellũ. Sequẽtia ſancti euangelii ſecunduz Joannẽ.
IN illo tempore: Subleuatis Jeſus oculis in celum, c. 17.
dixit. Pater ſancte, ſerua eos in nomine tuo, quos dediſti mihi: vt ſint vnum, ſicut & nos. Cum eſſem cũ eis, ego ſeruabã eos in nomine tuo. Quos dediſti mihi, ego cuſtodiui: & nemo ex eis periit, niſi filius perditionis, vt ſcriptura impleret. Nũc aũt ad te venio: & hec loquor in mũdo, vt habeant gaudium meum impletum

pletum in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonem tuum: ⁊ mundus eos odio habuit, quia non ſunt de mundo, ſicut ⁊ ego non ſum de mundo. Non rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. De mundo non ſunt: ſicut ⁊ ego non ſum de mundo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus, veritas eſt. Sicut tu me miſiſti in mundum, ita ⁊ ego miſi eos in mundum. Et pro eis ego ſanctifico meipſum: vt ſint ⁊ ipſi ſanctificati in veritate. Nõ pro eis autem rogo tantum, ſed ⁊ pro eis qui credituri ſunt per verbum eorum in me: vt omnes vnum ſint, ſicut tu pater in me, ⁊ ego in te: vt ⁊ ipſi in nobis vnū ſint, vt credat mundus quia tu me miſiſti. Et ego claritatē, quã dediſti mihi, dedi eis: vt ſint vnũ, ſicut ⁊ nos vnum ſumus. Ego in eis, ⁊ tu in me: vt ſint conſummati in vnum. Offertorium.

D et vobis deus idipſum ſapere in alterutrum: vt vnanimes vno ore honorificetis deum noſtrum. Secreta.

M Unera hec pro vnione populi Chriſtiani tibi domine oblata ſanctifica: per que vnitatis ⁊ pacis in eccleſia tua nobis dona concede. Per dominū noſtrū.

Cõmunio. V nus panis ⁊ vnũ corpus multi ſumus, omnes qui de vno pane ⁊ de vno calice participamus. Poſtcommunio.

H Aec tua domine ſumpta ſacra communio, ſicut fidelium in te vnionem preſignat: ſic in tua eccleſia vnitatis queſumus operetur effectum. Per dñm.

¶ Miſſa cõtra paganos. Intr.

E Xurge: quare obdormis domine? exurge, ⁊ ne repellas in finem: quare faciem tuã auertis? obliuiſceris tribulationem noſtram: adheſit in terra vẽter noſter: exurge domine, adiuua nos, ⁊ libera nos. Pſalmus. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

O Mnipotens ſempiterne deus, in cuius manu ſunt omnium poteſtates, ⁊ omnium iura regnorum, reſpice in auxilium Chriſtianorum: vt gentes paganorum, que in ſua feritate confidunt, dextere tue potentia conterantur. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat.

Epiſtola. I n diebus illis: Orauit Mardocheus ad dominum dicens: vt in feria quarta poſt ſecundam Dominicam Quadrageſime. folio. 44. Graduale.

S ciant gentes, quoniam nomẽ tibi deus: tu ſolus altiſſimus ſuper omnem terram. ℣. Deus meus pone illos vt rotā, ⁊ ſicut ſtipulam ante faciem venti. A lleluia, alleluia. ℣. Excita domine potentiam tuā, ⁊ veni: vt ſaluos facias nos, alleluia,

Tpe paſchali Graduale omittitur, ⁊ dicitur ſequens ℣. Deus

vir-

virtutum conuertere, reſpice de
celo, ⁊ vide, ⁊ viſita vineam iſtaʒ:
⁊ perfice eam quaʒ plantauit dex
tera tua, alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus.

Adiuua nos deus ſalutaris no-
ſter, ⁊ propter gloriam nominis
tui domine libera nos: ⁊ propi-
tius eſto peccatis noſtris pro-
pter nomen tuum. ℣. Ne forte
dicant in gentibus, vbi eſt deus
eorum: ⁊ innoteſcat coram ocu
lis noſtris. ℣. Ultio ſanguinis
ſeruorum tuoruʒ qui effuſus eſt,
intret in cõſpectu tuo gemitus
compeditorum. Euangelium.
Quis veſtrum habebit amicũ.
vt in Rogationibus. folio. 140.
Offertorium. Populum humi
lem ſaluũ facies, ⁊ oculos ſuper-
borum humiliabis, quoniã quis
deus pręter te domine: Secre.

Sacrificium domine, quod
immolamus intende: vt,
propugnatores tuos ab omni
eruas paganorum nequitia, ⁊ in
tuę protectionis ſecuritate con-
ſtituas. Per dñm. Communio.
In ſalutari tuo anima mea, ⁊ in
verbum tuum ſperaui: quando
facies de perſequẽtibus me iudi
ciũ: iniq perſecuti ſunt me, adiu-
ua me dñe deus meus. Poſtcõ.

Protector nr̃ aſpice deus,
⁊ propugnatores tuos à
paganorum defende periculis:
vt, ab omnibus perturbationi-
bus ſemoti, liberis tibi mentib⁹
ſeruiãt. Per dominum noſtruʒ
Jeſum Chriſtum filium tuum,
qui tecum viuit ⁊ regnat in vnit.

¶ Miſſa tempore belli. Intro.

Reminiſcere miſe-
rationum tuarum
domine, ⁊ miſeri-
cordię tuę quę à ſe-
culo ſunt: ne vn-
quam dominentur
nobis inimici noſtri, libera nos
deus Jſrael ex oibus anguſtijs
noſtris. Pſal. Ad te domine le-
uaui animan meam: deus meus
in te confido, non erubeſcaʒ. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan
cto. Sicut erat in prin. Oratio.

Deus qui conteris bella, ⁊
impugnatores in te ſperan
tium potentia tuę defenſionis
expugnas: auxiliare famulis tu-
is implorantibus miſericordiam
tuam: vt omnium inimicorum
ſuorum feritate depreſſa, inceſſa
bili te gratiarum actione laude-
mus. Per dominum noſtrum.

Lectio Hieremię prophetę.

In diebus illis. Acceſſerũt c.42
omnes principes bellato-
rum: dixeruntque ad Hiere-
miam prophetam. Ora pro no-
bis ad dominum deum tuum.
Et factum eſt verbum domini
ad Hieremiam. Uocauitqʒ Jo-
hanan filium Caree, ⁊ omnes
principes bellatorum, ⁊ vniuer
ſum populum à minimo vſqʒ ad
magnum. Et dixit ad eos. Hęc
dicit dominus deus Jſrael, ad
quem miſiſtis me, vt proſterne-
rem preces veſtras in conſpectu
eius. Si quieſcentes manſeritis
in terra hac, ędificabo vos, ⁊ nõ
deſtruam ⁊ plantabo, ⁊ non euel

lam. Jam enim placatus ſum ſu-
per malo, quod feci vobis. No-
lite timere à facie regis Babylo
nis,quē vos pauidi formidatis.
Nolite metuere eum, dicit do-
minus:quia vobiſcum ſum ego,
vt ſaluos vos faciam, ⁊ eruam
de manu eius. Et dabo vobis
miſericordias, ⁊ miſerebor ve-
ſtri:⁊ habitare vos faciam in ter
ra veſtra: Dicit dñs oīpotens.
Graduale. Tu es deus, qui fa-
cis mirabilia ſolus:notum feciſti
in gentibus virtutem tuam. ℣.
Liberaſti in brachio tuo popu-
lum tuū: filios Iſrael ⁊ Joſeph.
Alleluia, alleluia. ℣. Eripe me
de inimicis meis deus meus: ⁊
ab inſurgentibus in me libera
me, alleluia. Tempore paſchali
Graduale omittitur, ⁊ dicitur
ſequens ℣. Ego autem cantabo
fortitudinem tuam: ⁊ exaltabo
mane miſericordiā tuā, alleluia.
Poſt Septuageſimā Tractus.
Domine non ſecundum pecca-
ta noſtra, quę fecimus nos: ne-
que ſecundum iniquitates no-
ſtras retribuas nobis. ℣. Do-
mine ne memineris iniquitatum
noſtrarum antiquarum, cito an-
ticipent nos miſericordię tuę,
quia pauperes facti ſumus ni
mis. ℣. Adiuua nos deus ſalu-
taris noſter: ⁊ propter gloriam
nominis tui domine libera nos,
⁊ propitius eſto peccatis noſtris
pp nomen tuū. Sequētia ſancti
euangelij ſecundū Mattheum.
In illo tēpore: Acceſſerunt
ad Jeſum diſcipuli ſecreto
dicentes. Dic nobis, quādo hęc
erunt? ⁊ qđ ſignū aduentus tui
⁊ cōſummationis ſeculi? Et re-
ſpōdens Jeſus, dixit illis. Vide-
te neqs vos ſeducat. Multi e-
nim veniēt in noīe meo, dicētes,
Ego ſum Chriſtus: ⁊ multos ſe
ducent. Audituri enim eſtis prę-
lia, ⁊ opiniones prēliorum. Vi-
dete ne conturbemini. Opor-
tet enim hęc fieri: ſed nondum
eſt finis. Conſurget enim gens
in gentem, ⁊ regnum in regnū:
⁊ erunt peſtilentię, ⁊ fames, ⁊
terręmotus per loca. Hęc au-
tem omnia, initia ſunt dolorum.
Offertorium. Populum humi
lem ſaluū facies domine: ⁊ ocu-
los ſuperborū humiliabis: quo
niā quis deꝰ pręter te domine?

Secreta.

Sacrificium domine, quod
immolamus, intende pla-
catus: vt ab omnibus nos eruat
bellorum nequitijs, ⁊ in tuę pro-
tectionis ſecuritate conſtituat.
Per dominum noſtrum Jeſum
Chriſtum filium tuū: qui tecū.
Communio. Inclina aurem
tuam, accelera, vt eruas nos.

Poſtcommunio.

Deus regnorum omnium
regumq; dominator: qui
nos ⁊ percutiēdo ſanas, ⁊ igno-
ſcendo conſeruas: pretende no-
bis miſericordiā tuam: vt tran-
quillitate pacis tua poteſtate ſer
uata, ad remedia correctionis
vtamur. Per dominum noſtrū
Jeſum Chriſtum filium tuum.
¶ Miſſa pro pace. Introitus.
Da

Da pacem domine ſuſtinentibus te, vt prophete tui fideles inueniant: exaudi preces ſerui tui, & plebis tue Iſrael.

Ps. Letatus ſum in his que dicta ſunt mihi: in domuz domini ibimus. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, à quo ſancta deſideria, recta cōſilia, & iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam quaz mundus dare non poteſt pacez: vt corda noſtra mandatis tuis dedita: &, hoſtium ſublata formidine, tempora ſint tua protectione tranquilla. Per dominū no.

Lectio libri Machabeorum.

2.c.1 In diebus illis. Orationez faciebant ſacerdotes, dum offerrent ſacrificium pro populo Iſrael: Jonatha inchoante, ceteris autem reſpondentibus, & dicentibus. Benefaciat vobis deus: & meminerit teſtamēti ſui, quod ad Abrahaz, Iſaac, & Jacob locutus eſt ſeruorū ſuorū fideliū: & det vobis cor omnibus vt colatis eū, & faciatis eius voluntatē. Adaperiat cor veſtrum in lege ſua, & in preceptis ſuis: & faciat pacem. Exaudiat orationes veſtras, & reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempore malo dn̄s deus veſter. Gradu.

Rogate que ad pacē ſunt Hieruſalē, & abundantia diligentib⁹ te. ℣. Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis. Alleluia, alleluia. ℣. Lauda Hieruſalem dominum: lauda deum tuum Sion. alleluia.

¶ Tēpore Paſchali Graduale omittitur, & dicitur ſequens ℣.

Qui poſuit fines tuos pacem: & adipe frumēti ſatiat te, alleluia.

Poſt Septuageſimā Tractus.

Notus in Judea deus: in Iſrael magnum nomen eius. ℣. Et factus eſt in pace locus eius: & habitatio ei⁹ in Sion. ℣. Ibi confregit potentias: arcum, ſcutum, gladium, & bellum. Sequentia ſancti euangelij ſm̄ Joannem.

In illo tempore: Cum ſero c.20.
eſſet die illo, vna ſabbatorum, & fores eſſent clauſe, vbi erant diſcipuli cōgregati propter metū Judeorum: venit Jeſus, & ſtetit in medio, & dicit eis. Pax vobis. Et cū hoc dixiſſet, oſtendit eis manus & latus. Gauiſi ſunt ergo diſcipuli viſo dn̄o. Dixit ergo eis iterum. Pax vobis. Sicut miſit me pr̄, & ego mitto vos. Hec cū dixiſſet, inſufflauit: & dixit eis. Accipite ſpirituz ſanctū. Quorū remiſeritis peccata, remittunt eis: & quoruz retinueritis, retenta ſunt. Offertoriuz.

Laudate dn̄m, quia benignus eſt: pſallite nomini eius, quoniaz ſuaue eſt: omnia quecunque voluit, fecit in celo, & in terra. Sec.

Deus, qui credētes in te populos nullis ſinis concuti terroribus: dignare preces & hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere: vt, pax à tua pietate conceſſa chriſtianorum fines ab omni hoſte faciat eſſe ſecuros. Per dominum noſtrum. Communio.

Pacem meã do vobis: pacẽ meam relinquo vobis. Poſtcõio.

Deus auctor pacis, ⁊ amator: quem noſſe, viuere: cui ſeruire, regnare eſt: protege ab omnibus impugnationibuſ ſupplices tuoſ: vt, qui in defenſione tua cõfidimus, nulli⁹ hoſtilitatiſ arma timeamus. Per dominũ.

¶ Miſſa pro vitanda mortalitate. Introitus.

Recordare dñe teſtamenti tui, ⁊ dic angelo percutiẽti, ceſſet iam manus tua, ⁊ non deſolet terra, ⁊ ne perdas omnem animam viuentem. Ps. Qui regis Iſrael, intende: qui deducis velut ouez, Ioſeph. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Deus, qui non mortem, ſed penitentiaz deſideras peccatorum: populum tuum ad te reuertentem propitius reſpice: vt, dum tibi deuotus exiſtit, iracũdię tuę flagella ab eo amoueas. Per dominum noſtrum Ie.

Lectio libri Regum.

2. Regũ. 2[4]

In diebuſ illis. Immiſit dominus peſtilentiam in Iſrael de mane vſque ad tempus cõſtitutum: ⁊ mortui ſunt ex populo, a Dan vſq; Berſabee, ſeptuaginta millia virorum. Cumque extendiſſet manum ſuam angelus domini ſuper Hieruſalem, vt diſperderet eam: miſertus eſt dominus ſuper afflictionem populi ſui, ⁊ ait angelo percutienti. Sufficit nunc. Contine manuz tuam. Erat autẽ angelus domini iuxta aream Areuna Iebuſęi. Dixitq; Dauid ad dñz: cũ vidiſſet angelũ cędẽtẽ populũ. Ego ſum qui peccaui: ego, qui inique egi. Iſti qui oues ſunt, quid fecerunt? Vertatur obſecro manus tua contra me: ⁊ contra domuz patris mei. Venit autem Gad propheta ad Dauid in die illa, ⁊ dixit ei. Aſcende, ⁊ conſtitue altare domino in area Areuna Iebuſęi. Et aſcendit Dauid, iuxta ſermonem Gad, quem pręceperat ei dominus. Et propitiatus eſt dominus terrę, ⁊ cohibita eſt plaga ab Iſrael. Graduale. ca. 5.

Miſit dominus verbum ſuum, ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de morte eorũ. ℣. Confiteãtur domino miſericordię eius, ⁊ mirabilia eius filijs hominum. Alleluia, alleluia. ℣. Saluum me fac deus: quoniã intrauerunt aquę vſq; ad animam meam. alleluia.

Tẽpore Paſchali Graduale omittitur, ⁊ dicitur ſequens ℣. Saluabo populum meum Iſrael in die malo: ⁊ ero eis in deum, in veritate ⁊ iuſtitia. alleluia.

Poſt Septuageſimã Tractus.

Domine, non ſecundum peccata noſtra, quę fecimus nos: neque ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum: cito anticipent nos miſericordię tuę, quia pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriam nominis tui

tui domine libera nos, ꝛ propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuū. Euāge. Surgens Jeſus de ſynagoga introiuit in domum Simonis. In feria v. dn̄icę iij. Quad. folio 52. Offertorium. Stetit pontifex inter mortuos ꝛ viuos, habens thuribulum aureum in manu ſua: ꝛ offerens incenſi ſacrificiū, placauit iram dei, ꝛ ceſſauit quaſſatio a domino. Secreta.

Subueniat nobis Domine ſacrificij pręſentis oblatio: quę nos ꝛ ab erroribus vniuerſis potenter abſoluat, ꝛ a totius eripiat perditionis icurſu. Per dominum noſtrum. Cōmunio. Multitudo languentium, ꝛ qui vexabantur a ſpiritibus immundis, veniebant ad eum: quia virtus de illo exibat, ꝛ ſanabat omnes. Poſtcommunio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ꝛ populum tuū ab iracundię tuę terroribus liberū miſericordię tuę fac largitate ſecurū. Per dominum noſtrum.

¶ Miſſa pro infirmis. Introi.

Exaudi deus orationem meam, ꝛ ne deſpexeris deprecationem meam: intende in me, ꝛ exaudi me. Pſalmus. Contriſtatus ſum in exercitatione mea, ꝛ conturbatus ſum a voce inimici, ꝛ a tribulatione peccatoris. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio ꝛ nunc ꝛ ſemper. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, ſalus ęterna credentiū, exaudi nos pro famulis tuis infirmis, pro quibus miſericordię tuę imploramus auxiliū: vt reddita ſibi ſanitate, gratiarum tibi in eccleſia tua referant actiones: Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtum filium tuum. qui tecum viuit ꝛ regnat in. Lectio epiſtolę beati Jacobi apoſtoli.

Fratres. Triſtatur aliquis veſtrū: oret. Aequo animo eſt: pſallat. Infirmatur quis in vobis: inducat preſbyteros eccleſię, ꝛ orent ſuper eum, vngentes eum oleo in nomine domini. Et oratio fidei ſaluabit infirmum, ꝛ alleuiabit eū dominus: ꝛ, ſi in peccatis fuerit, dimittentur ei. Confitemini ergo alterutrū peccata veſtra: ꝛ orate pro inuicē, vt ſaluemini. ca. 5. Graduale. Miſerere mei domine, quoniā infirmus ſum: ſana me domine. ℣. Conturbata ſunt omnia oſſa mea, ꝛ anima mea turbata eſt valde. Alleluia, alleluia. ℣. Domine exaudi orationem meam: ꝛ clamor meus ad te veniat, alleluia. verſus tempore Paſchali ꝛ Tractus poſt Septuageſimam, vt ſupra in miſſa tempore belli. folio. 261. Euāgeliū. Cū introiſſet Jeſus Capharnaum. vt in feria quinta poſt cineres. folio. 32. Offertorium. Exaudi deus orationem meam, ꝛ ne deſpexeris deprecationem meam: intende in me, ꝛ exaudi me. Secreta.

DEus, ſub cuius nutibus vitę noſtrę momenta decurrunt, ſuſcipe preces ⁊ hoſtias famuloꝛũ tuoꝛũ, pꝛo quibus ęgrotãtibus miſericoꝛdiã tuã imploramus: vt de quoꝛũ periculo metuimus, de eoꝛũ ſalute lętemur. Per dominum noſtrum Ieſuz.

Communio. Illumina faciem tuam ſuper ſeruum tuum, ⁊ ſaluum me fac in tua miſericoꝛdia domine: non confundar, quoniã inuocaui te. **Poſtcõmunio.**

DEus infirmitatis humanę ſingulare pꝛęſidium: auxilij tui ſuper infirmos famulos tuos oſtende virtutem: vt, ope miſericoꝛdię tuę adiuti, eccleſię tuę ſanctę incolumes repꝛęſentari mereantur. Per dominum no.

¶ **Miſſa pro ſponſo ⁊ ſponſa. Introitus.**

DEus Iſrael coniungat vos: ⁊ ipſe ſit vobiſcum, qui miſertus eſt duobus vnicis: ⁊ nunc domine fac eos plenius benedicere te. **Pſalm⁹.** Beati omnes qui timẽt dominũ: qui ambulant in vijs eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. **Oratio.**

DEus, qui tam eccellenti myſterio, coniugalem copulaz conſecraſti, vt Chꝛiſti ⁊ eccleſię ſacramentum pꝛęſignares in fędere nuptiarum, pꝛęſta quęſumus: vt quod noſtro miniſtratur officio, tua benedictione potius impleatur. Per eundẽ dominũ noſtrum Ieſum Chꝛiſtuz.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Ephesios

FRatres: Mulieres viris ca. 5.
ſuis ſubditę ſint, ſicut domino: quoniaz vir, caput eſt mulieris: ſicut Chꝛiſtus caput eſt eccleſię. Ipſe, ſaluatoꝛ coꝛpoꝛis eius. Sed ſicut eccleſia ſubiecta eſt Chꝛiſto: ita ⁊ mulieres viris ſuis in omnibus. Uiri, diligite vxores veſtras, ſicut ⁊ chꝛiſtus dilexit eccleſiam, ⁊ ſeipſum tradidit pꝛo ea: vt illam ſanctificaret, mũdans eam lauacro aquę in verbo vitę, vt exhiberet ipſe ſibi glorioſam eccleſiam, non habentez maculam: aut rugaz, aut aliquid huiuſmodi, ſed vt ſit ſancta ⁊ immaculata. Ita ⁊ viri debent diligere vxores ſuas vt coꝛpoꝛa ſua. Qui ſuã vxoꝛẽ diligit: ſeipſuz diligit. Nemo enim vnquam carnem ſuam odio habuit: ſed nutrit ⁊ fouet eam, ſicut ⁊ Chꝛiſtus eccleſiam. Quia membꝛa ſumus coꝛpoꝛis eius, de carne eius ⁊ de oſſibus eius. Propter hoc, relinquet homo patrem ⁊ matrez ſuam: ⁊ adhęrebit vxoꝛi ſuę. Et erunt duo in carne vna. Sacramentum hoc magnum eſt. Ego autem dico in Chꝛiſto ⁊ in Eccleſia. Ueruntamen ⁊ vos ſinguli, vnuſquiſqz vxoꝛem ſuaz ſicut ſeipſum diligat: vxoꝛ autem timeat virũ ſuũ. **Gra.** Uxoꝛ tua ſicut vitis abũdãs i lateribus domus tuę. ℣. Filij tui ſicut nouellę oliuarũ in circuitu menſę tuę. Alleluia, alleluia. ℣. Mittat vobis domin⁹ auxiliuz de ſancto: ⁊

de Siō tueatur voſ, alleluia. Tēpore paſchali Graduale omittitur, ⁊ additur ſequenſ ℣. Benedicat vobis dominus ex Sion, qui fecit cęlum ⁊ terraꝫ, alleluia. Poſt Septuageſimā Tractus. Ecce ſic benedicetur oīſ homo qui timet dn̄ꝫ. ℣. Benedicat tibi dn̄s ex Sion: ⁊ videas bona Hieruſalem oībus diebus vitę tuę. ℣. Et videas filios filioꝝ tuorum: pax ſuper Iſrael. Sequen. ſancti euā. ſm Mattheū.

ca.19 In illo tēpore: Acceſſerunt ad Jeſum phariſei tentantes eum, ⁊ dicentes. Si licet homini dimittere vxorem ſuaꝫ quacunqꝫ ex cauſa? Qui reſpondēſ, ait eis. Non legiſtis, quia q̄ fecit hoīem ab initio, maſculū ⁊ fęminā fecit eos? Et dixit. Propter hoc, relinquet homo patrē ⁊ matrē, ⁊ adhęrebit vxori ſuę: ⁊ erūt duo in carne vna. Itaqꝫ iam nō ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo deus cōiunxit, homo nō ſeparet. Offerto. In te ſperaui dn̄e, dixi tu es deuſ meuſ: in manibus tuis tēpora mea. Secre. Suſcipe, q̄s domine, pro ſacra cōnubij lege munus oblatuꝫ: ⁊, cuiuſ largitor es muneris, operis eſto diſpoſitor. Per. ¶ Dicto Pater noſter, Sacerdos antequam dicat Libera nos quęſumuſ domine. ſtanſ in cornu Epiſtolę, verſus ſponſuꝫ ⁊ ſponſam ante altare genibus flexos, dicit ſuper eos ſequentē orationem. Oremus. Propitiare dn̄e ſupplicationibus noſtris: ⁊ inſtitutis tuis, q̄bus ꝓpagationeꝫ humani generis ordinaſti, benignuſ aſſiſte: vt quod te auctore iungitur, te auxiliāte ſeruet̄. Per. Oremꝰ. Deus, qui poteſtate virtutis tuę de nihilo cuncta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exordijs, homini ad imaginē dei facto, ideo inſeparabile mulieriſ adiutoriū cōdidiſti, vt fęmineo corpori de virili dares carne principium, docens quod ex vno placuiſſet inſtitui, nunquam licere diſiungi: Deus, qui tam excellenti myſterio coniugalem copulaꝫ cōſecraſti: vt Chriſti ⁊ eccleſię ſacramentum pręſignares in fędere nuptiarum: Deus, per quem mulier iungitur viro: ⁊ ſocietas principaliter ordinata, ea benedictione donatur, quę ſola nec per originalis peccati pęnā, nec per diluuij eſt ablata ſententiā: Reſpice propitiuſ ſuper hanc famulam tuam, quę maritali iungenda conſortio, tua ſe expetit protectione muniri. Sit in ea iugum dilectionis ⁊ pacis: fidelis ⁊ caſta nubat in Chriſto, imitatrixque ſanctarum permaneat fęminarum. Sit amabilis, vt Rachel viro ſuo: Sapiēs: vt Rebecca: Lōgęua ⁊ fidelis, vt Sara. Nihil in ea ex actibuſ ſuiſ ille auctor pręuaricationis vſurpet. Nexa fidei, mādatiſqꝫ ꝑmaneat, vni thoro iūcta. Cōtactuſ illicitos fugiat. Muniat infirmitatē ſuam robore diſciplinę. Sit verecundia grauis, pudore venerabilis,

nerabilis, doctrinis cęleſtibus
erudita. Sit fęcunda in ſobole,
ſit probata ⁊ innocens. Et ad
beatorum requiem, atque ad cę-
leſtia regna ꝑueniat. Et videant
ambo filios filiorū ſuorū, vſque
ad tertiam ⁊ quartaꝫ generatio-
nē: ⁊ ad optatam perueniāt ſene
ctutem. Per dominum noſtrū.
Tunc conuerſus ad medium al-
taris, frāgat hoſtiā more ſolito,
⁊ proſequatur Miſſam. Cōio.
Ecce ſic benedicetur omnis ho
mo, q timet dn̄m: ⁊ videas filioꝫ
filiorū tuorum: pax ſuper Iſrael.
Poſtcommunio.
Quęſumus omnipotens de
us, inſtituta prouidentię
tuę pio fauore comitare: ⁊ quos
legitima ſocietate connectis, lō-
gęua pietate cuſtodi. Per domi
num noſtrum Ieſum Ch. Poſt
Ite miſſa eſt, Sacerdos ante-
quā det benedictionē, cōuerſus
ad ſponſum ⁊ ſponſam dicat.
Deus Abraham, deus I-
ſaac, ⁊ deus Iacob ſit vo-
biſcum: ⁊ ipſe adimpleat bene-
dictionem ſuam in vobis: vt vi-
deatis filioꝫ filiorum veſtrorum
vſque ad tertiam ⁊ quartam ge-
nerationem: ⁊ poſtea vitam ęter
nam habeatis ſine fine, adiuuan
te domino noſtro Ieſu Chriſto:
qui cum patre ⁊ ſpiritu ſancto vi
uit ⁊ regnat, deus, per omnia ſe-
cula ſeculorum. R. Amen.
¶ Moneat Sacerdos orōne
graui, vt ſibimetipſis ſeruent fi-
deꝫ: Orōnis tēpore, ⁊ preſertim
ieiuniorum ac ſollemnitatuꝫ, ca-
ſti maneant: ⁊ vir vxorem, atque
vxor virū diligat: ⁊ i timore Dei
ꝑmaneāt. Poſtea eos aſpergat:
⁊ det bn̄dictionē: ⁊ dicat, vt ſoli-
tum eſt, euangelium ſancti Ioan
nis. In principio erat verbuꝫ.

ORATIONES DIVERSAE
dicēdę in Miſſa ad libitū Sacer
dotis cū ijs q̄ i ꝓprijs Miſſis aſſi
gnant: qn̄ nō eſt duplex. Ad po-
ſcēda ſuffragia ſanctoruꝫ. Orō.

Concede, quęſumus,
omnipotēs deus: vt
itercesſio nos ſanctę
Dei genitricis Ma-
rię, ſanctorumque omnium, apo
ſtolorum, martyrum, confeſſo-
rum, atque virginum, ⁊ omniuꝫ
electorum tuorum, vbique lęti-
ficet: vt, dum eoruꝫ merita reco-
limus, patrocinia ſentiamus.
Per eundē dominuꝫ. Secreta.
Oblatis dn̄e placare mune-
ribus: ⁊ intercedentibus
omnibus ſanctis tuis, à cunctis
nos defende periculis. Per do-
minum noſt. Poſtcommunio.
Sumpſimus domine, bea-
tę Marię ſemper virginis,
⁊ omnium ſanctorum tuorum
memoriaꝫ recolentes, ſacramen
ta cęleſtia: pręſta, quęſumus: vt,
quod tēporaliter gerimus, ęter-
nis gaudijs cōſequamur. Per d.
Alia Oratio vt ſupra. Oratio.
A Cunctis nos, quęſumus
domine, mentis ⁊ corporis
defende periculis: ⁊, interceden
te glorioſa virgine dei genitrice
Maria, cuꝫ beatis apoſtolis tuis
Petro

Petro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus, ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus et erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dominum. Secreta.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt, per huius ſacramenti virtutem, à cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuens in preſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per dominum no. Poſtcommunio.

MUndet ⁊ muniat nos, queſumus domine, diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atq; beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddat ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundem.

Pro omni gradu eccleſie. Orō.

OMnipotens ſempiterne deus, cuius ſpiritu totum corpus Eccleſie ſanctificatur ⁊ regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicātes: vt grē tue munere, ab oībus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per do. in vnitate eiuſdem. Secreta.

DA famulis tuis dn̄e indulgentiā peccatorū, conſolationē vite, gubernationē perpetuā: vt tibi ſeruientes, ad tuam iugiter miſericordiam peruenire mereātur. Per d. Poſtcōio.

LIbera, queſumus domine, à peccatis ⁊ hoſtibus tibi famulos ſupplicantes: vt in ſancta conuerſatione viuentes, nullis afficiantur aduerſis. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſt.

Pro Papa. Oratio.

DEus omnium fidelium paſtor ⁊ rector, famulum tuū N. quem paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei queſumus, verbo ⁊ exēplo quibus preeſt proficere: vt, ad vitam vnà cum grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per dominu; noſtrū. Secreta.

OBlatis, queſumus domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per dominum. Poſtcōmunio.

HAec nos, queſumus dn̄e, diuini ſacramenti pceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. que; paſtorē eccleſie tue preeſſe voluiſti, vnà cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per dominum noſtrū Jeſum.

Pro Imperatore. Oratio.

DEus regnorum omnium, ⁊ Chriſtiani maximè protector imperij: da ſeruo tuo imperatori noſtro N. triumphum virtutis tue ſciēter excolere: vt, qui tua conſtitutione eſt princeps, tuo ſemper munere ſit potens. Per dominum. Secreta.

SUſcipe domine preces ⁊ hoſtias eccleſie tue pro ſalute famuli tui ſupplicantis: ⁊ in protectione fidelium populorū antiqua brachij tui operare miracula:

racula: vt, ſuperatis pacis inimicis, ſecura tibi ſeruiat Chriſtiana libertas. Per dominum noſtrū Jeſuz Chriſtū. Poſtcōmunio.

DEus, qui ad predicanduz ęterni regis euangelium, Romanum imperium preparaſti: pretende famulo tuo imperatori noſtro N. arma cęleſtia: vt pax eccleſiarum nulla turbetur tempeſtate bellorum. Per do.

Pro Rege. Oratio.

QUęſumus oīpotens deus: vt famulus tuus N. rex noſter, qui tua miſeratione ſuſcepit regni gubernacula, virtutuz etiam omnium percipiat incrementa: quibus decenter ornatus, ⁊ vitiorum monſtra deuitare, ⁊ ad te, qui via, veritas, ⁊ vita es, gratioſus valeat peruenire. Per dominū noſtrū. Secreta.

MUnera, quęſum⁹ domine, oblata ſanctifica: vt, ⁊ nobis vnigeniti tui corpus ⁊ ſanguis fiant: ⁊ regi noſtro ad obtinendam animę corporiſque ſalutem: ⁊ ad peragendum iniunctum officiū, te largiente, vſquequaque proficiant. Per eundez dominum. Poſtcommunio.

HAec domine oblatio ſalutaris famuluz tuum N. regem noſtrum ab omnibus tueatur aduerſis: quatenus eccleſiaſticę pacis obtineat tranquillitatez: ⁊ poſt iſtius temporis decurſum, ad ęternam perueniat hereditatem. Per dominū noſtrum.

Pro prelatis, ⁊ congregationibus eis commiſſis. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, qui facis mirabilia magna ſolus: pretende ſuper famulos tuos, ⁊ ſuper congregationes illis commiſſas, ſpiritum gratię ſalutaris: ⁊, vt in veritate tibi placeant, perpetuum eis rorem tuę benedictionis infunde. Per do. in vni. eiuſd. Secreta.

HOſtias domine famulorū tuorum placatus intende: ⁊, quas in honorem nominis tui deuota mente pro eis celebramus, proficere ſibi ſentiāt ad medelam. Per dominum noſtrum Jeſum Chri. Poſtcommunio.

QUos celeſti recreas munere, perpetuo domine comitare preſidio: ⁊, quos fouere nō deſinis, dignos fieri ſempiterna redemptione cōcede. Per dñz.

Pro congregatione ⁊ familia. Oratio.

DEfende, quęſumus dñe, beata Maria ſemper virgine intercedente, iſtam ab omni aduerſitate familiam: ⁊ toto corde tibi proſtratam, ab hoſtium propitius tuere clementer inſidijs. Per dominū n. Secreta.

SUſcipe, quęſumus, clementer omnipotens deus, oblationem noſtrę deuotionis: ⁊ ꝑ virtutem huius ſacramenti, famulos tuos à cunctis protege aduerſitatibus. Per dominum noſtrū Jeſuz. Poſtcommunio.

SUmptis redemptionis noſtrę muneribus: preſta, quęſumus omnipotens deus, eoruz nobis celebratione tuę ꝓtectionis

nis contra omnes aduerſitates ſubſidium. Per dominum noſt.

Pro concordia in congregatione ſeruanda. Oratio.

DEus largitor pacis, ⁊ amator charitatis: da famulis tuis veram cum tua voluntate concordiā: vt ab omnibus, quę nos pulſant, tentationibus liberemur. Per dominū. Secreta.

HIs ſacrificijs, dñe, quęſumus, concede placatus: vt qui proprijs oramus abſolui delictis, non grauemur externis. Per dominum. Poſtcōmunio.

SPirituꝫ nobiſ dñe tuę charitatis infunde: vt, quos vno pane cęleſti ſatiaſti, tua facias pietate cōcordes. Per do. in vnitate eiuſdem ſpiritus ſan.

¶ Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

ECcleſię tuę, quęſumꝰ dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Secreta.

PRotege nos dñe tuis myſterijs ſeruientes: vt, diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per dominum no. Poſtcommunio.

QUęſumus, domine deꝰ noſter: vt, quos diuina tribuiſ participatione gaudere, humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum noſtrum.

Contra perſecutores, ⁊ male agentes. Oratio.

HOſtium noſtrorum, quęſumus domine, elide ſuperbiam: ⁊ eorum contumaciaꝫ dexterę tuę virtute proſterne. Per dominum noſtrum. Secreta.

HUius domine virtute myſterij, ⁊ à proprijs mundemur occultis, ⁊ ab inimicorum liberemur inſidijs. Per dominū noſtrum Je. Poſtcommunio.

PRotector noſter, aſpice deus: ⁊ ab inimicorum nos defende periculis: vt, omni perturbatione ſemota, liberis tibi mentibus ſeruiamus. Per do.

Tempore belli. Oratio.

OMnipotens, ⁊ miſericors deus, à bellorum nos, quęſumus, turbine fac quietoſ: quia nobis bona cuncta pręſtabis, ſi paceꝫ dederis mētis, ⁊ corporiſ. Per dominum noſt. Secreta.

SAcrificium domine, quod immolamus, placatus intende: vt, ⁊ ab omni nos bellorum eruat nequitia, ⁊ in tuę protectionis ſecuritate conſtituat. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filiū. Poſtcōmunio.

SAcroſancti corporis ⁊ ſanguinis domini noſtri Jeſu Chriſti refectione vegetati, ſupplices te rogamus oīpotēs deꝰ: vt, hoc remedio ſingulari, ab omnium peccatorum nos contagione purifices: ⁊ à periculoruꝫ munias incurſione cunctoruꝫ. Per eundem dominum noſtrum.

Pro quacunque neceſſitate, ⁊ re obtinenda. Oratio.

DEus refugium noſtrum ⁊ virtus: adeſto pijs eccleſię tuę precibus auctor ipſe pietatis,

tis, ⁊ preſta: vt, quod fideliter petimus, efficaciter conſequamur. Per dominum. Secreta.

O A miſericors deus: vt hec ſalutaris oblatio, ⁊ a proprijs nos reatibus indeſinenter expediat, ⁊ ab omnibus tueatur aduerſis. Per dñm. Poſtcõio.

S Umpſimus dñe ſacri dona myſterij, humiliter deprecantes: vt, que in tui commemoratione nos facere precepiſti, in noſtre proficiant infirmitatis auxilium. Qui viuis ⁊ regnas.

Pro quacunque tribulatione. Oratio.

N E deſpicias, omnipotens deus, populum tuum in afflictione clamantez: ſed propter gloriam nominis tui, tribulatis ſuccurre placatus. Per dominũ noſtrum Jeſum. Secreta.

S Uſcipe dñe propitius hoſtias, quibus ⁊ te placari voluiſti, ⁊ nobis ſalutem potenti pietate reſtitui. Per dominum noſtrum Je. Poſtcommunio.

T Ribulationem noſtram, queſumus dñe, propitius reſpice: ⁊ iraz tue indignationis, quã iuſte meremur, auerte. Per.

Tẽpore famis ⁊ peſtis. Oratio.

D A nobis, queſumus dñe, pie ſupplicationis effectũ: ⁊ peſtilentiaz, famemque propitiatus auerte: vt mortalium corda cognoſcant, ⁊ te indignante talia flagella prodire, ⁊ te miſerante ceſſare. Per dñm. Secre.

D Eus, qui humani generis vtranque ſubſtantiaz, preſentium munerũ ⁊ alimento vegetas, ⁊ renouas ſacramẽto: tribue queſumus, vt eorum ⁊ corporibus noſtris ſubſidiũ nõ deſit, ⁊ mentibus. Per dominum noſtrum. Poſtcommunio.

G Uberna, queſumus dñe, tẽporalibus alimentis: quos dignaris eternis informare myſterijs. Per dominum noſtruz.

Ad pluuiam petendam. Orõ.

D Eus, in quo viuimus, mouemur, ⁊ ſumus: pluuiam nobis tribue cõgruentez: vt preſentibus ſubſidijs ſufficiẽter adiuti, ſempiterna fiducialius appetamus. Per dom. Secreta.

O Blatis, queſumus dñe, placare muneribus: ⁊ opportunum nobis tribue pluuie ſufficientis auxilium. Per dominuz noſtrũ Jeſum. Poſtcõmunio.

D A nobis, queſumus domine, pluuiam ſalutarẽ: ⁊ aridam terre faciem fluentis celeſtibus dignanter infunde. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſt.

Ad ſerenitatẽ petẽdã. Oratio.

A B te nos domine clamantes exaudi: ⁊ aeris ſerenitatez nobis tribue ſupplicãtibus: vt, qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur, miſericordia tua preueniente, clementiaz ſentiamus. Per dominuz noſtrũ. Secreta.

P Reueniat nos, queſumus domine, gratia tua ſemp ⁊ ſubſequatur: ⁊ has oblationes, quas pro peccatis noſtris nomini tuo conſecrandas deferimus, benignus aſſume: vt per interceſſio-

ceſſionez ſanctorum tuoruz, cunctis nobis proficiant ad ſalutez. Per dñm. Poſtcommunio.

Q Ueſumus oipotens deus clementiam tuaz: vt inundantiam coerceas imbriuz, ⁊ hilaritatem vultus tui nobis impertiri digneris. Per dominuz.

Ad tempeſtates repellendas. Oratio.

A Domo tua, queſumus domine, ſpiritales nequitię repellantur: ⁊ aerearuz diſcedat malignitas tempeſtatum. Per dominum noſtrum. Secreta.

O Fferimus tibi domine laudes ⁊ munera, pro conceſſis beneficijs gratias referētes, ⁊ pro concedendis ſemper ſuppliciter deprecantes. Per dñm noſtrū Jeſum. Poſtcōmunio.

O Mnipotens ſempiterne deus, qui nos ⁊ caſtigando ſanas, ⁊ ignoſcendo conſeruas: preſta ſupplicibuſ tuiſ: vt, ⁊ tranquillitatibus huius optatę conſolationis lętemur, ⁊ dono tuę pietatis ſēper vtamur. Per.

Pro peſte animalium. Oratio.

D Eus qui laboribus hominum, etiam de mutis animalibus, ſolatia ſurrogaſti: ſuppliciter te rogamus: vt, ſine quibus nō alitur humana conditio, noſtris facias vſibus nō perire. Per dominuz noſtrū. Secreta.

S Acrificijs domine placatꝰ oblatis, opem tuaz noſtriſ temporibus clementer impēde. Per dñz. Poſtcēmunio.

B Enedictionem tuaz domine populus fidelis accipiat: qua corpore ſaluetur ⁊ mente: ⁊ congruaz tibi ſemper exhibeat ſeruitutem: ⁊ propitiationiſ tuę beneficia ſemper inueniat. Per do.

Pro remiſſione peccatorum. Oratio.

D Eus, qui nullū reſpuiſ, ſed quantumuiſ peccantibus, per pęnitentiaz pia miſeratione placaris: reſpice ꝑpitius ad preces humilitatis noſtrę: ⁊ illumina corda noſtra: vt tua valeamꝰ implere pręcepta. Per dominū noſtrum Jeſum Chri. Secreta.

P Reſens ſacrificium dñe, quod tibi pro delictis noſtris offerimus, ſit tibi munuſ acceptum: ⁊ tā viuentibus, quàm defunctis proficiat ad ſalutem. Per dominū. Poſtcommunio.

E Xaudi preces familię tuę omnipotens deus: ⁊ pręſta: vt, ſancta hęc, quę à te ſumpſimus, incorrupta in nobis te donante ſeruentur. Per dominū.

Pro petitione lacrymarum. Oratio.

O Mnipotens, ⁊ mitiſſime deus, qui ſitienti populo fontem viuentis aquę de petra produxiſti: educ de cordiſ noſtri duritia compunctionis lacrymas: vt peccata noſtra plangere valeamus, remiſſionemq; peccatorū, te miſerante, mereamur accipere. Per dominuz. Secreta.

H Anc oblationem, queſumus dñe deus, quam tuę maieſtati pro peccatiſ noſtris offerimus, reſpice propitius: ⁊ pduc

duc de oculis nr̃is lacrymarum
flumina: quibus debita flamma-
rum incendia valeant extingui.
Per dominũ. Poſtcommunio.

Gratiã Spiritus ſancti dñe
deus cordibus noſtris cle-
menter infunde: quę nos gemi-
tibus lacrymarum efficiat ma-
culas noſtrorum diluere pecca-
torũ: atque optatę nobis, te lar-
giente, indulgentię pręſtet effe-
ctũ. Per do. in vnitate eiuſdem.

Pro tribulatione peccatorum.
Oratio.

Ineffabilem miſericordiaꝫ
tuam nobis dñe clementer
oſtende: vt, ſimul nos ⁊ à pecca-
tis omnibus exuas: ⁊ à pęnis,
quas pro his meremur, eripias.
Per dominum noſt. Secreta.

Purificet nos, quęſumus
dñe, muneris pręſentis ob
latio: ⁊ dignos ſacra participa-
tione perficiat. Per. Poſtcõio.

Preſta, quęſumus dñe: vt,
terrenis affectibus expiati
ad ſuperni plenitudinem ſacra-
menti, cuius libauimus ſancta, tẽ
damus. Per dominũ noſtrum.

Pro deuotis amicis. Oratio.

Deus, qui charitatis dona
per gratiã ſancti ſpũs tuo-
rũ cordibus fideliuꝫ infudiſti: da
famulis ⁊ famulabus tuis, pro
quibus tuaꝫ deprecamur clemẽ
tiaꝫ, ſalutem mentis ⁊ corporis:
vt te tota virtute diligant, ⁊ quę
tibi placita ſunt, tota dilectione
perficiant. Per dominũ. in vni-
tate eiuſdem. Secreta.

Miſerere, quęſumus dñe,
famulis ⁊ famulabus tuis, pro
quibus hoc ſacrificium laudis
tuę offerimus maieſtati: vt, per
hęc ſancta ſupernę benedictio-
nis gratiam obtineãt, ⁊ gloriaꝫ
ęternę beatitudinis acquirant.
Per dominuꝫ. Poſtcõmunio.

Diuina libantes myſteria,
quęſumus dñe: vt hęc ſalu
taria ſacramenta illis proficiant
ad proſperitatem ⁊ pacem, pro
quorum, quarumqꝫ dilectione,
hęc tuę obtulimus maieſtati.
Per dominum noſtrum Ieſuꝫ.

Pro inimicis. Oratio.

Deus pacis, charitatis quę
amator ⁊ cuſtos: da omni-
bus inimicis noſtris pacem cha-
ritatemque veram: cunctorum-
que eis remiſſionem tribue pec-
catorum: noſque ab eorum in-
ſidijs potenter eripe. Per dñm
noſtrum Ieſum. Secreta.

Oblatis, quęſumus domine,
placare muneribus: ⁊ nos
ab inimicis noſtris clementer e-
ripe: eiſque indulgentiaꝫ tribue
delictorum. Per dominum no-
ſtrum Ieſum Chriſtum filium
tuum, qui tecuꝫ. Poſtcõmunio.

Hęc nos communio domi
ne eruat à delictis: ⁊ ab ini
micoruꝫ defendat inſidijs. Per
dominum noſtrum Ieſuꝫ Chri.

Pro iter agentibus. Oratio.

Adeſto domine ſupplicatio
nibus noſtris, ⁊ viam famu
lorum tuorum in ſalutis tuę pro-
ſperitate diſpone: vt, inter om-
nes vię ⁊ vitę huius varietates,
tuo ſemper protegãtur auxilio.
Per

Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Secre.

PRopitiare domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ has oblationes, quas tibi offerimus pro famulis tuis, benignus aſſume: vt viam illorum, ⁊ preceden te gratia tua dirigas, ⁊ ſubſequente comitari digneris: vt de actu atque incolumitate eorum, ſecundum miſericordię tuę preſidia gaudeamus. Per dominũ noſtrum Jeſuz. Poſtcõmunio.

TUa domine famulos tuos ſperantes in te, quę ſumpſimus, ſacramenta cuſtodiant: ⁊ contra omnes aduerſos tueantur incurſus. Per dominum no.

Pro nauigantibus. Oratio.

DEus, qui trãſtuliſti patres noſtros per mare rubruz, ⁊ tranſuexiſti eos per aquam nimiam, laudem tui nominis decantantes: te ſuppliciter deprecamur: vt in naui famulos tuos, repulſis aduerſitatibus, portu ſemper optabili, curſuque tranquillo tuearis. Per dominum noſtrum Jeſuz Chriſtũ. Secre.

SUſcipe, quęſumus domine, preces famulorum tuorum, cum oblationibus hoſtiarum: ⁊ tua myſteria celebrantes ab omnibus defende periculis. Per dominum. Poſtcõmunio.

SAnctificati diuino myſterio, maieſtatem tuam domine ſuppliciter deprecamur, ⁊ petimus: vt quos donis facis cęleſtibus intereſſe, per ſignum ſanctę Crucis ⁊ à peccatis omnibus abſtrahas, ⁊ à periculis cunctis miſeratus eripias. Per dominũ.

Pro infirmis. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, ſalus ęterna credentium: exaudi nos pro infirmis famulis tuis, pro quibus miſericordię tuę imploramus auxiliuz: vt reddita ſibi ſanitate gratiarũ tibi in ecleſia tua referant actiones. Per dominum. Secreta.

DEus, ſub cuius nutibus vitę noſtrę momenta decurrunt: ſuſcipe preces ⁊ hoſtias famulorum tuorum, pro quibus miſericordiam tuam ęgrotantibus imploramus: vt, de quoruz periculo metuimus, de eorum ſalute lętemur. Per. Poſtcõio.

DEus, infirmitatis humanę ſingulare preſidium, auxilij tui ſuper infirmos famulos tuos oſtende virtutem: vt, ope miſericordię tuę adiuti, eccleſię tuę ſanctę incolumes repreſentari mereantur. Per dominuz no.

Pro cõſtituto in carcere. Oro.

DEus, qui beatum Petrum à vinculis abſolutum illęſum abire feciſti: famuli tui in captiuitate poſiti vincula abſolue: ⁊ eum ipſius meritis illęſum abire concede. Per dñm n. Secre.

SUper has, quęſumus domine, hoſtias benedictio copioſa deſcendat: quę captiui noſtri vincula ſoluat, ⁊ de eius liberatione nos cito lętificet. Per dominũ noſt. Poſtcommunio.

PReces noſtras, quęſumus domine, clementer exaudi: ⁊ per

⁊, per hęc ſacramēta quę ſumpſimus, famulum tuum à vinculis ſuę captiuitatis abſolue. Per d.

Pro tentatis ⁊ tribulatis. Orō.

DEus, qui iuſtificas impiū, ⁊ non vis mortem peccatorum: maieſtatem tuam suppliciter deprecamur: vt, famulos tuos de tua miſericordia confidētes, cęleſti protegas benignus auxilio, ⁊ aſſidua protectione cōſerues: vt tibi iugiter famulentur, ⁊ nullis tentationibus à te ſeparentur. Per dominum noſtrum Jeſuȝ Chriſtuȝ. Secreta.

HUius, quęſumus domine, virtute myſterij, ⁊ à proprijs nos mūda delictis, ⁊ famulos tuos ab omnibus abſolue peccatis. Per dn̄m. Poſtcōio.

PUrificent nos, quęſumus domine, ſacramenta quę ſumpſimus: ⁊ famulos tuos ab omni culpa liberos eſſe concede: vt, qui conſcientię reatu conſtringuntur, cęleſtis remedij plenitudine gloriētur. Per dn̄m.

Ad repellandas malas cogitationes. Oratio.

OMnipotens ⁊ mitiſſime deus, reſpice propitius preces noſtras, ⁊ libera corda noſtra de malarū tentationibus cogitationum: vt ſancti ſpiritus dignuȝ fieri habitaculum mereamur. Per dominuȝ. in vnitate eiuſdem ſpiritus. Secreta.

HAs tibi domine offerimus oblationes pro ſalute noſtra: quatenus animas noſtras ab immundis cogitationibus purges, illęſaſque cuſtodias: ⁊ ſancti ſpiritus gratia illuminare digneris. Per dominuȝ noſtrū. in vnita. eiuſdē. Poſtcōmunio.

DEus, qui illuminas omnē hominem venientē in hūc mundum, illumina quęſumus corda noſtra gratię tuę ſplendore: vt dignè maieſtati tuę miniſtrare, teque ęterna charitate diligere valeamus. Per dominū.

Ad poſtulandam charitatem. Oratio.

DEus, qui diligentibus te facis cuncta prodeſſe: da cordibus noſtris inuiolabilem tuę charitatis affectum: vt, deſideria de tua inſpiratione concepta, nulla poſſint tentatione mutari. Per dominum no. Secre.

DEus, qui nos ad imaginē tuam ſacramentis renouas ⁊ pręceptis: perfice greſſus noſtros in ſemitis tuis: vt, charitatis donum, quod feciſti à nobis ſperari, per hęc quę offerimus ſacrificia, facias apprehendi. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū. Poſtcommunio.

SAncti ſpiritus gratia, quęſumus domine, corda noſtra illuminet: ⁊ perfectę charitatis dulcedine abundanter reficiat. Per dn̄m. in vnitate eiuſ.

Ad poſtulandam patientiam. Oratio.

DEus, qui vnigeniti tui patientia antiqui hoſtis contriuiſti ſuperbiā: da nobis, quęſumus, quę idem piè pro nobis pertulit, dignè recolere: ſicque exem-

exemplo eius, nobis aduerſantia equanimiter tolerare. Per eundez dominum no. Secreta.

MUnera noſtre oblationis, queſumus domine, placatus ſuſcipe: que, vt nobis patientie donum condonare digneris, maieſtati tue deuota offerimus actione. Per d. Poſtcōmunio.

SAcroſancta dñe ſumentes myſteria amiſſaz nobis, q̄ſumus, reconcilient gratiā: atqz munus patientie in illatis omnibus, ſemper ꝛ vbiqz protegendo impertiant. Per dominum.

Ad poſtulādā cōtinentiā, Oro.

VRe igne Sancti ſpiritus renes noſtros, ꝛ cor noſtruz, domine: vt tibi caſto corpore ſeruiamus, ꝛ mundo corde placeamus. Per do. in vni. eiuſ. Secr.

DIrumpe domine vincula peccatorum noſtrorū: ꝛ vt ſacrificare tibi hoſtiaz laudis abſoluta libertate poſſimus, retribue q̄ ante tribuiſti: ꝛ ſalua nos per indulgentiam, quos dignatus es ſaluare per gratiam. Per dominū noſtrū. Poſtcōmunio.

DOmine adiutor ꝛ protetor noſter, adiuua nos: ꝛ refloreat caro noſtra vigore pudicitie, ꝛ ſanctimonie nouitate: ereptamque de manu tartari in reſurrectionis gaudium iubeas preſentari. Per dominum noſt.

Pro ſalute viuorum. Oratio.

PRetēde domine fidelibus tuis dexteram celeſtis auxilii: vt te toto corde perquirāt, ꝛ que digne poſtulant conſequi mereantur. Per do. Secreta.

PRopitiare dñe ſupplicationibuſ noſtris: ꝛ has oblationes fideliū tuorum, quas tibi pro incolumitate eorum offerimus, benignus aſſume: ꝛ, vt nullius ſit irritū votū, nullius vacua poſtulatio: preſta q̄s: vt, quod fideliter petimus, efficaciter cōſequamur. Per. Poſtcommunio.

DA fidelibus tuis, queſumus domine, in tua fide ꝛ ſynceritate conſtantiā: vt in charitate diuina firmati, nullis tentationibus ab eius integritate vellantur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium.

Pro viuis ꝛ defunctiſ. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, qui viuorum dominaris ſimul ꝛ mortuorum: omniumqz miſereris, quos tuos fide ꝛ opere futuros eſſe p̄noſciſ: te ſupplices exoramuſ: vt, pro q̄bus effūdere p̄ces decreuimus, quoſ qz vel preſens ſeculū adhuc in carne retinet, vel futurum iaz erutos corpore ſuſcepit: intercedentibus omnibus ſanctis tuiſ: pietatis tue clementia, omnium delictorum ſuorum veniam conſequantur. Per dñm. Secreta.

DEus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locādus: tribue queſumus: vt, intercedentibus omnibus ſanctis tuis, vniuerſorum quos in oratione commendatoſ ſuſcepimuſ, ꝛ nomina omnium fidelium beate predeſtinationis liber aſcripta retineat.

Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ reg. Poſtcõmunio.

PUrificẽt nos, q̃ſum⁹, omnipotens ⁊ miſericors deus, ſacramenta quę ſumpſimus: ⁊ intercedentibus omnibus ſanctis tuis, pręſta: vt hoc tuuʒ ſacramẽtum non ſit nobis reatus ad pęnam, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerum, ſit fortitudo fragilium, ſit contra omnia mũdi pericula firmamentum: ſit viuorum atque mortuorum fidelium, remiſſio omnium delictorum. Per dominum no.

¶ Pro ordinandis. Oratio.

EXaudi, quęſumus, domine, ſupplicum preces: ⁊ deuoto tibi pectore famulantes, perpetua defenſione cuſtodi: vt nullis perſecutoribus impediti, liberam ſeruituteʒ tuis ſemper exhibeamus officiis. Per do. Secr.

TUis, quęſumus domine, operare myſteriis: vt hęc munera dignis tibi mentibuſ offeramus. Per dñm. Poſtcõio.

QUos tuis domine reficiſ ſacramentiſ continuis attolle benignus auxiliis: vt tuę redẽptionis effectum, ⁊ myſteriis capiamus, ⁊ moribus. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Pro Cõſecratione epiſcoporũ.

ADeſto ſupplicationib⁹ noſtris omnipotens deus: ⁊ quod humilitatis noſtrę gerẽdũ eſt miniſterio, tuę virtutiſ impleatur effectu. Per dñm. Secreta.

SUſcipe domine munera, quę tibi offerimuſ pro hoc famulo tuo: ⁊ propitiuſ in eo tua dona cuſtodias. Per dominuʒ.

Conſecratus dicit ſecretẽ.

SUſcipe domine munera, q̃ tibi offerimus pro me miſero famulo tuo: ⁊ propitius in me tua dona cuſtodias. Per dominum noſtrum Jeſuʒ Chriſtũ.

Infra actioneʒ dicit cõſecrator.

HAnc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, quam tibi offerimus etiam pro hoc famulo tuo, queʒ ad epiſcopatus ordinem promouere dignatus es, q̃ſumus domine, vt placatus accipias, ⁊ propitiuſ in eo tua dona cuſtodiaſ: vt, quod diuino munere cõſecutus eſt, diuinis affectib⁹ exequatur: dieſque noſtros in tua pace diſponas, atque ab ęterna damnatione nos eripi, ⁊ in electorum tuorum iubeaſ grege numerari. Per Chriſtum dominum noſtr.

Conſecratus dicit.

HAnc igitur oblationem ſeruitutiſ noſtrę, ſed ⁊ cunctę familię tuę, quam tibi offerimus etiam pro me famulo tuo, quem ad epiſcopatus ordinem promouere dignatus es: quęſumus domine, vt placatus accipias, ⁊ propitius in me tua dona cuſtodiaſ: vt quod diuino munere conſecutus ſum, diuinis affectibus exequar: dieſque noſtros in tua pace diſponas, atque ab ęterna damnatione nos eripi, ⁊ in electorum tuorum iubeas grege nume-

numerari. Per do. Poſtcōio.

P Lenum, q̄s domine, in nobis remediū tuę miſerationis operare: ac tales nos eſſe perfice propitius, ⁊ ſic foue: vt tibi in omnib⁹ placere valeam⁹. Per.

PROPRIVM MISSARVM
PRO DEFVNCTIS.

¶ Miſſa in Commemoratione Omnium fideliū defunctorū.

Introitus.

R Equiem ęternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. pſal. Te decet hymnus deus in Sion, ⁊ tibi reddetur votū in Hieruſalē: exaudi orationē meam, ad te omnis caro veniet. deinde abſolute repetitur R equiem ęter. vſque ad pſal. Orō.

F Idelium, deus, omniū cōditor ⁊ redemptor, animabus famulorū famularumq; tuarum, remiſſionem cunctorum tribue peccatorū: vt indulgentiā, quā ſemper optauerunt, piis ſupplicationibus cōſequātur. Qui viuis, ⁊ regnas cū deo patre, in vnitate ſpiritus ſancti, deus: per oīa ſecula ſeculorū. R. Amen.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios.

1. ca. 5. F Ratres: Ecce, myſterium vobis dico. Omnes quidem reſurgemus: ſed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in nouiſſima tuba (canet enim tuba) ⁊ mortui reſurgent incorrupti: ⁊ nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc, induere incorruptionem: ⁊ mortale hoc, induere immortalitatem. C.15 Cū autē mortale hoc induerit immortalitatem: tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt. Abſorpta eſt mors in victoria. Ubi eſt mors victoria tua? Ubi eſt mors ſtimulus tuus? Stimulus autem mortis, peccatum eſt: virtus vero peccati, lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Jeſum Chriſtū dominum noſtrum. Graduale.

R equiem ęternā dona eis domine; ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. In memoria ęterna erit iuſtus: ab auditione mala nō timebit. Tractus. A bſolue dn̄e animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorū. ℣. Et gratia tua illis ſuccurrēte, mereantur euadere iudicium vltionis. ℣. Et lucis ęternę beatitudine perfrui. Sequentia.

D Ies irę, dies illa,
Soluet ſeclum in fauilla:
Teſte Dauid cum Sibylla.
Q uantus tremor eſt futurus,
Quando iudex eſt venturus,
Cuncta ſtricte diſcuſſurus.
T uba mirum ſpargēs ſonum
Per ſepulcra regionum,
Coget omnes ante thronū.
M ors ſtupebit ⁊ natura,
Cum reſurget creatura
Iudicanti reſponſura.
L iber ſcriptus proferetur,
In quo totum continetur,

Unde mundus iudicetur.
Iudex ergo cum ſedebit,
Quicquid latet apparebit:
Nil inultum remanebit,
Quid ſum miſer tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus?
Dum vix iuſtus ſit ſecurus?
Rex tremende maieſtatis,
Qui ſaluandos ſaluas gratis,
Salua me fons pietatis.
Recordare Jeſu pie,
Quod ſum cauſa tue vie,
Ne me perdas illa die.
Querens me, ſediſti laſſus:
Redemiſti, crucem paſſus:
Tantus labor non ſit caſſus.
Iuſte iudex vltionis,
Donum fac remiſſionis,
Ante diem rationis.
Ingemiſco, tanquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce deus.
Qui Mariam abſoluiſti,
Et latronem exaudiſti:
Mihi quoque ſpem dediſti.
Preces mee non ſunt digne:
Sed tu bonus fac benigne:
Ne perueni cremer igne:
Inter oues locum preſta:
Et ab hedis me ſequeſtra,
Statuens in patre dextra.
Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis:
Uoca me cum benedictis,
Oro ſupplex et acclinis:
Cor contritum quaſi cinis:
Gere curam mei finis.
Lacrymoſa dies illa
Qua reſurget ex fauilla
Iudicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus.
Pie Jeſu domine,
Dona eis requiem. Amen.

Sequẽ. S. euãge. ſm Joannẽ.

In illo tẽpore: Dixit Jeſus ca. 5.
diſcipulis ſuis et turbis iudeorũ. Amen amen dico vobis: qa venit hora et nunc eſt, quãdo mortui audient vocem filii dei: et qui audierint, viuẽt. Sicut enim pater habet vitã in ſemetipſo: ſic dedit et filio vitã habere in ſemetipſo: et poteſtatem dedit ei iudiciũ facere, qa filius hominis eſt. Nolite mirari hoc: quia venit hora, in qua oẽs qui in monumẽtis ſunt, audient vocem filii Dei. Et procedent qui bona fecerunt, in reſurrectionem vite: qui vero mala egerũt, i reſurrectionẽ iudicii.

Offerto. Dñe Jeſu Chriſte rex glorie, libera animas omniũ fidelium defunctorum de penis inferni, et de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadãt in obſcurum: ſed ſignifer ſanctus Michael repreſentet eas in lucem ſanctam: Quam olim Abrahe promiſiſti, et ſemini eius. ℣. Hoſtias et preces tibi dñe laudis offerimus: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas dñe de morte tranſire ad vitam. Quam olim. Secreta.

Hoſtias, q̃ſumus dñe, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarũ offerimus, propitiatus intende: vt quibus fidei Chriſtiane meritũ cõtuliſti, dones et premium. Per do.

Cõio. Lux eterna luceat eis domine,

dñe, Cuz ſanctis tuis in eternuz: qa pius es. ℣. Regez eternaz do na eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. Cuz ſanctis. Poſtcõmunio.
Animabus, q̄ſumus dñe, fa mulorũ famularumq́ꝫ tua rum oratio proficiat ſupplican tium: vt eas ⁊ a peccatis omni bus exuas, ⁊ tue redemptionis facias eſſe participes. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo. Dicto Do minus vobiſcum, dicitur Re quieſcant in pace. ℟. Amen. ⁊ nõ datur benedictio. Sed di cto ſecrete Placeat tibi ſancta. dicitur euange. ſcdm Joannem. In principio erat verbum.
¶ In die obit⁹, ſeu dpoſitionis defũcti, Introit⁹.
Requiem eternam dona eis domine: ⁊ lux ꝑpetua luce at eis. Pſalmus. Te decet hymn⁹ deus in Sion, ⁊ tibi reddetur vo tum in Hieruſalẽ: exaudi oratio nem meam, ad te omnis caro ve niet. Requiem eter. Oratio.
Deus, cui proprium eſt mi ſereri ſemper ⁊ parcere: te ſupplices exoramus pro anima famuli tui N. quam de hoc ſecu lo hodie migrare iuſſiſti: vt non tradas eam in manibus inimici, neque obliuiſcaris in finem: ſed iubeas eã a ſanctis angelis ſuſci pi, ⁊ ad patriã paradiſi ꝑduci: vt qa in te ſperauit ⁊ credidit, nõ pe nas eternas ſuſtineat, ſed gaudia ſempiterna poſſideat. Per do. Lectio epiſtole beati Pauli apo ſtoli ad Theſſalonicenſes.
Fratres: Nolumus vos ignorare de dormiẽtibus, vt non contriſtemini, ſicut ⁊ cete ri qui ſpem non habent. Si eniꝫ credimus quod Jeſus mortuus eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deus eos qui dormierunt per Jeſuz, addu cet cum eo. Hoc enim vobis di cimus in verbo domini, qa nos qui viuimus, qui reſidui ſumus, in aduentu domini non preue niemus eos qui dormierunt. Quoniam ipſe dominus in iuſſu ⁊ in voce archangeli ⁊ in tuba Dei deſcendet de celo: ⁊ mortui qui in Chriſto ſunt, reſurgẽt pri mi. Deinde nos qui viuimus, qui relinqmur: ſimul rapiemur cum illis in nubibus obuiã Chri ſto in aera: ⁊ ſic ſemper cum do mino erimus. Jtaq́ꝫ conſolami ni inuicez in verbis iſtis. Grad. 1.C.4
Requiem eternam dona eis do mine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Jn memoria eterna erit iu ſtus: ab auditione mala nõ time bit. Tractus. Abſolue domine animas omniuꝫ fidelium defun ctorum ab omni vinculo delicto rum. ℣. Et gratia tua illis ſuc currente, mereantur euadere iu diciuꝫ vltionis. ℣. Et lucis eter ne beatitudine perfrui. Sequen tia. Dies ire. ⁊c. vt ſup. fo. 270.
Sequẽ. S. euang. ſm Joannẽ.
In illo tẽpore: Dixit Mar tha ad Jeſum. Domine, ſi fuiſſes hic, frater meus nõ fuiſſet mortuus. Sed ⁊ nunc ſcio, quia, quecunq́ꝫ popoſceris a Deo, da ca.11

bit tibi de⁹. Dicit ei Jeſ⁹. Reſur
get frater tu⁹. Dicit ei Martha.
Scio qa reſurget i reſurrectiõe,
in nouiſſimo die. Dixit ei Jeſus.
Ego ſuȝ reſurrectio ⁊ vita. Qui
credit in me: etiã ſi mortuus fue
rit, viuet. Et omnis qui viuit, ⁊
credit in me: nõ morietur in ęter
nũ. Credis hoc? Ait illi. Utique
domine, ego credidi quia tu es
Chriſtus filius Dei viui, qui in
hunc munduȝ veniſti. Offerto.
Domine Jeſu Chriſte rex glo-
rię, libera animas omnium fide-
lium defunctoruȝ de penis infer
ni, ⁊ de profundo lacu: libera eaſ
de ore leonis, ne abſorbeat eas
tartarus, nec cadant in obſcurũ:
ſed ſignifer ſanctus Michael re
pręſentet eas in lucem ſanctam:
Quam olim Abrahę promiſiſti,
⁊ ſemini eius. ℣. Hoſtias ⁊ pre-
ces tibi dñe laudis offerimuſ: tu
ſuſcipe pro animabuſ illiſ, quarũ
hodie memoriam facimus: fac
eas domine de morte trãſire ad-
vitam. Quam olim. Secreta.
Propitiare, quęſumus do-
mine, animę famuli tui N.
pro quo tibi hoſtiam laudis im-
molamus, maieſtatem tuam ſup
pliciter deprecantes: vt per hęc
pię placationis officia, perueni-
re mereatur ad requiem ſempi-
ternam. Per dominum noſtrũ.
Cõmunio. Lux ęterna luceat
eis domine Cum ſanctis tuis in
ęternum: quia pius es. ℣. Re-
quiem ęternam dona eis domi
ne: ⁊ lux perpetua luceat eis.
Cum ſanctis. Poſtcommunio.

Pręſta, quęſumus, omnipo
tens deuſ: vt anima famu-
li tui N. quę hodie de hoc ſecu-
lo migrauit, his ſacrificiis purga
ta, ⁊ a peccatis expedita, indulgẽ
tiam pariter ⁊ vitam capiat ſem-
piternam. Per dominum noſt.
¶ In die tertio, ſeptimo, ⁊ tri
geſimo depoſitioniſ defuncti, di
cit Miſſa vt ſupra, exceptis ora
tionibus, q̃ dicũt vt infra. Oro.
Quęſumus domine: vt
animę famuli tui, cuius
depoſitionis diem ter
tium, vel ſeptimum,
vel trigeſimum, cõmemoramus,
ſanctorum, atqȝ electorum tuo-
rum largiri digneriſ conſortiuȝ:
⁊ rorem miſericordię tuę peren-
nem infundas. Per dominũ no
ſtrum Jeſum Chriſtũ. Secreta.
Munera, quęſumus domi-
ne, quę tibi pro anima fa-
muli tui offerimus, placatus in-
tende: vt remediis purgata cęle-
ſtibus, in tua pietate requieſcat.
Per dominũ. Poſtcommunio.
Suſcipe domine preceſ no-
ſtraſ pro anima famuli tui:
vt, ſi quę ei maculę de terrenis
contagiis adhęſerunt, remiſſio-
nis tuę miſericordia deleantur.
Per dominum noſtrum Jeſum
Chriſtum filium tuum, qui tecũ.
¶ In Anniuerſario defuncto-
rum. Introitus.
Requiem ęternam
dona eis domine:
⁊ lux perpetua lu-
ceat eis: Pſalm⁹.
Te decet hym-
nus

nus Deus in Sion, ⁊ tibi reddetur votum in Hieruſalem: exaudi orationem meã, ad te omnis caro veniet. ℟ Requiẽ ęter. Oõ.

Deus indulgentiarum domine, da animabus famulorum famularumque tuarum, quorum anniuerſarium depoſitionis diem commemoramus, refrigerii ſedẽ, quietis beatitudinem ⁊ luminis claritatem. Per dominum noſtrum Jeſũ.

Lectio libri Machabeorum.

2. ca. 12. In diebus illis. Vir fortiſſimus Judas, collatione facta, duodecim millia drachmas argenti miſit Hieroſolymam offerri pro peccatis mortuorũ ſacrificiũ, iuſtè ⁊ religioſè de reſurrectione cogitás. (Niſi enĩ eos qui ceciderát, reſurrecturos ſperaret, ſuperfluum videretur ⁊ vanum orare pro mortuis.) Et qa cõſiderabat quòd hi qui cũ pietate dormitioné acceperát, optimam haberent repoſitá gratiá. Sancta ergo ⁊ ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis ſoluantur. Gradua.

℟ Requiem ęternã dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. In memoria ęterna erit iuſtus: ab auditione mala non timebit. Tractus. Abſolue domine animas omnium fidelium defunctorũ ab omni vinculo delictorum. ℣. Et, gratia tua illis ſuccurrente, mereantur euadere iudicium vltionis. ℣. Et lucis ęternę beatitudine perfrui. Sequentia. Dies irę, ⁊ in ſequenti miſſa pro arbitrio ſacerdotis.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis, ⁊ turbis iudęorum. Omne quod dat mihi pater, ad me veniet: ⁊ eũ, qui venit ad me, non eiiciam foras. Quia deſcendi de cęlo, non vt faciam voluntatem meam, ſed voluntatem eius qui miſit me. Hęc eſt autem volũtas eius, qui miſit me, patris: vt omne quod dedit mihi, non perdam ex eo: ſed reſuſcitem illud in nouiſſimo die. Hęc eſt autem voluntas patris mei qui miſit me: vt omnis qui videt filium, ⁊ credit in eum: habeat vitam ęternam. Et ego reſuſcitabo eũ in nouiſſimo die. ca. 6

Offerto. Domine Jeſu Chriſte rex glorię, libera animas omnium fidelium defunctorum de pęnis inferni, ⁊ de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadant in obſcurum: ſed ſignifer ſáctus Michael repręſentet eas in lucem ſanctam. Quam olim Abrahę promiſiſti, ⁊ ſemini eius. ℣. Hoſtias ⁊ preces tibi domine laudis offerimus: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas domine de morte tranſire ad vitam. Quam olim. Secreta.

Propitiare domine ſupplicationibus noſtris, pro animabus famulorũ famularũq; tuarum, quorum hodie annua dies agitur, pro quibus tibi of

ferimus ſacrificiũ laudis: vt eas ſanctorum tuorum conſortio ſociare digneris. Per dominũ no.

Cõmunio. Lux ęterna luceat eis domine, Cum ſanctis tuis in ęternum: quia pius es. ℣. Requiem ęternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Cum ſanctis. Poſtcommunio.

Preſta, quęſumus domine: vt animę famulorũ famularumque tuarum, quorum anniuerſarium depoſitionis diem cõmemoramus, his purgatę ſacrificiis, indulgentiam pariter ⁊ requiem capiant ſempiternam. Per dominum noſtrum Jeſuz.

¶ Si pro vna fiat anniuerſarium, prędictę orationes dicantur in ſingulari numero.

¶ In miſſis quotidianis defunctorũ. Introitus.

Requiem ęternam dona eis domine: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Pſalmus. Te decet hymn⁹ deus in Sion, ⁊ tibi reddetur votum in Hieruſalē: exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet. Requiem ęternam dona.

Pro defunctis epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Oratio.

Deus, qui inter apoſtolicos ſacerdotes, famulos tuos pontificali, ſeu ſacerdotali feciſti dignitate vigere: pręſta, quęſumus: vt eorum quoque perpetuo aggregentur conſortio. Per dominum noſtrum Jeſuz.

Pro defunctis fratrib⁹, propinquis, ⁊ benefactoribus. Oratio.

Deus, venię largitor, ⁊ humanę ſalutis amator, q̃s clementiam tuã: vt noſtrę cõgregationis fratres, propinquos, ⁊ benefactores, qui ex hoc ſeculo trãſierunt: beata Maria ſemper virgine intercedente, cum omnibus ſanctis tuis: ad ꝑpetuę beatitudinis conſortium peruenire concedas. Per dominum no.

Pro fidelibus defunctis, generalis Oratio.

Fidelium, deus, omniũ cõditor ⁊ redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remiſſionez cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam, quam ſemper optauerunt, piis ſupplicationibus conſequãtur. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre in vnitate ſpiritus.

Lectio libri Apocalypſis beati Joannis apoſtoli.

In diebus illis. Audiui vo- c.14.
cem de cęlo, dicentem mihi. Scribe. Beati mortui, qui in domino moriũtur. Amodo iam dicit ſpiritus, vt requieſcant a laboribus ſuis. Opera enim illorum ſequuntur illos. Gradu.

Requiem ęternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. In memoria ęterna erit iuſtus: ab auditione mala nõ timebit. Tractus. Abſolue domine animas omnium fideliuz defunctorum ab omni vinculo delictorum. ℣. Et gratia tua illis ſuccurrente, mereantur euadere iudicium vltionis. ℣. Et lucis

ęter

ęternę beatitudine perfrui.

Sequentia ſancti euangelii ſecundum Joannem.

ca.6. In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis et turbis Judęorum. Ego ſum panis viuus, qui de cęlo deſcēdi. Siquis māducauerit ex hoc pane, viuet in ęternuꝫ. Et panis, quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita. Litigabant ergo Judęi ad inuicem, dicentes. Quomodo poteſt hic nobis carnem ſuam dare ad manducandum? Dixit ergo eis Jeſus. Amen, amen dico vobis: niſi manducaueritis carneꝫ filii hominis, et biberitis eius ſanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meaꝫ carnem, et bibit meū ſanguinem, habet vitā ęternā. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. Offert.

Domine Jeſu Chriſte rex glorię, libera animas omnium fidelium defunctoruꝫ de pęnis inferni, et de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne abſorbeat eas tartarus, ne cadant in obſcurū: ſed ſignifer ſanctus Michael repręſentet eas in lucem ſanctam: Quam olim Abrahę promiſiſti, et ſemini eius. ℣. Hoſtias et preces tibi domine laudis offerimꝰ: tu ſuſcipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas domine de morte tranſire ad vitam. Quam olim.

Pro defunctis epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Secreta.

Suſcipe domine quęſumꝰ, pro animabus famulorum tuorum pontificum, ſeu ſacerdotum, quas offerimus hoſtias: vt quibus in hoc ſeculo pontificale, ſeu ſacerdotale donaſti meritū, in cęleſti regno ſanctorum tuorū iubeas coniungi conſortio. Per dñm noſtruꝫ Jeſum Chriſtum.

Pro defūctis fratribus propinquis, et benefactoribus. Secre.

Deus, cuius miſericordię nō eſt numerus, ſuſcipe propitius preces humilitatis noſtrę: et animabus fratrum, propinquorum, et benefactorum noſtroruꝫ, quibus tui nominis dediſti confeſſionem, per hęc ſacramenta ſalutis noſtrę, cunctorum remiſſionem tribue peccatorum. Per d.

Pro fidelibus defunctis, Secre.

Hoſtias, quęſumus domine, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus, propitiatus intende: vt, quibus fidei chriſtianę meritum contuliſti, dones et pręmium. Per domi. Communio.

Lux ęterna luceat eis domine, Cum ſanctis tuis in ęternum: quia pius es. ℣. Requiem ęternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. Cum ſanctis.

Pro defunctis epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Poſtcommunio.

Proſit, quęſumus domine, animabus famulorum tuorum pontificum ſeu ſacerdotuꝫ, miſericordię tuę implorata clementia: vt eius, in quo ſperauerunt et crediderunt, ęternum capiant te miſerante conſortium. Per dominum noſtrum Jeſum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, ⁊ benefactoribus. Poſtcommunio.

PReſta, quęſumus, omnipotens ⁊ miſericors deus: vt animę fratrum, propinquorum, ⁊ benefactorum noſtrorum, pro quibus hoc ſacrificium laudis tuę obtulimus maieſtati: per huius virtutem ſacramenti a peccatis omnibus expiatę lucis perpetuę, te miſerante, recipiant beatitudinem. Per domi. Pro fidelibus defunctis. Poſtcõmunio.

ANimabus, quęſumus domine, famulorum famularumque tuarum oratio proficiat ſupplicãtium: vt eas ⁊ a peccatis omnibus exuas, ⁊ tuę redemptionis facias eſſe participes. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre ⁊c.

¶ Epiſtolę ⁊ Euangelia ſuperius poſita in vna miſſa pro defunctis, dici poſſunt etiam in alia miſſa pro defunctis.

ORATIONES DIVERSAE PRO DEFVNCTIS.

¶ In die depoſitionis, ⁊ anniuerſario Summi Pontificis, dicitur prima Miſſa, vt ſupra fol. 270. pręter orationes, quę dicuntur vt infra. Oratio.

DEus, qui inter ſummos ſacerdotes famulum tuum N. ineffabili tua diſpoſitione cõnumerari voluiſti: pręſta, quęſumus: vt, q̃ vnigeniti filii tui vices in terris gerebat, ſanctorũ tuorũ pontificũ cõſortio ꝑpetuo aggregetur. Per eundem. Secreta.

SUſcipe, q̃ſumus domine, pro anima famuli tui N. ſummi põtificis quas offerimus hoſtias: vt cui in hoc ſeculo pontificale donaſti meritum, in cęleſti regno ſanctorum tuorum iubeas iungi conſortio. Per dominum noſtrũ. Poſtcõmunio.

PRoſit, quęſumus domine, animę famuli tui N. ſummi põtificis miſericordię tuę implorata clementia: vt eius in quo ſperauit ⁊ credidit, ęternuz capiat te miſerante conſortium. Per dominum noſtrum Ieſum. Pro defuncto Epiſcopo dicitur prima miſſa, vt ſupra. folio. 270. Oratio vt infra. Oratio.

DEus, qui inter apoſtolicos ſacerdotes, famulum tuuz pontificali feciſti dignitate vigere: pręſta quęſumus: vt eorum quoqz perpetuo aggregetur cõſortio. Per dominuz. Secreta.

SUſcipe domine, q̃ſumus, pro anima famuli tui pontificis, quas offerimus hoſtias: vt, cui in hoc ſeculo pontificale donaſti meritum, in cęleſti regno ſanctorum tuorum iubeas coniungi conſortio. Per dominum noſtrum Ieſuz. Poſtcõmunio.

PRoſit, quęſumus domine, animę famuli tui pontificis miſericordię tuę implorata clementia: vt eius in quo ſperauit ⁊ credidit, eternum capiat te miſerante conſortium. Per dominum noſtruz Ieſum Chriſtũ.

¶ Pro defuncto ſacerdote dicitur eadez oratio, ſed vbi dicitur,

pontificali, dicatur ſacerdotali. Si fuerint plures, dicatur vt ſupra in quarta miſſa. folio. 242.

Pro defuncto Epo, alia Oro.

Da nobis, q̄s domine: vt animam famuli tui Epiſcopi, quam de ſeculi eduxiſti laborioſo certamine, ſanctorum tuoruȝ cętui tribuas eſſe conſorté. Per dominum noſtrum. Secreta.

Annue nobiſ domine: vt animę famuli tui Epiſcopi hęc proſit oblatio: quá immolá do totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per do. Poſtcõio.

His ſacrificiis, quęſumus, omnipotenſ Deus: vt purgata anima ⁊ ſpiritus famuli tui Epiſcopi ad indulgentiam ⁊ refrigerium ſempiternum peruenire mereatur. Per dominum.

Pro defuncto ſacerdote alia Oratio.

Preſta, quęſumūſ, domine: vt anima famuli tui ſacerdotis, quem in hoc ſeculo commorantem ſacriſ muneribus decoraſti, in cęleſti ſede glorioſa ſéper exultet. Per dñm. Secreta.

Suſcipe, quęſumuſ domine, pro anima famuli tui ſacerdotis, quas offerimus hoſtias: vt cui ſacerdotale donaſti meritum, dones ⁊ premiū. Per dñȝ.

Poſtcommunio.

Preſta quęſumus, omnipotens Deus: vt animam famuli tui ſacerdotis in congregatione iuſtorum ęternę beatitudinis iubeas eſſe conſorté. Per d.

Pro vno defuncto. Oratio.

Inclina domine aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericordiá tuaȝ ſupplices deprecamur: vt animam famuli tui, quam de hoc ſeculo migrare iuſſiſti, in pacis ac lucis regione conſtituaſ: ⁊ ſanctorum tuorum iubeas eſſe conſortem. Per dominum noſtrū Jeſum. Secreta.

Annue nobis, quęſumꝰ domine: vt animę famuli tui hęc proſit oblatio, quam immolando totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per dominuȝ noſtrum Jeſum Chri. Poſtcõio.

Abſolue, quęſumus domine, animam famuli tui ab omni vinculo delictorum: vt in reſurrectionis gloria, inter ſanctos ⁊ electoſ tuoſ, reſuſcitatus reſpiret. Per dominum noſtrū.

Pro vna defuncta. Oratio.

Quęſumuſ domine, pro tua pietate miſerere animę famulę tuę: ⁊ à contagiis mortalitatis exutam, in ęternę ſaluationis partem reſtitue. Per dominum noſtrum Jeſum. Secreta.

His ſacrificiis, quęſumus domine, anima famulę tuę à peccatis omnibus exuatur, ſine quibus à culpa nemo liber extitit: vt per hęc pię placationis officia, perpetuam miſericordiá conſequatur. Per do. Poſtcõ.

Inueniat, quęſumus domine, anima famulę tuę lucis ęternę conſortium: cuius perpetuę miſericordię conſecuta eſt ſacramentum. Per dominum no.

Pro patre ⁊ matre. Oratio.

Deus,

Deus, qui nos patrem ⁊ matrem honorare precepiſti: miſerere clemẽter animabus patris ⁊ matris meę: eorumqꝫ peccata dimitte: meque eos in ęternę claritatis gaudio fac videre. Per dominum noſtr. Secreta.

Suſcipe ſacrificiuꝫ domine, quod tibi pro animab⁹ patris ⁊ matris meę offero: eiſque gaudium ſempiternum in regione viuorum concede: meqꝫ cum illis felicitati ſanctoruꝫ cõiunge. Per dominum noſt. Poſtcõio.

Celeſtis participatio domine ſacramẽti, animabus patris ⁊ matris meę requieꝫ ⁊ lucem obtineat perpetuã: meqꝫ cũ illis grã tua coronet ęterna. per.

Pro defunctis fratribus, propinquis, ⁊ benefactorib⁹. Orõ.

Deus venię largitor, ⁊ humanę ſalutis amator, q̃ſumus clementiam tuam: vt noſtrę congregationis fratres, propinquos ⁊ benefactores, qui ex hoc ſeculo tranſierunt: beata Maria ſemper virgine intercedente cuꝫ omnibus ſanctis tuis: ad perpetuę beatitudinis conſortium peruenire concedas. Per dominũ noſtrum Jeſum Chriſtum. Secre.

Deus, cuius miſericordię nõ eſt numerus, ſuſcipe propitius preces humilitatis noſtrę: ⁊ animabus fratrum, propinquorum, ⁊ benefactorum noſtroruꝫ, quibus tui nominis dediſti confeſſioneꝫ, per hęc ſacramenta ſalutis noſtrę cunctorum remiſſionem tribue peccatoruꝫ. Per dominum noſtrum. Poſtcõmunio.

Preſta, quęſumus omnipotens ⁊ miſericors deus: vt animę fratrum, propinquorum, ⁊ benefactorum noſtrorum, pro quibus hoc ſacrificiũ laudis tuę obtulimus maieſtati, per huius virtutem ſacramenti, à peccatis omnibus expiatę, lucis perpetuę te miſerante recipiant beatitudinem. Per dominum noſtrum.

Pro his, qui in cęmeterio requieſcunt. Oratio.

Deus, cuius miſeratione animę fideliuꝫ requieſcunt, famulis ⁊ famulabus tuis omnibus, hic ⁊ vbiqꝫ in Chriſto quieſcentibus, da propitius veniam peccatorum: vt a cũctis reatibuſ abſoluti, tecuꝫ ſine fine lętentur. Per eundem dominũ. Secreta.

Pro animabus famuloruꝫ famularumque tuarum, ⁊ omnium catholicorum, hic ⁊ vbique in Chriſto dormientium, hoſtiam domine ſuſcipe benignus oblatam: vt hoc ſacrificio ſingulari, vinculis horrendę mortis exutę vitam mereantur ęternam. Per eundem. Poſtcommunio.

Deus, fidelium lumen animarum, adeſto ſupplicationibus noſtris: ⁊ da famulis ⁊ famulabus tuis, quorum corpora hic ⁊ vbique in Chriſto requieſcunt, refrigerii ſedẽ, quietis beatitudinem, ⁊ luminis claritatem. Per eundem dominum noſtrũ.

Pro fidelibus defunctis generalis. Oratio.

Fidelium, deus, omniũ conditor

ditor ⁊ redemptor, animabus famulorum famularumque tuarũ remiſſionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam, quam ſemper optauerunt, piis ſupplicationibus cõſequantur. Qui viuis ⁊ regnas cũ. Secreta.

Hoſtias, queſum⁹ domine, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus: propitiatus intende: vt, quibus fidei chriſtiane meritum contuliſti, dones ⁊ premiuz. Per dñz. Poſtcõmunio.

Animabus, q̃ſumus dñe, famulorũ famularumq̃ȝ tuarum oratio proficiat ſupplicantium: vt eas ⁊ a peccatis omnibus exuas, ⁊ tue redemptionis facias eſſe participes. Qui viuis ⁊ regnas cum Deo patre.

Pro pluribus defunctis. Oro.

Deus, cui proprium eſt miſereri ſemp, ⁊ parcere: propitiare animabus famulorum famularumque tuarum, ⁊ omnia eorum peccata dimitte: vt mortalitatis vinculis abſolute, tranſire mereantur ad vitam. Per dominum noſtrum. Secreta.

Annue nobis domine: vt animabus famulorũ famularumque tuarum hec proſit oblatio: quam immolando totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per dominum. Poſtcõmunio.

Deus, cui ſoli cõpetit medicinam preſtare poſt mortem: preſta queſumus: vt anime famulorum famularumque tuarum terrenis exute contagiis, in tue redemptionis parte numerent̃. Qui viuis ⁊ regnas cũ deo.

Alia pluralis vt ſupra. Oratio.

Animabus, queſumus domine, famulorum famularumque tuarum miſericordiam concede perpetuam: vt eis proficiat in eternum, quod in te ſperauerũt ⁊ crediderũt. Per d. Sec.

His domine, q̃ſumus, placatus intende muneribus: ⁊ quod ad laudem tui nominis ſupplicãtes offerimus, ad indulgentiam proficiat defunctoruȝ. Per dominũ no. Poſtcõio.

Supplices domine pro animabus famulorum famularũq̃ȝ tuarũ preces effundimus, obſecrantes: vt, quicquid cõuerſatione contraxerunt humana, ⁊ clementer indulgeas, ⁊ in tuorum ſede letantium conſtituas redemptorum. Per dominum.

F I N I S.

¶ Ordo ad faciendam aquam benedictam.

Die dñica, in ſacriſtia preparato ſale ⁊ aqua, ſacerdos celebratur⁹ Miſſã, vel alius ad id deputatus, alba vel ſuperpelliceo indutus cũ ſtola circa collum, primo dicit ℣. Adiutoriũ noſtrũ ĩ noĩe dñi. ℟. Qui fecit celuȝ ⁊ terraȝ. Deinde abſolute incipit exorciſmũ ſalis.

Exorcizo te, creatura ſalis, per Deum ✠ viuum: per deum ✠ veruȝ: per deuȝ ✠ ſanctum: per deum qui te per Eliſeuȝ prophetam in aquam mitti iuſſit, vt ſanaret̃ ſterilitas aque: vt efficiaris ſal exorcizatum in ſalutem

lutem credentiuꝫ, ⁊ ſis omnibus ſumentibus a te ſanitas animę ⁊ corporis: ⁊ effugiat atque diſcedat a loco, in quo aſperſum fuerit, omnis phantaſia ⁊ nequitia vel verſutia diabolicę fraudis, omniſqꝫ ſpiritus immundus adiuratus, Per eum qui venturus eſt iudicare viuos, ⁊ mortuos, ⁊ ſeculū p ignē. ℟. Amen. Orō.

Immenſam clementiā tuā, omnipotens ęterne deus, humiliter imploramus: vt hanc creaturam ſalis, quam in vſum generis humani tribuiſti, bene✠dicere, ⁊ ſancti✠ficare tua pietate digneris: vt ſit omnibus ſumentibus ſalus mentis ⁊ corporis: ⁊ quicquid ex eo tactum vel reſperſum fuerit, careat omni immūditia, omniqꝫ impugnatione ſpiritalis nequitię. Per do.

Exorciſmus aquę: ⁊ dicatur abſolute.

Exorcizo te creatura aquę in noīe dei ✠ patris omnipotentis, ⁊ in noīe ✠ Jeſu Chriſti filii eius dñi noſtri, ⁊ in virtute ſancti ✠ ſpiritus: vt fias aqua exorcizata ad effugādam omneꝫ poteſtatem inimici: ⁊ ipſum inimicū eradicare ⁊ explantare valeas cuꝫ angelis ſuis apoſtaticis: per virtutem eiuſdem dñi noſtri Jeſu Chriſti: qui venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos, ⁊ ſeculū per ignem. ℟. Amen. Oratio.

Deus, qui ad ſalutem humani generis maxima queqꝫ ſacramenta in aquarum ſubſtantia condidiſti: adeſto propitius inuocationibus noſtris, ⁊ elemēto huic multimodis purificationibus pręparato, virtutem tuę bñ✠dictionis infunde: vt creatura tua myſteriis tuis ſeruiens, ad abigendos demones, morboſque pellendos, diuinę gratię ſumat effectum: vt quicquid in domibus, vel in locis fideliū, hęc vnda reſperſerit, careat omni immunditia, liberetur a noxa: non illic reſideat ſpiritus peſtilens, non aura corrumpens: diſcedāt omnes inſidię latentis inimici: ⁊ ſiquid eſt, quod aut incolumitati habitantium inuidet, aut quieti, aſperſione huius aquę effugiat: vt ſalubritas per inuocationem ſancti tui nominis expetita, ab omnibus ſit impugnationibus defenſa. Per dominū noſtrum.

Hic mittat ſal in aquam in modum crucis, dicendo ſemel.

Commiſtio ſalis ⁊ aquę pariter fiat: in nomine pa✠tris, ⁊ fi✠lii, ⁊ ſpiritus ✠ ſancti. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Orō.

Deus inuictę virtutis auctor, ⁊ inſuperabilis imperii rex, ac ſemp magnificus triūphator: qui aduerſę dominationis vires reprimis: qui inimici rugientis ſęuitiam ſuperas: qui hoſtiles nequitias potenter expugnas: te domine trementes ⁊ ſupplices deprecamur ac petimus: vt hanc creaturam ſalis ⁊ aquę dignanter aſpicias, benignus illuſtres, pietatis tuę rore ſanctifices: vt vbicunque fuerit

rit

rit aſperſa, per inuocationez ſancti tui nominis, omnis infeſtatio immundi ſpiritus abigatur: terrorque venenoſi ſerpentis procul pellatur: ⁊ pręſentia ſancti ſpiritus nobis miſericordiaz tuam poſcentibus, vbique adeſſe dignetur. Per dominũ noſtrum.

¶ Finita benedictione Sacerdos celebraturus indutus pluuiali coloris officio cõuenientis, accedit ad altaꝛ: ⁊ ibi ad gradus cuz miniſtris genuflexus, accipit á Diacono aſperſoriũ: ⁊ primo ter aſpergit altaꝛ, deinde ſe, ⁊ miniſtros, incipiens Añam. Aſperges me: ⁊ chorus proſequitur, Dñe hyſopo, ⁊c. vt infra. Interim celebrans aſpergit clerum, deinde populum dicens pſalm. Miſerere mei. cum Gloria pa.

Antiphona. Aſperges me domine hyſſopo, ⁊ mundabor: lauabis me, ⁊ ſuper niuem dealbabor. pſalmus. Miſerere mei deus ſcdm magnam miſericordiam tuam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio ⁊ nũc ⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculorum. Amen. Et repetitur antipho. Aſperges me domine. Supradicta antipho. prędicto modo dicatur in aſperſione aquę benedictę in dominicis per totum annuz: excepto quòd in dominica de paſſione, ⁊ in dominica palmarum, non dicitur Gloria patri. Sed poſt pſalmuz Miſerere mei, repetitur immediaté aña. Aſperges me domine. Excepto etiaz tempore paſchali, ſcilicet á dominica paſchę vſque ad pentecoſtem: quo tempore cantatur Antiphona. Uidi aquam egrediẽtem de templo á latere dextro, alleluia: ⁊ omnes, ad quos peruenit aqua iſta, ſalui facti ſunt, ⁊ dicent, alleluia, alleluia. Pſalꝫ. Confitemini domino, quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. ℣. Gloria patri. Repetitur antipho. Uidi aquã. In octaua vero pentecoſtes reſumit Aña. Aſperges me dñe. Finitis antiphonis ſupradicto modo: ſacerdos q aſperſit aquã, reuerſus ad altare, ante gradus altaris ſtans dicat ℣. Oſtẽde nobis dñe miſericordiã tuã. Et tẽpore paſchali additur Alla. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcuz. ℟. Et cuz ſpiritu tuo. Oratio.

Exaudi nos, domine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus: ⁊ mittere digneris ſanctũ angelum tuuz de celis, qui cuſtodiat, foueat, protegat, viſitet, atque defendat omnes habitantes i hoc habitaculo. Per Chriſtum dñm noſtrum. ℟. Amen.

¶ Benedictio agni paſchalis.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit cęlum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cuz ſpiritu tuo.

Deus, qui per famulum tuum Moyſen: in liberatione populi tui de Aegypto agnũ occidi

occidi iuſſiſti in ſimililudinez domini noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ vtroſque poſtes domorum de ſanguine huius agni perungi precepiſti: ita bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ ficare digneris hanc creaturam carnis, quam nos famuli tui ad laudez tuã ſumere deſideramus, per reſurrectionez dñi noſtri Jeſu Chriſti: Qui tecum viuit ⁊ regnat ĩ ſecula ſeculorũ. ℟. Amẽ.
Et mox aſpergit aqua bñdicta.

¶ Benedictio panis.

℣. Adiutoriũ noſtrũ in nomine dñi. ℟. Qui fecit celuz ⁊ terrã. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpi.

Domine Jeſu Chriſte, panis angelorũ, panis viuus, ⁊ eterne vite, bene ✠ dicere dignare panem iſtum, ſicut benedixiſti quinque panes in deſerto: vt omnes ex eo digne guſtantes, inde corporis ⁊ anime deſiderabilem percipiant ſanitatez. Per Chriſtũ dñm noſtrũ. ℟. Amẽ.
Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio nouorũ fructuũ.

℣. Adiutoriũ noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine hunc nouum fructum ℞. ⁊ preſta: vt qui ex eo in tuo ſancto nomine veſcetur, corporis ⁊ anime ſalute potiatur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtuz filiuz.
Et aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio ad quodcunque comeſtibile.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celũ ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine creaturã iſtam ℞. vt ſit remediuz ſalutare generi humano: ⁊ preſta per inuocationem ſancti nominis tui: vt quicunque ex ea ſumpſerint, corporis ſanitatez, ⁊ anime tutelã accipiãt. Per do.
Aſpergat id cũ aqua benedicta.

¶ Benedictio candelarum.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Domine Jeſu Chriſte fili dei viui, bene ✠ dic candelas iſtas ſupplicationibus noſtris: infunde eis domine per virtutem ſancte cru ✠ cis benedictionem celeſtem, qui eas ad repellendas tenebras humano generi tribuiſti: talemque benedictionem ſignaculo ſancte cru ✠ cis accipiant, vt quibuſcunqz locis accenſe, ſiue poſite fuerint, diſcedant principes tenebrarum, ⁊ contremiſcant, ⁊ fugiant pauidi cum omnibus miniſtris ſuis ab habitationibus illis: nec preſumãt amplius inq̃etare aut moleſtare ſeruientes tibi oĩpotenti deo. Qui viuis ⁊ regnas in vnitate ſpiritus ſancti de. Poſtmoduz aſpergant aqua benedicta.

¶ Benedictio loci.

℣. Adiutorium noſtrũ in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene-

Bene ✠ dic domine Deus omnipotens locum iſtum: vt ſit in eo ſanitas, caſtitas, victoria, virtus, humilitas, bonitas, ⁊ manſuetudo, plenitudo legis, ⁊ gratiarũ actio deo patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto: ⁊ hec benedictio maneat ſuper hunc locum, ⁊ ſup habitantes in eo. Per Chriſtuȝ dominum noſtrum. ℟. Amen.

Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio domus noue.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Te deum patrem omnipotentem ſuppliciter exoramus pro hac domo, ⁊ pro eius habitatoribus ac rebus: vt eam bene ✠ dicere, ⁊ ſanctificare ac bonis omnibus ampliare digneris. tribue eis domine de rore celi abundantiam, ⁊ de pinguedine terre, vite ſubſtantiam, ⁊ deſideria voti eorum ad effectũ tue miſerationis perducas. Ad introitum ergo noſtrum benedicere ✠ ⁊ ſanctificare dignare hãc domum, ſicut benedicere dignatus es domum Abraham, Iſaac, ⁊ Iacob: ⁊ intra parietes domus iſtius angeli tue lucis inhabitẽt, eamque, ⁊ eius habitatores cuſtodiant. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio thalami.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Bene ✠ dic domine thalamum hunc: ⁊ omnes habitantes in eo, in tua pace conſiſtant, ⁊ in tua voluntate permaneant, ⁊ ſeneſcant, ⁊ multiplicentur in longitudine dierum. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen. Poſtea aſpergat thalamum aqua benedicta.

¶ Benedictio noue nauis.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Propitiare domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ bene ✠ dic nauim iſtam dextera tua ſancta, ⁊ omnes qui in ea vehentur, ſicut dignatus es benedicere arcam Noe ambulanti in diluuio. Porrige eis domine dexteram tuam, ſicut porrexiſti beato Petro ambulanti ſupra mare: ⁊ mitte ſanctum angelum tuuȝ de celis, qui liberet ⁊ cuſtodiat eam ſemper à periculis vniuerſis, cuȝ omnibus que in ea erunt: ⁊ famulos tuos, repulſis aduerſitatibus, portu ſemper curſuqȝ trãquillo tuearis, tranſactisque, riteque perfectis negociis omnibus, iterato tempore ad propria cum omni gaudio reuocare digneris. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per oĩa ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Aſpergat nauim aqua bñdicta.

¶ Benedictio ſacerdotaliũ indumen-

dumentorum in genere.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit cęlum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, qui per Moyſen famulum tuum pontificalia ⁊ ſacerdotalia atque leuitica veſtimenta, ad explendum miniſterium eorum in conſpectu tuo ad honorem ⁊ decorem nominis tui fieri decreuiſti: adeſto propitius inuocationibus noſtris: ⁊ hęc indumenta ſacerdotalia, deſuper irrigantę gratia tua, ingenti benedictione per noſtrę humilitatis ſeruitutem puri ✠ ficare, bene ✠ dicere, ⁊ conſe ✠ crare digneris: vt diuinis cultibus ⁊ ſacris myſteriis apta ⁊ benedidicta exiſtant: hiſque ſacris veſtibus pontifices, ſacerdotes, ſeu leuitę tui induti, ab omnibus impulſionibus ſeu tẽtationibus malignorum ſpirituum muniti ⁊ defenſi eſſe mereantur: tuiſque myſteriis aptè ⁊ condignè ſeruire ⁊ inhęrere, atque in his tibi placitè ⁊ deuotè perſeuerare tribue. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Alia oratio.

Deus, inuictę virtutis auctor, ⁊ omnium rerum creator ac ſanctificator: intende propitius preces noſtras: ⁊ hęc indumenta leuiticę ⁊ ſacerdotalis glorię, miniſtris tuis fruenda, tuo ore proprio bene ✠ dicere, conſe ✠ crare, ⁊ ſancti ✠ ficare digneris: omneſq; eis vtentes, tuis myſteriis aptos, ⁊ tibi in eis deuotè ⁊ amabiliter ſeruientes, gratos effici concedas. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus, per oĩa ſecula ſe. Oremus.

Domine deus omnipotẽs, qui veſtimenta pontificibus, ſacerdotibus, ⁊ leuitis, in vſum tabernaculi fęderis neceſſaria, Moyſen famulum tuum agere iuſſiſti, eumque ſpiritu ſapientię ad id peragendum repleuiſti: hęc veſtimenta in vſum ⁊ cultum myſterii tui ſancti ✠ ficare, bene ✠ dicere, ⁊ conſe ✠ crare digneris: atque miniſtros altaris tui, qui ea induerint, ſeptiformis ſpiritus gratia dignanter repleri, atq; caſtitatis ſtola, beata facias cum bonorũ fructu operum miniſterii congruentis immortalitate veſtiri. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ipſa indumenta aqua benedicta.

F I N I S.

Series chartarum.

a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u x y z
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm.

Omnes ſunt quaterniones, pręter a b d, qui ſunt Terniones, ⁊ y Duernionem, ⁊ Mm quinternionem.

VENETIIS.

Apud Joannem Variſcum, Et heredes
Bartholomęi Faletti, ⁊ Socios.

Anno Domini.
M D LXXII.

RARE BOOK ROOM

THE UNIVERSITY OF
NORTH CAROLINA
LIBRARY

TF264.025
C363mv